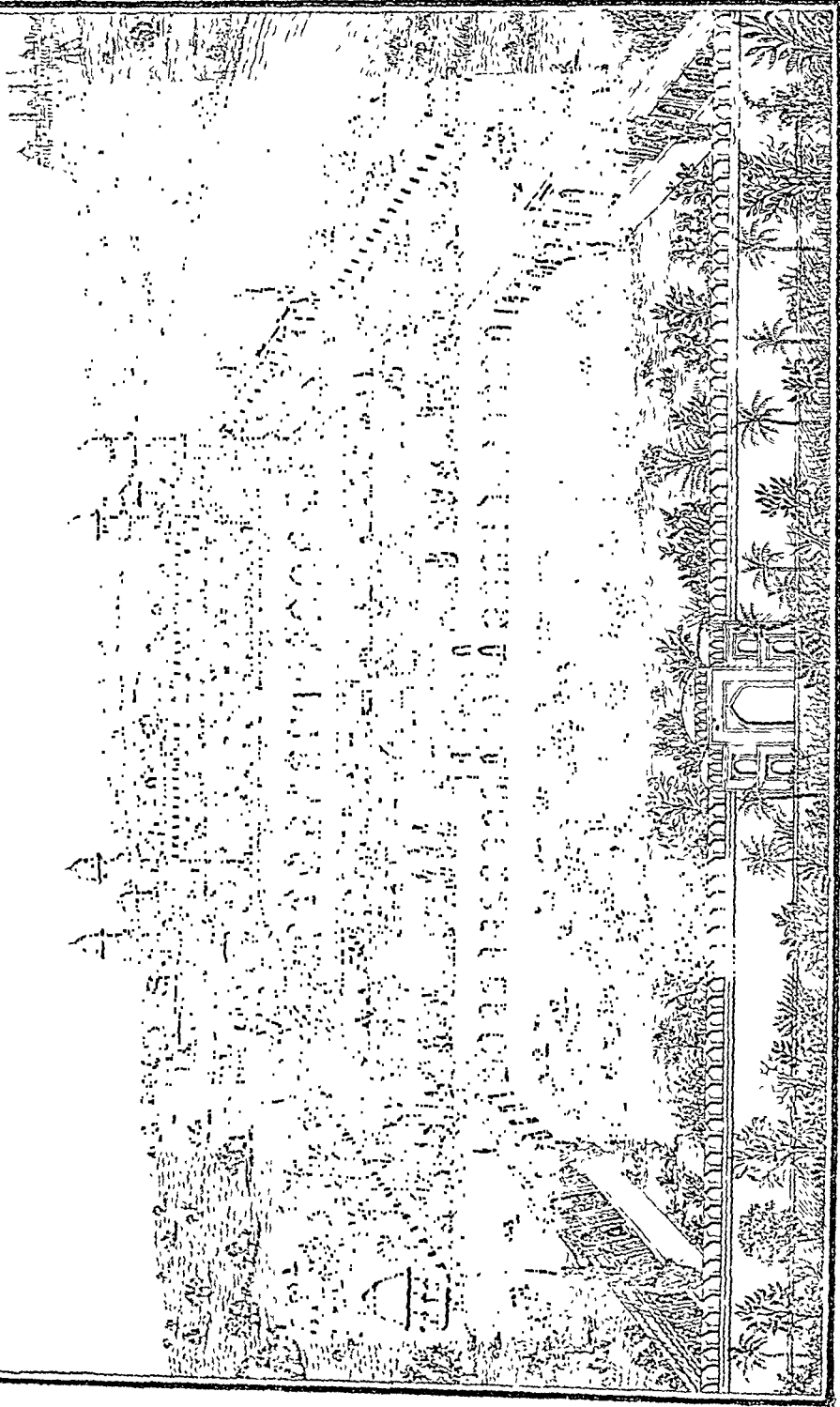

نقشه مقبره حبیب انبیا و شاهی واقع در سوادکوه

احلاص شتافته دولت رمین موس در نداشت و بیهشکش در خور خوش گذرانیده سعادت
 حارند اندوخت و شهید شاه در نادل آن برگزیده خوش را بانواع و اقسام مزاحم و نوازش
 سروراری کشیده خلعت با دهکده کی لعل قطعی که سه هزار روپیه قیمت داشت
 و شمشیر مرصع و حجر مرصع و بدل حاصه با رحوت فقره و اسب خاصه با رمی طلا
 عدالت فرمودند و مجال حاگیر او را بدستور ساقی مقرر داشتند و برگذار کول ماندل
 حش و ن مدارک شمسی سال سی و هفتم از عمر اند پیوند آراستگی ناست و تقاضای
 هفتدهم حمادی‌الاولی ساحت دارالفرکت احمدی را رندار موبک منصور محمود بهشت
 درس کردند و بانی حد برگزوار خوش پیاده بر نارت روضه معززه مدرسه شتافته ادا
 رنارت بقدم رسانیدند و باقسام حیران مدرات پر داشتند و مسجد عالی از سنگ
 مرمر طرح انگنده به نغالب چاکدست مقرر فرمودند که در اندک انام حش انجام
 کشند و بجوایش سپه سالار مهاتکال حاکمان صوبه احمدی و برگذات آن دولتی
 سناگرو و مرحمت فرموده عازم دارالخلافت گردیدند و در اندک راه حاکم و مطهر حان
 معموری و بهادر حان اورنگ و راحه حیدر گه و اے زلی سنگدل و راحه بهارت سنگدل
 و سید بهوه کاری و بسیاری از بدهای بقدم شوق و احلاص شتافته سعادت رمین موس
 در نداشتند و شب بکشند نعت و ششم حمادی‌الاولی موبک ملک شکوه در ظاهر
 دارالخلافت انکار آن به ناع نور حان مدرل اقبال آرازی فرمود قاسم حان حاکم شهر
 سعادت رمین موس حش احلاص نورانی ساحت صاحب آن که پندشده بود همدن
 نعت و دولت بیل سوار داخل شده حش حرمی در بر رمین و نهار رسته نامن اهل
 حاجت را مالا مال مراد ساختند *

جلوس شاهجهان بر اورنگ سلطنت

چون ساعت جلوس میمنت مانوس بر اورنگ خلافت و جهاندازی روز در شده نعت
 و هفتم حمادی‌الآخری بود در دولتخانه انام شاهوادگی نورل سعادت فرمودند مدد
 ده روز دران سر مدرل کامرانی مقام فرمودند و نفا بح مدکور سوار سده دولت و اقبال
 داخل قلعه مدارک شده در دولتخانه حاص و عازم حوز سلطنت محلوس اشرف اسم
 پانه گردانند و خطه و سکه ابداء نامی و نعت گرامی خوش رس و نعت کشند
 و طعراست عزای انوال مطهر شهاب الدین محمد صاحب قران ثانی شاهجهان بادشه
 عاری بر مداشتر دولت نعت شد و حهان پیرا سرور حوان گردید و حهان را سرمانه
 امی و امان بدست امداد *

تمت بالخیر

فرموده در ظاهر قصد سنبور که بر کنار آب مذکور واقع است نزول سعادت ارزانی داشتند و در ان مقام دلکشا جشن وزن قمری از عمر ابد پیوند آراستگی یافت و سید دلیر خان بامیه که از یکتایان و جوانان چیده رزم آزما بود بانراک سعادت زمین بوس فریق عزت برافراخت و منصب او چهار هزار و سه هزار سوار مقرر گشت و در پنجش از عرض داشت شیرخان معروض گردید که از نوشته ساهوکاران گجرات و بعضی از آنها در لاهور اند معلوم شد که آصفخان و دیگر دولتشواهان که در بخش را دست نشان ساخته به مقابله شهریار شتافته بودند در حوالی لاهور با فوج او در جنگ رایت نصرت برافراختند و شهریار در قلعه لاهور متحصن گشته در معنی بزدان در آمد خدمت پرست خان که بجهت محافظت سیفخان شتافته بود چون بسوای احمد اباد پیوست شیرخان باستقبال فرمان مرحمت عنوان و خلعت خاصه برآمده جبین اخلاص را به سعادت زمین بوس نورانی ساخت و سیفخان لاعلاج همراه خدمت پرستخان روانه درگاه گشت و حضرت شاهجهان بشفاعت نواب فلک احتجاب جرایم او را بغفور مقرر داشته از قید آزاد ساختند و شیرخان از ضبط و نسق شهر از خاطر پرورداخته با دیگر امرا مثل میرزا عیسی ترخان و میرزا والی و غیرهم در محمود اباد بسعادت زمین بوس کام رواه مراد گردیدند و چون تالاب کانگریه که در ظاهر شهر احمد آباد واقعست محل نزول رایات اقبال گشت هفت روز دران مقام دلکش بجهت تنظیم و تنسیق ملک اقامت فرموده شیرخان را به منصب پنج هزار و سی هزار و سه هزار سوار بلند پایگی بخشیدند و میرزا عیسی ترخانرا بمذصب چهار هزار و دو هزار سوار و ایالت ملک پنه سرفراز ساختند و بجهت نظام کارخانه سلطنت و انتظام مصالح دولت خدمت پرست خانرا که از معتمدان مسرمان جان نثار بود نزد آصف خان به لاهور فرستادند و فرمان عالیشان بخط خاص صدور یافت که درین هنگام که اسمان آشوب طلب و زمینی فتنه جوست اگر داور بخش پسر خسرو و برادر او شهریار و پسران شاهزاده دانیال را آواره صحرایی عدم ساخته دولتشواهان را از توزع خاطر و شورش دل فارغ سازند بمسلاج و موادید قرین تر خواهد بود روز یکشنبه بیست و دوم شهر جمادی الاولی سنه هزار و سی و هفت هجری باتفاق دولتشواهان در ایوان دولتشاه خاص و عام لاهور خطبه بنام نامی و القاب گرامی بادشاه بلند اقبال مسند ارات تخت سلطنت و اجل رونق و بها پذیرفت و داور بخش را که دولتشواهان روزی چند بجهت مصلحت وقت و تسکین شورش به سلطنت برداشته بودند دستگیر ساخته در گوشه انبار مسبوس گردانیدند و شب چهارشنبه بشت و پنجم ماه مذکور او را با کوشانیت برادرش و شهریار و طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال آواره مسرمانه بنا ساختند و گلشن هستی را از خس و خاشاک وجود شان پرورداختند و بزوقت مرکب اقبال بسدود ملک رانا پیوست و رانا کن در مقام گولکده که سابق در ایام شاهزادگی نا پدرش رانا امر سنگه بانراک سعادت آستان بوس مفتخر و مبداهی گشته بود بدارک

حاصل نماد چو هنگام روال و انام نکال او بزنگ رسیده بود راه صوف از دست داده ناند سهائے ناطل حو، را سرگشته ناند ملاکت ساحت ناطم ملک موافق مطلب حوش عهو و مودن منان او، مسوگند معلط موکند گردانند و معر کرب حدیچة سدن رم بدرگشته که ملک بالاگشت اناطعة احمد مکره تصرف و نار گدا و درمکار سعی نفع ده چنانچه تمام ملک بالاگشت سراسر طاع احمد مکره تصرف نظام الملک روف بالنعمه چو حاشیهای قصد و صناد داشت و از راه ناطل با حو، محرم ساحت بود نصرت چندی ملکی را ممت رانگان معدم و گدشت که شاند ن روف ده نال رسد معان النعمال رنای روهده که بخش از واعد حصص خدمت منای ا حد صر حصص شاهجهانی حرم سعاد اعدا نموده بچاند رکه داخل ولا ب نظام الملک اسب روفه ناکام و کار سر می بد آمده بحاشیهای ملکی گشت و محک سلسه فیده و صناد شد اما فصل دنوان موده دکی که نردش، نوان شهرنار سو بد بشاهیهای اخلاص، سب بد شت حهای برج نآن اعلان برگشته نصرت حطر نسان نمو بالنعمه حان نادر حان که مرمیان گندی مطاع نصرت اسمعالت حاشیهای او، ن آنکه عرصه داشت در حوا مرمیان فلهی نماند ن بدل مقصود و حصص معان از روی مرمیان الفصه حاشیهای مردان حو را ناسکندر دولانی و جمعی از اعدای که از معدم فلب با او موافقت داشتند در مهرانپور گذاشته حو، ا جمعی از ندهای نانشاهی که نظام دم از موافقت او می ردد و حو را از شر او صحت ط می نمو بد مثل راحه گیسو و اده حدسنگ و عیو نماد امد، اکثر محل ولا مالوا را منصوب شد و مدموناب ناطنی و فیده نرداری حو را بر عالمان طاهر ساحت و هم مرمی بدرگشته مهرانپور روفت چو موکند گنها شکوه نصد حد ملک گجرات راناب امدال و امراشت عرصه داشت ناهر حان که بظاظ شجرانی سرمداری د سب مدنی براظهار اخلاص و دولتیخواهی حونس و از راه ناطل سند حان که درانوفت صوبه نار احمد آب بود رسد و چو سنف حان در انام حجاب حصص خدمت مکانی رسد به ندهای شاهجهان مصدر گسنا حها شده بود از گردار های حوش حو و ن اسی عظم داشت رسدن عرصه داشت شجر حان مصدر و اندمعی گشت لهدا شجر حان امد احم حمرانه مستمال و امدوار ساحت بصاحب مرمی گجرات سرگرم خدمت گد نده ممان شد که شهر احمد آنا را منصوب شده حواء معدم حان حو نماد و سنجان را طریدند گاه والا حص سارد درندوفت سنجان نمانی نصرت داشت و چو همده نون دواف مدسی العاف ملک احتیاج ممدار الرمانی در حفاة نکاح سنجان بود و ن ملکه حها بمشعره حوش بهاس نصرت و دل نگرانی طاهر مصاحت مراعات حافظ انسان نردمت همت و مروف حصص شاهجهان لازم و منجتم بود لاجرم خدمت سنجان دستوری نوقت که ناحمد آباد شادانه سنف حان را نظر ندد بحدود ن و نگاه ن رن که آمدن حان به سنف حان رسد و موکند منصور از گرد نر نای نوده نانداری عدو

تاخورد فلک از پرده چه آرد بیدون

ناگاه غلام ترکی از جنگ گاه تاخته میرسد و این خبر دلکوب بوی میرساند و آن برگشته روزگار برآمد کار خود را نهانچیده و برآمد کار خویش فهمیده برهنه دهنی ادبار عطف عنان نموده بقلعه در آمد روز دیگر امرا آمده متصل بمحصار شهر بر سمت باغ مهندي قاسم خان لشکرگاه ساختند و اکثری از نوکران او قول گرفته آصفخان را دیدند و شب ارادتشان بقلعه در آمده در صحن دولتخانه بادشاهی توقف گزید و صباح آن امرای عظام بدریون ارک رفته داور بخش را سرور آرای ادبار ساختند و شهیار در سوای حضرت جنت مکانی رفته در کدخ خمبول خزیده بود فیروز خان خواجهدار که از مسلمان و معتمدان حرمسرای اقبال بود او را بیدون آورده باله ورد بخش سپرد و فوطه از کمرش کشوده هر دو دستش بان بسته پیش داور بخش حاضر ساخت و پس از تقدیم مراسم گورنش و تعلیم در جاهائیکه قرار یافته بود مستبوس داشتند و بعد از دو روز مکتبول ساخته در زاویه ادبار بسال تباه و روز سیاه نشانیدند و پس از روزی طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را نیز گرفته مقید ساختند و آصفخان عرضداشت مشتمل بر نوید فتح و فیروزی بدرگاه شاهجهان ارسال نموده التماس نمود که موکب گیهای شکوه بر جناح استعجال شنایه جهان را از آشوب و اختلال خلاص سازند اکنون مجملی از رسیدن بنارسی بدرگاه شاهجهان و نهضت رایات جهان کشا به محقر سرور خلافت رقمزده کلک بیان میگردد بالجملة بنارسی در عرض بهشت روز از مقام چکرعنی که مژولیت در وسط کشمیر روز یکشنبه نوزدهم شهر ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری بتبیر که در انتهای سرحد نظام الملک واقع شده رسانیده از راه بمزول مهابتخان که در همان چند روز بشرف ققبیل بساط بوس اقبال سربلندی یافته بود رفته صورتحال معروضداشت و او چون برق و باد خود را بحرمسرای اقبال رسانیده خیر بدریون فرستاد آنحضرت از استقبال برآمدند بنارسی زمینی بوس نموده حقیقت را معروضداشت و مهر آصفخانرا بنظر همایون در آورد و حدوث اینجائده دلخوشش بر خاطر حق شناس گرانی ظاهر ساخت و آثار حزن و ملال از جبهه همایون هویدا گشت چون وقت مقتضی اقامت مراسم تعزیت و ترتیب لوازم آن نبود فرصت و توقف را مجال دادن دور از کار بود ناگزیر بالتماس مهابتخان و دیگر دولتمخواهان که در انوقت در رکاب سعادت بودند روز پنجشنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه هزار و سی و هفت هجری که مختار انجیم شناسان رعد بند بود نهضت موکب اقبال بر جناح استعجال از راه گجرات بمحقر سرور خلافت اتفاق افتاد و فرمان مرحمت عنوان مشتمل بر رسیدن بنارسی و رسانیدن اخبار و نهضت موکب سعادت بصوب دارالخلافه اکبر آباد مصحوب امان الله و بایزید که از گرمروان شاهراه اخلاص بودند به آصفخان ارسالداشتند و جان نثار خان را که از بندهای مزاجدان بود بانرمان عالیخان مستوفی بر انواع مراحم و نوازش نزد خانجهان افغان که در انوقت صاحب صوبه دکن بود فرستادند تا او را بنوید عواطف گوناگون محتمل ساخته بر ذخایر ضمایر او وقوف

بودند چون میدانستند که اصفهان بکشت استقامت و استقامت دولت شاهجهان
 این توطئه را انگیزیده داور محش را سلطنت برداشته و در حقیقت او را گوسفند
 قربانی کرده همه باصفهان موافقت و مناعت نموده آنچه می گفت میگردند و تابع
 رصاحبی او بودند و در حوالی بهر خطه تمام داور محش خوانده روانه لاهور شدند
 و چون پیوسته از صادق خان باصفهان اثری اخلاص و اتفاق بدست حضرت شاهجهان
 ظاهر میشد در بدو وقت خوف و هراس عظیم بخاطر حق شناس او راه یافت بخدمت
 اصفهان ملتجی گشته در اصلاح ابتکار استعدادت حمت و شعیب جهت تقصیر خود
 درخواست نمودن آن مدارا سلطنت شاهزادهای عالیقدر را که در دور مهمل گرفته بود
 باز حواله نمود که بخدمت ایشان سعادت اندر خفته اندراک ابدی دولت را شعیب حرام
 خودش سازد و همشیره اصفهان که در عقد ازدواج مادقحان بود پرسناری شاهزاده ها را
 سعادت خواند دانسته پیروء صفت برگزید فرق مبارک ایشان میگشت و اصفهان چون
 از همشیره خود دور جهان بنگم مطمئن بخاطر نمود نظر بند داشته احتیاط می نمود که
 هیچکس نزد ایشان آمد و رفت نه نماید بیگم درمی اندیشه و تدبیر که شه یار سر بر آرای
 سلطنت گردد و آن بر گشته روزگار در لاهور حذر واقعه حضرت حمت اشیانی را شنیده
 بفرزدک بن و مدینه پرداری آن کوتاه اندیش خود با اسم همسپاس سلطنت نامور ساخته
 دست تصرف بحرانی و سایر کار حاجات نادرشاهی دراز کرده هر کس را هر چه خواست
 داده بفرام آورده لشکر و جمعیت پرداخت و جمع کار حاجات بیوات را از خوانده و
 مجلسان و قورخانه و غیره که در لاهور بود منصرف گشته در عرض یک هفته هفتاد و سه
 لک زینه نقد بمصدقان قدیم و جدید داده بحیال محال همت مصروف داشت و میرا
 داند مقرب سر شاهزاده دادند را که بعد از واقعه انحصرت فرار نموده بلاهور نزد شهریار آمده
 بود بخانه خود سردار ساخته لشکر را از آب گذارید عاقل اراده کار فرمایان مصاف و قدر
 در سینه دولت صاحب دولتی خدمت گذارند که سلاطین والا شکوه عاشیه اطاعت و
 فرمان برداری او را بفرماند دوش معاحرت و ممانعت خواهند ساخت و ملک شاهنشاه
 بر سر دست دارد که با وجود او معوه و کنجشک را چه حد و ناز که در هوای همت
 نال هوس تو بندد کشوف قطره را بدر بادست دادن آب خود برین است و از انطرف
 اصفهان از محش را بر ویل سوار کرده و خود بر ویلی دیگر بشقه بر معرعه کارزار آورده
 در عدل قرار گرفته و حواحه ابوالحسن و محصل خان و اله وردستان و سادات نازیه در
 هر اول کار طلب گشدد و شعر حواحه با پسرای دادند در آتش مشغول شد و از آتش
 ناسنداری از امر در بدعای پای همت امشده صادق خان و شاه دوار خان و معتمد خان
 در چار معار مقرر گشتند و در سه گروهی شهرنایبی مرتعی اتفاق افتاد در حمله اول انتظام
 افواج او ابرهم گسیخت و بوکرای که سزایکی فراهم آورده در برابر امرای قدیمی این
 دولت اند پیروء مرستاده بود هر کدام براهی شفاقتند در بدو وقت شهریار برگشته روزگار
 نادره و عراز سوار قدیم در ظاهر شهر لاهور ایستاده انتظار دیدار می تقدیر داشت

و آهو بر پرچه سنگی جا گرفت و چنانچه باید خوب محسوس نمی شد پیاپی خواست که پیشتر آمده آهو را ازان مکان براند بمجرد قدم پیش گذاشتن پای خود را نتوانست مضبوط ساخت در پیش بوته بود دست بران انداخت که خود را تواند نگاهداشت قضا را بوته کنده شد و از اینجا معلق زنان بحال تباہ بر زمین افتاد افتادن همان و جان دادن همان از مشاهده اینحال مزاج اشرف بشورش و آشوب گرائید و خاطر قدسی مظاهربغایت مکرر گشت و ترک شکار کرده بدولتخانه تشریف آوردند مادر آن پیاده آمده جزع و فزع بسیار ظاهر ساخت اگرچه او را بنقد تسلی فرمودند لیکن خاطر اشرف تسلی نمی یافت گویا ملک الموت باینصورت متجلی شده بنظر انحضرت در آمده بود ازان ساعت آرام و قرار از دل پرداخت و حال متغیر گشت و از بیرم کله بتهذه و از تهذه براجور تشریف آوردند و بدستور معهود یکپهرا از روز مانده کوچ فرمودند و در اثنای راه پیاله خواستند و همینکه بر لب نهادند گوارا نشد و طبیعت بر گشت و تا رسیدن بدولتخانه حال بر همین منوال بود آخرهای شب که در حقیقت آخر روز حیات بود کار بدشواری کشید و هنگام صبح که زمان واپسین بود ایستادهای بساط قرب را روز امید سیاه شد نفسی چند بختی بر آمد و هنگام چاشت روز یکشنبه بیست و هشتم شهر صفر سنه هزار و سی و هفت هجری مطابق یازدهم آبان ماه الهی سال بسمت و دویم از جلوس اشرف همای روح انحضرت از اشیانه خاک پرواز نموده سایه بر فرق ساکنان خطه افلاک افگند در سن شصت سالگی جان بجان آفرین سپردند از سذوح اینواقعه دلخراش و وقوع اینکائنات جگر تراش جهان بشورش و آشوب گرائید و جهانیان سر رشته تدبیر از دست داده سراسیمه شدند

جلوس داور بخش بر اورنگ سلطنت

در بنوقت اصفه خاں که از فدائیان و داعیان دولت شاهجهان بود با ارادت خاں همدستان شده داور بخش پسر خسرو را از قید و حبس برآورده بذوب سلطنت موهوم شیونی کام ساخت لیکن او اینکوف را باور نمیداشت تا آنکه بسوگند مغلط تسلی بخش خاطر اشفته او شدند انگاه اصفهان و ارادتخان سوار ساخته و چتر بر سرش گرفته روانه منزل پیش شدند و نور جهان بیگم هر چند کسان بطلب برادر فرستاد عذرها گرفته نزد ایشان نرفت ناگزیر نعل جنت مکان را پیش انداخته با شاهزادهای عالی مقدار بر فیل نشسته از پی شتافت و اصفهان بنارسی نام هندو را بدآکچوکی بخدمت شاهزاده بلند اقبال شاهجهان فرستاده خبر واقعه انحضرت را بقریر او حواله نمود و چون وقت مقتضی عرضداشت نوشتن نبود انگشتی مهر خود را باو سپرد تا دلیل باشد بر اعتماد القصه انشب در نوشهره توقف گزیده روز دیگر از کوه بر آمده در بهنر نزل فرمودند و از اینجا به تبهیز و تکفین پرداخته نعل انحضرت را مصحوب مقصود خاں و دیگر بندگان روانه لاهور ساختند بروز جمعه در انطرف آب لاهور در باغیکه نور جهان بیگم اساس نهاده بود بجوار رحمت الهی سپردند باجمعه امراء عظام و سایر بندگان که در موکب مسعود بادشاه مرحوم مغفور

نمودند و مقرر گشت که هر سال پدم لک روپیہ رسم پیشکش شاهنشاهی و پدم لک روپیہ نصیحة پیشکش مدغم که مجموع ده لک روپیہ باشد بخانه عامره داخل سازد درمی هنگام انو سعید بدیع اعظم الدوله حکومت پنده ورق عرت بر امر اراحت و بهادر جان اورنگ حکومت الہ آباد از تعمیر جہانگیر قلچان خلعت خاص پوشیده ندان صورت شقامت و سرکار کالبی سکاگیر مختصم جان مقرر شد ذکر اس واقعہ دلدور و شرح اس حادثہ حکمران را ریان سخی آمری و گوش دانش گری برتاند آنرا کہ دیدہ جہاں بیی بر حش صورت و قبول سرب آن حاقان والا شوکت افتادہ داد کہ سپہر شعدہ ساز چہ ناحقہ و روزگار جہاں گذار چہ برداختہ

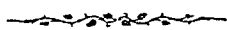
دشمنی چو سرگاہ شادشہی * گرفتگی جہاں مر ظل اللہی

ورودہ اسرو تخت بود * گرم و رحیم و حواں تخت بود

با تاملہ درمی مدت کہ آن حضرت در کشمیر تشریف داشتند مرض استیلا بدو دست و ار عایت ضعف و رنوبی بدوستہ بر نالکی شمعقہ نصیر و سوازی حواں را مسمول میداشتند روزی در دو وجع شدت کسید و آثار یاس و ارتجال بروحانات احوال پرتو افکند و حرفہای کہ بود نا امید ی از اس می آمدی احتیاط بر ریان جاری شد شورشی عظیم در مردم افتادہ پرسیاران بساط و ب رعانت مصطوف ساخت لیکن چون روز پنجد از حیات مستغاربائی بود در ان مرتدہ کمر گذشت و بعد از چند روز اشتها مقفود گشت و طبعیت از ایون کہ مصاحب چہل سالہ بود بہ ب گرد بعد از چند پیالہ شراب انگوری پیچیدہ دیگر ہرگز توجہ خاطر نمی شد در بدوقت شہر یار بدشدان مرض دارالاعلم ابوی حواں رحمت و موی سوب و انرو و مزہ تمام افتاد ہر چند اطفا بعدا و علاج برداختند اثری بران صفت نگشت بنابران حکمت ردہ التماس نمود کہ بیشتر ملاحظہ وقتہ روز پنجد بمعالیم و مدوا بردارد و بحکم اشرف روانہ لاہور شد و دار بکش پسر خسرو کہ دطر بند داشت و نور جہاں بیگم بہت بظام کار آن برگشتہ روزگار و شرائط حرم و احتیاط بار حوالہ نمودہ بود کہ مقصد دار التماس نمود کہ ندگری حوالہ شود از گرفتہ حوالہ ارادتجان نمودند و مقارن آن حضرت شادشہی قماشہی مچہ پی ہون و احول و درباک بہصفت فرمودند در اثنا ی سدر حانہ ان حواں پسر مہا لجان از بدگالہ آمدہ درخت بساط بوس در باقت و بکر نصیر عیل خوش نسب پیشکش کرد و سید جعفر کہ از خدمت شاہجہاں نکاح نمودہ بود بعارف اشرف بدوست و مقارن انجمن ربات عریضت بصوب دارالسلطنت لاہور ارتعاع یافت و در مقام بزم کلہ بساط شمار برداختند کیفیت اس شکار مکرر در اوراق گذشتہ نگشتہ کلک بدائع رقم گشتہ کوہیست بعانت بلند و در تہ کوہ دشیمی گاہ بہت بدوق اندازی ترتیب یافتہ چون رسیدن از آن آہوا را اندہ بر تیعہ کوہ بزمی آوردند و بظ اشرف در می آمد بدوق را سراسر است ناحقہ می اندارد و ہمینکہ ماہو رسید از فرار کوہ جدا شدہ معلق ریان آمدہ بزمی رمن می افتد و بی تالاف عذیب نمودی میکند و در شکار بہت در بدوقت یکی از پیادہای عمر بزم آہو را راندہ آورد

در پیوست و در اثنای داروگیر رضا بهادر شربت خوشگوار شهادت چشید و پرتی راج زخمی شده در میدان افتاد خانجهاں دو پسر خود را بکشتن داده خود نیم جانی از آن مهلکه برآورده بجانب دکن شتافت و بنظام الملک پیوسته محرک سلسله شورش و فساد شد و مقارن اینحال نهضت مرکب جهانکشا بجانب دکن اتفاق افتاد و در ساعت مسعود دولتشانه برهانپور بذات جهاں از رونق و بها پذیرفت و اعظم خاں که در دولت جهانگیری خطاب ارادتخان داشت با عساکر ظفر اثر بیعت استیصال او ببالا گهاٹ تعیین شد و افواج قاهره بادشاهی را مکرر با خانجهاں اتفاق مبارزت افتاد و هربار آثار تسلط و غلبه از بندهای درگاه بظهور رسید لیکن دفعه آن مقهور میسر نگشت تا آنکه عنان ادبار بجانب ممالک شرقی که مساکن افغانه است معطوف ساخت خاقان گیتی ستان عبدالله خاں بهادر فیروز جنگ را سردار کرده و سید مظفر و معتمد خاں کوکه و رشید خاں و چندی دیگر از امرا همراه نموده به تعاقب آن مقهور فرستادند و لشکر فیروزی اثر در حوالی پرگنه سنده که بسمت کروهی اله آباد واقع است به آن بیسعات رسید و او از حیات و نجات نا امید گشته با جمعی از پسران و خویشان و نوکران قدیم پاسبان جهاٹ افشوده بجنگ پرداخت و با دو پسر و چندی از منتسبان بقتل رسید و خاں بهادر فیروز جنگ سر بیمغزو را بدرگاه والا فرستاد بداریخ بست و یکم اسفندار مذ در ساعت مسعود نهضت ربابت اقبال بعزم سیر و شکار خطه دلپذیر کشمیر اتفاق افتاد و این سفر اضطراری است نه با اختیار چو هوای گرم در مزاج اقدس در غایت ناسازگاری بود لاجرم هر سال در آغاز موسم بهار صعوبت راه بر خاطر اشرف و مزاج مقدس آسان شمرده خود را بگلزار همیشه بهار کشمیر فردوس نظیر میسرانیدند و خوبیهای کشمیر را دریافته و استیفاے لذات آن رشک بهشت نموده باز عنان عزیمت به صوب هندوستان معطوف میدادند پیش ازین بچند روز به عبد الرحیم خواجه سی هزار روپیه انعام فرموده بودند درین وقت ماده فیل با حوضه نقره شفقت فرمودند *

جشن بست و دریمین نوروز از جلوس همایون

روز یکشنبه سویم رجب سنه هزار و سی و شش هجری آفتاب جهانتاب بدرج حمل شرف تحویل فرمود و سال بست و دریم از جلوس والا آغاز شد و بر لب آب چناب جشن نوروز جهاں افروز آراستگی یافت و یک روز بلوازم آن پرداخته کوچ فرمودند و منزل بمنزل سیرکنان و شکار انگنان طی راه فرموده در ساعت فیض اشاعت به نزهت سرای کشمیر نزول اقبال اتفاق افتاد و چون بعرض رسیده بود که مکرم خاں حاکم بنگاله غریب بحر فنا گشته چنانچه در اوراق سابق بدان ایما رفته در بنوا فدائی خاں را بحکومت صوبه بنگاله شرف امتیاز بخشیده و منصب پنجزاری ذات و سوار و خلعت فاخره و اسب عراقی ابلق فرستاده فرمانروای ایران عنایت فرموده بدانصوب رخصت

رباعی

ز بهار رحم ارپے دل نروزی * بنموده نه آروری دل در گروے

گفتم سحری و بار هم منگویم * حواشکاری همنسه کاهس دروے

چون راحه امر سنگه رمیدار ملک ماند و ندگی و دولت حواشی احنار نموده عرص داشت کرده که پندران می مسعداد اسمانوس مستعد گشتند می بدر آمد و از م که نانی شرف برق عرب بر افوارم بغارن تهور حال که از خدمتگاران ربان مهم بود دستوری نامت که رهنمودی سعادت نموده او را بقدری آسنان بداد و بجهت سرمراری او فرمان اسدعالت با خلعت و اسب مرحمت شد چون بمصامع رسید که مهانجان بخدمت شاهجهان رفت علی الرعم او حاججهان را بقطب سپه سازری امتدار بخشیدند اکنون مسملی از ماحوای احوال مهانجان گذشته ملک بدان مگردد که چن او را از درگاه بر آوردند او از راه تهنه عطف عدلی نمود لیکر شاهشی بدعاف او بعن شد و او را از هنج طرف راه اخص نامد مداخل دنامد ناگرو نجاب خود را مخص در بوسل شاهجهان دانسته عریضه مصکوف نکی از معمدان خود بخدمت آن حصص فرستاد مضمون انکه اگر رقم عفو برخواند حرام این بدده گناهگار کشد روزه امند نان اسنان از شاهجهان بمقتضای وقت از بصرف او گذشته فرمان مرحمت عنوان با نیکه مدارک بجهت اسدعالت و نسلی او فرسودند و ان سرگشته ناندن ناکامی با فرستاد و هزار سوار از راه راج بدله و ملکه بهرحی مدوحه شده در حنف بدوست و هزار اشرفی بدر و نک انماس کلان که هفت هزار و بده خدمت داشت ناندگر بناس بدشکش گذراند و بانعام حنجر مرمع و شمشیر مرمع و اسب خاصه و بدل خاصه سرمراری نامت دی انام حاججهان بوشقهای پے در پے فرستاده عدالته حال را که دران در بود نامدن برهانپور ترعم و بخرنص نمود و حال بعد و پیمان بد بکاشفاده او را بد چون روزه چند در برهانپور گذراند حاججهان با سولے اهل مسان از جان و نور جنگ ندگمان شده در روزنگه با نک خدمتگار بکاه او آمده بود گروید معقد ساحت و بدعت حال را بد گاه عرص نمود فرمان شد که بقعه اسیر برده نگاهدارند و چون عهد شکلی در جمیع ادیان مدفوع است حاججهان د اندک مدی بقیه ان نامت و شرح اس دانسان رسدند اعجاز آنکه چون دماغ او از عذایان سرشار حصص شاهساهی آشقه بود بعد ازان که اورنگ خلافت بخلوس جهال امور حصص جهاندانی ارباع اسمانی نامت بدوسته خود را باندیشهای با صواب بیداد فاسد آورده مدد شت با انکه واهمه بر مصالح او اسدلا ناندن فرار بر فوار داد و شب نک شده بست و هفتم ماه عرسه هزار و سی و نه با فریدان و جمعی از اعدان از دارالخلاوه اکبران بر آمده راه ادبار بدش گروست و انحصص بهمان شب حواحه اولیجر و سد مطهر جان و اله و نجان و رها بهار و برزی راج زانپور را با موی از بددهای درگاه بدعاف او بعض فرمودند و نامدن کل در حوالی دهو کپور ناو رسده جنگ سیمت

گذشت چون مکر مغان به حکومت آنولایت کامیاب مراد گردید بحسب اتفاق فرمانی بنام او عزامدار یافت و او بر کشتی نشسته باستقبال فرمان شتافت قضا را غیر ازین دریایه مقبر مشهور که در بنگاله است ناله آبی بود که کشتی را ازان جوسه بایست گذشت چون کشتی مکر مغان بانجام می رسید بملاحان اشاره میکند کشتی را زمانه در کنار آب باز دارند تا نماز عصر گزارده متوجه مقصد گردد در وقتی که ملاحان میخواهند کشتی را بکنار آب رسانند بادیه بهمرسید و کشتی را برگردانید و از شورش تلاطم بترکت بیدموقع کشتی در آب فرو می رود مکر مغان با چند کس که دران کشتی بودند غریق بسرفنا میگرد و یک متذفیس سرازان گرداب بلا بر نمیزد در خلال اینستال خاننشانان ولد بیرمغان در سن هفتاد و دوسالگی باجل طبعی در گذشت تفصیل این اجمال آنکه چون بدلهلی رسید معفی قوی بر مزاجش استیلا یافت ناگزیر دران مصر سعادت توقف نمود و در اواسط سال هزار و سی و شش هجری و دیعت حیات سپرده در مقبره که برای منکوحه خود ساخته بود مدفون گردید از اعظم اصرای ایندولت بود و در عهد سلطنت حضرت عرش اشیانی مصدر خدمات شایسته و فتوحات عظیمه گردید از انجمله کار نمایان کرده نخست فتح گجرات و شکست مظفر که بهمان فتح گجرات از دست رفته بار بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد دوم فتح جنگ سهل که لشکر دکن را بافیلان مست جنگی و توطئه عظیم همراه داشت و مشهور است که هفتاد هزار سوار فراهم آورده بود و خاننشانان با بیست هزار سوار بمقابل او شتافت و دو روز و یک شب جنگ عظیم کرده لواء فتح و فیروزی برافراشت و دران معرکه مرد آزما مثل راجی علیخان سردارے بقتل رسید سوم فتح پنه و ملک سند و در زمان دولت حضرت جنت مکانی پسر کلانش شاهنواز خاں با اندک مایه مردم عنبر و اشکست داد چنانچه بموقع خود ثبت افتاد بے اغراق خانزاد رشید بود که اگر اجل امان دادے آثار نیک ازو بر صفحه روزگار یادگار ماندے خاننشانان در قابلیت و استعداد یکتای روزگار بود و زبان عربی و ترکی و فارسی و هندی میدانست و از اقسام دانش عقلی و نقلی حتی علوم هندی بهره وافی داشت و در شجاعت و شهامت و سرداری برایتی بل آیتی بود و بزبان فارسی و هندی شعر نیکو گفتی و واقعات بابیرا بحکم حضرت عرش اشیانی بفارسی ترجمه کرده و گاهی بیقی و احیاناً رباعی و غزلی می گفت این چند بیت ازوست

شمار شوق ندانسته ام که تا چند است * جز اینقدر که دلم سخت از زودند است
بکیش صدق و صفاحرف عهد بیکار است * نگاه اهل محبت تمام سوگند است
نه دام دامن و نه دانه اینقدر دامن * که پای تابسم هرچه هست در بند است
مرا فروخت محبت ولی نمیدانم * که مشتری چه کس است و بهاء من چند است
آدای حق محبت عنایت است ز دوست * و گرنه خاطر عاشق بهدیج خورسند است
ازان خوش بسخنهای دلکش تورحیم * که اندکی با اهلای عشق تا چند است

حش دست و تکمیل نوروز

امام الملک فرستاد و از پندجانب دیر حواسند که لشکری تعین نماید و انس عورت
رع و رعیت خود و خواش تمام استند عا سپاه ار نظام الملک کرده دلش ساحت
اگر موج عادلها را شکست دادم رنی، مصدر چندی کاری، شگرف شده باشد و اگر
نش برعکس دشمن شکست رنی چه اعتبار و انجار خواهد امروز القصه انس ماده
برگ محتاج مرتکب انس امر خطر گذشته بدوخته در ساق انس، ساق مقام بر قامت رعنا
مکنده بر اسب سوار می شد و حنجر و شمشیر مربع مرکب می بست و حلقهای طلا و
مربع که در مطلق هدر رسان کوزه گویند در دست می انداخت و دیگر اسباب سپاهانه
و کتف مردانه با خود همراه میداشت و داک و دهش و انعام و بخشش و اسب
محبست و نهاده میخواست هیچ زوری نمیکشت که با سردار رعایت نمیکرد و مصلحتی
نمودم نمیداد بعد از آنکه دلاوی مصلی و محادات مکن اتفاق افتاد از علوهفت و علو
حرف دلد انده بالشکر عادلها مصوب داک و سپاه و سرداران را مقتل و حرف و طعن و صرف
برعکس و تعرض نموده عدم مردانگی و ادراک و سحر و کج هیجا چون کوه استوار با برجا
داشت و انس عدم و دشمن عظم را شکست فاحش داده جمع مقل و تو بجان را بدست
آورده سالم و عادم رامت و دشمن عظم را شکست فاحش داده جمع مقل و تو بجان را بدست
میران و اسب نوزان چند سال می رسید بر که انچه حصرت شاهدشاهی را در مار و االدور
نگاهد شده اندمانه سلوک نمود چون حنجر و نعلایی به شاهی و محالمت نمودن
اسان موالد والا در شاع شد لاجرم مدوره ممالک اسلام عهده الحرم حواحه و ارکان حواحه
را با شرافت تحف و دماس هدانا همراه متر مذکور رخصت نمود و مکافه غیر
دوشده مصحوب حواحه ارسال داشت حواحه از عظم سادات و اراخله مشایخ مار و االدور
است دست شریفش امام جعفر صادق علیه السلام منتهی میشود و نادشاه نوران
عده الله حان بحواحه حوئدار حد بر گوار استبد دست امانت داده بود و ارادت صادق
داشت حصرت شاهدشاهی آمدن حواحه را گرمی داشته در تعظیم امروزه و امرا
و اعدان دولت را با استقلال فرستادند و چون مکابل رسد طفر حان استقلال نموده شهر
مدیر لاهور موسوی حان را با خلعت حاکمه و حنجر مربع پوشا فرستاده مصوب بخش
حافظ آن سند عمر شدند و بعد از آن بهادر حان اورنگ که در زمان عده المومس حان
حاکم مشهد بود در درگاه منصوب پنجه راری داشت با استقلال شتافت و چون حواحه
بحوالی شهر پیوست بحکم اشرف حواحه ابوالحسن دیوان و ارادت حان بخشی با استقلال
او رفته ملاقات نمودند و همان روز بشرف دست موسی ابوالحسن دیوان و ارادت حان بخشی با استقلال
و تسلیم را معاف نموده شرایط برتری بها آوردند و قربت باورنگ خلافت حکم داشته
فرمودند و پنجاه هزار رزیه برسم انعام تکلف فرمودند و تمام طرف ملواری آن بایشان اوزا
حاکمه با طرف طلا و مدینه بجهت حواحه فرستادند و تمام طرف ملواری آن بایشان اوزا
داشتند در این امام صوره داری نگاله از تعبیر جانوران حان نمکر محان وک معظم حان

این ایام کشته شدن محمد مومن است و او از سادات سیفی بوده بسلسله نقیب خاں قرابت قریب داشت چون از عراق آمد حضرت عرش آشیانی صبیحه سادات خاں نبیره عم نقیب خاں را بوی نسبت فرمودند در هنگامیکه عبور شاهجهان در ممالک شرقیه افتاد مشارالیه در آن حدود جاگیر داشت بخدمت ایشان پیوست و یکپندے درین هرچ مرچ همراهی گزید سادات خاں که در خدمت شاهزاده پرویز بود نوشتها به مبالغه و تاکید فرستاده نزد خود طلب داشت و آن خون گرفته از خدمت شاهجهان جدا شده نزد سلطان پرویز آمد چون خبر آمدن او به حضرت شاهنشاهی رسید بحضور طلب فرمودند هرچند شاه پرویز التماس عفو گناه او نمود مهربان نشدند و آن سید زاده را در پای فیل مست انداخته بعقوبت تمام سیاست فرمودند درینوقت نظام الملک در قلعه دولت آباد حمید خاں فام غلام حبشی را پیدشوالے خود ساخته مدار و اعتبار ملک و مال به قبضه اقتدار او سپرد از بیرون او و از اندرون زنش نظام الملک را مثل مرغی در قفس داشتند و خبر آمدن خالجهان یقین شد حمید خاں با سه لکبه هون که دوازده لک روپیہ باشد نزد او رفته بافسوس و افسانه او را از راه برده قرار داد که مبلغ مذکور را بگیرد تمام ملک بالا گهات را با قلعه احمد نگر به تصرف نظام الملک باز گذارد و فغان ازین افغان ناحق شناس که حقوق تربیت حضرت شاهنشاهی را فراموش کرده چنان ملکی را به سه لک هون از دست داد و بنام امرای بادشاهی که در تهنائجات بودند نوشتها فرستاد که آن محال را حواله وکلای نظام الملک نموده خود را بحضور رسانند و همچنین نوشته بنام سپهبدار خاں حاکم احمد نگر ارسال داشت چون مردم نظام الملک جهت اخذ قلعه شتافتند مشارالیه گفت که ملک تعلق به شما دارد منصرف باشید اما قلعه ممکن نیست که من از دست بدهم هرگاه که فرمان بنمائید قلعه را خواهیم داد مجملاً هرچند وگلاے نظام الملک دست و پا زدند اثری بران مترتب نگشت و سپهبدار خاں اذوقه و ذخیره فراوان بدین برده باستکام برج و باره پرداخت و مردانه قدم همت برجا داشت و دیگر نامردان نوشته خانجهان ملک بالا گهات را در کل بودکلاے نظام الملک سپردند و به سرهانپور آمدند الحال حقیقت احوال حمید خاں حبشی و منکوحه او بذابغرابت مرفوم میگردد که این غلام را زن بود از غریب زادهای این ملک و در ابتداء که نظام الملک مفتون شراب و شیفته زنان شد ابذعورت بدرون حرم راه یافته شراب مخفی که مردم بیرون را از آن آگاهی نبود میسرسانیدوزن و دختر مردم را به فریب و فسوس بد راه ساخته نزد او میدرد و به لباسهای مناسب و زینتهای فاخر آراسته بنظر او جلوه میداد و او را بمباشرت و معافیت پری پیکر اسیم بر مبتلا ساخته محظوظ و مسرور میداشت رفته رفته مدار و اختیار بیرون بقبضه اختیار شوهرش قرار یافت و از درون مدار زندگانی نظام الملک بدست آنعورت افتاد هرگاه آن زن سوار میشد سران سپاه و عمدهای دولست پیاده در رکاب او میرفتند و عرض مطالب خود می نمودند تا آنکه عادلخان فوجی بر سر

متخصص گشت و چون از پیشتر مرمت قلعه نموده توپ و تفنگ بسیار در برج و تارّه آماده ساخته بود درینوقت بدرون حصار در آمده بمداومه و مقلله پائے صلاکت امشرد و شاهجهان مردم خود را مدح فرمود که بر قلعه بقارند و رعیت خود را به توپ و تفنگ صانع بسارند تا خود اندمندی جمعی از جوانان کار طلب بر حصار بند شهر نورش نمودند و از استحکام برج و تارّه و کثرت توپخانه کاری ساختند و با گریز عطف عدان نموده دایره کردند و پس از روزی چند نار بهادران شیردل رنجبر گسل مانند برق لامع بقلعه تاختند و چون بدور قلعه همه حاضر میدان مسطح بود و املا پستی و بلندی و دوزار و درخت نداشت سپرها بر رو کشیده بودند قصا را در انصاع حندق عمیق و اعرض مملو از آب بود پندش رفتی محال و پس گشتی ازان محال تر شد در میان میدان بشسته توکل را حصار خود ساختند درینوقت شاهجهان تکمره بهم رساند و بدایر بعضی موانع که نوشن آن طولی دارد سفر عراق در عقد توقف افتاد و نیز حدیثی از شاهزاده بدو بر نتواند پیوست و نقی شد که از در عرض حال بدیست و هم در بعضی مکتوب دور جهان بیگم رسید بمرقوم بود که مهاجرتان از رعیت بهشت مرکب بادشاهی سراسیمه گشته مبادا از رعایت شورش مزاج در راه عذار آسیبی ندانم پسران شما رساند صلاح دولت درانست که نار بصرف دکن عطف عدان نموده روزی چند تا روزگار ناند ساخت

تا خود ملک از پرده چه آرد بیرون

بدانرا نار خود ضعف قوی و بیماری ضعف پالکی سواره از راه گجرات و ملک بهار مدوحه دکن شدند درمی ضمن حجر موت شاهزاده پرنور رسید بر حجاج استعجال بهشت مرکب منصور افتاد و اسی زاهدست که سلطان محمود از هندی راه آمده فتح بنیاده سومعات گزاه چنانچه مشهور است و شاهجهان ملک گجرات در آمده از بیست گروهی احمد ابان بگدر حاکمانی در راه دردا را عبور فرمودند و از گروه چپهرائی که مزاحه کلانه تعلق دارد بر آمده بناسک تربنگ از مضامات دکن که مردم خود را در اینجا گذاشته بودند برل نمودند و چون درمی ملک عمارت نموده در همان بدینکی سیدر شناده درانسر رمی و حل انانست اندا حیدر درینوقت اصمعیان بمحضت هفت هزاره دات و سوار در اسبه و سه اسبه برق عرت بر ادراحت تا از قید مهاجرتان و اسب حال نجات داده بود مدص و حاگفر نداشت احوالش نامنظم بود درینوقت از عرضداشت مقصدان دکن به عرض رسد که نظام الملک از کوتاه اندیشی و فتنه انگیزی فتح حال پسر عفر و دیگر تربت یا قهای دو دولت را بخود ملک بادشاهی مرستاده عذار شوش و مغان بر انگیزده لاجرم عمده الملک حاضران بهشت محافظت و محارست لشکر حال را که از مدتهای کهن سال است و کاران نحر است برها پور مقبر داشته خود تا عساکر طغرلوا متوجه ناله گشت شد و تا کهرکی که محل اقامت او بود عدان مداعت نار کشید و نظام الملک از قلعه دولت آنان سر بدرون نکشید از سوانح

نعمت انولایت پردازد و خانزاد خان را روانه حضور نماید شاهزاده پرویز از فرط مایه پیمائی بمرض صرع مبتلا شده رفته رفته از غذا نفرت بهموسانید و قوی به تسلیل رفت و هر چند اطبا بهعالجات و تدبیرات پرداختند چون زمان ناگزیر در رسیده بود اثره بران مترتب نگشت و شب چهارشنبه بتاریخ هفتم شهر مفرسنه هزار سی و شش هجری پیمانه حیاتش لبریز گردید و کالبد اس مرحوم را نخست دران شهر امانت فرمودند و اخرباکبر آباد نقل کردند و در باغی که سبز کرده اس سرو جوئیبار سلطنت بود مدفون کردند و چون اینخبر بمصاحمه علیه رسید رضا بقضای ایزد تعالی داده زخم درونی بمرهم صبر و شکیبائی چاره فرمودند درس سی و هشت سالگی وفات یافت تاریخ فوت او بعضی از فضلا چنین یافته اند وفات شاهزاده پرویز * بعد از استماع این خبر بشانجهان حکم شد که فرزندان و باز ماندهای ایشان را روانه درگاه والا سازد در خلال این احوال شاه خواجه ایلچی نذر محمد خان رخصت معاودت یافت و سوائه آنچه بدفعات باو عنایت شده بود چهل هزار روبیه دیگر مرحمت گردید و انمودجی از نفایس هندوستان بشان فرستادند درینولا ابو طالب خلف اعتضاد الخلفاء آصفخان بشتاب شایسته خان نامور شد در پی ایام موسوئخان از دکن مراجعت نموده سعادت زمین بوس دریافت و درینولا میرزا رستم صفوی بصوبه داری بهار فرق عزت برافراخت در پی هنگام از عرضداشت متصدیان صوبه دکن بعرض رسید که یاقوت خان حبشی که درانملک بعد از عنبر سرداری عمده تر از و نبود و در حیات عنبر نیز سپه سالاری لشکر و انتظام افواج بعده او مقرر بود اختیار بندگی و دولتخواهی را سرمایه سعادت خود دانسته باپانصد سوار بحوالی جالناپور آمده بسر بلندرای نوشته که من بافتح خان پسر ملک عنبر و دیگر سرداران نظام الملک قرار دولتخواهی داده از پیش قدمان این سعادت شده ام نامیده هابر یکدیگر سبقت کرده پی در پی خواهند آمد چون خانجهان از نوشته سر بلندرای بر حقیقت کار اطلاع یافت کتابتی مشتمل بر استمالته و دولتخواهی بسیار بیاقوت خان نوشته سرگرم عزیمت گردانید و بسر بلندرای نیز مکتوبی قلمی نمود که در لوازم ضیافت و مراسم مهمانداری کوشیده بزودی روانه بههانپور سازد در اوراق سابق مرقوم گردیده که شاهجهان با معدودی از بندها بچنانب پتله نهضت فرمود چون در ایام شاهزادگی بادشاه والا جاه شاه عباس طریقه دوستی و مصادقت مسلوک و ابواب مراسلات مفتوح داشتند و در پی هرج و مرج شاه نیز متفحص احوال ایشان بودند بخاطر صواب اندیش رسید که بدان سمت شتافته بایشان نزدیک باید شد یمکن که بایباری مهربانی و اشفاق ایشان غبار شورش و فساد که مرتفع شده فرو نشیند بالجمله چون بحوالی پتله پیوستند شریف الملک که حارس الملک بود نه هزار سوار و دوازده هزار پیاده فراهم آورده حصار شهر را استحکام داده قدم جرات پیش گذاشت و بالجمله همگی سیصد چهار صد سوار از بندهای وفادار همراه بودند تاب صدای آنها نیاروده بحصار شهر در آمده

می‌انور اصفهان را خود آورده معدرت خواست و عهد و سوگند خاطر او برداخته و ملائمت فراوان طاهر ساخته روانه درگاه دود لیکن ابوطالب پسر او را بجهت مصلحتی که رقم پذیر گزیده روزی چند نگاهداشت طاهر عزمش پخته و نموده کوچ بکوچ روانه شد و بهشت و سورم ماهم کور عدور موکب منصوب از آب بهشت واقع شد از عریض آنکه نورش مهانتجان و هرج و مرج او بر ساحل همین آب اتفاق افتاد و ناراحتی طاهر آخرت و رمان افسانه او بر گذار همان دریا روی نمود و پس از روزی چند ابوطالب بحر اصفهان و بدیع الرمان داماد حواجه ابوالحسن و حواجه قاسم برادر او را بپیر عذر خواسته بدرگاه فرستاد چون در حد نگیو آنک درول سعادت اتفاق افتاد داور بخش پسر حورو و حاسدیان و مقرحان و مدر حمله و اعیان شهر لاهور بدولت رمیی بوس حنفی احلاس را نورانی ساختند هفتم ماه آبان ساعت معصوم برول موکب اقبال نذار السلطنت لاهور چهره امروزمرد کردند درسی روز مسعود آصفهان صاحب صوبگی بختیاف احتیاط یاست و منصب و کالت صمدیه مزاحم کردند و حکم شد که سردیوان شسته از روستا استقلال بنشیند مهادت مالی و ملکی بر دارد وحدت دیوانی بحواجه ابوالحسن ارجاع شد و اصفهان از تعمر مدر حمله خدمت میز سامانی سروراری نامت و میر مذکور خدمت بخشیدگی سر بلند گردید و سید حلال ولد سید محمد بنیره شاه عالم بخاری را که در گجرات آسوده اند و احوال انسان بقدرت درسی اقبال نامه ثبت افتاده رحمت وطن فرموده بیل بخت سواراری انشان لطف نمودند در بدو بعرضید که مهانتجان از سمت راه پخته عدان تافته بختاب هندوستان روانه شد و بپیر بمسامح حلال رسید که بیعت و دو لک رومیه نقد و کلاهی او از بنگاله فرستاده اند بحولنی دهلی رسیده بدانوان صدر حان و سپه دار حان و علی قلی در می و نور الدین قلی و ابداست سنگدلی باغزار احدی تعدی شدند که بر حجاج استعجال شفاخته رهرا بدست آورد نامبرده ها مقومه خدمت شده در حوالی شاه آباد بمردم او که حراشه می آوردند رسیدند و آنها رهرا در سرا برده متحصص شده ناممکن و منصور بود مدافعه و مقابله پای صلاست اوشوردد و بندهای درگاه بعد از رد و حورو دستار سوارا آتش رده بدرون در آمده مبلغ هارا مقصوف شدند و مردم او قرار بر سرار داده راه انداز سپردند و دومان شد که رهرا بدرگاه فرستاده حود بنعاقسه مهانتجان شتافتند و مقارن این حال حاسدیان را بمنصب هفت هزار دات و سوار از قرار دو اسپه و سه اسپه سرورار نموده حلفت و شمسیر و اسپه پلچاق ناری مرمع و بیل حاصه مرحمت نموده ناحعی از بندهای درگاه باستصال مهانتجان دستوری فرمودند و صوبه احمیر به تیول او مقرر شد و چون مهم حکمت سنگه از صادق حان سرانجام دشته بود و او را از درستان مهانتجان میدادستند حکم شد که از سعادت کوریش محروم باشد و درسی روز محتاص حان و حکمت سنگه از کوهستان کانگرا رسیده ملازمت نمودند و درسی روزها نمکر مهانتجان که خدمت ملک کوچ داشت برسان صادر شد که او را صاحب صوبه بنگاله ساختم بدانصوبه شتافته نصظ و

عقد از دواج شایسته خان پسر اصفهانست می گوید که هرگاه قابو یابم مهابتخان را به بندوق خواهم زد و باظهار اینمقدمات خاطر او را مطمئن میساختند تا آنکه رفته رفته توهمی که در ابتدا داشت و از آن رهگذر هوشیار و بیدار می بود و جماعتی کثیر از راجپوتان با خود بدرگاه می آورد برگرد و پیش دولتخانه باز میداشت کم شد و آن ضبط و انتظام برجا نماند و معینا نوکران خوب او در جنگ احدیان کابل بقتل رسیدند و نور جهان بیگم بخلاف او پیوسته در انتظار فرصت بود و سپاه نگاه میداشت و مردم دلیر جنگ آزما را دلاسا می کرد و مستعمل و امیدوار میساخت تا آنکه هوشیار خان خواجه سراسر بیگم بموجب نوشته ایشان قریب بدو هزار سوار از لاهور نوکر کرده بخدومت شتافت و در رکاب سعادت هم جمعیت نیک فراهم آمده بود یک منزل پیش از رهناس دیدن محلله سواران را تقویب ساخته فرمودند که تمام سپاه قدیم و جدید حبیده پوشیده در راه بایستد انگاه بلند خان خواص را حکم شد که از جانب حضرت نزد مهابتخان رفته بیغم گذارد که امروز مردم بیگم خود را بنظر اشرف می گذرانند بهتر آنست که سبزه اول را موقوف دارید مبادا باهم گفتگو شده بجنگ و نزاع کشد و در عقب بلند خان خواجه انور را فرستادند که این سخن پسندیده معقول او سار و او حسب الحکم عمل نموده درینوقت بکورش نیامد روز دیگر بسیاری از بددهای باد شاهی در درگاه فراهم آمدند و آنحضرت بمهابتخان حکم فرمودند که یک مدخل از اردو پیش میرفند باشد اگرچه اواز حقیقت کار آگاه گشت لیکن چون چشمش از جنگ احدیان رسیده بود کام و ناکام روانه پیش شد و آنحضرت بتعاقب او سوار شده گرم و گیرا شدفتند و مهابتخان دیگر خود را جمع نتوانست ساخت و از منزل پیش نیز کوچ کرده از دریای بهمت گذشته فرو آمد و حضرت شاهنشاهی درینطرف معسکر آراستند و افضلخان را نزد آن اشفته دماغ فرستاده چهار حکم بتقریر او حواله فرمودند نخست آنکه چون شاهجهان بصوب پتنده رفته او نیز از پی رفته انهم را بانجام رساند دوم اصفهان را بملازمت حضور فرستد سوم طهمورث و هوشنگ پسران شاهزاده دانیال را روانه حضور نماید چهارم لشکری پسر مخلص خان را که ضامن اوست و تاحال بملازمت نیامده حاضر سازد و اگر در فرستادن اصفهان استادگی کند یقین شناسد که فوج بر سر او تعیین خواهد شد افضلخان پسران شاهزاده دانیال را همراه آورده معروضداشت که در باب آصفخان عرض میکند که چون از جانب بیگم ایمن نیستم بیم اندام که اگر اصفهان را از دست دهم مبادا لشکر بر سر من تعیین فرمایند درینصورت بنده را بهر خدمتی که تعیین فرمایند بدان سرفراز شده چون از لاهور بگذرم منته بر چشم و دل گذاشته اصفهان را روانه درگاه خواهم ساخت چون افضلخان عذر فرستادن آصفخان معروضداشت بیگم از حرفهای لغو و تشویش در آمد و افضلخان باز رفته آنچه دیده و شنیده بود پوست کذده ظاهر ساخت و گفت در فرستادن اصفهان توقف مصلحت نیست زنهار طور دیگر بخاطر نرساند که ندامت خواهد کشید چون مهابتخان از حقیقت کار آگاه گشت

شاهجهان رسید مراج بشورش گزائید و باوجود قلت جمعیت و عدم سامان داعیه مصمم شد که بعدد دست پدر والا قدر شفاعت سرای کردار باهنگار در دایم روزگار او نهاد
 مان عروست شفاعت نقادیم بیست و سوم رمضان سال هزار و سی و پنجم با هزار سوار از
 مقام داسک بر تنگ و اناب مراد اشتقد نگان آنکه شاند درس مسامت بقدر جمعیتی
 فراهم آید چون احمیر مستقیم گشت راحه کشی سنگه پسر راحه بهم که با پانصد سوار
 در صوبک مدصور بود داخل طبعی در گذشت و جمعیت او متفرق گشت و همگی
 پانصد سوار در عادت برنشانی و تنگدستی همراه ماند و اراده سابق سامان پدر نشد
 ناگزیرای عقد کشای چندی تفصا فرمود که ولایت پند شفاعت نورچند دران تنگای
 حمل ناند گذراید مان داعیه از احمیر بکاگور و ار ناگور بحدود حوزه پور و اران راه بکلستر
 بهست انق اوقاد و حصرت حذت اشدایی در انام هرج و مرج ار همین راه ولایت
 سد و ملک قنده تشریف برده بودند و انی موافقت باحد بررگوار از بدایع روزگار است
 چون خاطر منص مط هزار سیر و شکار گذار همدشه بهار کابل و ابراحت روز دوشنبه
 - شهر نور از کابل بصوب مسقر اسلامه کوس مراجعت بلند آواره گشت درس تاریخ
 حمریماری شاهزاده پور برعری رسید که درد قلعه قوی بهم رسیده ایسان را رمانی معتد
 دشعور داشت و بعد از تدبیرات بعدر حقتی حاصل شد و مقارن اینحال عرشد داشت
 جائجهان رسید نوشته بود که شاهزاده نار ار هوش رفقه و دردمرند بهیچکری که دو ساعت
 محومی باشد پیشعور بودند ناگزیر اطمانداع قرار دادند و پنجم داغ در سر و پیشانی و شقیقه
 ایشان سوختند معبد ابهوش ندادند و بعد از ساعت دیگر اوقت بهم رسید و سخن کردند
 و بر ار هوش رفقه اطلا بیماری ایشان را صرع تشخیص نموده اند و انی نمره ابراط
 شراست چنانچه هر دو عم ایشان شاهزاده شاه مراد و شاهزاده دانیال بهمنی بیماری مفلا
 گشته کاسه سر در کاسه شراف کردند در بدولا شاهزادگان و لا گهر سلطان دارا شکوه و
 شاهزاده اورنگ ربب ار حدست پدر بلامت حد بررگوار آمده بدولت رمین بوس
 فوق دیار نورانی ساختند ار بیلا و حواهر مرمع آلات قرس ده نك زوبیه بیشکش
 ایسان بطور درآمد در بدولا ار نوشته فاصل جان نعوض رسید که نالیحقر پسر سلطان
 دانیال مرحوم در امرکوت ار شاهجهان حدائی کرده بملک راحه کجسنگ
 حور را رسایده عنقریب بههراده بزرور خواهد رسد و از سوانح بهست امرا که درس
 راه بطهور آمد آوارگی مهانتان ار درگاه است تفصیل این داستان بوس احتمال آنکه
 ارتار بکنده آن بداندیش مصدر چندی گستاخی گردید مراجش بشورش گزائید و طرف
 حوصله اش تنگی کرد و باعیان دولت سلوک ناملایم بیش گرقه دلها را ار خود آورده
 و خاطر را متعکّر گردانید حصرت شاهدشاهی با وجود چندی گستاخی و سوء ادب ار
 کمال حوصله و بردباری القاب و عدابت ظاهر می ساختند و هرچه نور جهان بیگم در
 خلوت می گفت بے کم و کاست درد او بیلا می فرمودند چنانچه مکر بر زبان آوردند
 که بیگم قصد تو دارد حذر در باش و صدیه شاهنوار خان بدیره عبدالرحیم خاکنال که در

هزار جات هرجا را جپوته را در اطراف و نواحی یافتند از کوتل هندو کش گذرانیده فروختند و باین طریق قریب بیانصد راجپوت که بیشتر از آنها سردار قوم بودند و بشجاعت و مردانگی اشتهار داشتند بفروخت رفتند و مهابتشان از شنیدن این خبر سراسیمه و مضطرب سوار شده بمک نوکران خود شدافت و در اثنای راه نقش را طور دیگر دیده از بیم و هراس که میداد درین آشوب کشته شود برگشته خود را در پناه دولتخانه انداخت و بالتماس او حبشیان و کوتوال خاں و جمال خاں خواص را حکم شد تا این فتنه را فرو نهند و دیگر بعرض رسید که باعث جدگ و ماده فساد بدیع الزمان خویش خواجه ابوالحسن و خواجه قاسم نوادر اوست هردو را بحضور طلبیده بار پوس فرمودند جوئے که تسلی او شود سامان نیا رستند کرد چون کس بسیاری از تیر و تفنگ بقتل رسیده بودند ناگزیر مراعات خاطر او از لوازم شمرده نامبردها را بوسه حواله کردند و او در نهایت خواری و رسوائی سرو پا برهنه بشانه خود برده مقید ساخت و آنچه در بساط آنها بود بتمام متصرف شد درینوا بعرض رسید که عنبر حبشی در سن هشتاد سالگی باجل طبعی در گذشت عنبر در فن سپاهگری و سوارگری و روابط تدبیر عدیل و نظیر نداشت ابواش انملک را چنانچه باید ضبط کرده بود تا آخر عمر روزگار بعزت بسربرد و در هیچ تاریخی بظن در نیامده که غلام حبشی بمرتبه او رسیده باشد و درین ایام سید بهوه خادم دهمی بموجب نوشته مهابتشان عبدالرحیم خانشانان را که متوجه جاگیر خود بود برگردانیده بلاهور فرستاد درینوا خبر رسید که شاهزادهای والا نژاد سلطان دارا شکوه و سلطان اورنگ زیب پسران شاهجهان بسوالی اکبرایک رسیدند خاطر قدسی مظاهرا از مرده وصول نبایر کامگار گلگل شگفت لیکن مهابتشان بمظفرخان حارس دارالخلافه نوشت که نظر بند نگاهدارد و بدرگاه بیار چون توجه خاطر اشرف بشکار بسیار بود و شیفتگی انحضرت درین شکل بسدی رسیده بود که در حضر و سفر یکروز بی شکار ممکن نیست که بسر آید لاجرم درینوا الهوردیشان قراول بیگمی بجهت شکار قمرغه نور کلانی که اهل هند انرا ناور گویند از ریسمان تابیده ترتیب داده پیدشک نمود مبلغ بیست و پنج هزار روپیه بران صرف شده بنابراین در موضع ازغده که از شکار گاهای مقرر اینملک است بمقصدیان سرکار حکم شد که نور مذکور را بشکار برده استاده نمودند و شکارها را هر جانب بذور در آوردند و حضرت بایرستاران حرم سراسر عزت بنشاط شکار توجه فرمودند شاه اسمعیل هزاره که جماعه هزارها او را بدزرگی و مرشدی قبول میداشتند و با توابع و لواحق خویش در ظاهر دهه میر مانوس فروز آمده بود حضرت شاهنشاهی با نور جهان بیگم و اهل حرم بمنزل شاه اسمعیل تشریف فرمودند و بیگم بفروندان شاه از اقسام وجواهر در داری مرمع آلات تلاف فرمودند و از انجا بذشاط شکار پرداخته قریب سیصد راس از رنگ و توج کوهی و خرس و کفتار که درین نور در آمده بود شکار شد و یکی از همه گلان تربود وزن فرمودند سه من و سه سیر بوزن جهانگیری بر آمد و از سوانح آنکه چون خبر گستاخی مهابتشان بسمع

و سرگند ایشان این است که کله آهو را یا سورا در آتش می‌پزند و بار آهرا را حساب داشته
 بر درخت می‌گذارند و می‌گویند که هر کس از ما این سوگند را بدوزد جویده الفقه نعلی
 میداد شده و اگر پدرش پسر خود را خوش کند بگیرد و پسر دران باب مصایقه بنماید
 حضرت شاهدشاهی فرمودند که هرچه دل شما از چنبرهای هندوستان حواش داشته
 باشد در خواست نمائید اسب و شمشیر و نقد و سرو پای سرج القماس کردند و
 کامیاب مراد گشتند در این اثنا حکمت سنگیه پسر راحه با سوار از دوسه گیاه شکوه هزار
 دموه بکوهستان شمالی لاهور که وطن اوست شقامت و مقارن این حال صادق حاش
 دانات صود پستاب رحمت نامت و حکم شد که تدبیر و قادیب حکمت سنگیه
 دماند و حضرت شاهدشاهی منزل بمدرل ده نشاط شکار برداخته روز یکشنبه دستم
 از دی بهشت در ساعت مسعود داخل شهر کابل شدند و در این روز بر مغل دستم
 دثار کدای از میدان بازار گذشته بداع شهر آرا که نزدیک قلعه کابل واقع است درول
 احلال فرمودند روز جمعه - ۱۲ جوزا در موصه مدوره حضرت فردوس مکانی تشریف برده
 لوازم دیار مصلی بدقدیم رسانیده از باطن قدسی موطن آن حضرت استسما دان
 همت نمودند و همچنین در رنارت منورا هندال و هم برگوار خود میزرا محمد
 حکم تدرب حسنه از حضرت حق سلطانه تعالی القماس امرزش ایشان فرمودند از
 عوایس اوقات که از بهاسخانه تقدیر بر موصه ظهور پرتو افکند پادشاه کردار رشت
 مهامت حاش است تفصیل این احوال آنکه چون آن حرارت و گسناهی در کنار
 آب بهت آید ظهور آمد و امرای بهسوجه با سپاه از عقلت خویش حجت رده حارند
 خویش گشتند و امری که در مصلی هچکس حظور نکرده بود چهره بردار ظهور گشت
 راجپوتان او بدست تسلط و اقتدار که بحسب اتفاق روزه نموده بود خود سرو معزز
 گشته دست تعدی و تجاوز بر رعایا و رهبرستان دراز کرده هچکس را موحود نمی
 شمردند تا آنکه روز کار برگشت و دست مقدم آتش بدخوس هستی این خود سران رت
 بالسمه جمعی از راجپوتان در چلکه که از شکار گاهای مقرری کابل است رفته اسپان
 خود بچرا گذاشته بودند چون چلکه را بهت شکار نادشاهی قرق ساخته بجمع از
 احدات حواله نموده بودند بک از آنها مانع آمده کار بد رشتی گذارید و راجپوتان بهسنا
 از بچرا را بدرحم تبع باره پاره کردند چندی از بدشال و دادران او و احدات دیگر
 بدرگاه رفته استعانه داد خواهی نمودند حکم شد که اگر او را شداخته می باشد نام
 و سال او معوض دارند تا بصورت اشرف طلبدیده نار پیرس فرمائیم و بعد از انعام خود
 سرا رسد احدات را باسی حکم فعلی نگشته برگشتند راجپوتان در قریب دایا فرود
 آمده بودند روز دیگر احدات مسعود رزم و بدکار شده همسر نکست و یک و بر سر دایه
 راجپوتان آمدند و چون احدات تر انداز و توپچی بودند ناندک رت و خورده راجپوت
 بسیار کشته شد و چندی را که مهامت از مرزبان حقیقی گرامی ترمی دند علف
 تبع انتقام کردند تحمیداً هشتصد و بهصد راجپوت بقتل رسیده باشند و احشام کابل و

ن دوست معمول است کذبیت قدر مسجد خن که مشقتیبر اظهار اخاص
 ی بود یا تحف و نه یای آن ملک گذر ایله انکه پیشکش خود را بشهر
 و سوغاتهای قدر مسجد خن بر اسب و غلام ترکی و غیره موقوف بنیاده شاز
 است شد و عیال و اوقات می شاز و زیننه و غلام و غلام پیشش نویس نگاشته تلک
 در گذشته که چون آغوش خن بهیچ وجه از مهابتشان ایمن نبود بد قلعه تنک
 جاگیر او بود و فتنه تصحیح جهت و همگی در عهد و بنیاده کس از سوار و
 یا از شهر بودند مهابتشان چنانکه تر احدثین بادشاهی و ملازمین خود
 یکنه از آن قوچی را بهر کردگی بهر زمام بهر خود و شاه قی قوسنگ که
 و گنبد شدت به عسکر قلعه پوزنگ و قوسنگ های مهابتشان بد عهد و موکد
 و گنبد شدت خن عتق بد قضا سید و قوسنگ های مهابتشان نوشتند و چون موبک
 رند و آغوش خن از گذشته حقیقت را بهیچانش نوشتند و خصص حاصل نموده
 رام بخش خاطر منحش از گذشته مهابتشان تر حضرت رخصت حاصل نموده
 گنبد شکو از دین و آنک عبور نموده مهابتشان تر حضرت رخصت حاصل نموده
 بتلعه آنک وقت و آغوش خن را بهیچانش خود سید و ملازمین و مخصوص امتحان
 متیک و مستبوس ساختن تلهین مسجد خوقی را که از صاحبان و مخصوص امتحان
 بود و زاده خواجه شمش تلهین صاحبان که در مساجد بهیچانش بدست احوالی بود
 بود با مسجد قتی بنحی صاحبان که در مساجد بهیچانش بدست احوالی بود
 بیانی آواز عسکر عدم کرد تله و ملازمین مسجد خوقی که بهیچانش احوالی بود
 امتحان بود و تله آواز از زنجیر کردند بهیچانش حرکت از پی او بهر آتش
 چنانچه باید استحکام نهادند بانک حرکت از پی او بهر آتش
 احوالی و صاحبی او کرد او حادث قواج میید بود و پیوسته بقلاوت اشتغال داشت و
 و تله او بقلاوت متحرک بود از پی قتیخ حکم شهید ساخت ملا مسجد بد تفصیل
 و از غلبه و موس و قتیخ قوه آن مشهور و پیوسته باقی آراستی داشت تموس که آن
 موری و کعب و کدات بزور ملج و پیوسته باقی آراستی داشت تموس که آن
 عفاک بیباک قدر چنان مریه نشاندخت و پیوسته باقی آراستی داشت تموس که آن
 جل آید قبول از روی گنبد بودی اتفاق افتاد جمع از کاتون آمله ملازمت نمودند
 انگون مجلسی از معتقدات و موسی که میان ایشان شایع است بقی صورت آدمی تر
 موقوف میگرد شریک آنها به آیین کاتون قنیت نزدیک است بقی صورت آدمی تر
 طای از سنگ ساخته بهشتش میفمایند و پیش از یکنه دروغی بدوند تر دای
 باشد یا با شوق فاساد و گر خورده که بشود دروغی بدوند تر دای
 یکدیگر کردند میفکند و حصار شهر را جز یکدیگر نمیفکند که از قوم عادیس که
 مرغ دیگر شد گوشت میفکند و حصار شهر را جز یکدیگر نمیفکند که از قوم عادیس که
 خور آینه کور شده و گوشت را بنحی کرده میفکند که از قوم عادیس که
 و مریه خود را لباس پوشانیده و معطع ساخته با مریه و لباس سرخ را دوست میند

تمام با احتیاط کرد و در وقت صبحان پیدا شد و از درنگی رمانده و میراث رفتی رفیقان و ششستی نفس بد گله اعار کرده روانه شد و هر چند حاضران از ایشان دشان خواستند اثری طهر نشد که ندانم حادث شستافت و حواحه ابوالحسن گرم راند و از هول اضطراب اسب بدرنا زد و چون آب عمیق بود و تند مدرمت در دست شد و از اسب جدا شد تا فاش رمی را بدو دست محکم گرفته بود تا آنکه عوطه حور و نفس گیر شد فاش رمی نگذاشت در بیجاالت محصه ملاح کشمیری حور را رسانیده حواحه را از او و مدائی حان با جمعی از نوکران حور و چندے از بددهای بادشاهی که دوستی و اشنایی نازد داشتند از آب گذشته ناهوچی که در مقابل او بود چپقلش کرد و عظیم حور را درون اشقه نا خانه شهرنار که حصرت شاهنشاهی در آنجا تشریف داشته بود حور را رسانید و چون درون سراپشته از سوار و بداده سالامال بود بر سر در انداده به تدر اندازی پرداخت چنانچه ندهای او اندر درختی درختان درون یک بالحصرت می رسید و محصل حان در پیش تخت استقاده بود بالجملة مدائیکان رمایه معقد انسانه تلاش میکرد و از همراهان او سید مظفر که از حوادل کار طلب کار دنده مدوی بود و عطاالله نام خودش مدائی حان در نوات سعادت شهادت حیات حاور داشتند و سید عبدالعزیز بخاری که از حوادل شجاع است رحم کاری نداشت و چهار رحم ناسپ سواری مدائی حان رسید و چون در نوات که کاری از پیش نیه روز و خدمت نمودند رسید عطف عدان نموده از اردو برآمد و بطرف بالای آب شناخت و روز دیگر از آب گذشته برهتاس نزد مریدان حور رمت و از آنجا عیال را برداشته دیگر چاک نموده رحمت سلامت کسید بدر بخش نام رمیدار برگده مذکور باو رابطه قدیم داشت مریدان را در آنجا گذاشته و خاطر از احتیاط و پرهیز حورده احتیاط هندوستان شناخت و شیر حواحه و اله و زنی حان قراول ناشی و اله یار پسر اختیار حان هر کدام بطرفی رفتند و آصف حان چون دانست که از دست مهانتیان خلاصی ممکن نیست با سر حور ابوطالب و دو صد و سه صد سوار معلوک از بارگنر و اهل خدمت احتیاط قلعه اژنگ که در نیول او بود رمت و چون به رهتاس رسید از ارادت حان خبر یافت که در گوشه مرود آمده کسان حور را فرستاده معامله بسیار مرود حور طلبید لیکن هر چند سعی کرد او بهر هیچی آصف حان را صبی نشد و آصف حان نقله اژنگ رفته متحصص گشت و از آنجا برگشته بازو آمد و بعد از آن حواحه ابوالحسن بعد و سوگند اطمینان خاطر بخشیده مهانتیان را دید و نوشته تمام از ادات و معتقد حان مشتمل بر سوگند حلیط شد و بخط او گرفت که گردد حانی و بعضایی معرف و ناموس برساند انگه انشان را همراه مرده ملاقات داد درین روز عبدالصمد بواسطه شمع چاند معلم را که نامح حان رابطه قوی داشت و الحقی حوان معتقد بود بشامت آشنائی او در حضور خود نقل رسانید مقارن اس حال شاه حواحه ایلچی بدر محمد حان والی بلخ بدرگاه والا رسیده ملازمت نمود و بعد از اداسه کورنش و تسلیم و

و خدمت پرستخان خواص که معقد شراب و پیاله خاصه در دست داشت خود را معیل رسانید و هر چند راجبوتان بعد از سرجه و رزر دست و بازو مانع آمدند و حواشی که او را حامی بدهند او کناره حومه را مستحکم گرفته خود را نگاه میداشت و چون در میزبان حاضری نمود خود را میان حومه گنجاند و چون قرصا بیم کزوه محاسنت طبع شد گنجینه حان داروغه میخانه ماده میل سوار بر خاصه را حاضر آورد و خود در بندش میل و پسرش در عقب نشسته بود مهلتخان اشاره کرد تا آن بیگانه را بپسرش شهید کردند تا حمله در لغاس سیرو شکار بر سمت مدخل حویش راهبری نمود و الحصرت بدرون خانه او در آمده زمانی توقف فرمودند و مردان خود را بدرون الحصرت گردانید و چون از دور جهان بیگم عامل افتاده بود در بنوقت بمحاطوش رسید که نار حصرت شاهنشاهی را بدولتخانه برده از الحاهمه راه دور جهان بیگم نارخانه خود آورد بانی قصد نار دیگر الحصرت را بدولتخانه آورد قصارا در هنگامی که حصرت شاهنشاهی بقصد سیرو شکار سوار شدند دور جهان بیگم فرصت عذیمت شمرده با حواجر حان حواحه سرا که ناظر محلات پادشاهی بود از آب گذشته مدخل برادر خود امصحن رفته بود آن کم فرصت تیر رفتی بیگم یافته از سهوی که در محارست بیگم کرده بدامت کشیده متردد حاضر گشت آنکه در فکر شهر یار شد و دانست که حداد افش او از خدمت حصرت خطائی است عظام لاجرم رای فاسد او براندمعنی قرار گرفت و الحصرت را نار سوار ساخته مدخل شهر یار برد و الحصرت از وسعت حومه و گرانباری هرچه او می گفت میگردید در بنوقت چهارجو بنیره شجاعخان همراه شد و چون بخانه شهر یار در می آمد بر ارجبوتان اشاره کرد تا او را بقتل رسانیدند تا حمله چون دور جهان بیگم از آب گذشته مدخل برادر خود رفت عمد های دولت را طلعه داشته محاطب و معاتب ساحت که از عقلت و حامکاری شما کار تا مایلجا کشید و آنچه در محبیه هیچکس نگذاشته بود نظهور آمده و در بندش حداد و خلق خجالت رده کرد از خودش گشتید اگدون تدارک آن باید کرد و در آنچه صلاح دولت و برآمد کار باشد اتفاق معروض باید داشت همه یکدل و یکربان بر سر رسانند که تدبیر درست و راهی صایبا است که فردا موحها ترتیب داده در رکاب سعادت از آب گذشته آن معسدا را مقهور و مذکور ساخته بدولت رملی بوس بدگل حصرت سرفراز شوم چون کنگاش با صواب بمصامع حلال رسید از صانطه معقول بر نمود همان شب مقرنجان و صادقان بخشی و میر منصور و حد متخان را پی در پی برد امصحن و عمد های دولت فرستادند که از آب گذشتی و جنگ انداختی صحنه عظمت زهار که اسی فند برنا درست را نتیجه حامکاری و با ساز گاری شسته بپس حاطر راه بدهد که بجز بدامت و پشیمانی اثری بران مرتب نخواهد شد در بنوقت باشم بکدام دلگرمی و بچه امید جنگ میکند و بخت اعتماد بجهت در بنوقت حاکم را مصحوب میر منصور فرستادند تا امصحن بکمان آنکه مهلتخان را عاقبت باشد و حضرت نه تکلیف او حکم فرموده

و خدمت پرستان خواص که معقود شراب و پدانه خاصه در دست داشت خود را
 مفیل رسانید و هرچند راجپوتان سدان مرچبه و روز دست و بازو مانع آمدند و خواستند
 که او را حای بدهند او کدازه حومه را محکم گرفته خود را نگاه میداشت و چون در
 میزبان حای نشستند نمود خود را میان حومه گنجایید و چون قربان دم کزوه محاسنت
 طے شد گنجهت حای داروچه میلخانه ماده میل سوار خاصه را حاضر آورد و خود در نشین میل
 و بصرش در عقب دشمنه بود مهلتخان اشاره کرد تا آن یگناه را نابشش شهید کردند
 و الحمله در کداس سدر و شکار بر سمعت مدخل حوش راهبری نمود و الحصرت بدروین
 حانه او در آمده زمانی توقف فرمودند فرزندان خود را بدور الحصرت گردانید و چون
 از دور جهان بیگم عامل افتاده بود در بدوقت لحاظش رسید که بار حصرت شاهنشاهی
 را بدو لنگانه دونه از انجا همراه بدور جهان بیگم مارخانه خود آمد نانی قصد باز دنگر
 الحصرت را بدو لنگانه آورد قصارا در هنگامی که حصرت شاهنشاهی بقصد سدر و شکار
 سوار شدند بدور جهان بیگم فرصت عذیمت شمرده تا حواجر حای حواحه سرا که ناظر
 میلان شاهنشاهی بود از آب گذشتند مدخل برادر خود اصمخان رفته بود آن کم فرصت
 تن رفتن بیگم ندانده از سهوی که در محارست بیگم کرده ندامت کشیده مقرون خاطر
 گشت انگاه در فکر شهریار شد و دانست که حداد افشانی او از خدمت حصرت خطائی
 است عظام لاجرم رای فاسد او براندمد و قرار گرفت و الحصرت را باز سوار ساخته
 مدخل شهریار برد و الحصرت از وسعت حوصله و گرانباری هرچه او می گفت میگردید
 در بدوقت چو بدو شکار عتقان همراه شد و چون بخانه شهریار در می آمد راجپوتان
 اشاره کرد تا او را بقتل رسانند و الحمله چون بدور جهان بیگم از آب گذشته مدخل برادر
 خود رفت عمد های دولت را طلعه داشته محاطب و معاتب ساخت که از رعیت
 و حامکاری شما کار تا نالجا کشید و آنچه در محبلیه هیچکس نگذاشته بود منظور آمد
 و در پیش حداد و حلق حلیت رده کرد از حوش گشتند اگدرن تدارک آن ناند کرد
 و در آنچه صلح دولت و بر آمد کار نانش با اتفاق معروض ناند داشت همه یکدل و یکریا
 به رساندند که تدبیر درست و رای صائب انست که فردا بوحبا توتنس داده در
 رکاب سعادت از آب گذشته آن معصدان را مقهور و مذکور ساخته بدولت رمی بوس
 بدو کل حصرت سرور شوم چون گنجایش تا صواب و معامع حال رسید از غایت معقول
 دور نمود همان شب مقرنجان و صادقان بخشی و مدبر منصور و خدمتخان را پی
 در پی برد اصمخان و عمد های دولت رساندند که از آب گذشتن و جنگ انداختن
 محض خطانست زبهار که اسی تدبیر را درست را نالجا حامکاری و نا ساز گاری
 دانسته بدو امون خاطر را بدهند که بخرند امت و پشیمانی اثری بران مرتب نخواهد
 شد هرگاه در بنظر باشم بکدام دنگرمی و بچه امید جنگ میکنند و بجهت اعتماد
 انگشتری مبارک خود را مصحوف میفرستادند تا اصمخان بنگان آنکه
 اراده طبیعت مهلتخان بے عاقبت نانش و حصرت نه تکلیف او حکم فرموده

مهر را فرستاده اند بهمان قرار داد پاسبان عزیمت افشرد و در وقت فدائی خاں چون از فتنه پردازي زمانه وقوف یافت سوار شده بکنار آب آمده و از آنکه پل را آتش داده بودند و امکان عبور متصور نبود بیتاب شده در تیر باران بلا و تلاطم فتنه با چندین نوکران خویش زوربوي دولتشانه اسب بدریا زده خواست که بشناوروي عبور نماید شش کس از همراهان او بمرحله فتنه رفتند و چندی از غذای آب پایان رویه افتادند و نیم جانی بساحل سلامت رسانیدند و خود با اسب سوار برآمده چپقلس نمایان کرد و دست اکثری از رفقای او بکار رسید و چهار کس از همراهان او جان نثار شدند و چون دید که کاری از پیش نه میبرد و غنیمت زوروار است و بلا زیمت اشرف نمیتواند رسید عطف عنان نموده از آب گذشت و حضرت شاهنشاهی آنروز و آن شب در منزل شهریار بسر بردند روز شنبه هشتم نوروزي مطابق بیعت و نهم جمادی الثانی آصفخان با اتفاق خواجه ابوالحسن و دیگر عمدت های دولت قرار بچنگ داده در خدمت مهد علیا نور جهان بیگم از گذری که غازی بیگ مشرف نواره پایاب دیده بود قرار گذشتن داد اتفاقاً برترین گذر ها همان بود سه چهار جا از آب عمیق عریض گذشتند و در وقت گذشتن انتظام افواج برجا نهادند هر فوج بطرفی افتاد آصفخان و خواجه ابوالحسن و ارادتخان با عماري بیگم زوربوس فوج کلان غنیمت که فیلان کاری خود را پیش داده کنار آب را مضبوط ساخته بودند در آمدند و فدائی خاں بفاصله یک تیر انداز پایان تر مقابل فوج دیگر از آب گذشت و ابوطالب پسر آصفخان و شیر خواجه و اله یار و بهیاری مردم پایان بر فدائی خاں عبور نمودند و هنوز جمعی بکنار پیوسته و بعضی میان آب بودند که افواج غنیمت فیلان را پیش رانده حمله آوردند و هنوز آصفخان و خواجه ابوالحسن در میان آب بودند و معتمد خان از آب یک جا گذشته بر لب آب دریم ایستاده تماشا می نمودند و بیگم که سوار و پیاده و اسب و شتر در میان دریا در آمده بهلوی بر یکدیگر برزده سعی در گذشتن دارند در پی وقت ندیم خواجه سراسر بیگم آمده مشتاطب ساخت که مهد علیا می فرمایند که اینچه جاء توقف و تامل است پاسبان همت پیش نهید که بمیگرد در آمدن شما غنیمت منزه گشته راه آوارگی پیش خواهد گرفت از اجتماع اینخطاب و عتاب خواجه ابوالحسن و معتمد خان اسپان خود را در آب زدند و فوج غنیمت و راجپوتان مردم اینجانب را پیش انداخته بدریا در آمدند در عماري بیگم دختر شهریار و صبیبه شاهنواز خاں بودند تیر بر بارز و دختر شهریار رسید و بیگم بدست خود برآورده بیرون انداخت و لباسها بشون رنگین شد و جواهر خاں خواجه سرا ناظر مستل و ندیم خواجه سرای بیگم و خواجه سراسر دیگر در پیش فیل جان نثار گردیدند و دو زخم شمشیر بر خرطوم فیل بیگم رسید و بعد از آنکه راس فیل برگشت دو سه زخم برچه بر عقب فیل زدند تا آنکه شمشیرها از پی هم میزدند فیلان آن سعی در راندن فیل داشت تا جایی رسید که آب عمیق آمد و اسپان به شناوروي افتادند و بیم غرق شدن بود ناگزیر عطف عنان نمودند و فیل بیگم بشناوروي از آب گذشت و بدولتشانه بادشاهی رفته فرود آمدند و چون راجپوتان قصد

و خدمت پرستجای خواص که معتاد شراب و بیاله خاصه در دست داشت خود را مهیل رسانید و هر چند راجپوتان بسنان برجه و رور دست و بازو مانع آمدند و حواسند که او را حای ندهند او کناره حوضه را محکم گرفته خود را نگاه میداشت و چون در میرون حاسه مشتقی نمود خود را میان حوضه گنجایید و چون قریب بدم کبیره محاسمت طبع شد گنجیت حای داروغه میلخانه ماده بیل سوارخانه را حاضر آورد و خود در پیش بیل و بصرش در عقب نشسته بود مهانتجای اشاره کرد تا آن بیگانه را بایسش شهید کردند تا بحمله در کعباس سدر و شکار مرسمت منزل خوش راهبری نمود و انحصرت بدریون حایه او در آمده رمائی توقف فرمودند و مردان خود را بر دور انحصرت گردانید و چون از دور حهای بیگم غافل افتاده بود در بدو وقت مخاطرش رسید که بار حضرت شاهنشاهی را بدولتخانه برده از انجا همراه مور حهای بیگم نارخانه خود آورد ناس قصد سار دیگر انحصرت را بدولتخانه آورد قصارا در هنگامی که حضرت شاهنشاهی بقصد سیرو شکار سوار شدند مور حهای بیگم مرصمت عبیمت شمرده با حواهر حای حواحه سرا که ناظر محکات بادشاهی بود از آب گذشته بمنزل برادر خود امصحن رفته بود آن کم مرصمت تیر رفتی بیگم یافته از سهوی که در محارست بیگم کرده ندامت کشیده مقرون خاطر گست نگاه در فکر شهریار شد و دانست که خدا داشتی او از خدمت حضرت حظائی است عظیم لاحرم رای فاسد او برانمعنی قرار گرفت و انحصرت را بار سوار ساخته بمنزل شهریار برد و انحصرت از وسعت حوصله و گرانداری هرچه او می گفت میکردند در بدو وقت چو بگو بغیره شکانتجای همراه شد و چون بحانه شهریار در می آید بر راجپوتان اشاره کرد تا او را بقتل رسانیدند تا بحمله چون مور حهای بیگم از آب گذشته بمنزل برادر خود رمت عمدهای دولت را طلعت داشته مخاطب و معاتب ساخت که از عقلت و حامکاری شما کار تا نایجا کشید و آنچه در محیله هیچکس نگذاشته بود بظهور آمده و در پیش خدا و خلق حکمت رده کرد از حودش گشتند اکنون تدارک آن نباید کرد و در آنچه صلاح دولت و برآمد کار باشد باتفاق معروض باند داشت همه بکدل و بکوبان بعرض رسانیدند که تدبیر درست و زایه صایب انصت که فردا فوجها ترتیب داده در رگاب سعادت از آب گذشته آن معصدان را مقهور و مذکور ساخته بدولت رمی بوس بندگی حضرت سرفراز شوم چون کنگاش با صواب بمصامع حلال رسید از صابطه معقول دور نمود همان شب مقرنجای و صادقجای نحشی و منبر منصور و خدمتجای را بے در پے برد امصحن و عمدهای دولت فرستادند که از آب گذشتی و جنگ اداحتی محص خطاست زنهار که اس تدبیر نا درست را نیکو حامکاری و نا سار کاری دانسته بد امون خاطر راه ندهند که بجز ندامت و پشیمانی اثری بران مونس نتواند شد هرگاه در بنظرک ناشم بکدام دلگرمی و بچه امید جنگ میکند و بجهت اعتماد و احتیاط انگشتی مزارک خود را مصحوف میر منصور فرستادند تا امصحن بکمان آنکه انجربهاراده طبیعت مهانتجای بے عاقبت باشد و حضرت بے تکلیف او حکم فرموده

کورنش و زمین بوس تمام اولا بجواب نه برداخت و چون بر در غمخانه رسید ملازمان او تختهاست دروازه را که دربانان بجبهت احتیاط بسته بودند در هم شکسته بفضای دولتیخانه درآمدند همه از خواصان که هر گرد و پیش آنحضرت بعد از احتیاط حضور اختصاص داشتند از گستاخی او و عرض همایون رسانیدند آنحضرت از درون خردا برآمد بر بالکی نشستند درینوقت مهتشان مراسم کورنش بتمام رسانیده انگاه بر در بر بالکی گردیده معروف شد داشت که چون یقین کردم که از اسب عدوت دشمنی احتیاط خلاصی و رهایی ممکن نیست و بازوای و اقسام خواری و رسوائی کشته خواهم شد از روی اغطار جرات و دلیری نموده خود را در پناه حضرت انداختم اکنون اگر مستوجب قتل و سیاست ام در حضور اشرف سیاست فرمایند درینوقت راجپوتان او فوج فوج مسلح آمده در سرا برد بادشاهی را فرا گرفتند و در خدمت آنحضرت بجز عرب دست غیب که دستیار او بود و میر منصور بدخشی و جواهر خان خواجه سرات و بلذ خان و خدمت پرست خان و فیروز خان و خدمت خان خواجه سرات و فصیح خان میلمی و سه چهار نفری از خواصان دیگری حاضر نبود چون آن بے ادب خاطر اقدس را شورانیده بود مزاج اعتدال سیرت را غیرت در شور داشت و در مرتبه دست بر قبضه شمعگیر رسانیده خواستند که جها را از لوث وجود آن بیباک پاک سازند هربار میر منصور بدخشی به ترکی عرض می کرد که وقت مقتضی آن نیست علاج حال منظور باید داشت و سزات کردار ناشایست این تیره بخت بدکردار را باید داد گر حواله فرمایند تا وقت استیصال او در رسد چون حرف او بفروغ دولتشاهی از اسگی داشت ضبط خود فرمودند و در اندک فرصت راجپوتان او درون و بیرون دولتیخانه فرو گرفتند چنانچه بغیر او و نوکران او کسی دیگر بنظر در نمی آمد درینوقت آن بیعت عرض کرد که هنگام سواریست بضابطه معهود سواری فرمایند تا اینقام فدوی در خدمت باشد و بر مردم ظاهر شود که این جرأت و گستاخی حسب التکام از من بوقوع آمده و اسب خود را پیش آورده مبالغه و التاج بسیار نموده که بر همین اسب سوار شوید غیرت سلطنت رخصت نداد که بر اسب او سواری فرمایند حکم شد که اسب سواری خاصه را حاضر سازند و بجبهت لباس پوشیدن و استعداد سواری خواستند که بدرون محل تشریف برند آن سلیقه کار راضی نشد القصة آن قدر توقف رویداد که اسب خاصه را حاضر ساختند و آنحضرت سوار شده دو تیر انداز بیرون دولتیخانه تشریف بردند بعد از آن فیل خود را آورده التماس نمود که چون وقت شورش و ازدهام است صلاح دولت در پی میداند که بر فیل نشسته متوجه شکار گاه شوند و آنحضرت بے مبالغه و مضایقه بر همان فیل سوار شدند بک از راجپوتان معتمد خود را در پیش فیل و دو راجپوت دیگر را در پس حوضه نشانیده بود در پی اثنا مقرب خان خود را رسانیده با سترهای او درون حوضه نزدیک بآنحضرت رفته نشست ظاهر در پی آشوب گاه بے تمیزی زخمی بر پیدشانی مقرب خان رسید

و اشارت می طلسم او نیز رفته در بدو لهجی از دیو بدوست باطلسمه طلسم او به تیرنگ و کار برداری آصفیان شده بود و پندشهاد خاطر ایشان اندک او را حوار و دعوت ساحته دست تعرض به ناموس و حال و مال او در رند و این مطلبگران را بعایت سنگدست پندش گرفتند و او در خلاف انشان با چهار پنجهزار واحدیت حوینوار یکبرنگ و یککشت آمده و اعدا اکثری همراه آورده که هرگاه کار مکان و کار باستان رسد و از همه راه و از همه جهت مادیوس گردد بواسطه پاس عرق و ناموس خود بقدر امکان دست و پا رده با اهل و عیال حان نثار شوند

وقت ضرورت چو نماد گریز * دست بگیرد سرش مشد تر

با اندک از روش آمدن او در مردم حرفهای ناملازم مذکور میشد آصفیان در نهایت عقلت و بی پروائی نسومی بود چون حذر آمدن او معرض اقدس رسید نصحت پیغام شد که تا مطالبات سرکار نانشاهی را ندیوان اعلیٰ معروض نسازد و مدعیان را بمقتضای عدالت تسلی نماند راه گزینش و ملازمت مسدود است و در باب حواحه بحرورد از سر حواحه عمر نقشددی که مهانتخان دحقر خود را باو بدست نموده و سابقاً مذکور شد که او را دیر چنگ رده بردان سپردند حکم شد که آنچه مهانتخان باو داده مدائی حان تحصیل نموده بخرانه عامه رساند و چون منزل نکار بهت واقع بود بواسطه آصفیان باوجود چنین دشمن قوی بازو اسر و حان گذشته در نهایت عقلت و عدم احتیاط صاحب و قتل خود یعنی حضرت شاهدشاهی را در آن طرف در ناگذاشته خود با عیال و احوال و اطفال و خدم و حشم از راه پل عبور نموده در آن روستا منزل کردند و هم چنین کار حاجات از حرانه و قورخانه و عیرو حتی که خدمتگاران و بددهای مردنک در کل از درنا عبور نمودند معتمد حان بخشی و میر تورک از آن گذشته شب در پیشگاه بود علی الصبح چون مهانتخان در نامت که کار ناموس و حال او رسیده علاج در بوقت که هیچکس در گردو پیش حضرت نماد بود با چهار پنجهزار سوار راجپوت که باها قول و عهد نموده بود از منزل خود برآمده نصحت بر سر پل رسیده قریب دو هزار سوار بر پل میگذاشت که پل را آتش رده اگر کسی اراده آمدن داشته باشد بدیده و مقابل قدم نرخت دارند و خود متوجه دولتیخانه میگردد و از در حرم گذشته به پیشگاه معتمد حان رسیده باز پرس احوال نمود معتمد حان شمشیر بسته از حیو برآمد و چون چشمش بر او افتاد از احوال شاهدشاهی استفسار نمود و قریب صد راجپوت پیاده برچه و شمشیر در دست همراه داشت و از گردو عذار چهره ادم حوین محسوس نمیشد بر سمت دروازه گل شتامت و در ابوقت در مصای دولتیخانه معبوده از اهل نفاق و عیرو سه چهار حواحه سراسه پیش دروازه استقامت بودند مهانتخان سوا تا دولتیخانه رفته از اسب مورد آمد در ابوقت که پنداده شده بختاب عسکانه شتامت قریب دو صد راجپوت همراه داشت معتمد حان پندش رفته گفت که ای همه گستاخی و بددگی از ادب دور است نفی توقف نمائید تا من رفته عرض

و ظفر خاں خود با چندے بر سر آن بد گهر میروند و ظاهر میگردند که بندوقی باو رسیده و بجهنم واصل شد هر چند منادی کردند مشخص نگشت که این تغفگ از دست کدام کس باو رسیده بالجملة سر آن مفقود مصحوب سردار خاں روانه درگاه آسمان جاه گردید و ظفر خاں و دیگر بندهای شایسته خدمت که مصدر ترددات پسندیده گردیده بودند هر کدام در خور استعداد خویش باضافه منصب و مقام مراحم اختصاص یافتند و درین تاریخ خبر رسید که رقیه سلطان بیگم صبیحه مرزا هندان مذکوره حضرت عرش آشیانی در دارالخلافه اکبر آباد بجوار رحمت ایزدی پیوستند زن گل آنحضرت ایشان بودند و چون فرزند نداشتند در زمانے که شاهجهان بعالم وجود آمدند حضرت عرش آشیانی آن گوهر یکتای خلافت را به مشکوے بیگم سپردند و این سرور آرای خلافتسرای قدس و تکفل تربیت شاهزاده والا گهر شد القصه در هشتاد و چهار سالگی به نهانشانه عدم شتافتند در خلال این احوال عبدالرحیم ولد بیوم خاں مشمول انواع مراحم و اقسام نوازش گردیده بتازگی بخطاب مستطاب خانخانان فرق عزت بر افراخت و خلعت و اسپ مرحمت نموده بایالت سرکار قزوین رخصت فرمودند و مقارن این حال تمامی فیلان مهابتخان که قبل ازین فرمان طلب شده بود بدرگاه رسیده داخل فیلخانه بادشاهی شدند درین روزها معروفی گردید که مهابتخان صبیحه خود را بشواجه برخوردان نام بزرگزاده نقشبندی نسبت کرده و چون این وعلت بے اذن و رخصت آن حضرت شده بود برخاطر اشرف گران آمد او را بحضور اقدس طلبیده فرمودند که چرا بیدستوری ما دختر چنینی عمده دولت را گرفته جواب پسندیده سامان نتوانست نمود و بحکم اشرف شلاق پست و رسا خورده مجبوس گردید و درین روزها میوزا دکنی پسر میوزا رستم صفوی بخطاب شاهنواز خاں اختصاص یافت بستم و نهم اسفندارمن ساحل دریای چناب برورد مرکب مسعود آراستگی یافت *

جشن بستم ویکمیس نوروز از جلوس همایون

روز سه شنبه بستم و دوم جمادی الثانی سنه هزار و سی و پنجم هجری قمری جهان افروز ببرز حمل تحویل نمود و سال بستم و یکم از جلوس مبارک آغاز شد بر ساحل دریای چناب یکروز بلوازم جشن نوروزی پرداخته روز دیگر از آن منزل کوچ فرمودند درینولا اقا محمد الیچی شاه فلک بارگاه شاه عباس را رخصت انعطاف ارزانی داشته خلعت با خنجر مرصع و سی هزار روبیه باو مرحمت فرمودند و مکتوبے که در جواب محبت نامه شاهي نگارش یافته بود با گریز مرصع تمام الماس که یک لک روبیه قیمت داشت و کمر خنجر مرصع نفیس نادر برسم ارمغان اوشد در اوراق سابق فرستادن عرب دست غیب نژد مهابتخان بجهت آوردن فیلان رقمزده کاکب سوانح نگار گشته

این درگاه ما درگاه دومیدی بیعت

صلتمس او بحر احسانت مقرون گفت درس تاریخ طهمورث پسر گلان شاهزاده دادیال
 از خدمت شاهجهان جدا شده ملازمت شهادت قتل اری هوشنگ برادر خود او
 مرمی بوس سعادت بدو برگشته بود درینولا او در نهمین بیعت خود را بقدری
 استوار رسانید و انواع مزاحم و دوازش مخصوص گردید و بجهت سرمراری اینها تعلیم
 خدمت خودش که باصطلاح سلاطین چندی گوزگان گویند و شونده بهار بانو بیگم صدیه
 خود را به طهمورث و هوشمند بانو بیگم صدیه سلطان بخش و رانه هوشنگ نسبت کردند
 و بدو وقت معتمد خان بخدمت کشیدگی عراحتصاص یافت چون از مدتهاست مدد
 هوای کابل در خطر و دسی مطاهر سفر میکند و بتاریخ هفدهم اسفند از مدینه هزاروسی
 و پنج نعیم سفر و شکار بهت مرکب امدال بدانصوب اتفاق افتاد چند روز در طهر
 لاهور مقام فرموده و جمعیه نیست و سوم ماه مذکور کوچ و فرود آمدن حاکم
 احمد بیگستان کالمی سر احدات را بدسکش آورده حدی احلاص در رمی سود و حصرت
 شهنشاهی سر دیار مدنی درگاه بی نثار بود آورده سخبات شکرانی موهبت عظمی
 که از مواهب مجذبه الهی بود بدقدیم رسانیده حکم دواختن شادانه فرمودند فرمان شد
 که سران اشعه دماغ تها اندیش را به لاهور برده از دروازه ملعه دیار برسد تفصیل این
 احوال آنکه چون طهر حاکم پسر حواحه انوالکس نکابل رسید شنید که پلنگپوس اورنگ
 مقصد شورش امرائی و مقدمه انگیزی بمواحبی عربی آمده مشارالیه باتفاق دیگران
 تعینات صوبه مذکور آمده لشکرها فراهم آورده بود در این احدات بد بهاد قانون یافته
 ما شارح این تها اندیش به تها آمده راهزنی و دست اندازی که شیوه شیعیه آن مهتد
 سده است است پدش میگردد و پلنگپوس از آن اراده باطل بدامت گردید یکی از حوشران
 خود را بد طهر حاکم مرستاده اظهار ملازمت و چاپلوسی نموده اولیای دولت قاهره
 خاطر از احتیاج بد احدات دفع مسان احدات بد بهاد را بیسپاه همت ساختند و به همان
 استعداد و جمعیت از راه گردیده بر سران مقهور روان شدند چون حاکم برگشتن پلنگپوس
 و آمدن لشکر طهر اثری بد مزاحم میرسد تا مقاومت دیار آورده خود را مکره و افر که محکمه او
 بود مدکس و آن بدعاقبت آن کوه را بنده روز در اندیشیده دیواری در بندش در آورده و استحکام
 تمام نموده حدیره و سایر اسباب ملعداری آماده و مهیا داشت اولیای دولت اندیش
 استیصال او را بدشهادت همت ساخته مقدم سعی و زور و شیب بکار طی نموده در
 مذکور بدوستند و همه کدل و یکجهت از اطراف هجوم آورده همت به تسخیر آنکما شدند
 هفتم حمادی الاولی تقارن قلع و معرکه آواره ساخته داد شجاعت و دلالت دادند از هنگام
 صبح تا سه بهر آتش قتال و جدال اشتعال داشت بعد از سه بهر انواع مواظب و
 مزاحم الهی انواع قلع و معرزه بر چهره مزاد دولتیخواهان مفتوح گردید و آنمحکمه
 بتصرف بهادران لشکر منصور بد آمد بدو وقت که از احدات شمشیر و کار و انگشتری
 که یافته بود در طهر خان برده می نماد و بقس میشود که اینها از آن عامی است

بر زمین به سنگ می اندازد تا بشکند و ریزه ریزه شود انگاه میچیند و میخورد درین صورت غالب ظن آنکه هماغه مشهور همین است *

همای بر همه مرغان ازان شرف دارد * که استخوان خور و طایری نیازارد سر نولش بکل میماند لیکن سر کل مرغ پر ندارد و این پرهاله سیاه دارد در حضور وزن فرمودند چهار صد و پانزده توله که یک هزار سی و هفت و نیم مثقال میباشد بوزن بر آمد و نواحی لاهور ابوطالب پسر آصف خاں بدوات زمیں بوس افتخار اندوخت و شب مبارکشبه سلخ ماه مذکور در ساعت مسعود به لاهور نزول اقبال اتفاق افتاد و یک لک روپیه بعد الرحیم خانخانان انعام مرحمت شد و درین تاریخ انا محمد ایلچی شاه عباس شرف سجود حاصل نموده مکتوب محبت اسلوب شاه را با تحف و هدایا که یک دست شاهین سفید از انجمله بود بدطر مقدس گذرانید و از غرایب آنکه شاهزاده داور بخش شیر نریشکش کرد که با بز الفت گرفته در یک قفس میباشد و به آن بز نهایت محبت و الفت ظاهر میسازد بدستوری که حیوانات جفت میشوند بز را در آغوش گرفته حرکت میکند حکم کردند که آن بز را مخفی داشتند فریاد و اضطراب بسیار ظاهر ساخت انگاه فرمودند که بز دیگر بهمان رنگ و ترکیب دران قفس در آورند اول آنرا بوی کرد و بعد ازان کمزش بدهان گرفته شکمت فرمودند که میشی در آورند فی الفور از هم دریده خورد باز همان بز را نزدیک الفت و مهربانی بدستور سابق ظاهر ساخته بر پشت افتاد و بز را بر روی سینه خود گرفته دهانش را می لیسید از هیچ حیوانی اهلی و وحشی تا حال مشاهده نشده که دهان جفت خود را بدود درینولا فاضل خاں را بخدمت دیوانی صوبه دکن سرفراز ساخته منصب هزار و پانصدی و هزار و پانصد سوار عنایت نموده خلعت و اسب و فیل مرحمت فرمودند و به سی و دو نفر از امرایان آن صوبه خلعت مصحوب او فرستادند و چون مهابتخان فیلانیکه در صوبه بنگاله و غیره بدست آورده بود تا حال بدرگاه والا نفرستاده بود مبلغ هماغه کللی از مطالبه سرکار بر دمه او بود و نیز از محال جاگیر بندهای درگاه در وقت تغیر و تبدیل مبلغها متصرف گشته بود بنابراین حکم شد که عرب دست غیب نزد مشاورالیه رفته فیلانی که پیش او فراهم آمده بدرگاه بیارد و مطالبات حساب را ازو باز یافت نموده بخدمت شتابد و اگر او را جوابی و حسابی خرد پسندد بدرگاه آمده بدیوانیان عظام مفروغ سپارد مقارن اینکال عرضداشت فدائی خاں رسید که مهابتخان از خدمت شاهزاده پرویز دستوری یافته بصوب بنگاله شتافت و خانجهاں از گجرات آمده شاهزاده پرویز را مخدومت نمود و همدریولا عرضداشت خانجهاں رسیده نوشته بود که عبدالله خان از خدمت شاهجهاں جدا شده این فدوی را شفیع جرایم خویش ساخته کتابتی مبنی بر اظهار ندامت و خجالت او سال داشته باعتماد گرم و بخشایش انحضرت نوشته او را بجنس بدرگاه فرستاده ام امید از موافق بیکران چنانست که رقم عفو بر جرایم او کشیده باین موهبت عظمی در امثال و اقربا سرفراز و ممتاز گردانند در جواب او فرمان شد که

حرکت نموده درین انام عرب دست عیب که بجهت آوردن سلطان هوشنگ پسر شاهزاده دانیال و عبدالرحیم خاندان برد شاهزاده پسر رفته بود آمده دولت رمینی موس در اوت هوشنگ را بمواظف روز امروا احتضار بخشیده بمظهر حال محشی فرمودند که اراحوال او حدردار بوده آنچه بجهت ضرورت او در کار باشد ارسرکار بادشاهی سرانجام نماد و بدوئی سهان سرکار او کند که ار هدیج طرف نگرانی خاطر نداشته باشد در حلال التسل عبدالرحیم حاله نال مسعادت استاندوس حدش خدمت دورانی ساخت و رمایه مقده ناصیه خکالت ار رمینی برنگرفت و انحصرت بجهت نلدواری و تسلی او فرمودند که در بدمدت آنچه بمظهر رسید ار اثار قصا و قدر ست ده مختار م' و شما این رهگذر خکالت و ملائت راه ددهند و بعد ار بعدیم مراسم رمینی موس اسارت رمت ده کشیشان او را آورده در حایه مناسب بار دارند قتل ازی حصرت شاهنشاهی ماعواص روز جهان بیگم آصفهان و فدائی حان را در شاهزاده پسر فرستاده بودند که مهاتحان را ار خدمت ایشان جدا ساخته بحایت بدگاله روانه سارن و حالجهان ار گنبر آمده خدمت و کاست شاهزاده پدران و در بدولا عرصداشت فدائی حان رسد مرقوم بود که در سارنگیو خدمت شاهزاده بدوسته انلاغ احکام شاهدساهی نمودم شاهزاده بخدائی مهاتحان و همراهی حان جهان راضی نمشدند و هرچند در بدیدان بعد لهه و قانید معروض شتم نقیضه بران مترتب نگشت چون بودن می در لشکر سو نداشت در سارنگیو توقف گزیده قصدان ترور و طلب حالجهان فرستاده ام که بسرعت هرچه تمامتر مدفوح انجودن گردن باکمله چون حقیقت حال ار عرصداشت فدائی حان معروض مقدر رسد بار فرمان نکانید تمام ده هزاده صادر گشت که زدهار خلاف آنچه حکم شده بخاطر راه ددهد و اگر مهاتحان برمی بدگاله رعی بشود حردده توحه حضور و لا گردن و شما با سایر امرا در برهانپور توقف نمادند چون خاطر مدص مظاهر از سیر و شکار عرصه داید در کشمیر برداشت نامان مفریح نوردهم محرم الترام سده هزار و سی و بدج هجری زادی عالاد بصوب لاهور ارتفاع نامت بدش ازی مروز معروض رسیده بود که در کوه بفر پندل حانورس میداشد مشهور بهمای و مردم ان سرزمین میگردند که طعمه اش آستخوان ربه است و بدوسته ربه هوا پرور کدان مشاهده می افتد و مسخته نم و بدش ممدشد چون خاطر اشرف اقدس به تحقیق انس مقدمات توحه معرط دازن حکم شد که ار قراول هرکس بدفنگ رده بصور بدازن هرز رویه انعام نداند مصارا جمال حال قراول ده بددوق رده بصور اشرف آورده چون رحم بدایش رسیده بود رده و تد رست بدظر اشرف در آمد فرمودند چنده دان آنرا ملاحظه نمایند تا حورش او معلوم شود چنده دان را شکامقد ار حوصله اش آستخوان ربه برآمد و مردم کوهقان معروضداشتند که مدار حوراک ان ب آستخوان ربه هاست و هدیشه مروز هوا پرور کدان چشم بر رمینی دارن هرحا که آستخوانی بدظرش در آید به بول خود گرفته بلند میشود و اراحا

شود انقدر خنده کند که بیم هلاکت باشد حضرت شاهنشاهی بجهت امتحان کشتنی واجب القتل را از زندان طلب فرموده در حضور خود رنج سیر زعفران که چهل مثقال باشد خورانیدند اصلاً تغییری در احوالش راه نیافت روز دیگر ضعف آن که هشتاد مثقال باشد خورانیدند لبش به بستم اشدانند تا بخندیدن چه رسد و مردن خود چه صورت داد در بنوا حفظ و حراست کانگزه به انیروی سنگدان مفوض گشت و داور بخش از گجرات آمده ملازمت نمود در پی آیام مزاج سردار خاں از اعتدال انسیاف و زبده بیماری سوءالقیه باو عارض شد و رفقه رفقه منبیر باسفال دموی گشت و بتاریخ یازدهم محرم سده هزار و سی و پنج در قصبه ملتان و دیعت حیات سپرد او را در ده نو حصار که زادگاه او بود مدفون ساختند در سال پنجاهم از ولادتش سپری شده و چون انجمن به سامع علیا رسیده فوجداری کوهستان شمالی پنجاب بالفنجان که از کومکیان او بود تفویض یافت و فرمان شد که کامگار پسرش بملازمت شتابد و در همین روزها مصطفی خاں حاکم تهنه رحلت نمود صوبه مذکور بشهر یار عنایت شد در بنوا از عرضداشت اسد خاں بخشی دکن به سامع جلال رسیده که شاهجهان بدیول گانوی رسید و یاقوت خاں حبشی با لشکر عذیر برهانپور را محاصره دار و سر بلند رای پای غیرت بمعیت برجا داشته بلوازم قلعداری همت گماشته و پیوسته از بیرون جنگ می اندازند و هر چند دست و پای میزنند کاری نمیسازند و بعد از چند روز خبر رسید که مردم عذیر نیز برخاسته رفتند چون این معنی بعوض همایون رسید سر بلند را به بصنوف عواطف و مراسم سرفراز فرموده منصب پنجهازاری و پنج هزار سوار و خطاب رای که در ماک دکن بالاتر ازین خطاب نمی باشد عنایت نمودند و از سوانح آنکه چون شاهجهان دست از محاصره برهانپور باز داشته بصوب دکن برگشت در آنکه راه ضعف قوی بر مزاج استیلا یافت و در آیام تکسر بخاطر رسانید که عذر تقصیرات گذشته از پدر والا قدر باید خواست و بایی اراده حق پسند عرضداشتی مشتمل بر ندامت و انفعال از جرایم ماضی و حال نوشته ارسال داشتند و حضرت شاهنشاهی فرمانی بخط مبارک خویش قلمی فرموده روانه ساختند مضمون آنکه اگر داراشکوه و اورنگ زیب را بملازمت بفرستد و قلعه و هتاس و اسیر را که در تصرف کسان اوست به بندهای بادشاهی بسپارد رقم عفو بر جرید تقصیرات او کشیده شود و ملک بالاگهات باو مرحمت گردد و بعد از ورود منشور عاطفت شاهجهان اداست استقبال و تعظیم بجا آورده باوجود کمال تعلق و دل بستگی که بشاهزادهها داشت رضا جوئی والد ماجد را مقدم شمرده آن جگر گوشهها را با نقایس پیشکش از جواهر و مرصع آلات و فیلاں کوه پیدکر که موازی ده لک روبیه قیمت داشت روانه درگاه والا ساخت و بسید مظفر خاں و رضا بهادر که بحر است قلعه رهناس مقرب بودند حکم نمود که بهر کس که فرمان بادشاهی ظاهر سازد قلعه را با و سپرده همراه سلطان مراد بخش بملازمت آیند و همچنین بحیاتخان نوشت که قلعه اسیر را به بندهای بادشاهی حواله نموده روانه حضور او گردد و خود بعد از آن بصوب ناسک

جشن بستمین نوروز از جلوس همایون

مطابق سده ۱۰۳۴ هجری روز منارک شده دهم حماد انابتیه سنه هزار و سی و چهار
 اوقات جهانبات برج حمل را نور آگس ساخت و سال بیستم از جلوس المرف آغار شد
 و در دامس کوه بهر بنشاط شکار پرداخته یکصد و پنجاه و یک اس قوج کوهی تنگ
 و تیر شکار کردند و در مدرل حنکرتی حشی شرف آراستگی یامت از بهر قا ایندمل
 ارعوان رازها سیر فرمودند و چون درین موسم کوتل پیر بکال از مرف مالا مال میداشتند
 و عبور سوار از هزاران رعایت دشوار بلکه محال لاحرم بهت موکب گیهان شکوه از راه
 گروه بودی اتفاق افتاد درین کوهستان نازم بهم میبرد و دو سل و سه سل بر درخت
 میماند و از رمیدن ازان انجا شده شد که قرب بهر از نازم در یکدرخت میماند درین
 اثنا دو طائب پسر آصفخان حکومت لاهور بدیانت پدر مرحص گردید و در بدو سید
 عاشق پسر سردار حن نکوستان شمالی بکاب که صط و ربط آن معده پدرش
 بود دستوری یامت و او را تکامگار نامور گردانیده منصب چهار صدی و صد
 و پنجاه سوار عدالت فرمودند روز جمعه بیست و نهم در مدرل دور آنک که مراسم
 در بای بهت واقعست مدرل اتفاق افتاد از گهانت بهت تا کشمیر بدستوریکه تا پیر بکال
 در راه مدرل مدرل جانها و بشیمها ساخته اند درین راه بدر اساس یافته و اصلا سیمه
 و سایر رحوت تراشکاده احتیاج بیست در پنچند مدرل از دوی گیهان پوی سیمت
 مرف و ماران و شدت سرما از گردوهانی دشوار گذار بصعوبت گذشت در اندای راه انشاری
 حوش بدطر در آمد که از اکثر انشارهای کشمیر بهتر توان گفت انفاعش بدجاء
 درج باشد و عوص آرنز چهار دراع متصدان منارل صفه عالی محاری آن بسته
 بودند ساغنی بسته پیاله چند نوش فرموده چشم و دل را از تماشای آن بهبه دادند
 حکم شد که تاریخ عبور لشکر مصور بر لوح سنگی ثبت نمایند تا اس نقش دوات
 در صفحه و گاربان کار ماند در مدرل لاله و سوس و ازعوان و ناسم کنود از کشمیر آوردند روز
 یکشنبه عره اردی بهشت قصد ناره موله که از قصبات گان کشمیر است دورود موکب
 اقبال آراستگی یافت و مردم شهر از اهل فضل و از نام سعادت و سوداگر و سایر اصناف
 گروه گروه برسدیل استقمال دوات رمیی نوس در یافتند درین دو مدرل شکوه رازهای
 خوب سیر کرده شد و بدو گل حضرت و جمیع امرا بر کشتی بسته متوجه شهر شدند
 روز سه شده هزدهم در ساعت سعادت قرب دعوات دلشایی کسفر حمت و نظیر مدرل
 موکب اقبال اتفاق افتاد اگرچه در باغ نور مدرل که میان دولنگانه واقعست احرهای
 شکوه بود لیکن یاسم کنود دماغ و معطر و مدور داشت و در تماشای بیرون شهر اقسام
 شکوه جمال امروزی می نمود و چون بتواتر پیوسته در کتب طب خصوص دحیره
 خوارزم شاهی ثبت یافته بود که خوردن رعرعان حده می آرد و اگر بیشتر خورده

افشوده بدافعه و مقابله پرداخت تا آنکه چندی از بندهای بادشاهی که با او بودند
 بقتل رسیدند ناگزیر به ارک در آمده در قلعه را بست و سر بلند راے محاصره نموده کار بر
 تنگ ساخت شاه قلی خان از روی اضطرار قول گرفته او را دید چون اینخبر بشاهیها
 رسید مرتبه دیگر افواج ترتیب داده حکم یورش فرمودند و هر چند مبارزخان و خانسپار
 و دلیران عرصه کار زار شرایط سعی و کوشش بجای آوردند اثری بران مترتب نگشت و از
 مردم روشناس شاه بیدگ خان و سرانداز خان و سید شاه محمد نقد حیات در باختند و
 بار سویم خود سوار شده حکم یورش نمود و از اطراف بهادران رزم آرا و دلیران قلعه کشا
 قدم جرات و جلالت بدش نهاده کارنامههای شجاعت ظاهر ساختند و از اعیان اهل قلعه
 بودند نشان با جمعی از برادران و بابا میرک داماد لشکر خان و بسیاری از راجهپوتان
 و راورتن علف تیغ انتقام شدند درینوقت که کار بر متخصصان بدشواری کشیده بود
 قضا را تیر تفنگی بگودن سید جعفر رسیده پوست مال گذشت و او اضطراب کرده برگشت
 و از هزان تافتن او تمام دکنیان سراسیمه راه فرار سپرده بسیاری از بیدلان را با خود بردند
 و مقارن اینکمال خبر آمد که شاهزاده پرویز و مهابتخان خانخانان سید سالار با لشکر
 بادشاهی از بنگاله معاودت نموده بدریای نوبدا رسیده اند ناگزیر شاهجیها بوسعت آباد
 بالا گهات مراجعت نمود درینوقت عبدالله خان از شاهجیها جدائی اختیار نموده
 در موضع اندر نشست و مقارن آن نصرت خان جدائی گرفته نزد نظام الملک شتافته
 نوکرا شد از سوانح سپری شدن روزگار خان اعظم میزرا کولکناش است پدر او از
 آدمی زادگان غزنین است و مادرش حضرت عرش آشیانی را شیر داده بود و آنحضرت
 باس نسبت ایشان داشته میزرا عزیز را بزرگترین امرا ساخته بودند و ازو و فرزندانش
 بارهای عجیب می کشیدند در علم سیرو فن تاریخ استحضار تمام داشت و در تحریر
 و تقریر بظهور بود نستعلیق خوب می نوشت شاگرد میزرا باقر پسر ملا میرعلیست
 بانفاق ارباب استعداد ریشته قلم او از دست استادان مشهور هیچ کمی ندارد و در
 مدبنا نویسی بد طولی داشت لیکن از عربیت ساده بود و در لطیفه گوئی بے مثل
 و شعر همواری می گفت این رباعی از واردات اوست

عشق آمد و از جنون برومدم کرد * وارسته ز صحبت خردمدم کرد

آراد زبند دین و دانش گشتم * تا سلسله زلف کسی بدم کرد

وفات خان اعظم در شهر احمد آباد گجرات اتفاق افتاد و لاش او را در دهلی برده
 بجوار روضه سلطان المشایخ نظام الدین قدس سره نزدیک بقبر پدرش بخاک سپردند
 چون خان اعظم مسافر دارالمک بقا گشت داور بخش را بحضور طلبداشته خانجیها
 ۱۰ بصاحب صوبگی گجرات سوارا پی بخشیده حکم شد که از آره با احمد آباد شتافته
 محافظت انملک نماید *

که داراب را که در قتل داشتند دست تعرض ازو کوتاه داشته روانه مازمیت سارند و او آمده مهاجرتان را ددد و چون خبر آمدن داراب بعرض اشرف اقدس رسید مهاجرتان فرماں شد که در رنده داشتی آن ے سعادت چه مصلحت ما د که برسیدن فرماں گیتی مطاع سرآن سرگشته نایبه صلالت و گمراهی را بدرگاه عدالت پناه روانه سارن بالمحمله مهاجرتان بموجب حکم عمل نموده سرش را از تن جدا ساخته بدرگاه فرستاد و درین هنگام خاوند حان را خلعت خاصه و خنجر مرمع با پهل کتاره و اسب خاصه مرحمت نموده بمصاحب صوبگی ننگاله فرستادند و مقارن آن فرماں حهان مطاع دطلب عددالرحم که پیش ارض خطای حاکمانی داشت صادر گشت و چون در صوبه دکن شورش سطیم دست داد و جمعی از اعیان لشکر اسنوسریسکه تقدیر گشته در قلعه دولت آباد مسدوس ماندند و شاهجهان از ملک ننگاله بصوب ملک دکن عدای انعطاف نمود ناگزیر بمخلص حان مرجع استعجال درن شاهزاده پرنور دستوری یامست که سرالوی نموده انسان را مامرای عظام روانه دکن سارن در دیولا قاسم حان را از تعبیر مقلان بمحکومت و حراست اگر خلعت اختیار بکسیدند و درن تاریخ عرضداشت آمد حان بخشی دس از برهانپور رسید پوشیده بود که یاموت حان حدشی نایه هزار سوار موجود بملاکپور که از شهر بیست گروه مسست است رسیده و سر بلند رای از شهر برآمده قصد ان دارن که جنگ اندازن فرماں بکاید تمام صادر شد که ربهار نا رسیدن کمک و مدد حوصله نگار برده قمر حلوی نکند و باستحکام برحبا پرداخته در شهر تخصص گردد در اوسط اسفندار مد سه هزار و سی هجری ارتفاع راست اقل ایت دستور معهود بحاکم کشمیر اتفاق افتاد و از وقایع که در اندای انیسال مظهر آمد انکه شاهجهان دولت دکن رسیده و عذر شروع در خدمتگاری نموده بحمت هواخواهی انسان موحی بصر کردگی دولت حان بحوالی برهانپور فرستاده که ملالت و تاراج بپردازد و شاهجهان پوشت که برودے در انصوب حرکت دماند شاهجهان در انسمت توجه نموده دیول گانور را بمسیم ساحت و عددالله حان و محمد نقی مستطاب ساهقلی حان را بموحی تعی نمود که بانق یاموت حان برهانپور را بمصارف نموده ملواری قلعه گری بپردازد و متعاضب انبا حود بیر متوجه شده در لال باغ ده در سواک شهر واقع است ورود آمد راو تن و دیگر مددهای نادشاهی که در ملعه بودند در استحکام شهر و حصار شرائط اهتمام و لوازم کار انگی ب تقدیم رسانیده متخص گشتند و شاهجهان فرمود که از یک طرف عددالله حان و از جانب دیگر شاهقلی حان ملعه بچسبند قصا را در طوفی که عددالله حان بود عظیم هجوم آورد و جنگ معس بدوست و شاه ملی حان دودائی حان و حان دثار حان دیوار قلعه را شکسته عظیم مقابل حود را درن داشته بحصار در آمد و سر بلند راسته جمعی از مردم کار کرده حود را برابر عددالله حان گذاشته حود بر سر شاه ملی حان تاخت و چون اکثرے از نوکران در بنده در کوچ و نار متفرق شده بود شاهقلی حان نا معذونی در میدان پیش ازک باب همت

عظیم بر سر بهانپور فرستاد و توپ ملک میداں را از دولت آباد آورده قلعه شو لاپور را بضرب دست و زور بازو و قدرت مفتوح گردانید از استماع این اخبار وحشت آثار خاطر اقدس شاهنشاهی باشوب گرائید در خلال این احوال مکتوب نذر محمد خاں والی بلخ بنظر مقدس در آمد خلاصه مضمون آنکه این نیازمند آنحضرت را بمثابه پدر و ولی نعمت خود میداند پلنگپوس بے رخصت این خیر اندیش مصدر چنان گستاخی شد و الحمد الله که تادیب شایسته یافت چون نیز غبار نثار درمیان لشکر کابل و سپاه بلخ حادث شده امید وار است که خانزاد خان را از حکومت کابل تغیر فرموده بجای او دیگری را تعیین فرماید از آنجا که کام بخشی شیوه پسندیده است انصوبه بعد از اتمام خواجه ابوالحسن تفویض یافت احسن الله پسر خواجه بوکالت پدر بحکومت و حراست کابل تعیین گشت و فرمان شد که پنجه هزار سوار خواجه را بضابطه دو اسپه و سه اسپه تنخواه نمایند و احسن الله بمنصب هزار و پانصدی و هشتصد سوار و خطاب ظفرخانی و عنایت علم فرق عزت برافراخت و خلعت با شمشیر و خنجر مرصع و فیل ضمیمه مراسم بیکران گردید و فرمان شد که خانزاد خان روانه درگاه شود چون زمستان در آمد و خوبیهای کشمیر آخر شد نمایران بتاریخ بیست و پنجم شهریور ریات اقبال بصوب دارالسلطنت لاهور ارتفاع یافت او در ساعت سعید در آن شهر میمنت بهر نزول دست داد مقارن آن صوبه داری پنجاب از تغیر مذاق خاں برکنی السلطنت آصفخان مقور شد و در خلال این احوال بطرف هرن مذاکره که از شکار گاه های خاص بود توجه فرمودند درین تاریخ خانزاد خان از کابل آمده شرف آستانپوس در یافت و چون خاطر اقدس مظاهر از نشاط شکار و پرداخت عذاب معاودت بدارالعلی طاعت انعطاف یافت درینوقت عرضداشت مهابتخان رسید مرقوم بود که شاهجهان از پنده و بهار گذشته برلایت بنگاله در آمد و شاه پرویز با عساکر منصوبه بملک بهار پیوست در اوراق گذشته نگاشته کاک سوانح نگار گشته که شاهجهان دارابنجان پسر خاننجان را سوگند داده بحکومت و حراست ملک بنگاله باز داشته بجهت احتیاط زن او را با یک پسر و یک برادر زاده او همراه گرفته بود بعد از جنگ لونس و انعطاف عنان او را در قلعه رهناس گذاشتند بداراب خان نوشتند که در گزهی خود را بملازمت رساند داراب خان از ناراستی و زشت خوئی صورت حال را طور دیگر در خاطر نقش بسته عرضداشت نمود که زمینداران باهم اتفاق کرده مرا در محاصره میدارند از پنجهت نقدوانم خود را بشد مت رسانید چون شاهجهان از آمدن داراب مایوس شد و همراه جمعی که مصدر کاری و تردی توانند شد نمانده بود ناگزیر از آشوب علت خاطر پسر داراب را بعبدالله خاں حواله فرمودند و کارخانجات و بیوتات همراه گرفته بهمان راه که از دکن آمده بودند رایت عزیمت بر افراشتند و چون داراب چنین اداسه ناپسندیده بظهور آورده خود را مطرود ازل و ابد ساخته عبدالله خاں پسر جوان او را بقتل رسانید و شاهزاده پرویز صوبه بنگاله را بجایگزیر مهابتخان و پسرش تنخواه فرموده عنان معاودت معطوف داشت و حکم بزمینداران بنگاله شد

و اردا حی رام و سایر امرا و مصلحان که از تعینات صوبه دکن بودند باملا محمد فری
 نمک تبادل حان بقصد استیصال عدو شتافتند و چون عدو از بنه می و قرف دست
 او بدر نوشتها به بدهای درگاه فرستد که از علما درگاه ام رحمت مسکن استیصال
 دایم و بی ادبی از من بظهور بیامده بجه تقصیر و کداه گناه در مقام حوائی و استیصال
 من درآمده اند و به تکلیف عادل حان و به تبرک ملا محمد نور. من می آید
 میان من و عادل حان بر سر ملکی که در زمان سابق به نظام الملک متعلق بود و
 الحال او متصرف گشته نوع است اگر او از بدهاست من بدرار علما من مرا با او
 او را با من واگذارند تا هرچه در مسیت حق است بظهور آید آنها با من حرف او
 العاف بفرموده کوچ بر کوچ متوجه آنصوب گردیدند هر چند عدو بالبحاج و اری امروز
 ایسان بیشتر شدت ظاهر ساحند ناگرنر از ظاهر بیجا بود و حاشا که بخود ملک خود
 بدوست و بعد از نزدیک رسیدن افواج عدو در مع الوقت و مدارا نموده روز میگرداند
 و سعی دران داشت که کار جنگ رسد و ملا محمد با مرای نادشاهی سر در دندل داده
 فرصت نمی داد هر چند سراداری و مدارا می نمود حمل بر عجز و نبوی او کرده
 در شدت می امروزند و چون کار نو تنگ آمد و اضطراب دامدگیر گشت ناگرنر در روزی
 که مردم نادشاهی عادل بودند و میخواستند که جنگ نمی کند ترها از دور نمایان
 اندان گردیدند که ترک جنگ نموده برآمده اند و میخواهند که گریخته بروند درسی
 وقت بر مردم عادل حان رنجند و مدان مردم او و عدو جنگ سخت در پیوست و
 بحسب تقدیر ملا محمد که سردار لشکر بود کشته شد از بیجهت سپاه عادل حان را
 سرزشته انتظام گسیخته گشت و حادو راس و اردا حی رام دست نگار بردند و راه قرار
 پندودند عدو ناگهی کار خود کرد و شکست عظیم بر لشکر عادل حان واقع شد و احلاص
 حان و عفر دست و پنج بر سران سپاه عدلحان که مدار دولت او در آنها بود گرفتار
 شدند و اراں گروه مره د حان را که تشنه خون او بود از سرچشمه تبع سرفا ساخت
 و دیگران را میزدند و از امرای نادشاهی لشکر حان و مدرا و کوچ و عقودت
 حان گرفتار شدند و حشر حان گرم و گداز خون را ناحد نگر رسانید و باسجکام قلعه
 پنداحت و حادسپار حان بدر برگشته به بدر که در خاک او بود رفته حصار بر را مصدوط
 ساخت و جمعی دیگر که اراں و طه هلاکت برآمدند حصه خون را ناحد نگر رسانیدند
 و گروه به برهانر شتافتند و چون عدو برادر خویش کاماب گردید و آنچه در محله او
 نگذشته بود بر عرصه ظهور حلوله گری نمود اسیران سر بخت نقد بر را محمل و محفوس
 بدولت آناک مرستان و حرد ناحد نگر رفته محاصره پنداحت لیکن هر چند سعی نمود
 کاره از پندش فرصت ناکام جمعی را بر دور قلعه گذاشته بحانب بیجا پور عمان عربست
 معظوف داشت عادلحان باز متحصص شد و عدو تمام ملک او را با حدود متعلقه نادشاهی
 که در بالا گهات بود متصرف گشته جمعیت بیک راهم آورد و قلعه شولا پور را که پیوسته
 میان نظام الملک و عادلحان بر سر آن مزاج میبود محاصره کرد و ناتوت حان را با موحی

کارزار منعطف ساخته اند و بدشمن گامی قرار داده لهذا بدولتی رسیده اند و جمعی از فدویان که در رکاب سعادت حاضر بودند گستاخانه دست بر جلو انداخته سام آبی از عرصه کارزار بر آوردند و لشکر بادشاهی به اردوی شاهی در آمده بغارت و ضبط اموال و اسباب پرداختند و اینقدر را غنیمت شمرده بتعاقب نشتافتند و شاهچپان بچهار کوچ بر فراز قلعه رهناس نزول نمود و سه روز در قلعه توقف نموده از لوازم قلعداری لُخاطر جمع ساخت و سلطان مراد بخش را که در همان ایام قدم بعالم وجود نهاده بود با دایه ها و انکها در اینجا گذاشته با دیگر شاهزاده ها و اهل حرم بجانب بَنَدِه و بهار نهضت فرمود چون این اخبار بمسامع قدسیه رسید مهابتخان را بخطاب خانان سپه سالار مامور ساخته بمنصب هفت هزارذات و هفت هزار سوار از قرار دو اسبه و سه اسبه شرف امتیاز بخشیدند و تمن و توغ علاوه عوطف گشت اکذون مجملی از سوانح دکن رقمزده کلک و قایع نگار میگردد چون ملک عذبریسرح ولایت قطب الملک شتافته مبلغ مقرری که هر سال بجهت خرچ سپاه ازو میگرفت و درین دو سال موقوف مانده بود باز خواست نموده مسجد آبعهد و سوگند خاطر از انچانب پرداخت و بحدود ولایت بندر رسید و مردم عادلخان را که بحراست انملک مقرر بودند زبون و بی استعداد یافته غافل برسر آنها تاخت و بندر تاراج نموده از انجا با جمعیت و استعداد فراوان شتافت و چون عادلخان اکثر از مردم کار دیده و سوداران پسندید خود را همراه ملا لاری بر برهانپور فرستاده بود و جمعی که بدفع شر او کفایت کنند حاضر نداشت صلاح وقت در پاس عزت و محارست خود دانسته در قلعه بیجاپور متحصن گشت و باستحکام برج و باره و لوازم قلعداری پرداخته کس بطلب ملا محمد لاری و لشکری که همراه او به برهانپور بود فرستاد و بمتصدیان صوبه مذکور بتاکید و مبالغه نوشت که حقیقت اخلاص و دولتخواهی من بر همه دولتخواهان ظاهر و هویداست و خود را از متعلقان آندرگاه میدانم در بدوقت که عذبر نا حق شناس با من چنین گستاخی نموده چشم اندازم که جمیع دولتخواهان بادشاهی که در صوبه موجود اند بکمک من متوجه گردند تا این غلام فضول را از میان برداشته سزای کردار در دامن روزگار او گذاشته آید در هنگامی که مهابتخان با بان شاهزاده برویز متوجه اله آباد شد سر بلند رای بحکومت و حراست برهانپور باز داشته مقرر نموده بود که در مهمات کلی و جزوی بصوابدید ملا محمد لاری کار کند و در انتظام مهم دکن از صلاح او انحراف نوزد چون ملا محمد بسیار بیحد شد و مبلغ سه لک هون که قریب دوازده اک روپیه باشد بصیغه مدد خرچ لشکر بمتصدیان انجناد و نوشته های عادلخان در باب کمک بمهابتخان رسید و او نیز تجویز ایذمعنی نموده بمتصدیان دکن نوشت که بے تامل و توقف همراه ملا محمد لاری بکمک عادلخان شتابند ناگزیر سر بلند رای با معدودی در برهانپور توقف گزید و لشکرخان و میرزا مذوچهر و خنجرخان حاکم احمد نگر و جانشینان حاکم بهروز و بختان و ترکمانخان و عقیدت خان بخشی و اسدخان و عزیزالله خان و جبار رای

نور گرفته حلقه سان در میان داشت و زو می جان مراثش تو بختافه را بدش بود نمک
 که برانو گوله توپ انداخته باشد از عراندس انعامات آنکه نک گوله بر کسی بیورن و
 توبهاس گرم شده از کار بار ماند و چون فاصله مدان تو بختافه و هزارول موج شاهجهان
 بسیار شد هزارول لشکر نادشاهی بحاکم تو بختافه مطمئن حطر شدت و مردم
 تو بختافه قاف بدآورده راه هرمت سپیدند و تو بختافه بنصرت مردم نادشاهی
 در آمد از مشاهده اس حال در نا جان افعال که در دست راست هزارول بود ے جنگ
 راه قرار سپرد و از برگشتن او موج دست چپ هزارول در درون گردند ناگرتن راحه
 بهم کدوب مخالف خود را بدط اعدار در بدآورده با معدوس از راجپوتان مدیمی
 حوش بوس همت بر انگیزده بر لب لشکر نادشاهی رسیده ده شمشیر آندار
 کارزار نمود و حنا حوب نامی فعلی که ۱۰ بدش بود مردم بد و بهنگ از نا آمدن
 و آن شد بدشه حراب و حلاوت نا راجپوتان جان دثار پائس مردانگی فام کرده
 آثار شکاعت و پور ظاهر ساحت جوانان چنده و سپاهیان جنگنده که برگزین بدش
 سلطان نور و مهملجان اسناده بودند از اطرف و حواسب هجوم آورده آن نکه بار
 را به نفع بددرج بر خاک هلاک می انداختند و او با رمعی داشت کار کرد و جان
 دثار شد و بهندم رهبر و بر بهی راج و انچه راج راهبر نا چنده از مدهوان رزم دوست
 در عرصه کارزار رجمی آمدند و از کشته شدن راحه بهدم و بهرم خود موج هزارول
 شکاعت جان که رمعی موج الغمش بود در مدهرم شد و شرحواحه که سر از اس موج
 بود فام بر جا داشته مفعول گردند چون موج هزارول و الغمش از بدش بر جاست و
 جنگ بعول رسد موج حرعار ده سرورده آن بصوب جان بود ناف بدآورده طرح داد و
 شاهجهان بعدد الله جان که در بدعاز بود و جمعی از سپاه ده مجموع ده پند صد سناه
 می گسد ناس بعمل اسنوار کوزه دلاو آن را بر دست و به نص می نمود نا آنکه کثری
 کشته و رجمی شدند عنوار بدلان علم و نوع و مور حانه حاصه و عدد الله جان ده بحاکم
 دست راست باندک فاصله اسناده بود چدره بدطر در می آمد در بدوایت قدره
 بخنده حاصه رسد و اند حل اسم ناف معدس را بحمت مصالحتی مصالطت نمود
 و شمع قاج الدس را که از حلقای حواحه نامی است قدس سره که دران معرده همعدان
 شاهجهان بود بدره بر حصاره حورده از بدناگوش سر بر آورده در بدوایت شاهجهان
 دوسف جان را در عدد الله جان فرسند و دعام کرد که کار بحاکم داریک رسیده مداس
 حال و ملام شان ما اندست که با معدوس که همراه مانده اند توکل نکریم الهی
 نمود بر لب لشکر نادشاهی بدارم نا ایچه رمعه کلک بددر است مظهر رسد عدد الله
 جان خود بدردک رمعه گفت که کار از ان گذشته که بر قناعت و تردد اثره صررب
 گرد و اس دست و نازدن مخص بدهوره و بد نده است سلاطین سلف چون اسر نور
 صادق ان و حصرر بابر ناده و همچنین اکثر صا حان داعده را در مدانی سعی و تلاش
 مکرر چندی و مانع افعال انداده و در بحالت معص صلط احوال فرموده عدان ار عرصه

خود را کمک میسراند و معهدا کاری میسازد و پاسبانان را حاکمی لغرد و بهادران
عمره شهامت در برداشتن و سختی و نجاتی و انداختن کار نامه جلالت و حامیهایی
دقیق در رسانیدن محالان تاب بیارند و حلو بر می گردانند و هر بران پیشه شهامت آن
محبت و کشفه را تا قلعه حماد که شش گز از میدان جنگ دور بود رده و کشفه تعاقب
دمودند و قریب سیصد اورنگ علف تیغ بیدار ساختند و موارب هزار رأس اسب و
اسلحه بسیار که متاعان در راه اگر گزینی انداخته بودند بدست سپاه منصور افتاد
و منفی عظیم که عدوان و قوچات تواند بود بکشد ایرد حل سنگانه چهره کشائی مران
گشت چون اسب حدیثات اثر بمسامع حلال رسیدند دهاله شایسته خدمت که
دری جنگ مصدر خدمات و ترددات پسندید کردند بودند هر کدام درخور استعداد و
حالات خویش باصافه منصف و اقسام مراسم حس وانی و نوازش حاکمی سر بلندی
یافتند بلندپوس اورنگ است نامش چندی نوده بلند مرده را کردند و پوس سینه
را گونا در جنگی سینه وار تاخته بود و از آن روز بلندپوس اشهر یافتند اکثر اوقات در میان
قدهار و عزمی سر می بود و چون مکرر بحراسانی شتافته دست برد سپاهیان نموده
توان گفت که شاه عباس آرد در حساب بود مقارن اینحال از عرصداشت و عمل حال
واقع نگار دکی بمسامع حلال رسید که چون ملا محمد قریب نه بره بهور رومت و خاطر
اولیای دولت از صدف و سق صوبه دکی اطمنان بدیندت و شاهزاده پرویز و مهابتخان
و دیگر امرا بصوب ملک بهار و ننگاله بهیست فرمودند چون خاطر از رفته ساری
و بزرگ پرداری حاکمان نگرانی داشت و از آن پسر او در خدمت شاهجهان بود
بصلاح و صواب دید و دلخواهان او را نظر بد نگاه میداشتند و مقرر شد که متصل بدولتخانه
شاهزاده حیمه بهیست او بپا کنند و حاکمانیکم صغیه او که در عقد ازواج شاهزاده دانیال
و شاکر رشید پدر خود است تا پدر یکجا بسرزن و جمعی از مردم معتقد بدولتخانه
او پاس دارند بعد از آنکه جمعی را بهیست صدف اموال بردارند او فرستادند و خواستند
که مهم نام علام او را که از عدهاله دولت او بود و شجاعت را ناکار دانی حمید داشت
مقتد سازند او را ننگان خود را بدست دیگری داد و پاسبانان را پسر و چندی
از نوکران داد مری داده حال عدله آرد نمود در حلال اس احوال ائصال دوان
شاهجهان که در ننگا پور مانده بود بدرگاه والا شتافته دولت رضی بوس در بامت و مشمول
عواطف حسروانه کردند و مقارن اس حدیث ازای شاهزادگان شاهزاده گرسید شرح اس داستانی
انکه چس سلطان پرویز و مهابتخان بحوالی اله آباد رسیدند عدله خان دست از محاصره
داده باز داشتند بهیست مراحمعت نمود چون در باحان باقوچی کنار آب را استحکام داده
بود و کشتیها را بحساب خود کشیده روزی چند عدله لشکر بادشاهی در توقف افتاد و
شاهزاده پرویز و مهابتخان در کنار آب مذکور معسکر آراستند و در باحان صدف گذرها
منموده تا آنکه رسیدن آن بیس که در آن حدیث اعتدالی دارند سی منزل کشتی از اطراف
دست آورده چند کوزه نالی آب گذاری بهم رسانیده راهبری کردند تا در باحان آگاهی

خود را بانوجی اینجا گذاشته بود آماده گشته است سران الوس هزاره نزد خانزاد خان آمده استغاثه نمودند که ما از قدیم رعیت و مانگذار حاکم کابل ایم پلنگپوس میخوانند که ما را به تعدی آمل و فرمان بردار خود سارک اگر شر او را از ما کفایت کنند و دست تعدی او را از ما باز دارند بدستور سابق رعیت و فرمان بپذیریم و الا ناگزیر باو مانجی گشته خود را از اسیر بیداد و ظلم اوزبکان مستانظت نمائیم خانزاد خان فوجی بکمک هزاره فرستاد و خواهرزاده پلنگپوس بمداغه و مقابله پیش آمده در انسانی نزد خود جمعی از اوزبکان بقتل رسید و سپاه منصور قلعه او را با خاک برآر ساخته بظفر و فیروزی عنان سعادت معطوف داشتند پلنگپوس از استماع اینخبر خجالت زده کرد از خویش گشته از نذر محمد خان برادر امام قلیخان دارای توران انقباس نمود که بقاقت سرحد کابل شتافته خود را از ان انقباس برآرد و در ابتدا نذر محمد خان و اتالیق و عمده هاله لشکر او تجویز این جرأت و بی باکی نمی نمودند بعد از مدله و اغواق بسیار بخصت حاصل نموده با ده هزار سوار از اوزبک و المانجی روست ادبار بدین حدود نهاده خانزاد خان از استماع اینخبر مرده می را که در تهنیات بودند طلبیده به ترتیب اسباب قتل و جدال پرداخت و بددشایه جاسپار و بهادران عرصه کارزار از همه یکدل و یکرو بچنگ قرار دادند بالجمله چون بهادران عرصه شهادت بموضع شیرکوه که در ده کوهی غزنین واقع است معسکر اراستند و از اینجا افواج را ترتیب داده و چینه پوشیده متوجه پیش شدند و خانزاد خان با جمعی از منصبداران بدر خود در غول پاه ثبات انشرد و مبارز خان افغان و از برای سنگدلی و سید حاجی و دیگر بهادران را در فوج هراول مقدر داشت و همچنین فوج چارداغار و برانغار باین شایسته ترتیب داده از ایزد جل سبحانه تعالی نصرت و فیروزی درخواست نمود و چون مذکور میشد که سپاه اوزبک در سه کوهی غزنین لشکرگاه ساخته دولتخواهین را بخاطر میزد که شاید روز دیگری قبی فریقین اتفاق افتد قضا را همی که سه کوه از موضع شیرکوه گذشته فراوان اوزبک نمایان شدند قراوان منصور قدم جلالت پیش گذاشته جنگ انداختند و عساکر اقبال با توپخانه و فیلان کوه شکوه اشته و ارمیده بان انداخته انفراداً پلنگپوس در پس پشته به توپچی شده ایستاده بود و قصدش آنکه چون لشکر منصور کوفته و مانده از راه میزد از کمین گاه برآمده کارزار نمایند مبارزخان که سران فوج هراول بود غنیم را دیده جمعی را بکمک قراوان میفرستد و انهم نیز کس نزد پلنگپوس فرستاده از رسیدن افواج قاهره آگاه میسازند یک کوه بلشکر مانده سپاه غنیم نمایان میشود آن مقهور مردم خود را افواج ساخته بود یکفوج او با لشکر هراول منصور مقابل می گردد و خود با فوج دیگر بمعامله یک تفنگ ایچده عنان ادبار می کشد چون فوج مخالف بحسب کمیت از بهادران فوج هراول افزونی داشت بهادران غول گرم و گیرا شتافته خود را بکمک هراول رسانیده نخست بان و زنبورک و توپ و تفنگ بسیار میزنند و از پس فیلان جنگی را روانیده کارزار می نمایند و جنگ باتمدان و اشتداد می کشد در چندی وقت پلنگپوس

وکیل عادل خاں از حادثه او نگرانی خاطر داشت مهاتکاں موحی از لشکر منصور مدلاً گهاٹ تعی فرمود که مدوخته شده ملا محمد را به درهانبور رساند عذرار شنیدن این حجر متروک و مقوم گشته با نظام الملک از شهر کهرگی برآمده نقدهار که سرور ولایت گولکده واقع است شتامت و مردان را ناحمال و انتقال برقرار قلعه دولت آباد گذاشته کهرگی را حالی ساخت و شهرت انداخت که بمرحد قطب الملک میروم که در مقرر خود را ازو باز یافت نمایم تا الحمله چون ملا محمد لاری به درهانبور پیوست مهاتکاں نا شاه پور استقمال نموده نهایت گرمی و دلجوئی ظاهر ساخت و از اینجا باتفاق مقومه ملازمت شاهزاده پرور کردند و سر بلند را به حکومت و حراست شهر درهانبور گذاشت و حادو را به و اودی رام را نمک مقرر داشت و پسر اولی و برادر درمی را بجهت احتیاط همراه گرفت و چون ملا محمد بخدمت شاهزاده پیوست مقرر گشت که او با پنج هزار سوار در بره پور بوده باتفاق سر بلند رای تمشیت احکام و انتظام مهام نماید و امین الدی پسر او را هزار سوار در خدمت شتاند باید قرار دادن مشارالیه را رحصت فرموده خلعت با شمشیر مرصع و اسب و فیل لطف نمودند به محمد امین ولد او بدر خلعت و اسب و فیل با پنجاه هزار روبیه مدد خرج عدايت گردید و محمد امین را همواره خود گرفتند مهاتکاں از جانب خود یکصد و ده راس اسب و دو رنجیو فیل و هفتاد هزار روبیه نقد و یکصد و ده حوان آغشته نموده محمد و پسر او و دامادش تلافی نمود و در دهم حوزان برول حصرت شاهدساهی در حظه کشته انفاق اندک اعتقاد حان از به اس کسمر که در بدمت ترتیب داده بود برسدیل بدشکس معروض داشت در بدو مسامح حلال رسید که بلنگپوس اورنگ سپه سالار بدر محمد حان اراده نمود که حوالی کابل و عریض را بتارک و حیدراد حان پسر مهاتکاں نامرأه به نمک از مقرر اند از شهر برآمده بدفاعه و مقبله همت مصروف داشته مدبران غاری بیگ که از حد سنگاران نزدیک بود بدانچوکی رحصت شد که از حقه قیمت کار اطلاع حاصل نموده حدر مستیص ندارد و از قصا آنکه چون عدد العربر حان قلعه نقدهار را بجهت به رسدن کمک بشاه عباس حواله نمود و اس معنی بر مرأه شاهدشاهی گرانی داشت در بدو او را حواله سیدو نام منصدا ربه فرمودند که از بدر سورت ترکشتی بشایده نمک معظمه رانه سارک و متعاقب فرمان شد که مشارالیه را از هم گذراند آن بیچاره در اندک راه بقتل رسید حواحه مذکور از کشاده روئی و خوشحوی و عی تلافی بهر مند بود امید که از اهل امرش ناه در هفتم ماه تیر ارام نادر بیگ همشیره قدسیه الحصرت برص اسبال و بدعت حیات سپرد حصرت عرش آشیانی آن عمت سرشت را بدعت درست میداشتند در چهل سالگی چنانچه بدینا آمده بود رمت درسی تاریخ از مرصداشت عاری بیگ بوضوح پیوست که بلنگپوس بجهت ضبط الوس هزار حات که ترک آنها در حدود عربی واقعست و از قدم سکاگیر عربی حان مالکداری میدمودند و قلعه در موضع صوار از مصافات عربی ساحقه همشیره رانه

به بیرم بیگ بخشیدند و همچنین به مردم دیگر در خوز پایه و مراتب کم و بیش رسیده و چون از ضبط انملک و پرداخت داراب خاں پسر خانشانان را که تا حال مقید بود از قید برآورده و سوگند داده حکومت ملک بدگاله را با و تفویض فرمودند و زن او را با یک دختر و یک پسر شاهنواز خاں همراه گرفتند و بعزم تسخیر ملک بهار متوجه شدند و راجه بهیم پسر رانارا که در پی هرج و مرج از خدمت او شان جدائی اختیار نکرده بود برسم منقل با فوجی پیشتر از خود بصوب پتنه روانه گردانید خود با عبدالله خاں و دیگر بندها از پی او شتافت صوبه پتنه که در جاگیر شاهزاده پروزه مقرر بود و ایشان مخلص خاں دیوان خود را به حکومت و حراست انملک مقرر داشته اله یار پسر افتخار خاں و بیرمخان افغان را بفوجداری گذاشته بودند پیش از رسیدن راجه بهیم پی همت آنها از جازفت و توفیق یاوزی نکرد که حصار پتنه استحکام داده روزی چند تا رسیدن لشکر مقفل دارند تا اله آباد عنان مسارعت باز نکشیدند و بهیم بشهر پتنه در آمده انملک را متصرف گشت و بعد از چند روز شاهجهان با بسیاری از کمکیان به بدگاله رسید و جمعی کثیر از متعینان بهار و جاگیرداران انجا اقرار همراهی دادند و از اطراف و نواحی نیز پنجم شش هزار سوار آمده نوکر شدند و سید مبارک که حارس قلعه رهناس بود باوجود استحکام قلعه و استعداد قلعداري حصار را حواله نمود زمیندار اوچینه و دیگر زمینداران انحدود که باراده رفاقت پیوستند و عبدالله خاں و راجه بهیم را بطریق منقل بصوب اله آباد و دریا خاں را با فوجی بجانب مانک پور فرستاده خود نیز متعاقب حرکت نمود چون عبدالله خاں بگذر جوسیده پیوست جهانگیر قلیخان پسر خاں اعظم که حکومت جونپور داشت نزد میرزا رستم باله آباد رفته و عبدالله خاں از عقب شتافته در قصبه جیوسیه که بر لب آب گنگ در مقابل اله آباد واقع است فرود آمد بهیم بفاصله پنجکوره از اله آباد اقامت نمود و شاهجهان بجونپور رسیده توقف در نزد عبدالله خاں بضرط توپ و تفنگ و نواره عظیم که همراه داشت از آب عبور نموده در ظاهر اله آباد فرود آمده بکار محاصره پرداخت و میرزا رستم در قلعه متحصن گشته ربابات جنگ و جدال افراخت و از درون و بیرون سفیر تیر و تفنگ پیام مرگ و شور اجل در گوش دلیران می انداخت فتنه و آشوب عظیم دران سرزمین پدید آمد اکنون عنان اسب خوشخرام خامه را بجانب تحریر احوال دکن منعطف میگردد سابقاً تحریر یافته که عنبر حبشی علی شیر نامی وکیل خود را نزد مهابتخان فرستاده نهایت عجز و فروتنی ظاهر ساخت بامید آنکه مدار مهمات صوبه دکن به عهده او مفروض باشد و چون او را بعد لکخاں ابواب منازعت و محاصرت مفتوح گشته بود امید آنداشت که بامداد بندهای درگاه سلاطین سجده گاه آثار تسلط برو ظاهر سازد و همچنین عادل خاں نیز بجهت دفع شر او تلاش میکرد که مدار اختیار انصوبه بقبضه اعتبار او حواله شود آخر فنون عادلخاں کار گرفتاد و مهابتخان جانب عنبر را از دست داده بکامروائی عادلخاں پرداخت و چون عنبر بر سر راه بود ملا محمد لاری

امواج را از آب بگذرانم شاهجهان عبداللہ خان را نا ہزار و پانصد سوار نامزد کرد تا اگر کسی
 کہ آورہ نمائی کند عموں نموده بر سر اردوئے ابراہیم خان تاحست برد و ان امواج و ہجری بلی
 راحہ سرعت باد از آب گذشتہ بد پاخل پدوست چون اس خبر بہ ابراہیم خان رسید اسراست
 معوم نرم شفاست نوراللہ نام سید راہ را کہ از مصدداران تہویری او بود نا ہزار سو و ہزار
 قرار داد و احمد بیگ حادرا نا ہزار سوار طرح کرد و چون نا ہزار سوار در عول ایستد و بعد
 از تلاقی طریق حدنگ تنظیم در پدوست عبداللہ خان بڑ موج ہزار و تہہ نور اللہ را مہر
 ساحت و حدنگ بہ احمد بیگ خان پدوست او مردانہ ایستدہ رحمہائے مہرور داشت
 ابراہیم خان از مشاہدہ اینحال طقت دیارزدہ جلو انداخت و عبداللہ خان بیر بروج
 ابراہیم خان حملہ آورد و رونقان او عدل ثمت از دست دادہ طرفہ ہریمت سپرد
 و سرشتہ انتظام امواج از ہم گسیخت و ابراہیم خان نا معدولتے پائے عریمت برجا
 داشت ہوجہد مہم او را جلو گرفتہ حواسند کہ اراں معرکہ مے مہلکہ بر آید راضی
 شدہ کہ معقلے ہمت و مردانگی اس کار نیمست چہ دولت بہترارندکہ در
 خدمت نادشاهی خان بزار کم ہدور سچ تمام نگشتہ بود کہ از اطراف ہجوم
 آورده برحمہائے کاری کارش تمام ساجند و نظریک نامی از نوکران عبداللہ خان
 معاشر قتل او کردند نا حملہ سراو را بردہ پیش شاہجہان فرستاد و جمعی کہ از
 حصار مقمرہ متخص بودند از مہم ابراہیم خان منع حدنگ وقوف یافتہ دلہا از
 دست دادند در بدوقت رومی خان نقی را کہ پائے حصار رسانیدہ بود آتش
 دانہ چہل درعہ از دیوار حصار مہدم گسست و حصار مستتر کردند و گرفتگان
 خود را در دیار می افکند و اگر نستی بدست می آمد ہجوم آورده عرق
 می گشتند و گروہی کہ گرفتاری عیال ساعہ پائے ادہا بود رفتہ ملاقی می
 شدند و مرکب حلاوت کہ از عمدہ ہائے ان صوبہ بود دست گیر ششد و از ہمراہی
 شاہجہان عاند خان دیوان و شریف خان بخشی و سید عبدالسلام مارہ و
 حس بیگ بدحشی و چندی دیگر خان بزار گشتند و چون احمد بیگ خان نا جمع
 از مصدداران ان صوبہ از میدان بدر برآمدہ بصوف دہانہ کہ دارالملک جنگاہ است
 و اہل و عیال و اندوختہائے میرزا ابراہیم خان بدر در انجا بود رو بہادہ بود لشکر
 شاہجہان بدر بد بصوف حرکت نمود چون دہانہ رسید احمد بیگ خان کاہ
 و نا کام نا دیگر مہم ملازمت میبرد و مدلع چہل لک روپہ از اموال ابراہیم خان
 و پدے لک روپہ از اموال میرک حلاوت و غیرہ مقصرف گشتند و پانصد رتبعہ عدل
 و چار صد رس اسسہ گوشت کہ دران ولایت مہم میرسد از صمام عنام گشت و اقمشہ
 و امتعہ اکڈ و اورہ مقید صط در آورده ہوار و توپخانہ چندان کہ در حوزہ نادشاہ
 دی شوکت بود بدست افتاد سہ لک روپہ بعد اللہ خان و ولک روپہ براہہ مہم
 و یک لک روپہ مدارف خان و یک لک روپہ بدر خان و پنجاہ ہزار روپہ بوزر خان
 و پنجاہ ہزار روپہ مسجاعتخان و پنجاہ ہزار روپہ محمد تقی و پنجاہ ہزار روپہ

نمی‌توان گذشت اگر او را عزم رفتن درگاه بادشاه باشد دست تعرض از دایان ناموس و خانمان لو کوتاه است بفرار خاطر روانه درگاه گردید و اگر توقف را مصلحت خود میداند هر گوشه که از بی ملک التماس نماید عطا فرمائیم *

تکمله نوشته میرزا محمد مهدی مولف دیباچه

ابراهیم خان در جواب نوشت که حضرت شاهنشاهی این دیار را به بنده سپرده اند امانت بسروجان همراه است چون شاهجهان در بردوان رسید صالح حصار را استحکام داده مستعد جنگ و جدال گردید عبدالله خان بیایه حصار رسیده * محمود نمود چون کار بصورت و دشواری کشید و هیچ طرف توقع مدد و طریق نجات ندید ناگزیر از قلعه برآمده عبدالله خان را دید مشارالیه خاطر از قلعه جمع ساخته او را در نظر شاهجهان آورد بعد از تسخیر بردوان متوجه اکبرنگر شدند ابراهیم خان اول اراده نمود که قلعه اکبرنگر را استحکام داده بشوایط تخصص و قلعه‌ری بردار چون حصار اکبرنگر وسیع بود انقدر جمعیت که محافظت آن تواند نمود نداشت و در مقبره پسر خود که حصارش بغایت استوار بود متخصص گشت درینوقت جمعی از امرا که در اطراف بودند بار پیوستند سپاه شاهجهان بمحاصره حصار مقبره پرداختند و خود در قلعه اکبرنگر فرود آمدند از درون و بیرون نایره حرب مشتعل گردید درینوقت احمد بیگ خان رسیده ملاقاتی گشت و دلها را قوتی و استقامتی پدید آمد چون اهل و عیال اکثر آن روی آب بود عبدالله خان دریاخان را از آب گذرانیده بدان سمت فرستاد ابراهیم خان باستماع این خبر احمد بیگ خان را همراه گرفته آنطرف شتافت و مردم معتبر را بتراست و محافظت قلعه باز داشت و سفاین جنگی را که باصطلاح اهل هند نواره می گویند پیش از خود بدان سمت فرستاد تا سر راه انفوج گرفته بگذرانند که از آب عبور نمایند اتفاقاً پیش از رسیدن نواره دریا خان از دریا گذشته بود و ابراهیم خان احمد بیگ خان را بچنگ او روانه نمود کنار دریا بین المعسکرون اتفاق جنگ افتاد و جمعی کثیر از طرفین بقتل رسیدند احمد بیگ خان عطف عنان نموده بابراهیم خان پیوست و از تسلط و غلبه غنیم آگاه ساخت ابراهیم خان کس بطلب بعضی مردم کار آمدنی بقلعه فرستاد که وقت کمک است گروهی از جوانان خود را بابراهیم خان رسانیدند دریا خان آگاهی و اطلاع یافته چند گروه پس ترو عقب تر حرکت کرد چون نواره به تصرف ابراهیم خان بود عبور لشکر شاهجهان از دریای گنگ به کشتی میسر نمی گشت در پی اثنا بلیه راجه نام زمینداری آمده اظهار کرد که اگر فوج همراه من تعیین کنید در طرف بالاس آب قریب بحدود متعلقه خود چند منزل کشتی را بدست آورده

مار را برآوردند و اعراق ماری نانی کله تا حال منظور در بیامده چون شکمش را چاک کردند کچه ماری که فرو برده بود درست درآمد اگرچه ایندم دیگر بده امدار صحت و درازی اندک تعافتی محسوس شد درینولا ارمداشت واقعه بویس صوبه دکی معروض گردید که مهاتجان عارف پسرراهد را سیاست فرموده او را با دو پسر دیگر محسوس و مقید دارد ظاهر اں بیصداقت حوں گرفته عرصداشتی بقطا حوں بحس به بیدولت نوشته ارحانب پدر و حوں اظهار اخلاص و دلخواهی و صداقت و حکامات نموده بود قصارا اں نوشته بدست مهاتجان می افتد عارف را محصور طلعداشته نوشته را باو میدماید چون خود سبیل بحوں حوں نوشته بود عدری که مقبول و مسموع افتد سامان بیارست کرد لاجرم او را سیاست فرموده پدر و برادرانش را محسوس گردانید عره حورادان معترضید که شکاعت حان عرب در صوبه دکی ناحل طبعی در گذشت درینولا عرصداشت ابراهیم خاں قنچ جنگ رسید نوشته بود که بیدولت ناحل اودنسه گردید تعصیل اسی احوال اں که مابین سرحد اودنسه و دکی در بدنه واقع است که از یکطرف کوه بلند دارد و از جانب دیگر چله و درناست و حاکم گولکده در بدنی و حصاری ساخته بنوب و تعنگ استحکام داده و عبور مردم بے احارت و اشارت قطب الملک ازان در بدنه مقصور و میهریست بیدولت بردهدونی و در قه قطب الملک اراکنا گذشته بولاست اودنسه در آمد قصارا در بوقت احمد بیگ حان برادر راده ابراهیم حان بر سر رمنداران گدده رفته بود از سوانح اسی حادثه عرب که بے سابقه و حیر و آگاهی اتفاق افتاده متردد و متحیر گشت و ناگرنر دست ازان مهم بار داشته نه موضع بللی که حاکم نشی آنصوبه است آمده نسائی حوں راهمراه گرفته بمقام کنک که از بللی دوارده کوه نحانب ندگاه است شقامت و چون وقت تنگ بود فرصت مزاحم آوردن و انتظام احوال شد استعداد جنگ بیدولت در حوں بیامت و ارهمراهان چداییه ناید بدو از کنک گذشته بدو اں که صالح برادر راده آصف حان مرحوم حاگیردار آنجا بود وقت در انتدا صالح استعداد نموده تصدیق آمدن بیدولت نمیکند تا آنکه کتاست لعدت الله مر استمالست او میرسد صالح بدو اں را مستحکم ساخته بنشست و ابراهیم حان از استماع اسی خبر و حشت اثر حیرت رده گشت ناچار باوجود آنکه اکثره ارکمکیان و سپاه او در اطراف بلاد متفرق و متلاشی بودند در اکثر نگرپای همت استوار نموده باستحکام حصار و جمع آوردن سپاه و داسای رؤسای حیل و حشم بدولحت و اسباب و آلات طعن و صرف و حرب و بدر مهیا ساخت درینولا دشانی از بیدولت ناو رسید مضمون آنکه بحسب تقدیر ربانی و سربوشت آسمانی آنچه لائق بحال اسی بیدولت بدو از کتم عدم تعالم ظهور حلوه گر شد از گردش روزگار کفرقار و اختلاف لیل و بهار گذار برسی سمت اتفاق افتاد اگرچه در نظر همت مراده محبت و وسعت اینملک حولهنگاهی دل پرگاهی بیش نیست مدعا ارض ربیع ترو و مطلب ارض عالیتر است لیک چون برسی گذار افتاده سرسری

جنس بوسم اقامت فرستاده بمیر سرحد خود نوشت که بدو رسیده از سرحد خویش سلامت بگذرانند و جمله غله فروشان و زمینداران را دلاسا نموده مقرر دارند که باردوسه او غله و سایر ضروریات می رسانیده باشند بیست و هفتم ماه مذکور غریب ساخته روی نمود شب از شکارگاه مراجعت نموده باردوسه می آمدم اتفاقاً از جوئی که سنگ لاج بسیار داشت و آتش تند می گذشت عبور واقع شد یکی از سبزه بستان سرکار گزک خواص طلائی که مشتمل بر خوانچه و پنجه بیاله با سرپوش در خریده کرباسی نهاده و سر آن را بسته درست داشت در وقت گذشتن پایش لشتگی میخورد و از دستش می افتد چون آب عمیق بود و سخت تند می رفت هر چند تفحص کردند دست و پا زدند اثری از آن ظاهر نشد روز دیگر حقیقت بعرض رسانیدند جمعی از ملاحان و قراولان را فرمودم که همانجا رفته باز از روستا احتیاط تفحص نمایند شاید پیدا شود اتفاقاً در جائیکه افتاده بود بدست آمد و غریب تر آنکه اعلا زبر و بالا نشده و یک قطره آب در پیدالهای او در نیامده بود این مقدمه نزدیک است بان که چون هادی بر مسند خلافت نشست انگشتی یا قوتی از میراث پدر بدست هارون افتاده بود خادمی را نزد هارون فرستاد و آن انگشتی را طلب داشت قضا در آنوقت هارون بربلبله در جله نشسته بود چون خادم ادا رسالت نمود هارون بخشم رفته گفت که من خلافت را بتو روا داشتم تو یک انگشتی را بمن روا نداشتی از شدت غضب انگشتی را در جله انداخت بعد از چند ماه که بحسب تقدیر هادی در گذشت و نوبت خلافت بهارون رسید بغواصان فرمود که در جله در آمده انگشتی را در جائیکه انداخته ام تفحص نمایند از اتفاقات طایع و دستکاری اقبال در غوطه اول انگشتی را یافته آورده بدست هارون داد و درینولا روزی در شکارگاه امام وردی قراول باشی در اجه بنظر در آورده که یکپایه او خار داشت و پای دیگر خار نداشت چون در ماده مایه امتیاز همین خار است بطریق امتحان از من پرسید که این خر است یا ماده بداهه گفتم که ماده است بعد از آن شکمش را پاره کردند بیضه پیشینه از شکمش بر آمد جمعی که در ملازمت حاضر بودند از روستا استبعاد پرسیدند که بچه علامت در یافتند گفتم که سر نول ماده نسبت به خر خورد میباید به تدبیر دیدن آن بسیار ملکه بهم رسیده از غریب آنکه ناله گلو به جمیع حیوانات که ترک آن را حلق گویند از سرگردن تا چین دهن یکی می باشد و از جرز بخلاف همه از سرگلو تا چهار انگشت یک حلق است باز دوشاخ شده بچینه دهن پیوسته و از جائیکه دوشاخ میشود سربند است گره طوری بدست محسوس می گردد و از کلنگ عیب تر است حلق او بطریق مار پیچ از میان استخوان سینه گذشته تا دم غازه رفته و از آنجا باز برگشته بگلو پیوسته است چرزدو قسم می باشد یکی سیاه ابلق دویم بور و درین ایام معلوم شد که دو قسم نیست آنچه سیاه ابلق است نراست و هرچه بور است ماده و دلیل برین اینکه از ابلق خصیه ظاهر شد از بور بیضه و مکرر امتحان نموده شد چون

ناگزیر و سائل برانگیزند خدمت دور جهان ندگم انجا آورد و اظهار ندامت و حیات
 نموده به استشفاع انشان توسل حست و نیت دلجوئی و خاطر داری انشان رقم
 عفو بر حرائد عصیان او کشیده آمد درین تاریخ عراض مصلحتان دکی رسد که بدولت
 ما لعنت الله و ناراف و دیگر پرو مال شکسته چند سال نداء و روز سناء و حرای از سرحد
 قطب الملک بجانب اردن رسد و ننگاله رقت و درین سفر حواری بعمار سال او
 و همراهان او راه نایت و کس بعمار بهنگام فرصت سرو ما برده از حان دست
 شسته راه هزار بندش گرفتند از حمله روزی مفرقا محمد پسر اصل حان دیوان او نواذده
 و عدال خود بوقت کوچ گریخت و چون خبر به بدولت رسد حعفر و حانلی اورنگ
 و چندی دیگر از مردم اعتمادی خود را بعمار او فرستد که اگر رفته بودند بدست
 آوردن آنها و الاسر او را برنده بختور بدارند بامردنها بسرعت هرچه تمام تر طی مسافت
 نموده در اثنای راه باز شدند او ارس حادثه آگاهی نامه و والده و عدل خود را بجانب
 جنگل رفته پنهان کرد و خود بامعزودی از حوانان که اعتماد همراهی آنها داشت
 مردانه بای همت امسره بکمان داری استفا ظاهرا محوری آئے و چنگ هم در میان
 او بود سند حعفر حان خواست که بدینک آمده بقتال و مرگ او را همراه بد هر چند
 بفریب مقدمان دم و امید سخن برداری کرد و اثر نکرد و حوانش به بدو حان سد
 حواله ساخت و بدست جنگ مردانه بدو و حان فانی و چندی دیگر از مردم
 بدولت را بجهنم داخل ساخت و سند حعفر بدو رحیمی شد و خود بدمهاله
 کاری بعد هسلی در نایت لدی ارمعی داشت مسیای اے رعی ساخت بعد از
 کشته شدن سر او را برده بندش بدولت بردند چون بدولت از حوالی دهلی
 شکست خورده بمارد و رقت افسلحان را بجهت طلب و کمک و مدد بدو عادلحان
 وعدده رسانده باز بدو بجهت عادلحان واسب و فعل و شمشیر مرصع برای عذر مصحوب
 او اسالداشته بود اول بدو عذر مدسد بعد از بدیع سالت ایچه بدولت بجهت او
 فرستاده بود بندش می آورد و عذر قبول نمیکند و میگویند ما رج عادلحان دم و
 و امور عمدده بداداران دکی اوست شما اول بندش او باند رقت و اظهار مظلوم
 نمود اگر او قبول این معنی نمود بدده موافقت و مساعدت میکند و در صورت هرچه
 فرستاده ای میکند و الا نه اصل حان بدو عادلحان معروف و رعایت بد بندش می آید و
 و مدنها بدو بفرس شهر نگاه میدارند و سال او نمی پردازند و انواع حواری بفرماند و
 و ایچه بدو بجهت او و عذر رسانده بود همه را عانده ابرو طلب نموده منصرف
 میسود مشارالیه در اینجا بود که حد کشیده شدن بس و حرای حانه را شنده برور رسد
 می بشدد الفصه بدولت با این سامان دولت و انعام طاع و بسنی منصوبه
 درست راه دور و دراز طی نموده خود را به بدو مچلی نائن که به قطب الملک
 مدعلی است رساند و بندش از رسیدن خود بآن حوالی کس خود را بدو قطب الملک
 فرستاده بانواع و اسام آمدان و همراهی تکلیف نمود قطب الملک حروے از بعد و

واحشی بجاگیر داران نمی دهند بجاگاهان حکم فرمودم که جمعی از مصلحتداران پیش را همراه گرفته تدبیر و تادیس بایع نماد و مقن و مد و تاراج نموده محکمه و حصار آنها بجاگاه و خاوس و فقه و مساند آنها از بیخ برکنند و در دیگر موج از آب گذشته گرم و چسبان قاحند چون و برکت گریختن شد پای جهالت افشوده جنگ در برابر کردند و کس بصداری بقتل رسیدن و و زردی آنها باسیری رقت و عقیقت موازن متصرف سپاه منصور افتاد غره بهم ماه رستم خان را به وحداری سرکار قدوح سرور ساحته بدانصوب فرستادم دوم ماه مذکور عبدالله پسر حکم دور الدس طهرانی را در حضور فرمودم که سیاست کردند و شرح اس احوال آنکه چون دارای ابران پدرش را بنگاه ررو سامان در شکسته و تعدیل کشید مشارالیه از ابران گریخته صد فاکت و پربشانی خود را به هندوستان انداخت و بوسیله اعتماد الدوله در سلک بدهای درگاه مدظم گردید و از مساعدت بخت بادک زمانی روشناس گشته داخل خدمتگاران نزدیک شد و منصب بانصدی و جاگیر معموله نامت لیکر از اینجا که حوصله اش تنگ بود قاب اس دولت نداشت بمران نعمت و ناسپاسی پیشه خود ساحت و پیوسته زبان را به شکوه و حداد خود ش آلوده میداشت در بدو مکرر بعرض رسید که هرچند عداوت و رعایت در حق او بدشتر شود آن ناحق شداس در شکایت و آزرده می آورد مع ذلک نظر مرحمت های که در حق او به ظهور آمده بود مرا باور نمی افتاد تا آنکه از مردم بعرض که در محتال و محاسن حرفهای بی ادبانه ابرو بخت بمن شنیده بودند اجتماع می افتاد به نفوت پیوسته مابران بصورت طلب داشتند سیاست فرمودم *

زبان سرج سر سبز میدهد زبان

چون قراولان بعرض رسانیدند که درمی نواحی ماده شیر می باشد که مقوطدان اس حدون از اسب او در مجت و آزار اند نه ودائی جان حکم شد که حلقهای وید همراه رده آن شد را محاصره نماد و از پی او خود سوار شده به پیشه در آمدن رعایت حلق و چسبان بنظر در آمد بک رحم بدوق کارش تمام شد روی به نشط شکار خوشوقت دوم دراج سیاه به بار گیریدم فرمودم که در حضور حوصله اش را چاک نمادند از چنده دان او موش بر آمد که درست بود و در ده تخیل دومه حیرت ابراس خاطر گشت که نای گلی او نای نازکی موش درست را بچه طریق مون برده ے اعراق اگر دیگری نقل میکرد تصدیق آن ممکن نبود چون خود دنده شد بدام رعایت فرمودم گشت ششم ماه مذکور دارالمک دهلی معسکر افتاد گشت چون حکمت سنگه بسو راحه نامو بشارت بدولت بکوهستان شمالی پنجاب که وطن اوست رفته شورش انداخت جان صادق جان را به تدبیر و تادیس او تعلی فرمودم چند بچه در اوراق گذشته ثمت افتاد در بدو ماد هو سنگه بزاد در حوز او را بکطاف راحه سرور ساحته اسب و خلعت مرحمت فرمودم حکم شد که درن عاتقان رفته بر هم زن هنگامه مقصدان

بے عاقبت گردد روز دیگر از سواد شهر کوچ فرموده تسلیم گزیده نزل آقبال اتفاق افتاد چون
 بخانه راجه کشنداس بر سر راه واقع بود و میالغه و الحاح بسیار نمود حسب التماس او سایه
 دولت بر منازل او انداخته آن قدیم الخدمت را کامیاب این آرزو گردانیدم از پیشکشهای
 او قلیلی بجهت سرفرازی او پایه قبول یافت بیستم از تسلیم گزیده کوچ شده سید بهبه
 بخاری را بحکومت دهلی که وطن مالوفه اوست و التقی ایفخدمت را پیش ازین هم خوبا
 سر کرده بلند پائیکی بخشیدم در فوق علی محمد پسر علی رای حاکم تبت بفرموده
 پدر بدرگاه آمده دولت زمین بوس دریافت و ظاهر شد که علی رای باین پسر خود
 نسبت محبت و تعلق مفروط داشت و از دیگر اولاد گرامی تر میدید * خواست که او را
 جانشین خود گرداند بنابراین محسود برادران گشت و آرزو گیها در میان آمد ابدال پسر
 علی رای که رشید ترین اولاد اوست از غیرت و آزرگی بخان کاشغر مقوسل شده آنها را
 حامی خود ساخت که چون علی رای بغایت پیرو منحنی شده هرگاه زمان موعود در
 رسد بحماییت والی کاشغر حاکم ملک تبت شود علی رای ازین توهم که مبادا برادران
 قصد او کنند و در ملک او شورش افتد مشارالیه را روانه درگاه نمود و همگی مقصدش آنکه
 از منصوبان این درگاه بشود که بحماییت و رعایت اولیای دولت کارش رونق و نظام پذیرد
 غره اسفندار مذ مایه الهی در نواحی برگزیده انباله منزل شد لشکری پسر امام وردی که
 از بیدولت گریخته خود را بحکومت فرزند سعادت مذد شاه پرویز رسانیده بود درین
 تاریخ بدرگاه آمده آستانبوس نمود عرض داشت آن فرزند و مهابتخان مشتمل بر سفارش
 و مجرائی خدمت عادل خان بانوشته که مشارالیه نزد مهابتخان فرستاده بود اظهار
 بندگی و دولتخواهی نموده بنظر در آرد و باز لشکری را نزد آنفرزند فرستاده خلعت
 بانادری تکمه مرورید بجهت شاهزاده و خلعت بجهت خان عالم و مهابتخان فرستاده
 بالتماس آنفرزند فرمان استعالت مبنی بر عنایت بیغایت باسم عادل خان قلمی
 فرموده خلعت با نادری خاصه مرحمت شد و حکم فرمودم که اگر صلاح دانند مشارالیه را
 نزد عادلخان فرستند پنجم ماه مذکور باغ سپرند محل نزل بارگاه اجلال گشت درکنار
 آب بیاه صادق خان و مختار خان و اسفندار و راجه روپ چند گوالیاری و دیگر امرا که
 بکمک او مقرر بودند خاطر از ضبط و ربط کوهستان شمالی و پرداخته سعادت آستانبوس
 دریافتند بالجمله جگت سنگه باشاره بیدولت خود را بکوهستان مذکور رسانیده
 به ترتیب اسباب فتنه و فساد پرداخت و چون عرصه خالی بود روزی چند در شعاب
 جبال و گروه هله دشوار بسر برده بتاخت و تاراج رعایا و زیردستان و بال اندوخت
 تا آنکه صادق خان بآنحدود پیوست و بمقدمت بیم و امید جمیع زمینداران را بقید
 ضبط در آورده استیصال آن بے سعادت را وجه همت خود ساخت و مشارالیه قلعه
 مور را استحکام داده متحصن شد هرگاه قابو یافتی ازان محکمه برآمده بانوچه از
 بندهای بادشاهی جنگ در گریز کردی تا آنکه اذوقه کمی کرد و از کمک و مدد دیگر
 زمینداران مایوس گشت و سرفراز ساختن برادر خورک موجب اضطراب و دلنگینی او شد

واحشی بجاگرفت داران نمی دهند بکمال حال حکم فرمودم که جمعی از مصلحتداران
 دش را همراه گرفته بدهند و نادیدن بلع نماد و عقول و بد و ناراح بوده مستحکم و حصار
 آنها بکمال دینار سار و حار و مفسد و فساد آنها از منج برکنند روز دیگر موج از آب گذشته
 گرم و چسبان نماند چون و برست گرفتاری نشد پای بهالت افشردن جنگ در برابر
 کردند و کس بسناری بفعل رسیدن و فرزند آنها باسفری رفت و عدمت فراوان
 بفرست سپاه منصور افغان عده بهمی راه و ستم حال را بهوحداری سرکار مدوح سرور
 ساخته بد نصوف فرستادم دوم ماه مذکور عدداً پسر حکم دوراندیش طهرانی را در حضور
 فرمودم که سیاست کردند و شرح انس احوال آنکه چون دارای ابرار پدرش را بنگار
 در و سامان در شکسته و تعدی کشید مشارافه از ابرار گرفته صد ملاکت و پیشانی
 خون را به همدستان انداخت و بوسه اعدمان الدوله در سلک بدهای درگاه منظم
 گردید و مساعدت بخت بدک زمانی روشنای گشته داخل خدمتگاران بدینک
 شد و مدعی پادشاهی و جاگرمعه و نامت لیکن از اینجا که حومه اش تنگ بود
 تاب انس دولت نداشت بهران نعمت و ناسپاسی بدش خون ساخت و بنوسه زبان را
 به شکر شکوه خدا و خداوند حوس آلوده مدد داشت در بدو لا مکرر تعرض رسد که هرچند
 عدالت و عادت در حق او بدشو شود آن ناحق شداس در شکاست و آردگی می
 افروزد معه دالک نظر مرحمت های که در حق او به ظهور آمده بود مرا ناور نمی افغان
 نالیکه از مردم تعرض که در محتال و محتال حرمهای می انداده آرو بخت می
 شدد بدو استماع می افغان به ثنوت بدست دابران بحضور طلبدان شده سیاست
 فرمودم *

زبان سراج سر سفر میدهد دربار

چون فراوان تعرض وسادند که درسی نواحی ماده شیر می باشد که متوطنان انس
 حدون از اسد او در محبت و آزار اند به فدائی حال حکم شد که حلقهای بدل
 همراه دند آن شهر را محاصره نماد و از می او خون سوار شده به نشه در آمدم بعبادت
 حلق و چسبان بنظر در آمد بدک رحم بدوق کارش عام شد روی به نشط شکار
 خوشوشت دوم دراج سناه به نار گرداندم فرمودم که در حضور حومه اش را چاک نمادند
 از چنده دان او موش بر آمد که درست بود و هدور به بکامل برده حنوب
 امرای خاطر گشت که نای گلی او ناس نازکی موش درست را بچه طریق درن برده
 بی اعون اگر دیگری نقل مکردن تصدیق آن ممکن نبود چون خون دنده شد بدادر عادت
 فرمودم گشت ششم ماه مذکور دارالامک دهلی معسکر امدال گشت چون حکمت سنگه
 بسراحد ناسو باشار بدولت بکوهستان شمالی بلخاک که وطن اوست رفته شورش
 انداخت حال مدی حال را به تنده و قادیس او یعنی فرمودم چند بچه در اورد گذشته
 ثنوت افغان در بدو لا مانده سنگه برادر خون او را بخطب راحه سرور ساخته اسپ
 و خلعت مرحمت فرمودم حکم شد که درن مانفحال رفته برهم رن هنگامه مفسدان

را به منزل می فرستد روز دیگر مهابتبخش بخانه راجه گرد هر رفته فرزندان او را پرسش و دلجوئی می کند و از روزه تدبیر و سنجیدگی سید کبیر را بدست آورده مقید می سازد چون راجپوتان بغیر از کشتن او تسلی نمیشدند بعد از روزه چند او را بپاداش می رساند و بیست و سویم محمد مراد را بخندمت فوجداری سرکار اجمیر مقرر داشته رخصت فرمودم در پی راه پیوسته به نشاط شکار خوشوقت بودم روزه در اثنای شکار دراج توغون که تا حال بنظر در نیامده بود بیاز گیرانیدم اتفاقاً بازی که او را گرفت نیز توغون بود بتجربه معلوم شد که گوشت دراج سیاه از سفید لذیذ تر است و گوشت پودنه کلاں که اهل هند گهاگهر گویند از قسم پودنه خورد که جنگی باشد بهتر هسپین گوشت حلوان قریه را با گوشت برة سنجیدم گوشت حلوان قریه لذیذ تر است و محض بیچیت امتحان مکرر فرموده بودم که هر دو یک قسم طعام پخته اید که از قرار واقع تمیز و تشخیص کرده شود بنابراین مرقوم میگردد دهم دی ماه در حوالی پرگنه رحیم آباد قراولان خبر شیری آوردند بارادرتشان و فدائی خان حکم شد که اهل میش را که در رکاب حاضر اند همراه برة پیشه را مستاصه نمایند و از پی آنها سوار شده متوجه شکار گشتم از انبوهی درخت و بسیاری جنگل خوب نمایان نبود فیل را پیشتر رانده پهلوسه انرا بنظر در آوردم و بیک زخم بندوق افتاد و جان داد از ایام شاهزادگی تا حال اینهمه شیر که شکار کردم در بزرگی و شکوه و تناسب اعضا مثل ایی شیری بنظر در نیدمده بمصوران فرمودم که شیده انرا موافق ترکیب و جثه بکشند بیست و نیم من چهانگیری وزن شد طولش از فرق تا سردم سه و نیم درعه و دو طسوبر آمد در شانزدهم بعرض رسید که حاکم آگره بجوار رحمت ایزدی پیوست اول در پیش بهادر خان برادر خان زمان بوده بعد از کشته شدن آنها بخندمت والد بزرگوارم پیوست چون من قدم بعالم وجود نهادم ان حضرت بمن لطف نموده ناظر سوکار می ساختند مدت پنجاه و شش سال پیوسته از روزه اخلاص و دلسوزی و رضاجوئی خدمت من کردی و هرگز از غباری بر حواشی خاطر من نه نشسته حقوق خدمت و سبقت بذنگی او زیاده بر انست که مقصدی نوشتن ان توان شد ایزد تعالی او را غریق بحر مغفرت خویش گرداند مقربشان را که از قدیمان و بابریان ایی دولت است بمحکومت و حراست آگره بلند پایگی بخشیده رخصت فرمودم در حوالی فتحپور مکرم خان و عید السلام برادر او سعادت زمیں بوس دریافتند بیست دوم در قصبه متبراه جشن وزن قمری آراستگی یافت و سال پنجاه و هفتم از عمر ایی نیازمند درگاه بی نیاز بمبارکی و فرخی آغاز شد در حوالی متبراه بر کشتی از راه دریا سیرکنان و شکار افکنان متوجه گشتم در اثنای راه قراولان بعرض رسانیدند که ماده شیری باسه بچه نمایان شد از کشتی بر آمده به نشاط شکار پرداختم چون بچه هاش خورد بود فرمودم که بدست گرفتند و مادر انها را به بندوق زدم درینولا بعرض رسید که گزواران و مزارعان ان روی آب جمعه از نزدی و راهزنی دست بر نمیدارند و در پناه جنگلهای انبوه و محکمهای دشوار گذار بمکرد و بیباکی روزگار بسر برده مال

ار دیگر بدنها امتیاز تمام دارد بلکه در اقسام شادمانگی بیهمتاست و حدائی او بوس
 گرایی میکند لاجار جمع آن عربست نموده ملازمت طلبد و دوم درس تاریخ بدرگاه
 رسیده سعادت استادنوس در دست حکمت سنگه ولد رانا کبر رحمت وطن شده
 معنایت خلعت و خنجر مرصع سرورار گشت راحه سارنگدو عرصداشت فرزند سعادت نمود
 شاه پرویز و مدار السلطنت مهلتجان آورده استادنوس نمود مرقوم بود که خاطر ار مهم
 دید و است جمع شده و دنیا داران دکن کام و با کام شرایط اطاعت و فرمان برداری بمقدم
 میسرانند انصورت قطع نگردانی خاطر از بیجا نام فروخته سحر و شکار خوشوقت نباشد
 و ا ممالک محروسه هر جا پسند آید و بمراج اشرف سارگار باشد تشریف بدهد به شایط
 دل و کام بحسی روزگار مسعود بسر بردن نسقم ماه مذکور میرا والی ار سرورج آمده ملازمت
 نمود حکیم مومنا منصب هزای سرورار گردید اصالتجان پسر حال جهان حسبه الحکم ار
 گجرات آمده دولت رمین بوس در ناست در بدولا عرصداشت عقیدتجان بحسی صوبه
 دکن مشتمل بر کشته شدن راحه گرد هر رسید و شرح اس سائجه آنکه یکی ار برادران سید
 کبیر ناره که ملازم فرزند اندامد شاه پرویز بود شمشیر خود را بکشت روش ساحق
 و چرخ رن به صیقلگیری که متصل بکانه راحه گرد هر دکل داشته میدهد روز دیگر که
 به طلب شمشیر می اند بر سر احوز گهنگو می شود و نهران سید چند چوب بصیقلگر
 می رند مردم راحه بسمایت او ان نهر شلاق میرند اتفاقاً دوسه جوانی ار سادات
 ناره در ان حوالی منزل داشته اند اری عوعا وقوف یافند و بکمک سید مذکور
 میرسد آتش فتنه در میگردد و در میز سادات و راجپوتان جنگ میسود و کاره تیر و
 شمشیر می کشد سید کبیر اگاهی نامه با سی چهل سوار خود را بکمک میسراند و
 در بدوقت راحه گرد هر با جمعی ار راجپوتان و اقوام خود چنانچه رسم همدوست است برهنه
 و شسته طعام می خوردند ار آمدن سید کبیر و شدت سادات وقوف یافته مردم خود را
 بدین حوالی در آورده در را مصدوم میسار و سادات دروازه حوالی را آتش زده خود
 را اندرون می اندازد و جنگ بجائی میرسد که راحه گرد هر با بیست و شش نفر ار
 ملازمین خود کشته میسود و چهل کس دیگر رحم در میارند و چهار کس ار سادات
 بیر مقتل میرسد و بعد از کشته شدن راحه گرد هر سید کبیر اسپان طویل او را گرفته بکانه
 خود مراجعت می نماید امراء راجپوت بقتل راحه گرد هر وقوف نامه موج موج ار
 منازل خود سوار میشوند و تمام سادات ناره بکمک سید کبیر شتافته در میدان پس
 اری مجتمع میگردد و آتش فتنه و مساک و آشوب ترقی میکند و نزدیک بان میرسد
 که شورش عظم شود همه مقتان اری اگاهی یافته می لغور سوار گشته خود را بمدرساند
 و سادات را بدین اری آورده راجپوتان را بروشی که مناسب وقت بود دلا نموده
 چندی ار مدتها را همراه گرفته بمقتل جانعالم که در ان بردگی بوده می برد چنانچه
 باین دلاسا می نماید مضمک و مقتل قدرک اس میگردن چون انسخر بشاهراده میرسد
 انفرزد بیر بمذال جانعالم رفته میزانی که ببق حال بوده تسلی می نماید و راجپوتان

را به منزل می فرستد روز دیگر مهتابستان باشد راجه گرد هر وقت فرزند او را بر سرش
و دلچسپی می نهد و از روز تدبیر و سنجیدگی سید کبیر را بدست آورده مقتید می
سازد چون راجپوتان بغیر از کشتن او تسلی نمیشدند بعد از روزی چند او را بهادش
می رساند و بیست و سوم سیمه مراد را بدست فوجدار می سرکار اجمیر متبر داشته
رخصت فرمودم در این راه پیوسته به نشاط شکار خوشوقت بودم روزی در اثنای شکار
در آج توبغون که تا حال بنظر در نیامده بود بیدار گردانیدم اتفاقاً بار می که او را گرفت
فیز توبغون بود بتجربه معلوم شد که گوشت در آج سیاه از سفید ادبیز تراست و گوشت
بودنه کل که اهل هند گهاگهر گویند از قسم بودن خورده که جنگی باشد بهتر شمعین
گوشت حلوان فربه را با گوشت بره سنجیدم گوشت حلوان فربه ادبیز تراست و محض
بجهت امتحان مکرر فرموده بودم که هر دو یک قسم طعام بخند این که از قرار واقع تمیز
و تشخیص کرد شود بنابراین مرقوم میگردد دهم دی ماه در حوالی برگذره بدیم آنک قراولان
خبر شیری آوردند باران تفتان و قذایی خاں حکم شد که اهل میش را که در رکاب حاضر
اند همراه برده بیشه را متعاضد نمایند و از پی آنها سوار شده متوجه شکار گسقم از نبوهی
درخت و بسیاری جنگل خوب نمایان نبود نیل را بیشتر رانده بهلموسه انرا بنظر در
آوردم و یک زخم بندوق افتاد و جان داد از ایام شاهزادگی تا حال اینهمه شیر که شکار
کردم در بزرگی و شکوه و تناسب اعضا مثل این شیر بنظر در نیامده بدصوران فرمودم
که شبیه انرا موافق ترکیب و جثه بکشند بیست و نیم من چها انگیری وزن شد طولش
از فرق تا سردم سه و نیم درعه و دو طمبو بر آمد در شانزدهم بعرض رسید که حاکم آگره
بجوار رحمت ایندی پیوست اول در بیش بهادر خاں بزرگ خاں زمان بوده بعد از
کشته شدن آنها بدست والد بزرگوارم پیوست چون من قدم بعالم وجود نهادم ان
حضرت بمن لطف نموده ناظر سوکار می ساختند مدت پنجاه و شش سال پیوسته
از روز اخذ و دلسوزی و رضا جوئی خدمت من کردی و هرگز از غیاری بر حواشی
خاطر من نه نشسته حقوق خدمت و سبقت بندگی او زیاده بر انست که مقصدی
نوشتن ان توان شد ایند تعالی او را غریق بستر مغفرت خویش گرداناد و قربان را که
از قدیمان و بابریان این دولت است بمحکومت و دراست آگره بلند پایگی بخشیده
رخصت فرمودم در حوالی فتحپور مکرم خاں و عیدالسلام برادر او سعادت زمیں بوس
در یافتند بیست دوم در قصبه متبر جشن وزن قمری آراستگی یانت و سال پنجاه
و هفتم از عمر این نیازمند درگاه بی نیاز بیماری و فرخی آغاز شد در حوالی متبر
بر کشتی از راه دریا سیرکنان و شکار انگدان متوجه گشتم در اثنای راه قراولان بعرض
رسانیدند که ماده شیر می باسه بچه نمایان شد از کشتی بر آمده به نشاط شکار پرداختم
چون بچه هاش خور بود فرمودم که بدست گرفتند و مادر آنها را به بندوق زدند درینولا
بعرض رسید که گواران و مزارعان ان روی آب جمعه از دزدی و راهزنی دست بر نمیدارند
و در پناه جنگلهای انبوه و محکمهای دشوار گذار بتمرد و بیباکی روزگار بسر برده مال

بجهت دلجوئی و استحکام و عهد و سوگند بدروزن محل برده محرم ساخت و در و درون
 خود را پیش او آورده ادواغ و اتمام التماس و رازی نگاریدن خلاصه مقصودش آنکه
 وقت ماتنگ شده و کار بندشواری کشیده خود را بشما سپردم حفظ عرت و دمسوس
 ما سرشماست کاری باید کرد که ریاده درس خواری و سرگردانی نکشم حاجتبان معرفت
 صلح از بیدولت جدا شده متوجه لشکر طهرائز گردید قرار یافت که مشارالیه در انطرف
 آب بوده مراسلات ترتیب مقدمات صلح نماید قصار پیش از رسیدن حاجتبان نگار آب
 چندی از پهلوانان حالات قرب و حوائل نصرت ائلی شد قادی نافقه از حائیکه مقهوران
 عادل بودند عبور نمودند از شنیدن اسی حذر از کال همت ترنزل پذیرفت و بیرم بیگ
 بقوامت پاسبانیت و جهالت برجا داشته بدفعه و مقابله برداشت تا بر خود
 بچند کس از آب بسیار گذشت و در همان شب معسکان سیاه بخت ماند
 بدبالتعش از هم باشند راه گزیر سپردند حال حبان از بیرونگی اقبال بی روزان
 در ششدر حیرت افتاد بی روزی رفتی نه رای آمدن در بدوقت مکرر نوشته های
 ورود اقبال مدد مدعی بر تدبیر و رشیدی سعدی مشتعل دلاسا و استقامت بی در
 بی رسیدن حاجتبان از صفحه احوال بیدولت صورت ناس و نقش ادبار در نافقه بدوسط
 مهاجمان بخدمت ورود اقبال مدد شقاوت و بدورات از رفتن حاجتبان و عبور
 لشکر منصور از آب برده و گریختن بیرم بیگ و قوت یافته دل پاسبان داده باز خود
 طعین آب و شدت داران بحال تنه از راه بهت گذشته بحانب دکی روانه شد درس
 هرج مرج اکثری از بددهای بادشاهی و ملازمان او کام ناکام حدائی اختیار نموده
 از همراهی او باز ماندند چون وطن حادورای و اودی رام و اش حال در سر راه بود
 بجهت مصیبت خودش چند منزل رفاقت نمودند اما حادورای باز دوسه او بدمد
 و تعامله یک مفرای از بی میرفت و اسدائیکه مردم درس اضطراب و هول حال می
 گذاشتند او حادورای میگرد روزی که از آن طرف آب روان می شد دوالفقار حال نام
 ترکمان را که از خدمتگاران بدینک او بود بطلب سر بلند حال اعلان مرستاده بدعام گذاره
 که از دینک مردی و رست عهدهی تو دور می نماید که تاحل از آب نگذشته اندوی
 مردان و فاست مرا از بدوائی هیچکس چندان گران نمی آید که از تو مشارالیه در کنار
 آب سوار اسفاده بود که دوالفقار حال رسیده تملع رسالت می نماید سر بلند حال
 حوائل مستحسن ندان و در رفتی و بودن مقرر و متعقد بود در آن وقت از روی اعراض
 میگردد که حاوی اسپ مرا نگذار دوالفقار شهید و کشیده بر کمر او حواله میکند در بحال
 یکی از اعیان ندرو گویا دست را که اهل هد برچه می گویند در میانی حایل می سازد
 و بحسب تبع بر چوب برچه خورده دوی شمشیر بر کمر سر بلند حال گذاره میبرد و بعد از
 برده شدن شمشیر اعیانل هضم آورده دوالفقار را پاره پاره میسازد بمرحاطن مسجد
 خرنسپی که حواص بدولت بود بدائر آشنائی و دوستی بی احارت بیدولت همراه او آمده
 بدقتل مدرس بالیه چون حذر آمدن او از برده پور و در آمدن عساکر منصور بشهر مذکور استماع

گذشته سرگشته بادیه ضلالت گشته تفصیل این اجمال آنکه چون از آب نروده عبور نمود تمام کشتیها را به آنطرف برده کنار دریا و گذرها را به توپ و تفنگ استحکام داد بیرم بیگ را بابسیار از بخت برگشته‌های ستاره سوخته بر کنار آب گذشته بجانب آسیرو برهانپور رخت ادبار کشید و خانخانان و داراب را نظربند با خود همراه برد اکنون مجمل حقیقت قلعه اسیر بجهت شادابی سخن ناگزیر است * قلعه مذکور در ارتفاع و منانت از غایت اشتها مستحاج بذعزف و توصیف نیست پیش از رفتن بیدولت بدکن حواله‌خواجه نصرالله و لدخواجه فتح‌الله بود که از غلامان و خانه زادان قدیم‌الخدمت است ثانی الحال به التماس بیدولت حواله میرحسام‌الدین پسر میرجمال‌الدین حسین شد چون دختر تغائی نورجهان بیگم در خانه اوست و قتیکه بیدولت از حوالی دهلی شکست خورده بجانب مالوه و ماندو عطف عنان نمود نورجهان بیگم بمیر مذکور نشانها فرستاده تاکید فرمودند که زهار الف زهار بیدولت و مردم او را پیروانوں قلعه نگذارند برج و باره را استحکام داده اداسه حقوق لازم شناسد و نوعی نکند که داغ لعنت و کفران نعمت بر ناصیه سیادت و عزت او نشیند الحق خوب استحکام داده و سامان قلعه مذکور نه بمرتبه ایست که مرغ اندیشه بیدولت بر حواشی آن توازد پرواز کند و تسخیر آن بزودی ممکن و میسر باشد بالجمله چون بیدولت شریفاً نام ملازم خود را نزد مشارالیه که فرستاده به ترتیب مقدمات بیم و امید از راه برده مقرر نمود که چون بگرفتن نشان و خلعت فرستاده بوده است از قلعه بزیر آید دیگر او را بالای قلعه نگذارند آن بے سعادت بمجرد رسیدن شریفاً حقوق تربیت و رعایت را بر طاق نسیان نهاده بيمضایقه و مبالغه قلعه را بشریفاً سپرده خود با فرزندان برآمده نزد بیدولت رفت بیدولت او را بمنصب چهار هزار بذات و عام و نقاره و خطاب مرتضی خان‌ی بدنام ازل و ابد و مطعون دین و دنیا ساخت القصة چون آن بخت برگشته بپایه قلع اسیر رسیده خانخانان و داراب و سایر اولاد بدنهاد او را با خود بالاسه قلعه برد و سه چهار روز در انجا بسر برده از ادوکه و سایر مصالح قلعه‌داری خاطر و پرداخت قلعه را بگوپال داس نام راجپوت که سابق نوکر سربلند راسه بوده و در هنگام رفتن دکن ملازم او شده بود سپرده عورات و اسباب زیادت‌ی را که با خود گردانیدن متعذر بود در انجا گذاشت و هر سه منکوحه خود را باطفال و کنیز چند ضروری همراه گرفت اول قصدش این بود که خانخانان و داراب را در بالای قلعه محبوس دارد اخر راسه او برگشت و با خود فرود آورده به برهانپور شتافت * درینولا لعنت الله گمراه باجهان جهان ادبار و نکوست از سورت آمده باو پیوست از غایت اضطراب سربلند راسه پسر راسه بهوج هاده را که از بندها و راجپوتان مردانه صاحب الوش است در میان داده برسل و رسایل حرف صلح مذکور ساخت مهابتخان گفت که تا خانخانان نیاید صلح صورت بذیر نیست همگی مقصدش آنکه بایں وسیله آن سرگروه مختار را که سر حلقه ارباب نصاب و عذاب است ازو جدا سازد بیدولت ناچار او را از قید برآورده بسوگند مصحف اطمینان خاطر خود نموده

در آورد چنانچه از روز سیار کدم دهانش پاره شد بعد از آن فرمودم که شکمش را چاک کردند اتفاقاً خرگوش دیگر درست از شکمش برآمد اینقسم مار را در هندوستان چیتل می گویند و مرتبه کلان میشوند که کونه باچه را درست فرو می برند لیکن رهرو گردنگی ندارند روزی درهمنی شکار یک ماده بیله گاؤ را به بدوق ردم از شکمش دو بچه رسیده برآمد چون ششیده شده بود که گوشت بیه بیله گاؤ لایق و لطیف می باشد به ناز چیان سرکار فرمودم که دوباره ترتیب داده آورده بے تکلف حالی از لذت و دراکت نمود در پانزدهم شهر نور ماه الهی رستم حان و محمد مران و چندی دیگران نوکران بیدولت که برهمه منی سعادت از حد شده خود را بمقامت فرزند اقبالمند شاه پرور رسانیده بودند حسب الحکم بدرگاه آمده دولت آستانه دوس در یافتند رستم حان را بمنصب پانچهراری ذات و چهار هزار سوار و محمد مران را بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرورار ساحت معواطف روز امرو امیندوار ساختند رستم حان بدحشی اصل است نامش دوسف بنگ بود خدمت قیامت محمد قلی صفاهانی دارد که وکیل و مدار علیّه مرزا سلیمان بوده است اول در سلک بددهای درگاه اینظام داشت و اکثر در صوبه هاسر بوده داخل ملصنداران خود بود به تقریبی خاکبر او تغییر شده بود بدولت آمده ملازم گشت از شیر شکاری و قوف تمام دارد در پیش او هم تردادات کرده خصوص در مهم زانا و بیدولت او را از سایر نوکران خود برگزیده و بمره عمارت رسانیده بود چون مر عذانات سیار باو کردم حسب الاذن اس او خطاب حانی و علم و دقاره بمسارالعه مرحمت فرمودم و یکچند نوکالت او حکومت گجرات داشت و بد هم مذکوره بود محمد مران پسر مقصود میرآب است که از قدیمان و نابریان مرزا سلیمان و مرزا شاه رخ بود درین تاریخ سید بهوه از صوبه گجرات آمده ملازمت نمود نورالدین قلی چهل و یک نفر از محدولان بے عافیت را که در احمدآباد گرفتار شده بودند مقید و مسلسل بدرگاه آورد شراره حان و قابل بیگ را که سرکرده ارباب مساک بودند در بایه مدل مست انداخته بپاداش رساندم بعم مرزا مذکور مطابق همدوم شهر دهمده فرزند شهرار را از بواسه اعتماد الدوله حق سلطانه صبیح کرامت فرمود امید که قدمش برین دولت موحده و همانوں باد بیست و دوم ماه مذکور حشی و شمس آراسنگی نوات سال پانچاه و پنجم از عمر این بیارمند به مبارکی و مریحده گی آغار شد بدستور هر سال خود را بظلا و احسان ورز فرموده در وجه مستحقان مقرر فرمودم از اجمله بسیج احمد مهربانی دو هزار روپیّه عنایت شد عرو مهر ماه الهی میر حمله بمنصب سه هزاری ذات و سیصد سوار بمقام گشت مقیم بخشی گجرات بقطاب کفایتی سر بلندی یافت چون بیگداهی سرورار حان خاطرنشینی کردند او را از بند بر آورده مرتبه کوروش دادم حسب الاذن اس فرزند شهرار به مدخل او رفته شد حشی عالی آراسته بدشکهایه لایق کشیده و ناگزیر از بددها سر و پا داده در بدولت عرغداشت فرزند اقبالمند شاه پرور رسید که بیدولت از آب برهانی پرور

بشن هیزدهمی نو روز

که از حوالی دهلی شکست خورده برگشت با آنکه عیال مندی نداشت
 بدقت که خود را بملازمت رساند و غبار خجالت و دغ عصیان از لوح پیشانی
 پاکخته عذر تقصیر گذشته در خواهد تا آنکه منتقم حقیقی او را باین روز مبتلا
 و مبلغ یک لک و سی هزار روپیه نقد از اموال او بیدولت متصرف گشت
 چو بد کردی مباش ایمن ز آفات * که واجب شد طبیعت را مکافات
 با جمله بیدولت بصورت از آب زنده گذشته تمام کشتیها را بانطرف کشید
 و با باعتماد خود استیقام داده بیرون بیگ بخشی خود را با فوجی از مردم
 تمام خود و جمعی از ترکیان دکن در کنار آب گذاشته آراهای توپخانه در برابر
 پاده خود بجانب قلعه اسیر و برهانپور عنان ادبار معطوف داشته درینوقت ملازم
 و قاصدی که خانخانان نزد مهابتخان فرستاده بود گرفته پیش بیدولت برو در عذوان
 مقتوب این بیت مرقوم بود
 صد کس بنظر نگاه می دارندم * ورنه بپرد می زب آرمی
 بیدولت او را بارال از خانه طلبداشته نوشته را باو نمود اگرچه عذر ها گفت لیکن
 جوابی که مسموع افتد نتوانست سامان نمود القصة او را با داراب و دیگر فرزندان متصل
 منزل خود نظربند نگاه داشت و آنچه خود فال زده بود که صدکس بنظر نگاه می
 دارند پیش او آمد درینولا ابراهیم حسین ملازم فرزند اقبالمند را که عرضداشت فتح
 آورده بود بخطاب خوش خبر خانی سرفراز ساخته خلعت و فیل عنایت شد و
 فرمان مرحمت عنوان بشاهزاده و مهابتخان مصحوب به مهابتخان عنایت شد * چون
 گوان بها بجبهت فرزند اقبالمند و شمشیر مرصع به مهابتخان عنایت شد * چون
 از مهابتخان خدمات شایسته بظهور پیوسته بود بمرصع هفت هزاری ذات
 و سوار سرفرازی بخشیدم سید صلابتخان از دکن آمده دولت زمین بوس دریافت
 مورث عنایات خاص گردید مشارالیه از تعینات صوبه دکن بود چون بیدولت از حوالی
 دهلی شکست خورده بماند و رفت او فرزندان خود را در حرکت متعلقه غیر بصیانت
 ایزدی سپرده از راه نا متعارف خود را بملازمت رسانید میرزا حسن پسر میرزا رستم
 صفوی بخدمت فوجداری سرکار بهراج دستور یافت بمرصع هزار و پانصدی ذات
 و پانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز گشت لعل بیگ داروغه دفتر خانه را نزد فرزند
 اقبال مذک شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با نادر به آن فرزند و دستار بمهابتخان
 مصحوب او عنایت شد خواص خان که سابق نزد آن فرزند رفته آمده بود ملازمت
 نمود مشتمل بر اخبار خوش آمد خانه زاد خان پسر مهابتخان را بمرصع پنجاهزار
 ذات و سوار سرفراز ساختم درینولا روزی بشکار نیله گاؤ خوشوقت شدم در اثنای ش
 ماری بنظر می آمد که طویش دو نیم درعه و جثه او مقدار سه دست بود و نص
 خرگوشی را فرو برده و نصف دیگر را در فرو بردن بود چون قراولان برداشته نزدیک او
 از دهانش افتاد فرمودم که باز دهانش در آورند هر چند زور کردند نیان

مرستک و از پس انہا رستم خاں و تہی و برقدار خاں را با گروہ توپچیان روانہ ساخت
انگاہ داراب خاں و بہیم و ییزم بیگ و دیگر مردم کاری خود را روانہ گردانند و چور
مردن قرار جنگ صف می توانست دان ہمیشہ نظر برقعا داشت میلاں مست حدکی
را با ارادہ ہائے توپخانہ از آب بردہ گذرانیدہ شدہ از پے داراب و بہیم خود ہم روت
انہا معرضہ کارزار بہادہ روی کہ حوالی کالیادہ معسکر اقبال گردید بیدولت تمام لشک
نکست اثر خود را نہ تقابل موج منصور مرستک خود ناخائسان و معدودے یک گروہ
عقب استنادہ بقائد از خاں کہ از مہانتخان قول گرفتہ در کمین بود وقتی کہ لشکرہا در
برابر ہم صف کشدہ اند قانون یافتہ باجماعتی برمدار ناحقہ خود را نہ لشکر منصور رسانید
و جہانگیر بادشاہ سلامت گفتہ می آمد تا مہانتخان رسد مشارالیدہ سلامت فرورد
افتادند و بر مردہ مراحم بادشاہی مستقال و امیدوار گردانید و سابق بہادالدی با
داشت و نوکر مہانتخان بود بعد از فوت او در سلک توپچیان رومی منظم گردید چور
خدمت خود را گرم و چسپاں می کرد و حمعی با خود ہمراہ داشت لایق تربیت
دانستہ خطاب برقدار خانی سرورار ساختم در وقتی کہ بیدولت را بدکی می
مرستادم مشارالیدہ را میآتش لشکر ساحدہ ہمراہ او تعین ساختم اگرچہ در ابتدای
داع لغت برنامہ عمدت بہاں لیک شتعت شکر ظاہر شد و بوقت آمد
ہماں روز رستم کہ از دوکران عمدہ او بود و اعتماک تمام مرد داشت چون یافت کہ
دولت او برگشتہ است از مہانتخان قول گرفتہ برہمونی سعادت و بدرقہ توفیق
با محمد مراد بدحشی و دیگر منصدازان کہ ہمراہ او بودند از لشکر نکست اثر
او بدرون ناحقہ بموکب اقبال شاہرادہ والا بدر بدوست بدولت را ارشدیدن اس
احبار دست و دل از کار روت و بر تمام دوکران خود چہ حای بددہای بادشاہی
کہ ہمراہ او بودند بے اعتقاد و بے اعتماد شدہ از عانت توہم شناسب کس موسقادی
مردم پیش را مرد خود طلعدنہ برابر برقرار اختیار نمودہ سراسیمہ از آب بردہ عبور کرد
در بدوقت باز چندی از ملازمان او قانون یافتہ جدا شدند و خدمت فرزد سعادتند
بدوستہ در حور حالت خودش نوازش یافتند و ہمدی روز کہ از آب بردہ میگدشت
دوشتہ بدست مردم او امدان کہ مہانتخان در حواب کدانت راہد خاں دوشقہ بعواطف
و مراحم بادشاہی مستقال و امدد وار گردانندہ در آمدن ترعدب و تخریب بسیار نمودہ
بود اس را بدست برد بیدولت بردند او را راہد خاں بد گمان و بے اعتقاد شدہ او را
بہ سہ پسر محسوس گردانید راہد خاں پسر شجاعت خاں است کہ از امرا و بددہای
معتمد پدر برزگوارم بود و می اس بے سعادت را نظر بر حقوق خدمت و بدست
حانہ را دگی تربیت فرمودہ خطاب حانی و مدصب ہزار و پانصدی سرورار ساختہ
ہمراہ بدولت خدمت فتح دکی رحصت فرمودم در بدولا کہ امرای انصوبہ را بدست
مصلحت قندہار طلب فرمودم با انکہ فرمان از روی قاکید خصوص با و صادر شد
اس بے سعادت بدرگاہ بیامدہ خود را از بدوہاں و ہوا خواہاں بدولت ظاہر ساخت

اتفاق افتاده بود که در حدود پنجاب به شکار شیر رفتم شیرے قوی، جنہ از بیشه بر آمده نمایان شد از بالای فیل بندوقی بران زدم شیر از شدت غضب از جا برخاسته بقفای فیل بر آمد و فرمت مقتضی آن نشد که بندوق را گذاشته شمشیر را کار فرمایم سر بندوق را گردانیده بزانو در آمدم و بدو دست سر بندوق را چنان بر سر و روی او زدم که از اسیمب آن بر زمین افتاد و جان داد از غرایب آنکه در کوه کول من روزی بشکار گرگ رفته بودم بر فیل سوار بودم گرگی از پیش بر آمد تیری نزدیک به بذا گوش زدم که قریب به یک و جب فرو نشست و بهمان تیر افتاد و جان داد و بسیاری بوده که پیش من جوانان سخت کمان بیست تیر و سی تیر زده اند و نموده چون از خود نوشتن خوشنما نیست زبان قلم را از عرض این وقایع کوتاه می دارم در بیست و نهم ماه مذکور عقد مروارید بجهت سنگه پسرانا کرن عنایت شد درینولا بعرض رسید که سلطان حسین زمیندار بگلی و دینعت حیات سپرده منصب و جاگیر او را به شادمان پسر کلان او لطف نمودم هفتم ماه امرداد ابراهیم حسین ملازم فرزند اقبالمند شاه پرویز از لشکر ظفر اثر رسیده بنوید فتح سامعه افزوز اولیای دولت ابدی اتصال گردید عرضداشت انفرزند مشتمل بر کیفیت جنگ و ترددات بهادران با نام و ننگ گذرانید شکر این موهبت که از عنایات الهی بود بتقدیم رسیده و شرح آن میجمل آنکه چون عساکر منصور در موکب شاهزاده والا قدر از کربوه چاندا عبور نموده به ولایت مالوه در آمد بیدولت با بیست هزار سوار و سیصد فیل جنگی و توپخانه عظیم از ماندو بعزم رزم در آمده جمعی از ترکیان دکن را با جادو راه و اودی رام و الش خاں و دیگر مقهوران سیاه بخت پیش از خود گسیل نمود که بار دوس ظفر قرین بقزاقی بر آیند مهابتخان ترتیب بنرک شایسته نموده شاهزاده والا قدر را در غول جاسه داده خود بهمه فوج و رسیده در سوار شدن و فرو آمدن شرایط حزم و احتیاط بکار برد ترکیان از دور خود را نمودار می گردانند و قدم جرات و جلالت پیش نمی نهانند روزی نوبت چند اوی منصور خاں فرنگی بود در وقت فرود آمدن اردو مهابتخان بجهت احتیاط بیرون لشکر فوج بسته ایستادند تا مردم بفراخ خاطر دایره کنند چون منصور خان در اثنای راه پیاله خورده سرمست باده غرور به منزل میرسد بحسب اتفاق فوجی از دور نمودار میشود و خیال شراب او را بریں میدارد که باید تاخت ے آنکه برادران و مردم خود را خبر کند سوار شده می تازد و دو سه ترکی را پیش انداخته تاجاسه که جادو راه و اودی رام با دو سه هزار سوار صف بسته ایستاده اند زده زده می برد چنانچه ضابطه اینهاست از اطراف هجوم آورده او را در میان می گیرند تارمقی داشته دست و پا زده در راه اخلاص جان سپار میگردد درین ایام مهابتخان پیوسته برسل و رسایل میداد لاهے رسیده جمعی که از روه احتیاط و اضطراب همراه بیدولت بودند می نمود چون مردم آیت یاس از صفحه احوال او می خواندند از انجانب نیز نوشتها فرستاده قول خواسته بودند بعد از آن که بیدولت از قلعه ماندو بر آمد نخستین جماعتی ترکیان را پیش

حیات معتمار در گذشت در آنوقت ناصر خان نعمت حورن سال نو حیات حاشی از راحه علیخان القماس نموده او را بفرستید و مسلمان ساخت بعد از موت او راحه علیخان در مقام تربیت ناصر خان در آمده رعایت احوال او بواجبی می نمودند چون پدر درگوارم ناز الله برهانه قلعه اسیر را فتح کردند مشاوران خدمت آنحضرت پیوست آثار شد از ناصیه احوال او دریافتند منصب لائق سروراز فرمودند و برگزیده محمد پور را از صوبه مالوه بکلیکراو عنایت نمودند در خدمت می بشمار از پیشتر ترمیمی گردن الحال که توفیق حق گذاری نصیب او شد نتیجه آن چنانچه لائق بود در خدمت سید دلیر خان از سادات باره است سابق نامش سید عبدالوهاب بود منصب هزاره و هشتصد سوار داشت بدو هزاره و هزار و شصت سوار و علم سروراز گشت باره بران هندی دوازه را گوندند چون در میان دوازه دهنه درونک هم راحه است که وطنی اسی سادات است بدو تنی سادات باره اشتها یافتند اند بعضی مردم در صحت نسب آنها سخن ها دارند لیکن شجاعت انشان برهانی است قاطع در سادات چنانچه درین دولت هیچ معرکه نموده که آنها خود را بمانان بساحه باشند و چندی بکار بیامده باشند مرزا عرب کرکه همیشه می گفت که سادات باره بلا گردان اند دولت اند الحق چندی است نانو خان اعیان هشتصدی ذات و سوار منصب داشت هزار و ناصدی ذات و هزار و شصت سوار حکم شد هیچچیزی دیگر ندهدای دولتخواه در حور خدمت و حانفسانی بمراتب بلند و مدافع ارجمند کام دل بر گزینند در دولت اهلالتجان پسر حاکمان را کمک کردند داور بخش بصوبه گجرات تعین فرمودند و نورالدین قلی را بصوبه مدکور فرستادند که شوره خان و سروراز خان و دیگر اعیان لشکر عاصی که اسیر سر بلخ مکافات شده اند محبوس و مسلسل بدرگاه بیارند و درین تاریخ بفرستید که بدوچهر پسر شاه نوار خان بفرستید سعادت از بد دولت جدا شده خدمت کردند اقبالمد شاه پسر بدوست اعتقاد خان حاکم کشمیر منصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرورازی یافت چون قراولان حور آوردند که درین نزدیکی شیرینی بمانان شده خاطر را بشکار آن رعیت شد بعد از در آمدن به بیشه سه شیر دیگر نمایان گردیدند هر چهار را شکار کرده بدولتخانه مراجعت نمودم همچنان ظنعت بشکار شمر مایل است که تا شکار آن میسر نباشد به شکار دیگر دستوری نمی دهد سلطان مسعود پسر سلطان محمود انزالله برهانه بدر شکار شیر رعیت محروم داشته و از غیر کشتی او آثار عربده در توابع مدکور و مسطور است خصوص در تاریخ بهیقی که مصدق او آنچه دای العن مشاهده نموده بطریق زور باینچیه نعمت نموده از حمله آن می بوسند که زوری در حدوت هندوستان بشکار شیر رعیت و بیل سوار بود شیر سمیت بزرگ از بیشه درآمد و زو بیل بهاد حشقی بهنداحت و بر سینه شیر در شیرار در و حشم حورده بقلعه بدل درآمد و امیر به رانو استاده چندان شمشیر زد که حور و دست شمر قلم کرد و شیر بار پس افتاد و جان داد مرا هم در ایام شاهرادگی چندی

ساخت قابل بیگ حرام نمک با جمعی از مقهوران بد فرجام اسیر سرپنجه مکافات گردید چون لعنت الله از سرفراز خاں جمعیت خاطر نداشت در روز جنگ او را مسلسل بر فیل نشاند و یکی از غلامان خود را موکل ساخته بود که اگر شکست افتد او را بقتل رساند و همچنین بهادر پسر سلطان احمد را نیز پا بزنجیر بریک از فیلان سوار کرده اجازت قتل داده بود در وقت گریختن موکل پسر سلطان احمد او را بچشمه می کشد و سرفراز خاں خود را از بالای فیل بزیر می اندازد موکل او در آن سراسیمگی از روی اغطاراب زخمی باو می زند اما کارگر نمی افتد صفی خاں او را به کارزار دریافته بشهر میفرستد و لعنت الله تا برده عنان ادبار باز نکشید و چون نسای شرنه خاں در قید دولتشواهان بود ناچار آمده صفیخاں را دید بالجملة لعنت الله از برده به بزونج شتامت فرزندان همت خاں در قلعه مذکور بودند اگرچه او را در قلعه راه ندادند اما پنجهزار مسمومی برسم اقامت فرستادند و او سه روز در بیرون قلعه بزونج بمال تدا به گذرانیده روز چهارم از راه دریا به بندر سورت رخت ادبار کشید و قریب دوماه در بندر مذکور بسر برده مردم پریشان خود را جمع ساخت چون سورت در جاگیر بیدولت بود قریب چهار لک مسمومی از متصدیان او گرفته آنچه به ظلم و بیداد از هر جهت بدست آمد متصرف شد و باز بخت برگشته های ستاره سوخته فراهم آورده در برهانپور خود را به بیدولت رسانید القصه چون از صفی خاں و دیگر بندهاے حق شناس که در صوبه گجرات بودند چنین خدمت شایسته بظهور پیوست هر کدام بانواع نوازش و مراحم سربلندی یافت * صفی خاں هفتصدی ذات و سیصد سوار منصب داشت سه هزاری و دو هزار سوار ساخته بخطاب سیف خاں جهانگیر شاهي و علم و نقاره سرفرازي بخشیدم ناهر خاں هزاري و دویست سوار داشت بمنصب سه هزاري و دو هزار سوار عزامتياز یافته بخطاب شیر خاں و عنایت اسپ و فیل و شمشیر مرصع فرق عزت برافراخت و او نبیره نرسنگدیو برادر پورن مل لولو است که حاکم رایسین و چند بڑی بود چون شیر خاں افغان قلعه رایسین را محاصره نمود مشهور است که او را قول داده بقتل رسانید و اهل حرم او باطلاح هنوز جوهر کرده خود را در آتش غیرت و ناموس سوختند تا دست نامحرم بدامن عصمت انها نرسد فرزندان و اقوام او هر کدام بطرفی افتادند پدر ناهر خاں که خانجهاں نام داشت نزد محمد خاں فاروقی حاکم اسیر و برهانپور رفته مسلمان شد و چون محمد خاں ودیعت حیات سپرد حسن پسر او در مغرسن بجای پدر نشست راجه علیخان برادر محمد خاں آن خورد سال را در قید کرده خود مقلد امور حکومت گشت بعد از چند گاه براجه علیخان خبر رسید که خان جهاں و جمعی از نوکران محمد خاں اتفاق نموده اند و قرار داده که قصد تو کنند و حسن خاں را از قلعه برآورده بحکومت پردازند راجه علیخان پیشدستی نموده حیات خان حبشی را با بسیاری از ابطال رجال بر سر خانه خانجهاں فرستاد که یا او را زنده بدست آرند یا بقتل رسانند مشارالیه برناموس خود قدم غیرت افشوده بجنگ استاد و چون کار برو تنگ شد جوهر کرده از

آراستند و معتقد حدال و قتال گردیدند لعنت الله را بخاطر می‌رسد که از در آمدن می
پای همت آنها را حاکم خواهد رفت و کار جنگ نرسیده بریشان و متعرق خواهند
گشت چون ثنات قدم دولتخواهان را مشاهده کرد تا به دیار و به جانب دست چپ
عدان اذین تاوت و مظاهر چنان نمود که در می میدان داوره تعنگ بر حاکم پنهان
ساحه اند مردم ما صانع خواهند شد بهتر آنست که در عرصه سرگنج رفته جنگ اندازم
و ای اندیشه فاسد و تدبیرات باطل از تائید افعال بود چه از انحراف عدان او آواره
هریست بر زبانها انداز و بهادران عرصه پیروزی گرم و گنار از پهلوی در آمدند و آن
به سعادت سرگنج می‌دانست رسید و در موضع ناریجه دایره کرد و دولتخواهان در ده
ما لوده که قریب سه کروزه فاعله بود معسکر افعال آراستند صانع روز دیگر امواج
ترتیب داده تا نئی پسندیده متوجه کارزار گشتند و ترتیب امواج بدنی مطر قرار یافت
در هر اول ماهرحان و راحه کلیان رسیدند از اندر و دیگر بهادران حلاوت اثار کار طلب
گردیدند در چربهار سید دلیر حان و سید سید و حمعی از بندهای اخلاص شعار
مقرر شدند در بر بهار نابو حان و سید یعقوب و سید علام محمد و دیگر مدائیل حان بنار
قرار گرفتند و در مول صعی حان و کفایت حان بخشی و بعضی از بندهای شایسته
خدمت پای همت آمدند از اتفاقات حسنه حائی که لعنت الله برود آمده بود
رمنی پست و بلند بود رقوم را از اندوه و کوچهای تنگ داشت بدسترنی سحله امواج
از انعطام شایسته بیامت اکثر مردم کاری خود را همرا رستم بهادر پیش کرده بود
و همت حان و صالح بیگ نیز از پیش قدمان صلاست بودند سپاه نکمت اثار او را
نکست حدک ما ناهرحان و همت حان اندک و چپقلش نمایان شد قصاراهمتجان
برحم تعنگ بر حاکم هلاک اندک و صالح بیگ را با نابو حان و سید یعقوب و سید
علام محمد و دیگر بندها مبارزت دست داد در عین رد حور و میل سید علام محمد
رسیده او را از اسب جدا ساخت و بر حاکم کاری کرد اندک و قریب صدکس
او حان بنار گردیدند در می وقت میلی که در پیش موج عاصیان بود از آواران
و عاصیه تعنگ بر گردان شده بکوچه تنگ که از دو طرف رقوم را داشت در آمده
بسیاری از مقهوران را با مال بیستنی ساخت و از برگشتن میل سرور شده انعطام مستان
از هم گسست در می اثنا سید دلیر حان از دست راست در آمده کارزار کرد لعنت الله
از کشته شدن همت حان و صالح آگاهی نداشت بقصد کمک آنها حلوتیر گرفته ناریگی
که بار ناریگیست چون بهادران موج هر اول نرودات کرده اکثر رحمی شده بودند از رسیدن
لعنت الله تا به دیار و انحراف عدان نموده و بدینک بود که چشم رحم عظیمی رسد
در بحال تائید ایزدی بخلوه در آمد و صعی حان از عول نمک موج هر اول شفاءت مقارن
ای حدر کشته شدن همت حان و صالح به لعنت الله رسید و از نمایان شدن موج عول
و آمدن صعی حان پای همت انشوده او از حای رفته آواره داشت هریمت و ناکامی
شد سید دلیر حان تا یک کروزه تعاقب نموده بسیاری از هریمتیان را علف تنع انتقام

نموده از دروازه سارنگپور بشهر درآمده و مقارن اینسال ناهرخان نیز رسیده از دروازه آمده داخل شهر شد خواجه سرای لعنت الله از نیرنگی اقبال بے زوال و توقف یافته بخانه شیخ حیدر نبیره میان وجیه الدین پناه برد بندهای شایسته خدمت شاه یانه فتح و نصرت بلند آوازه ساخته باستحکام برج و باره پرداختند و چنده را بر سر خانه محمد تقی دیوان بیدولت و حسن بیگ بخشی او فرستاده آنها را بدست آوردند و شیخ حیدر خود آمده صفی خان را آگاه ساخت که خواجه سرای لعنت الله در خانه من است او را هم دست بگردن بسته آوردند و جمیع ملازمان و منقصبان بیدولت را محبوس و مقید ساخته خاطر از ضبط و نسق شهر پرداختند و تخت مروج با دولک روپیه نقد و اسباب و اشیائیکه از بیدولت و مردم او در شهر بود بتصرف دولتخواهان در آمد چون این خبر به بیدولت رسید لعنت الله را با همت خان و شرزه خان و سرفراز خان و قابل بیگ و رستم بهادر و صالح بدخشی و دیگر عاصیان بقعاقب چه از بندهای بادشاهی و چه از مردم خود قریب پنج و شش هزار سوار موجود بر سر احمد آباد تعیین نمود صفی خان و ناهرخان از آگاهی این پای همت افشوده بدلاسه سپاهی و فراهم آوردن جمعیت پرداختند و از نقد و جنس هرچه بدست آمده بود حتی تخت را شکسته بعرفه مردم قدیم و جدید قسمت نمودند و راجه کلیان زمیندار اندرو و پسرلال گوبی و سایر زمینداران اطراف را بشهر طلبیده جمعیت نیک فراهم آوردند لعنت الله بکمک مقید نشده در عرض هشت روز خود را از ماندوبه بروده رسانید و دولتخواهان برهنموننی همت و بدرقه توفیق از شهر برآمده در کنار تال کانگریه معسکر اقبال اراستند لعنت الله را بخاطر میزد که شاید از تیز جلونی سرشته انتظام دولتخواهان از هم تواند گسیخت چون از بر آمدن بندهای خدمتگذار آگاهی یافت در بروده عنان ادبار باز کشیده تا رسیدن کمک توقف گزید بعد از آن که عاصیان بدسرانجام بان سرفتنه ایام ملحق گشتند قدم ضلالت و گمراهی پیش نهاد و بندهای دولتخواه از کانگریه کوچ کرده در ظاهر موضع تیوه نزدیک بمزار قطب عالم فرود آمدند لعنت الله سه روزه راه را بدو روز پیموده از بروده به محمود آباد پیوست چون سید دلیر خان فسائی شرزه خان را از بروده گرفته بشهر آورده بود و نسائی سرفراز خان نیز در شهر بود صفی خان بهر دو مخفی کس فرستاده پیغام داد که اگر برهنموننی سعادت داغ عصیان از لوحه پیشانی عبودیت خود زوده خود را در سلک سایر بندهای دولتخواه منظم سازید عاقبت شما در دنیا و در عقبی مقرون بصلاح و سداد خواهد بود والا عیال و اطفال شما را متعرض ساخته بانواع خواری سیاست خراهم کرد لعنت الله از بنمونه آگاهی یافته سرفراز خان را به بهانه از خانه طلب داشته مقید گردانید و چون شرزه خان و همت خان و صالح بدخشی باهم اتفاق داشتند و یکجا فرود می آمدند شرزه خان را نتوانست بدست آورد بالجملة بیست و یکم ماه شعبان سنه ۱۰۳۲ لعنت الله از جائیکه بود سوار شده عهاکر فکیت مائرا ترتیب داده دولتخواهان نیز افواج اقبال

مذکور را به آصف‌خان دیوان آنصوبه و خوانده و تخت مرصع که پدم لک روپیه صرفه آور
 شده و پردله که بدولت روپیه برآمده و اینها را بصیغه پیشکش من ترتیب داده بود
 طلب نمود صعی حان برادر جمع‌ریگ است که در خدمت پدر من بقطاب آصف
 حانی اختصاص داشت یک عینی برادر نور جهان بنم که ده پم تربیت من بقطاب
 آصف حانی سرور است در خانه اوست و صدیه دیگر او به سال گل تر بخانه
 میدولت است و هر دو از یک والده اند به این نسبت میدولت او توقع
 همراهی و موافقت داشت لیکن چون در اول قلم تعدد سعادت مندی او حانی
 شده بود مقرر گشته که بدولت و امارت برسد حق سبحانه تعالی او را موافق گردانیده
 مصدر خدمت نماند شده چنانچه نوشته می آید بالحمله لعنت الله نیوا و مادر او
 حواحه سرای خود را بحکومت آن ملک فرستاده او نامعدودی و سرور باحمدا
 در آمده شهر گنار را متصرف گشت چون صعی حان اراده دولتخواهی پیش
 نهاد خاطر احوال ماثرداشت در نگاهداشتی نوکرو فراهم آورد جمعیت و عید دلها
 همت گماشت روزی چند بدشترار کهترار شهر برآمده در کنار قال کانونه منزل گرد
 و از آنجا به محمود آن شقامت و مظاهر چنان نمود که بود میدولت میروم و در باطن
 با ناهر حان و سید دلبر حان و بانو حان افعال و دیگر بددهای حان سپار و مدریان
 دست قدم با احوال که در محال حاگیر خود توقف داشتند مراسلات و مراعات
 ترتیب مقدمات دولتخواهی نموده در انتظار فرصت نسبت صالح نام ملایم میدولت
 که موحدار سرکار بهلاک بود و جمعیت نیک همراه داشت از فحوی کار در باستان که
 صعی حان را اندیشه دیگر پیش نهاد خاطر است بلکه کهتر هم این معنی را در یافته
 بود لیکن چون صعی حان جمعی را دلاسا نموده شرایط حرم و احتیاط مرعی و محلوک
 مدد داشت نتوانستند دست و پا رد و صالح از توهم آنکه مبادا صعی حان ترک مکان
 و مدارا نموده دست بخانه دراز سازد پیش بینی نگار بده با حرانه بدشتر شقامت
 فرستاده لک روپیه نمادند و میدولت رسانید و کهتر دیر پردله مرصع را گرفته ار پ
 او روانه شد اما تخت را بجهت گرانی نتوانست همراه برد صعی حان قانو دانسته
 از محمود آن برگه کرم که از راه متعارف بر سمت چپ واقع است و بانو حان در
 انتا بود نقل مکان نموده با ناهر حان و دیگر دولتخواهان بمکانمت و پیغام قرار داد که
 هر کدام از محال حاگیر خود با جمعی که دارند سوار شده هنگام طایع دیر اعظم که صلح
 افعال اهل سعادت است و شام ادبار از با شقامت از دروازه که بر سمت آنها است
 بشهر در آید و دهان خود را در برگه مذکور گذاشته خود با بانو حان وقت سحر
 بسواد شهر رسیده در باغ شعبان لحظه توقف می نماید تا خوب روش شود و درست
 و دشمن تعمیر توان کرد و بعد از جهان امروزی صلح سعادت چون در دولت را کشاده
 یافت با آنکه اثری از ناهر حان و دیگر دولتخواهان طاهر نه نمود نه توهم آنکه مبادا
 محالمان ایاهی یافته در دهان قلعه راهم مستحکم سازند توکل نقاید ایند نصرت بخش

و هفت هزار روپیه باشد بشاهزاده مرحمت فرمودم و همچنین نور جهان بیگم خلعت و اسب و فیل چنانچه رسم است به آن فرزند لطف نمود و بمهابتخان و دیگر امرا در خور شایستگی اسب و فیل و سروپا عنایت شد از ملازمان روشناس آن فرزند نیز عنایات لایق سرفرازی یافتند درین تاریخ مظفرخان بخدمت میر بخشی خلعت امتیاز یافت غره خورداد ماه الهی شاهزاده داور بخش پسر خسرو را بصاحب صوبگی ملک گجرات سر بلند ساخته خان اعظم را بوالا منصب اتالیقی او امتیاز بخشیدم به شاهزاده اسب و فیل و خلعت و خنجر خاصه مرصع و توغ و نقاره مرحمت شد خان اعظم و نوازش خان و دیگر بندها بنوازشات در خور خود سرفرازی یافتند ارادت خان از تغیر فاضل خان بخدمت بخشیکری ممتاز شد * رکن العظمت آصف خان بصاحب صوبگی ولایت بنگاله و اردیسه فرق عزت برافراخت خلعت خاصه با شمشیر مرصع بمشارالیه عنایت شد ابو طالب پسر او بهمراهی پدر مقرر گشت و بمنصب دو هزار و هزار سوار سرفرازی یافت * روز شنبه نهم ماه مذکور مطابق نوزدهم شهر رجب سنه هزار و سی و دو هجری در ظاهر اجمیر بر کنار تال آنا ساگر نزول سعادت اتفاق افتاد شاهزاده داور بخش بمنصب هشت هزار و سه هزار سوار سرفراز گردیده دو لک روپیه خزانه بجهت مدد خرچ لشکر بهمراهی او مقرر گشت و یک لک روپیه مساعدت بخان اعظم حکم فرمودم اله یار پسر افتخار بیگ که در خدمت فرزند اقبالمند شاه پرویز میباشد حسب التماس آن فرزند عنایت علم سرفراز گردید تاتار خان بحراست قلعه گوالیار دستوری یافت راجه گجسنگه به منصب پنج هزار و چهار هزار سوار سر بلند گشت * درینو از آگره خبر رسید که حضرت مریم الزمانی بقضایه ایزد سبحانه بخانوسرای جاودانی شتافتند امید که الله تعالی ایشان را عریق بحر رحمت خویش گرداناد و جگت سنگه پسر رانا کرن از وطن آمده دولت زمین بوس دریافت ابراهیم خان فتح جنگ حاکم بنگاله سی و چهار زنجیر فیل برسم پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد باقر خان بفوجداری سرکار اوده و ساداتخان بفوجداری میان دو آب مقرر گردیدند میر مشرف بخدمت دیوانی بیوتات سرفراز شد * دوازدهم تیر ماه الهی عرضداشت مقصدیان صوبه گجرات نوبت بخش فتح و فیروزی گردید تفصیل این اجمال آنکه صوبه گجرات را که جای یکی از سلاطین والا شکوه است در جلدوی فتح رانا به بیدولت عنایت فرموده بودم چنانچه در سوانح گذشته مشروحاً ثبت افتاد و سندر برهمین بوکالت او حکومت و حراست آنملک می نمود در هنگامیکه این اراده فاسد در خاطر حق ناشناس او رسید آن سگ هندو را که پیوسته محرک سلسله نفاق و عناد و مرتب اسباب فتنه و فساد بود با همت خان و شرزه خان و سرفراز خان و بسیاری از بندهای بادشاهی که جاگیردار آنصوبه بودند بحضور خود طلب نموده کهتر برادر او را بجای او مقرر داشت بعد از آن که سندر بقتل رسید و بیدولت هزیمت یافته عنان ابدار بصوب ماند و تافته ملک گجرات را به نیول لعنت الله مقرر نموده کهتر

اندیکه وظی مالوفه راحه مانعکده است جمع ارادش را مرستاده آن معموره را تاخت و تاراج نموده دوازدهم ماه مذکور طاهر موضع سارالی مدعی اقبال گشت حبش حال را جهت تغییر مدارل احمیر پیشتر رحمت مرصوم مرده سعادت مند شاه پور را نه منصب والای چهل هزار و سی هزار سوار بلغ مرتبه گردانیدم چون عرض رسید که بیدولت حکمت سنگه بحر راحه ناسورا تعین مرصومه که موطی حوش رفته در کوهستان صوبه پنجاب انوار منقه و مساک مفتوح گرداند صادق حال میرنکشی را حکومت صوبه پنجاب سرمرار ساخته به تعدیه و نادیده او رحمت مرصوم خلعت ناشمشیر و بیل عنایت کردم و منصب او اراصل و اصافه چهار هزار دات و سه هزار سوار مقرر داشته بعدایت نوع و نقاره سرمرار گردانیدم درینوقت عرض رسید که میرزا بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ را که به فتحجویی اشتها دارد برادران خود او بخیر برسر آورنده او را بقلل میرسانند مقارن انحال برادرانش بدرگاه آمده رمیوس نمودند و مادر حقیقی او در خدمت دوست لیکن چنانچه ناند مدعی حوش مرده شد و نه نفوت شرعی نداشت رسانید اگرچه رشت حوشی او مرده بود که کشته شدن آن بی سعادت اسوس نداشت بلکه صلاح وقت و مناسب دولت باشد لیکن چون ارس بیدولتان خدمت نه برادران که بمنزله پدر است چندی ے ناکمی بظهور رسیده و عدالت مقتضی اتمام نگشت حکم مرصوم که بالفعل در زندان محبوس ناشد بعد ازین آنچه سرار باشد بعمل آند نیست و یکم ماه مذکور راحه گنجنگه و رای سورجنگه ارمحال حاگر خود رسیده دولت رکاب موس در یامند معزالملک که بظلم مرده حال جهان نملنان مرستاده بودم درین تاریخ آمده ملازمت نمود و ارصومت صعب و ننداری او معروض داشت اصلحان پسر خود را ناهوار سوار خدمت مرستاده اظهار تاسف و آرزوگی بسیار از حرمان ملازمت نموده بود چون عذر بدووع هدیق آراستگی داشت مقدول اندک نسبت و بلحم ماه مذکور مرده اقبالمد شاهراده پور را عساکر منصور بدعاص و استیصال بیدولت و مستدول العاقبت تعین شد عدان احقار شاهراده کامگار و مدار انظام عساکر منصور طفر آثار بید موتس الدوله القاهرة مهاتحان حواله شد اراصرای نامدار و بهادران حال نثار که در خدمت شاهراده بلند اقبال مقرر گشتند ناسی تفصل است جاندانم مهاراحه گنجنگه فاضل حال رشید حال راحه گردهر راحه رام داس کچهواکه حواکه میر عندالعرن عرب الله اسد حال پرورش حال اکرام حال سید هرنحالی کطف الله رای نراس داس و غیرهم مواری چهل هزار سوار موحد و توپخانه عالی ناندست لک روپیة حرانه همراة نموده شد بصاعت سعادت قرنی آن مرده اخلص گرس را همعنان منق و میروزی رحمت نموده شد فاصلحان خدمت کشیکری واقع نویسی لشکر منصور مقرر گشت خلعت خاصه ناداری رزمت و در گردان و دامان مرزاند کشیده که بمنع چهل و یک هزار روپیة در سرکار ترتیب نامده مرد و بیل حاصه رنی گچ نام ماده بیل واسپ حاصه و شمشیر مرص که قیمت حمله هفتاد

نمودند که در وقتیکه لعنت الله تاخمت ما را گمان آن شد که بقصد مبارزت اسپ برانگیخته چون میان مقهوران در آمیدیم چاره بجز رضا و تسلیم ندیدیم الحال قابو یافته خود را بسعدت آستانبوس رسانیدیم بآنکه دو هزار مهر برسم مدد خرج از بیدولت گرفته بودند چون وقت تقاضای باز پرس نمی نمود عذر آنها را برآستی خریداری شد نوزدهم جشن شرف آراستگی یافت و بسیاری از بندها باضافه منصب و عنایات لایق سرفراز گردیدند میر عضدالدوله از آگره آمده ملازمت نمود فرهنگه که در لغت ترتیب داده بنظر در آورد الحق محنت بسیار کشیده و خوب پیروی ساخته و جمیع لغات را از اشعار علماء قدما مستشهد آورده در پی فن کتابی مثل این نمیباشد راجه جیسنگه بمنصب سه هزار و چهار صد سوار سرفراز شده بفرزند شهریار فیل خاصه عنایت نمودم خدمت عرض مکرر بموسویخان مقرر گشت آمان الله پسر مهابتخان بخطاب خانه زاد خانی و منصب چهار هزار و ذات و سوار نوازش یافته بعنایت علم و نقاره بلند مرتبه گردید غره اردی بهشت ماه الهی برکنار کول فتح پور نزول اقبال اتفاق افتاد اعتبار خاں از آگره آمده ملازمت نمود و بنظر عاطفت مخصوص گشت مظفر خاں و مکرم خاں و برادر مکرم خاں نیز از آگره آمده سعادت ملازمت در یافتند چون اعتبار خاں بمحافظت و محارست قلعه آگره چنانچه از حلال نمکی مصدر مساعی جمیل و ترددات پسندیده گردیده بود بخطاب ممتاز خانی سر بلند گردانیده منصب شش هزار و ذات و پنج هزار سوار عنایت نمودم خلعت باشمشیر مرصع و اسپ و فیل خاصه مرحمت فرموده بخدمت مذکور رخصت اذعطف از ازانی داشتم سید بهبه بمنصب دو هزار و هزار و پانصد سوار سرفراز شد مکرم خاں بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و خواجه قاسم بهزار و چهار صد سوار نوازش یافتند چهارم ماه مذکور منصور خاں فرنگی که در اوراق گذشته احوال او بشرح مرقوم گشته با برادرش و نوبتخان دکنی برهنمونی دولت از بیدولت جدا شده بخدمت پیوستند خواص خاں را نزد فرزند اقبال مند شاه پرویز فرستادم میرزا عیسی ترخان از ملتان رسیده سعادت آستان بوس دریافت بمهابتخان شمشیر خاصه عنایت شد دهم ماه مذکور نواحی پرگنه هندون معسکر اقبال گردید منصور خاں بمنصب چهار هزار و ذات و سه هزار سوار و نوبتخان بمنصب دو هزار و هزار سوار امتیاز یافتند یازدهم مقام شد چون در پی روز سعادت ملازمت فرزند اقبال مند شاه پرویز مقرر گشته بود حکم فرمودم که شاهزادهای کامگار و امرای نامدار و سایر بندهای جان سپار جوق جوق و تشون تشون باستقبال شتافته آن فرزند اقبال مند را بآئین لایق بملازمت آورند و بعد از گذشتن نیم روز که ساعت مسعود و مختار بود بسعدت زمین بوس جبین اخلاص نورانی ساخت و بعد از تقدیم لوازم کورنش و تسلیم و ادای مراتب توره و ترتیب فرزند اقبال مند را بشوق و شفقت تمام در آغوش عزت گرفته نوازش و مهربانی بیش از پیش ظاهر ساختم درینولا خبر رسید که بیدولت در وقت عبور از حوالی پرگنه

برادر حواحه جهان و جمعی از سادات ناز که در موج عندالله رو سیاه بودند شرم
 خوشگوار شهادت چشیده حجاب خاروند یافتند عربز الله بغیرہ حسینی حال رحم بدوق
 بودند شده سلامت ماند اگرچه در بدومت رفتی آن مدافع مردود هم از تائیدات میمی
 دون لیک اگر در عین جنگ این حرکت شمع ارو نظهور رسندی ظل غالب اندک اکثر
 سرداران لکرم عاصی گستندی یا گرفتار شدی بحسب اتفاق در السده عوام لعدت الله
 اشتها یامت چون نامی از عدم نامرد او شده بود می هم او را بهیمن نام خواندم
 بعد ارس هر جا لعدت الله مذکور شود کنانه ارو خواهد بود بالجملة مقهوران بد استقام که
 از عرصه کارزار راه گریز سپرده بودند روی نوادی انداز نهادند و دیگر خود را جمع دنیا رستند
 ساحات و لعدت الله با سایر مقهوران نابیش بدولت که بدست کوه مسامت بود
 عدان باز نکسید چون حشر فتح اولیای دولت نامی دیارمند بی دیار رسید سجدات
 شکر این موهبت که از عدانات مستعدده الهی بود بتقدم رسانده دولنگواها شایسته
 خدمت را بحصور طلب فرمودم روز دیگر سرسندر را بحصور آوردند چنان طهر شد
 که چون بدوق ناو رسید دل معالکای حیدم سپرد لاشه او را بصحت سوختن مدهی که
 در آن حوالی بوده بوده اند وقتی که خواسته اند که آتش برافروزند موحی از دور
 دمایان شد از بیم اندک مددا گرفتار شوند هر کدام نظری گریخته اند مقدم آن موضع
 سرش را برده بر سر مستراحه خود بود حال اعظم که در خاکگیر او مقرر بود برده مشارالیه
 بمقامت آورد چهره شومش درست نمایی بود هور متعبر شده گوشه اش را بصحت
 سراندهای که داشته برده برده بودند اما هیچ معلوم شد که اردست که بدوق حورده
 از معدوم شدن او بدولت دیگر کمر نه بست گونا دولت و همت و عقل او آن سگ
 هندو بوده هرگاه مثل می بدوی که در حقیقت امرنگار محاربی اوم و در حیات خود
 او را بوالا پایه سلطنت رسانیده به هیچ چیز او درج نداشتی شام چینی کد حاشا از
 عدالت الهی که دیگر روی نموده بدید جمعی از مدها که درش نورش مصدر خدمات
 شایسته شده در حور پایه خوش همراه بدیش از بدیش سروراری یافتند حواحه
 ابوالحسن بمصطفی بنکهراری از اصل و اصافه ممتاز شد بوارشکان بمصطفی چهار
 هزار و سه هزار سوار ناظر حال سه هزار و پانصد سوار و نقاره ممتاز گردید ابراهیم
 حسینی کاشغری دو هزار و هزار سوار عربز الله دو هزار و هزار سوار نورالدین قلی دو
 هزار و هفتصد سوار راحه رامداس دو هزار و هزار سوار لطف الله هزار و پانصد
 و پانصد سوار پورش حال هزار و پانصد سوار و اگر جمیع مدها معصه نوشته اند
 بطول می استقامت بالجملة یک روز در منزل مذکور مقام فرموده روز دیگر کوچ کردیم
 حال عالم از اله آباد کوچ کرده دولت استقامت در بامت دوازدهم ماه مذکور در حوالی
 موضع جهانیه منزل شد درش روز سر بلند راست از دکی آمده بمقامت نمود و بعدایت
 حشر مریم حاصه با بپول گزاره سرورار گردید عندالغیر حال و چنده که همراه
 لعدت الله رفته بودند خود را از جنگ بدولت خلاص کرده بمقامت بدوستند و چنان

کروه جانب چپ است شتافته و سندر برهن را که رهنمای بادیه ضلالت و گمراهی است با داراب پسر خانخانان و بسیاری از امرای بادشاهی که رفیق راه بغی و حرام نمکبی شده اند مثل همت خاں و سربلند خاں و شزّه خاں و عابدخاں و جادواری و اودیرام و آتش خاں و منصور خاں و دیگر منصبداران که از تعینات صوبه دکن و گجرات و مالوه بودند تفصیل آن طولی دارد تمام نوکران خود را مثل راجه بهیم پسر انا و رستم خاں و بیرم بیگ و دریای افغان و تقی و غیره در برابر لشکر منصور گذاشته پنج فوج قرار داده اگرچه بظاهر سمت سرداری به داراب برگشته روزگار است لیکن در حقیقت و معنی سرداری و مدار کار بر سندر زشت کردار است و تیور بختان بی عاقبت در نواحی بلوچپور نزول ادبار نموده اند هشتم ماه مذکور قبولپور معسکر ظفر گردید در پی تاریخ نوبت چنداوی باقر خاں بود مشارالیه را از همه عقب تر گذاشته بودیم جمعی از مقهوران در اثنای راه خود را با عواق لشکر منصور رسانیده دست تطاول دراز ساختند باقر خاں پای همت برجا داشته بمدافعه آنها پرداخت و خواجه ابوالحسن خبر یافت و بکمک عنان طاقت تا رسیدن خواجه مردودان تاب نیاورده راه گریز سپرده بودند روز چهارشنبه نهم ماه مذکور بیست و پنجهزار سوار سرداری آصفخان و خواجه ابوالحسن و عبدالله خاں جدا ساخته بر سر مقهوران بی عاقبت تعیین فرمودم قاسم خاں و لشکر خاں و ارادختاں و فدائی خاں و دیگر بندها موازی هشت هزار سوار در فوج آصفخان مقرر گشت باقر خاں و نورالدین قلی و ابراهیم حسین کاشغری و غیره مقدار هشت هزار سوار بکمک خواجه ابوالحسن قرار یافت نوازش خاں و عبدالعزیز خاں و عزیزالله و بسیاری از سادات بارهه و امروهه به همراهی عبدالله نوشته شد در پی فوج ده هزار سوار بقلم آمدند سندر مقهور لشکر ادبار اثر ترتیب داده قدم بی آزمی پیش نهاد در پی وقت من ترکش خاصه خود را مصکوب زبردستخان میرتوزک بجهت عبدالله خاں فرستادم که موجب دلگرمی او شود چون تلاقی فریقین اتفاق افتاد آن روسیاه ازل و ابدا که سرشت زشتش به بغی و کفران نعمت مجبول بود راه گریز سپرده به مقهوران پیوست عبدالعزیز خاں پسر خاند و ران و الله اعلم دانسته یانادانسته به همراهی او شتافت نوازشخان و زبردستخان و شیر حمله که در فوج آن بی حمیت بودند پای همت افشوده از رفتن او ویران نشدند از آنجا که تأیید ایزد جل و اعلی همه جاوهمه وقت قرین حال این نیازمند است در چنین هنگامیکه مثل عبدالله خاں سرداری فوج ده هزار سوار را برهن زده و ویران ساخته بغیم پیوست و نزدیک بود که چشم زخم عظیم به لشکر منصور رسد تیر تفنگ از شصت غیب بمقابل سندر رسید از افتادن او ارکان همت مقهوران تزلزل پذیرفت خواجه ابوالحسن نیز فوج مقابل خود را از پیش برداشته درهم شکست و آصفخان بوقت رسیدن باقر خاں تردد نمایان کرده کار را تمام ساخت و فتحی که طغرای فتوحات روزگار تواند شد از ممکن غیب چهره پرداز مراد گشت زبردست خاں و شیر حمله و شیر بچه پسر او و پسر اسد خاں و عموری و محمد حسین

بندارے ارشد هائے مدوی را به بهمت او صانع باسعنی سلحف با آنکه بعضی از دولخواهان در خلا و ملا بکدانه و صریح آرند اندیشی و با راستی او حرمها راست معرص میفرسایند و متعصمی آن بدو که را شکامده بوده از روی کار او برگرفته آند جسم و رنای را از ادای که وحشت خاطر شوم او باشد نگاهداشته بشمار از منتشر در عدالت و انصاف اعرق و افراط بکار مروت که شایسته حاکمیت رده از کردار ما همنبار خود گشته از مددایی و مدد برداری باز آند آن مردون ازل و اند که سرشت رشت او بخت و بخت محمول بود بخود بس نیامده کرد آنچه در حوز او بود چنانچه در حای خود گذارش خواهد یافت

در حینکه لمح است او را سرشت * گوش در نشانی مدافع بهشت
 روز از حوت خلدش به هنگام آب * به دفع انگشت زری و شهید ناب
 سر انجام گوهر بکار آورد * همان منوره لمح لار آورد
 ناختمه در حوالی دهلی سند بهوه بخاری و صدر حای و راحه کشیداس از شهر آمده سعادت زکات بوس سر برار شدند بافر حای و حادار سرکار آید در درسی نارنج خود را بازنویس طفر عرض رسانند بخت و بخت مایه مذکور از معموره دهلی گذشته در کنار آب حمده معسکر افعال آراسم گرد هر لک راس سل درباری از صوبه دکن آمده بدولت بهمن بوس معمار گردند به منصب دو هزار و هزار و باصه سوار سرورار گشته بختطاف راحه خلعت امتدار پوشند بر بدست حای مدر نورک عدالت سلم من عرف برادر ارحمت

جشن هفتمین نوروز از جلوس همانون

شب سه شنبه بستم ماه جمادی الاول سنه هزار و سی و دو هجری بدر اعظم مروج
 • پس آنکه بدست الشرف حمل سعادت بچوبل از رانی مرموز و سال هفتمین از ممداد
 جلوس بعدادگی و مریخی آغاز شد * درسی روز استماع افغان که بدولت بخواستاری منبر
 رسیده در برگه شاه نور لکسور اذ بار ابر او فروز آمده بخت و هفت هزار سوار دارند آمد
 که بفرست معهور و مکتوب گردن راحه حدسنگه بدره راحه مانسنگه از وطن خود
 آمده سعادت زکات بوس در بامت راحه در سنگه دورا که در طائفه راحوب ازو عمده بر
 امرای بدست بختطاف مهار راحه بلند مریده گردانیده آید حو گراج بحر او را بمنصب
 دو هزار و هزار سوار سرورار ساحدم سند بهوه بعدادت بدل ممتاز شد چون بعرض رسد
 که بدولت کنار آب حمده را گردیده می آند بهمت مرکب معصور بدر بهمان سمت
 معبر گشت ترتیب ادواج بحر ادواج از هزار و چربعار و بر بعار والدمش و طرح و چند اول
 و عده ناآندی که لای حال و مناسب مقام بود هزار بامت معان این خبر رسد
 که بدولت باحاجت ایل بی سعادت از راه راست عدان یافته در برگه کونکه که بدست

چه گله گویا سرشت او به بغی و کافر نعمتی مجبول بود پدرش در آخر عمر با پدر بزرگوارم همین شیوه ناپسندیده مسلک داشت او پیروی پدر نموده در پس سن خود را مطعون و مردود ازل و ابد ساخت

عاقبت گرگ زاده گرگ شود * گرچه با آدمی بزرگ شود

در پس تاریخ موسویشاں با عبدالعزیز فرستاده بیدولت رسید چون ملتمحات او معقولیت نداشت راه سخن نداده حواله مهابتخان نمودم که مقید دارد پنجم ماه مذکور کنار آب لودیانه مقرو معسکر اقبال گردید خان اعظم بمنصب هفت هزار و پنجاه هزار سوار سر بلندی یافت راجه بهارت بوندیله از دکن و دیانت خان از آگره رسیده ملازمت نمودند گناه دیانت خان را بخشیده بهمان منصب که سابق داشت سرفراز ساختم راجه بهارت بمنصب هزار و پانصدی و هزار سوار و موسویشاں بهزاری و سیصد سوار ممتاز گشتند روز مبارک شنبه دوازدهم در ظاهر برگشته تپانید سر راجه نرسنگدیو ملازمت نموده فوج آراسته بتوزک عرض داده مورد تحسین و آفرین گردید راجه سارنگدیو بمنصب هزار و پانصدی و ششصد سوار سرفراز شد در حوالی کرنال آغشاں از آگره آمده بسعادت رکاب بوس فرق عزت برافراخت درینوقت آمدن او عنوان فتوحات بود نوازشخان پسر سعید خان از صوبه گجرات رسیده زمینی بوس نمود در هنگامیکه بیدولت در برهان پور بود حسب الاتماس او باقی خان را بصوبه چوناکره تعین فرموده بودم بمشارالیه فرمان شده بود که بدرگاه آید درینولا خود را رسانیده شریک خدمت گشت چون از دارالسلطنت لاهور به سابقه خبر کوچ اتفاق افتاد و فرصت مقتضی توقف و تأمل نبود با معدودے از امراء که در رکاب منصور بودند و بمخدمت حضور اختصاص داشتند برآمده شد تا رسیدن بسهند اندک مایه مردم بسعادت همراهی سرفراز بودند بعد از گذشتن از سهند فوج فوج و قشون قشون لشکر از اطراف وجوانب آمدند تا دهلی انقدر جمعیت فراهم آمد که بهر جانب که نظر می انداختم تمام روی صحرا را لشکر فراگرفته بود چون بعرض رسید که بیدولت از فتحپور برآمده روانه اینصوب گشته بکوچ متواتر متوجه دهلی شد بعساکر ظفر طراز حکم چلته پوشیدن فرمودم در پس یورش مدار تدبیر امور و ترتیب افواج منصور بصوابدید مهابتخان مفوض بود سرداری فوج هراول بعبدالله خان مقرون داشته از جوانان چیده و گزیده و سپاهیان کاردیده هرکس را که مشارالیه التماس نمود در فوج او نوشته حکم فرمودم که یک گروه پیشتر از دیگر افواج میرفته باشند خدمت رسانیدن اخبار و ضبط راهها را نیز او متعهد شد و ماغافل ازین که او با بیدولت همدستان است و غرض اصلی آن بد اصل آنست که اخبار لشکر مارا باو رساند پیش ازین هم خبر راست و دروغ بر طومارهای طولانی نوشته می آورد که جاسوسان من آرانجا فرستاده اند بعضی از بندهای قدوی را متهم میداشت که با بیدولت اتفاق دارند و اخبار دربار باو می نویسند اگر بقتنه سازی و در اندازی او از جا رفته اضطراب و بیثباتی می نمودم در پس طور شورشی که تند باد فتنه و طوفان بلا در آشوب و تلاطم بود

ناند کرد و نانی حال بر سر چندی ناحلی می ناند رومت سیارے از مدده هارا که سالهاے
 دراز تربنت کرده نمونده امارت رسانیده که امروز ناستقی سبک آوردنک با مرنش
 نگار آدد به شومی او سیاست فرموده بدست خود صانع ساحت لله الحمد که این
 حل سنجانه اندر حوصله و برد باری کرامت فرمود که اس همه را قاب می توان آورد
 و یک طوری می توان گذراند و بر خود آسان کرد اما آنچه بدولت گران می کند و مزاح
 عرب را در آشوب دارد اس است که در چندی وقتی ناستی که فرزندان سعادت گری و
 امرای اخلاص ائس به تعصب نیکو دلش خدمت قندهار و خراسان که ناموس
 سلطنت است نماند اس بے سعادت تشنه بر پای دولت خود رده سنگ راه اس
 عربت شد و مهم مدهار در عقده بویقی و توقف امداد آمد که حق تعالی اس
 دگرانی هارا از پش خاطر بردارد * و بدوقت بعرض رسید به محترم حان حواحه
 سرا و خلل ننگ دوالعدر و مدائی حان مدرتورک بان بدولت رانطه اخلاص درست
 ساحقه ابواب مراسلات مفتوح دارند چون وقت مقتضی مذارا و اعماص بدو هر سه
 را مقصد فرمودم و بعد از تحقیق و تفحص احوال چون در حرام نمکی و بد اندیسی و
 بدسگالی حلیل و مستقر شک و شبهه نماند و مثل میرزا رستم امرا برے اخلاصی
 و بدسگالی خلل سوگند حورده ناگربز انهارا بدست رسانندم و مدائی حان را که
 عدار اخلاص او ارالاش قهمت و نقصان پاک بود از قید برآورده سرورار ساحقم راحه
 روز امروز را برسم نا کچوکی برد فرزند امفالمد شاه پور بر رساندم که سرارلی نموده
 آن فرزند را با لشکر طغرائر سرعت هرچه تمامتر بدلاست رساند تا آن بدولت
 چنانچه ناند سرای کردار نا پسندیده خود برسد حواحر حان حواحه سرا بدست
 اهدام در بار محل سرورار شد عره اسعدار مد ماه الهی نور سرای مورع عساکر
 مدصور گشت * درن روز عزمداشت اعتدار حان رسید که بدولت سرعت
 هرچه تمامتر خود را بدواهی دارالخلافا آگوه رسانیده بود که شاند بدشوار استقام
 قلعه ابواب مدنه و فساد مفتوح گردانیده کاری توان ساحت چون به مقهور مدرسد در
 دولت را بر روه خود مسدود می ناند حیلست رده اذبار گشته توقف می نماند
 حان حانان و پسر او بشارے از امرای نادشاهی که در تعدات موده دکی و گجرات بودند
 همراه او آمده رفیق راه بعی و کافر بدعتی شده اند موسو حان او را در مقهور دده بدلع
 احکام نادشاهی نمود و مقرر شد که قاضی عبدالعزیز ملازم خود را بدواقت او بدرگاه والا
 فرستد که مطالب او را بعرض رساند سند نام نوکر خود را که سر حلقه ارباب ملالت
 و سرگروه اهل مهاد است ناگوه فرستاده که خراس و دجان مدها را که در آگوه دارند
 مقصود گردن از حمله نماند لشکر حان در آمده بدلک روپیه را مقصود گشت
 همچنی بدولت دنگر مدها هر جا گمان سامان داشت دست تظاول در آراساحقه آنچه
 نامت بقصود در آورد هرگاه مثل حان حانان امرای که بدست عالی اتالیقی اخلاص
 داشت در هفتاد سالگی روه خود را به بعی و کافر بدعتی سیاه رن از دیگران خود

نمونی سعادت او را از گران خواب غفلت و غرور بیدار سازد و نیز بر اراده هاس
ل و مقاصد فاسد او وقوف حاصل نموده بخدست شتابد تا بهرچه مقتضای وقت
د بعمل آید غره بهمن ماه الهی جشن وزن قمری آراسته گردید درین جشن همایون
بتختی از صوبه کابل رسیده سعادت ملازمت دریافت و مورد عنایات خاص گشت
وب خاں بدخشی را بعنایت نقاره بلند پایگی بخشیده بصوبه کابل تعین فرمودم *
از اینحال عرضداشت اعتبار خان از آگره رسید که خرم بالشکر نکبت اثر از ماندن
اینصوب شده ظاهراً خبر طلب خزانه را شنیده آتش در نهادش افکند و عنان
نیاز از دست داده بیتابانه روانه شده که شاید در اثنای راه خود را بخزانه رسانده
ست اندازی تواند کرد بنابراین رای صواب نما چنی اقتضا فرمود که برسم سیرو شکار
کنار آب سلطان پور نهضت اتفاق افتد اگر آن بے سعادت برهنمونی بدرقه ضلالت
م به بادیه جلالت نهاده باشد پیشتر شتافته سزای کردار ناهنجار در دامن روزگار او
ده شود و اگر طور دیگر صورت بدهد در خور آن بعمل آید * باین عزیمت هفتدهم
مذکور بساعت مسعود و زمان مسعود کوچ واقعه شد مهلتش بعنایت خلعت
اص سرفرازی یافت یک لک روپیه بمرزا رستم و دو لک روپیه به عبدالله خاں بصیغه
سعادت حکم شد مرزا خاں پسر زین خاں را با فرمان مرحمت عنوان نزد فرزند اقبالمند
پرویز فرستاده تاکید بیش از بیش در طلب او نموده شد راجه سازنگدیو جهت طلب
به نرسنگدیو رفته بود آمده ملازمت نمود معروضداشت که راجه با جمعیت شایسته و
چ آراسته در بلده تهنیسر بسعادت رکاب مفتخر خواهند گشت و درین چند روز مکرر عرایض
تبار خاں و دیگر بندگان از دارالخلافه آگره رسید که خرم از برگشتگی و بیدولتی حقوق
یت را بعقوق مبدل ساخته پاسبان وادی جهالت و ضلالت نهاده روانه این
دولت است و ازین جهت برآوردن خزانه را صلاح دولت ندانسته باستحکام برج و باره
لوازم قلعداری پرداختم و همچنین معروضداشت آصفخان رسید که ان بیدولت پرده
م گردیده روستا بادی ادبار نهاده از روش آمدن او بوسه خیر نمی آید چون صلاح
ست در آوردن خزانه نبود بحراست ایزدی سپرده خود متوجه ملازمت است
ابری از آب سلطانپور عبور فرموده بکوچ متواتر متوجه تنبیه و تادیب ان سیاه بخت
بندم و حکم فرمودم که بعد ازین او را بیدولت میگفته باشند درین اقبال نامه هرجا
دولت مذکور شود کنایه از او خواهد بود از تربیت ها و مرحمت ها که در حق او
پور آمده می توانم گفت که تا حال هیچ بادشاهی بفرزند خود اینقدر عنایت
ده باشد آنچه پدر بزرگوارم به برادران می لطف نموده بودند من بنوکران او مرحمت
مردم و صاحب خطاب و علم و نقاره ساختم چون در اوراق گذشته بتقریبات ثبت
نامه و بر مطالعه کنندگان این اقبالنامه پوشیده نخواهد بود که چه پایه توجه و تربیت
حق او مبدل گشته زبان قلم را از شرح ان کوتاه داشتم از کدام الم خود نویسم از
فت و ضعف در چنی هواسه گوم که بمزاجه مر نهایت ناسازگاری دارد سواری و تردد

صغر میفرمودند شاید مطلب و مدعی که آمده بود کامیاب خدمت می رسید قبل از رسیدن الچپی مرتکب چنین حش شدن آیا اهل روزگار تقصیر بدانه عهد و عداقت و سرمایه مروت و تقوت را کدام طرف راجع خواهند ساخت الله تعالی در جمیع آواں حافظ و ناصر و معنی داد * بعد از رحلت فرمودن الچپیان همگی همت به تدبیر لشکر قندهار مصروف داشته بودند حالیکه آنجا که نصرت بعضی مصلحتها طلب شده بود فیل و اسب و حایه ناشمسدر و حش و خلعت عداوت نموده بطریق منفعت رحلت فرمودم که تا رسیدن شاهزاده شهریار را عساکر طغر آثار در ملحد توفع نموده مدقظرحکم باشد و مقرر جانرا که موجدان ملحدان بود بدرگاه والا طلب نموده شد عالی قلی بیگ درسی را به منصب هزار و پانصدی سرورار ساخته کمک مشاورالیه مقرر داشتیم و همچنین مدررا رستم را بمنصب پنجپزاری بلند مرتبه گردانیده در خدمت آنفروردن لشکر مدکور تعین فرمودم لشکر حال از صوبه دکن آمده ملازمت نموده از تعددات لشکر مدکور گشت الود ادا جان ابعان و میرزا عدلی ترخان و مکر مکران و اگر مکران و دیگر امرا که از صوبه دکن و مکران حاکم راجون آمده بودند اسب و خلعت لطف نموده بهمراهی حالیکه رحلت فرمودم عمدة السلطنت آصفجانرا بدارالکلامه آگوه فرستادم که کل حرانه مهرو رویده را که از آغار سلطنت حضرت عرش اشیانی انارالله برهانه تا حال فراهم آمده بدرگاه بدارن اصلتکلی پسر حالیکه به منصب دوهزاری و هزار سوار سروراری نامت محمد شمع بخشی صوبه ملحدان خطاب حانی سرورار گشت * شریف وکیل فروردن قنالمند شاه پرونرا رحلت فرمودم که سرعت هرچه تمام فرود آمد فروردن را با لکرو صوبه بهار ملازمت بیاورد و فرمان مرحمت عدول به خط خاص نوشته تاکید بدارن آمدن او نموده شد درسی تازیم میر میران بندره شاه نعمت الله بمرگ معاحات و نعمت حیات سپرد امید که از اهل آمرزش باد مرزا بیگ قزاول را فیل مست رنر کرد و گشت خدمت او را نامام وردی فرمودم چون از موضع یقی به دوسال بدش ارنی عارض شده بود و هدور هست دل و دماغ همواهی نمود که مسودات سوانح و وقایع نرانی برادامت در بدو که معدم حال از خدمت دکن آمده سعادت آستان بوس دریاوت چون از بندهای مرادان و شاگردان سخن مهم بود و سابق بیز سر رشته انجندمت و صلط وقایع بعهده او بود حکم فرمودم که از تاریخ که نوشته ام آینده مشاورالیه بسلط حون بوسند و در بدل مسودات می داخل سازد و آنچه بعد ارنی سوانح شود بطریق روزنامه مسوده نموده به تصکیح می رسانیده به نیاس می سپرده باشد *

ازینجا مسودات نوشته معدم خان است

درسی انام که همگی همت جهانکشی به تهنه لشکر قندهار و نذاک آنکار مصروف بود حد های ناحوش از تنور حال و اعتدالهای حرم بعرض می رسید موجب توحش و توجع حاضر مگشت * بدارن موسوئجان را که از بندهای نا احلاص مرادان بود بدارن بیعامهاله تهنه و ترمیم و بنان بصایح هوش امرا برد آن بد دولت فرستادم که

فرمان روایان اینجهان بوده باشد که در عین استحکام و اخوت و دوستیکه قسم بصر یکدیگر
 میشود باشند و با کمال موافقت روحانی و مصادقت جسمانی که فیما بین بجان
 مضایقه نباشد تا بملک مال چه رسد باین روش بسیر و شکار آیند
 * مد حیف بر مسجبت بیش از قیاس ما * از ورود مکتوب مسجبت طراز که در معذرت
 سیر و شکار قندهار مصحوب سعادت نصایب حیدر بیگ دولی بیگ ارسال داشته بودند
 مشعر بر مسجبت ذات ملایک صفات بود گلهای نشاط بر روی روزگار خجسته آثار شگفت
 بر برای کیفی آرای آن برادر کامگار عالیمقدار مخفی و محتجب نمائند که تا رسیدن رسول
 فرخنده پیام رنبل بیگ بدرگاه آسمان جاه اظهاری بمواسله و پیغام در باب خواهش قندهار
 نشده بود در حیدریکه ما بسیر و شکار خطه دلکشای کشمیر مشغول بودیم دنیا داران دکن از
 کوته اندیشی قدم از جاده اطاعت و بندگی بیرون نهاده طریق عصیان پیمودند لکن ابر ذمت
 همت بادشاهانه تنبیه و تادیب کوته اندیشان لازم شد و رایات نصرت آیات بدار السلطنت
 لاهور نزول اجلال فرموده فرزند برخوردار شاهجهان را با لشکر ظفر اثر بر سر آن بیسعادتان تعیین
 فرمودیم و خود متوجه دارالخلافه آگره بودیم که رنبل بیگ رسید و مراسله مسجبت افزای
 ریخت بخش اورنگ شاهی رسانید آن تعویذ دوستی را برخود شگون گرفته بقصد دفع شر
 دشمنان و مفسدان متوجه دارالخلافه آگره گشتم در رقیمه گهربار در زئثار اظهار خواهش قندهار
 نشده بود رنبل بیگ زبانی ظاهر نمود در جواب او فرمودیم که ما را بآن برادر کامگار بهیچ
 چیز مضایقه نیست انشاء الله تعالی بعد از سرانجام مهم دکن بنوعی که مناسب دولت
 باشد شما را رخصت خواهم ساخت و فرمودیم که چون طی مسافت دور دراز کرده
 آمده چند روز در دار السلطنت لاهور از کوفت راه آسوده شود که ترا طلب خواهم فرمود بعد
 از رسیدن به آگره که مستقر اخلاعات است مشار الیه را طلبیدیم که رخصت فرمایم چون
 عنایت ایزدی قرین حال این نیاز مند درگاه الهی است خاطر از فتح و پراختنه
 متوجه پنجاب گشتم و در صدد آن شدیم که مشار الیه را روانه گردانیم بعد از سرانجام
 بعضی مهمات ضروری بجهت گرمی هوا متوجه خطه کشمیر جنت نظیر که در لطافت
 و نزاهت آب و هوا مسلم الثبوت سیاحان ربع مسکون است شدیم بعد از رسیدن بآن
 خطه دلکش رنبل بیگ را بواسطه رخصت طلبیدیم که خود بسعادت متوجه شده
 سیر گاهای نزهت بخش فرح افزای آنجا را یک یک بار نمایم در بی اثنا خبر رسیدن
 آن برادر کامگار بعزم تسخیر قندهار که هرگز در خاطر خطور نکرده بود رسید حیرت تمام
 دست داد که کوره دهی چه خواهد بود که خود بسعادت بتسخیر آن متوجه شوند
 و چشم از چنان دوستی و برادری و اتحاد پوشیده دارند با وجود آنکه مستحبران راست
 قول درست گفتار خبر می رسانیدند باور نمی کردیم بعد از آنکه اینخبر مستحق شد
 در ساعت بعد از عزیز خان حکم فرمودیم که از رضای آن برادر کامگار تجاوز نه نمائید تا حال
 سر رشته برادری مستحکم است مرتبه و درجه این الفت و نیکیهتی را برابر بعالم نمیگردیم
 و هیچ عطیه را بان نمی سنجدیم فیما لایق و مناسب برادری آن بود که تا آمدن اینخبر

دانش و بینش و مرآت جمال حقایق آفرینش است عکس پذیر خواهد بود که بعد
 سنج قضیه ناگزیر نواب شاه جنت مکان علیئین آشیانی انارالله برهانه چه قسم قضایا
 در ایران روداده بعضی ممالک از تصرف منسوبان این دودمان ولایت مکان بیرون
 رفته چون این نیازمند درگاه بے نیاز مقلد امور سلطنت شد به یمن توفیقات ربانی
 و حسن توجه دوستان انتزاع جمیع ممالک موروثی که در تصرف مخالفان بود
 نمود چون قندهار در تصرف گماشتگان والا دودمان بود ایشان را از خود دانسته
 متعرض آن نشده از عالم اتحاد و برادری مبرم بودیم که ایشان نیز بطریق
 ابا و اجداد عظام جنت مقام خود در تفویض آن توجه مبذول فرمایند چون بتغافل
 گذرانیدند مکرر بنامه و پیغام و کنایت و صریح بتصریح طلب آن نمودم شاید که در
 نظر همت ایشان این محقر ملک قابل مضایقه نبود مقرر فرمایند که در تصرف
 اولیای اینخاندان داده رفع ظن دشمنان و بدگوئی و قطع زبان درازی حاسدان و
 عیب جویان گردد و جمعی پیشتر این امر را در عقده تعویق انداختند چون حقیقت
 این مقدمه در میان دوست و دشمن اشتباه یافت و از انجانب جوابی مشعر بررد و
 قبول نرسیده بخاطر عاطر رسید که طرح سیر و شکار قندهار اندازیم که شاید بدین وسیله
 گماشتهای آن برادر نامدار کامگار از روس روابط الفت و خصومتی که در میان مسلوک
 است موکب اقبال را استقبال نموده بخندمت اشرف فایز گردند و مجدداً بر عالمیان
 رسوخ قواعد یگانگی طرفین ظاهر گردیده باعث زبان کوتاهی حاسدان و بدگویان شود
 بدین عزیمت بے یراق قلعه گیری متوجه شده چون بالوکاری فراه رسیدیم منشور
 عاطفت مبدی بر اظهار سیر و شکار قندهار بحاکم اینجا فرستادیم که مهمل پذیر باشد
 عزت آثار خواجه باقی کرکراک را طلب فرموده بحاکم و امراء که در قلعه بودند پیغام
 دادیم که میان عالیحضرت باد شاه ظل الله و نواب همایون ما جدائی نیست و آگاهی
 که همت از همدیگر میزدانیم و ما بطریق سیر متوجه آن صوبه ایم نوعی نکند که
 کلفت خاطر بهم رسد ایشان مضمون حکم و پیغام مصلحت انجام را بگوش حقیقت
 ندوش نشنیده و مراسم الفت و اتحاد جانبین را منظور نداشته اظهار تمرد و عصیان
 نمودند تا بحوالی قلعه رسیده باز عزت آثار مشارالیه را طلب فرمودم و آنچه لوازمه
 نصیحت بود باو گفته فرستادیم تا ده روز دیگر عساکر منصور را قدغن فرمودیم که پیرامون
 حصار نگردد نصایح سودمند نیامد و در مخالفت اصرار نمودند چون بدین ازیں
 مصالح گنجایش نداشت لشکر قزلباش باوجود عدم اسباب قلعه گیری به تسخیر قلعه
 مشغول شد در اندک مدت برج و باره را با زمین یکسان ساخته کار براهل قلعه تنگ
 شد امان خواستند مانیز رابطه محبت که از قدیم الایام فیما بین این دو سلسله رفیع
 مسلوک بوده طریقه برادری که مجدداً از زمان میزرائی آن اورنگ نشین بارگاه جاه و جلال
 میان ایشان و نواب همایون مابینوعی استقرار یافته که رشک افزای سلاطین روی
 زمین شده است منظور نظر داشته بمقتضای مروت جدایی تقصیرات و زلات ایشان را

که شاد نه تیغال و چرب رانیدها کاری از پیش تواند برد و اصلاح ماهمواری او تواند نمود
 من حود اصلا توحه فرمودم و رو ندادم حواحه انوالکسی ددوان و صادق حال بخشی
 که بخت سامان لشکر قندهار پیشقر بلاهور شتافته بودند سعادت آستان موس در بودند
 عره آن ماه الهی امال الله پسر مهانتخان بمصمص سه هزاره داب و هزار و هفتصد
 سوار سوار کردند فرمان مرحمت عدوان بطاب مهانتخان فرستاده شد در مولا عددالله
 حال را که بخت خدمت قندهار طلب فرموده بودم از محال حاگیر حود آمده
 رمی موس نمود چهارم ماه مذکور بمغازکی و مریخی داخل شهر لاهور شدم الف حال
 بمصمص دو هزاره و هزار و پانصد سوار سربلندی نامت * ندوانان عظام حکم فرمودم
 که حاگیرهای حرم را که در سرکار حصار و میان دو آب و آن حدود بخواه دارند در
 طلب جمعی از بدنها که بخدمت قندهار مقرر شده اند بخواه بماند او از غیرض
 این محال از صوبه مالوه و دکی و گجرات هر جا که خواسته باشد متصرف گردد و اصل
 حال را حلیت داده بر حمت نمودم و فرمان شد که صوبه گجرات و مالوه و دکی و خاندس
 نار عدايت شده از نیسا هزرا خواهد محل اقامت قرار داده بصط آنحدود بپردازد حمه
 از بدنها که بمصمص بپوش قندهار طلب شده سراوان به آوردن آنها تعین شده
 رفته اند رود بدرگاه فرستد و بعد از این صط احوال حود نموده از فرموده در نگردن و الا
 بخواست خواهد کسید درنی و اسپ بپنجاق اول که در طوایل حاضره امهتیار داشت
 بعدالله حال عدايت شد * در دست و ششم ماه مذکور حذر بیگ و ولی بیگ
 و رساندهای دارای ابرار دولت باز یافتند بعد از ادای مراسم کورنش و تسلیم نوشته
 شاه را بطور در آوردند * در نزد خانکهاں حبس الحکم حوده از ملتان رسیده ملازمت
 نمود هزار مهر و هزار رنده و هزده اسپ بدشکش گذارید مهانتخان بمصمص شش
 هزاره داب و پنج هزار سوار سوار شد بمذرا رستم میل عدايت نمودم راحه سازگ دو
 در سارالی راحه برسنگدو تعین فرمودم که او را بسرعت هرچه تمامتر بدرگاه حاضر سازد
 هفتم آور ماه الهی ایلچیان شاه عباس را که بدو معات آمده بودند حلیت و خرجی
 داده بر حمت فرمودم کتانی که در معدرت قندهار بمصمص حاگیر بیگ ارسال داشته
 بود با حوائی که نوشته شده درنی اقبال نامه ثبت اتمام

نقل نامه دارای ایوان

دعایم دعواتی که از نعمات احانت آن عیبه مراد شگفته نگفت امرای مسام نگانی
 باشد و اوامع مدحاتی که از لمعات حلوصش الحکم اتحاد منور گشته ظلمت ردای
 عالیله بیگدگی گردد عطر نرم حلیت و ولاه اعلیٰ حضرت ظل الهی و شمع جمع صدق
 و صفائی آن نور پرورد الهی گردانیده مشهور زای انور و مشکوف صفر دیو صیا گستر
 میگردد که در دل دایش بسند و خاطر آسمان پیوند آن برادر بخت برادر که آئینه چهره

خاطر از کردار ناملازم او گرانمی پذیرفت باز بشکار بندوق توجه فرمودم و حکم کردم که شلیکس را بی بندوق در دولتخانه نگذارند در اندک مدت اکثری از بندهارا بندوق بندوق اندازی شد و ترکش بدان بیجهت میرای خود بر پشت اسپ ورزش رسانیدند در بست و پنجم ماه مذکور مطابق هفتم شوال در ساعت مسعود و مختار از کشمیر متوجه لاهور شدم بهاری داس برهنه را با فرمان مرحمت عنوان نزد رانا کرن فرستادم که پسر او را با جمعیت به ملازمت بیاورد میر ظهیر الدین بمنصب هزاری ذات و چهارم صد سوار سرفراز شد چون بمرض رسید که قرض دار است ده هزار روپیه انعام فرمودم نزد شهرپور ملا الهی سرچشمه، اچھول منزل نشاط گردید روز مبارک شنبه در سرفناک بزم پیداله ترتیب یافت در بی روز میمون فرزند سعادتمند شهریار تسلیم خدمت قندشار و تستیر آن دیار نمود بمنصب دوازده هزار و هشت هزار سوار سرفرازی یافت خدمت خاصه با نادر بی کتمه مروراید عنایت شد درینولا سوداگری دو دانه مسرورید کاش از الکه روم آورده بود یکی از آن یکا مثقال و ربع دوم یکا سرخ ازو کمتر شد و به شصت هزار روپیه نور جهان بیگم خرید، در بی روز پیشکش کرد روز جمعه دهم بصلح دید حکیم مومنا از دست قصد نموده سبک شدم مقر بنیان که در بی فن بد طولی دزد شمشیر او قصد من کرده ممکن که شوگر خطا نکرده باشد دوبار خطا کرد بعد از آن قاسم برادر زاده او قصد کرد خلعت و دو هزار روپیه بمشارالیه داده هزار درب بتکیم مومنا انعام شد میرخان حسب اذلتماس خان جهان بمنصب هزار و پانصدی و نهصد سوار سرفراز گشت در بیست و یکم ماه مذکور جشن وزن شمسی آراستگی یافت سال بنجیاد و چهارم از عمر این نیازمند درگاه الهی بمبارکی و فرخی آغاز شد امید که مدت عمر در مرغیات ایزدی مصروف باد در بیست و ششم بسیر آبشار او عرفت شد چون چشمه مذکور بشویی و گوارائی مشهور بود بآب گنگ و آب دره لار در حضور وزن فرمودم آب اوهر از آب گنگ سه ماشه گران آمده آب گنگ از آب دره لار نیم ماشه سبک تر شد در سیم مقام هیره پور نزول بارگاه اقبال گشت با آنکه اراد نقاش خدمت کشتوار را خوب کرده چون رعایا و سکنه کشمیر از طرز سلوک او شکوه می نمودند اعتقاد خان را بصاحب صوبگی کشمیر سرفراز ساخته اسپ و خلعت و شمشیر خاصه دشمن گذار باو عنایت فرمودم و اراد نقاش را بخدمت لشکر قندشار تعین نمودم گذر سنگبه راجه کشتوار را که در قلعه گوالیار مقید بود از حبس بر آورده کشتوار باو عنایت کردم و اسپ و خلعت و خطاب راجه باو عنایت شد حیدر ملک را بکشمیر فرستادم که از دره لار جوی آب بیاف ورا افزا بیارد سی هزار روپیه بیجهت مصالح و اجوره آن حواله شد دوازده ماه مذکور که بهستان جمو بر آمده در بهنر نزول اتفاق روز دیگر شکار قمرغه کردم و اور بخش پسر خسرو سب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار عنایت شد در بیست و چهارم از آب چذاب عبور ارستم از لاهور آمده ملازمت نمود همدری تاریخی انضامش دیوان خرم عرضه داشت نموده اعتدالیهای خود را لباس معذرت پوشانیده از ۱۰۰۰

استحکام داده بخدمت پرداخت معتمدان که بخدمت بخشگیری لشکر دکن اختصاص داشت چون آن مهم بانجام رسیده حسب التماس مشارالیه طلب شده بود درین تاریخ آمده استاندوس نمود * از عرائس آنکه چون در حرم سرائه عصمت داده مرورند که چهارده پانزده هزار رویه قیمت داشت گم شده حوثکرایه منجم بعرض رسانید که درین دوسه روز پیدا می شود و صادق حان رمال معروضداشت که در همین دوسه روز از حایه بهم میرسد که مصفا و پاکیزگی متصف باشد مثل عداوتخانه و حایه که مخصوص نماز و تسبیح و اشغال باشد عورت رمالی عرض کرد که درین روزی پیدا خواهند شد و عورت سعید پوست از رویه شگفتگی آورده بدست حضرت خواهند داد قصا را روز سوم یکی از کنیزان درک در عداوتخانه یافته بخوشحالی تمام تنسم کدان بدست می داد چون سخن هرسه یکنی دشت هردام بانعام خاطر حواء سرور گردید چون حالیه از عرائس نمود نوشته شد در بدولت کوکب و خدمتگاران و غیره دوازده نفر از بددهای نزدیک را سرالویه امراء صوبه دکن تعیین فرمود که اهتمام شایسته نموده سرعت هرچه تمامتر بدرگاه حاضر سازند که بلسگر میروی اثر قددها فرستاده شود چون درین انام مکرر بعرض رسید که حرم نه بعضی از مختال حاکیو دور حای بیگم و شهریار بی حکم دست تصرف دراز ساخته از حمله پرگنه دهولپور که در حاکیو فرزند شهریار اردوان اعلی تنخواه شده بود در یا نام اعلان را از نوکران خود ناحمی فرستاده و او باشریف الملک ملازم شهریار که بهوحداری الحدود مقرر بود جنگ کرده و کس بسیاری از طرفین بقتل رسیده اند اگرچه از توقف او در ملعه ماند و ملتسمای دور از حساب و نامعقول که در عداوت خود بظهار آن حرات نموده بود ظاهر میشد که عقل او سرگشته است لیکن از استماع این اخبار منقلب گشت که حوصله او را گنجایش این همه عداوت و تربت که در حق او شده نیست و دماغش حیل پذیرفته بدانرا راحه روز اموں را که از خدمتگاران قدیم است و نزدیک بود بود او فرستاده ازین حرات بی نایب نارپرس فرمود و مرمان شد نه بعد ازین صفت احوال خود نموده مدام از حادّه معقول و شاهراه ادف درون نه بدید و بمحفل حاکیو خود که از دیوان اعلی تنخواه یافته حرسند باشد و رفهار اراده آمدن ملازمت نماند و جمع از بددها که بجهت نورش قددها طلب شده بود روانه درگاه و آقاسار اگر خلاف حکم مظهر رسید بدامت خواهد نشید در بدولا میو طهرالدنی بغیره میرو میوان پسر شاه نعمت الله مشهور از انراں آمده ملازمت نمود خلعت و هشت هزار درپ انعام شد * آحاله دکنی بانرمان عدایت عدوان بود راحه برسنگدو بخصت یافت که سرالویه نموده حاضر سازد قتل ازین بدادرعانت بنار و مرحمت سرشار که نه حرم و فرزند او داشتم در هنگامی که پسرش را بعماری صعب دست داده بود بخود قرار داده بودم که اگر حادّه تعالی او را نه بخشد دیگر شکار بدوق نکنم و هلیج حانداری را بدست خود آورده بنارم با این منل و هوس که مرا ناشکار است خصوص نه شکار بدوق مدت ببحال بفراموشی آن نگشتم در بدولا که

ایندهمین نموده و تا آنکه رضداشت فرزند خانچهاں رسید که شاه عباس با لشکرهای عراق و خراسان آمده قلعه قندهار را مستحضر نموده حکم فرمود که ساعت بیست برآمدن از کشمیر مقرر نمایند خواجه ابوالحسن دیوان و صادق خان بخشی پیشتر از موکب منصور بلا در شتافتند تا رسیدن شاه زادگاه عالی مقام را با لشکر دکن و گجرات و بنگاله و بهار و جمعه از امرای که در رکاب ظفر قرین حاضراند و آنچه در پی از مسائل جائیز خود برسدند فرزند خانچهاں بملاقات روانه سازند همچنان توپخانه و حلقه های مست فیکان خزانه و سلاح خانه سامان نموده فرستد چون به این ملکان و قندهار آمدن کماثر است بے تهیه اندوه فرستادن لشکر گران صورت پذیرفته بنابراین مقرر شد که غله قزوین را که با مصالح هندی بنجیاره گویند دلاسا نمود و زر داده مقرر فرمایند که همراه لشکر ظفر اثر باشند تا از معمر اندوه تنگی نکشند اینجا بنجیاره طایفه ایست مقرر بعضی هزار گاؤ و بعضی پیشتر یا کمتر به تفاوت میدارند غله از بلوکات بشهرها آورده میفروشند و در لشکرها همراه میداشند و در چنین لشکریه اقامت صد هزار گاؤ بلکه پیشتر همراه خواهند بود امید که بدو فایده کریم کارساز لشکر عدت و آلات سامان شود که تا اصفهان که پای تبت اوجست دریغ جا تمام و توقیف رو ندشند بختانچهاں فرمان شد که رفهار تا رسیدن عساکر منصور از ملکان قصد آن جانب نمایند و اضطراب نکنند و گیش بر حکم دارند بهادر خان اوزبک بعنایت اسپ و سرو پا سرفراز گشته بکمک لشکر قندهار مقرر شد فاضل خان بمنصب دوشواری ذات و هفتصد و پنجاه سوار مختار گردید چون بعرض رسید که فقراء کشمیر در زمره سدان از شدت سرما محنت می کشند و بسختی و دشواری میگذرانند حکم فرمود که قریه از اعمال کشمیر که سه چهار هزار روپیة حاصل آن بوده باشد حواله ملا طالب اصفهانی نمایند که در وجه لباس فقرا و گرم کردن آب بجهت وضو ساختن در مساجد باید که معروف نمایند چون بعرض رسید که زمینداران کشتوار باز سرآمد و عصیان برانگشته به قتل و فساد پرداخته اند به اراک نشان حکم شد که گرم و چسپال شتافته پوش از آنکه خود را قائم سازند تنبیه بر اعمل نموده بیخ فساد آنها بر کند درین تاریخ زمین العابدین که بطلب خرم رفته بود آمده ملازمست نمود و معروضداشت که قرار داده او این است که ایام برسگال را در قلعه ماند و گذرانیده متوجه درگاه شود عرضداشت او خوانده شد از فحوائص مضمون و ملتسمانی که کرده بود بوسه خیر نهی آمد بلکه آثار بیدارتی ظاهر میشد لاجرم فرمان شد که چون او اراده آن دارد که بعد از برسات متوجه درگاه شود باید که امرای عظام و بندگان درگاه که بکمک او مقرر اند خصوص از سادات بارهه و بخاری و شیخ زاده و افغان و راجپوتان تمام را بدرگاه روانه سازد بمیزا رستم و اعتقاد خان حکم شد که پیشتر به لاهور رفته استعداد لشکر قندهار نمایند بمشارالیه یک لک روپیة برسم مساعدت عنایت شد و به عنایت خان و اعتقاد خان نقاره مرحمت فرمود که اراکت خان که به تنبیه و تادیب مفسدان کشتوار شتافته بود بسیاری را به قتل رسانیده از سرنو ضبط نموده و

و سه رأس از قیفاور کوهی و عددی ده تیرو نعلنگ انداختم در بنوا حکیم مومنا بوسیله
 یکی السلطنت مهابتیاں دولت ملازمت در نباتات از وی قدرت و دلیری مقصدی علاج
 شد آمد که قدم او مبارک باشد منصب امان الله پسر مهابتیاں دو هزاری دات و هزار
 و هشتصد سوار معر شد دور دهم طهر بگلی مکی مورن نارگاه اقبال گردید و حش شرف
 در انجا آراسگی نادت مهابتیاں را رحمت کابل فرموده اسپ و میل و خلعت
 مرحمت فرمود منصب اعدار حان پیکهاری دات و چهار هزار سوار حکم شد چون
 بدو قدم انداختم و بسار پند معنی شده صاحب صونگی آگه سرورار سلطنت
 و حراست قلعه و حراست بعهده او معر داشتیم بعد نادت میل و اسپ و خلعت ممتاز
 ساحده رحمت فرموده بدست و بهم در کهای کدوار ازاد قتاں از دشمن آمده سعادت
 استادنوس در نادت دریم از دی بهشت ماه الهی در حظه دلکشای کشمیر برول احوال
 این معر منورار منصب دو هزار و پانصدی دات و هزار و چهار صد سوار سرورار
 گردید در دیولا بکیت رفاهت احوال رعانا و سپاهی مرسوم و وحدی را بر طرف ساحده
 فرمان شد که در کل ممالک مسموسه نعلت و وحداری مراحمیت فرسارند در دستیاں
 می دورک منصب دو هزاری دات و هفتصد سوار ممتاز گشت در تاریخ سیر دهم
 بمسارند اظنا خصوص حکم مومنا از نازری چاب صد نموده سدک شدم بمقر قتاں
 سرور پانصدی مومنا ده هزار دوف انعام شد حسب الاقامت حرم منصب عند الله حان
 شش هزاری مقرر گشت سرورار حان بعدایت بقاره سرورار گردید بهادر حان اوریک
 از قندهار آمده دولت رمی بوس در دست صد مهر بصدعه ندر و چهار هزار روزنه بوس
 تصدق گذارند مصطفی حاکم تنده شاه نامه و حمسه شمع بطمی مصور بعمل استادان
 با دیگر تحفه ها رسم بدشکش فرستاده بود بنظر در آمد عود حواد ماه الهی لشکر حان
 منصب چهار هزاری دات و سه هزار سوار سرورار دات و معر حمله منصب دو هزار
 و پانصدی دات و هزار سوار عدالت شد از امرا و صوبه دکی بری موجب ناصافه منصب
 سرورار گردیدند سرورار حان سه هزار و دو هزار و پانصد سوار سرورار حان دو هزار
 و پانصدی دات دو هزار و دو دست سوار با قتاں دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار
 شوره حان دو هزار و پانصدی و هزار و دو دست سوار حان سپار حان دو هزاری دات
 و دو هزار سوار مرزا والی دو هزار و پانصدی و هزار سوار سرورار دات بر سر مرزا شاهرخ
 هزار و پانصدی دات و سوار راهد حان هزار و پانصدی و هفتصد سوار عقد قتاں هزار و پانصدی
 و سیصد سوار انراهم حسنی کاشعری هزار و دو صدی و شصت سوار دوالفقار حان هزار و پانصدی
 پانصد سوار راحه گنجنگه و همت حان بعدایت بقاره ممتاز گردیدند دوم تیر ماه الهی سید
 نادرک محطاب مصطفی حانی سرورار گردید و بقاره بدر مرحمت شد در دیولا تهور حان که از
 حد متگاران بر دیک است نادرمان مرحمت عدوان بطلب مرید اقباله بد شاه پور بر رحمت
 شد بدش از بی بچند روز عراض متصدیان صوبه قندهار مشتمل بر عربت دارای ایران به
 تسخیر قندهار رسیده بود و حاضر صداقت آئین بطر بدست هائے گذشت و حال تصدیق

باچندس از بندهای خاص بعزم شکار توجه فرمودم و از قیطار کوهی و چهاره باصند و بیست و چهار راس شکار شد درین روز بعرض رسید که ظفر خاں پسر زین خاں برحمت حق بدوست سعادت امید پسر او را بمنصب هشت مدی ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم

جشن هفتدهمین نوروز از جلوس همایون

شب در شنبه شهر جمادی الاول سنه هزار و سی و یک هجری بعد از گذشتن یک ماه و پنج گهزی و کسری نذر اعظم فروغ بخش عالم دولتمداره حمل را بنور جهان افروز خویش منور گردانید و سال هفدهم از جلوس این نیازمند بفرخی و فیروزی آغاز شد درین روز بیست افروز آصف خاں بمنصب شش هزار ذات و سوار سرفراز گردید قاسم خاں را بمقام صوبه پنجاب رخصت فرموده اسپ و فیل و سورپا عنایت نمودم هشتاد هزار درب برنیل بیگ الپچی دارای ایران انعام شد در ششم ماه مذکور مقام راول بندگی مورد عساکر منصور گردید فاضل خاں بمقام بیست و یک سرفزاری یانت برنیل بیگ حکم شد که تا هنگام مراجعت موکب منصور از سیر کشمیر در دارالسلطنت لاہور آسوده بسر برد بابت قلچاں لنگر فیل عنایت شد چون درینو مکر استماع یافت که دارای ایران از خراسان بعزم تسخیر قندهار شتافته اگرچه این حرف نظر بر نسبتهای سابق و حال بغایت بعید می نمود و از حساب دور بود که این قسم بادشاه بزرگ خیالات سبکی و بی حوصلگی بکار برد و بر سر ادنی بنده از بندهای من که باسیصد چهار صد نوکر در قندهار باشد خود بیاید اما از آنجا که حزم احتیاط از شرایط جهانداري و توازن سلطنت است زین العادیں بخشی اعدیان را با فرمان مرحمت عنوان نزد خرم فرستاده ام که با عساکر فیروزی اثر و نیلان کوه شکوه و توپخانه عظیم که در آن صوبه یکمک او مقرر بود بسرعت هرچه تمام تر خود را بملازمت رساند که اگر این حرف مقرون بصدق باشد او را بالشکری از حساب و شمار بیرون و خزانه از حد و اندازه افزون فرستاده شود تا نتیجه عهد شکفی و حق ناشناسی را در یابد هشتم ماه مذکور در سرچشمه حسن ابدال منزل شد فدائی خاں بمنصب دو هزار ذات و هزار سوار سرفراز گردید بدیع الزمان بمقام بیست و یک سرفزاری اعدیان مقرر گشت در دوازدهم ماه مذکور روز جمعه مهابتخاں از کابل آمده ملازمت نموده سعادت زمینی بوس دریافت و مورد الطاف روز افزون گردید مد مهر بصیغه نذر و ده هزار روپیه برسم تصدق گذرانید خواجه ابوالحسن تاینان خود را اراسته بنظر گذرانید دو هزار و پنجاه سوار خوش اسپه بقل در آمد که از آن جمله چهار صد سوار برق انداز بودند در منزل مذکور شکار قمرغه طرح افگنده سی

و مرقعات هندو را سرب ناسی می گویند و معدی سرب یا سی انکه نازکها همه چتر و کثرت استعمال سداسی شد و تفصل مراتب آنها بسیار است و در طایفه سرب ناسی چند گروه اند و از جمله یکی موتبی است که از حود صلب اختیار میکنند و حود را تسلیم می سازند چنانچه مطلق ریان را بگرفتاری آشنا نمی سازند اگر ده شدن روز یک حا استقامت نباشد قدم پندش و پس نمی بهند محکم حرکت ناحقنار آنها سر نمی رند و حکم حمان دارند چون تصور آوردند بقیص احوالش نبوده شد استقامت عینی در حالش مشاهده افتاد بخاطر رسد که در حالت مسنی و بختبری و بختودی اداسه خارجی ابرو سرزد بفران چند پدله عرق در آشفته ناز حور اندوده شد بدو می ملکه اس کا بهم رسانده بود که سرموئی تعدد نبات و بهمان استقامت بود تا از هوش روت مثل مرده ها او را بر آشفته بودند حق تعالی رحمی کرد که سر حانی ناز درسد القصه در مرده حود عرب استقامت داشت درینولا به بدکس نازج فتح کانکره و نازج بناء مسجد که در قلعه مذکور فرموده شده معروضداشت چون حود نامه بود دوشده شد

شهباناه رمان شاه جهانگیر اس شاه اکبر * ده شد موهبت کسور نادر شاه ارحکم تعددبری جهانگیر و جهان بخش و جهان دار و جهان دارا * که از دست حوان او جهان امن شد از بدی سوسنوعرا اس قلعه را نکشود نازش * حود گفتا کشود اس قلعه افعال جهانگیری نازج بناء مسجد را چندی گفته

بودن شاه جهانگیر اس شاه اکبر * نادر شاه است که در دهر نادر نانی

قلعه کانکره بگرفت بنامد اله * ابر بدعش که کند فطره او طودی

شد چو ارحکم رے اس مسجد پروردنا * که مدور شود از سجده او سداسی

هاتف از عذب بگفت ارپه نازج نازش * مسجد شاه جهانگیر بود نورانی

در عود اسعدار مد شاه الهی جاگیر و حشم و اسداف ریاست و امارت اعتمادالدوله مدور جهان بیگم از رانی داشتیم و حکم فرمودم که نقاره و نوبت او را بعد از دوش نادرشاهی مدوایده باشند چهارم ماه مذکور حوانی برگنده کشته بود محفل فرول مواکب رالا گشت * درن و رخواحه انوالحسن بعالی منصب دنوانی کل سرورار گردند بسی و دو هزار امراء دکی خلعت عداست شد انوسعد مدبره اعتمادالدوله منصب هراری داف و ناصد سوار سربلندی داشت * درینولا عرصداشت حرم رسد مشتملبر انکه حسمو در هشتم ماه دعارفه درن قولنج و دبعث حفات سپرده ببتوار رحمت ربا العالمی بدوست دودهم ماه مذکور در کنار بهت بدولت انعان اعدان قاسم حان منصب سه هراری دات و دو هزار سوار سرورار شد راحه کشند اس بخدمت موحرداری دعالی معمار گشت و منصب او اصل و صده دوهزار داف و پانصد سوار معبر شد بدش اری و اول و دساولن بعن شده بودند که در شازگاه کر چهاک حرکه قرنس نمادند چون بعین رسد که شکارے بشاخصد در آمده بیست و چهارم ماه مذکور

انجا را عزت و حرمت داشتند چون سینه که نسبت باعضای دیگر شریف تر است درین مقام افتاد اینجا را نسبت بجایهای دیگر گرامی تر داشتند و بعضی برانند که این سنگ که التیال معبود و منصوب کفار شقاوت اثار است آن سنگ نیست که در قدیم بوده بلکه سنگی که در قدیم بود لشکری از اهل اسلام آمده سنگ مذکور را برداشته در قعر دریا انداختند بدستوری که هیچکس پے بدان نداشت برد مدتها این غوغای کفر و شرک از عالم بر افتاده بود تا آنکه برهمنی مزور بجهت دکان آرائی خویش سنگی را در جایی نهان ساخته نزد راجه وقت آمده گفت که من دوگا را بخواب دیدم که بمن میگفت که در فلان مقام مرا انداخته اند زود مرا دریابید راجه از ساده لوحی و طمع زر که در نذورات خواهد آمد سخن برهمن را معتبر داشته جمعی را بهمراهی فرستاد و آن سنگ را آورده درین مقام بعزت تمام نگاهداشته اند و از سرنو دکان ضلالت و گمراهی فرو چیده اند و العلم عند الله از بتخانه مذکور بسیر دره که بکوه مدار شهرت یافته عبور اتفاق افتاد جائی نفیس است از روی آب و هوا و طراوت سبزه و لطافت مقام نظرگاه خوشی است و آبشار در آن مقام واقع شده که از فراز کوه آب فرو می ریزد حکم فرمودم که عمارت موزون در خور این مقام اساس نهند در بیست و پنجم ماه مذکور رایات مراجعت معطوف داشته الفخان و شیخ فیض الله را بعنایت اسپ و فیل سرفراز ساخته بمحافظت قلعه رخصت فرمودم روز دهم قلعه نور پور محل نزول اردوی معلی گردید بعرض رسید که درین نواحی مرغ جنگلی بسیار است چون تاحال شکار مرغ مذکور نکرده بودم روز دیگر مقام فرموده به نشاط شکار خوشوقت گشتم چهار قطعه شکار شد در جثه و رنگ و صورت از مرغ خانگی تمیز نمیتوان کرد و از خصوصیات مرغ مذکور آن است که اگر از پا گرفته سرنگون سارند تا هرجا که برزد آواز بر نمی آرد و خاموش می باشد بخلاف مرغ خانگی که فریاد می کند مرغ خانگی را تا در آب گرم غوطه ندهند پرهایی آن بسهولت کنده نمی شود جنگلی از عالم دراج و پودنه خشک کنده می شود از اقسام آن فرمودم که طعام بخزند و کباب کردند بد طعام ظاهر شد هر چه کلاں است گوشتش در نهایت بیمزگی و خشکی است جوانه اش فی الجمله رطوبتی دارد اما بد طعام است زیاده از یک تیرانداز پرواز نمی تواند کرد خردش اکثر سرخ می باشد و ماکیان سیاه و زرد و درین جنگل نور پور بسیار است نام قدیم نور پور دهمیست بعد از آنکه راجه باسو قلعه از سنگ و منازل و یساتین طرح افکند بمناسبت نام من نور پور گویند تخمیناً سی هزار روپیه صرف این عمارت شده باشد غایتاً عمارتی که هندوان بسلیقه خود بسازند هر چند تکلفات بکار برند دلنشین نیست چون جای قابل و سر منزل دلکشا بود حکم فرمودم که یک لک روپیه از خزانه عامره بجهت عمارات انجا تنخواه نمایند و منازل عالی در خور آن سرزمین اساس نهند درینولا بعرض رسید که سناسی موتی درین نواحی می باشد که مطلق اختیار از خود دور کرده حکم فرمودم که بتصور بیاورند که بحقیقت او را رسیده شود عابدان

دیگر به پرسش فرزندان و خوششان او رفته چهل و یک تن از فرزندان و اقوام و درازده نفر از متحصنان او را سر و پا عذابت نموده از لغاس ماتم بر آوردند روز دیگر بهمان عرصت کوچ نموده متوجه تماشاخانه قلعه کانگوه شدیم بچهار مدخل دریا به ما گنگا مورد اردوسه معلی گشت الف حل و شدم بیض الله محارسان قلعه مذکور سعادت رمی بیوس در بانمندی درسی مدخل پیشکش راحه چنقا به نظر در آمد ملک او نعمت و پندگوه از کانگوه دور ترست درسی کوهستان از عمده تر مینداریه بدست گردیده همه رمنفدازان ملک ملک اوست و عقبهای دشوار گذار دارند تا حال اطاعت هیچ پادشاهی نکرده پیشکش نرسداده بود نوادر او بپیر نهارست سرور گشته از حادثه او مراسم بددگی و دولتیخواهی طاهر ساحت حیلک شهری و معقول بنظر در آمد انواع مزاحم و دوازش سروراری نداشت * بناروح نعمت و چهارم ماه مذکور متوجه سیر قلعه کانگوه شدم و حکم کردم که فاضلی و میر عدل و دیگر علماء اسلام در رکاب نموده آنچه شعار اسلام و شرایط دین محمدی است در قلعه مذکور بعمل آورند تا جمله قریب یک کوره طی نموده برقرار قلعه برآمده شد بتوفیق این پادشاهان بانگ دمار و حواری حطه و کشتی گز و غیره که از ابتدای بناد این قلعه تا حال شده بود همه را در حضور خود بعمل آوردیم سخنداد شکر این موهبت عظمی که هیچ پادشاهی بتوفیق بران نیافته بود بنقدم رسانیده حکم فرمودم که مسجد عالی درون قلعه بنا نهاد قلعه کانگوه برکوه بلند واقع است و در استحکام و متانت بنده است که اگر ادوکه و لوازم قلعه داری برجا باشد دست روز دامن آن نمیرسد و کمد تدبیر از تسخیر آن کوتاه است اگرچه بعضی حاسر کوبها دارد و توپ و تفنگ میزند اما حصاران را ران ندارند می تواند که بتمای دیگر نقل مکان نموده از آسیب آن محفوظ ماند قلعه مذکور بیست و سه برج و هفت دروازه دارد دور درون آن یک کوره و پانزده طاب است طول پانزده کوره و دو طاب و عرض اریست دو طاب رانده و از پانزده کم نبی و ارتفاع یکصد و چهارده درجه دوحوض درون قلعه دارد یکی در طول دو طاب و در عرض یک و نیم طاب و دوم بر سر آن بعد از فراغ سیر قلعه تماشاخانه بنجانه درگا که نه بهون مشهور است توحیه فرمودم عالی سرگشته نادمه صلاحت شده قطع نظر از کفار که بت پرستی آئنی انبیاست کوره کوره از اهل اسلام مسامت بعد طی نموده ددور می آرند و پرستش این سنگ سیاه می نمایند نزدیک بنجانه مذکور در دامن کوه طاهراکان گوگرد است و از اثر حرارت و تانش پیوسته آتشی شعله می کشد ابرا حوالا موکهی نام نهاده اند و یکی از کیهات بت قرار داده و می الواقع هود اعتقاد درست و راست داشته عوام الداس را مرفقه اند هود می گویند که چون رن مهاد نو را عمر برآمد و شربت مرگ چشید مهاد نو از عادت محبت و تعلق که باو داشت مرده او را ندوش کرده سردر حبال نهاد و لاشه او را با خود می گردانید چون مدتی برین گذشت ترکیب او متلاشی گشت و از هم روز رحمت هر عرصه در حائے افتاد و در حور شرافت و کرامت هر عضو

در میان آن خاله‌های فیروزه رنگ افتاده بر دور آن هر خط فیروزه رنگ کشیده مشتمل بر هشت کنگره و بر دور آن خط فیروزه بعرض دو انگشت سرخ گل شفق‌آلو و باز برگردن آن خط فیروزه رنگ و پایهایش نیز سرخ رنگ زنده را که وزن فرموده شد یکصد و پنجاه و دو توله بر آمد بعد از کشتن و پاک ساختن یک صد و سی و نه توله شد دیگر مرغ زرین است که ساکنان لاهور شن گویند و کشمیریان بوط نامند رنگش از عالم سینه طاوس و بالای سر کاکل و دمش مقدار چهار پنجم انگشت زرد مانند شهپر طاوس و جثه برابر قاز غایتاً گردن قاز دراز و بے اندام است و ازین کوتاه و باندام برادر شاه عباس مرغ زرین خواسته بود چند قطعه مصبوب ایلچی او فرستاده شد روز دوشنبه جشن وزن قمری آراستگی یافت درین جشن نور جهان بیگم بیپهل و پنجم کس از امرای عظام و بندهای نزدیک خلعت داد چهار دهم ماه مذکور موضع بهلون از مضائق سیتا میل نزول آرد و گیهان پوی گردید چون هوا سیر کنگره و کوخستان مذکور پیوسته مرکوز خاطر بود آردوی کلان را درین مقام گذاشته باجمعی از بندهای مخصوص و اهل خدمت متوجه تماشای قلعه مذکور شدم چون اعتماد الدوله بیمار بود در آردو گذاشتم و صادقخان میر بخشی را بجهت محافظت احوال مشارالیه و محارست آردو نگاه داشتم روز دیگر خبر رسید که حال اعتماد الدوله متغیر گشته و علامت یاس از چهره احوالش ظاهر است از اضطراب نور جهان بیگم و نسبت التفات که مرا باو بود تاب نیارده بار و مراجعت نمودم آخرهای روز بدیدن او رفتم وقت سکوت بود گاه از هوش میرفت و گاه بهوش می آمد نور جهان بیگم بجانب من اشارت کرد و گفت می شناسید در چنان وقتی این بیت انوری را خواند

آنکه نابینای مادر زاده اگر حاضر شود * در چنین آرایش عالم به بیند مہتری

دو ساعت بر بالین او بودم هرگاه بهوش می آمد هرچه میگفت از روی آگاهی و فهمیدگی بود القصه شب هفتم ماه مذکور بعد انقضای سه گهری برحمت جابود پیوست چه گویم که ازین واقعه وحشت افزا بر من چه گذشته هم وزیر عاقل کامل بود و هم مصاحب دانای مہربان

از شمار دو چشم یک تن کم * در حساب خرد هزاران بیش

با آنکه بار چنین سلطنتی بر دوش اختیار او بود و این ممکن و مقدور بشر نیست که در دخل و تصرف همه را از خود راضی توان داشت هیچکس بجهت عرض مطلب و مهم سازی خود نزد اعتماد الدوله نفوذ که از پیش او آزردہ برگشته باشد هم دولتخواهی و کفایت صاحب را مراعات مینمود و هم ارباب حاجت را خورسند و امیدوار میداشت الحق این شیوه مخصوص او بود از روزیکه مصاحب او بجوار رحمت ایزدی پیوست دیگر بخود نه پرداخت روز بروز میگذاخت اگرچه در ظاهر بجهت سرانجام مهام سلطنت و تمشیت امور دیوانی محنت بخود قرار داده دست از کار نمیداشت لیکن در باطن باتش جدائی او میسوخت تا آنکه بعد از سه ماه و بهشت روز درگذشت روز

است بغیر وسواس و احتیاط که درین امور است در حضور می درماید که پاک سارند و حود متعبد شده چینه دانه اندرا ملاحظه می کند که چه حورده و حوراکب این حاور چیست اگر احياناً چتره که کراهیت داشته باشد بنظر در می آید ترک حورده آن می کند پیش ازی اقامت مرعانی بعینار سوده میل نمی درمودم در هنگامیکه دارالمرکت احمیر محل درول زانات اقبال بود سوده مرعانی خانگی را دادم که گرمهای مکرده می حورده از مشاهده آن طبیعت را نعت بهم می رسد از حورده سوده مرعانی خانگی ترک دادم تا آنکه درین تاریخ مرعانی شکار شد درمودم که در حضور پاک کردند از چنده دان اول پاهنکی حورده بر آمد بعد ازان بقه کلای ظاهر شد مودته کل بود که تا بچشم حورده دیده نمود مدول نقوان کرد که ناسی کلای تواند فرو برد مستغفار امروز نبود قرار دادم که در کل مرتکب مرعانی بشوم حان عالم معروض داشت که گوشت عقاب سعید نعت لید و نازک میداشت بنابراین عقاب سعید را طلبد اشته درمودم که در حضور پاک ساختند اتفاقاً از چنده دان آن ده بقه بر آمد مدعی مکرده طبیعت اقبال که از ناک آن حاضر متادی و متدوم می گردد در نیست و کم ناع سهوند مسرت افرای حاضر گشت و دو روز مقام نموده از سفر و تماشای آن معظوظ گشتم در مدولا حواحه ابوالحسین از موده دکن آمده سعادت ملازمت در ناعت مورد عیایاب روز امروز گردید عرو مهمی ماه الهی در نور سرامدل اتفاق افتاد منصف معتمد حان از اصل و اصافه دو هزاره دات و شش صد سوار حکم شد حان عالم بصاحب صوبگی اله اناس سرمراری یافت اسپا و سرو پا و شمشیر مرصع عنایت نموده رخصت درمودم مقرب حان بمنصف پنج هزاره دات و سوار ممتاز گشت روز مدارک شده که کنار آب ناه مدول شد قاسم حان از لاهور آمده دولت ملازمت در ناعت هاشم حان برادر او ما رمننداران دایم کوه سعادت آستانفوس سرمرار شد ناسوس رمنندار تلوار حانوری بنظر در آورد که مردم کوهستان آرا حان بهی خوانند مانند قرقادل است که تدریو دیر گویند رنگش معینه رنگ ماده قرقادل است لکن در حقه قرقادل سعید ناسوسی مذکور معروض داشت که این حاور بر کوه برف می باشد و حوراکش علف و سنه است تدریو در خانه نگاه داشته بچه اری گرفته شد و گوشت اقامت ان را از حوانه و دان مکر حورده شد توان گشت که گوشت تدریو را با گوشت حاور مذکور بختی نعت گوشت این حاور براتسا لید ترست از حانورانی که درین کوهستان بنظر در آمد یکی بهول پکار است کشمیران سونلو می گویند از طاکس ماده نیم سوانی حورده تر میداشت پشت و دم و هر دو نازو بیهایی مایل از عالم نالهاس چور و حالهاس سعید می دارد شکم تابیش سینه سیاه با حالهاس سفید و بعضی حالهاس سرخ نر دارد و پرها نازو سرخ آتش در بهانت نراقی و حوی و از سر مدول تا پس گردن دیر سناه نراق و نالی سر دو شاج و گوشش فیروزه رنگ و بر درو چشم و دهده پوست سرخ و در نر حلقوم پوسته گرد مقدار دو کف دست و در میان آن پوست مقدار یک دست نعتشه رنگ است و

سرمین خوشی اختیار نموده شهره بنانهاده شود که در موسم تابستان محل اقامت باشد و الا بجانب کشمیر عنان عزیمت معطوف گرد و مظفر خاں را بحفظ و حراست دارالسلطه آگوه گذاشته به نقاره واسپ و فیل سرفراز فرمودم میرزا محمد برادر زاده او را بفوجداري نواحی شهر مقرر داشته بخطاب اسد خانی و اضافه منصب ممتاز گردانیدم * و باقر خاں را بشصمت صوبه داری صوبه اوده سرفراز ساخته رخصت فرمودم * بست و ششم ماه مذکور از نواحی متبراً فرزند اقبال مند شاه پرویز بصوبه بهار و محال جاگیر خودش دستوری یافت سروپای خاصه با نادری و خنجر مرصع و اسپ و فیل لطف فرموده رخصت نمودم امید که از عمر بیخوردار باشد مکرمتان حاکم دهلی بدولت زمینی بوس سرفراز شد در ششم ماه بدارالملک دهلی نزول اتفاق افتاد و دو روز در سلیم گده مقام فرموده به نشاط شکار مشغول گشتم درینولا بعرض رسید که جادو رای کهاتمه که از سرداران عمده دکن است بخدمت من سعادت و در توفیق دولتخواهی اختیار نموده در سلک دولت خواهان و بندها منظم گردید فرمان مرحمت عنوان باخلعت و خنجر مرصع مصحوف فراین داس راآهور عذایت نموده بجهت او فرستادم غره دیماه الهی مطابق هفتم شهر صفر سنه ۱۰۳۱ هجری مقصود برادر قاسم خاں بخطاب هاشم خانی و هاشم بیگ خوشی بخطاب جان نثار خانی سرفراز گشتند هفتم ماه مذکور در مقام هردوار که برکنار گنگ واقع است نزول سعادت اتفاق افتاد هردوار از معتمد معابد مقرر هندوک است و بسیاری از برهمنان و تپیر گزینان درین مقام گوشه انزوا اختیار نموده بآئین دین خویش یزدان پرستی می نمایند بهر کدام درخور استحقاق از نقد و جنس تصدق لطف فرمودم چون آب و هوا ای دامن کوه پسند خاطر نیفتاد و سرزمینی که اقامت در آن توان کرد بنظر در نیامد برسمت دامن کوه جمو و کانگوه نهضت فرمودم درینولا بعرض رسید که راجه بهاگ سنگه در صوبه دکن مسافر ملک عدم گشت از افراط شراب بغایت ضعیف و زبون شده بود ناگاه غشی برو مستولی میگردد هر چند اطبا تدبیرات بکار برده داغها بر فرق سر می سوزند بهوش نمی آید یک هفتاب روز بے شعور افتاده روز دیگر میگذرد و زن و هشت کفیز خود را بآتش و فله او سوختند جگت سنگه برادر کلانش و مهاسنگه برادر زاده او هر دو نقد حیات در کار شراب کوه بودند مشارالیه از آنها عبرت نگرفته جن شیرین بآب تاخت فروخت بغایت وحیه و نیک ذات و سنجیده بود از ایام شاهزادگی بخدمت من پیوسته بمیامن تربیت من بوالا پایه پنجهزاری رسیده بود چون ازو فرزندی نمانده ندیده برادر کلانش را باوجود هجر سن بخطاب راجگی سرفراز ساخته منصب دو هزاره ذات و هزار سوار عنایت فرمودم برگنه انبر که وطن آنهاست بدستور سابق بیجاگیر او مقرر شد تا جمعیت او متفرق نشود اصالت خاں پسر خانجهان بمنصب هزاره ذات و پانصد سوار سرفراز شد هشتم ماه مذکور در سراسر آلوتوه منزل شد چون پیوسته به نشاط شکار مشغول و طبیعت بخوردن گوشت جانورانی که به دست خود شکار می کنم بیشتر راغیب

امید که از عمر و دولت برخوردار باشد در بنوا نیست لکن روپنه حرانه مصحوف
 الهدهاں خاں بخت صرف ضرورتات لشکر و کی درد حرم فرستاده مشارالیه بعدایت
 فیل و علم سروراری یامت در نیست و هشتم قیام حاش قراول بیگه مرض طبعی و دیعت
 حیاف سپردن از خدمتگزاران مراحدان بود و قطع نظرا مدون شکار و مهارت او درسی می
 از اکثر حروفات حدردار بود و پیروی مزاج می بسیار کرده بود باحمله از می ساخته
 خاطر م سکت گردانی بدینست امید که اندر تعالی او را بدینمراد * تقاضای بخت و
 بهم والدہ نور جهان ندانم بخوار رحمت الهی بدوست از صفای حمیدت ان کد دادوست
 حاندان عمت چه نوسم ے اعراق در پاکبی طینت و دانائی و سائر خوبیهای که در نور
 عوزات است مادر دهر همقلے او برآده و مادر او را از مادر حقیقی خود کمتر میداند استم
 نسبت تعلق و رابطہ محبت که اعتماد الدوله را با خود بقدری نه هیچ شورش را
 همسر خود ندیده از دنیا نماند میاس کرد که در آن پیر عمر رده چه گذشته باشد و همچنین
 از نسبت تعلق نور جهان ندانم با چندی والدہ چه توان نوشت و رندے مثل آصفیانی
 با بهایت حرم مددی و دانائی حامه شکیفائی چاک کرده از لباس اهل تعلق برآمده
 پدر مسجوح خاطر را از مشاهده حال گرمی فروددم سرع و درد سردرد اندر و هجده
 به نصیحت بداحث سون مدد دیامد زورے که می نه پرسش رقت چون اندازے
 شورش مزاج و ازدگی خاطر او بوده از روی شغقت و مرحمت حرمی چند نصیحت
 آمیز فرموده بحد دیگرتم و وا گذاشت تا آن آشوب فرو نشیند بعد از زورے چند حراحت
 درونی او را بمرهم القعات علاج کرده بار لباس اهل تعلق می آورم اگرچه اعتماد الدوله
 بخت رضا حوئی و پدری خاطر می بظاهر خود را صراط منکون و اظهار حوصله میدود
 لیکن باس نسبت الفکی که او را بدن حوصله چه همراهی تواند کرد عره آنال ماه
 الهی سربلند حاش و حاسپار حاش و بافتنجان بعدایت تقاره سربلندی یافتند عندالله
 حاش ے رحمت صاحب صوره دکی بمجال حاگیر خود آمده بدو ادیان عظام و مودم
 که حاگیر او را بیور نمایند باعتدال راس حکم شد که سراولی موده او را بصوره مذکور
 رساند * بخش از می محملی از احوال مسلم الرمان ثبت اوقد که باو خود چندین
 حقوق تربیت و توارش در می قسم بیعای توفیق خدمتگاری بدامت عربی تر اندک
 بیکبار برده آرام از پیش مرگرفته القماس سحر حصار و رات حاده مبارک بود از اینجا
 که در همه وقت در همه کارها توکل اس دیارمند مدت جداوند می دیار و کرم کارسار
 است کشاده پیشانی رحمت فرمودم با آنکه از همه قسم سامان داشت نسبت هزار
 روپنه بخت مدد حوچ انعام شد امید که حکم عالی الاطلاق می رسدله اطفا و سمنه
 دوا اس دیارمند را ارشفا حاده کرم خود صحت عاجل و شعلے کامل کرامت
 نداد چون هواے آگیر از مبر شدت حرارت و اضطراب گرما مزاج می ساگر مدون مزاج
 سرد هم زور دو شده آنال ماه الهی سده شاندر زانات عطیعت بدست کوهسدر
 شدلی بر انداخته شد که اگر هواے ناحیت باعتدال قریب باشد بر کنار آب گدگ

و تدارک ناموافق محافظت نمود امید که حکیم حقیقی از شفاخانه غیب محبت کامل نصیب گناه روز دوشنبه دوازدهم ماه مذکور مطابق بیست و پنجم شهر شوال سنه یکهزار و سی و هجری جشن وزن شمسی بمبارکی و فرخی آراستگی یانت چو رسد لکنفته بیماری معب کشیده پیوسته در محبت و آزار گذرانیده بودم بشکر آنکه چنین سالی بخیریت و سلامت بانجام رسید در سر آغاز سال حال اثر محبت بر چهره مراد پدید آمد نور جهان بیگم التماس نمود که وکای او متصدی این جشن عالی باشند الحق مجلسی ترتیب نمود که حیرت افزای نظارگیان گشت از تارتی که نور جهان بیگم در عقد از دواج این نیازمند در آمده اگرچه در همه جشن های وزن شمسی و قهوی لوازم انرا چنانچه لایق این دولت بوده باشد ترتیب نموده سرمایه اسباب سعادت و نیک بختی دانسته است لیکن در بی جشن بیش از بیش در تکلّف افزوده در آراستی مجلس و ترتیب بزم نهایت توجه بکار برد و جمعی از بندهای پسندیده خدمت و خواص مزاجدان که در بی ضعف از روست اخلاص و جانفشانی پیوسته حاضر بوده پروانه محبت برگزیدم میگویند بنوارشات لایق از خلعت و کمر شمشیر مرصع و خنجر مرصع و اسب و قیل و خوانها پر از زر هر کدام در خور پایه خویش سرفرازی یافتند با آنکه از اطبا خدمت شایسته بظهور نیامده بود باندک خفتی که دوسه روز دست میداد تقریبات برانگیخته انواع و اقسام مراجع بظهور آمده در بی جشن همایون نیز با نعامات لایق از نقد و جنس کام دل برگرفتند بعد از فراغ جشن مبارک خوانهای جواهر و زر بطریق نثار در دامن امید اهل نشاط و ارباب استحقاق ریخته شد و جوتکرای منجم که نوید بخش محبت و تندرستی بود بمهر و روبه وزن نموده مبلغ پانصد مهر و هفت هزار روبه باین صیغه در وجه انعام او مقرر شد در آخر مجلس پیشکشهای که بجهت من ترتیب داده بودند بنظر در آوردند از جواهر مرصع آلات واقمشه و اقسام نفایس آنچه خاطر بعند افتاد برگزیدم بالجمله موازی دو لک روبه صرف این جشن عالی بابت انعاماتی که نور جهان بیگم کرده بقلم در آمد سوای آنچه برسم پیشکش گذرانید در سنوات گذشته که من محبت داشتم سه من و یک دوسیر بیشتر یا کمتر بوزن در می آمدم امسال بنابر ضعف و لاغری دو من و بیست و هفت سیر شدم روز مبارک شنبه غره ماه الهی اعتقاد خاں حاکم کشمیر بمنصب چهار هزار و دوهزار و پانصد سوار سرفرازی یانت راجه گجمنگه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار ممتاز گشت چو خبر بیماری من بفروند شاه پرویز میرسد بفرمان طلب مقید ناشده بی تابانه متوجه ملازمت میگردد بتاریخ چهاردهم ماه مذکور در ساعت معسود و زمان معسود آن فروزند سعادت مند بدولت استانبوس مستعد گشته سه بار بر دور نشست گردید هر چند مبالغه نموده سوگند می دادم و منع میفرمودم او در زاری و تضرع افزوده بیشتر اغراق بکار می برد دست او را گرفته جانب خوک کشیدم و از روی شفقت و عاطفت در اغوش عزت تنگ در آورده القفات و توجه بسیار ظاهر ساختم

ناشوق که جان نثار بران آسوده ساخت * ارشوق جان سپید و احل را بهانه ساخت
 حسب الافعال مہانتجان منصب لاجس قاتشال اراصل و امانہ ہراری دات و
 پانصد سوار مقرر شد در سوانح گذشتہ ایمانی بران رمدہ کہ روز حش دسہوہ در کشمر
 اثر گروہنگی نفس و کوتاہی دم در حود احساس نمودم محکمہ ار کثرت نازدگی و
 رطوبت هوا در محراب نفس محتاج چپ دردنگ بدل گوانی و گروہنگی ظاہر شد
 رمدہ رمدہ نامدداد و اشتداد استقامد ار اظنائی کہ در ملازمت بودند محبت حکم
 روح اللہ منصدی علاج گشت و یک چندے بدواہائے گرم ملان تندرت نکازد
 مظاہر اندک تحفیعی شد چون اران گروہ برآمدہ مار شد طہر ساحت درس مرتفہ
 زوری چند بشدر بر و بار بشدر بشدر پرداخت ار ہنج کدام مانده براصل دنامم مقارن
 اشکال حکیم رکنا کہ ار سمر کشمر معاف داشتہ در اگرہ گذاشتہ بودم خدمت بدوست
 و ار روسہ دلیری و اظہار قدرت مرتکب معالجتہ شد و مدار مراد و نہ گرم و خشک بہاد
 اندر ترات او نیز فایده مرتب نگشت بلکہ سبب افزونی حرارت و خشکی دماغ و
 مزاج شد و رعایت صعیف گشتم و مرض رو ناشقداد بہان و محبت نامدداد اشکامد
 درس قسم وقت و چینی حالے کہ دل سنگ بر می میسوحمت ہذا بحر حکم مرزا محمہ
 کہ ار اظناد عمدہ عراق بود در عہد دولت پدر بر گوانم ارواقت آمدہ بودند ارانکہ نکت
 سلطنت سوحون بی دیار مد از استگی یافت چون سحوہر استقداد و تصرف طبیعت
 ار ہمکنش امتیاز داشت در مقام قربیت او شدہ بخطبہ جامع الرمانی امتیاز بشیخیم
 و نانہ اعتماد ار دیگر اظنا کہ در ملازمت بودند بر امروم بگمان آدکہ شاید وقتی ار ارواقت
 مصدر خدمتی تواند شد آن حق ناشدلس ناوحد چندہی حقوق و ملت و رعایت
 مرانی زردیدہ و بچینی حال پسنددہ املا بدوا و علاج حود را اشدا نمی ساخت
 ما انکہ ار جمیع اظنا کہ در ملازمت حاضر بودند بقدر امتیازی داشت متصدی علاج
 میشد ہر چند عدابت و الدعات ظاہر ساختہ ہندازا و مواسات تکلہہ می نمودم
 بدسترس صلسا شدہ در حواف می گفت کہ بردانش و حداقت حود اس قدر اعتماد
 ددارم کہ متصدی علاج توام گشت و ہمچینی حکم ابوالقاسم بحر حاتم الماک ناوحد
 خدمت حاضر ادگی و حقوق تربیت مقوم و متوحش حود را ظاہر می ساخت کہ
 ار و مت حاضر محققہ و معانی می شد تا معالجتہ چہ رسد ناگرہ دست ار ہمہ بار
 داشتہ ار تدبیرات ظاہری دل برکنده حود را بشکیم علی الاطلاق سپردم چون در تقدہ
 بدالہ تحفیعی می شد روز ہم بخلاب صاف و معدن ارتداف می نمودم رمدہ رمدہ
 دماط کشید و ممان گرم شدن هوا صرا ان محسوس گشت صعب و محبت روز افزونی
 بہان دور بہان بیگم کہ تدبیر و تجربہ او ارس اظنا بیشتر است خصوص کہ ار روسہ
 مہرانی و دلسوری باشد در مقام کم کردن بدالہ و تدبیراتی کہ مناسب وقت و ملان
 حال باشد شد اگرچہ پیش ارس ہم علاج کہ اظنا یکوردہ صلاح و موا دند او بود لکن
 در بدوقت مدار مہرانی او بہانم و شراف را بتدریج کم کرد و ار چہرہ سے نا مناسب

شایسته شده بود بمصمص چهار هزارى ذات و هزار سوار سوارى ياست مكرم حان
 حسب الحکم از صوبه اوقيهه آمده بآبادان دولت ملازمت مستعد گشت عقد
 مرزبانى برسم پيشکش گذرانيد مظفر الملک ولد بهادر الملک بخطاب نصر تجانى
 سرفراز گردید داودى رام دکهى علم عدالت شد و عزير الله ولد يوسف خان بمصمص هزارى
 ذات و ناصد سوار مقدار گشت روز مدارک شده است و بکم مقر تان از صوبه بهار
 رسیده دولت ملازمت در بامت در بدول اقالى و محبت على نيگ و حاجى نيگ
 و فاضل نيگ مرستادهای داراى ابرار را که بدفعات آمده بودند رحصت فرمودم
 دقاندک سرو پا و خنجر و حياء مرصع و چهل هزار روپيه نقد انعام شد و مسجد على نيگ
 محملت و سى هزار روپيه سرفراز گشت و بهمن دستور بدنگران مير در حوز شانسنگى
 چون انعام ها شد و نان بودى مناسب و مت بخت برادر والا قدر مصحوب نامبردها
 مرستاده شد درى تاريخ مكرم حان صاحب صوبگى دارالخلافه دهلوى و خدمت
 و وحدارى ميوات سرفراز شد شيعه بختيار عرب بمصمص سه هزارى ذات و دو هزار و ناصد
 سوار اصل و اصافه عزرا بختيار بامت شوره حان بمصمص دو هزارى و هزار سوار و گرد هر
 ولد راى سال کيوايه بهار و دو صدى و بهصد سوار و منار گشتند در بيست و نهم
 و سم نيگ نام مرستاده داراى ابرار آمده ملازمت نمود و مقنوب آن برادر عالى قدر
 مشتمل بر ميراثا محمت و نک حبهى گذرانيد آنچه برسم سوعات مرستاده بود بنظر
 در اوڭ در عود ترمه الهى فعل حاصل گچ رى نام بخت مرزبان حان مرستادم
 بنظر نيگ ملازم حرم عرصه شمت او آورده گذرانيد القماس اسب بختى نموده بود
 براحه کس داس مشرف و مودم که هزار راس اسب از طوابع سرکار در باندوده و در سامان
 نموده همراه روانه سار و اسب روپا رقى نام که داراى ابرار از عذام لسکر يوم از سال داشته
 بود بمحرم عدالت نموده مرستادم درى روز عيادت الدنى نام ملازم ازاد تان عرصه شمت
 او را مستملر بود فتح آورده بود گذرانيد در او اق گذشته ارشورش و فقه انگردى
 مرصدان گشور و مرستادن حلال پسر دلاور حان نگاشته کلک دنان گشته بود چون اس
 مهم از و سروسامان پسندیده بياست ازاد تان حکم شده بود که چون بآن خدمت
 شناسنده شفاقه مقصدان بد سوانجام را نموده و تاديس بر اصل دهد و بنوعى صطان
 کوهستان نماد به عذار تفرقه و آشوب مرحواشى آن ملک به بشيد مومى اليه
 بموجب نموده شفاقه خدمت شايسته طاهر ساحت و اهل فقه و مسا بصحرای
 آوارگى سر بهاده بيم حانى در رفتند و مجدداً حار شورش و آشوب آران ملک برکنده
 شد و مودم کارى استحکام داده و صط قهايجات نموده بشير مراجمت کرد بخلدوى
 اس خدمت پانصد سوار بر مصمص ازاد تان امرودم چون حواحه ابوالحسن بر مهم دکن
 مصدر ترنداب شايسته و خدمت پانصد شده بود هزار سوار بر مصمص مسارالايه
 اصافه فرمودم * احمد نيگ برادر راد ابراهيم حان فتح جنگ صاحب صوبگى
 اوقيهه سرفراز گشته بخطاب حانى و علم و تقاره بلند مرتبه شد و مصمص او از اصل و

مردم که در بصورت نا آهی دیگر مبروح ساخته بعمل آورد چند بچه مرصوده بودم سه حصه آهی برق و یک حصه دیگر آمخته دو قدصه شمشیر و یک قدصه کارد و یک قدصه خنجر ساخته بنظر آورد از آموش آهی دیگر جوهر بر آورده بود دستور شمشیر بمائی و حنوی اعیل خم میشد و اثر حرم نمی ماند مردم که در حضور آمدند رعایت خوف نبرد برادر شمشیرهای اعیل اول یکی را شمشیر قاطع دیگری را برق سرشت نام کردم بدفعل حلی رباعی که افتاده اس مصوم نماید گفته معروضداشت

از شاه جهانگیر جهان بامت نظام * افتاده عهد او برق آهی حام
راں اهی شد بحکم عالمگیرش * یک خنجر و کارد با دو شمشیر تمام

و شعله برق بادشاهی تازیانه یفته در بدو راحه ساز گدبو که بدن مرید افتالمد شاه پرویز رسیده بود آمده ملازمت نمود مرصود داشت نرده بود که اس مرید حصص الحکم از الدباس مبروحه صوبه بهار کردند آمد که از عمر خود برخوردار شد علم حل بدایت نقاره سولمدی بامت درسی تازیانه علیم الدس نام ملازم حرم مرصود داشت او را مشتمل مرصود متعنا شست مرصع که بطری ندر مرصوده بود آورده گذارید خلعت کعبه او ارسال داشته رحصت مردم امیر یک برادر فاضل رنگ حلی بدیوانگی سرکار مرید شهرنار و محمد حسن برادر حواحه جهان به کشیکبری و مصوم بدست میر سامائی او مقرر گشتند سید حاجی نمک لشکر طهراثر دکن دستوری بامت و اسب دار عدالت ددم و مظفر حان بدست کشیکبری سروراری بامت * چون در بدو والده امام قلیخان والی توران مکتوبه مشتمل بر اظهار بدست احلاص و مراسم اشدائی به نور جهان بیگ مرصوده و از تحفه های آندیار برسم سوعد ارسال داشته بود بدینری حواحه بصیر را که از بددهای قدیم و خدمتگاران زمان شاه زادگی من است از جانب نور جهان بیگ برسم بدست و مکتوبه با نفایس اندملک مصحوب او ارسال داشته شد درسی ایام که باع نور امان محل برول نارنگه امدل بود بچه رنگ هشت روزه از مالیه نام دولتخانه که هشت گرا تفع داشت حسنی رده خود را بر زمین گروست و بدست و حیور در امد و اما اثر آسیب و رنج در او بدید نیامد * در چهارم حردان ماه الهی اصل حلی دوان حرم مرصود داشت لوزا مشتمل مرصود متعنا و میروی آورده استالمرس نمود تعصیل اس احوال آنکه چون لشکر مصور حوالی اوجین رسید حمی از بددهای درگاه که در قلعه ماند و سوزید نوشته مرصودند که موچه از مقهوران قدام حرأت وے ناکی بدش دهان از اب بریده گشتند و دهی چند که در رز قلعه واقع است سر حقه نقاحت و تاراج آن مشغول اند مدارالمهامی حواحه ابو کبحر با پلچهار سوار برسم مدقله تدیی شد که گرم و چسپان شفاخته سرای آن گریه ناظر بدیده حواحه شمشیر رده هنگام طلوع صبح بر لب آب بریده رسیده بود که انها آگهی یامدد لحظه پیشتر مات در رده خود را بساحل سلامت رسیده بودند که بهادران تیر حلو به تعاقب شفاخته قریب چهار گریه دیگر انها را زدند و بیاری را به شمشیر انقزام محاصر راه عدم

هزار سوار فرق عزت بر افراخت پدر بزرگوارم نیز مرتبه اول همی بمنصب با برادران من لطف فرموده بودند امید که در سایه تربیت و رضاجویی من به منتهای عمر و دولت برسد درین تاریخ باقر خاں جمعیت خود را آراسته بتوزک از نظر گذرانید هزار سوار و دو هزار پیاده بخشیان عظام بقلم در آورده معروف داشتند بمنصب دوهزاری ذات و هزار سوار سرفراز ساخته خدمت فوجداری آگره بعد از او فرمودم روز چهار شنبه با اهل محل بر کشتی نشسته بباغ نور افشان رفته شد و شب در اینجا استراحت کردم چون باغ مذکور بسرکار نور جهان بیگم متعلق است روز مبارک شنبه چهارم جشن بادشاهانه آراسته پیشکش عالی کشید از جواهر و مرصع آلات و اقسام آلات و امتعه نفیس آنچه پسند افتاد انقباض کردم و موازی یک لک روبیه قیمت آنها شد درین ایام هر روز بعد از دو بهر بر کشتی نشسته بجهت شکار بسمونگر که از شهر تا اینجا چهار کوه مسافت داشت رفته شب بدولت خانه می آیم راجه سارنگ دیو را نزد فرزند اقبالمند شاه پرویز فرستاده خلعت خاصه با کمر مرصع مشتمل بر یک قطعه یاقوت کبود و چند قطعه یاقوت سرخ نفیس ارسال داشتم چون صبح بهار از تغیر مقرب خاں با فرزند مرحمت شده شراولی نموده از صوبه اله ابلاس بد بهار راهی سازد میرزاهد خویش مظفر خاں از تهته آمده ملازمت نمود میر عضد الله چون بسیار پیر و منحنی شده از عهده سامان لشکر و جاگیر نمیتواند بر آمد او را از تکلیف خدمت و تردد معاف داشته حکم فرمودم که هر ماه چهار هزار روبیه نقد از خزانه عامره می گرفته باشد و در آگره و لاهور هرجا مرضی او بوده باشد اقامت گزیده آسوده و مرفه الحال بسر برده بدعالی از دیار عمر و دولت اشتغال نماید در نهم فروردی ماه پیشکش اعتبار خاں بنظر در آمد از قسم جواهر و اقمشه و غیره موازی هفتاد هزار روبیه بمعرض قبول افتاد تقمه را باو بخشیدم محب علی و اقاییک فرستاده دارای ایران بیست و چهار راس اسب و دو استر و سه قطارشتر و هفت قلا، سگ تازی و بیست و هفت طاق زربفت و یک شمامه عنبر اشهب و دو زوج قالی و دو نمده تکیه برسم پیشکش گذرانیدند و در اسب و دو راس ماده کوه که برادر من مصحوب آنها فرستاده بودند نیز بنظر در آوردند روز مبارک شنبه بالتماس آصفخان با اهل محل به منزل او رفته شد جشن عالی ترتیب داده بسیاری از نفایس جواهر و نوادر اقمشه و غرایب تحف بنظر در آورد و موازی یک لک و سی هزار روبیه از هرقسم برگزیده تقمه را باو بخشیدم سی و دو زنجیر فیل از نرو ماده مکرم خان حاکم اودیسه برسم پیشکش فرستاده بود پایه قبول یافت و درینولا گورخری بنظر در آمد بغایت غریب و عجیب بعینه مانند ببر سیاه و زرد است این سیاه و سفید از سربینی تا انتهای دم و از نوک گوش تا سرسم خطهای سیاه مناسب جا و مقام کلا و خورد بقرینه افتاده و برگرد چشم خطی سیاه در غایت لطافت کشیده کوئی نقاش تقدیر بقلم بدایع نگار کار نامه در صحیفه روزگار گذاشته از بسکه عجب بود بعضی را گمان آن بود که شاید رنگ کرده باشند بعد از تحقیقات به یقین پیوست که از خداوند جهان

هراردناب و پانصد سوار بر منصص او افزوده از اصل و اضافه چهار هزار و دو هزار و پانصد سوار سرور ساحته بخدست کمک لشکر دکن تعین فرمودم سعدای داروئه روزگرحانه بعطاف بیدل حانی سرور ارگست چهار راس اسپ و ناز ار نقره آلات و اقمشه که دارای انرا مصروف آبادنگ و محمد محبت علی فرستاده بود در بدو از بطور اشرف گذشت حش روز مدارک شده بمقام در باغ نور منزل منعقد گشت یک لک روزه بفرورد شهریار انعام شد مظفرجان بموجب حکم ار نهاده رسیده سعادت ملا مت در بامت یکصد مهر و صد روزه بدر گذراند لشکرحان نقطه لعل بندشش آورد چهار هزار روزه قدمت شد اسپ حاصه مصاحب نام بعد الله حال عدالت نمودم عدد اسلام ولد معظم حال ار او رسیده آمده دولت ملا مت در دست یکصد مهر و صد روزه ندر او بدطر گذشت منصص دوست یک ولد بولکجان از اصل و اضافه نهصدی داب و چهار صد سوار مقرر شد حش روز مدارک شده بامت و هفتم در باغ نور اسان برتبت دست خلعت حاصه بمدرارسم و اسپ ده پسر او دهمی نام و اسپ حاصه و یک رنجبر بدل بشکرحان مرحمت شد روز جمعه بامت و هشتم بمرمت شکار بطرف موضع سمونگر توحه نموده شب مراجعت نمودم هفت راس اسپ عرامی بانراک بندشش اما بنگ و محبت علی بطور در آمد بعد مهر نور جهانی بون صد توله بیدل بنگ الچی عدالت کردم فلان مرمع بصادق حال مدرتسی لطف نمودم یک موضع ار دارا اختلاف آگره در وجه انعام حصرحان فاروقی مرحمت فرمودم در سال هشاد و پنج هزار و بیست و سه هزار و سیصد و بیست و پنج خروار و چهار دهنه و دو قلده و یک قطعه باغ و دو هزار و سیصد و بیست و هفت عدد روزه و یک مهر و شش هزار و دو بستم در باغ و هفت هزار و هشتاد و چوب و یک هزار و پانصد و دوازده توله طلا و نقره و ده هزار دام از حرانه ورن بصدق در حضور اشرف بقر و ارباب استحقاق عدالت شد سی و هشت رنجبر بدل که دو لک و چهل و یک هزار روزه بامت انها شده اند وجه پیشکش داخل ملخانه حاصه شریف گسده بکاه و یک رنجبر بدل بامرای عظام و بدده های درگاه بخشیدم *

جشن شانزدهمین روز از جلوس همایون

روز دو شعله بیست و هفتم و پنج الاحر سده هزار و سی هجری بدر اعظم عطیه بحش عالم در لیسرای حمل را بدور جهان افرو خودش مدور ساجده عالم و عالمات را شان کام و بهر روز گردانید سال شانزدهم از جلوس انی دیار مدد درگاه الهی بقری و مغربی اعاز شد و در ساعت معهود و زمان مسموم در دارا اختلاف آگره بر تحت مراد جلوس فرمودم درش روز بیست امروز فرورد سعادت نمود شهر ناز بمنصص هشت هزار و چهار

قیمت کردند لعلی بوزن دوازده تانک از جواهر خانه میوزا آغ بیگ خلف میرزا شاهرخ بموروز روزگار و گردش ادوار بسلسله صفویه منتقل شده بود و در آن لعل بخط نسخ ثبت شده آغ بیگ بن میرزا شاهرخ بهادر بن میر تیمور گورکان و برادر شاه عباس فرمودند که در گوشه دیگر بخط نستعلیق

بنده شاه ولایت عباس

کندند و این لعل را برجیغه نشانده بطریق یاد بود بمن فرستاده بودند چون نام اجداد من در آن ثبت بود تیمنا و تدنآ بر خود مبارک گرفته بسعیدای داروغه زرگرخانه فرمودم که در گوشه دیگر جهانگیر شاه بن اکبر شاه و تاریخ حال رقم گردد بعد از روزی چند که خبر فتح دکن رسید آن لعل را بخرم عنایت نمودم و فرستادم روز شنبه غره اسفندارمند از سلیم گده کوچ شد نخست بروضه مذوره حضرت جنت آشیانی انارالله برهانه رسیده آداب نیازمندی بتقدیم رسانیده دو هزار چمن بزایه نشینان آن روضه مقدسه لطف فرمودم دو منزل بر کنار آب جوی در سواد شهر اتفاق افتاد سید هزبر خاں که بکمک خانجهان مقرر گشته بود بخلعت و اسب و شمشیر و خنجر و عنایت علم سرفرازی یافته رخصت شد سید عالم و سید عبدالهادی برادران او نیز با اسب و خلعت سرفراز گشتند میر برکه بخاری بماوراءالنهر رخصت شد ده هزار روپیه باو حواله فرمودم که پنجهزار روپیه بخواجه صالح ده بندی که ابا عن جدا از دعا گویان این دولت ابد پیوند است رسانیده پنجهزار روپیه دیگر بمنصوبان و مجاوران روضه مقدسه حضرت صاحبقرانی انارالله برهانه تقدیم نماید چیره خاصه مصحوب او بمهابتخان عنایت نموده فرستادم و فرمودم که در بهم رسانیدن دندان ماهی ابلق نهایت سعی و اهتمام بتقدیم رساند و از هر جاو بهر بها که میسر شود بدست آورد از کنار شهر دهلی در کشتی نشسته بشش کوچ فضای بندرابی مورد اردوی گیهان پوی گردید بعیر میران فیل عنایت فرموده رخصت دهلی نمودم زبردستخان بخدمت میر توزکی از تغیر فدائیکشان ممتاز گشت پرم نرم خاصه باو لطف نمودم روز دیگر حوالی گوکل محل نزول رایات عالیات گردید درین منزل لشکرخان حاکم دارالخلافه آگره و میر عبدالوهاب دیوان و راجه نهمل و خضرخان فاروقی حاکم اسیر و برهانپور و احمدخان برادر او و قاضی و مفتی و دیگر اعیان شهر سعادت ملازمت در یافتند و بتاریخ یازدهم ماه مذکور در باغ نور افشان که آن روی آب جوی واقع است بمبارکی نزول فرمودم چون ساعت در آمدن شهر چهاردهم ماه مذکور شده بود سه روز درین منزل مقام نموده در ساعت مسعود و مختار متوجه قلعه شده به فرخی و فیروزی بدولتخانه در آمدیم این سفر مبارک اثر از دارالسلطنت لاهور تا دارالخلافه آگره در مدت دو ماه و دو روز بیپهل و نه کوچ و بسمت و یک مقام بانجام رسید هیچ روزی در کوچ و مقام در خشکی و تری بی شکار نگذشت یکصد و چهارده راس آهو پنجاه و یک قطعه مرغابی چهار قطعه کاروانک ده دراج دویست قطعه پودنه درین راه شکار شد چون لشکرخان خدمت آگره را حسب المرضی سامان نموده بود

خلعت و اسب خاصه صنع صادق نام مرحمت فرموده رحمت گردیم هفتم ماه
مذکور کناره آب سرسبز دواخی قصه مصطفی باد منزل دولت گردید روز دیگر
ناگه‌روز درول فرمودم از اینجا در آب حوض بکشتی نشسته متوجه بقصد گشتم درین
روز عرتخان چاچی باقوحدار آبخورد دولت استان دوس دربانست محمد شعیب را
ملاقات رحمت فرموده اسب و خلعت و مهرنوشاهی عنایت فرمودم و چادر خاصه
مصحوب او فرمود حاکمان و سزده شد از اینجا به بدخ کوچ حوالی برگنه کرانه که
وطن مقرب حان است محل درول بازگشت دولت گشت وکله او بود و نقطه بنقوت
و العباس چهار قطعه برسم پیشکش و هزار گر محمل نصیحه پا انداز با عرصداشت او
گزاراندد و صد نفر شتر برسم تصدق معوضداشتند حکم فرمودم که به مستحقان تقسیم
فرمانند از اینجا به بدخ کوچ دارالملک دهلی مود زبایات اقبال گشت اعتماد ولی
را فرد فرزد ابدالمد شاه پسر فرستاده فرخی حاکم بخت انورزد ارسالداشتند و مقور
شد که در عرض یکماه برگشته خود را به وزارت رساند و روز در سلیم گذه مقام فرموده
رو مدارگشده بست و میوم نعیم شکار برگنه پالم از منانه معوره دهلی گدشته
بر کنار حوض شمسی محل درول دولت گشت در انداء راه چهار هزار چرن
بدست خود بقار کردم بست و دو رختدو میل از برو ماده پیشکش اله یار ولد
افتخارحان از بدگاه رسیده بود بطرد آمد دوالقرین معوضداری ساندهر دستوری یافت
او پسر اسکندر ارمنی است پدرش در خدمت عرش آشیانی سعادت بدو بود
آنحضرت صیبه عبدالجی ارمنی را که در شصتان اقبال خدمت می نمود ناو
خدمت فرمودند از دو پسر نوحود آمد یکی دوالقرین که بقدر نشاء آگاهی و
خدمت طلایی داشت و در عهد دولت می دیوادیان عظام خدمت حاکم
را معده او مقور نمودند و آنحضرت را بعربک سروسامان میگرد درینوا معوضداری آن
حدود سروراز گشت به نعه هندی سره دار سلیمه اش درین می درست رفته و
تصنیفات او مکرر معرض رسیده و پسند انداده لعل بیگ خدمت داروعلی دمترار بعد
دوراندن ملی مقار گشت چار روز دواخی پالم شکار خوشوقت گشته به سلیم گذه
مراجعت نمودم در بست و بهم نوده رختیر میل و دو نفر حواحه سرا و یک نفر عام
و چهل و یکقطعه خروس جنگی و دوازه راس گاؤ و هفت شاخ گاؤ میش پیشکش
انراهم حان فتح جنگ بطردگشت روز مدارگشده می ام مطابق بست و پنجم
ربع الاول مجلس درن قبری ممدقد گشت کوکه خان را برن خاندان فرستاده بعضی
پیغام بقرور او حواله فرموده بودم درینوا عرصداشت او رسیده وزارت نمود میر میزبانرا
که معوضداری صوبه میوات فرستاده بودم درین تاریخ آمده وزارت کرد از تغییر سید
بهوه حکومت دارالملک دهلی سروراز گشت * درین تاریخ آقاندک و محمد علی
فرستاده‌های دارای ایران سعادت آستاندوس دربانند و مقتوف محبت اسلوب آن برادر
عاجقدر گزاریدند و کلبی ابلق که فرستاده بودند بطرد آمد حوهران پندخ هزار روبه

منصب سرفرازی یافتند معتمد خان بخشد مت بششیکری و واقعه نویسی لشکر فیروزی اثر سربلند گشته بعنایت توغ ممتاز گردید پیشکش سپهری چند راجه کماؤں از بازو جود و دیگر جانوران شکاری بنظر گذشت جگت سنگه ولد رانا کرن بهمک لشکر دکن رخصت یافت اسپ خاصه معه زین بار و مرحمت شد راجه روپ چند بعنایت فیل و اسپ سرفراز گشته بپاکیر خود رخصت یافت بقاریخ دوازدهم فوزند خانجهان را به صاحب صوبگی ملتان سرفراز گردانیده رخصت فرمودم سر و پابانادری و خنجر مرصع و فیل خاصه بایراق و یکماده فیل و اسپ خاصه خدنگ نام و دوست باز عنایت شد سید هزیر خان هزارزی و چهار عد سوار منصب داشت بانصدی و دروست سوار افزوده همراہ خانجهان رخصت فرمودم محمد شفیع بخشد مت بششیکری و واقعه نویسی صوبه ملتان سرفراز گشت بهوال که ازبند هائے قدیم بود باشراف توپخانه و خطاب رائے امتیاز یافت در سیزدهم کناردربائے گونذوال معسکر اقبال گشت چهار روز درین منزل مقام شد فیل خاصه جیسنگه نام باماده بمجتنال عنایت شده مصحوب عقیلا ملارم او فرستادم و بامراے صوبه بکش خلعتها مصحوب عیدے بیگ فرستاده شد و در هفتدهم جشن وزن قهری اراستگی یافت چون معتمد خان بخشد مت بششیکری لشکر دکن دستور ی یافت خدمت عرض مکرر بشواجه قاسم فرمودم میر شرف به بششیکری احدیان و فاضل بیگ به بششیکری صوبه پنجاب سرفراز گشتند چون بهادر خان حاکم قندهار از بیماری درد چشم خود عرغداشت کرده التماس استعفا بوسی کرده بود درینولا حکومت و حراست قندهار بعید العزیز خان مفوض داشتند به بهادر خان فرمان صادر شد که چون مشارالیه برسد قلعه را باز سپرده خود روانه درگاه شود بیست و یکم ماه مذکور نور سرا میل و رز و سعادت گشت درین سرزمین و کلائی نورجهان بیگم سراے عالی و باغی بادشاهانه اساس نهاده بودند درینولا باتمام رسید بنابری بیگم التماس ضیافت نموده مجلس عالی ترتیت داده و در تکلفات افزوده از انواع و اقسام نفایس و نوادر برسم پیشکش گذرانید بجهت دلچسپی آنچه پسند افتاد گرفته شد دو روز درین منزل مقام شد و مقرر گردید که متصدیان صوبه پنجاب دو لک روپیه دیگر سوائے شصت هزار روپیه که سابق حکم شده بود بجهت اذوقه قلعه قندهار روانه سازند میر قوام الدین دیوان صوبه پنجاب رخصت لاهور شد و خلعت یافت و قاسم خان را بجهت تنبیه و تادیب سرکشان حوالی کانگڑه و ضبط الحدود رخصت فرمودم نادری خاصه و اسپ و خنجر و فیل مرحمت نمودم منصب او از اصل و اضافه دو هزار ی ذات و هزار و پانصد سوار مقرر گشت راجه سنگرام را بالتماس مشارالیه رخصت الحدود نموده سروبا و اسپ و فیل عنایت شد درینولا باقر خان از ملتان آمده سعادت استانبوس دریافت غره بهمن ماه الهی روز مبارکشنیده ظاهر بلده سهرند منزل اقبال گشت یکروز مقام کرده بسیر باغ خوشوقت شدم روز یکشنبه چهارم خواجه ابوالحسن بخشد مت فتح دکن رخصت یافت خلعت با نادری و شال خاصه و صمجدم نام فیل و توغ و نقاره بمشارالیه عنایت نموده بمعتمد خان

به نهایت انعام و چارواها ربون شد تا گریه از ناله گهاات مرد و آمده در بالا پور توقف گردیدند آن مقهوران به تعاقب دلیر شده در حوالی بالا پور آمده بقراتی و ترکی گری برداشتند بدوهای درگاه شش هفت هزار سوار از مردم گردید و حوش اسپه انکاب نموده بر سر نگاه محالان تاختند آنها قریب شصت هزار سوار بودند محملاً جنگ عظیم شد و نگاه آنها بتاراج رخت و بسیاری را کشته و سینه سالماً و عادهً مراحت نمودند در وقت برگشتن بار آن بدولتان از اطراف هجوم آورده جنگ گدا نازد و آمدند از جانبی قریب هزار کس کشته شده باشند بر سر حمله مدت چهار ماه در بالا پور توقف نمودند چون عسرت علی به نهایت انعام و بسیاری از ملقچیان آورده گردید محالان بدوستند و بدوسته جمعی راهی حقیقی سپرده در رمه مقهوران منتظم میگشتند بنابرین صلاح در توقف ندیده به برهان پور آمدند بار آن سپه تاختن از پی در آمده برهان پور را محاصره نمودند تا مدت شش ماه در گرو برهان پور بودند اکثر پرنکات ولایت برار و خاندیس را متصرف گسند و دست تظاول و تعدی بر رعایا و رندستان دراز ساخته به تحصیل پرداختند چون لشکر محنت و ناب بسیار کشیده بود و چارواها ربون کشته نمی توانستند از شهر برآمده بدخیه مواصل نمایند و آنی سبب امر بی عجز و بکوت و رناتنی پندار و حرارت کوه اندیشان کم فرصت گشت و مقاس التکال بهیست را فایز اعدل نموده سر بر خلافت ابدان و دیر عدایت اندر سلیانه کانگه مقنوع گشت بنابرین روز جمعه چهارم دوماه حورم را بدانصرف رخصت نمودم و خلعت و شمشیر مرصع و بیل مرحمت شد دو بهان بیگم دیر فیلی مرحمت نمودند حکم فرمود که دو کور دام بعد از تسخیر ملک دکی از ولایت مغلجه در وجه انعام خود ماصرف گردن ششصد و پنجاه منصب دار و یک هزار احدی و یک هزار بوق انداز رومی و یک هزار توپچی پنداده سوائه سپی و یک هزار سوار که در انصرف بوده و هفت تا توپخانه عظیم و بیل سفار بهیروهای او مقرر گشت و یک کور رویه بخت مدد خرج لشکر منصور لطف فرمود بدوهای که بخدمت مذکور مقرر شده اند در حور پاند حوش هر کدام بانعام اسپ و دبل و سرو پا سروراری یافتند در هدیه ساعت مسعود و زمان محمود رانات عرمت بصوب دارالخلافه آگر انعطاف یافت و در نو شهر برول ابدال اتفاق افتاد محمد رصای حادی بدوایی صوبه دنگاله و خواجه ملکی به کشیگری صوبه مذکور ممدار گشته دوماه منصب سرورار شدند حکمت سنگه وک رانا کرن از وطن آمده سعادت استقامت بوس دربانست در ششم ماه مذکور مصلای گدا تال راحه تودر مل محل برول بازگه دوات گردید چهار روز درین منزل مقام شد در بدو چندی از مصلدانان که بخدمت متع دکی دستور یافته بودند برینموجب ناماته منصب سرورار شدند راهد حان هزاری و چهار صد سوار بود هزاری و پانصد سوار شد هردی بران هاته را از اصل و امانه بهصدی و ششصد سوار سرورار ساختم یعقوب پسر خاندوران هشتصدی و چهار صد سوار شد و همچنین جمعی کثیر از بدو در حور شانسنگی حوش ناماته

قلعه آوردن از شرایط حزم و احتیاط دور بود و جمعی که در ملازمت اند اگر قصد تو کنند و قلعه را به تصرف در آورند چه می توانی کرد راجه بجانب مردم خود اشارت نمود در لحظه فوج از دلاوران مسلح و مکمل از نهانخانه برآمدند و سلطان را کورنش نمودند سلطان از دیدن هجوم ان مردم متوهم و متفکر گشته از غدر اندیشید راجه پیش آمده زمین خدمت را بوسه داد و گفت ما را جز اطاعت و بندگی در سر نیست لیکن چنانچه بر زبان مبارک گذشته احتیاط دور بینی را پاس میدارم که همه وقت یکسان نیست سلطان افری گفت راجه منزلی چند در رکاب بوده رخصت معاودت یافت بعد ازان هرکه بر تخت دهلې نشست لشکر به تسخیر کانگه فرستاد و کاره از پیش فرست پدر بزرگوار من هم یک مرتبه لشکری عظیم بسرداری حسین قلیخان که بعد از خدمات پسندیده بختاب خانجھانی شرف اختصاص پذیرفته بود تعیین فرمودند در اثنای محاصره شورش ابراهیم حسین میرزا شد و ان حق ناشناس از گجرات گریخته بصوب پنجاب علم فتنه و آشوب بر افراخت و خانجھان ناگزیر از گرد قلعه برخاسته متوجه اطفاله نایب فتنه و فساد او گشت و تسخیر قلعه در عقدہ توقف افتاد پیوسته این اندیشه ملازم خاطر اشرف بود شاهد مقصود از نهانخانه تقدیر چهره کشا نمی شد چون بکرم ایند جل جلال حق سبحانه تخت دولت بوجود این نیاز مند اراستگی یافت از جمله غزاهای که بر ذمت همت لازم شمرده یکے این بود نخست مرتضی خاں را که ایالت صوبه پنجاب داشت با فوج از بهادران نبرد دوست به تسخیر قلعه مذکور رخصت فرمود و هنوز ان مهم بانصرام نرسیده بود که مرتضی خاں بر حمت ایزدی پیوست بعد ازان جوهرمل پسر راجه باسو تعهد این خدمت نمود اورا سردار لشکر ساخته فرستاد ان بد سرشت در مقام بدی و بغی و کافر نعمتی در آمده عصیان ورزیده و تفرقه عظیم دران لشکر راه یافت و تسخیر قلعه در عقدہ تعویق و توقف افتاد بسمه بر نیامد که ان ناحق شناس بسزای عمل خویش گرفتار گشته بجهنم رفت چنانچه تفصیل ان در مقام خویش گذارش یافته باجمله درینولا خرم تعهد خدمت مذکور نموده سندر ملازم خود را باستعداد تمام فرستاده بسیاری از اموال بادشاهی بکمک او دستوری یافتند و بتاریخ شانزدهم شهر شوال سنه یک هزار بیست نهم هجری لشکرها بدور قلعه پیوسته مورچل ها قسمت شد مدخل و مخارج قلعه را بنظر احتیاط ملاحظه نموده راه امدودش ادوقه را مسدود ساختند و رفته رفته کار بدشواری کشید و بعد از آنکه از قسم غله آنچه غذا تواند شد در قلعه نمائنده چهار ماه دیگر غله های خشک را بنمک جوشانیده خوردند چون کار بهلاکت رسید و از ممر راه امید نجات نمائد ناگزیر امان خواسته قلعه را سپردند و روز مبارک شنبه غره شهر محرم سنه یک هزار سی و یک هجری فتحی که هیچیک از سلاطین والا شکوه را میسر نشده بود و در نظر کوتاه بینان ظاهر اندیش دور می نمود الله تعالی بمحض لطف و کرم خود باین نیاز مند کرامت فرمود و جمعی که درین خدمت ترندات پسندیده نموده بودند در خور استعداد و

در زمان شاهزادگی اسی سرمردول رمی شکارگاه می بود و تمام حدود دهی آباد ساخته و مختصر عمارتی بنادبانده بسکندر مدنی که ارقیاولان بدینک بود حواله نمود و بعد ارجلوس برگشته ساخته بناگذاشت موسی الیه لطفه فرمود و حکم کردم که عمارتی بجهت دولتخانه و تالایی و مداره اساس بنهد و بعد از فوت او اسی برگشته بناگیر ارادتیکان مقرر شد و سربراهی عمارت بمشارالیه بازگشت درینوا حس انجام بدیده می تکلف تالایی شده رعایت و صنع و درمیان تال عمارت دلش می همه جهت یک لک و پنجاه هزار روپیه صرف عمارت اینجا شده باشد الحق نادشاهانه شکارگاه نیست روز مدارک شده و جمعه مقام کرده از انواع شکار محظوظ شدم قاسم حان که بصر است لاهور سرور است دولت رمی دوس درانده پنجاه مهر بند گذارند و از اینجا یک منزل درمیان باغ موسی سمعار که در کنار دریای لاهور است درول اقبال اتفاق افتاد و در حقهای چهار عالی و سرورهای خوش قد دارند ب تکلف بمرک باغچه ایست روز دوشنبه بهم اندر ماء الهی مطابق پنجم محرم سنه یک هزار و سی و یک از باغ موسی بریدل اندر نام سوار شده فزار کنان متوجه شهر گردیدم و بعد از گذشتن سه پهلوان گهری از روز در ساعت مسعود و مختار بدولتخانه در آمده در عمارتی که مسدود باهنگام معمر خان حس انجام بدیده مدارکی و موحی درول فرمود ب تکلف مدارل دلش و نشیمن های روح امرا در رعایت لطافت و فراغت همه منقش و مصور بعمل اوستادان اداره کار آراستگی یافته باغهای سحر حرم بانواع و اقسام گل و ریاحین نظر مرتب گشته رفیق تا بقدیم هر کجا که می نگرم * کرشمه دامن دل میکشد که با اینجا است

بالکمله مدخل هفت لک روپیه که نیست و سه هزار تومان راجع انراش باشد صرف اسی عمارت شده * درین روز بجهت امور مرده مقع قلعه کانگوه مسرت بخش خاطر اولیای دولت گشت و بشکر اسی صوحت عظمی و دفع بزرگ که از عطانات مسدود واهب العطیات است سربار بدرگاه کرم کارسار فروز ارده کوس نشاط و شادمانی بلند اواره گردید کانگوه قلعه ایست قدیم شمال ربه لاهور درمیان کوهستان واقع شده باستیکام و دشوار کشائی و مقامت و محکمی معروف و مشهور از قاربع اساس اسی قلعه حر حدای جهاں آگاه نیست اعتقاد رمیندازان ولایت پنجاب است که در بحدت قلعه مذکور بموسی دیگر انتقال نموده و دیگر بیگانه بدو دست تسلط بدادته العلم عدالته بالکمله اراں هنگام که عیت اسلام و اواره دنی مستقدم محمدی بهند رستان رسید هیچ یک از سلاطین والا شکوه را دفع میسر نشده است سلطان فیروز شاه با اینهمه شوکت و استعداد چون رفته بد تسخیر قلعه پرداخت و مدتها محاصره داشت چون دانست که استحکام و مقامت قلعه بحد نیست که تا سامان قلعداری و ادوقه با متحصنان بوده باشد طفر بر تسخیر ان دیوان پادشاه کام ودا کام بامدن راجه و مغارمت نمودن حرسندی نموده دست اراں باز داشت گویند راجه ترتیب پیشکش و ضیافت نموده سلطان را بالعماس اندرون قلعه بد سلطان بعد از سیور و تماشای قلعه براجه گفت که مثل می نادشاه را ندرون

بسیه قرقره گرفته آورد در غایت لاغری و زبونی بود یک شمع بیشتر زنده نماند قرقره در کشمیر نمی باشد ظاهراً در هنگام گذشتن و رفتن به هندوستان از لاغری و بیماری افتاده باشد درین روز جمعه خبر فوت میرزا رحمن داد پسر خانخانان رسید که در بالابور باجلن طبعی درگذشت ظاهراً روزی چند تب کرده بود در ایام نقاهت روزی دکه نیان فوج بسته نمایان می شوند برادر کلانش داراب خاں بقصد جنگ سواری همی نماید چون خبر برحمن داد میرسد از غایت جرأت و جلالت باوجود ضعف و تکرر سوار شده خود را به برادر می رساند بعد ازان که غنیم را زیر کرده مراجعت می نماید در برادرین جسمه شرط احتیاط بجا نمی آرد فی الفور هوا تصرف می کند و تشنج می شود و زبان از گویائی می ماند دو سه روزی باین حال گذرانیده و دیامت حیات می سپارد خوب جوانی رشید بود ذوق شمشیر زدن و کارطلبی بسیار داشت و همه جا قصدش این بود که جوهر خود را در شمشیر نماید اگرچه آتش تر و خشک را یکسان می سوزد لیکن برمن گران و سخت می نماید تا بر پدر پیر دل شکسته او چه رسیده باشد هنوز زخم مصیبت شاه نواز خاں التیام نیافته بود که این جراحت تازه نصیب او شد امید که الله تعالی درخور آن صبر و حوصله کرامت کند روز مبارک شنبه شانزدهم خلیج خاں بمنصب سه هزاره ذات و سوار سوار شد قاسم خاں بمنصب دو هزاره ذات و هزار سوار ممتاز گشت محمد حسین برادر خواجه جهاں را که بخد مت بخششگری لشکر کانگه مقرر است منصب هشتصدی ذات و سوار عنایت فرمود شب دو شنبه بسمت و هفتم مهر ماه الهی بعد گذشتن یک پهر و هفت گهزی بمبارکی و فخری رایت اقبال بصوب هندوستان ارتفاع یافت چون زعفران گل کرده بود از سواد شهر کوچ فرموده بموضع بنیر شتافت در تمام ملک کشمیر زعفران بغیر از این ده جائی دیگر نمی شود روز مبارک شنبه سی ام در زعفران زار بزم پیداله ترتیب یافت چمن چمن و صحرای صحرای چند آنکه نظر کار کند شگفته بود نسیمش در اینجا دماغها را معطر ساخت تنه اش بزمین پیوسته می باشد گلش چهار برگ دارد و بنفشه رنگ است بگلان گل چنبه و از میانش سه شاخ زعفران رسته پیازش را می نشانند و در سالی که خوب می شود چهار صد من بوزن حال می آید که سه هزار و دو من بوزن خراسان بوده باشد نصف حصه خالصه و نصف حصه رعایا معمول است و سیری بده رویه خرید و فروخت می شود احیاناً نرخ کم و زیاده هم میشود و رسم مقرر است که گل زعفران را چیده می آرند و موافق ربعی که از قدیم بسته اند نیم وزن نمک در وجه اجوره می گیرند و نمک در کشمیر نمی باشد از هندوستان می برند دیگر از تحفه های کشمیر پر کلگی است و جانور شکاری در سالی تا ده هزار و هفصد پربهم میرسد و باز جره تا دو بیست و شصت بدام می افتد و اشیان باشد هم دارد و باشد اشیانی بد نمیشود روز جمعه غره آبان ماه الهی از پنیر کوچ فرموده در مقام خاں پور منزل شد چون بعرض رسید که رنبل بیگ ایلچی برادر شاه عباس بسوالی لاهور رسیده مضروب میر

پیش چشمه را مرصع نمایند در انداز راه بر چشمه عبور واقع شد که اندک فاصله
مشهور است که ماهی این چشمه نابینا میداشد لحظه بر چشمه مذکور توقف نموده
دام انداختم و دوازده ماهی بدام افتاد از آن جمله سه ماهی نابینا بود و نه ماهی چشم
داشت ظاهراً آب این چشمه را قائل است که ماهی را کور میسازد بهر حال حالی از
عزایت نیست روز یکشنبه پنجم نار چشمه میبوی بهر و اینچ عبور نموده متوجه
شهر شدم روز کم شده هشتم حجر فوت هاشم بصرفاسم حال رسید روز مدار کشته بهم
ارادگان صاحب صوبگی کشمیر سرور شد میر حمله از تعبیر او خدمت حاکم مامی
امتیاز یافت و معتمد حال خدمت عرض مکرر مرق عزت بر امراحت و منحص
میر حمله دوهزارای دات و پانصد سوار حکم شد شب شده یازدهم شهر درول احلال اتفاق
افراد آسب حال خدمت دوانی صوبه گجرات ممتاز شد سنگرام راحه حمر منحص
هزار و پانصدی دات و هزار سوار سرلندی ناست دروس روز غیر مکر شکاره از ماهیگیران
کشمیر مشاهده افراد در حاکم آب تا سینه آدمی نداشت دو کشتی بهلوسه نکر
مدرک دستوری که یکسره نام پیوسته نداشت و سر دیگر از هم دور فاصله چهارده پانده
درعه و دو ملاح برکنار طوط بدون کشتی ها چوب دراز در دست گرفته می کشیدند
تا فاصله ریاده و کم نشود و در برابر میروته نداشت و ده دوازده ملاح در تله آب در آمده
سرهای کشتی را باهم پیوسته بدست گرفته پاها در من گرفته می روند ماهی که
در میان هر دو کشتی در آمده خواهد که از تنگی نگذرند بیای ملاحان میروند و ملاح
می العور عوطه حورده خود را بقعر آب میروساند و ملاح دیگر نه پشت او حمل انداخته
بدست پشت او را بر میزند تا آب او را بالا بیاورد او ماهی را بدست گرفته می
آرد و بعضی که در من مهارب تمام دارند دو ماهی بدو دست گرفته بر می آرد
از حمله بر ملاح بود که در هر عوطه رن اکثر دو ماهی میگوشت و این شکار در پنج هزاره
میشود و مخصوص در نایست است در گولها و دیگر رود خانه نمیشود و منحصر در
موسم بهار است که آب سرن و گردیده نداشت روز دوشنبه سیردهم حش دسره تربیت یافت
دستور هر سال اسپان را از طوایل حاضه و آنچه حواله امر شده آراسته بطور در آردند
در بدو اکثر کوتاهی دم و تنگی نفس در خود احساس کردم امید که عاقبت بخیر
مقرور باد انشاء الله تعالی روز کم شده پانزدهم بعد سحر حراں بحانب صابور و در
لار که پانل آب کشمیر واقع است متوجه گشتم در صابور تالای خوش است و بر
سمت شمالی آن کوهی افتاده پر درخت نا آنکه اعاز حراں بود شجب نمودی
داشت عکس در حقیقه الوان از چادر و رد آلو و غیر آن در میان تالاب رعایت
خوش می نمود ے تکلف حویبهای حراں از بهار هیچ کمی ندارد

دوق منا بیاقتن ورنه در بطور رنگی تر از بهار بود حله حراں
چون وقت ننگ بود و ساعت کوچ قوس شد سر احما می کرده مراجعت نموده شد
درن چند روز پیوسته شکار مرغابی خوشوقت بودم روزی در انداز شکار ملاحی

افزون قلعه مفتوح گردن روز کم شنبه هیزدهم ماه مذکور دلور خان کاکر باجل طبیعی ودیعت حیات سپرد از امرای صاحب الوش شجاعت با سرداری و کاردانی داشت از زمان شاعرزادگی بخندمت من پیوسته و بحسن اخلاص و جوهر رشد از همکنان گوے سبقت رفته بوالا پایه امارت رسیده بود در آخر عمر حق تعالی توفیق حق گذاری نصیب کرد و فتح کشتوار که خدمتی بود نمایان بهمت او میسر شد امید که از اهل امرزش باد فرزندان و باز ماند های او را بانواع مراحم و نوازش سرفراز ساختم و از مردم او چندی که لایق منصب بودند در سلاک بند های درگاه انتظام بخشیده دیگران را حکم فرمودم که بدستور سابق با فرزندان او بوده باشند تا جمعیت او از هم نپاشد درین تاریخ قور یساول باقطعه الماس که ابراهیم خان فتح جنگ از حامل کان بنگاله فرستاده بود آمده ملازمت نمود وزیر خان دیوان بنگاله که از قدیمان این درگاه بود باجل طبیعی در گذشت شب مبارک شنبه نوزدهم کشمیریان کنار دریای بهت را دوریه چراغان کرده بودند و این رسمی است پاستانی که هر سال درین تاریخ از غنی و فقیر هرکس که خانه در کنار دریا دارد مثل شب برات چراغان روشی میکند از برهمنان سبب آن را پرسیده شد گفتند که درین تاریخ سرچشمه دریای بهت ظاهر شده و از قدیم این رسم آمده که دران روز جشن دهته ترواه است دهته بمعنی بهت است و ترواه سیزده را میگویند چون درین تاریخ سیزدهم شوال چراغان می کنند باین اعتبار دهته ترواه نامیده اند بے تکلف خوب چراغانی شده بود بر کشتی نشسته سیر و تماشا کرده شد درین تاریخ جشن وزن شمسی آراستگی یافت و بضابطه معهود خود را بطلا و اجناس دیگر وزن کرده در وجه ارباب استحقاق مقرر فرمودم سال پنجاه و یکم از عمر این نیاز مند درگاه الهی بانجام رسید و سر آغاز سال پنجاه و دوم چهره مراد اندروخت امید که مدت حیات در مرضیات ایزدی مصروف باد جشن روز مبارک شنبه بست و ششم در منزل آصفخان ترتیب یافت و آن عمده السلطنت بلوازم نیاز و پیشکش پرداخته سعادت جاوید اندروخت در غره شهرپور مرغابی در تال الیه نمایان شد و در بیست و چهارم ماه مذکور در کول دل نمودار گشت جانوران پرند که در کشمیری باشند بدین تفصیل است کلنگ سارس طارس چرز لکگل تغدري تغداغ کروانک زرد تلک نقره باجرم لیلوره حواصل مکشه ققله قاز کونکله دراج شارک نونسرج موسیچه هرول دهیک کویل شکرخواره مهوکه مهرلات هفس کلچری تثیری که من او را بد اواز نام کرده ام چون اسامی بعضی ازینها بفارسی معلوم نبود بلکه در ولایت نمی باشد بهندی نوشته شد و اسامی جانوران که در کشمیر نمیباشند از درنده و چرنده بدین تفصیل شیرزرد یوز گرگ گاومیش صحرانی آهوه سیاه چهره کوه پاچه نیله گاؤ گورخر خرگوش سیاه گوش گربه صحرانی موشک کرلانی سوسمار خار پشت درین تاریخ شفقانو از کابل بداکچوکي رسید آنچه از همه کلاں تربود بیست و شش توله بوزن در آمد که شصت و پنج مثقال بوده باشد

عرب با مکتب نجف ارسال داشته سلسله حدیث حدیث هائے موروثی شده بود بنظر عاطفت مخصوص داشته عماله الوقت ده هزار دوم بانعام البیجی مقرر شد و بمقتضای بیانات بیانات حکم مرسوم که از اقسام احداث ایچ و انعامات معاند بجهت مستقار بی نهایت دهند در دیوار مردان حان جهان و عرب بمقتضای نصب شده از شفقتی داده بهایست راز و دیار گشته بود از اسناد اسی نساء مرد افکی نزدیک بان رسیده که حان گرامی در سرانگیز کند ناگاه بخود پرت حث و حق سنجانه او را موقوف ساخت و عهد کرد که بعد از این دامن لب شراب نماند و الوده بسازد هر چند بضرعت کردم که بنگه دار برگردن حوث بدست از وی حکمت و دین نوروز ناند گذاشت رعی شد و مردانه گذاشت معارج بدست و بدست امردان بهادر حان صاحب صوبه قندهار بمقتضای پنجهار زندان و چهار هزار سرفراز گشت و در دوم شهر نو ماه الهی مانسنگه پسر راوب شد و بمقتضای هزار و بانصدی و هشتصد سوز و مرقسام الدن بهار و بانصدی و بانصد سوار و گرم الله بسر علی مردن حان بهادر بسش صدی و بانصد سوار نوازش بانقد چون در دیوار نوحه حطر دبدان ایلو جوهر دار بسنار است اموری طام در بخت و بخت عادت سعی و اهتمام بمقدم ساندند از آن حمله عند العز حان بمقتضای عند الله نام ملزم حوث را بد حواجه حش و حواجه عند الرحمن به ن حواجه کلان جویداری که از هر مقدس و است ماوراء النهر اند و رسیده بمقامی مشتمل اظم و اسی حواش ارسال داشته بود اندام حواجه حش دبدانی درست در کمال لطافت داشته می القور مصحوب صومی الله وانه درگاه ساخت و دین تازم بصور رسد موجب اندسظ خاطر گشت و مرسوم که مواری سی هزار رسیده را از نفاس امدع بجهت حواجه ها رسد و مرقرکه بخاری بدست خدمت مامور گشت روز مدار گسند دیوار هم شه نور مرقر که بخاری سرکار ممدوب دستوی نام و منصب او از اصل و اصافه دو هزار و یک هزار و بانصد سوار حکم شد و اسب خاصه با خلعت و شمشیر عادت مرسوم در دیوار از هر صد داشت سدر بوضوح بدوست ده جوهر مل مقهور حان بمالک جهنم سدر و ندر بعرض رسد که موحی بر سر یکی از ممدوبان رسیده طریقی احداث از دست داده است ے انکه راه درآمد را استیقام دهند و سرکوها را نگرد و در دنگائی کوه د آمده جنگ ے صوبه کرده اند چون روز ناخر رسد بود کار با ساجده و عطف عمان مرموده اند و در برگشتن حلو و نرا شده کس بشارت بکسی داده اند خصوصاً جمعی که عمار گرجی بخود ده پسندیده اند شهادت را بحال حردده اند از حمله شهر حان دلموادی که طایفه است از گروه اعدان تودی با جمعی از موکری و موم حان نذر گشت اخی حوث بدد بود شجاعت با حرد و آرم جمع داشت دنگر جمال حان اعدان و ستم برادر او و مند نصیب ناره و چند دنگر رحیمی در آمدند و ندر پوشیده رسد ده مرموده رنگ شده و کار بر مصلحتان بدشوائی گشده و مردم را در منزل انداخته بهار حواسده اند مند ده درین روی نه بمن اعدال روز

افزون قلعه مفتوح گردد روز کم شنبه هیزدهم ماه مذکور دلاور خان کاکر باجل طبعی و دیعت حیات سپرد از امرای صاحب الوش شجاعت با سرداری و کاردانی داشت از زمان شاهزادگی بخدمت من پیوسته و بحسن اخلاص و جوهر رشد از همکنان گوی سبقت رفته بوالا پایه امارت رسیده بود در آخر عمر حق تعالی توفیق حق گذاری نصیب کرد و فتح کشتوار که خدمتی بود نمایان بهمت او میسر شد امید که از اهل امرزش باد فرزندان و باز ماندهای او را بانواع مراحم و نوازش سرفراز ساختم و از مردم او چندی که لایق منصب بودند در سلک بندهای درگاه انتظام بخشیده دیگران را حکم فرمودم که بدستور سابق با فرزندان او بوده باشند تا جمعیت او از هم نباشد درین تاریخ قور یساول باقطعه الماس که ابراهیم خان فتح جنگ از حاصل کان بنگاله فرستاده بود آمده ملازمت نمود وزیر خان دیوان بنگاله که از قدیمان این درگاه بود باجل طبعی در گذشت شب مبارک شنبه نوزدهم کشمیریان کنار دریای بهت را دورویه چراغان کرده بودند و این رسمی است پاستانی که هر سال درین تاریخ از غنی و فقیر هرکس که خانه در کنار دریا دارد مثل شب برات چراغان روشن میکند از برهمنان سبب آن را پرسیده شد گفتند که درین تاریخ سرچشمه دریای بهت ظاهر شده و از قدیم این رسم آمده که در آن روز جشن دهته ترواه است دهته بمعنی بهت است و ترواه سیزده را میگویند چون درین تاریخ سیزدهم شوال چراغان می کنند باین اعتبار دهته ترواه نامیده اند بے تکلف خوب چراغانی شده بود بر کشتی نشسته سیر و تماشا کرده شد درین تاریخ جشن وزن شمسی آراستگی یافت و بضابطه معهود خود را بطلا و اجناس دیگر وزن کرده در وجه ارباب استحقاق مقرر فرمودم سال پنجاه و یکم از عمر این نیاز مند درگاه الهی بانجام رسید و سر آغاز سال پنجاه و دویم چهره مراد افروخت امید که مدت حیات در مرضیات ایزدی مصروف باد جشن روز مبارک شنبه بست و ششم در منزل آصفخان ترتیب یافت و آن عمده السلطنت بلوازم نیاز و پیشکش پرداخته سعادت جاوید اندوخت در غره شهرپور مرغابی در تال الیه نمایان شد و در بیست و چهارم ماه مذکور در کول دل نمودار گشت جانوران پرنده که در کشمیر می باشند بدین تفصیل است کلنگ سارس طاوس چرز لک لک تغدیری تغداغ کروانک زرد تلک نقره باجرم کیلوره حواصل مکشه تقله قاز کونکله دراج شارک نونسرج موسیچمه هریدل دهیک کوبل شکر خواره مهوکه مهرلات هنس کلچری تغدیری که من او را بد اواز نام کرده ام چون اسمی بعضی ازینها بفارسی معلوم نبود بلکه در ولایت نمی باشد بهندی نوشته شد و اسمی جانوران که در کشمیر نمیباشند از درنده و چرنده بدین تفصیل شیرزرد یوز گرگ گاومیش صحرانی آهوه سیاه چهارک کوه پاچه نیله گاؤ گورخر خرگوش سیاه گوش گربه صحرانی موشک کرپانی سوسمار خارپشت درین تاریخ شفتالو از کابل بداکچوکی رسید آنچه از همه کلال تر بود بیست و شش توله بوزن در آمد که شصت و پنج متقال بوده باشد

عرضه ما محقر نجف ارسال داشته سلسله حدیث بحیثیت های موروثی شده بود نظیر عاطفت مخصوص داشته بحال الوقت ده هزار درم باعام البیجی مقرر شد و بتقدیر بیوثات حکم فرمود که از اقسام احساس آنچه او التماس نماید بحیثیت مرستادن توتیس دهند درینول فرزند حای حای را عربا توفیقی نصیب شده از شیفتهگی داده بهایست راز و دراز گشته بود از استیلا اس نشاء مرد افکی در دیکه بان رسیده که حای گرامی در سراینگار کند ناگاه بختون پرناحت و حق سنجانه اورا موبق ساخت و عهد کرد که بعد ازین دامن لب بشارت دیاید و الورده بسازد هرچند نصیحت کردم که بیک بار ترک کردن حرب دیست از روی حکمت و تدبیر معزور باید گذاشت و اصبی بشد و مرده گداشت مغارب دیست و پنجم امر داد نهادر حای صاحب صوبه قندهار بمصفا پنجهراردات و چهار هزار سرفراز گشت و در دوم شهر نور ماه الهی مانده گشته پسر رازت شد و مرده صوبه هزار و پانصدی و هشتصد سوز و میر حسام الدین بهزار و پانصدی و پانصد سوار و کرم الله پسر علی مردان حای نهادر بشش صدی و سیصد سوار دوازش یابقدد چون درینول توحه خاطر دندان املق حوهر دار بسیار است امرای عظام در تفتحص و تفتحص عایت سعی و اهتمام مقدم رسانیدند ازان جمله عبدالعزیز حای نقشدندی عدد نله نام ملام خود را بدن خواجه حس و خواجه عبدالرحیم پهران خواجه کلان خودداری که اموز مقتدای ولایت مارزاه الدهراند مرستاده مکتوبی مستملع اظهارانی خواهش ارسال داشته بود اتفاقاً خواجه حس دندانی درست در کمال لطافت داشته می الفور مصحوب مومی الیه روانه درگاه ساخت و درسی تاریخ بصور رسید موصح اندسلاط خاطر گشت فرمودم که مواربی سی هزار روپیه را از نقایس امتعه بحیث خواجه ها روانه سازند و میر ترکه تزاری بدیجدمت مامور گشت روز مدار گشته دوازدهم شهر نور میز میزبان بهوحداری سرکار میوات دستور می یامت و منصبا او از اصل و اصافه دو هزار و یک هزار و پانصد سوار حکم شد و اسب خاصه با خلعت و شمشیر عبادت فرمودم درینول از عرضداشت سدر موصح پیوست که حوهر مل مقهور حای دمالکان جهلم سپرد و بیز معرض رسید که موحی تر سرنگی از رمیددازان مرستاده طریق احتیاط از دست داده است ے آنکه راه درآمد را استیکام دهند و سرکوبها را بگرد و در تگدائی کوه در آمده حدک ے صرفه کرده اند چون روز ناخر رسیده بود کار با ساخته و عطاف عدان نموده اند و در برگشتن حلو رنرا شده کس بسیار نکشتی داده اند حصوماً جمعی که عار گرجتی بحدود به پسندیده اند شهادت را بجان خریده اند از حمله شهنارخان دلموادی که طایفه است از گروه اعدان لودی با جمعی از نوکرانی و قوام حای نذر گشت التحق حرب نداده بود شجاعت با حرد و آرم جمعداشت دیگر جمال حای افعال و رسم برادر او و مید نصیب نارجه و چنددی دیگر رحمی در آمدند و بیز نوشته رسید که محاصره تنگ شده و کار بر متحصنان دشواری کشیده و مردم را در میل انداخته بهزار خواسته اند مید نه درسی رودی نه بمی اقبال روز

تا ایلاق یکب کروه دیگر زمین هست و بلند بود اگرچه قطعه قطعه گلهای الوان شگفته بود لیکن انقدر که تعریف می کردند و در خاطر نقش بسته بود به نظر در نیامد شنیده شد که در پی نزدیکی دره ایست که بغایت خوب شگفته روز مبارک شنبه هیزدهم بنماشای آن رفتیم بے تکلف هرگونه اغراق که در تعریف آن گل زمین کرده شود گنجایش دارد چندانکه نظر کار می کرد گلهای الوان شگفته بود پنجاه قسم گل در حضور خود چیده شد یمنی که چند قسم دیگر هم بوده باشد که بنظر در نیامده آخر هاله روز عنان مراجعت معطوف داشتیم امشب در حضور به تقریبی خوف محاصره احمد نگر مذکور می شد خانجهاں غریب نقلی گذرانید پیش از پی هم مکرر بگوش رسیده بود بذابر غرایب مرقوم میگردد در هنگامی که بر درم شاهزاده دانیال قلعه احمد نگر را محاصره کرده بود روزی اهل قلعه توپ ملک میدان را بجانب اردو شاهزاده سچرا گرفته آتش دادند گوله قریب دایره شاه زاده رسید از آنجا باز گنبد بسته در خانه قاضی بایزید که از مصاحبان شاهزاده بود رفته افتاد اسپ قاضی بفاصله سه چهار گز بسته بودند بمچرد رسیدن گوله بر زمین ران اسپ از بیخ برکنده بر زمین افتاد و غلوله از سنگ بود بوزن ده من متعارف هند که هشتاد من خراسان باشد توپ مذکور بمثابه کلاں است که آدم در میان درست می تواند نشست در پی تاریخ خواجه ابوالحسن میر بخشی را بمنصب پنج هزاری ذات و دو هزار سوار سرفراز ساختم مبارزخان بمنصب دو هزاری ذات و هزار و هفتصد سوار سربلندی یافت بیزن پسر ناد علی بمنصب هزار و زیادت و پانصد سوار ممتاز گشت امانتخان بمنصب دو هزار و زیادت و چهارصد سوار سرفراز شد روز مبارک شنبه بستم و پنجم نواز سخاں پسر سعید خان را بمنصب سه هزار ذات و دو هزار سوار و همت خان را بمنصب دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار و سید یعقوب خان پسر سید کمال بخاری را به منصب هشتصد ذات و پانصد سوار امتیاز بخشیدم میر علی عسکر پسر میر علی اکبر موسوی بخطاب موسوینخانی نوازش یافت چون تعریف ایلاق کوری مرگ مکرر شنیده شده بود درینولا خاطر بنماشای آن بسیار رغبت افزود روز سه شنبه هشتم امر داد بدانصوب سواری شد از تعریف آن چه نویسد چندانکه نظر کار می کرد گلهای الوان شگفته و در میان سبزه و گل جدول هاله آب روان در غایت لطافت و عفا گوئی صفحه ایست از تصویر که نقاش قضا بقلم صنع نگاشته غنچه دلها از تماشای آن می شگفت بی تکلف آن ایلاق را نسبت بدیگر ایلاقات نیست و بهترین سیرگاه های کشمیر می توان گفت در هندوستان پیدها نام جانوری است خوش آواز که در موسم برسات ناله های جان سوز می کشد چنانچه کوپل بیضه خود را در اشیان زاغ می نهد و زاغ بچه او را می کشد و می پرورد در کشمیر دیده شد که بیضه خود را در اشیان غوغائی نهاده بود و غوغائی بچه آن را پرورش میداد روز مبارک شنبه هفدهم فدائیکان بمنصب هزار و پانصد ذات و هفتصد سوار سرفراز گشت در پی تاریخ محمد زاهد نام ایلچی عزتخان حاکم اورگنچ بدرگاه رسید

اثره اراں سیاه تختال می نابد در کشتی و بعضی تقصیر نمی نمایند چون اراں واقع
 بعرض رسید اکثر قلی پسر حلال خان را که خدمت مقیم قلعه کاکوهر مقرر بود بحضور
 طلب داشته منصب هراری ذات و هزار سوار لطف مرمود و ملک موروثی او را
 دستور قدم در وجه کاکوهر او مقرر داشته اسب و خلعت داده نمک لشکر بنگش
 مرسانم بآنکه از موت خان مرزد مانده بود بعایت خورد سال حابعشایی او را در پیش
 نظر حقیقت نمی داشته منصب و حاکم عدالت شد تا بار ماند هائے او ارم نباشد
 و دیگران را امدد واری امرا بد درسی قاریج شمع احمد سهرندی را که بجهت دکل
 آرائی و خود مریشی و ے صوفه گوئی زوری چند در ددان ادب محسوس بود بحضور
 طلب داشته خلاص ساحتم خلعت و هزار روبه خرچ عدایت نموده در رفتی و بودن
 مختار گردانیدم او از روستا انصاف معروض داشت که اراں تدبیه و نادب در حقیقت
 هدایتی و کفایتی بود نقش مراد در ملازمت خواهد بود بست و هفتم خورد در دالو
 رسد حانه تصویره که در باغ واقع است و حکم به تعمیر آن شده بود در بدو تصویر
 اسنادان نادره کار آراستگی نامت در مرتبه نالاشنبه حمت آشیانی و عربش آشنایی و
 در مقابل شنبه مرا و برادر شاه عباس را کشیده اند بعد اراں شنبه منورا کامران و میرزا
 محمد حکم و شاه مراد و سلطان دافال و در مرتبه دوم شنبه امرا و بدهائے خاص را
 تصویر کرده اند و در اطراف دیون حانه سواد منازل راه کشمیر به ترتیبی که آمده شده
 نگاشته اند یکی از شعرا اراں مصرع را قاریج یافته

مجلس شاهان سلیمان حشم

روز مبارک شده چهارم فرماده الهی حشس موربا کوه شده درسی روز شاه اراں
 کسمندر باحر رسید از چهار درخت ناعجه نور امرا یک هزار و پانصد عدد و اراں
 در حدها پانصد عدد دیگر چیده شد بمقصدان کشمیر تا کند مرمود که درخت شاه آلو
 در اکثر ساعات پیوند کنند و مواوا سازند در بدو بهنم پسر اراں امر سنگه بقطاب راحگی
 سرمراری یافت و دکنر خان برادر رشید عرتخان منصب هراری ذات و هشتصد سوار
 مقدار گشت و محمد سعید پسر احمد بیگ خان منصب ششصدی ذات و چهار
 صد سوار و مخلص الله برادر آو پانصدی ذات و دودست و پنجصد سوار مواش یافتند
 بسند احمد صدر منصب هراری عدایت شد بمنورا حسن پسر میرزا رستم صفوی
 منصب هراری ذات و پانصد سوار مرحمت مرموده خدمت دکل رحمت کردم روز
 یک شده چهاردهم بیرماده الهی حش علی خان توکمان نصاب صوفی اودسه برق
 عرب برادر اراحت و منصب ذات و سوار سه هزار حکم شد درسی قاریج بهادر خان حاکم
 مددهار به راس اسب عرامی و چند تعوز اقمشه زر بخت و مجمل زر بخت و دانه هائے
 کدش و عده برسم پندکش ارسال داشته بود به نظر گذشت روز دو شده پانزدهم بصیر
 انان برسی مرکب سواری شد بدو کوچ در پائے کوتل رسیده روز کم شده هفدهم سوار
 کرد به سرامده دو کرده مسامت در عایت از نفع بصورت تمام قطع شد از مرزا کوتل

در باغ نور افزا بار آورده بود یکی را شیرینی بار نام کردم و دوم را خوشگوار و سوم را که از همه بیشتر بار آورده بود پر بار و چهارم که کمتر بار داشت کم بار و یک درخت در باغچه خورم بار آورده بود انرا شاه و ار نام نهادم نونهالی در باغچه عشرت افزا بود انرا نو بار خواندم هر روز همان قدر که بجهت مژه پیاله کفایت کند بدست خود می چیدم اگر چه از کابل هم بذاک چوکی می رسانیدند لیکن از باغچه خانه تازه بتازه چیدن بدست خود لطاف دگر دارد شاه آلونه کشمیر از کابل کمتر نمی شود بلکه بالیده تراست آنچه از همه کلال تر بود یک نانک و پنج سرخ بوزن در آمد روز سه شنبه بست و یکم باد شاه بانو بیگم حجه نشین ملک بقا شد و الم این واقعه دلخوش بار گران بر خاطر م نهاد امید که الله تعالی او را در جوار مغفرت خویش جاع دهاد از غریب آنکه جونک را سه منجم پیش ازین بدو مایه بعضی از بندهای نزدیک را اگاه ساخته بود که یکی از صدر نشینان حرم سرای عفت بنهائنده عدم خواهد شتافت و این را از زائیه طالع من دریافته بود مطابق افتاد و از سوانح شهادت یافتن سید عزتخان و جلال خان که در لشکر بنگش و تفصیل این اجمال آنکه چون هنگام رفع محصول شد مهابتخان لشکر تعیین نمود که بکوهستان در آمده زراعت افغان را بخوراند و از تاخت و تاراج و کشتن و بستن دقیقه مهمل نگذارند قضا را چون بندهای درگاه بیایه کوتل میروند افغانان برگشته روزگار از اطراف هجوم آورده سر کوتل را می گیرند و استحکام میدهند جلال خان که مرد کار دیده و پیر محضت کشیده بود صلاح وقت دران می بیند که دو سه روزی توقف کرده شود تا مقهوران اذوقه چند روزه که بر پشت بار کرده آورده اند صرف نموده لاچار خود بخود و بران شوند انگاه بسهولیت مردم ما ازین گریوه دشوار خواهند گذشت چون ازین کوتل بگذریم دیگر کاره نمیدانند ساخت و مالش بسزا خواهند یافت عزت خان که شعله بود رزم افروز و برق دشمن سوز بصوابدید جلال خان نپرداخته برهنه با چندی از سادات بارهه توسن همت برانگیخت و افغانان مانند مور و ملخ از اطراف هجوم آورده او را در میان گرفته با آنکه زمین معرکه اسپ تاز نبود بهر طرف که حین غضب می افروخت خرمن هستی بسیاریه با آتش تیغ می سوخت در اثنای زده خورد اسپش را پے کردند پیاده تارمقی داشت تقصیر نکرد عاقبت بار فقاخه خویش مردانه فروشد و در هنگامیکه عزت خان می تازد جلال خان که پرو مسعود پسر احمد بیگ خان و بیزن پسر ناد علی میدانی و دیگر بندها عنان شتاب از دست داده بے اختیار از هر طرف کوتل می جذبند و مقهوران سر کوهها گرفته بسنگ و تبر کار زار می نمایند جوانان جانشپار چه از بندهای درگاه چه از تابینان مهابتخان داد جرات و جلالت داده بسیاری از افغانان را بقتل می رسانند درین دار و گیر جلالخان و مسعود با بسیاری از جوانان جان نثار می گردند بیک تند خوئی و تیز جلوئی عزتخان چنیز چشم زخمی بلشکر منصور رسید و مهابتخان از شنیدن این خبر وحشت اثر فوجی از مردم تازه زور بکمک فرستاده تهاجمات را از سر نو استحکام می دهد و هر جا

نا را از عالم خدویران صحرائی کشاده است دو قطعه از آن گرفته آوردند یکی می‌الخور مرده و دیگر بکرور ماند بکاهش مثل مرغابی پیوسته بدود نادرالصری اسنان منصور معاش فرمودم که شده آن را بکشند کشته‌های گلگرمی نامند بعدی ساح آسی در بدو ماضی و مدرج‌دل معروفند باشند که عدد الوهاب پسر حکم علی بجمع از سادات مغوی لاهور هشتاد هزار روزه دعوی منعماند و خطی بمهر قاضی نورالله طاهر ساخته که پدر من روز مذکور را برسم امانت بسند وای پدر اندک سپرده و سادات مذکورند اگر حکم شود حکم راده بجهت احداث سپر کند مصحف حورده حق خود را از آنها بگردد فرمودم آنچه مطابق احکام شریعت است بعمل آورند روز دیگر معدوم حال بعرض رسانند که سادات حصوع و حصوع بشار طاهر منسارند و معامله کلی است هر چند در تحقیق و تحقیق این قصه بدست ناممل بکار روز بهر خواهد بود بدین فرمودم که اصعب حال در تحقیق این قصه بهانت دوست و دور اندیشی بکار نرود نوعی نماید که املا مطبوعه و شده و شک نماید باوجود این اگر خوب را شکانده بشود در حضور خود تائیس نموده خواهد شد بعد شنیدن این حرف حکم راده را دل و دست ار کار رفته و جمعی از اشدانان شمع ساخته حرف آشنی به مدن آورد عرص آنکه اگر سادات تائیس این قصه را باصفتی به اندارد خط انرا می سپارم که مرا تائیس من بعد حق و دعوی نداشته هرگاه اصعب کس بطلب او معسرند از آن حال حاضر حاضر می باشد بپایه وقت می گذرانند و حاضر نمی شد نا آنکه خط انرا به یکی از دوستان خوب سپرد و حقیقت باصفتی رسد حاضر او را حاضر ساختند دو مقام برش در آمد دیگر اعتراف نمود که این خط را یکی از ملازمان می ساخته و خود گواه شده مرا از راه رفته بود بهمنی مصون نوشته داد چون اصعب حقیقت را بعرض رسانده منصب و حاجت او را بعرض ساخته از خط انداختم و سادات را بعرض و رحمت لاهور ازانی داشتم و در مدارک شده هشتم حور د از اعداد حال منصب چهار هزار داب و هزار و ناصد سوار سربازی نامت و صادق حال منصب دوهزاری و ناصدی داب و هزار و چهار صد سوار ممتاز گشت بی‌الغای پس بصر اصعب فرمودم بخدمت بخشگری احدیان سرباز گشت راجه برسنگدو بدله نوالا پانه بدیم هزار داب و سوار بری عرب برافراحت در کشته بدشرب توبی منوها اشکی است منبوش مدادش از آلو نالو خود ترعانفا در چاشنی برانت بشار بهنو در خدمت شرب سه چهار آلو نالو بدشرب می دوان حور و ارنی در شان زوی دهمدم نمره می توان گرک در حصوماً از رسم بدودش حکم فرمودم که بعد از اشکی را خوش کن می گفته باشد طهرا در کوهستان بدحشان و حراسان می شود مردم اینجا بخدمت گوید آنچه ار همه کل تر است بدم متعال بون در آمد شاه آلو در چهارم اردی بهشت مدار بخدمت ندان شد در دست و بخدمت رنگ گردانند در پانزدهم حور داد بعال رسد و بوبر کرده شد شاه آلو بدانه من از اکثر مدوه ها خوشتر می آمد چهار رحمت

شد روز مبارک شنبه بهمت پنجم سید بابزید بخاری فوجدار سرکار بهر بصاحب صوبگی ولایت تهنه فرق عزت بر افراخت و منصب او اهل و اضافه دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد و علم نیز مرحمت فرمودم شیخاعتشان عرب بمنصب دو هزار و پانصد ذات و دو هزار سوار عز افتخار یافت و انی رای سنگدلن حسب التماس مهابتشان بصوبه بنگش تعیین شد جانشینار خان بمنصب دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گشت درینو از عرایض سپهسالار خان خاندان و سایر دولتشواهان ظاهر شد که عنبر سیاه بشت باز قدم از حد ادب بیرون نهاده فتنه و فساد که لازمه سرشت زشت آن به ذات است بنیک کرده و از آن که موکب منصور بولایت دور دست نهضت فرموده فرصت مغتنم شمرده عهد و پیمانی که بایندهای درگاه بسته بود شکسته دست تصرف بملک بادشاهی دراز ساخته امید که عفریب بشامت اعمال خویش گرفتار گردد چون التماس خزانه نموده بود حکم شد که مبلغ بیست لک روپیه مقصدیان دارالخلافه اگر نود سپهسالار روانه سازند و مقارن این خبر رسید که امرا تهنجیات را گذاشته نود داراب خان فراهم آمده اند و ترکیان بر دور لشکر صف بسته می گردند خنجر خان در احمد نگر متحصن شده تا حال دو سه دفعه بندهای درگاه را با مقهوران مبارزت اتفاق افتاد و هر مرتبه مخالفان شکست خورده جمعی را بکشتن دادند و در مرتبه آخر داراب خان جوانان خوش اسپه را همراه گرفته بر بنگاه مقهوران تاخت و جنگ سخت در پیوست و مخالفان شکست خورده روه ادبار بودی قرار نهادند و بنگاه انها بتاراج رفت و لشکر ظفر اثر سالم و غاماً بارد روه خود مراجعت نمود چون عسرت و گرانی عظیم در لشکر منصور بهم رسید دولتشواهان کنکاش در آن دیدند که از کربوه روهنگره فرود آمده در پایان گهاگ توقف باید نمود تا رسد غله بسهولیت میرسیده باشد و مردم محنت و تاب نکشند ناگزیر در بالا پور معسکر اقبال آراستند و مقهوران سیاه بشت شوخی و شلائینی نموده در طرف بالا پور نمایان شدند راجه نرسنگدیو با چندی از بندهای جان نثار بمدافعه غنیمت گماشته بسیاری را بقتل آورد و منصور نام حبشی که در سپاه مقهوران بود زنده بدست افتاد هر چند خواستند که بزیر فیل اندازند راضی نشد بای جهالت افشرد راجه نرسنگدیو فرمود که سرش از تن جدا سازند امید که فلک دوار سزای کردار ناهنجار در دامی روزگار سایر حق ناشناسان نهد در سیوم اردی بهشت به تماشای سکه ناک سواری شد بغایت تیلاق خوشی است و این آبشار در میان دره واقع است و از جای مرتفع میریزد هنوز بر اطراف آن برف بود جشن مبارک شنبه در آن گلزمین آراسته پیاله های معتاد را بر لب آب خورده مستظوظ گشتم درین جدول آب جانور به نظر در آمد از عالم ساج ساج سیاه رنگ است و خالهای سفید دارد و این هم رنگ بلبل است با خالهای سفید و غوطه در آب میخورد و زمان معتاد در زیر آب میباید و از جای دیگر سر بر می آرد فرمودم که دو سه جانور از آن گرفته آرند تا معلوم شود که از بابمت مرغابی است پوست در میان پا دارد و باهم پیوسته

دات و دو هد و پنجاه سوار حکم شد نورالله گرگیراق را منصب ششصدی دات و پانصد
 سوار سرورار ماحتم و خطاط تشریف حانی عدایت فرمودم پیشکش روز مبارک شده
 بیست و یکم در وجه انعام قیام حال قرارل ناشی مرحمت شد چون اله داد ابعلی پسر
 تاریکی برگردار رشت خویش بدامت گرده بدرگاه آمد حسب التماس اعتمادالدوله
 گناه او بعفو مقرون گشت آثار حجالت و شرمکاری از ناهیه احوالش ظاهر بود
 بدستور سابق منصب دو هزار و پانصدی و یک هزار و دویست سوار عدایت نمودم
 میزک جانور کمکیان صوبه ننگاله منصب هزاری دات و چهار صد سوار سروراری
 نامت چون بعرض رسید که لاله چوعاشی در پشت نام مسجد جامع حوبه شگفته
 اور شده بدست و سونم بحد و تماشاخانه آن رفته شد الحق یک صلح آن گدا از خوشی
 شده بود برگشته بود مهری که پیش ازین براحه ناسو عدایت بود بعدا و پسر او سرورحمل
 مقهور داشت درندولا بکمت سنگه برادر او که ننگه بدافته بود لطف نمودم و برگشته حد
 براحه سنگرام مرحمت شد روز دوشنبه عرو از دی بهشت بدمل حورم رفته بکام او درآمده
 بعد برآمدن پیشکش کشد قایلی بکمت خاطر او بدویدم روز مبارک شده چهار
 مدر حمله منصب دو هزاری دات و سصد سوار سرورار شد روز یکشنبه هفتم بقصد
 شکار کنگ بموضع چهار دره که وطن حیدر ملک است سواری شد الحق سرورمن
 حوشی و سیرگاه دلکسی است آنهای او و درختهای چنار عالی دارد حسب التماس
 او دوز پور نام نهادم در سر راه درختی است هل تهل نام که چون یکی از شاهپایه آن
 را گرفته جدا کند مجموع درخت در حرکت می آید عوام ناس اعتقاد که اس حرکت
 مخصوص همان درخت است اتفاقاً در دهنه مذکور ازان قسم درخت دیگر بنظر در آمد
 که بهمان طریق متحرک بود معلوم شد که اس حرکت از نوع درخت است نه
 مخصوص یک درخت و در موضع راولپور از شهر دو دهم گروه برسمت هددوسال
 درخت چناری واقع است میل سوخته پیش ازین بدست سال که می خود براسپی
 سوار نابینا سپ رنی دار و دو حواحه سرا بدرون آن در آمده بودم و هرگاه بدقربنی
 الحرف مذکور میشد مردم استعجاب می نمودند درین مرتبه بار فرمودم نه چندی بدرون
 آن در آید بهمان دستور که در خاطر داشتم طاهر شد در اکثر نامه مخطور است
 که حضرت عرش اشکانی سی و چهار کس را بدرون آن در آورده متصل یکدیگر رسانده
 بود بدرون تارخ بعرض رسید که برتنی چند پسر را به مدوهر که ار کمینا لشکر کانگوه
 بود باستانال حنگ بی صوفه کرده حال نثار گشت روز مبارک شده نازدهم بری
 موحس بدهای درگاه ناهیه منصب سرورار گشتند تاناز خان دو هزاری دات و پانصد
 سوار عدالتعربحان دو هزاری دات و هزار سوار و دینی چند گوالیاری هزار و پانصدی
 دات و پانصد سوار میروحان پسر ابو القاسم خان یکی هزاری دات و ششصد سوار میرزا
 محمد هفتصدی دات و سیصد سوار لطف الله سیصدی دات و پانصد سوار نصرالله
 عرب پانصدی دات و دویست و پنجاه سوار تهور خان بموحداری سرکار میوات تعی

بهاک و شالمار مستظوظ گشتم بهاک نام برگشته ایست که بر اطراف کوه دل واقع است و همچنین شالمار نیز متصل آن و جوی آب خوشی دارد که از کوه آمده یکول دل میریزد به قوزند خرم فرمودم که پیش آن را بختند ایشاری بهم رسیده که از سیر آن مستظوظ توان شند و این مقام از سیرگاههای مقرر کشمیر است روز یکشنبه هفدهم غریب واقع روی نمود شاه شجاع در عمارات دولتحانه بازی می کرد اتفاقاً در پیچ بود بجانب دریا پرده بر روی آن انگنده دروازه نه بسته بودند شاهزاده بازی کنان در جانب در پیچ میروید که تماشا کند بمچرد رسیدن سرنگون بزیر افتاد قضارا پلاسی نه کرده در زیر دیوار نهاده بودند و فراش متصل آن نشسته بود سروا باین پلاس میروند پاهای بر پشت و دوش فراش خورده بر زمین می افتد با آن که ارتفاعش هفت درجه است چون حمایت این جل سبکانه حافظ و ناعربود وجود فراش و پلاس واسطه حیات او میشود عیاداً بالله اگر چنین نبودی کار بدشواری کشیده در آنوقت راه مان که سردار پیداهای خدمتیه بود در پای جهر که ایستاده فی الفور دویده او را برمی دارند و در اغوش گرفته متوجه بالا می شود در اینجا در انکالت همدی قدر می پرسد که مرا کیجا می نبری او میگوید که بملازم حضرت دیگر ضعفه برو مستولی می شود و از حرف زدن باز می ماند من در استراحت بودم که این خبر موخش بگویم رسیدن سروا سیمه بیرون دیدم چون او را بدینحال دیدم هوشم از سررفت و زمان ممتد در اغوش شفقت گرفته محو این موهبت الهی بودم در واقع طفل چهار ساله از جانی که ده گز شرعی ارتفاع داشته باشد سرنگون بیفتد و اعلا غبار اسیدی بر اعضایش نه نشیند جای حیرت است سجدهات شکر این موهبت تازه بتقدیم رسانیده تصدقات داده شد و فرمودم که ارباب استسحاق و فقرای که در این شهر توطی دارند بنظر در آورند تا درخور آنها وجه معیشت مقرر شود از غریب آنکه سه چهار ماه پیش ازین واقعه جوتک رای منجم که در مهارت فن نجوم از پیش قدما این طائفه است بے واسطه بمن عرض کرده بود که از زائچه طالع شاهزاده چنین استخراج شده که این سه چهار ماه برایشان گران است یعنی که از جای مرتفع بزیر افتد و غبار اسیدی بر دامن حیات نه نشیند چون مکرر احکام او بصکت پیوست همواره این توهم برامون خاطر می گشت و درین راههای خطرناک و گریوهای دشوار گذار یک چشم از آن نوبهال چمن اقبال غافل نبودم همیشه او را در نظر میداشتم و نهایت محافظت و غایت احتیاط بجا می آمدم تا بکشمیر رسیده شد چون این سانکه ناگزیر بود آنها و دایههای او چنین غافل می شوند الله الحمد که بخیر گذشت در باغ عیش آباد درختی بنظر در آمد که شگوفه صبر برگ داشت بغایت بالیده و خوشنما غایتاً سیب او ترش نشان میدادند چون از دلاورخان کاکر خدمت شایسته بظهور آمده بود بمنصب چهار هزاره ذات و سه هزار سوار سرفراز فرمودم و پسران او را نیز بمناصب امتیاز بخشیدم شیخ فرید ولد قطب الدین خان بمنصب هزاره ذات و چهار صد سوار نوازش یافت بمنصب سربراه خان هفتصدی

و طایفه مقدرا میداشد که آنها را رشی گویند اگرچه علمی و معرفتی ندارند لیکن به ساحتگی و ظاهر آرائی میرند و هیچکس را ند نمی گویند زبان خواهش و پای طلب کوتاه دارند گوشت نمخوردند و نمیکند و بدوخته درخت میوه دار در صحرای میداشند نانی دیت که مردم اراں بهروز شوند و خود اراں تمدن بر نمیگردند قربان دو هزار کس اراں گروه دوده باشند و جمع از برهمنان اند که از قدم درین ملک میداشند و مانده اند و برین سائر کسمه یان مقام طاهرشان از مسلمانان تمیز بقوان کرد لکن کداهای ترنای شمشکوت دارند و میخوانند و بچه شایسته پستی است بعمل می آرد و شدت کورت ریان است که دادشوران همدنقاهان تصدیق کنند و رعایت معتمد دارند اما سکنایه های عالی که بدش از ظهور اسلام مانده بر حاسمت و عمارانش همه از سنگ و از بدیام تا سقف سنگهای کلاسی منی چهل منی تراشیده و بر روی یکدیگر نهاده متصل شهر کوچه است که اندرا کوه ناران گویند و هری پرست دیر نامند و رسمت شرقی آن کوه ذل واقع است و مسامت دورش شش و دم گره و کسوی پیموده شده حصوب عرش شدانی انداز الله بوهانه حکم فرموده بودند که درین مقام قلعه از سنگ و آهک در عانت استحکام اساس دهند در عهد دولت این دیارمند قربان الاحکام شده چنانچه کوچه مذکور در میان حصار افتاده و دیوار قلعه بر دور آن کسمه و دیوار مذکور مختصار بدوخته و عمارات دولتیانه مشرف بر آن آب است و در دولتیانه ناعیه واقع است و مختصر عمارتی در وسط آن که والد برگوارم اکثر اوقات در آنجا می نشستند در زمزمه سیمت بطراوت و امروخته نظر در آمده چون بشیخ گاه آن قلعه حقه می و حدای محاری در حقیقت سیده گاه این دیارمند است بر حاطر حق شناس ناپسندیده افتاد معتمدان که از بدوخته مراجع دانست حکم فرمودم که در توتک ناعیه و تعمیر منازل عادت حد و عهد تقدیم رساند در اندک فرصت بحسب اهتمام روحی دیگران است در ناعیه صده عالی سی و دو دره مربع مشتمل بر سه قطعه آراسته شد و عمارات را از سر و تعمیر فرموده به تصور اوستاد آن نادره کار رشک نگار خانه چمن ساحت و این ناعیه را نور امرا نام خردم روز جمعه پانزدهم مردی ماه الهی دو گاو قناس از پیشکشهای رمنندار قدمت منظور آمد در صورت و ترکب نگار میش بیشتر مساهمت و مساعدت دارد اعضانش بر پشم است و این قلمه حیوانات سرد سراسر است چنانچه بر رنگ از ولایت مکرو کوهستان گرم سدر آورده بودند رعایت خوب صورت و کم بزم بود و آنچه درین کوهستان بهم میرسد سمیت شدت سرما و برف بزمونی و بدیهیات است و کشمیران رنگ را گیل گویند و هم در بدولا آهونی مشکلی پوشش آورده بودند چون گوشش حورده شده بود فرمودم که طعام هاستند سیمت می مرده بد طعام ظاهر شد از حیوانات چار پائی صحرائی گوشت هلیج یک بر روی و بد طعمی این نیست مانده در تارگی بونی نداشته معذاران که چند روزی ماند و خشک شد خوشتر می شود و ماده مانده ندارد درین دوسه روز اکثر اوقات ترکشتی نشسته از سیر و تماشای شگوه

رغن گرفته در طعام بپزند ازند و انرا سدا پاک نامند بزبان کشمیر و چون هوا سرد و
 هناک است بمجرد آنکه سه چهار روز بماند متغیر می گردد و گوی میس میباشد
 تا که نیز خور و زبون می باشد گندمش زرد کم مغز است نان خوردن رسم نیست
 کوسفند بے دنبه می باشد از عالم کوهی هندوستانیان انرا هددو میگویند گوشتش
 خالی از نراکت و راست مزگی نیست مرغ و قار و مرغابی و سوبه و غیره فراوان
 می باشد ماهی همه قسم بولک دارد و بی بولک می باشد اما زبون ملبوسات از
 پشمینه متعارف مرد و زن کرتہ پشمین می پوشند و انرا پتو گویند و فرغاً اگر پتو
 نباشند باعتقاد شان اینکه هوا تصرف می کند بلکه هضم طعام بے این ممکن نیست
 شال کشمیر را که حضرت عرش آشیانی بوم فرم نام فرموده اند از فرط اشتها
 حاجت به تعریف نیست قسم دیگر نهرمه است از شال جسیم تر و ملایم میباشد
 و دیگر درمه است از عالم جل خرو سگ بر روی فرش می افکنند غیر شال دیگر
 اقسام پشمینه در تبت بهتر میشود با آنکه پشم شال را از تبت می آرند در اینجا بعمل
 نمیتوانند آورد پشم شال از بزم بهم میرسد که مخصوص تبت است و در کشمیر از
 پشم شال پتو هم میدانند و دو شال را با هم رفو کرده از عالم سقراط می مالند بجهت
 لباس بارانی بد نیست مردم کشمیر سر میقدراشد و دستار گرد می بندند و عورات
 عوام را لباس پاکیزه و شسته پوشیدن رسم نیست یک کرتہ پتو سه سال و چهار سال
 بکار میدزدند ناشسته از خانه بافنده آورده کرتہ میدوزند و تا پارہ شدن باب نمیرسد ازار
 پوشیدن عیب است کرتہ دراز و فراخ تا سر و پا افتاده می پوشند و کمر می بندند
 با آنکه اکثره خانه بر لب آب دارند یکقطره آب ببدن آنها نمیرسد مجعاً ظاهر آنها
 همچو باطن آنها چرکین است بے صفا ارباب صنایع در زمان مرزائی حیدر بسیار پیش
 آمدند موسیقی را رونق افزود کمانچه و جنترو قانوں و چنگ و دف و نای شایع شده در
 زمان سابق سازه از عالم گدانه میداشتند و نفسا بزبان کشمیری در مقامات هندی
 میخواندند و آنهم منحصر بر دوسه مقامی بود بلکه اکثر بیک آهنگ می سرائیدند
 الحق مرزا حیدر را در رونق کشمیر حقوق بسیار است پیش از عهد دولت حضرت
 عرش آشیانی مدار سراری مردم اینجا بر گوشت بود اسب کلا نمیداشتند مگر از
 خارج اسب عراقی و ترکی برسم تحفه جهت حکام آوردند گوشت عبارت از یابوی
 ست چهار شانه بزمینی نزدیک در سائر کوهستان هذ نیز فراوان میباشد اکثر جنگره
 و شخ جلو میشود بعد آزانکه این گلشن خدا آفرین بنائید دولت و یمن تربیت خاقان
 سکندر آئین رونق جاوید یافت بسیاری از ایماقات را در بنصوبه جاکیر مرحمت فرموده
 گله های اسب عراقی و ترکی حواله شد که کوه بگیرند و سپاهیان از خود نیز ایلیچی
 سامان نمودند و در اندک فرصت اسبان بهم رسیده چنانچه اسب کشمیر با دوست
 و سیصد روبیہ بسیار خرید و فروخت شده و احیاناً بهزار روبیہ هم رسیده مردم اینملک
 آنچه سوداگر و اهل حرفه اند اکثر سینی اند و سپاهیان شیعه (سامریه و گروہی نور بخشی)

لطافت و فراغت از عالم گل سرخ و توده اش در به گل سرخ منقشانه و گل سوس دو
قسم می باشد آنچه در باغات است بسیار بالیده و سار رنگ و قسم دیگر محترانی
است اگرچه کم رنگ است عادتاً خوشدوست گل جمعری کلان و خوشبو می شود
توده اش از قامت آدمی میگذرد لیکن در بعضی سالها وقتی که کلان شد و بگل رسید
و گل کرد گرمی پیدا می شود و بر گلش پرده از عالم عنکبوت می تدد و صانع
می سازد و توده اش را خشک میکند و امصل چدن شد و گلهای که در باغات
کشیم بنظر درآمده از حساب و شمار بدون است آنچه نادانان عصری اوستاد منصور نقاش
شدیده کشیده از قصد گل منقار است پیش از عهد دولت حضرت عرش اشیاپی
شاه آمو مطلقاً بدون محکم قلی اشار از کابل آورده پیوند نموده تا حال ده پانزده
درختی بهار آمده رد اثر پیوندی بدر درخت چند معدود بود مشارالیه پیوند را در پی
ملک شایع ساخت و الحال و روان است الحقی رود الوی که سمع حوب می شود
در باغ شهر ارای کابل درختی بود مدرائی نام که بهتر از آن حورده نشده بود و در شمیر
چندین درخت مثل آن در باغها است ناشپاتی فرد اعلی می شود از کابل و
بدحشال بهتر مردیک ناشپاتی سمرقند سیب کشید و سمی مشهور است و امروز
وسطی میشود انگورش فراوان است اکثرش قرش و ربن و انارش اندر ها بیست
تربز فرد اعلی بهم میرسد حریره نعمت شدنی و شکندده می شود لکن اکثر است که
چون به بختگی رسد گرمی در میانش بهم میرسد و صانع منسارند اگر احياناً از آسمان
محفوظ ماند بعایت لطیف می شود شاه توت نمی باشد و توت سار صحرای
است و از پایه هر درخت توت تاک انگوری دلا رفته عادتاً توتش قابل حورده
بیست مگر درختی چند که در باغ ها پیوند کرده باشند درگ توت بخت گرم بیله
نکار می رود و تخم بیله از گل کت و تیت می آرد شراب و سرکه فراوان است اما
شرایش ترش و بدون و بریان کشمیر مس گرند بعد از آن که کاسه ها از آن در کشند
مقدری سرگرمی از آن بهم می رسد از سونه اسام اجار منسارند چون سوند در کشمیر
حوب می شود بهترین اجارش اجار سیر است انواع غله بغیر از بحد اکثری دارد اگر
بحد نکارد سال اول می شود سال دوم ربن می شود سال سوم نمشک منقشه می
شود برب از همه بیشتر نمکی که سه حصه برب و یک حصه سار حورده شده باشد
مدار حورش اهل کشمیر برب است اما ربن می شود و خشک بومی پرند و می
گذارند که سوز شود بعد از آن می حورند و انرا بته میگویند طعام گرم حورند رسم
دوست بلکه مردم کم بصاعت حصه از آن بته شب نگاه میدارند و روز دیگر می حورند
نمک از هندوستان می آرد در بته نمک انداختن فاعده بیست ستری در آب می
حوراند و اندک نمکی بخت تغییر دانه در آن می اندازند و نا بته می حورند و
جمعی که خواهند نغم کنند در آن ستری اندک روعی چار معر می اندازند و روعی
چار معر رود نالج و عی مره می شود بلکه روعی گاؤ دیر مگر امگا که تازه بقاره از مسکه

را بنیزوار شالی حساب کنند هر خروازی سه من و هشت سیر وزن حال است کشمیریان دو سیر را یکمن اعتبار کرده اند چهار من را که هشت سیر باشد یک ترک و جمع ولایت کشمیری لک و شصت و سه هزار و پانجاه خروار و یازده ترک است که بحساب نقدی شفت کرور و چهل و شش لک و هفتاد هزار دام می شود و بضابطه حال جاسه هشت هزار و پانصد سوار است راه در آمد کشمیر مقعدر بهترین راهها بهیمرو بگلی است اگرچه راه بهیمرو نزدیک تر است لیکن اگر کسی خواهد که بهار کشمیر را در یابد منبصر در راه بگلی است و دیگر راهها درین موسم از برف مالا مال می باشد اگر به تعریف و توصیف کشمیر پردان دفترها باید نوشت ناکزیر مجملی از اوضاع و خصوصیات آن رتبه، کلک بیان میگردد * کشمیر باغی است همیشه بهار یا قلعه ایست اهلیان حصار بادشاهان را گلشنی است عشرت افزا و درویشان را خلوتگده دلکشا چمنهای خوش و آبشارهای دلکش از شرح و بیان افزون آیهای روان و چشمه سارهای از حساب و شمار بیرون چندانکه نظر کار کند سبزه است و آب روان گل سرخ و بنفشه و نوکس خود دو عمده صحرای انواع گلها و اقسام ریاحین از آن بیشتر است که بشمار درآید در بهار جان نگار کوه و دشت از اقسام شگوفه ماه مال در و دیوار و صحن و بام خانها از مشعل زلف بزم انروز و چلکهای مسطیع و سه برگیهای مبروج را چه گوید

شده جلوه گر نازنینان باغ * رخ آراسته هر یکی چون چراغ

شده مشکبو غنچه در زیر بوست * چو تعویذ مشکین بباروز دوست

غزلخوانی بلبل صبح خیز * تمناست میخوار گلن کرده تیز

بهر چشمه منقار بط آب گیر * چو مقراض زریں بقطع حوبر

بساط گل و سبزه گلشن شده * چراغ گل از بک روشن شده

بنفشه سر زلف را خم زده * گره در دل غنچه مسک زده

بهترین اقسام شگوفه بادام و شفقآلو است برون کوهستان ابتدای شگوفه در غره اسفندارمذ می شود و در ملک کشمیر اوایل فروردین و در باغات شهر در نهم و دهم ماه مذکور و انجام شگوفه تا آغاز یاسمن کبود پیوسته است در خدمت والد بزرگوارم مکور سیر زعفران زار و تماشاخانه خزان کرده شده بود بحمدالله درین مرتبه جوانیهای بهار را دریافت خوبیهای خزان در موقعش نوشته خواهد شد عمارات کشمیر همه از چوب است در آشیانه و سه آشیانه و چهار آشیانه می سازند و بامش را خاکپوش کرده پیاز لاله چوغاشی می نشانند و سال بسال در موسم بهار می شگفت و بغایت خوشنماست این تصرف مخصوص اهل کشمیر است امسال در باغچه دولتخانه و بام مسجد جامع لاله بغایت خوب شگفته بود یاسمن کبود در باغات فراوان است و یاسمن سفید که اهل هند چنبیلی گویند خوشبو می شود قسم دیگر مندلی رنگ است آن نیز در غایت خوشبوئی و این مخصوص کشمیر است گل سرخ چند قسم بنظر درآمده غایتاً یکی خوشبوست دیگر گلی است مندلی رنگ و بویش در غایت

بدبهره سی و دو هزار اهل اسلام مدت دو صفت و هشتاد و دو سال حکومت این ملک داشته اند تا آنکه مقارن بهصد و نود و چهار هجری حضرت عرش اشیدانی فتح فرموده اند و ازان تاریخ تا حال سی و پنجاه سال است که در تصرف اولیای دولت اند قریب ماست ملک کشمیر در طول ار کوتل بهلولناس تا مرور پنجاه و شش کروزه جهانگیری است و در عرص اریست و هفت کروزه رانده بیست و ارده کم نه شیم انوالفضل در اکثر نامه به تقمیل و قیاس نوشته که طول ملک کشمیر در ربای کش کنگا تا مرور نصد و بیست کروزه است و عرص ارده کم بیست و اریست و پنجم رانده نه من بیست احتیاط و اعتماد جمعی از مردم معتمد کار دان مقرر فرمودم که طول و عرص را طلیک بکنند تا حقدقت از قرار واقع نوشته شود بالجمله آنچه شیم بکصد و بیست کروزه نوشته بود شصت و هفت کروزه برآمد چون قرار داد است که حد هر ملکی تا حائی است که مردم بران اسمک منکلم باشند بدارن از بهلولناس که یارده کروزه اریسترف کش کنگا است سرحد کشمیر مقرر شد بان حساب پنجاه و شش کروزه باشد و در عرص دو کروزه بیس تفاوت ظاهر نگشت و کروهی که در عهد این دیار مند معمول است موافق صافه است که حضرت عرش اشیدانی بسنه اند هر کروهی پنجاه درع و یک درع دو درع شرعی می شود که هر درعی بیست و چهار انگشت باشد و هر حا کروزه یاگر مذکور گردد مراد ازان کروزه و گر معمول است و نام شهر سری نگر است و در بانه بهت از مدان معموره میگذرد و سرچشمه اندرا و درناک منگوندند از شهر چهارده کروزه بر سمت حدود واقع است و بحکم این دیار مند مرسوم چشمه عماربی و ناعی تریب یافته در میان شهر چهار پل از سنگ و چوب در عانت استحکام بسته شده که مردم از روی آن دردد می نمایند پل را باصطلاح این ملک کدل منگوندند در شهر مسجدی است بعدادت عالی از آثار سلطان سکندر در هفتصد و نود و پنجم اساس یافته بعدادر مدنی سوخته و دار سلطان حسین تعمیر نموده هنوز ناتمام در سیده بود که قصر حداد او اربا در امتداد و در بهصد و نه انراهم باکری و بر سلطان حسن احسام و آراستگی بخشید ازان تاریخ تا حال یکصد و بیست سال است که بر حاست از مکراب تا دیوار شرقی یکصد و چهل و پنجم درع و عرض یکصد و چهل و چار درع است مشتمل بر چار طاق و بر اطراف انوان و ستونهای عالی نقاشی و نگاری کرده الحق از حکام کشمیر اثری بهتر ازان نمادده میسرید علی هدائی قدس سره زوری چند درس شهر نموده اند حادقاعی از نشان نادر است متصل شهر دو کول بزرگ واقع است که همه سال بر آب می باشد و طعمش متعیر نمیکرد و مدار آمد و رست مردم و نقل و تحویل غله و هیمة ترکشتی است در شهر و برگات پنجاه درع و هفتصد گشتی است هفت هزار و چهار صد ملاح بشمار آمده ولایت کشمیر سی و هشت برگه است اندرا دو نصف اعتقاد کرده اند بالای آب را آمراچ گویند و پایل آب را کامراچ نامند فط رمیی و دانستند و روسیم درن ملک رسم بیست و یک مگر حروبی از سایر حبات و نقد حدس

که از حکام کشمیر مانده یک و نیم آن را بیک روپیه میگیرند و در سواد او معامله پانزده سنه‌می که ده روپیه باشد بیک مهر بادشاهی حساب کنند و دوسیر بوزن هندوستان را یکمن نامند و رسم نیست که از محصول زراعت راجه خراج بگیرد بر سر هر خانه در سال شش سنه‌می که چهار روپیه باشد میگیرند زعفران را در کل بعلوفه جمع از راجپوتان و هفتصد نفر توپچی که از قدیم نوکر اند تنخواه نموده غایتاً در وقت فروختن زعفران از خریدار بر سر منی که عبارت از دوسیر باشد چهار روپیه میگیرند و کلیه حاصل راجه بر جریمه است و باندک تقصیر مبلغ کلی می ستانند و هر کس را مسمول و صاحب جمعیت یافتند بهانه انگیزند آنچه دارد پاک میگیرند بنهم جهت لک روپیه تخمیناً رز حاصل حصه او باشد و در وقت کار شش هفت هزار پیاده جمع میشود و اسپ در میان آنها کم است قریب پنجاه اسپ از راجه و عمد های او بوده باشد محصول یکساله در وجهه انعام دلاور خان مرحمت شد از روستا تخمین جاگیر هزار ی ذات و هزار سوار بضابطه جهانگیری بوده باشد چون دیوانیان عظام و کرام نسبت بستند بجایگزار تنخواه نمایند حقیقت باز قرار واقعی ظاهر خواهد شد که چه مقدار جاست روز دوشنبه یازدهم بعد از دو بهر و چهار گهری بمبارکی و فرخندگی در عمارت که مجدداً بر کنار تال احداث یافته ورود موکب مسعود اتفاق افتاد بحکم حضرت عرش آشیانی قلعه از سنگ و اهنک در غایت استحکام احداث یافته هنوز ناتمام است یک ضلع آن مانده امید که بعد از بی با تمام رسد از مقام حسن ابدال تا کشمیر براهی که آمده شد هفتاد و پنج کوه مسافت به نوزده کوچ و شش مقام که بست و پنجروز باشد قطع شد و از دارا خلفه اگر تا کشمیر در عرض صد و پنجاه و هیجده روز سه صد و هفتاد و شش کوه مسافت به یکصد و دو کوچ و شصت و سه مقام طے شده و براه خشکی که ممر عام و راه متعارف است سیصد و چهار و نیم کوه است روز سه شنبه دوازدهم دلاور خان حسب الحکم راجه کشتوار را مسلسل بحضور آورده زمین بوسی فرمود خالی از رجاهاست نیست پوشش بروش اهل هند و زبان کشمیری و هندی هر دو میداند بخلاف دیگر زمینداران اینک در فیه الجملة شهری ظاهر شد حکم فرمود که باوجود تقصیر و گناه اگر فرزندان خود را بدرگاه حاضر سازد از حبس و قید نجات یافته در سایه دولت ابد قرین آسوده و فارغ البال روزگار بسر خواهد برد والا در یکی از قلاع هندوستان بحبس محکوم گرفتار خواهد بود عرض کرد که اهل و عیال و فرزندان خود را بملازمت می آرم امیدوار مرحمت آنحضرت ام بهره حکم شود اکنون مجبماً از احوال و اوضاع و خصوصیات ملک کشمیر مرقوم میگردد کشمیر از اقلیم چهارم است عرض از خط استوا سی و پنج درجه است و طولش از جزایر سفید صد و پنج درجه از قدیم اینملک در تصرف راجه‌ها بوده مدت حکومت آنها چهار هزار سال است و کیفیت احوال و آسایمی آنها در تاریخ راجه ترنگ که بحکم حضرت عرش آشیانی از زبان هندی بفارسی ترجمه شده است بتفصیل مرقوم است و در تاریخ سنه هفتصد و دوازده هجری بذور اسلام رونق و بها

مرتفع عدور ازان آب دشواری میجو و سخت امدو رمت پیاده ها طنباهاء سطر تعدیه
 نموده در میان دو طناب چوب هانمقدار یک نیکست پهلوسه یک دیگر محتکم بخته
 یک سطر طناب را بقله کوه و سر دیگر را بدانطرف آب مصروط میسازند و دو طناب دیگر
 یکم گر ازان بلند تر تعدیه می نمایند که پیاده ها بایه حود را بران چوب ها بپاده
 بهر دو دست طنباهای بالا را گرفته از فراز کوه به بشیص میبرفته باشند تا اربا بگذرند
 و اس را باصطلاح مردم کوهستان ربه گویند هرحا مظنه بستی ربه داشتند به بند و قچی
 و تیر انداز و مردم کاره اسلحام داده حطر جمع نمودند دلاور حان حاله ها ساحقه
 شیخ هشتاد نفر از جوانان دلاور کار طلب بر حاله نشانده منخواست که اربا بگذرانند
 چون اربا در عادت تندى و شورش میگذشت حاله بحدل مدار رمت و شصت و هشت
 نفر ازان جوانان عریق بجر عدم شدند و آسوسه شهادت نامند و ده نفر نیست و
 ماروسه شناوری حود را باحاصل سلامت رساندند و دو کس برانطرف آب افتاده در
 چنگ ارباب صلاحت اسیر شدند انقصه دلاور حان تا چهار ماه و ده روز در بند کوفت
 پای همت امسره سبی در گذشتی داشت بدو بند برده مقصد نمیرسند تا آنکه
 رمننداری راه بری نمود از حای که محالان را گنا گذشتی نمود ربه بعه در دل
 شب حلال بحد دلاور حان تا چندده اربندهای درگاه و جمعی از اعدای قریب
 مدونست نفر ازان راه سلامت گذشته هنگام سحر بے خبر بر سر راحه رسیده کوفت
 فتح بلند آواره ساختند چندی که برگردو پش راحه بودند در میان حواب و بنداری
 سرانده برآمده اکثر بے علف ببع حود اشام گشدد نفقه السیف حان سبک پا ازان
 ورطه بلاد آوردند دران شورش یکی از سپاهان راحه سنده حواست که برجم شمشیر
 کاش ناتمام رساند راحه فرمان بر آورد که می راحه ام مرارنده در دلاور حان بدو مردم
 بر سر او هجوم آورده دستگیر ساختند بعد از گرفتار شدن راحه از مدد حان او هر کس به
 بود حود را بگوشه کشند دلاور حان از شنیدن اس مرده دفع و پیوری سختدات شکر الهی
 بنقد برسانده تا لشکر منصور اربا عدور نموده بمعدل بدر ملک که حاکم نشی ان
 ملک است در امد از کنار اب تا اینجا سه کوه مسامت بوده باشد دختر سنگرام راحه
 حمود دختر سور حمل مردون بصر راحه ناسو در خانه راحه است و از دختر سنگرام فرزندان
 دارن پش ازان که فتح شود عدال حود را از روست احیایط به پناه راحه حوال و دیگر
 رمننداران مرسانده بود چون موکب منصور بدو یک رسند دلاور حان حسب الحکم راحه
 را همراه گرفته متوجه اسدانبوس گشت نصرالله عرب را تا جمعی از سوار و نهاده
 بجر است انملک گذاشت در کشتوار گندم و حو و عدس و ماش و ارن مزوان منشود
 سلاب کشمیر شالی کمتر دارد رعراش از رعراش کشمیر بهتر و قریب بصد دست
 از نار حره گرفته می شود فاربع و قریح و همدوانه از مرن اعلی بهم مدرسد
 حریره اش از عالم حریره کشمیر است و دیگر مدیه ها از انگور و شغالو و ورد آلو و
 امرد ترش منشود اگر تربیت کنند بملک که حوب شود سبھی نام رر مسکوک

و هراست سزخدها مقرر داشت و چون گوهر چک و ایبه چک بدعوئی وراثت کشمیر
 در کشتنوار و نواحی آن سرگشته وادی غلات و ادبار بودند هیبت نام یکی از برادران
 خود را با جمعی در مقام دیو که متصل بکوتل بیر پنجال واقع است بجهت احتیاط
 گذاشت و از منزل مذکور تقسیم افواج نموده خود با فوجی براه سنگین پور شقامت
 و جلال نام پسر رشید خود را با نصرالله عرب و علی ملک کشمیری و جمعی از بندهای
 جهانگیری براه دیگر تعیین فرموده و جمال نام پسر کلان خود را با گروهی از جوانان
 کارطلب بهرا ولی فوج خود مقرر نموده همچنین دو فوج دیگر بردست راست و چپ
 خود قرار داده که میرفته باشند چون راه برآمد اسپ نبود چند اسپى بجهت احتیاط
 همراه گرفته اسپان سپاهی را در کل باز گذرانیده بکشمیر فرستاد و جوانان کارطلب کم
 خدمت بمیان جان بسته پیاده بفرواز کوه بر آمدند و غازیان لشکر اسلام با کافران بدسرا انجام
 منزل بمنزل جنگ کنان تا درکوت که یکی از محکمهای غنیم بود شتافته درانجا فوج
 جلال و جمال که از راههای مختلف تعیین شده بودند باهم پیوستند و مخالفان برگشته
 روزگار تاب مقاومت نیاورده راه فرار پیش گرفتند و بهادران جان نثار نشیب و فراز
 بسیار بپا مردی همت پیموده تا دریای مرو شتافتند و بر لب آب مذکور آتش قتال
 اشتعال یافت و غازیان لشکر اسلام ترددات پسندیده بظهور رسانیدند و ایبه چک برگشته
 بشت با بسیاری از اهل ادبار بقتل رسید و از کشته شدن ایبه راجه بے دست و دل
 شده راه فرار پیش گرفت و از بل گذشته در بهندرکوت که بران طرف آب واقع است
 توقف گزید جمعی از بهادران تیز جلو خواستند که از بل بگذرند برسر بل جنگ عظیم
 واقع شد و جندے از جوانان بشهادت رسیدند و همچنین مدت بدست شبان روز
 بندهای درگاه سعی در گذشتن آب داشتند و کافران تیره بخش ب هجوم آورده بمدافعه
 و مقابله تقصیر نمی کردند تا آنکه دلاور خان از استحکام تهاجمات و سرانجام اذوقه خاطر
 جمع نموده به لشکر فیروزی اثر پیوست و راجه از حيله سازي و روبا بازی و کلاه خود را
 نزد دلاور خان فرستاده التماس نمود که برادر خود را با بی شکش بدرگاه میفرستم چون
 گناه من بعفو مقرون گردد و بیم و هراس از خاطر من زایل شود خود نیز بدرگاه گیتی
 پناه رفته آستانبوس نمایم دلاور خان بسخی فریب آمیز گوش نینداخته نقد فرصت
 را از دست نداده فرستادهای راجه را بے حصول مقصود رخصت فرموده درگذشتن
 از آب اهتمام شایسته بکاربرد جمال پسر کلان او با جمعی از نهنگان بسر شجاعت
 و جلاّت بالای آب رفته بشناوری و دلاوری ازان دریای ذخار خونخوار عبور نمودند
 و بامخالفان جنگ سخت در پیوست و بندهای جانبدار ازان طرف هجوم آورده کار
 بر اهل ادبار تنگ ساختند آنها چون تاب مقاومت در خود نیافتند تخته پل راشکسته
 راه گریز پیش گرفتند و بندهای نصرت قری باز پل را استحکام داده بقیه لشکر را گذرانیدند
 دلاور خان در بهندرکوت معسکراقبال آراست و از اب مذکور تانزایی چناب که اعتضاد قوی
 این سیاه بختان است دو تیر انداز مصانیت بوده باشد و در کنار اب چناب کوهی است

و اضطرابه بمیار ظاهر میخازد تا جمیع متعلقان خویش انداس ماتم پوشیده سروریا برده
مقوحه ملاصت میشود و از سو رو گذار مادرش چه بوند اگرچه میورا دیگر مردان هم
دارد عانتاً بدوند دل ناسی مردند داشت عمو ان بیعت و شش ساله بود در بدوق
انداری شاگرد رشید پدرش بود سواری میل و از ان خوف میدانست در یورش گجرات
اکثر اوقات حکم می شد که در پیش میل خاصه سوار شود و در سپاهگری حیل چمپان
می بود در کم شده ششم سه کوه طی نموده در موضع زدود منزل شد روز معار کشنده
هفتم از کوتل کوارمت عبور فرموده در موضع رجه درول اقبال اتعق امقام محاسنت
اس منزل چهار کوه و یک پاؤ است کوتل کوارمت از کوتل هائے هفت است و احرب
کودل اس راه است روز جمعه هشتم قریب چهار کوه طی نموده در موضع بلغار منزل
شد در س راه کوتل نمود بقدر و سعتی داشت صحرا صحر و چمن چمن شگوه و انواع
و احش از برگس و بنفشه و گلهاے عرب که مخصوص اس ملک است به نظر درآمد
از حمله گلی دیده شد که ده هدئات عجیب بدخ شش گل نارنجی و یک رنگ سونگون
شکفته و از میان گلهاے برگی چند سفر برآمده از عالم انداس نام اس گل بولیک
است و گل دیگر مثل پوئی بر دوز ان گلهاے زبره نامند و نام رنگ و بعضی کدو
و بعضی سرج و در میان نقطه رود نعبت خوشنما و مورون نامش لدر پوش و پوش
علی العموم را می گویند از عو ان رود هم در س راه مراد ان است گل کشمیر از حساب و
شمار بدرون است کدام ها را بوسم و چند تول نوشت آنچه امتیازی دارد مرقوم می
گردد در س راه اشارے بر سر راه واقع است نعبت عالی و نعبس از حله بلد می
رود در س راه آبساری ناسی حوبی دنده شده لحظه توقف نموده چشم و دل را از
حله بلد ده تماشاے ان سیلاب ساحتم روز شده بهم چهار کوه و سه پاؤ کوچ فرموده
مداره موله عبور موکب منصور اتفاق افتاد ناره موله از قصه هائے مقرر کشمیر است
و از اینجا تا شهر چهارده کوه محاسنت است و بر لب آب بهت واقع شده حمعی از
سوداگران کشمیر در س قصه توطن کردند مشرف بر لب آب معارل و محاحد ساحنه
اند اسوده و مرده الحال روز کار سر می برد حمص الحکم پیش از ورود موکب مسمود
کشقی هائے آراسته در مقام مهیا داشنه بودند چون ساعت در آمدن روز در شده
احقار شده مفاوس دو بهر از روز نكشده دهم گذشته شهاب الدس پرور در آمدن در س روز
دلور حال کاکر حاکم کشمیر از کشتوار رسیده دولت استاندوس در بابت بعضی عواطف
روژ امرو نادر شاهانه و گوناگون نواش حضور نه سرورای یامت الحق اس خدمت را
چنانچه باند نقد بم رسانیده امید که حضرت واهسا العطانا جمیع بندهاے بالخاصه را
حش امرو عرت گردانان کشتوار رسمت حدود کشمیر واقع است از معموره کشمیر تا
منزل الک حاکم دش کشتوار است شصت کوه محاسنت بدیده آمد نزارم دهم شهر پرور
ماه الهی سه چهاردهم دلور حال ناده هزار نفر سوار و پیاده جنگی عربست متجم کشتوار
بدش بهاد همت ساحنه حش نام بصر خود را ناگرد علی میر بحر محاسنت شهر

شده شما بهرجا که رسیده باشید توقف ننمائید برادران او در پاسبی کوتل بهولباس این خبر را شنیده همانجا دبره خود را فرو می آورد در زمانیکه موکب اقبال قریب بمنزل او رسید برف و باران باریدن آغاز کرد حدود یک میدان راه طی نشده بود که دبره او نمایان شد ظهور این موهبت را از اتفاقات غیبی شعرد با اهل محل بمنزل مشارالیه فروه آمده از آسیب سرما و برف و باران محفوظ ماندیم برادران او حسب الحکم کس بطلب او نرفتند در وقتیکه این مژده باو میرسد که فیکل و پیشخانه بر فراز کوتل برآمده راه را تنگ ساخته اند چون سوار گذشتن متعذر نمود از غایت شوق و ذوق پیاده سراز پا نشناخته در عرض دو ساعت دو نیم کرده مسافت طی نموده خود را بعد از دست رسانید و بزبان حال این بیت میخواند

آمد خیالت نیم شب جان دادم و گشتم خجیل

خجالت بود درویش را ناگه چو مهال در رسد

آنچه در بساط او بود از نقد و جنس و ناطق و صامت تفصیل کرده برسم با انداز معروض داشت همه را باو بخشیدم و فرمودم که مطاع دنیا در چشم هست ما چه نماید جوهر اخلاص را بیپایه گران خریداریم این اتفاق را از اعمل اخلاص و تأییدات طالع او باید شعرد که مثل من بادشاهی با اهل حرم خود یک شبان روز در خانه او بر احوال و آسودگی میسر بود و او را در امثال و اقربان و اینها جنس سرفروزی نصیب شود روز سه شنبه پنجم دو کوزه گذشته در موضع کهنای نزول اجلال اتفاق افتاد سر و پاسبی که در بر داشتیم به معتمد خان مرحمت فرمودم و منصب او اعمل و انصاف هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار حکم شد و ازین منزل داخل سرحد کشمیر است و در همین کوتل بهولباس یعقوب پسر یوسف خاں کشمیری با تواج منصوبه حضرت عرش آشپانی که راجه بهگوان داسی پدر راجه مان سنگه سردار بود جنگ کرده اند درین روز خبر رسیده که سهراب خان پسر رستم میزرا در آب بهت غریق بحر فنا گشت تفصیل این اجلال آنکه او حسب الحکم یک منزل عقب می آید در راه بخاطرش میرسد که بدریا درآمده غسل کند با آنکه آب گرم میسر بود هر چند مردم مانع آمدند و گفتند که درین قسم هوای سرد بے ضرر در چنین دریای ذخار خونخوار که قیل مست را می غلطاند در آمدن از آئین حرم و احتیاط دور است بحسب انباء عقید نمیشود و چون وقت ناکزیه در رسیده بود از غایت خود را نی و غرور و جهالت با اعتقاد و اعداء شناوری خود که درین فن بینظیر بود بچه تر میشود و با یک نفر خدمتیه و یک کس دیگر که شناوری میدانستند بر فراز سگ که بر لب آب بود برآمده خود را بدریا می اندازد بمجرد افتادن از طوطم امواج نمیدانند خود را جمع ساخت و بشناوری بر تخت افتادن همان بود و رفتن همان سهراب خاں با خدمتیه رخت حیات بسیل فدا در داد و کشتی گیر بصد جان بکندن کشتی و جود بساحل سلامت رسانید میزرا رستم را غریب الفتی و تعلقی و محبتی باین عزیز بود در راه چون از شنیدن این خبر جانکه جامه شکیبایی چاک زده بینای

که پیدایا می گذشتند حساس الحکم پل دیگر در محادی آن ترتیب یافته طول پلگاه
و سه دره و عرض سه دره چون آب عمیق و تند بود ویلان را برهنه گذرانیده سوار پیاده
و استپ از روی پل گذشته حساس الحکم حصرت عرش اشندی سوانی از سنگ
و اهک در عایت استحکام بر قرار پشته مشرف بر آب اساس یافته یک روز به تحویل
مانده معتمد حاضر پیشتر مرستاده شده بود که بحیثیت تحت نشستی و آرامش حش نوروز
سرزمندی که ارتفاع و امینار داشته باشد اختیار نماید اتفاقاً از پل گذشته مشرف
بر آب پشته واقع بود سر و حورم بر فراز آن سطحی پلگاه دره گونا کار و رمایل مسا و در
بحیثیت چندی روزی مهیا داشته بودند مسار الیه یوارم حش نوروزی را بر فراز آن پشته
ترتیب داده بود رعایت مستحکم اندام معتمد حال مورد تحسین و آفرین گشت
رود خانه کش گنگا از طرف جنوب می آید و بجانب شمال می رود آب بهت از سمت
شرق آمده بود خانه کش گنگا پیوسته بطرف شمال جاری است *

جشن نازدهمین نوروز از جلوس همایون

تحویل بدر اعظم مراد بخش عالم مشرف خانه حمل روز جمعه پانزدهم شهر
ربیع الثانی سده یک هزار و نسی و نه هجری بعد انقضاء دو آرد و نیم گهری که پنج
ساعت نسومی باشد اتفاق افتاد و سال پانزدهم از جلوس اس دیارمند درگاه الهی
ممداری و مریخی امار شد روز شنبه دوم چهار کوره و نیم پاو کوچ نموده در موضع مکرمدول
گردم درسی راه کوتل بدون نقد و سداخ داشت طرُس و دراج سدا و لنگور که در ولایت گرم
سنومی باشد دیده شد طاهر در سرد سیر هم میخواند بود از اینجا تا کشمیر هر جا راه
بر گذار دریا بهت است دو جانب کوه واقع شد و از به دره آب در عایت تندی
پر حوش و دروش میگذرد هر چند میل دلا باشد نمی تواند پاسبان خود را فایده ساخت
می القور می علطد و مندر و سگد آبی هم دارد روز یکشنبه سنوم چهار کوره و نیم طی
نموده در موسول مرول نموده شب جمعه سوادگران که در برگده ناره موله توطی دارند آمده
ملازمت نمودند و حه تسمیه ناره موله پرسیده شد عرض کردند که ناره نره هندی حوک
را میگیرند و موله مقام را بعلی حله ناره و از حمله اوتار که در کش هندو مقرر است
یک اوتار ناره است و ناره موله بکثرت استعمال ناره موله شده روز دوشنبه چهارم دو نیم کوره
گذشته در بهولناس مدرل گردم چون اس کوهها را رعایت تنگ و دشوار نشان میدادند
و از هجوم مردم عدور بصعوبت و رحمت میسر میشد معتمد خان حکم فرمود که عنبر
از اعمقان و چند ۱ خدمتگاران ضروری هلیکس را بگذارند که در رکاب سعادت کوچ
کنند و آرد را هم بکمدول عقب می آورده باشند اتفاقاً مشارالیه دره خود را بدش
از حکم روانه ساخته بود بعد از آن مردم خود میخواند که دریا بهت من چندی حکم

سی کشید سلطان حسین هم ملتزم است و بجهت من از فرد اغلاش آورده یکبار برای
مکتان خوردم پدش ازین هم خورده شده بود کيفش مشهبي است اما خالي از
رختني نيست معلوم شد که اندک بنگی هم همراه میسازند در خمارش غلبه میکند
گر شراب نباشد بالضرور بدل شراب تواند شد از میوه ها زرد آلو و شفتالو و امروء میشود
پوش تربیت نمی کنند همه خود روست و همه ترش و ناخوش می باشد از سرشگوفه
نہا محظوظ میتوان شد خانه و منازل هم از چوب است بروش اهل کشمیر می سازند
جانور شکاری بهم میرسد اسب و اشتر و گاو و گاو میش می دارند و بز و مرغ فراوان
است استریش ریزه می شود بجهت بارگران بکار نمی آید چون بعرض رسید که چند
مزل پیشتر آبادانی که غله اینجا بار دوس ظفر قرنی کفایت کند نیست حکم شد که
پیشخانه مختصر بقدر احتیاج و کارخانجات ضروری همراه گرفته فیلان را تشفیغ دهند
سه چهار روز ازوقه برگیرند و از ملازمان رکاب سعادت چندس بهمه راهی گزیده بقیه مردم
سرکردگی خواجه ابوالحسن بخشی چند منزل عقب می آمده باشند با کمال احتیاط
ناکید هفتصد زنجیر فیل بجهت پیشخانه و کارخانه جات ناگزیر نمود منصب سلطان
تسین چهار مدی ذات و سیصد سولر بود درینوقت بمنصب ششصدی ذات و سیصد
پنجاه سوار سرفرازی یافت و خلعت و خنجر مرع و فیل مرحمت فرمودم بهادر
هذقوری بکمک لشکر بنگش تعیین است منصب او را از اصل و اضافت دو صدی ذات
یک صد سوار حکم شد روز کم شنبه بیست و نهم پنج گروه و یکپار کوچ نموده از بل
رودخانه نین سکبه گذشته منزل گزیدم این نین سکبه از طرف شمال بجانب جنوب
می رود و این رودخانه از میانه کوه وارو که مابین ولایت بدخشان و تبت واقع است
و آمده چون در اینجا آب مذکور دوشاخ شد بجهت عبور لشکر منصور حسب الحکم دو بل
چوب مرتب ساخته بودند یکی در طول هزده درعه و دوم چهارده و در عرض هر کدام پنج درع
درین ملک طریق ساختن پل آن که درختهای شاخدار بر روی آب می اندازند و هر دو سر
آن را بسنگ بسته استحکام میدهند و تخته چوب های سطر بر روی آن انداخته بمیخ
طناب قوی مضبوط می سازند و باندک مرتعی سالها سال برجاست القعه
فیلان را پایاب گذرانیده سوار و پیاده از روی پل گذشتند سلطان محمود نام این رودخانه
این نین سکبه کوه یعنی راحت چشم نام نهاده روز مبارک شنبه سی ام قریب سه
نیم گروه در نور دیده بر لب رودخانه کشی گنگا منزل شد درین راه کوتلی واقع است
غایت بلند از ارتفاع آن یک و نیم گروه سر نشیب یک و نیم کوه و این کوتل را
پیم درنگ می نامند وجهه تمییه آن که بزبان کشمیری پنجه را پیم میگویند چون حکام
کشمیر دروغه گماشته بودند که از بار پنجه تمغا بگیرند و در اینجا بجهت گرفتن تمغا
درنگ میشد بنابراین پیم درنگ شهرت یافته و از گذشت پل ابشاره است در نهایت
طانت و صفا پیاله های معنک را بر لب آب و سایه درخت خورده وقت شام بمنزل
سیدم برزی رودخانه پلی بود از قدیم پنجاه و چهار درعه در طول و یک نیم در عرض

اسب و قتل حاصه و خلعت مابوسندی مرحمت نمودم امروز تا آخر منزل تقاطر بود
شب کم شده نسمت و دوم در ناراض شد و مت سحر برف دارد و چون اکثر راه بسته
بود از ناراض لغزندگی بهمرسانند چا وای لایع هر جا امان بر نکاست نسمت و پنج رنجبر
فعل از سرکار حاصه شریفه بضد شد نسمت بازنگی دوروزر مقام مرمودم زور منازگسند
نسمت و سوم سلطان حسنی رمنندار نگلی دولت رمی نوس در ناست اینجا داخل
ملک نگلی است از عرب ادعایات آنکه در وقتیکه حصص عرش آشدایی مرمودند
دری منزل برف بازنده بود و آنحال در بازنده در بی چند سال اصلا برف ندارند بلکه
ناراض هم کم شده بود روز جمعه نسمت و چهارم چهار کوه طای نموده در موضع سواد بکر
محل بیرون موکب منصور گشت در بی راه هم اچمنه بنساز بود و در حجت رز آنور
شعدانو صحترا صحترا شکوه کرده سانا گرفته بود و در حقیقت مرمودم چون سرور دنده را
فرست مدد روز شنبه نسمت و پنجم قرنها نسمت و پنجم کوه در دورنده ظاهر پنگلی
دوروز موکب مسعود از سنگی دست روز نکشیده نسمت و ششم بشمار کنگ سوار شده
اخرهای روز بالنعماس سلطان حسنی بمدرول او دشرف بوده پانه عرش در ابدال و
افران امرودم حصص عرش آشدایی در بمدرول او دشرف بوده بودند از رسم اسب و
حجر و بار و حیره بدشکش کشند اسب و حاکم را و نسمت مرمودم که مار و حیره
را که در بسته آنچه بر اندید بط حوهد گذرانند سرکار پنگلی سی و پنج کوه در طول و
نسمت و پنج در عرض است مشرق و نه کوهستان سمر و نسمت معرف انگ بنارس
و بنانب شمال گنو و بنانب جنوب گنهوراوع است در مایه که ساحدفران
گندی سنان دفع هندو رسد نموده دارالملک نوزان عدان ابدال معظوف داشته اند
منگوند نه انی طایفه که ملازم رکاب بصرف عدان بودند در بنکندون مقام مرحمت
گذاشته اند منگوند که در ما فارغست اما مشخص نمی دانند که در آن وقت
کلان تر آنها نه بود و چه نام داشته الحال خود لاهوری مشخص اند و بران چنان منکام
و حقیقت مرمودم دهخورد در مرمودعاس است در زمان عرش آشدایی شاهرح نامی
رمنندار دهخورد بود الحال بهادر سرور است اگرچه ناهم نسمت حوسبی و نبود دارند
لنکی دراعی که لازمه رمننداران است همینه سرحد و حدون می باشد آنها نوسند
دولتخواه آمده اند سلطان محمود پدر سلطان حسنی و شاهرح هردو در وقت شاهراذگی
در ملا مت می رسیده بودند ناهم سلطان حسنی هفده ساله است در فوای طاهری
او اصلا فووری راه ندانند و ناب و طامت سواری و دند چنانچه ناند دارند در بنمالک بوده
می سازند از نان و برنج که آن را سر منگوند عانداً از نوره سعاد تقدیر و مدار حوزراگ انی
مردم بوسر سب و هر چند دهنه نرساند بهتر است و انی سررا در خم کرده و سرخم ر
صنکم بسته دو سال و سه سال در حایه نگاه می دارند و بعد از آن رال روی خم را
گرفته اندا اچبی می نامند و آچبی ده ساله هم میناشد و بدش آنها هر چند کهن
سال در بهر وائل مدد نکمال است سلطان محمود کاسه کاسه ارنی سر میگردمت و لایع

چهاردهم مقام حسن ابدال محل نزول ربابات جلال گشت چون کیفیات راه و خصوصیات منازل در ضمن و قایع یورش کابل مرقوم شده به تکرار نبرد اخت ازین جا تا کشمیر منزل بمنزل نوشته خواهد شد انشاءالله تعالی از تاریخیه که بمنزل انبر پور بمبارکی و خیریت از کشتی برآمده تا حسن ابدال یکصد و هفتاد و هشت کره مسامت در عرض شصت و نه روز بچهل و هشت کوچ و یکمقام طی شد چون درین منزل چشمه بر آبی و آبشاری و حوضی در غایت لطافت واقع است دو روز مقام فرموده روز مبارک شنبه شانزدهم جشن وزن قمری ترتیب یافت سال پنجاه و سوم بتساب شهر قمری از عمر این نیاز مند درگاه بمبارکی آغاز شد چون ازین منزل کوه کوتل و نشیب و فراز بسیار در پیش بوده بیک دنعه عبور اردو گیهاں پوسه دشوار می نمود مقرر گشت که حضرت مریم زمانی با دیگر بیکمان روزی چند توقف فرموده با سودگی تشریف آرند مدارالملک اعتمادالدوله الشاقانی و صادق خان بخشی و ارادتینا میرسامان باعمله بیوتات و کارخانجات بمرو عبور نمایند و همچنین رستم میرزای صفوی و خان اعظم و جمعی از بندگان براه پونچ رخصت یافتند و موکب اقبال جریده با چنده از منظوران بحاطت قرب و خدمتگاران ضروری روز جمعه هفتم سیه و نیم کره کوچ نموده در موضع سلطان پور منزل گزید درین تاریخ خبر فوت رانا امر سنگه رسید که در اردیپور باجل طبعی مسافر راه عدم شد جگت سنگه نبیره و بهیم پسر او که در ملازمت می باشند بخلعت سرفرازی یافتند و حکم شد که راجه کشنداس فرمان مرحمت امیر با خطاب رانا و خلعت و اسب و قیل خاصه بجهت گذور کرن برده مراسم تعزیت و تهذیت بتقدیم رساند از مردم این مرزوبوم استماع افتاد که در غیر ایام برسات که املا اثره از ابر و صاعقه نباشد آواز سه مانند بصدای ابرازین کوه بگوش میرسد و این کوه را گرچ می نامند بعد از یک سال و دو سال البته چنی صدای ظاهر میشود و اینترف را مکرر در خدمت حضرت عرش آشیانی نیز شنیده بودم چون خالی از غرابتی نیست نوشته شد والعلم عندالله روز شنبه هیزدهم چهار کره و نیم گذشته در موضع سنجی نزول اجلال واقع شد ازین منزل داخل پرگنه هزارا قارلغست روز یکشنبه نوزدهم سه کره و سه پاد در نور دیده موضع نوشهره منزل شد ازینجا داخل دهنتور است چندانکه نظر کار میکرد چلک های سبز در میان گل تهل کنول و قطعه گل سرشت شگفته بود و بغایت خوش می نمود روز دوشنبه بیستم سه و نیم کره کوچ کرده در موضع سلهرورود موکب مسعود اتفاق افتاد و مهابتخان از قسم جواهر و مرصع آلات موازی شصت هزار روپیه پیشکش گذرانید درین سرزمین گلی بنظر در آمد سرخ آتشی باندام گل ختمی اما از خورد تر و چندین گل یکجا نیک بیکدیگر شگفته از دور چنان نمساید که گویا یک گل است درختش مقدار درخت زرد آلو میشود و درین دامن کوه خود رو نیز بسیار بود در غایت خوشبوئی رنگش از بنفشه کمتر روز سه شنبه بیست و یکم سه کره طی نموده در موضع مالکلی نزول اقبال واقع شد درین روز مهابتخان را بخندمت بنگش رخصت فرموده

در تہنات گذاشته حردہ متوجہ درگاہ شود دریں روز سعادت اسفالپوس دریافته صد مہر نذر گذرانید خان عالم بمنصب پنجراری دات و سہ ہزار سوار سرورار گشت مقارن انجمنال مرصہ داشت نورالدین قلی از راہ ہونع رسید ہوشہ بود کہ گربوہارا حتی الامکان اصلاح دادہ ہموار ساخته مودم قصارا چند شانہور بازنگی شد و ماہی کوتل بازتفاع سہ درج توب افتادہ ہنور می بارد اگر بیرون کوہ تا یکماہ توقف نمایند عدور ارس راہ میسر است والا دشوار می نماید چون عرصہ ارس عریضت در نامت مودم بہار و شگوفہ زار بود از توقف برست از دست می رفت ناگزیر عطف عدان نمودہ براد بگلی و دمتور بہست ربات اقبال اتفاق افتاد روز جمعہ سیوم از درناہ بہت عدور واقع شد نا آنکہ آب تا کمر بود چون نہایت تند میرفت و مردم در گذشتن محنت می کشیدند حکم مرمودم کہ در بہست رئیسیر فیل مرسر گذارہا بردہ اسناد مردم گذرانند جمعی کہ ضعیف و رنن باشند بمر سوارہ عدور نمایند تا اسب حانی و مالی نہ نا مرادی نرسد دریں تاریخ حرموت حواجہ حہاں رسید او از بندہاے قدیم و خدمتگاران رمان شادمانگی بود اگرچہ در احوار ملازمت مں خدا شدہ روزہ چند خدمت عرش اشیانی بدوست چون سحلاہ یگانہ ہوشہ بود بر خاطر مچندان گران بینامد چنانچہ بعد از خلوس رعایتی کہ در مسیلہ او نگذشتہ بود مرمودم نا آنکہ بمنصب پنجراری دات و سہ ہزار سوار طروراری یامت و شرح احوال او نہ تقریبات دریں حردہ اقبال ثمت افتادہ خدمات عمدہ را منعشی شد و در کارہا طرہ کدی داشت عایداً از کسب قابلیت و استعداد ذاتی او و دیگر حرکیات کہ پیرایہ حوہر انسانی است ے نصیب بود دریں راہ ضعف قلمی بہم رسانیدہ روزی چند ناوجود نکسو و بیماری در رگاہ سعادت نمر برد چون ضعف او اشتداد یافت از دلانور رحصت گروہہ بلاہور شتامت و در انجا ناحل طبعی در گذشت روز شدہ چہارم ماہ مذکور قلعہ رھناس محکم اردوے طفر قرن گشت قاسم حان را عدانت اسپا و شمشیر و ہرم ہرم خاصہ سرورار ساخته رحصت لاہور مرمودم ناچہ نرسو راہ واقع بود سدر شگوفہ کردہ شد دریں منزل تہو بہم رسد گوشت تہو از کدک لندہ تراست روز یکشدہ پنجم مدر احس بر میرا رستم بمنصب ہراری دات و چہار صد سوار ممتاز گشت بصوہ دکی تعی شد حواجہ عدد اللطیف قوش بیگی بمر بمنصب ہراری دات و چہار صد سوار سروراری یامت دریں سر رمی گلی نظار در آمد درون سفید و نرون سرح و بعضی درون سرح و نرون رزن نغارسی لالہ یگانہ میگویند و بہندی تہل بمعنی رمی است چون گل کدول مخصوص اب است اس را تہل کدول نامیدہ اند یعنی کدول صحرائی روز ممتازک شدہ ہم عرصہ داشت دلانور حان حاکم کشمیر بود رساں فتح کشوار گشت تفصل اس اجمال بعد از رسیدن او بہ پایہ سرورحہ و حلال رقمردہ کلک و قانع نگار حواحد شد برمان مرحمت عدوان نا خلعت خاصہ و حنجر مربع فرسنادہ محصول یکسالہ ولایت مفتوحہ بحلدوے اس پسندیدہ خدمت عدایت شد روز سہ شدہ

مستغنی نشسته است بنابرین خاطر جرق طلب بے ملاقات ایشان قرار نگیرد و بدیدن ایشان رغبت افزود چون به لاهور رفتی متعذربود رقعہ بخدمت ایشان نوشته شوق باطن را ظاهر ساختم و آن عزیز باوجود کبرسی و ضعف بنیہ تصدیعہ کشیدہ تشریف آورد و مدت ممتد تنها بایشان نشسته صحبت مستوفی داشته شد الحق ذات شریف است و درسی عہد بغایت غنیمت و عزیزالوجود این نیازمند از خود برآمده با ایشان صحبت داشت و بسا سخنان بلند از حقایق و معارف استماع افتاد هرچند خواستم نیازے بگذرانم چون پایه همت ایشان را ازان عالی تریافتم خاطر باظهار این مطلب رخصت نداد پوست آهو سفید بجهت جابے نماز بایشان گذرانیدم فی الفور وداع شدہ به لاهور تشریف بردند روز کم شنبہ بیست و سویم در حوالی دولت آباد نزول مرکب اقبال اتفاق افتاد دختر باغبانے بنظر در آمد بابر و در ریش اندوہ مقدار یک قبضہ ظاہر شد بمردان مشفقہ در میان سینہ ہم موے برآمده اما پستان ندارد بتقریب در یافتیم کہ باید فرزند نشود گفت کہ مرا تا حال حیض نشدہ و این دلیلست بران بچندی از عورات فرمودم کہ بگوشہ بروہ ملاحظہ نمایند کہ مبدا خنتی باشد معلوم شد کہ از دیگر عورات سرموئی تفاوت ندارد بنابر غرابت درسی جریدہ اقبال ثبت افتاد روز مبارک شنبہ بیست و چهارم باقرخان از ملتان آمدہ سعادت زمیں بوس دریافت در اوراق گذشتہ مرقوم گشتہ کہ الہ داد پسر جلالہ بار بکی از لشکر ظفر اثر فرار نمودہ راہ ادبار بیدش گرفت دریغ نداشت گزیدہ باشنائی باقرخان باعتماد الدولہ ملتجی شد کہ استشفاع گناہ من نمایند حسب التماس ایشان حکم فرمودم کہ اگر از کردہ خود پشیمان گشتہ روی امید بدرگاہ نہد ذلات و جرایم او بعفو مقرون گردد درسی تاریخ باقرخان او را بدرگاہ آورد مجدداً بشفاعت اعتماد الدولہ آثار خجالت و غبار ندامت بزال عفو از ناصیہ احوال او شست و شو یافت سنگرام زمیندار جمو بخطاب راجگی و منصب هزاربی ذات و پانصد سوار و عنایت فیل و خلعت سرفراز شد غیرت خان فوجدار میانه دو آب بمنصب هشتصدی ذات و پانصد سوار ممتاز گشت خواجه قاسم بمنصب هفتصدی ذات و در مد و پنجاه سوار فرق عزت برافراخت بہ تہمتن بیگ پسر قاسم کوکہ منصب پانصدی ذات و سیصد سوار مرحمت شد بہ خان عالم فیل خاصہ معہ تلابر عنایت نمودم ازین منزل باقرخان را بمنصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار سرفراز فرمودہ باز بصوبہ داری رخصت فرمودم روز دوشنبہ بیست و ہشتم برگزیدہ کروی کہ بر ساحل بہت واقع است محل نزول مرکب اقبال و اقبال گشت چون این کوهستان از شکار گاہہای مقرر است حسب الحکم قراوان پیشتر آمدہ جرگہ ترتیب دادہ بودند روز کم شنبہ غرہ اسفندار مذ ماہ الہی شکاری را از شش کروزہ مسافت راندہ روز مبارک شنبہ دویم بشاخیند در آوردند یکصد و یکراس از قوچ و چکارہ شکار شد چون مہابختان مدتہا ہوں کہ از سعادت حضور محرومی داشت بالتماس او حکم فرمودہ بودم کہ اگر از نسق ان مہم اطمینان حاصل کردہ باشد و از ہیچ رھگذر دل نگرانی ندارد افواج را

است منصب هزاره دات و پانصد و پنجاه سوار بمقتار گشت روز سه شنبه ششم
مدارالمهامی اعتمادالدوله لشکرحدود را سامان داد تا آنکه ضبط صوبه پنجاب بمقدار
و کلاسه ایشان مقرر است و در هندوستان نیز حاجیگر متعزقه دارند پنجاه سوار بمقتار
درآوردند چون وسعت کشمیر آنقدر بیست که محصورش بمجمعی که همواره ملازم موکب
اقتال اند و ما کدو و ارططنه بهشت را با ت حلال طرح غلات و حدونات به تعیر اعلی
رسیده بود بهشت رفاهیت عامه خلافت حکم شد که بدهای که در رکاب اند سامان
مردم خود نموده معدودی که ناگزیراند همراه گرفته تقه بحال حاجیگر خودها رحمت
بماند و همچنین در تحفیف دادن چارها و شاگرد پسته بهانت ناکید و احتیاط مرعی
دارند روز مدارکسند دهم فرورد امسالند شاهجهان از لاهور آمده سعادت قدموس
در دامت جهانگیر قلیکان را بحلعت و اسب و فیل سرورار ساخته تا برادران و مرددان
بصوبه دکن رحمت مرمود درسی تاریخ طالع آملی بحطاب ملک الشعرا حلعت امتیاز
پوشیده اعلی او را آمل است یکجندی با اعتمادالدوله میدون چون رتبه سخندش از
همندان در گذشت در سلک شعرا پای تحت منتظم گشت این چند بیت
اروست

رعازت چمدت بر بهار منتبهاست * که گل بدست تو از شاخ تازه تو ماند

لبا از گفتن چنان بستم که گوئی * دهان بر چهره رحمی بود و نه شد

عشی در اول و آخر همه درق است و سماع

این شرابی است که هم بخت و هم حام حوش است

گرمی بحال حوهر آئینه بود می * بے رونما تر از تونک می بود می

دولت دارم یکی در می پرستی * بیک در عذر خواهی های مستی

روز دوشنبه چهاردهم حسینی پسر سلطان قوام رباعی گفته گذرانید

گورده که ترا رطوبت دامال برود * آب از رخ سرمه سلیه سال برود

گر خاک درت نامتجان بشارد * ازوی عرق حنایی شاهان برود

معمود حال در بدوقت رباعی خواند مرا بعانت حوش آمد و در بیاض خود نوشتم

هرم بمراق خود چشایی که چه شد * خون ربوی و آستین مناشی که چه شد

ای عامل ازانکه تنع هجر تو چه کرد * حاکم بعشار تا ندایی که چه شد

طالب معاهداتی الاصل است در دعوان شداد بلداس تحریر و قلندری گذارش

نکسیر امتداد و ارحوبی حا و لطافت آب و هوا دل بهاد آملک شده توطی و تاهل

احتیاز کرد بعد از فتح کشمیر بحدمت عرش آشیایی پیوسته در سلک بدهای

درگاه انتظام یافته بحال عمرش قربان صد رسیده و در کشمیر بمراق خاطر باورندان

و متعلقان بدعای دولت اند قرن مسعود است چون نعره رسد که در لاهور میان

شیخ محمد میر نام درویشی است سندی الاصل بعایت فاضل و مرقاض و مبارک

نفس و صاحب حال و در گوشه توکل و عزت مدبری گشته از مقرعی و از دنیا

موقوف گردن حمل بر اغراق خواهد شد همواره در مساورات خانعالم خطاب میکردند و هر لحظه از خدمت خود جدا نمیداشتند بحسب اتفاق اگر روزی یاشبئی در خانه خود خواستی بسر بردی بے تکلفانه بمنزل او تشریف برده بیش از بیش اظهار مرحمت می فرمودند روزی در فرخ آباد شکار قمرغه طرح افگند بخانعالم حکم تیر اندازی فرمودند مشارالیه از راه ادب کمانی با دو تیر پیش آورد شاه پنجاه تیر دیگر از ترکش خاصه لطف نمودند قضا را ازین تیرها پنجاه تیر بشکار می رسد و دو تیر خطا میشود انگاه بچند از ملازمان او که در مجالس و محافل راه داشتند حکم تیر اندازی میفرمایند اکثری خوب می اندازند از جمله محمد یوسف قزاول تیر زده که از دو خوک پران گذشته و استادها بسات قرب بے اختیار افری ها کردند و در هنگام رخصت خانعالم را در اغوش عزت گرفته التفات بسیار اظهار نمودند و بعد از آنکه از شهر برآمده باز بمنزل او تشریف آورده عذر ها خواسته وداع کردند از نفایس و نوادر روزگار که خانعالم آورده الحق از تأییدات طالع او بود که چنین تحفه بدست افتاده مجلس جنگ صاحبقران است با نقیمش خان و شبیه انحضرت و اولاد امجاد و امراء عظام را که در آن جنگ بسعادت همراهی اختصاص داشتند کشیده و نزدیک بهر صورتی نوشته که شبیه کیست و این مجلس مشتمل است بر دیبست و چهل صورت و مصور نام خود را خلیل میرزا شاه رخی نوشته کارش بغایت پخته و عالی است و بقلم اسد بهزاد مناسبت و مشابہت تمام دارد اگر نام مصور نوشته نبوده گمان میشد که کار بهزاد باشد و چون بحسب تاریخ او پیشتر است اغلب ظن آنکه بهزاد از شاگردان اوست و بروش او متفق گشته این گرامی تحفه از کتابخانه علیکین مکانی شاه اسمعیل ماضی و یا از حضرت شاه طهماسب بسرکار برادر شاه عباس انتقال یافته و صادقی نام کتاب دار ایشان دزدیده بدست شخصی فروخته قضا در صفاهان این مجلس بدست خانعالم می افتد و بشاه نیز خبر میرسد که او چنین تحفه بدست آورده و بهم رسانیده به پنهان تماشای او طلب میفرمایند خانعالم هر چند خواست که سلطایف الحیل بگذراند چون مکرر بمبالغه اظهار فرمودند ناگزیر بخدمت ایشان فرستاده شاه بمحور دیدن شناخته اند روزی نزد خود نگاه داشته غایتاً چون توجه خاطر ما بامثال این نفایس میدانند که در چه مرتبه است از خواستن نیز در کلی و جزئی بحمد الله که مضایقه نیست حقیقت را بخانعالم ظاهر ساخته باز بمشارالیه لطف نمودند در وقتیکه خانعالم را بعراق میفرستاد بشنداس نام مصور را که در شبیه کشی از یکتایان روزگار است همراه داده بودم که شبیه شاه و عمدهای دولت ایشان را کشیده بیارد شبیه اکثری را کشیده بود بنظر در آورد خصوصاً شبیه شاه برادر را بسیار خوب کشیده بود چنانچه بهر کس از بدهای ایشان نمودم عرض کردند که بسیار خوب کشیده همدری تاریخ قاسم خاں با دیوان و بخشی لاهور دولت زمیں بوس در یافتند بشنداس مصور بعنایت فیل سرفراز شد با خواجه که از کمپیان موی قندهار

هفتصدی دایم و یختاه سوار سرفراز گشته مظفر حش پسر روزن خان منصوب ششصدی
 دات و سصد سوار ممتاز گشت شصت و اسم بخدمت صوبه دکن و حصت شد روز
 مبارک شده دورد هم حصا اللماس فرزند سعادتمند شاهجهان بمدرل او و شریف ارزانی
 فرمودم بخت ولادت فریدی که حق حل و اعلی کرامت فرموده حش عالی آراسته
 بشکش کشند ازان حمله شمشیر بچشم یک آونر که کارزد نکست و منصوب و بد باز
 آن از بدلم فرنگ برآش بریدند نافه الحق ناکدره و مظفوع ساحنه شده دیگر بخدمت
 که راحه نکانه و برهان نور نان فرزند گذراننده سوچ چون آن بدل خوش صوب و خوش
 فعل اسب داخل فیال خاصه حکم شد مجموع خدمت بشکش ایچہ فعل و معدول
 آمدان یک لک و سی هزار روزه باشد و برید بچهل هزار روزه بوالده ها و ولی
 نعمت های خود گذرانند درسی انام سند دارند بکاری موجد و صوبه بکر بکراس رنگ
 که در حوزدی از کوه آورده در خانه بروش داده بشکش فرستاده بد نظر گذشت
 رعایت خوش آمد از قسم مار حوز و موج کوهی سفار دنده شد که در خانه روزوش
 نافه اما رنگ بظن در داماده بود فرمودم که دایر بوی نکا نگاه دارند تا حقت شو
 و دفاع بهم رسد بے تکلف بخدمتی بمار حوز و بچهار دکان سند دارند بمنصب هزاری ۱۰۰
 و هفتصد سوار سرفراز شد روز دوشده بست سوم معتم حانرا بخدمت و اسب و بدل
 و کهنه و مرغ سرفراز ساحنه بصوبه بهار یعنی فرمودم روز یک شده بست بهم برآش
 آب دنا حش فرزند انعامند شاهجهان بریدند نامت و همد بی روز راحه بکرماحت
 که بمحاصره قلعه کانکره اشغال دارند بخت عرض بعضی مدعیان حسب الحکم بد گاه
 آمده سعادت اسنادوس در نامت روز دوشده سی ام فرزند شاهجهان بخت دندن
 عما اب دولت خانه که بدارگی احداث نافه ده روز بخدمت گرفته بلاهر شنامت و
 راحه بکرماحت رعایت حاکم خاصه و خلعت و اسب سرفراز گسند بخدمت محاصره
 قلعه کانکره بخدمت نموده روز کم شده دوم بهمی ماه الهی باع دلاور روزون موکب
 مسعود آراستگی نامت د بی رمی حصص عرش آشنایی برکت خلافت حاوس
 فرموده اند چون خبر بدید بکرسندن حان عالم بد رگاه رسند ه و ر یکی از دندها را بخت
 سرفزاری او برسم اسد فعال فرستاده بانواع و اسام مزاحم و بوارش نانه عرب و مدرلت
 او افرودم و عدوان ورامنی را بمصرعی ناندنی بدنبه مناسب مقام رندت بخدمت
 بد عبات های سرشار مخصوص ساحتم از حمله یک مریده عطر جهانگیری فرستاده
 ا ن مطلع بر زبان فلم آمد

بصورت فرستاده ام بوی خودش * که از مرا روزن تر سوس خودش

و مبارک شده سوم در باع دلاور حان عالم سعادت اسد دوس سرفزاری نامت صد مهر
 و هزار روزه بصدقه بدر آون و بشکش حوز را فرور حواحد گذرانند بددل رنگ البچی
 ۱۰۰ ا ن با مرسله شاهي و بعاس ا ن دبار که برسم سوء ارسال داشته
 رسد از عیایان و مرجمی که برادریم بکانه عالم می فرمودند اگر بفصل

کوچ کرده شد روز جمعه بستم و یکم به برگنه کرانه نزول سعادت اتفاق افتاد برگنه مذکور وطن مالوف مقرنستان است آب و هوایش معتدل و زمینش قابل مقرنستان در اینجا باغات و عمارات ساخته چون مکرر تعریف باغ او بعرض رسیده بود خاطر را بهیتر آن رغبت افزود روز شنبه بیست و دوم با اهل حرم از سیران باغ مظلوظ گشتم بے تکلف باغی است بغایت عالی و دلنشین آنچه دیوار پخته دور آن برکشیده و خیابانها را فرش بسته یکصد و چهل بیگانه است و در میان باغ حوضی ساخته است طول در بیست و بیست درع عرض در بیست درع و در میان حوض صفه ماهتابی بیست و دو درع مربع و هیچ درخت گرم سیر و سرد سیر نیست که در آن باغ نباشد از درختهای میوه دار که در ولایت میشود حتی نهال پسته سبز شده سروهای خوش قد باندام دیده شد که تاحال بایں خوبی و لطافت سرو بنظر در نیامده باشد فرمودم که سروها را بشمارند سیصد درخت بشمار درآمد در اطراف حوض عمارات مناسب اساس یافته هنوز در کارند روز دوشنبه بیست و چهارم خنجر خان که حراست قلعه احمد نگر بعد از اوست بمقصد دو هزار و پانصد بذات و هزار و ششصد سوار ممتاز گشت روز کم شنبه بیست و ششم حضرت راعب العطایا فرزند شاه جهان را پسر از صبیبه آصفخان کرامت فرمود هزار مهر نذر گذرانیده التماس نام نمود آمید بخش نام کردم امید که قدمش برین دولت مبارک و فرخنده باد روز مبارک شنبه بیست و هفتم مقام شد درین چند روز از شکار جز و تو غدیری مظلوظ بودم جز برور را فرمودم که وزن کردند دو سیر و یکپاو جهانگیری برآمد و ابلق دو سیر و نیم پاو تو غدیری کلان یک پاو از جز برور کلان تر شد روز مبارک شنبه پنجم دیماه الهی در مقام اکبرپور از کشتی برآمده براه خشکی نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد و از آگره تا منزل مذکوره که در دو کوه برگنه برزیه واقع است یکصد و بیست و سه کوه براه دریا که نود و یک کوه براه خشکی است بسی و چهار کوچ و هفده مقام طی منزل شد سوائے این یک هفته در بر آمدن شهر و دوازده روز در پالم بجهت شکار توقف نموده بودم که همگی هفتاد روز باشد درین تاریخ جهانگیر قلینخان از بهار آمده دولت زمین بوس دریافت صد مهر و صد روپیه برسم نذر گذرانیده از روز مبارک شنبه گذشته تا روز کم شنبه یازدهم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارک شنبه دوازدهم از سیر باغ سهند خوش وقت گشتم از باغ های قدیمی است و درخت های سال رسیده دارد طراوتی که پیش ازین داشت نمائده معهذ غنیمت است خواجه و یسی که از زراعت و عمارت صاحب وقوف است محض بجهت مرمت این باغ او را کروری سهند ساخته پیش از ساعت کوچ از دارالخلافه آگره رخصت فرموده بودم و بقدر ترتیب و مرمت نموده مجدداً تاکید کرده شد که اکثر درختهای کهنه بے طراوت را دور ساخته نهالهای تازه بنشانند عراق بنده را از سرفرو صفا داده عمارت های قدیم را تعمیر نمایند و دیگر عمارات از حمام و غیره در جای مناسب حکم شد که اساس نهد درین تاریخ دوست بیگ که از کمپیان عبداللہ خان است بمقصد

بر میخواستند هر چند توفیق وارزویی و دیگر دواهای مناسب داده شد تاثير نكرت تا يك پاس نايي كنديت گذرانيدنه حال دادند دري تارنج حذر ناحوش رسيد كه مررد كلان شاه پرورد در اگرو وديعت حداث سپرد چون گلرنگ شده بود و آن مررد بهاست معلو و دلنسنكي داشت ارنس سايحه دلكراش نعايت متاثير آورده خاطر گشته اضطرب و نطافني بسار ظاهر ساحتنه است نحت دلنواري و خاطر حوئي او عدايت نامه ها فرستاده ناسور دروني او را بمرهم لطف و عاطفت دوا فرمودم آمدن كه حق حل وعلو صردو شكيبا كرامت كند كه دري قسم قصانا بهتر ارتجمل و مردنای عكساري نمي باشد روز جمعه چهاردهم بالنماس آعائي آعامان بمنزل اورنده شد او را بسدس سديقت خدمت و طرعه بندگی موروثي نايي دردمان رفع الشان ثابت است و حصرت عرش اشنائي اداراله درها نه در هنگاميكه مرا كنكداسا حنند آعائي آعامان را ار هميشه مي شاد راده خانم گرفته خدمت محمل مي مقور فرمودند ارن تارنج سي و سه سال است كه در خدمت مي مي باشد و خاطر انشال را نعايت عرب و گرامي ميدارم و انسان ناحلاص خدمت سلسله ما كرده اند در هيچ سعرت و نورشي ناراده و احتقار حونش از مكرمت مي محروم نماده اند چون كبرس انشال را در نعايت النماس نمودند كه اگر حكم شود در دهلي اقامت گرفته آنچه ار عيريامي باشد ندعا گوئي صرف سارم كه ديگر مرا طاقت نقل و حركت نماده و ار آمد و شد محنت و صعوبت مي كشم و ار سعادت مدينهاي ايشان آنكه نصرت عرش آشياني همسال واقع شده اند محمداً آسودگي انسان را منظور داشته حكم فرمودم كه در دهلي توقف نمائند و در انجا نحت حرد ناعي و سراي و مقدره ساحتنه اند مدتر است كه بقعير آن مسعول اند القصة مرا عايد خاطر آن قدم خدمت را مطمع نظر داشته بمنزل انشال رسيده شد و بسند بهوه حاكم شهر تاكيد فرمودم كه در لوازم خدمتگاري و پاس خاطر انشال چنان تاكند نماده كه ار هنج رهگذر عدار كلعني بر حواشي خاطر انسان نه بسند دري تارنج راحة كسنداس نمصص دو هراري داف و سيصد سوار ار اصل و اضااف سربلندي نامت چون سيد بهوه خدمت موحدازي دهلي را چنانچه ناند بققدم رسائده بود و مردم انجودو ار حسن سلوك او بهاست و صامدني داشتند بدستور سانو محافظت و محارست شهر دهلي و موحدازي اطراف آن بمشاراليه مقرر فرموده نمصص هراري دات و ششصد سوار ار اصل و اضااف سربوار ساحتنه بدل مرحمت نموده رحصت نمودم روز شنبه پانزدهم ميورا والي را نمصص دو هراري و هزار سوارو عدايت علم و ميل امتيار تحشيد بصونه دكي تعن فرمودم شيخ عديلحق دهلي كه ار اهل فصل و ارباب سعادت است دري آمدن دولت مكرمت در نعايت كذائي تصديق نموده بود مشتعل در احوال مشايخ هند بنظر در آمده حيلكي رحمت كشنده مديهاست كه در گوشه دهلي بوضع توكل و تحريد بمرمي بره مرر گرامي است صحتش مي ورق بيمت بانواع مراحم دلنواري كرده رحصت فرمودم روز يكشنبه شانزدهم ار دهلي

داشته شد سخنان بلند درمیان آمد حق حل و علی غریباً توفیقی کرامت فرموده فهم عالی و بطرت بلند و مدرکه تند را نادانش خداده جمع و دل ارتباط اراد سلحخته پشت پابرعالم و صافیها رده در گوشه تحریر مستعینی و بیار بشسته اراسباب دیوی بنم گر کهنه کرباس که ستر عورت شود و پارچه ارسالی که دم آری توان خورد اختیار نموده در رستاق و تانستل و برسات عرو و سرور ابرهنه بر سر برد و سوزاچی که بعد محبت و شکوه توان گردید و ره در آمد بدوئی که طفل شیرخواره را برحمت توان در آورد بجهت بودن قرار داده این دوسه بیت حکیم ثنائی علیه الرحمه مناسب حال افتاد

داشت لقمه یکی کرباسی تلک * چون گلوگاه نای و سینه چنگ

بوالعصولی سوال کرد از وی * چیسمت اینخانه شش بدست دوی

نادم گرم و چشم گریان پیر * گفت هدا لم یموت کثیر

روزگم شده چهاردهم باز ملاقات گسائی رفقه از و ناع شدم بی تکلف حدائی از صحت او بر خاطر حقیقت گری گزانی نمود روز مبارک شده پانزدهم کوچ فرموده در برابرندراس منزل گریدم درسی منزل فرورد سعادت مند سلطان پرویز رحمت شده ناله آناد و محال حاگیر خود شقامت اراده خاطر چنان بود که او درسی نورش سعادت همراهی اختصاص ناند چون پیش ارس اظهار برنشانی نمود ناگزیر حدائی او رحمت دادم و اسب پلچاق و کمر حلیر دسته ابلق حوهر دار و شمشیر حاصه و سپر حاصه برحمت شد امید که باز بروی و حوی دولت حضور ناند چون مدت حسن حسرو بطول استامیده بود بخاطر صواب اندیش رسید که پیش ارس او را محسوس داشتی و از سعادت خدمت محروم داشتی از مرحمت دور است لاجرم بحضور طلبیده حکم کورنش کردم مجدداً نقوش حرام او برلال عفو شست و شو نامت و عمار حکالت و دلای ارنامیه او روده شد امید که توفیق رضا حوی و سعادت بدگی نصیب و زری او مان روز جمعه شانزدهم مخلص جانرا که بجهت خدمت دیوانی سرکار فرورد شاه پرویز طلبیده بودم در خدمت ان فرورد رحمت یاست و منصب او بدستوری که در هنگامه داشت دو هزار و دات و هفتصد سوار برحمت فرمودم روز شنبه هفدهم مقام شده در بندمرل سینه نظام بر سر میر منزل صدر جهان که بهوحداری سرکار قروج اختصاص داشت دولت ملازمت در نامت دو رختیر میل و چند دست جانور شکاری پندکش گذرانید یک رختیر و دو دست بار گرفته شد روز یکشنبه هیزدهم کرج اتفاق افتاد در بدو دارال ایران مصحوف پری بیگ میر شکار یک دست شکار خوش رنگ مستاده بود و یک دست دیگر حال عالم داده مشارالیه در ناشنقار شاهي که بدرگاه ارسال داشته خود در راه ضایع میشود و شنقار شاهي ابرار عقلت منر شکار بچنگ گریه می افتد اگرچه رنده بدرگاه رسانیدند لیکن یک هفته بیش نماند و تلف شد چه بودیم از حسن و رنگ این جانور خالهای صیاه در هرنال و بر پشت و پهلو بسیار

بدرگاه الهی مقبول افتد فی الفور تیر دعا بهدف اجابت رسید و در همان زودی اثر ضعیف و عارضه بیماری در خود احساس نمود اناً فاناً مرض اشتداد منی. یاقوت تابجوار رحمت ایزدی پیوست و حکیم علی الاطلاق صحت عاجل و کامل از شفاخانه غیب باین نیاز مند کرامت فرمود اگرچه حضرت عرش اشیانی انارالله برهانه باولاد و احفاد شیخ الاسلام توجه مفروط داشتند و هر کدام را در خور قبلیت و استعداد تربیت ها و رعایت ها فرموده بودند لیکن چون نوبت سلطنت و خلافت باین نیاز مند رسید بجهت ادای حقوق ان بزرگوار رعایت های عظیم یافتند و اکثر از ایشان بعالی مرتبه امارت رسیدند و بصاحب صوبگی ها ترقی و تصاعد کردند چنانچه احوال هر کدام در جای خود گذارش نموده چون درین موضح هلال خان خواجه سرا که از خدمتگاران زمان شاهزادگی است سرا و باغی ساخته بود پیشکش گذرانید بجهت سرفرازی او قلیلی گرفته شد ازین منزل بچهار کوچ در ظاهر متهدرا ورود مرکب مسعود اتفاق افتاد روز مبارکشنبه هشتم بتماشای بندر ابن و دیدن بتخانهای انجا رفته شد اگرچه در عهد سلطنت حضرت عرش اشیانی امرای راجپوت عمارات به طرز خود ساخته و از بیرون به تکلفات افزوده غایتاً در درون چندان شبیه و ابابیل درو خانه ها کرده که از بوسه بد انها یک نفس بند نمیتواند شد

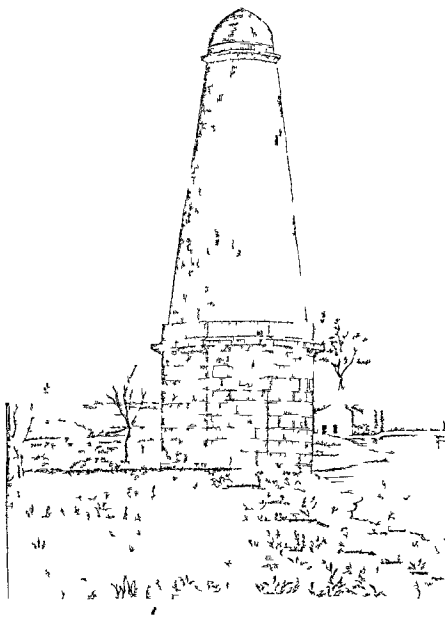
از برون چون گور کافر پر حلال * وز درون قهر خدای عزوجل

درین روز مخلص خاں حسب الحکم از بنگاله امدت سعادت استانبوس دریافت صد مهر و صد روبیه بصیغه نذر و لعلی و طره مرصعی برسم پیشکش گذرانید روز جمعه نهم شش لک روبیه خزانه بجهت ذخیره قلعه اسیر نزد سپهسالار خانخانان فرستاده شد در اوراق گذشته بتقریدات از کیفیات احوال گسائین چدر وپ که در اوجین کوشه انزوا داشت مرقوم گشته درینولا از اوجین بمتهرا که از اعظم معابد هند است نقل مکان نموده بر کردار دریای جمعه بعبادت معبود حقیقی اشتغال دارد چون صحبت او پیرامون خاطر می گشت بقصد ملاقات او شتافتم و زمانه متد در خلوت بیزحمت غیر صحبت داشته شد الحق که وجودش بغایت مغنم است در مجلس او محظوظ و مستفید میتوان شد روز شنبه دهم قراولان بعرض رسانیدند که درین نزدیکی شیرے است که آزار و آسیب ازو برعایا و مترددین می رسد فی الفور حکم فرمودم که فیل بمیار برده بیشه را نیک محاصره نمایند و اخرهای روز خود باهل محل سوار شدم چون عهد کرده ام که هیچ جاندار را بدست خود نیازارم بغور جهاں بیگم فرمودم که بندوق بیندازید بانکه فیل از بوسه شیر قرار و آرام نمیگیرد و پیوسته در حرکت است و از بالای عماری تفنگ بے خطا انداختن کار بست عظیم مشکل چنانچه میرزا رستم که در فن بندوق اندازی بعد از من مثل او دوتی نیست مکرر چنان شده که سه تیر و چهار تیر از بالای فیل خطا کرده نور جهاں بیگم تیر اول چنان زد که بهمان زخم تمام شد روز دوشنبه دوازدهم باز خاطر را بملاقات گسائین چدر وپ رغبت افزود بے تکلفانه بکلبه او شتافته صحبت

توان بهاد در شعبه‌ی و دراکت و راست مرگی هیچ نسبت ناهیا ندارد تا حال ناس
 رعاست و لطافت سیمب دنده شده بود می گویند که در ننگش بالا متصل بشکریه
 دهی است سیوزان نام دران ده سه درخت اری سیمب است و هر چند سعی نمودند
 حای دیگر ناس حوی شده بسند حس الیچی برادر شاه عباس اری سیمب الوش
 عدانت کردم تا معلوم گردد که در عراق بهتوارس میشود نانه عرض کرد که در تمام انرا
 سبب اصعبان معتار است بهانتش همنی قدر خواهد بود روز مبارک شده عرو ماه
 ادان الهی برنارت روصه حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه رفقه برق ییار بر آستان
 ملائک آشیان سوده صد مهر بدر گذرانیدم حمنع بیگمان و اهل محل بطواف ان آستان
 ملائک مطاف استماع حسته دوزرات گذارند و شب جمعه مجلس عالی اراسته شد
 از مشایخ و ارباب عمام و حفاظ و اهل نعمه سیارے مزاهم آورده وحد و سماع کردند
 و بهر کدام در حور استحقاق و اسعدان انبا از خلعت و وحی و شال عدانت شد عمارات
 ان روصه متعبرکه عدانت عالی اساس نافه درنی مرتبه ناز بطاطر رسید اراچیه بود
 سیار آورد شب سوم بعد از گذشتی چهار گهری از مدخل مذکور کوچ اتفاق افتاد
 و بدج و نیم کرده نرا دریا بودند ده چهار گهری از روز برآمده بود که مدخل رسیده شد
 بعد از دو بهر روز از آب گذشته هفت دراج شکار کردم آخرهای روز رسید حس الیچی
 دست هرار روپنه انعام شد و خلعت طلا دور ناحیعه مرصع و بدل مرحمت نموده
 رحصت انعطاف ارزانی داشتیم و بخت برادر مزاحی مرصع که بشکل حروس
 ساحده بودند و مقدار معتاد می سوزاد درو می گنجید برسم از معان فرستاده شد
 آمید که سلامت مدخل مراد برسد لشکرها را که حکومت و حراست دارالخلاه آگه
 اختصاص نافقه خلعت و اسب و فیل و بغاره و حنجر مرصع عدانت نموده رحصت
 فرمودم اگر امکان بمصوب دو هزار دات و یک هزار و پانصد سوار و خدمت
 موحدازی سرکار منوات سرمراری نوات پسر اسلام خان است و او ندیره صاحب سجاده
 عفران پناه شمع سلم است که محامدات و محاس صفات و نسبت دعاگوئی ایشان
 ناس دودمان والا در اوراق گذشته نگاشته کلک هداقت رقم گشته در بدو ار شخصی
 که سخی او بفرع صدق آراستگی داشت استماع افتاد که در رمای که مرا مقدر نکسری
 و صعی در احمد رسندان پیش ازانکه ان حدر باحوش بولایت نگاله رسد روزی
 اسلام خان در خلوت بنشسته بود ناگاه او را بخودی دست مید هد چون بخود می
 آمد نکی از معتقدان حونش که بهنک نام داشت و از مختریان او بوده می گرد
 که از عالم غیب مرا چندی نمودند که پنکر مقدس حضرت شاهشاهی بقدر گرامی دارد
 علاج آن ملخص در مدا ساحتی چدرے است رعایت عربو گرامی بخت بطاطریش
 گذشت که مرید هوشنگ را مدایه رق مبارک آنحضرت سازم لنکی چون حوزده سال
 بود و هنوز تمعی از حیات نمانده و کام دل برنگرفته مرا بر حال او رحم آمد خود را
 مدای صاحب و مربی خود کردم آمید که چون از صمیم القلم و صدق باطن است

و خلعت و حلقه طلا بجبهت سردست که اهل هندان را کوزه گویند و کلیان بشطاب عجایب دست و اضافه و خلعت و بهرنی پی مرصع و همچنین هر کدام در خور حالت و هذومندی خود نوازشات یافتند چون بعرض رسید که امان الله پسر مهناختشان به احدات بدنهاد جنگ کرده فوج او را شکست داده بسیاری از افغانان سیاه رو و باطن را علفه تیغ خون اشام ساخته شمشیر خاصه بجبهت سرفرازی او فرستاده شد روز شنبه پنجم خبر فوت راجه سورجسنگه رسید که در دکن باجل طبعی در گذشت او نبیره مالدیو است که از زمینداران عمده هندوستان بود و زمینداری که با راناد از تقابل و مسارات میزند این است بلکه در یکی از جنگها بر رانا غالب آمده و احوال او در اکبرنامه بشرح و بسط مذکور است راجه سورجسنگه بمیامن تربیت حضرت عرش اشدیانی و این نیازمند درگاه سبستانی بمراتب بلند و مدایب ارجمند رسید ملکش از پدر و جد در گذشت پسرش گجسنگه نام دارد و پدرش در زمان حیات مهمات ملکی و مالی خود را بقبضه اقتدار او سپرده بود چون قابل تربیت و نوازش دانستم او را بمنصب سه هزاره ذات و دو هزار سوار و علم و خطاط راجه و برادر خوردش را بمنصب پانصدی ذات و دو صد و پنجاه سوار سرتراز ساخته جایگزین در وطن مرحمت فرمودم روز مبارک شنبه دهم مهرماه حسب التماس اصفهان بمنزل او که در کنار جمده اساس یافته رفته شد حمامی ساخته در دهایت صفا و نفاست بغایت مستظوظ گشتم بعد از فراغ غسل بزم بدایه ترتیب یافت و بندهای خاص بساغرهای نشاط خوشوقت شدند از پیشکشهای او آنچه پسند افتاد برگزیده تقمه بمشارالیه بخشیدیم قیمت مجموع پیشکش او که گرفته شد مبلغ سی هزار روپیه بوده باشد باقرخان فوجدار ملتان بعنایت علم سرلندی یافت پیش ازین حسب الحکم از دارالانشاء آگوه تا دریایه انگ دو طرفه درخت نشانیده خیابان ترتیب داده اند و همچنین از آگوه تا بگلگاه و دریدولا حکم کرم که از آگوه تا لاهور بر سر هر کوه میلی بسازند که علامت کوه باشد و بقاصله سه کوه چاه آبی تا مترودین اسوده و مرفه السال آمد و رفت نمایند از تشنگی و تابش افتاب مسکن و صعوبت نکشند روز مبارک شنبه بیست و چهارم مهرماه جشن دهمه ترتیب یافت باین هندی اسپان را اراسته بنظر در آوردند و بعد از دیدن اسپان چند زنجیر فیل بنظر گذشت چون معتمد خان در نو روز گذشته پیشکش نگذرانیده بود درین جشن تحت طلبایک انگشتری یافت و یک بس و دیگر جزوای پیشکش کرد تحت نغزک ساخته شده قیمت مجموع آن شانزده هزار روپیه باشد چون از صدق عقیدت و اخلاص آورده بمعرض قبول مقرون گشت درین روز زبردست خان بمنصب هزاربذات و چهار صد سوار سرفرازی یافت چون ساعت کوچ روز دهمه مقرر شده بود وقت شام بمبارکی و فرخی برکشتی نشسته متوجه مقصد گشتم و هشت روز در منزل اول توقف افتاد تا مردم بفراغ خاطر سامان نموده بر آیند مهناختشان از بنگش بدآکچوکی سید فرستاده بود بسیار تروتازه آمد لطافت تمام داشت از خوردنش مستظوظ گشتم باسبب خوب کابل که در همانجا خورده شد و سبب سمرقندی که هر سال می آردن طرف نمی

و ششصد سوار سرمراری یامت و پهر دوم یعقوب بیگ منصوب هفتصد و شصت و پنجاه سوار و قوت بر امر احوال سرزمین اسد بیگ منصوب سیصد و شصت و پنجاه سوار ممتاز گشت روز ششم عره شهر در ماه الهی بکشت اتالیق حاکم حاکمان سپهسالار و دیگر امراء عظام که بخدمت صوبه دکن مقرر اند خلعت نازایی مصحوب بردانی عنایت فرمودم چون عرمت سیر گلزار همیشه بهار کشمیر در خاطر تصمیم یافته دورانهای قلی رحمت شد که پیشتر شتافته شیب و مرار راه بودی را حتی الامکان علاج نماید و دوع سازد که صدور چارواها را بار بردار از کربوه هاله دشوار گذار بسهولیت میسر شود و مردم محنت و تعب نکشد و جمع کثیر از عمله و عمله اینکار مثل سنگتراش و نجار و بیلدار و غیره بهمرامی او رحمت یافند و میلی بمشارایه عنایت شد شب مدار کشده سپردم دفاع نور منزل رفقه تا روز یکسده شانزدهم دران گلش نشاط بعیش و انعطاف گذشت راحه نکرما حیت بهگیله از طعه ماند پور که وطن مالومه اوست آمده سعادت آستانوس در بامت مدلی و کله مرصع برسم پیشکش گذرانید مقصود حاکم منصوب هزار دات و یکصد و سی سوار سرمرار گشت روز مدار کشده نسیم فرزند شاه پرویز دو رنجیر میل پیشکش آورد و داخل حلقه حاکمه حکم شد بخارج دست و چهارم ماه مذکور در دولتخانه حضرت مرم رمایی حش ورن شمسی الحکم افزور گشت سال پنجه و یکم بحساب ماههای شمسی بحرچی و دیوری آغار شد امید که مدت حیات در مرصیات اورد حل سنجانه مصروف دان سید خال حلف سید محمد بنیره شاه عالم بکاری را که محمله از احوال اود در صحن وقایع سفر گجرات مرقوم گشته رخصت اعطاف ارزانی داشتیم ماهه مدلی بکشت سوار و او با حرج راه عنایت شد شب یکسده سی ام مطابق چهاردهم شهر شوال که قرص ماه بعیار کامل رسیده بود در عمارات باغ که مشرف بر درنا حمله واقع است حش ماهنامی ترتیب یامت و رعایت مجلس آرمیده و نرم پسندیده گذشت عره ماه الهی از دندان ابلق جوهر دار که فرزند سعادت مند شاهجهان پیشکش کرده بود فرمودم که مقدار دو قصه حنجر و یک ششخصت از ان بردند رعایت خوش رنگ و رعیت برآمد باسناد پور و دلیان که در من حاتم مدلی عدل و نظیر خود ندارند حکم شد که قصه حنجر را با دنامی که در بدو پسند افتاده و بطرح جهانگیری شهرت یافته بسازند همچنین تیغه و علف گیری و مدربان را باسنادی که هر کدام در من خود از بیکان روزگار اند فرموده شد الحقی چنانچه خاطر میخواست ترتیب نامت یکقصه خود آنطور ابلق برآمده که از دیدنش حیرت افروز از حمله هفت رنگ محسوس میشود و بعضی گلها چنان میبماید که گوئی نقاش صبح نملک ندان نگار از خط سیاه بر در آن تجرب کرده نفس الامر آنکه بحدی رعیت است که یک نفس بخواهم که از خود جدا سازم و از حمیع خواهر گران بها که در حرانه است گرمی فرمیدارم روز مدار کشده بعمارکی و مرجی در کمر بستم و آستانان نادره کار که در اتمام آن بهایت سعادت و دقت عمل آورده کارنامه طاهر ساخته بودند باعامات سرورار گشتند آستان پور رعایت میل

نقده باو مرحمت فرمودم باغ را هم خوب ترتیب داده بود منصب او از اصل و اضافه پنج هزاره ذات و سه هزار سوار حکم شد از اتفاقات غریبه آنکه با خان عالم خنجر قبضه دندان ابلق جوهر دار که از پیش برادر کامگار عالیقدر شاه عباس یافته فرستاده خاطر بسنده راغب و مایل دندان ابلق شده که چنده از مردم صاحب وقوف بجانب ایران و توران تعیین فرمودم که در تفحص و تجسس کوشیده از هر جا و هر کس بهر روش و هر قیمت که بدست افتد تقصیر نکنند بسیاری از بندهای مزاجدان و امراء ذیشان بیعت میبای خود پیوسته در طلب و تفحص میباشند قضا را در همین شهر بی از مردم اجنبی بیوقوف دندان ابلق در غایت لطافت و نفاست بقایلی در سربازار می خرد و اعتقادش اینکه مگر در وقتی از اوقات در انش افتاده و سیاهی اثر سوختن است بعد از مدتی بیکی از نجاران سرکار فرزند اقبالمند شاه جهان میباید که یکبارچه ازین دندان را بیعت شستی باید بر آورد و چنان باید کرد که اثر سوختگی و سیاهی نماند غافل از آن که سیاهی قدر و قیمت سفیدی را افزوده و این خال و خط است که مشاطه تقدیر پیرایه جمال او نموده نجار فی الفور نزد داروغه کارخانه خود شذافه این مزده را باو میبرساند که چنین جنمی کمیاب و تسفه و نادر که خلقی در طلب او سرگردانند و مصانت های بعید طی نموده و باطراف و اکناف بلاد شتافته اند مفت و رایگان بدست یکی از مردم مجهول افتاده قدر قیمتش نمی شناسد سهل و اسان ازو توان گرفت مشارالیه بموافقت او رفته در ساعت بدست می آرد و روز دیگر بدست انفرزند می گذارند چون فرزند شاه جهان بملازمت پیوست نخست اظهار شگفتگی بسیار نمود بعد از آنکه دماغ از نشاء باده اراستگی یافت نظر در آورد بغایت مرا خوشوقت گردانید

اے وقت تو خوش که وقت ما خوش کردی

چندان دعاے خیر در حق او کردم که اگر از مد یک ان باجابت مقرر گردد بیعت برخورداري دين و دولت او کافي است درین تاریخ بهلیم خان یکی از نوکران عمده عادل خان امده ملازمت نمود چون از روی اخلاص اختیار بندگی نموده بود بمراحم بیدریغ اختصاص بخشیده خلعت و اسب و شمشیر و ده هزار درب انعام شد و منصب هزاره ذات و پانصد سوار عذایت فرمودم درینولا عرضداشت خن دوران رسید نوشته بود که انحضرت از کمال مرحمت و قدر دانی پیر غلام خود را باوجود کبر سن و ضعف باصره بحکومت ملک تهنه سرفراز نموده بودند چون این ضعیف بغایت تسیف پیرو منجنی شده و در خود قوت و قدرت ترد و سواری نمی یابد التماس دارد که از سپاه گری معاف نموده در سلک لشکر دعا انتظام بخشید حسب التماس او حکم شد که دیوانیان عظام پیرگنه خوشاب را که سی لک دام جمع اضلی اوست و مدتهاست که در وجه جاگیر مشارالیه تنخواه است و بغایت معمر و مزروع شده بیعت مدد خرچ او مقرر دارند که اسوده و مرفه الحال روزگار بهربرد و پسر کلان او شاه محمد نام بمنصب هزاره ذات

بمنصب هزاربانات و پانصد سوار سرلندی یافت نصرالله ولد مقدم الله که محافظت و
محارسست قلعه اندر بعهده اوست منصب هزار و پانصدی دات و چهار صد سوار
سرورار شد روز مبارک شده بمتم اعمال الله پسر مهانجان بمنصب هزار و پانصد بانات
و هشت صد سوار سرورار شد و نرحان را بخدمت دناوی صوبه بنگاله اختصاص
بخشیده اسب و خلعت و خلعت مرصع مرحمت فرمودم بنیر حمام الدس و برن سنجان
فیل عنایت شد درن تارنج حافظ حس ملازم حال عالم با مکتوب مرعوب گرامی
برادر شاه عباس و مرصداشت آن رکن السلطنت بدرگاه پیوست و خلعت قصه دندان
ماهی جوهر دار سیاه انلق که برادریم نجان عالم لطف نموده بودند چون بعاست تمام
داشت بدرگاه مرصقاده بود از نظر گذشت عنایت پسندیده امان الحق کشف ایست
نادر تا حال اصلا انلق دنده دنده بود مرا بسیار خوش آمد روز مبارک شده دست و
هفتم مقرر و الی بمنصب دو هزار دات و هزار سوار سرلندی یافت دست و چهارم
هزار در دروچه انعام بسید حس ایلمچی عنایت شد بنصرالله خان بهادر میزور جنگ
فیل مرحمت نمودم روز مبارک شده دوم امردان ماه الهی معتقد خان اسب
عنایت شد عاقلخان بمنصب هزار دات و هشتصد سوار سروراری یافت شب شده
چهارم امردان ماه الهی مطابق پانزدهم شعبان حش شب برات دوه حسب الحکم کما
درنای کشتی ها را بانواع چراغان و اقسام آشناری اراسته بنظر در آوردند الحق چراغانی
قرنم یافته بودند بعانت خوش می نمودند مدت معتد از سیر و تماشا ان محظوظ شدم
روز سه شده میز پسر نادعلی میدانی که از خانه رادان قابل تربیت است بمنصب
هفتصدی دات و پانصد سوار امتیاز یافت کواچه زنی الدس منصب هفتصدی دات
و سصد سوار مرحمت فرمودم حواحه محسن بمنصب هفتصدی دات و یکصد سوار
سرورار گشت روز مبارک شده بهم شکار موصع سمونگر رفته شد تا روز دو شده دران
صحرای دلکشا بسدر و شکار خوشوقت بوده شب سه شده بدوات خانه معاودت
اتقان افتاد روز مبارک شده شانزدهم شوقی بنیره شیخ ادوالفصل بمنصب هفتصدی
دات و سیصد و پنجاه سوار سروراری یافت روز مبارک شده سیر باغ گل امشان که
مرکب آب حمه واقع است رفته شد در اثنای راه نازان میز رجعت و حوت بازید
حسن را نفاذگی طراوت و نصارت بخشد اداس نکمال رسیده بود سیر مستوی کرده شه
از عماراتی که مشرف بر درنا اساس یافته چندان که نظر کار می کرد عنار سوره و ام
روان هیچ محسوس نمیشد انی انیات انوری مناسب مقام امان

روز عیش و طرب حقان است • روز بازار گل و رنگان است

توند خاک عدل امیر است • دامن باد گلاب امشان است

از ملاقات صفا روزه غدیر • راست چون آرد سوهان است

چون باغ مذکور بعهده تربیت حواحه حبان مقرر است بارچهای رزعت طرح تازه که
در دوا از عراق بجهت او آورده بودند برسم پندش گذارید آنچه بچند امان برگردان

خود را که آئین دکان آرائی و معرفت فروشی و مردم فریبی را از دیگران بخته تر دانند خلیفه نام نهاده فرستاده و مزخرفاتی که بمردان و معتقدان خود نوشته کتای فراهم آورده مکتوباتی نام کرده و دران جنگ منعمات بسا مقدمات لاطایل مرقوم گشته که بکفو و زنده منجر میشود از انجمله در مکتوب نوشته که در اثناء سلوک گذارم بمقام ذی النورین افتاد مقامی دیدم بغایت عالی و خوش بصفا از انجا در گذشتم بمقام فاروق پیوستم و از مقام فاروق بمقام عدیق عبور کردم و هر کدام را تعریفی در خور آن نوشته و از انجا بمقام محبوبیت واصل شده مقامی مشاهده افتاد بغایت مذور و ملون خود را بانواع نمودم و دیگر گستاخیا کرده که نوشتن آن طولی دارد و از ادب دور است بنابراین هر چه پرسیدم جواب معقول نتوانست سامان نمود و با عدم خرد و دانش بغایت مغرور و خود پسند ظاهر شد صلاح حال او منحصر درین دیدم که روزی چند در زندان ادب محبوس باشد تا شوریدگی مزاج و آشفتگی دماغش قدری تسکین پذیرد و شورش عوام نیز فرو نشیند لاجرم بآن راه سنگدلان حواله شد که در قلعه گویار مقید دارد روز شنبه بسمت و پنجم خوردان فرزند ارجمند شاهزاده سلطان پرویز از اله آباد رسیده بسجود آستان خلافت جبین اخلاص نورانی ساخت بعد از ادای رسوم زمینی بوس بنوازش بیکران مخصوص گشته حکم نشستن فرمود در هزار مهر و دو هزار روپیه بصیغه نذر و الماس برسم پیشکش وقت ملازمت گذرانید چون فیلهای او هنوز نرسیده بود وقت دیگر بنظر خواهد گذشت راجه کلیان زمیندار رتنپور را که آن فرزند حسب الحکم فوجیه بر سر او فرستاده هشتاد فیل و یک لک روپیه پیشکش گرفته همواره بدرگاه گیتی پناه آورده بود دولت آستان بوس دریافت وزیر خاں دیوان آنفرزند که از قدیم بندهای این درگاه است بسعدت کورنش سرفراز شده بسمت و هشت زنجیر فیل از نرو ماده پیشکش گذرانیده از انجمله نه زنجیر فیل مقبول افتاد تقمه بمشارالیه عنایت شد چون بعرض رسید که صورتخان بر سر افتخار خاں که از خانه زادان و تربیت یافته های این درگاه است در اقصائی بلاد بنگاله با طایفه تگه جنگ کرده جان نثار شد اله یار برادر او را بمنصب هزاریدات و پانصد سوار سرفراز ساختم برادر دیگرش بمنصب چهار صدیدات و سوار سربلندی یافت تا بازماندها پراکنده نشوند روز دو شنبه سوم تیر ماه الهی در سواد شهر چهار آهوه سیاه و یک ماده و یک آهوبه شکار شدند چون از پیش منزل فرزند سعادتمند سلطان پرویز عبور اتفاق افتاد دو زنجیر فیل دندان دار با تلایر بوس پیشکش گذرانید هر دو زنجیر داخل فیلان خاصه حکم شد روز مبارک شنبه سیزدهم سید حسن انیلچی رادر کامگار شاه عباس فرمانروای ایران سعادت آستان بوس دریافت مراسله ان برادر گرمی را پیااله آبشوری بلورزی که لعل بر سر پوش ان نشانیده بودند گذرانید چون از فرط محبت و ادو خلوص مودت و اتحاد بود سبب از دیبا دوستی و ارتباط بشت درین روز فدائی خاں

دوایان بدووقات بمنصب هراری دات و بانصد سوار سرمرار شد حکیم رگدانه بمنصبا
 ششصدی دات و شصت سوار سرمرار شد چون درین ایام عرس حضرت عرش اشیاپی مود
 پنجهرار روبند حواله چندی از بند هاس معتبر شد که معقرا و از ناد استحقاق قصمت
 نماید حسدعلی حان را که حاگیردار سرکار منگربود بمنصب دو هرار و بانصدی دات
 و سوار اختیار کشیده نمک ابراهیم حان قلع جنگ صاحب صوبه ولایت دنگاله مقرر
 فرمودم و شمشیری بمشارالیه عنایت شد چون میرزا شرف الدین حسینی کاشغری
 در خدمت دنگش حان نثار گشت ابراهیم حسینی پسر او را بمنصب هراری دات
 و بانصد سوار سرمرار ساختم در بدو ابراهیم حان دو منزل کشتی که نامطلاح آن ملک
 گوشه بودند دشمن گاه یکی را که از طایفه دوم را از بقعه ساحه نوسم پیشکش ارسال
 داشته بود از نظر گذشت بی تکلف در قسم خود از مرد اعلی است یکی را بفرست
 شاهجهان لطاف نمودم روز مبارک شده بهم سادات حان بمنصب هراری دات و شصت
 سوار سربلندی یافت درین تاریخ عهد الدوله و شجاعت حان عرب بحال حاگیر خود
 رخصت شدند روز مبارک شده ناصرالحان کهنه مرمع معه پهل کدازه عنایت فرمودم
 چون فرزند سعادت مند سلطان پسرور متوجه درگاه والا شده التماس خلعت نادری
 حاصه نموده بود که در روز ملازمت مبارکی پوشیده سعادت رمی موس در یاد
 حسب التماس او خلعت نادری و چنبره و موطه حاصه حواله شریف وکل آن فرزند
 فرمودم که نزد او روانه سازد روز مبارک شده بست و سوم میرزا والی پسر عمه اس نیازمند
 حسب الحکم از صوبه دکی آمده دولت استافانوس در نامت پدرش حواجه حس خالدار
 از حواجه راده هاس نقشبندی است عم می مدررا محمد حاکم همشیره خود را بحواجه
 نسبت کرده بودند تعریف حواجه از مردم بسیار شنیده شد حسب و نسب باهم
 همداشت و مدتها حل و عقد سرکار میرزا محمد حکیم عمومی من بقصه اختیار حواجه
 بود و مراعات خاطر حواجه بسیار میفرمودند پیش از شدقار شدن میرزا و بدعت حیات
 سپردن او دو پسر ماند مدررا بدیع الزمان و مدررا والی میرزا بدیع الزمان بعد از فوت مدررا
 گریخته مبارز الدهورست و در آن عرصت مصامرازه عدم شد و بیگم مامدررا والی بدرگاه
 آسمان حاه بنوست و حضرت عرش اشیاپی مراعات خاطر بیگم بسیار می فرمودند
 مدررا هم حواں سجده آورنده است خالی از معقولیت و مهمندگی نیست از علم
 موسیقی و قوت تمام دارد در بدو لحاظ رسد که صید شاه راده مرحوم داندال را مدررا
 نسبت فرموده شود و باعث طلب میرزا بدرگاه همنی بود اس صید از دختر قلع
 محمدحان است آمد که توفیق رضاوئی و خدمتگاری که وسیله سعادت مندی و
 مرحور داری است نصیب و زوری ناد درین تاریخ سربلند را که که خدمت صوبه دکی
 معنی است بمنصب دو هراری و بانصدی دات و هرار و بانصد سوار سرمرار شده
 درین ایام تعرض رسید که شمع احمد دام شدادی در مهربان دام قرق و سالوس دروچیده
 سیارسه از ظاهر پستان بمعنی را مید خود کرده و بهر شهر و دیار یک از مهربان

فرمودم بهارتبه بندبیل را بمنصب ششصدی ذات و چهار صد سوار امتیاز بخشیده فیل عنایت شد بسنگرام راجه جمو نیز فیل مرحمت شد در احمدآباد دو بکه مارخور همراه داشت چون ماده در سرکار نبود که جفت توان کرد بخاطر رسید که اگر با بز بربری که در عربستان خصوص که از بندر شهر درخار می آرند جفت کرده شود آما نتاج انها بچه شکل و شمایل بهمرسد القصه با هفت بربری ماده جفت فرموده شد و بعد از انقضاء مدت ششماه در فتحپور هر کدام یک بچه آوردند چهار ماده و سه نر و بغایت خوش صورت و خوش ترکیب و خوش رنگ و دربی رنگها آنچه بیکه مشابهت و مناسبت دارد مثل سمنه خطهای سیاه در پشت داشته باشد و سرخ نیز از دیگر التوان خوشرنگ و خوشتر مینماید و اصالت درو بیشتر ظاهر میشود و از شوخی و دیگر آدای مضحک و انواع جست و خیز چه نویسد ادای چند مشاهده میشود که بے اختیار خاطر را بتماشای آن رغبت افزاید و اینکه در مردم شهرت گرفته که مصور اداهای جست و خیز بزغاله خوب نمیتواند کشید اینجا یقین شد اگر احیاناً اداهای بزغاله را یک طوری تواند کشید در کشیدن اداهای غربیه و انواع جست و خیز و شوخیهای این شک نیست که بعجز اعتراف خواهد نمود از جمله بچه یکماهه بلکه بست روزه بنوعی از جاهای مرتفع جسته خود را بر روی زمیں میگردد که اگر غیر بزغاله بجهد یک عضو در دست نخواهد ماند از بسکه مرا خوش آمده فرمودم که همیشه نزدیک نگاهدارند و هر کدام را نامی مناسب آنها نهاده شد بغایت محظوظ و در فراهم آوردن بکه مارخور و بز امیل نهایت توجه دارم و میخواهم که نتاج اینها بسیار شود و در مردم انتشار یابد بعد ازان که نتاج اینها را بایکدیگر جفت کرده شود ظن غالب آن است که نفیس تر بهمرسد و یکی از خصوصیات و امتیاز اینها نسبت به بزغاله آنکه بزغاله بمجرّد زائیدن تا پستان بدین نگردد و شیر نخورد فریاد و اضطراب بسیار ظاهر می کند و این بخلاف آن اصلاً اواز بر نمی آرد و در غایت استغنا و بے نیازی استاده می باشد شاید که گوشت اینها در غایت خوش مزگی بوده باشد قبل از بی فرمای شده بود که مقرنخان بصاحب صوبگی بهار سرفراز گشته بدانصوب شتاب مشارالیه خود را بدرگاه رسانید که زمیں بوس نموده متوجه مقصد گردد بنابراین روز مبارک شنبه دوم خرداد فیل باتالیر و دو اسب و کهنه مرصع عنایت نموده رخصت فرمودم و پنجاه هزار روبیه برسم مساعدت مرحمت شد و همدری تاریخ سردار خان بخلعت و فیل و اسب سرفراز گشته بجاگیر داری سرکار مذکور که در ولایت بهار و بنگاله است رخصت یافت میر مشرف وکیل قطب الملک که در درگاه بود رخصت شد فرزند اقبالمند شاه جهان برادر افضل خان دیوان خود را بموافقت او تعیین نموده چون قطب الملک اظهار اخلاص و ارادت نموده مکرر التماس شبیهه کرده بود حسب التماس مشارالیه شبیهه خود را با کهنه مرصع و پهل گناره مرحمت فرمودم و بست و چهار هزار درب و خنجر مرصع و اسب و خلعت بمیر شریف مذکور عنایت شد فاضلخان

ولد علي مردان خان بهادر و باقرخان موحدا ملتان و ملک محمد اعلان و مکتورخان
 فیل مرحمت شد سید بایرند بخاری که حراست قلعه بهکوه و موحدازی آخوند معده
 ارست نیز عنایت فیل سرمراری بامت امان الله پسر مهلتخان نانعام حاکم مرصع
 مختار گشت نسیم احمد هانسی و شیخ عبداللطیف سمدلی و فراست خان حواجه
 سرای و رای کدور چند مستوفی فیل مرحمت نمودم محمد شفیع بخشی صوبه پنجاب
 منصب پانصدی ذات و سیصد سوار برق عرت بر امر اراحت نمودن پسر مهترخان که
 حراست قلعه کالجیر معده ارست منصب پانصدی ذات و یکصد و پنجاه سوار عنایت
 شد درین تاریخ حرموت شاه دوار خان پسر سید سالار خانخانان سند گزینی حاضر
 گشت در هنگامیکه آن اتالیق از ملازمت رحمت میسخت مذاکرات تمام فرموده شده بود
 که چون مکرر بمسامع حلال رسیده که شاه دوار خان شیفته شراب گشته و بیاله نامراط
 میخورد اگر در واقعه ای سخن مروج صدق دارد حیث باشد که درین سن خود را صانع
 سازد باید که او را بطور او نگذارد و صط آن احوال نواحی نماید اگر خود از عهده او
 بیرون نتواند آمد صومعه عرصه داشت نماید که بحضور ظفرداشته ناملاج حال او توجه
 فرمایم چون نه برهانید رسید شاه دوار خان را عنایت ضعیف و درین درناخته نقدبیر
 علاج او برداشت قصارا بعد از روزی چند صاحب فراش گشته بر بستر ناتوانی امداد
 هر چند اطفا معالجات و تدبیرات نگار بودند سونمند نشد در عین خوانی و دولت در سنه
 سی و سه سالگی ناحیهاتهای نگزینی و حسرت نحرار رحمت و معفرت ایزدی پیوست
 از شنیدن این خبر فاحش تأسف بسیار خوردم الحق خوف خانه راند رشید بود
 نابستی درین دولت مصدر خدمات عمده شدی و اثر هله عظیم ماندی اگر چه همه
 را این راه در پیش است و از فرمانگیری مطاع قضا و قدر هیچکس را چاره و گردنه
 ندی نای روش رفتی گران میماند امید که از اهل امرش دان و راه سازندگی را که از
 خدمتگزاران نزدیک و بددهای مرادان است درد آن اتالیق مرستاده انواع مراحم
 و دوازش پرسش و دلجوئی فرمودم و منصب پنجهزاری شاه دوار خان را بر منصب
 برادران و فرزندان او امروده شد داراخان برادر حورد او را منصب پنجهزاری ذات و
 سوار اصل و اضافه سرورار ساخته بعد از خلعت و فیل و اسب و شمشیر مرصع
 امتیاز بخشیدم و درن پذیرش رحمت فرمودم که او را بجای شاه دوار خان برادراری
 صوبه نزار و احمد نگر مقرر نماید رحم داد برادر دیگرش منصب دوهزاری و هشتصد
 سوار سربلندی بامت مدوچهر پسر شاه دوار خان منصب دوهزاری ذات و هزار سوار محقر
 گشت طرمل ولد شاه نور خان منصب هزار ذات و پانصد سوار مختار شد روز منار گشتم
 دوازدهم قاسم خان خویش اعتمادوله به عنایت علم فرق بر امر اراحت اسدالله پسر
 سند حاجی را که ناراده ندگی و خدمت آمده بود منصب پانصدی ذات و یکصد
 سوار عنایت شد صدر جهان خویش مرحومی مرتضی خان منصب هفتصد ذات و
 ششصد سوار خدمت موحدازی سندل سرمراری بامت و فیل مرحمت نموده رخصت

نصیب و روزی باد از سوانح این ایام باغی شدن اله داد پسر جلال افغان است تفصیل این اجمال آنکه چون مهابتخان بضبط بنگش و استیصال افغانان دستوری یافت بگدان آنکه شاید این بی سعادت در برابر مزاحم و نوازش ما مصدر خدمتی تواند شد التماس نموده همراه برد چون سرشت این کافر نعمتان حق ناشناس بنفاق و بد اندیشی مجبول است بنابر حزم و احتیاط مقرر شد که فرزند و برادر او را بدرگاه فرستد که بطریق یرغمال در خدمت حضور باشد و بعد از آنکه بسرو برادر او بدرگاه رسید بجهت تسلی و دلآسای او بانواع مزاحم و نوازش سرفراز ساختم لیکن از اینجا که گفته اند

گلیم بخت کسی را که بافتند سیاه بآب زمزم و کوثر سفید نقوان کرد

از قاریشی که بان سرزمین پیوست آثار بی دولتی و حق ناشناسی از وجعات احوال او ظاهر شدن گرفت و مهابتخان بجهت نظام کار سرشته مدارا از دست نمیداد تا آنکه درینوفا فوجی بمرداری پسر خود بر سر طایفه از افغانان فرستاده بود او را هماده ساخت چون بمقصد پیوستند از نفاق و بد اندیشی عمومی الیه آن یورش خاطر خواذ بانجام نرسید و بی حصول مقصود مراجعت نمودند الدنک بدنهاد بقوهم آن که مبادا درین مرتبه مهابتخان ترک مدارا نموده در مقام تحقیق و بارپرس در آمده به باداش کردار خود گرفتار شود پره آزم از میان برگرفته بغی و حرام نمکی را که درین مدت پوشیده میداشت بی اختیار ظاهر ساخت و چون حقیقت حال از عرضداشت مهابتخان بمسامع جلال رسید حکم فرمودم که پسر او را با برادرش در قلعه گوالیار مستبوس دارند اتفاقاً پدر این بے دولت نیز از خدمت حضرت عرش اشیانی گریخته بود و سالها بدزدی و راهزنی روزگار بسر می برد تا بسزای کردار زشت خود گرفتار شد امید هست که این بی سعادت هم درین زودی بپاداش اعمال خویش مبتلا گردد روز مبارک شنبه پنجم مانسنگه ولد راوت شنکر که از کمیان صوبه بهار است بمنصب هزاربی ذات و ششصد سوار سرفرازی یافت عاقلخان را بجهت دیدن محله و تحقیق جمعیت منصبدارانی که بشخدمت بنگش مقرر اند رخصت فرمودم و فیلی بمشار الیه عنایت شد بمهابتخان خلیج خاصه طرح مازندران مصدوب دوست بیگ مرحمت نموده فرستادم پیشکش روز دوشنبه به مسمود آبدار که از زمان شاهزادگی و ایام طفولیت بلوازم بندگی و خدمتگاری اشغال دارد انعام مقرر شد بیزن خویش پاینده خاں مغول بمنصب هفت صدهی ذات و چهار صد و پنجاه سوار ممتاز گشت مسمود حسین برادر خواجه جهان را که بشخدمت بخشیکری کانگه اختصاص دارد بمنصب ششصدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار مرحمت نمودم درین تاریخ تربیت خاں که از خانزندان موروثی این درگاه بود و بیمن نیت درست در سلک امرا انتظام داشت و دیعت حیات سپرد خالی از نامردی و سلامت نفس نبود جوانی عیاش طبیعت بود تمامی عمر خود را میخواست که بغراغت بگذراند به نغمه هندی بسیار میل داشت و بد هم نمیفهمید مرگ بے بدی بود راجه سورجسنگه بمنصب دوهزاربی ذات و سوار سرفراز شد بکرم الله

سوار فیروز حال خواجہ سرا منصب ششصدی و یکصد و پنجاه سوار و خدمتکار
منصب پانصد و پنجاهی و یکصد و سی سوار و مکرّم حال پانصدی و یک صد و
بیست سوار عرت حال منصب ششصدی ذات و یکصد سوار راے نیوالیداس
مشرف و پنجاه منصب ششصدی ذات و یکصد و بیست سوار و راے مابیداس
مشرف محل منصب ششصدی ذات و یکصد سوار سر بلندی نامت قنہل و حکمل
پہرمان کش سنگہ ہر کدام منصب پانصدی و دو صد و بیست و پنج سوار امتیاز یافتہ اگر
اصانہ منصب داری انہا کہ از پانصدی کمتر اند نگاشدہ شود بطور اتمام کھرجان
متعدّدہ حاندس دو ہزار روپیہ انعام شد روز کم شدہ بیست و یکم بقصد شکار
متوجہ امان آباد گشتم پیش ارنی پچند روز حسب الحکم خواجہ حہاں و قیام خان
قراول ناشی بہت شکار قمریہ مصالح و سعی اختیار نمودہ ہر روز ان سرابردہ کشیدہ
آہوے سیار از اطراف صحرا زادہ ہزاروں سرابردہ آوردہ بودند چون عہد کردہ ام کہ بعد
ارنی ہدیہ حاندارے را بدست خود بنیازام بخاطر رسد کہ ہمہ را رندہ گرفتہ در میان
چوکل فتحپور گذاشتہ شود کہ ہم دوق شکار در یافتہ باشم و ہم آسینی نانہا برسد ہمارے
ہفتصد راس در حضور گرفتہ بہ فتحپور فرستادہ شد چون ساعت در آمدن ہزار الحکامہ
در دنگ بود براسہاں خدمتیہ حکم فرمودم کہ از شکار گاہ تا میدان فتحپور دوروہ مثل
کوچہ سرابردہ میکشدہ باشند و آہوان را از انجا زادہ میدان رساندند و قرب ہستصد
آہوانی طریق فرستادہ شد کہ مجموع نہ ہزار و پانصد راس بودہ باشد شب کم شدہ
بیست و ہشتم از امان آباد کوچ فرمودہ در ہوسدان سراہہ منزل گرفتہ شد و از انجا
شب صبارک شدہ بیست و بہم دفاع دور منزل لڑول اقبال اتفاق افتاد روز جمعہ سی ام
والدہ شاہ حہاں بخوار رحمت اردی پیوست روز دیگر خود بمنزل ان وارد گرامی
رفتہ بانواع و اقسام دلنوازی و خاطر خوشی او رسدہ ہمراہ خود ہدایت خانہ آوردیم روز
نکشدہ عرہ اردی بہشت ماہ الہی ساعت سعادت قربی کہ محکم و احقر شناسان
اختیار نمودہ بودند ہر مثل خاصہ دلنوازی سوار شدہ ہمارگی و مہرجی بہرہر آمدیم
حلق اندوہ از مردورں در کوچہ و بازار و د و دنوار مہراہ آمدہ انتظار داشتند ناہی معہود
تا درون دولت خانہ نثار کنان شقامتم از تاربتک کہ موکب مسعود ناہی سہر عافیت
محکم بہشت فرمودہ تاحال کہ قریب سعادت و افعال مراجعت نمودہ پنج سال و
ہفت ماہ و نہ روز است در ہندو بہرزد سلطان پور ہر مہماں شد کہ چون مدتہائے مدد
گذشتہ کہ از خدمت حضور محکوم است و ناہراک سعادت رمنی ہوس مستعد نگشتہ
اگر آرزو مدد ملازمت باشد بموجب حکم متوجہ درگاہ شود بعد از ورود ہرمان مرحمت
عنوان ان فرزند ظہورانی محکومت را از مواہب عینی دانستہ روی امید بدرگاہ سپہر
اشقداہ بہاد درسی مثال بقرا و از باب استحقاق چہل و چہار ہزار و ہفتصد و ہشتاد
و شش لکھ و دو ہجہ و دو ہست و سیصد و بیست حروراء علہ از کشمیر و ہفت ملکہ
رمنی از کلل مدد معاش لطفہ نمودم امید کہ ہموارہ توبیق کام بخشی و حیر سگالی

بود قیمت مجموع پیشکش او آنچه مقبول افتاد یک لگ و شصت و هفت هزار روبیه شده درین تاریخ خواجه جهان بمنصب پنجم هزاره ذات و دو هزار و پانصد سوار سرفراز شد لشکر خان حسبالحکم از دکن آمده بدولت ملازمت سربلندی یافت چون در خاطر قرار گرفته که بعد گذشتن آیام برسات در آغاز خوبی های هوا بفضل ایزد جل و علی مرکب گیهان نظیر بسیر گذار همیشه بهار کشمیر نهضت فرماید لاجرم محافظت و محارست قلعه و شهر آگره و فوجداري اطراف و نواحی بدستوریکه خواجه جهان داشت بلشکر خان مناسب دیده او را بنوید این مرحمت ممتاز ساختن امانتخان بخدمت دارونگی داغ و گذرانیدن سواران خود محله سرفراز گشت روز جمعه شانزدهم خواجه ابوالحسن میر بخشی و روز شنبه هفدهم صادق خان بخشی و روز یکشنبه هشتدهم ارادتخان میر سامان و روز دوشنبه نوزدهم که جشن روز شرف بود عضدالدوله پیشکشها گذرانیدند و از هر کدام آنچه پسند افتاد بجهت سرفرازی آنها پایه قبول یافت درین نوروز قیمت پیشکشها که بندهای درگاه گذرانیده اند و بمعرض قبول افتاده بستم لک روبیه شده روز شرف بفرزند سعادت مند شاهزاده سلطان پریز منصب بیست هزاره ذات و ده هزار سوار از اصل و اضافه مرحمت نمودم اعتمادالدوله بمنصب هفت هزاره ذات و سوار شرف اختصاص یافت عضدالدوله را بخدمت اقالیقي قرةالعين خلافت شاه شجاع امتیاز بخشیدم امید که بعمر طبعی برسد و از اهل سعادت و اقبال باد قاسم خان منصب هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار و باقرخان بمنصب هزاره ذات و چهار صد سوار سرفراز شدند چون مهلتخان التماس کمک نموده بود پانصد سوار احدی بصوبه بنگش تعیین فرمودم و عزتخان را که دران صوبه مصدر خدمات شایسته شده بود بعنایت فیل و کپهوه مرصع 'سرفراز' ساختم درینولا عبدالستار مجموعه بخط خاص حضرت جنّت آشیانی انارالله برهانه مشتملبر بعضی از دعوات و مقدمه از علم تنجیم و دیگر امور غریبه که اکثری را آزموده و بحقیقت را رسیده دران جویده ثبت فرموده اند برسم پیش کش گذرانید بعد از زیارت خط مبارک ایشان ذوقی و نشاطی در خود مشاهده نمودم که خود را کم بآں حال یاد دارم بغایت الغایت محظوظ گشتم بخدا که هیچ تحفه پیش من بانها نمیرسد بجلد و به اینخدمت منصب او از آنچه در متخیله او نگذشته بود افزوده هزار روبیه انعام فرمودم هنرمند فرنگی که تخت مرصع را ساخته بانعام سه هزار درب و اسب و فیل سرفراز شد بخواجه خواند محمود که سالک طریق خواجه هاست و خالی از درویشی و نامرادی نمینماید هزار روبیه لطف فرمودم لشکر خان بمنصب سه هزاره ذات و دو هزار سوار سربلندی یافت معمور خان بمنصب نه صدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار و خواجه طاهر بهشتصدی ذات و سیصد سوار و سید احمد قادری بهشتصدی و شصت سوار سرفراز گشتند براج سارنگدیو منصب هفت صدی ذات و سی سوار میر خلیل الله پسر عضدالدوله بمنصب ششصدی ذات و دو صد و پنجاه

عرف و نورالدین قلی کوتوال پیشکش گذرانیدند روز ششم سیوم داراسکاح پسر خاسکاحان
روز نهم چهارم خاسکاحان التماس عیادت نمود از پیشکشهای او یک مروارید که
به نسبت هزار روبیه حورده بود با دیگر نفایس که مجموع آن یک لک و سی هزار
روبییه قیمت شد قبول افتاد تنقه بمشارالیه بخشیده شد روز دوششم پنجم راحه کشداس
و حاکم حان روز سه شده ششم سردار حان روز کم شده هفتم مصطفی خان و امانت
حان پیشکش گذرانیدند از هر کدام ملکی بجهت سرمراری آنها قبول نموده شد روز
مدار کشنده هشتم مدارالملکی اعتمادالدوله در منزل حوش حش ملوکانه آراسته التماس
عیادت نمود بقبول اسی ملتمس پایه قدر او امروده شد الحق در آراستی مجلس و
امرانش پیشکش بهایت اعراق و تکلف نگارنده اطراف تال را تا حائیه چشم کار میکرد
و کوچهای که از دور و نزدیک می نمود ناسام چراغان و مانوس الوان ریخت بخشیده
بود از حمله پیشکشهای آن مدارالسلطنت تهنی است ارطال و نقره در بهایت
تکلف و تصدع و بانهای آن را بصورت شیر نموده که تحت را برداشته اند در مدت
سه سال ما تمام تمام مانعام رسیده بود و بچهار لک و پنجاه هزار روبیه مرتب گشت
و اسی تحت هدیه نام فرنگی ساخته که در مدون زرگری و حکاکی و انواع هنرمندی
عدل و نظیر خود ندارد و عیادت حوف ساخته و اسی خطاب را می ناو عیادت مرموم
و سوله آن پیشکشی که بجهت می آورده مواری لک روبیه از مرصع آلات واقعه
به دیگمان و اهل محل گذرانید اعراق از ابتدای رمال دولت حضرت عرش آشنایی
انارالاه برهانه تا حال که سال چهاردهم از عهد سلطنت اسی ببار مند است هیچکس از
امران عظام چند پیشکش بخشیده الحق او را دیگران چه دست درسی روز اگر اسکاح پسر
اسکاح منصب دو هزارند و هزار سوار از اصل و اضافی سرمراری بامت وای راس
سنگدلی منصب دو هزارند و هزار و شصت سوار از اصل و اضافی سرمراری بامت روز
جمع بهم اعتبار حان پیشکش گذرانید و همدی تازیم حاندوران بعیادت اسب و میل
سرمرار شده ایالت ولایت پنده رحمت بامت و منصب او دستور سابق شش هزارند
و پنجاه سوار مقرر گشت روز ششم مصلحان روز یکشنبه یازدهم میر میوزان روز دوششم
دوازدهم اعتقاد حان روز سه ششم سیردهم تاتار حان وای راس سنگدلی روز کم شده
چهاردهم میرا راحه سگاه پیشکش کشیدند و از هر کدام آنچه نفایس و تازگی
داشت برگزیده تنقه بانها مرحمت مرموم روز مبارک شده یازدهم اصحاب حان در
منزل خود که بعیادت حای مصفا و دلشایی بود مجلس عالی و حش بادشاهانه
آراسته التماس عیادت نمود ملتمس او را پایه قبول بخشیده ما اهل محل تشریف
برده شد و اسی رکی السلطنت اسی عطیه را از مواهب عینی شمرده در امرویه پیشکش
و تزیین مجلس عیادت اعراق نگارنده بود از حواهر گران بها و زر بخت های نفیس
و اتم تحف آنچه پسند افتاد برگزیده تنقه بمشارالیه عیادت نمود از حمله پیشکشهای
او لعلی است بورن دوازده و دیم تانک که بیک لک و بیست و پنج هزار روبیه حورده

بست و نهم مقر بخان از وطن خود آمده سعادت استاذ نبوس دریافت و بانواع مصالح سرفراز ساختن *

جشن چهاردهمین نوروز از جلوس همایون

—*—

صبح مبارک شنبه چهارم شهر ربیع الآخر سنه هزار و بیست و هشت هجری حضرت نیر اعظم فروغ بخش عالم به بیت الشرف حمل شرف و سعادت تصویل ارزانی داشت و سال چهاردهم از مبداء جلوس این نیازمند بمبارکی و فرخی آغاز شد در روز مبارک شنبه غره نوروز گیتی نوروز فرزند اقبال مند شاه جهان که غره نامیده مرادات و فروغ جبهه سعادت است جشن عالی ترتیب داده منتخب تئف روز کار از نفایس و نوادر هردیار بسم پیشکش معروض بصاط اخلاص گردانید از آن جمله یاقوتی است بوزن بیست و دو سرخ خوش رنگ و آبدار و باندام جوهریان چهل هزار روپیه قیمت نمودند دیگر لعلی است قطعه که وزن آن سه تانک بغایت نفیس قیمت آن نیز چهل هزار روپیه شد دیگر شش دانه مرارید که یکی از آنها یک تانک و هشت سرخ وزن دارد و کلاه آن فرزند در گجرات به بیست و پنج هزار روپیه ابتیاع نمودند و پنج دانه دیگر بسی و سه هزار روپیه و یک قطعه الماس که هزده هزار روپیه ارزش آن شده و همچنین پرده مرصع با قبضه شمشیر که در زر گر خانه آن فرزند با تمام رسید و اکثر جواهران را تراشیده نشانده اند و آن فرزند نهایت دقت تصرف طبیعت بکار برده پنجاه هزار روپیه قیمت قرار یافته و این تصرفات خاصه اوست که تا حال بشاطر هیچکس نرسیده بود و بے تکلف خوب یافته یک جفت نقاره مرسل نواز را از طلا ساخته همه کورده و نقاره و کرنا و سرفا و غیره آنچه لازمه نقار خانه بادشاهان فی شوکت است تمام را از نقاره ترتیب داده در ساعت فرخنده و مسعود که در تخت مراد جلوس نمودم به نوازش در آوردند مجموع به شصت و پنج هزار روپیه بر آمده دیگر تخت سواری فیل که اهل زمان هوده گویند از طلا ساخته بسی هزار روپیه مرتب گشته دیگر دو زنجیر فیل کلا با پنج زنجیر تلایر از بابت پیشکش قطب الملک حاکم گولکنده فیل اول داد الهی نام داشت چون در نوروز داخل فیلخانه خاصه شد نور نوروز نام کردم الحقی فیل است بغایت عالی در کلانی و جمال و شکوه هیچ کاستی ندارد چون در نظرم خوش نمود خود سوار شده در صحن دولتخانه گردانیدم قیمت این فیل هشتاد هزار روپیه مقرر گشت و بهای شش زنجیر دیگر بست هزار روپیه و رخت طلا از زنجیر و غیره که بجهت فیل نور نوروز آن فرزند ترتیب داده بود بسی هزار روپیه قیمت شد و فیل دوم با رخت نقاره گذشت و ده هزار روپیه دیگر از جواهر متفرقه برگزیده شد و از پارچه های نفیس گجرات که گرگرفان آن فرزند ترتیب داده فرستاده بودند اگر به تفصیل مرقوم گردد بطول می انجامد القصه مجموع پیشکش از چهار لک و پنجاه هزار روپیه شد امید که از عمر و دولت برخوردار روز جمعه دویم شجاعتم

مرادری داشت جگت سنگه نام چون اورا. بحطاف راجگی و پایه امارت سر بلند
 ساحتم و ملک رانا را و سامان و حشم و خدام و شریک و سپهیم بمشارالیه عنایت نمودم
 بحسب مراعات خاطر او جگت سنگه را که ناو سوساز گاری نداشت منصوب قلیلی
 قنوبر مرموده بمصوبه بدگانه مرسفاده بدم و ان بیچاره دورار وطن در غربت روزگار
 سحراری و دشمن کامی گذراینده انتظار لطیفه عینی داشت تا آنکه بطالع او چنین مصوبه
 نشست و ان بے سعادت قیشه مرپاسه خود رد حکمت سنگه را سرعت هرچه تمامتر
 بدرگاه طلب داشته بحطاف راجگی و منصوب هزارنداب و پانصد سوار سرفراز ساخته
 مست هزار درف مدد حرج از حرانه عامره عنایت شد و کپوده مرصع و خلعت واسپ
 و ویل مرحمت مرموده نرد راحه بکرمادیت مرسفادام و مرمای گیتی مطاع شرف
 صدور یافت که اگر مسارالیه برهمدوئے طالع مصدر خدمات شایسته گردد و دولخواهی
 ازو بظهور رسد دست تصرف او را دران ملک قوی مطلق گرداند * چون تعریف باغ
 دور مدرل و عماراتی که بتارگی احداث یافته مکرر بعرض رسیده بود روز دو شده برارگی
 شوق سوار شده در باغ بوستان سرا مدرل گردیدم و روز سه شده دران گلش دلکشا بعیش و
 مراعت گذراینده شب کم شده باغ دور مدرل بورون موکب مسعود ازاسگی یافت ان
 باغ است مشتمل بر سیصد و سی حبس به گر الهی و درون را دیوار عریض رفیع از
 حشت و اهک ریخته برآورده در عایت استحکام و درمیان باغ عمارات عالی و نشیمن
 گاه به تکلف و حوصله لطیف ساخته شده و در بیرون دروازه چاه کلائے ترتیب یافته که
 سی و دو حصت کاو متصل اب میکشد و شاه حوئی درمیان باغ درآمده بحوصله
 میبرد و غیر از ان چندس چاه دیگر است که اب انها بحوضها و چمن ها تقسیم می
 یابد بانواع و اقسام فواره و انشار رنیت امروده و تالای درمیان حقیقی باغ واقع
 است که آب نازان بر میشود اگر احیاناً در شدت گرما اب ان رو نمایی نهد از اب چاه
 مدن میسایند که پیوسته کمر بر نباشد قرب یک لک و پنجاه هزار روبیه تاحال
 صرف ان باغ شده و هنوز نا تمام است و مدلهای بساحتی حیواناتها و نباتات
 بهال ها صرف خواهد شد و بفرقرار یافته که میان باغ را از سربو حصر نموده راه
 مداحل و محارج آب را بدوئی استحکام بخشند که همیشه پر آب باشد و اب ان از
 هیچ راهی بدرنبرد و نقصان به بدبرد یعنی که قرب مدولک روبیه بهمه جهت
 صرف شود تا نا تمام رسد روز عذارک شده بیست و چهارم خواحه حبان پیشکش
 کشید از حواهر و مرصع آلات و اقمشه و ویل و اسپ مواری یک لک و پنجاه هزار روبیه
 انتخاب نموده تقمه بمشارالیه عنایت نمودم تا روز شده دران گلداز بشاطعش و انبساط
 گذراینده شب یکشده بست و هفتم به فتحپور عدل مراعت معطوف داشتم و حکم شد
 که اسراء عظام بدستور هر سال دولتیانه را آئین بددی نمایند روز دو شده بیست و هشتم
 نقدراشوبی در چشم خون یافته چون از عله خون بود بے العور معلی اکثر حراج مرمودم
 که صد گیر و روز دوم بفع آن طهر شد و هزار روبیه ناو مرحمت شد روز سه شده

سرفراز ساخته بخدیمت فتح قلعه کانگزه و استیصال سورجمل کافر نعمت تعیین فرمودم و قیل و اسب و خلعت بمشار الیه مرحمت شد ترسون بهادر نیز بهماں خدمت دستوری یافت و منصب او هزار و دو صدی ذات و چهار صد و پنجاه سوار مقرر گشت و اسب عنایت نموده رخصت فرمودم چون منزل اعتمادالدوله در کنار تال واقع بود و بغایت جائے بصفا و مقام دلنشیں تعریف می نمودند حسب الالتماس ان مشارالیه جشن روز مبارک شنبه بهست و ششم درانجا ترتیب یافت و آن رکن السلطنت بلوازم پائے انداز و پیشکش پرداخت و مجلس عالی آراست و شجا بعد از خوردن طعام بدولتخانه معاودت واقع شد روز مبارک شنبه سویم ماه اسفندار مذ الیه سید عبدالوهاب بارهه که در صوبه گجرات خدمت و ترددات ازو بظهور رسیده بود بمنصب هزاری ذات و پانصد سوار سرفرازی یافته بخطاب دلیرخانی فرق عزت بر افراخت روز شنبه دوازدهم بقصد شکار امان آباد نهضت موکب اقبال اتفاق افتاد تا روز یکشنبه با اهل محل به نشاط شکار مشغول بوده شب مبارک شنبه بهست وهفتم بدولت خانه مراجعت واقع شد قضا را روز سه شنبه در اثنای شکار عقد مروارید و لعلی که نور جهاں بیگم در گردن داشت گسیخته یک قطعه لعل که بده هزار روپیہ می ارزید با یکدانه مروارید که هزار روپیہ بها داشت گم شد روز کمشنبه هرچند قراوان تفحص و تجسس نمودند بدست نیفتاد بخاطر رسید که هرگاه نام این روز کمشنبه است پیدا شدن آن دریں روز از محالات است بخلاف ان چون روز مبارک شنبه همیشه برمی خپسته و مبارک آمده است باندک تفحص قراوان هر دو را دران محرابے سروین یافته بملازمت من آوردند و از اتفاقات حسنه انکه در همین روز رخندده جشن وزن قمری و بزم بهست بارے آراستگی یافت و بشارت فتح قلعه مؤ و شکست سورجمل سیاه بخت نیز رسید تفصیل این اجمال انکه چون راجه بکرماجیت باافواج منصوبدان حدود پیدوست سورجمل برگشته روز خواست که روزے چند به تنبال ویاہ درائی بگذرانند مشارالیه که از حقیقت کار آگهی داشت بسخن او نہ پرداخته قدم جرات و جلاوت پیش نهاد وان مخدول العافیت سر رشته تدبیر از دست داده نہ بجنگ صف پاء همت قایم داشت و نہ بلوازم قلعداری همت گماشت باندک زہو خوردی کس بسیار بکشتن داده راه اوارگی پیش گرفت و قلعه مؤ و شهرے که اعتضاد قومی ان برگشته بخت بود بے محنت و تعب هر دو مفتوح گشت و ملکی که اباعن جدا در تصرف داشت پامال عساکر اقبال شد وان سرگشته بادیه ضلالت و ادبار بحال تباہ پناه بکریوہ هائے دشوار گذار برده خاک مذلت و خواری بر فرق روزگار خویش بیخت راجه بکرماجیت ملک اورا پس سر گذاشته بافواج قاہرہ بتعاقب او شتافت چون صورتحال بمسامع جلال رسید بجلد رے این خدمت شایسته نقارہ براجه مرحمت فرمودم و فرمان قضا جریان از قهرمان جلال شرف ارتفاع یافت که قاعه و عمارتے که ساخته و پرداخته او و پدر او باشد از بیخ و بنیاد برانداخته اثرے از ان بر رے زمین نگذارند و از غرابی انکه سورجمل برگشته روزگار

مستقارند چون انحصرت ثنرف آوردند مرمودند که وعده و مال رسنده و ارشما وداع می شوند و دستار از سرحد برداشته بر سر می نهاده گفتند که ما سلطان سلم را حاکم دین خود ساختیم و او را بحدای حائط و ناصر سپردیم و زمان زمان صعب انشان امتداد مقامات و اثر گذشتی بشهر ظاهر میشد تا بومال محسوب حقدقی بنوسندگی از اعظم اثار که در عهد دولت و زمان خلافت حضرت عرش اشانی بظهور آمده اس مسجد و روضه است می ایران عمارتی است بهائت عالی تمکین که مثل اس مسجد در خنم بلادی بدست عمارتش همه ارسنگ در کمال صفا اساس نهاده پنج لکرونده از حرانه عامره صرف شده تا تمام رسنده و آن که قطب الدنجان کولکناش محکم و در روضه و فرش کنند و بدستان مسجد را ارسنگ مرمر ساخته سوائه اس است اس مسجد مستعمل است بر دو دروازه کل بر سمت جنوب واقع است در عانت ارتفاع و بهائت تکلف بدستان دوازده درعه عرض و شانزده طول پنجاه و دو درج ارتفاع دارد سبی و دو رنده بالا ماند رخت تا مانجا رسند و در دیگر حورن برابرش رو بمسوق واقع است طول مسجد از مسوق و معروف تا عرض دوازده دو صد و دوازده درعه است از جمله مقصوره بدست و پنج و دم درج پانزده در نازده درج کنند مدان است و هفت درج عرض و چهارده طول و بدست و پنج درج از بغا بدستان است و هر دو بهای اس کنند کل دو کنند دیگر حورن بر است و ده درج درده درج نهمه انوان سدون دار ساخته اند و عرض مسجد از شمال بحدوب تک صد و هفتاد و دو درج است و بر اطراف دود انوان و هشناد و چهار حجره است عرض حجره چهار درعه و طول پنج درج است و انوان بر عرض هفت و دم درج است و می مسجد سوائه مقصوره و انوان و در نصد و شصت و نه درج طول و نصد و چهل و سه درج عرض است و بالای انوانها و در و بالای مسجد گندهای حود ساخته اند که در شب های عرس و انام مفرکه شمع دران مدان نهاده دوران را بنارچه انوان منگرفت و از عالم فانوس می نماید و بر می مسجد را بکه ساخته اند که تاب نازان معلو مضارند و چون بکجه کم آب و ند آب است و با هل اس سلسله و دروشانی که بنوسند مجاور اس مسجد اذدک تمام سال کفایت می کند و در مقابل دروازه کل بر سمت شمال مانل دمشق روضه شمع است مدان کنند هفت درج و دور کنند انوان سنگ مرمر که بدش ابراز بر بکجه سنگ مرمر ساخته اند در عانت تکلف و معادل اس روضه بر سمت معروف ناند ماصله کنند دیگر واقع است که حوشان و دریدان شمع در انجا آسوده اند از عالم قطب الدنجان و اسلامجان و معظم جان و عدیه که همه بدست اس سلسله و مزاعات حقوق مرتبه اصارب و پانته عالی رسیده اند چنانچه احوال هر یک در حای حوش مذکور گشت الحال پسر اسلامجان که بخطاب اکرام حای سرمراری دارد و صاحب سخانه است و اثار سعادت بدی از احوال او ظاهر و خاطر نه تربیت او مقوحه بسند است روز مبارک شنبه نوزدهم عند العریر جان را بمنصب دو هزاره داد و هزار سوار

که در پناه این دولت روزگار بفراغت خاطر بسر می برند و بهر کدام در خور حال آنها وجه معیشت مقرر گشته درین تاریخ از اگره آمده سعادت استانبوس در یافتند و بهر یک هزار روپیه انعام شد جشن مبارک شنبه پنجم در دولتخانه باراستگی ترتیب یافت و بنده های خاص بساغرهای نشاط خوشوقت گشتند نصرالله که فرزند سلطان پرویز فیل کوه دمان را مصحوب او بدرگاه فرستاده بود رخصت معاودت یافت جلد جهانگیر نامه با اسپ پنباق خامه عنایت شد که بجهت انفرزند به برد روز یکشنبه هشتم بکنور کرن پسر رانا امر سنگه اسپ و فیل و خلعت و کپوه مرمع با پهل کتاره مرحمت نموده شد بجایه جاگیرش رخصت فرمودم و مصحوب او اسپ برانا فرستاده شد و همدرین روز بعزم شکارمان اباد توجه نمودم چون حکم بود که اهلوان آن سرزمین را هیچکس شکار نکند درین شش سال اهو بسیار فراهم آمده و بغایت رام شده اند تا روز مبارک شنبه دوازدهم بدولتخانه معاودت نمودم و روز مذکور بدستور معهود بزم پیاله ترتیب یافت شب جمعه سیزدهم بروضه غفران پناه شیخ سلیم چشتی که شمه از محاسن ذات و محاسن صفات ایشان در دیباچه ای اقبال نامه ثبت افتاده رفته فائحه خوانده شد هرچند اظهار کرامات و خوارق عادات نزد برگزیده های درگاه ایزدی پسندیده نیست بلکه درین مرتبه خود دانسته از اظهار آن اجتناب می نمایند لیکن وقتی از اوقات در جذب محبتی بے اراده و اختیار با القصد هدایت شخصی ظاهر شد از جمله آن که پیش از ولادت من حضرت عرش اشیانی را بنوید قدوم این نیازمند و دو برادر دیگر امیدوار ساخته بودند دیگرانکه روزی بتقریبی حضرت عرش اشیانی پرسیدند که عمر شما چند است و زمان ارتحال بدارالملک بقا کی خواهد بود در جواب گفتند که حق جل اعلی عالم السرو الخفیات است و بعد از مبالغه و اغراق اشارت باین نیاز مند فرمودند که هرگاه شاهزاده به تعلیم معلم یا دیگر چیزی یادگیرند و بان متکلم میشوند نشان و مال است لاجرم آنحضرت بجمعی که در خدمت من مقرر بودند تاکید فرمودند که هیچکس بشاهزاده از نظم و نتر چیزی تعلیم نکند تا آنکه دو سال و هفت ماه گذشت و روزی یکی از عورات مستحقه که در آن محله می بود اسپند همیشه بجهت دفع عین الکمال می سوخت باین بهانه در خدمت من راه داشت و از خیرات و تصدقات بهره مند میشد مرا تنها یافته غافل از آن مقدمه این بیت را بمن تعلیم نمود

الهی غنچه آمید بکشای * گلی از روضه جاوید بنماله

من بخدومت شیخ رفته این بیت را خواندم شیخ بی اختیار از جای خود برجسته بملازمت حضرت عرش اشیانی شتافتند و از ظهور این واقعه چنانچه بود آگاه بخشیدند قضا را همان شب آثار تب ظاهر شد و روز دیگر کس بخدومت آن حضرت فرستاده تانسین کلانوت را که از گوینده های بی نظیر بود طلب داشتند تانسین بملازمت ایشان رفته آغاز گویندگی نمود بعد از آن کس بطلمب حضرت عرش اشیانی

وقته رفقه آثار ملال و آردگی از چهره او پیدا شد روز دیگر مردنک مردن رسید نحاطر گذشت که اندک تریاق مایق ماند دان چون دهانش کشوده شد کام و زبان سیاه بنظر ده آمد قاسه روز بحال تنه گذرانیده در چهارم بهوش آمد بعد ازان کبیرک را دانه طاعون طاهر شد و از اعراض سوزش و مریخی درد آرام و قرار درو نمادند و رنگش متعیر گشت روزی سیاهی مایل و تب محرق کرد روز دیگر پایان اطلاق شده در گذشت و بهمنی روش هفت و هشت کس در انخانه صانع گشتند و چندی بیمار بودند که ازان مغرل برآمده دماغ رفتم انهاییکه بیمیاری داشتند در باغ موت شدند و در انجا دیگره دانه بریاره محملاً در عرض هشت و ده روز هفده کس مسافر راه عدم شدند و بیز گفت انها که دانه برآورده بودند اگر آب حبت خوردن ماعسل کردن از دیگره طلبیدند می الفور دروهم سرادت کرده و آخر چنان شد که از عانت توهم هیچکس بردنک نایا نمیگشت روز شده سمت و دوم حواحه جهان که بحراست آگره مقرر بود سعادت آستانوس در بافته پانصد مهر بنصده بدر و چهار صد روپیه برسم تصدق گذرانید روز در شده بیست و چهارم بمشارالیه خلعت داده مرحمت شد روز مبارک شده سمت و هستم بعد از گذشتی چهار گهری که قریب دو ساعت بحومی باشد

ن ساعتی که بولا کند بدو بقوم

مبارکی و رحیمی زانات منصوره معموره فتحپور نورل سعادت ارزانی فرمود در همن ساعت حس فرزند ارجمند اقلند شاهجهان تربیت یافت و او را بظلا و دیگر احسان روز فرمود و سال بیست و هشتم بحساب ماه هائے شمسی بمبارکی آغاز شد امید که بعد طبعی رسد و همدردی تازنج حضرت مریم الزمانی از آگره تسریف گرایی ارزانی فرمودند و بدرنات دولت ملازمت ایشان سعادت خواندند و رحتم آمد که ظل تربیت و شفقت ایشان بر سرانی بیارمند مکند ناد چون اکرام حال پسر اسمحان خدمت فوجداری اس حدوک را چنانچه باید بقید صبط در آورده بود منصب او را از اصل واصله هزار و پانصدینات و هزار سوار مرحمت شد سهراسخان پسر میرزا رستم صفوی منصب هزارنات و سیصد سوار ممتاز گشت درن روز عمارت دولتخانه حضرت عرش اشیدانی را ده تفصیل سیر کرده بفرزند شاه جهان نموده شد درون ان حوص کلانی از سنگ تراشیده در عانت صفا تربیت نامته کبیر تلاؤ نام سی و شش درعه در سی و شش درعه مربع و عمق چهار و نیم درعه و بحکم انحضرت مقصدان حراجه عامره بفلوس و روپیه مملو ساخته بودند سی و چهار کروڑ و چهل و هشت لک و چهل و شش هزار دام که شانده لک و هفتاد و ده هزار و چهار صد روپیه باشد که مجموع یک کروڑ و سه لک بحساب همدردسان و سیصد و چهل و سه هزار تومان بصاطه ازان بوده باشد مدتها تشنه لدان نادیه طلب را ازان چشمه سار مکرمت سیراب امید می ساختند روز یک شده عره بهمی ماه نحاطر یان علی گوینده هزار درف انعام شد محتسب عالی پسر وداخان چندی و انوالقاسم حال گیلانی که دارای ابران چشم جهان بین ابهارا میل کشیده سر نصیرالے اوارگی داده مدتی است

باولی عمارت است عالی و بغایت خوب ساخته اند از کارفرمایان تحقیق شد که مبلغ بیست هزار روپیه عرف این عمارت شد و چون درین حوالی شکار خیلکی بود روز دوشنبه هفت دهم مقام فرمودم روز سه شنبه هیژ دهم سه کروه و یک نیم پاو گذشته در موضع دایرمنو ورود موکب مسعود اتفاق افتاد روز کم شنبه نوزدهم دو کروه و نیم طی نموده در کنار کول فتحپور رایات منصور برافراشت و چون هنگام عزیمت فتح دکن از رن تهنبور تا اوجینی آسامی منازل و بعد مسافت انها نوشته شده بود درین مرتبه به تکرار نوشتن مناسب ندید و از راه رن تهنبور تا فتحپور براهی که آمده شد دو بیست و سی و چهار کروه مسافت به شصت و سه کوچ و پنجاه و شش مقام که مجموع یکصد و نوزده روز بوده باشد طی نموده شد بحساب شمسی چهار ماه و یکروز کم گذشته و قمری چهار ماه کامل و از تارنشی که موکب اقبال بعزم فتح رانا و تسخیر ملک دکن از مستقر الخلافه نهضت فرموده تاحال که رایات جلال همعنان نصرت و اقبال باز بمركز سلطنت قرار گرفت پنج سال و چهار ماه شد منجمان و اختر شناسان روز مبارک شنبه بیست و هشتم دیماه الهی سنه سیزدهم مطابق سلخ محرم سنه یکهزار و بیست و هشت هجری ساعت در آمدن بدار الخلافه اگر اختیار فرموده بودند در دیولا مکرر از عرایض دولتخواهان معروض گشت که علت طاعون در شهر آگره شایع است چنانچه در روزی قریب بصد کس کم و زیاده در زیر بغل و یا کش ران یا درته گلو دانه بر آورده ضایع میشوند و این سال سیوم است که در موسم زمستان طغیان میکند و در اغار تا بستان معدوم میگردد و از غرایب آنکه درین سه سال بجمیع قصبات و قریات نواحی آگره سرایت کرده و در فتحپور اصلا اثرایی ظاهر نشده حتی در آمان آباد تا فتحپور دو نیم کروه مسافت است مردم اینجا از بیم وبا ترک وطن داده بدیگر مواضع پناه برده بودند ناگزیر مراعات حزم و احتیاط از ضروریات دانسته مقرر شد که درین ساعت مسعود بمبارکی و فرخی در معموره فتحپور نزول موکب منصور اتفاق آتند و بعد از تخفیف بیماری و گرانی ساعت دیگر اختیار نموده بدولت و سعادت ورود رایات جهان کشا بمستقر الخلافه ارزانی فرمائیم انشاءالله تعالی و تقدس جشن مبارک شنبه در کنار کول فتحپور ترتیب یافت چون ساعت داخل شدن بمعموره بیست و هشتم قرار یافته هشت روز در همین منزل توقف مقرر گشت حکم فرمودم که دور تال را پیمودند هفت کروه برآمد درین منزل غیر از حضرت مرم الزماني که بقدر تکریمیداشته اند دیگر جمیع بیگمان و خلوت نشینان سرادق عفت و سایر بندهای درگاه دولت استقبال دریافتند صبیح آصفخان مرحوم که در خانه عبدالله خان پسرخان اعظم است ذقله عجیب و غریب پذیرانیده نهایت تاکید در تصحیح آن نمود بجهت غرابت مرقوم گشت گفت روزی در محن خانه موشی بنظر درآمد سراسیمه افتاد و خیزان بطرز مستان هوسو میرفت و نمی دانست که بکجا می رود به یکی از کنیزان گفتم که دم آن را گرفته پیش گربه انداخت گربه بشوق و میل از جاس جسته موش را بدهن گرفت و نه الفور گذاشته نفرت ظاهر ساخت

سعادت اتفاق افتاد در میان تال نسیمیه از سفک واقع است نزدیک ار ستورها ای
زبانی شخصی نعت نموده بود بطور در آمد و مرا از حا در آورد الحق از شعورهای
حرف است

نازان موافق همه از دست شدند * در دست اجل یگل یگل پست شدند
بودند تدک شراب در مجلس عمر * نک لسته زما پیشترک مست شدند
در بوقت زبانی دیگر هم ارس عالم شنیده شد چون بسیار خوف گفته آن را در نوشتن
اسوس که اهل حر و هوش شدند * از خاطر همدماں فراموش شدند
آنها که نصد زبان سخن میگفتند * آیا چه شنیدند که خاموش شدند

روز مدار کشیده سیردهم مقام کرده شد عدد العزیز حان از صوبه نگش رسیده سعادت
استانموس در نوات اکثر مکان که به وحداری مقص بود از اطراف آن متعین بود بدوات
ملارمت سر بلند گشت حواحه انراهم حان بخشی صوبه دکن بظاظ عقدت حانی
سرور شد متر حاح از کومکپان صوبه مذکور از حواال مردانه است بظاظ شره حانی
و علم سر بلندی نوات روز جمعه چهارم پدم کوه و نکپاو کوچ شد روز شده پانزدهم
سه کروز طے نموده در سواد دیده درول احلال اتفاق افتاد حود نا اهل حرم نه تماشای
بالای قلعه شادانم محمد بخشی حضرت حمت اشیدانی که حراست قلعه نموده او
مقرر بود مدخلی ساخته مشرف دو مکترا نعت مرتفع وحوش هوا و مرار شمع
بهلول دیر در حوار آب واقع است و حالی از فیضی نیست شمع نوادر
فلان شمع محمد عوث است و در علم دعوب اسما بدطولی داشته و حمت آشی بی را
نشم مذکور رطه محمت و حسن عقیدت بروحه کمال بوده در هنگامیکه آنصوب تسکیر
ولایت نگاله فرموده یکجندی دران ولایت اقامت گردند مررا هندال بحکم آنحضرت
در آنر مانده بود جمع از فلچپان ر رنده که سرشت انباده فته و مسان محمول است
راه دوفانی سپرده از نگاله در میزرا آمدند و سلسله حدان حمت باطل می را شده به بی
و کافر نعمتی و ناحی شناسی رهمونی کردند و میزرا را عاقدت خطبه تمام حود
خوانده مرتباً اعلام بی و عداد مرتفع گردانید چون صوب واقع از عرضداشت
دولتخواهان بمساجع حلال رسد انحصار شیخ بهلول را بجهت نصیحت فرستادند
که میزرا را اراده باطل گردانده بشاهراه اخلاص و اتفاق ثابت قدم سازد چون آن
دیدولان فقه سرشت چاشنی سلطنت را در کام میزرا شنیدن ساختن بودند میزرا
نادرده باطل حام طمع شده موافقت و مدانعت زامی نگشت و تکرک ارباب
مسان شمع بهلول را در چار باع که حضرت مردرس مکانی مایر بادشاه بر لب آب حون
ساحه اند نه تیغ بیماکی شهید گردانند و چون محمد بخشی را بسم مذکور دست
ازاد بود نعلش او را در قلعه ریانه رده مذموم ساخت روز یک شده شانزدهم چهار
و دم کروز طے نموده در مدخل بره رسیده شد چون باع و بادلی که بحکم مردم رمانی
در برگذ حوست اساس یافته در سر راه واقع بود تماشای آن توحه موموم را تخلص

خرچی و خلعت عنایت شد و شب سه شنبه چهارم بعد از گذشتن یکپهرو سه گهری بدو لتخانه مراجعت فرمودم روز یکشنبه پنجم قریب به پنج کروه کوچ نموده روز مبارک شنبه ششم مقام واقع شد درین روز خانخانان پیشکش خود بنظر در آورد از قسم جواهر و مرصع آلات و اقمشه و فیل آنچه پسند افتاد برگزیده تخته را بمشار الیه مرحمت فرمودم مجموع پیشکش او آنچه بدرجه قبول رسید موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه قیمت شد روز جمعه هفتم پنج کروه کوچ نمودم پیش ازین سارس را به شاهین گیرانیده بودم لیکن شکار درنا تا حال تماشا نکرده بودم چون فرزند شاه جهان ذوق شکار شاهین بسیار دارد و شاهین های او خوب رسیده حسب التماس آن فرزند صبح بگاه سوار شدم یک درنا بدست خود گیرانیدم و درنا دیگر را شاهین که آن فرزند در دست داشت گرفت بی تکلف از شکارهای خوب خوب است بغایت الغایت محظوظ گشتم اگرچه سارس جانور کلا است غایتاً سمست پرکاوک واقع شد شکار درنا را هیچ نسبتی با نیست بنارم دل و جگر شاهین را که این قسم جانوران قوی جثه را میگیرد و بزور سر پنجه همت زبون میسازد حصی خاں قوشچی آن فرزند بجلدوی این شکار بعنایت فیل و اسب و خلعت سرفرازی یافت و پسرش نیز باسپ و خلعت ممتاز گشت روز شنبه هشتم چهار کروه و یکپاکوچ کرده روز یکشنبه نهم باز مقام نمودم درین روز خانخانان سپه سالار بخلعت خاصه و کمر شمشیر مرصع و فیل خاصه با تلایر فرق عزت برافراخته مجدد ابصاحب صوبگی ملک خاندیس و دکن سر بلندی یافت و منصب آن رکن السلطنت از اصل و اضافه هفت هزاری ذات و سوار مرحمت شد چون محبت او با لشکر خان راست نیامد حسب التماس مشارالیه عابد خاں دیوان بیوتات را بخدمت دیوانی بیوتات مقرر فرمودم و منصب هزاری ذات و چهارم سوار عنایت شد اسب و فیل و خلعت مرحمت نموده بدان صوب فرستادم و همدری روز خاندوران از صوبه کابل رسیده دولت زمیں بوس دریافت هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر گذرانید و تسبیح مروارید با پنجاه راس اسب و ده قطار شتر ذر و مایه ولایتی و چند دست جانور شکاری و چینی و خطائی و غیره برسم پیشکش معروف داشت روز دوشنبه دهم سه کروه و یکپاو روز سه شنبه یازدهم پنج کروه و سه پاو کوچ شد درین روز خاندوران مردم خود را آراسته بنظر در آورد و هزار سوار مغل که اکثر اسب ترکی و بعضی عراقی و میجنس داشتند بشمار داد با آنکه جمعیت او اکثر متفرق گشته بعضی ملایم مهابتخاں شده در همان صوبه مانده اند و جمعی از لاهور جدائی گزیده باطراف ممالک رفته اند اینقدر سوار خوش اسپه غنیمت نمود بیتکلف خاندوران در شجاعت و دلایری و جمعیت داری از یکتایان روز کار است اما افسوس که پیر منحنی شده و کبر سن او را دریافته و باصراش بسیار ضعیف و زبون گشته دو پسر جوان و رشید دارک خالی از معقولیتی نیستند غایتاً خود را در برابر خاندوران نمودن کاری است مشکل و عظیم درین روز بمشار الیه و فرزندان او خلعت و شمشیر مرحمت شد روز یکشنبه دوازدهم سه نیم کروه در نور دیده برکنار تال ماند و نزل

مانی خوبی انشاری بنظر دریامد نادر سیرگاه است لحظه ارتعاشات آن محظوظ گشتم زور
یک شده بیست و چهارم مقام نموده در تالای که پیش دولتخانه واقع شد در کشتی بنشیند
شکار مرغابی کرده شد روز دو شده بیست و پنجم و سه شده بیست و ششم و کم شده
بیست و هفتم پی در پی کوچ افتاد محاکمان پوستین خاصه که در برداشتم لطف
ممود و هفت راس اسب ارطوبله خاصه که بر هر کدام سواری کرده شد بربان اتالیق
مرحمت نمودم روز یک شده دوم دیماه الهی قلعه زن تهنودر محل رانات حلال گشته
ان قلعه از اعظم قلاع هندوان است در زمان سلطان علاءالدین خلجی را به پندرد و
متصرف بود سلطان مدتهاست مدد محاصره نموده بمحمت و تردد بسیار مفتوح
ساحت و در اعراض سلطنت حصرت عرش اشیانی انارالله برهانه را به سرحی هادا در
تصرف داشت و پیوسته شش هفت هزار سوار ملزم او می بودند و انحصرت بمیان
تائید ایرد ستمان در عرض یکماه و دوازده روز فتح کردند و را به سرحی برهمدونی تحت
سعادت استاندوس دربانده در سلک دولتخواهان منظم گشت و از امرای معتدربندها به
معتدشد بعد از و پسرش رای بهوج بیدر در مرز امراي عظام انتظام داشت الحال بدیده
او سر بلند را به داخل بندها به عمده است روز دو شده سیوم برعم تماشاها قلعه توحه
ممودم دو کوه در مرز یکدیگر واقع است یکی را زن میگویند و دیگری را تهنودر قلعه برقرار
تهنودر اساس نافعه و ان هر دو اسم را ترکیب داده زن تهنودر نام کرده اند اگرچه قلعه در
عایت استحکام است و آب فراوان دارد عیناً کوه زن حصصی است قوی و فتح ان حصار
محصص است از ان جانب چنانچه والد بزرگوارم حکم فرمودند که توپ هزارا برقرار کوه
زن برآورده و عمارات درون حصار را محترماً گیرند اول توپی را که آتش دادند بچوکهندی
محل را به سرحی رسید و از آفتادن ان عمارت لرزه در بنا به همت او راه یافته و توهم
عظیم بر باطن او مستولی گشته و نبات خود را محصر در سپردن قلعه دانسته برق
عمودست و خاکساری بدرگاه شهشاه حرم بخش عذر پذیر سود الفصه قرار داد خاطر
چنان بود که شب در تالای قلعه گذرانیده روز دیگر بارود مراجعت فرام چون مدارل
و عمارات درون حصار بروش هندوان اساس یافته و جانبها را سی هوا و کم فضا ساخته
اند دلشبی بیفتاد و حاضر بیدر توقف راضی شد حمای بنظر در آمد که یکی از
دوکران رستم حان متصل بحصار قلعه ساخته ناعچه و شمشینی مشرف بر محترماً حالی
از مضائ و هوایی بیست و در تمام قلعه به ارض حائی به رستم حان از امرای حضرت
عرش اشیانی بوده از معررس در بندگی انحصرت تربیت یافته دست محرمیت
و قرب خدمتی داشته از عایت اعتماد ان قلعه را حواله باو فرموده بودند بعد از
مراج تماشاها قلعه و منازل آن حکم شد که حمای از محترماً را که درون حصار محترماً
اند خاطر سازند تا سمعیت حال و حقیقت احوال هر یک را رسیده مقتضای
عدالت حکم فرموده شود محترماً غیر از معامله خون یا شخصی که از حمای او فتنه
و اشوب در ملک راه می پادد دیگر همه را اراد ساختم و بر کدام در حور حال او

خواصه بود انقباض نموده تنه را با سورا و دیگر بدنهای کشیده شد درین تاریخ خبری
و کافر نعمتی راحه سورج محل ولد راحه با سورا معامح خلال رسید راحه با سورا چند پسر داشت
مشارالیه اگرچه بحال از همه کلا تر بود عاقلاً پدر بخت بداندیشی و فتنه خوئی
پندوسته او را محسوس و مضبوط میداشت همچنان او ناراض و آزرده خاطر گذشت
بعد از فوت او چون اسی عی سعادت از همه کلا تر بود دیگر مرید قابل ورشید بدشت
حقوق خدمت راحه با سورا ملحوظ و منظور فرموده بخت انتظام سلسله رمیداری
و محافظت ملک و وطن او اسی بدولت را بقطاب راحگی و منصب دهراری سرور
ساخته حا و حاکم پدرش را که بمعی خدمت و دولخواهی بدست آورده بود و مدلهای
کلی از نقد و حدس که بحالهای دار اند و حقه بود با و از این داشت و در هنگامیکه مرحومی
مرتصی حان بخدمت متع کانگه دستور بدست چو اسی بدولت رمیدار عمده آنکو هستان
بود بطاهر تعهد خدمات و دولخواهی ها نمود بکمک مشارالیه مقرر گشت و بعد از آن
که بمقصد بدوست مرتصی حان محاصره را بر اهل قلعه تنگ ساخت و اسی بد سگال از
سرور بحال در بادت که بمنقریب مفتوح خواهد شد در مقام با ساری و فتنه پردازی در آمده
پرده آرم از بدش روزی گرم و با مردم مشارالیه کار ها بمارعت و محافظت رساند
مرتصی حان نقش بدولتی و ادبار از صفحه حدی اسی برگشته روزگار خوانده شکایت
او را بدرگاه والا عرض داشت نمود بلکه مریع نوشت که اثار بمعی و تا دولخواهی از
احوال او ظاهر است و چون مثل مرتصی حان سردار عمده با لشکر گران در آن کوهستان
بود آن بی سعادت وقت را مقتضی ترقیب اسباب شورش و آشوب بدافقه بخدمت
فرزد شاه جهان عرض داشت نمود که مرتصی حان بتحرک از باب غرض نامی سوی
مراچی بهمرساییده در مقام حرات ساختن و مراد احتی می شده به عصیان و بمعی
مهم میسار امید که بدست بجات و نامت حیات می گشته مراد درگاه طلبا فرماند
هرچند که بر سخی مرتصی حان بهایت اعتماد داشت عاقلاً اری که او القاس طلب
حدود بدرگاه نموده شبهه بکاظر رسید که مبادا مرتصی حان به تحرک از باب بجان
بسورش در آمده و عور ناکرده او را منهم میساخته باشد محمده بالقاس فرزد شاه جهان
از نصیرات او گذشته بدرگاه طلبا فرمودم و مقارن اسی حال مرتصی حان بحوار رحمت
ابردی بدوست و متع قلعه کانگه تا فرستادن سردار دیگر در عقده توقف اوفتاد چون
اسی فتنه سرشت بدرگاه والا رسید نظر بطاهر احوال او انگنده در آن رودی مشغول
و مشمول عطاظف بدرع ساخته در ملازمت شاه جهان بخدمت متع دکی رحمت
نموده شد بعد از آن که ملک دکی به تصرف اولیای دولت اند قربی در آمده در خدمت
ان فرزد و سائل بر انگیزنه مقصدی متع قلعه کانگه گشت هرچند اسی بی حقیقت
حق باشناس را باز در آن کوهستان راه دادن از این حرم و احتیاط دور بود لیکن چون
اسی خدمت را آن فرزد بعهده خویش گرفته بود مگر مرید اراده و احتیاط او گذشته
شد و فرزد اقبالمدد او را با تقی نام به پای ارمده های خود و فوجی شایسته از

این موهبت الهی بکدام زبان ادا نمایم که در عهد دولت چنین بادشاه عادل بجمعیت وقت و آرامش خاطر عبادات معبود خود مشغول و از هیچ رهگذر غبار تفرقه برداشتن عزیمت من نمی نشیند روز یک شنبه سویم از کالیاده کوچ فرمودم در موضع قاسم کهنه نزول واقع شد در اثنای راه بشکار باز و جره مشغولی داشتم اتفاقاً کاروانکی برخاست باز توغون را که نهایت توجه بان دارم از پی او پراخیدم کاروانک از چنگ او بدرجست و باز هوا گرفته بمرتبۀ بلند شد که از نظرها غایب گردید هر چند قزاولان و میرشکاران از پی او باطراف ناخندند اثری ازو نیافتند و محال نمود که در چنین صحرای باز بدست آید و لشکر میر کشمیری که سردار میرشکاران کشمیر است و باز مذکور حواله او بود سراسیمه بے سراغ و نشان در اطراف صحرای شگافت ناکه از دور درختی دید چون نزد یک رسید باز را بر سر شاخ نشسته یافت مرغ خانگی را نموده باز را طلبید سه گهری بیشتر نگذشته بود که گرفته بحضور آورد و این موهبت غیبی که در گمان و خیال هیچکس نبود مسرت افزای خاطر گشت بانعام این خدمت منصب او را افزوده اسب و خلعت مرحمت نمودم روز دوشنبه چهارم و سه شنبه پنجم و کمشنبه ششم پی در پی کوچ واقع شد روز مبارک شنبه هفتم مقام نموده در کنار تال جشن نشاط آراستگی یافت نور جهان بیگم بیماری داشت که مدت‌ها بران گذشته بود و اطباء که بسعادت خدمت اختصاص دارف از مسلمان و هندو هر چند تدبیرات بکار بردند سودمند نیفتاد و از تدای آں بعجز معترف گشتند درینولا که حکیم روح‌الله بخدمت پیوست و متصدی علاج آن شد بتائید ایزد عزاسمه در اندک مدت صحت کامل رو نمود و بصله این خدمت شایسته حکیم را بمنصب لایق سرفراز ساخته سه موضع از وطن او بطریق ملکیت عنایت فرمودم و حکم شد که مشارالیه را بذقره وزن کرده در وجه انعام او مقرر دارند روز جمعه هشتم تا روز یکشنبه سیزدهم پی در پی کوچ اتفاق افتاد و هر روز تا آخر منزل بشکار باز و جره مشغول بوده دراج بسیار گزرانده شد روز یکشنبه گذشته گذر کرین پسر انا امر سنگه بدولت زمین بوس سرفراز گشته تسلیمات مبارکباد فتم دکن بتقدیم رسانیده صد مهر و هزار روپیه بصیغه نذر و موازی بست و یک هزار روپیه از قسم مرصع آلات با چند اسب و فیل پیشکش گذرانید آنچه از قسم فیل و اسب بود باو بخشیدم و تلمه بمعرض قبول مقرون گشت و روز دیگر باو خلعت مرحمت شد بمیر شریف وکیل قطب‌الملک یک زنجیر فیل و باراد نشان میر سامان نیز یک زنجیر فیل عنایت شد سید هزیز خان بفوجدار پی سرکار میوات سرفراز شد منصب او از اصل و اضافه هزار پی ذات و بانصد سوار مقرر گشت سید مبارک را بمراسم قلعه رهناس ممتاز ساخته بمنصب پانصدی ذات و دهم سوار مرحمت فرمودم روز مبارک شنبه چهاردهم در کنار تال موضع سندهارا مقام کرده بزم پیاله ترتیب یافت و بندهای مخصوص بساغر هله نشاط خوشوقت شدند جانوران شکاری که در آگره بکریز بسته بودند خواجه عبداللطاف قوش بیگی درین روز آورده بنظر گذرانید آنچه لایق سرکار

حکمت است مغایرت احتیاط مرگها را بر روی آب و قنچ نهادن تا آهستگی و تابی
 نباشد حال مرادند سلطان را این حس ادا بقایت خوش آمد و متعاطر گذرانید که
 این دحقر را داخل خدمه محل خود سارم بعد از آن ارباعان پرسید که هر سال حاصل
 تو از این باغ چیست گفت سیصد دینار گفت بدیوان چه میدهی گفت سلطان از
 سرورختی چتره نمیکرد بلکه از رزاعت عشره می ستاند سلطان را متعاطر گذشت
 که در مملکت می باغ بسیار درخت بسیار است اگر از حاصل باغ بیست عشری دهد
 مدعی کفایت می شود و رعیت را چندان ربای نمی رسد بعد از این فرمان
 که دراج از محصول باغات بیست بگیرد پس گفت قدره آب دیگر هم از انار
 نثار دحقر رمت و بعد از دربی آمد و قدحی آب انار آورد و سلطان گفت که
 این دوست که زرقی رود امدی و بیشتر آوردی و این مرتبه انظار بسیار دادی
 و کمتر آوردی دحقر گفت که این دوست قدح را از امه یک انار مالا مال
 ساخته بودم و درسی دعه بدمشش انار امشردم و انقدر آب حاصل شد سلطان را حیرت
 امرو باعدان معروض داشت که برکت محصول از اثر نیت دیک نداشته است مرا
 متعاطر می رسد که شما بادشاه باشید در وقتی که حاصل باغ را از می پرسند دیت
 شما دیگر گویا شده باشد لایحرم برکت از میوه رمت سلطان متعاطر گشت و آن اندیشه از
 دل برآورد پس گفت یک دوست دیگر قدحی از آب انار دینار دحقر نثار رمت و برودی
 قدح را اندک برآورد حندان و شادان بدست سلطان داد سلطان بر فراست باعدان
 امری کرده صورت حال ظاهر ساخت و آن دحقر را از در خواست و حواسنگاری نمود
 این حقیقت از آن بادشاه حقیقت آگاه بر صفحه روزگار یادگار ماند القصه ظهور این امور
 معنی آثار نیت دیک و ثمرات عدالت است هرگاه همگی همت و نیت سلاطین
 معدلت این مصروف و معطوف بر اسودگی خلق و رها نیت رعایا باشد ظهور حیرات
 و محصول رزاعت و باغات مستعد نیست ولله الحمد که در این دولت اند قونی بر
 سرورختی هرگز محصول رسم ندوده است و نیست و در تمام ممالک محروسه یکدام و
 یکجه نامی میعه داخل حراة عامه و واصل دیوان اعلی نمی شود بلکه حکم است
 که هرکس در رمی مرزعی باغ سازد حاصل آن معاف باشد امید که حق سبحانه این
 بیار مند را همواره بر نیت خیر موافق داران

چون نیت بخواست و حرم دهی

روز شنبه دوم نار صحبت چند روپ خاطر شوق امرو بعد از فراغ عبادت بيمروز بکسني
 بسخته بقصد ملاقات او شتافتم که در آخر روز در گوشه انروائی او درنده صحبت داشتم
 بها سجدها بلند از حقانق و معارف استماع افغان ے اعراق مقدمات تصوف مدقم
 مدال می کند و از صحبت او محظوظ میقول شد شصت سال از عمرش گذشته صحبت
 و دوساله بود که قطع تعلقات طاهری کرده قدم همت مشاهرا تخرید نهاده و می و
 هشت سال است که در لباسی مهر میبرد در وقت رحمت گفت که شکر

که از مرتاضان گیش هنوز است و تفصیل احوال او در اوراق سابق نگاشته کلمه و قیام نگار گردیده است و داشته بهیروز تماشاخانه کائینده توجه فرمودم بے تکلف صحبت او از منقذات است در پی تاریخ از مضمون عرض داشت بهادر خان حاکم قندهار بوضوح بدوست نه در سنه هزار و بیست و شش هجری که عبارت از سال پار باشد در قندهار و نواحی آن کثرت موش بدست رسیده که جمیع محصولات و غلات و مرزوعی و سردرختیهای انولایت را ضایع ساخته اند تا زراعت درو نشده بود خوشه ها را بریده و میخورند چون رعایا مرزوعات خود را بخرمن در آورند تا کوفتن و پاک ساختن نصف دیگر تلف شده بود چنانچه ربعی از محصولات شاید بدست در آمده باشد و همچنین از نایلز ها و از باغات اثر نماند بهرر چند آواره و معدوم شدند چون فرزند شاهجهان جشن ولادت پسر خود را نکرده در اوجین که محال جاگیر اوست التماس نمود که بزم روز مبارکشنبه سی ام در منزل او آراستگی یابد لاجرم آن فرزند را کامروای خوااهش ساخته در منزل او بعیش و طرب گذرانیده شد و بندهای خاص که در پی قسم میالس و میاتل بار می یابند بساغرهای لبریز عنایت سرخوش گشتند و فرزند شاهجهان آن مولود مسعود را به نظر درآورده خوانی از جواهر و مرصع آلات و پنجاه زنجیر فیل سی نور بدست ماده برسم پیشکش گذرانیده التماس نام نمود انشاءالله بمعامت نیک نهاده خواهد شد و از فیلان او هفت زنجیر فیل داخل حلقه خاصه شد تقمه به فوجداران تفهیم یافت و در کل آنچه از پیشکشهای او مقبول افتاد دولک رویه خواهد بود در پی روز عضدالدوله از جاگیر خود رسیده سعادت آستان بوس دریافت هشتاد و یک عدد مهر بصیغه نذر و فیله برسم پیشکش گذرانید قاسم خان که از حکومت بنگاله معزول ساخته بدرگاه طلب داشته شده بود بدولت زمینی بوس مستعد گشته هزار مهر نذر گذرانید روز جمعه غره اذر ماه بشکار باز و جره خاطر را رغبت افزود در اثنای سواری بقطع زراعتی از جوار گذر افتاد با آنکه هر تنه یکشوشه بار می آورد تنه بنظر درآمد که دوازده خوشه داشت موجب حیرت گشت درینحال حکایت بادشاه و باغبان بخاطر گذشت

حکایت بادشاه و باغبان

یکی از سلاطین در هوای گرم بدر باغی رسید پیر باغبانی دید بر در استاده پرسید که در پی باغ انار عمت گفت هست سلطان فرمود که قدحی آب انار ببار باغبان را دختره بود بجمال صورت و حسن سیرت آراسته بار اشارت کرد تا آب انار حاضر سازد دختر رفت و فی الحال قدحی پر آب انار بیرون آورد و برگی چند بر روی آن نهاده سلطان از دست او گرفت و در کشید انگاه از دختر پرسید که مقصود از گذاشتن این برگها بر روی آب چه بود دختر بزبان فصیح و اداسه ملیح معروض داشت که در چنین هوای گرم غرق از عرق قطره و سواری رسیدن و آب را بیکدم در کشیدن منافی

هرات و بیعت و هفت هجری بطالع دوزخ درجه میران بکشند میمنت برورد اقبالند
 شاهجهان از صدیه آصفهان گرمی برورد کرامت فرمود آمد که قدمش برین دولت
 اند قریب مدارک و مرخنده ناد سه روز در مدرل مذکور مقام نموده روز یکشنبه پانزدهم
 در موضع ثمره نزول اقبال اتفاق افتاد چون انعام شده که حشون مدارک شده تا مقدور
 و ممکن باشد در کنار آب و حای نصفه ترتیب یابد درین فردیکی سرزمینی که قابلیت
 آن داشته باشد بدون ناگزیر قربا بیعی از شب مدارکشدن شانزدهم گذشته باز سواری
 فرمودم و هنگام طلوع بدر اعظم دروغ بختش عالم در کنار نال ناگوار برول احوال واقع شد
 آخرهای روز برم پیاله اراسته بچندی از بددهای خاص پیاله عنایت نمودم روز جمعه
 هفدهم کوچ فرمودم کیشو داس مارو خاکیر دار آن نواحی است حسب الحکم از دکن
 آمده سعادت رمی نوس سربلندی نامت روز شنبه هیزدهم حوالی رام گده معسکر اقبال
 گشت چند شب پیش اری سه گهری بطالع مانده بود در کره هوا ماده بخار و دحانی
 بشکل عمودیه نمودار شد و هر شب یک گهری پیشتر از شب دیگر ظاهر میگشت
 و چون تمام نمود صورت حربه پیدا کرد هر دو سرباز یک و میان گنده حصار مانده دهره
 پست بکاس حدوت و روزه بسوی شمال الحال بکپهر بطالع مانده ظاهر می گردن
 مدحمان و احقر شناسان قد و قامت او را باسطراف معلوم کردند که بست و چهار درجه
 فلکی را باحتلاف منظر سار است و حرکت ملک اعظم متحرک و حرکت خاصه
 در در جهت حرکت ملک اعظم درو ظاهر می شود چنانچه اول در برج عقرب بود او را
 گذاشته میران رسید و حرکت عرض در جهت حدوت بیشتر دارد دانایان من نجوم در
 کتب اسی قسم را حربه نامیده اند و نوشته اند که ظهور اسی دلالت میکند بر ضعف
 ملوک عرب و استیلاء دشمنان ملوک عرب در ایشان والعلم عبدالله تا تاریخ مذکور بعد از
 شام شده شب که علامت ظاهر شده بود در همان سمت ستاره نمودار گشت که سرش
 روشنی داشت و نادر سه گر دم او دراز میدوید و اما در دم اصل روشنی و درخشندگی
 بدون الحال مرص همت شب است که نمودار شده هرگاه که منتفی گردن مرقوم
 خواهد نمود و از آثار او آنچه مظهر رسد نوشته خواهد شد روز یکشنبه نوزدهم مقام کرده
 روز دو شده در موضع سینل کپهره برول فرمودم روز سه شده بست و یکم باز مقام شد
 برشید حال افعال خلعت و میل مصحوف رمار حال مرحمت نموده فرستادم روز کمشده
 بست و دوم برگنه مدببور محیم آزردی گیهای شکوه گشت بر مزارکشدن بست و
 سونم مقام کرده برم پیاله ترتیب نامت و دارا حال خلعت نادری سرور شد روز
 جمعه مقام نموده روز شنبه بست و پنجم برگنه نوازی محیم معسکر اقبال گشت روز
 یکشنبه بست و ششم در کنار آب چندل برول فرمودم روز دوشنبه بست و هفتم بر
 لب آب کپهر مغرول شد روز سه شده بست و هشتم سواد نلد ارحس مور رانات
 مدوری کردند از احمد آباد تا اوحس بود و هشت کیوه مصامت رانه بست و هفت
 کوج و چهل و یک مقام که دو ماه و ده روز باشد آمده شد روز کم شده بست و نهم ناحد ررب

خود از زده نهارم. اگر به نیت سلامتی او از تاریخ حال دست ازان کار باز دارم ممکن که حیات او وسیله نجات چندینی جاندار شود. حق سبحانه تعالی. اورا باین نیازمند ارزانی دارد. القصه بعزم درست و اعتقاد صادق با خدا عهد کردم که بعد از بی هیچ جانداره را بدست نیازم بکرم الهی گوشت او تخفیف تمام یافت و در آن هنگام که این نیازمند در بطن والده بود بدستوری که دیگر اطفال در شکم حرکت میکنند روزی اثر حرکت ظاهر نشد پرستاران مضطرب و متلاشی گشته صورتحال را بعرض حضرت عرش اشیانی رسانیدند در آن ایام پدرم پیوسته شکار یوز میفرمودند چون آنروز جمعه بود به نیت سلامتی من نذر فرمودند که در مدت عمر روز جمعه شکار یوز نکنند تا انتهای حیات بری عزیمت ثابت قدم بودند و من نیز متابعت آنحضرت نموده تا حال شکار یوز روز جمعه نکرده ام مجملًا بجهت ضعف نورچشمی شاه شجاع سه روز درین منزل توقف واقع شد امید که حق تعالی اورا عمر طبعی کرامت فرماید روز سه شنبه هفتم کوچ اتفاق افتاد روزی پسر حکیم تعریف شیرشتر میکرد بشاطر رسید که اگر روزی چند بدان مداومت نمایم ممکن که نفعی داشته باشد و بمزاج من گوارا باشد آصفخان ماده ولایتی شیردار داشت قدری ازان شیر تناول کردم بخلاف شیر دیگر شتران که خالی از شوری نیست بمذاق من شیرین و لذیذ آمد و الحال قریب یکماه است که هر روز بیاله که مقدار نیم کاسه آبخوری باشد ازان شیر می خورم و نفعی ظاهر شده رافع تشنگی است غریب آنکه دوسال پیش ازین آصفخان این مایه را خریده بود و در آن وقت بچه نداشته و اصلاً اثر شیر ظاهر نبود درین ایام بحسب اتفاق از پستان او شیر برآمد هر روز چهار سیر شیر گاؤ و پنج سیر گندم و یک سیر قند سیاه و یک سیر بادیان بخورد او می دهنده که شیرش لذیذ و شیرین و مفید باشد بے تکلف بمذاق من خیلی در افتاد و گوارا آمده و بجهت امتحان شیر گاؤ و شیر گاؤ میش را طلبیده هر سه را چشیدم در شیرینی و عذوبت شیر این شتر را نسبتی نیست فرمودم که چند مایه دیگر را هم ازین قسم خوراک بدهند تا ظاهر شود که از اثر غذاهای لطیف عذوبت است یا در اصل شیر این شتر شیرین است روز کم شنبه هشتم کوچ فرمودم روز مبارک شنبه نهم مقام واقع شد دولت خانه بر مقام تال کلان ترتیب یافته بود فرزند شاه جهان کشتی طرح کشمیر که نشیمن گاه اس را از نقوه ساخته بودند پیشکش نمود اخرهای آنروز بران کشتی نشسته سیر تال کرده شد عابد خان بخشی بنگش را که بدرگاه طلبیده شده بود درین روز سعادت استانبوس در یافته بخدمت دیوانی بیوات سرفراز گشت، سرفراز خان که از کمکیان صوبه گجرات است بعنایت علم و اسب پنجاق خاصه و فیل فرق عزت بر افراخته رخصت یافت عزت خان که از تعیینات لشکر بنگش است بعنایت علم سر بلند گردید روز جمعه دهم کوچ فرموده شد میر میران بمنصب دو هزار دوات و ششصد سوار سرفرازی یافت روز شنبه یازدهم پرگنه دوح محل ورود موکب مسعود گشت شب یکشنبه دوازدهم آبان ماه الهی سنه سیزده جلوس مطابق پانزدهم ذیقعده

بیش از یک بوبت مرتب عدا مشوه صفا احوال خود نمی توانست کرد دیوانه
و از خود را بر آتش و آتش می زد تا آنکه مسائل فقهیه و استنباطی متحرش شد بسیار زبون
ضعیف گشت چند روز پیش ازین القماس نمود که بخود را پیشتر ناگه رساند حکم
فرمودم که بحضور آمده رحمت شود در بالکی انداخته آورند بعد از تحفیف و صعیف
بطور در آمد که موجب حیرت گشت

کشیده پوستی بر استخوانی

بلک استخوان هم به تجلیل رفته تا آنکه مصوران در کشیدن شدید لاعرفیاست اعراق
بکار می برد اما از منی عالم بلکه نزدیک منی هم بطور در دیامده سبحان الله آدم زاده من
هیاب و ترکیب هم میشود اس دو بیت اوستان در من مقام مناسب افتاده
سایه من گرم نگیرد پای * تا قیامت نداردم مرحله
دانه از بسکه ضعف دل دیدم * تا لب چند حای نه رسید

از عانت عرانبه فرمودم که مصوران شدیه او را کشند القصه حال او را بسیار متعیر یافتیم
گفتم که زهار در چندی وقت بعضی از ناد حق عاقل نباید شد و از کرم او نا امید
نداد شد اگر مرگ آمل کشد آن را دستگاه معدودت و فرصت تدارک ناند شمر و اگر
مدد حیات بسر آمده هر نفس که بیدار او مر آید عیامت ناند دانست از بار مانده های
خوس دل مسعول مناش که اندک حق خدمت پدرش ما بسیار است و چون از برنشانی
او بعرض رسیده بود دو هزار روپیه خرچ راه ما داده رحمت کردم روز دوم مسافر راه
عدم گشت روز سه شده سی ام کنار آب مانع محل برول از روی گیاهان پوی گردید
حش نو روز مدارک شده دوم انان ماه الهی در بندل اراستگی یافت امان الله پسر
مهاجران حسنا القماس او مدد صحرای دات و سیصد سوار سوار شد گردهر
و د راه سال مدد صحرای دات و هشتصد سوار سوار شدی یافت عبدالله پسر حان
اعظم بهراری دات و سیصد سوار مقدار گشت دلیر حان که از خاکیزاران صوبه گجرات
است بحضرت اسپ و فیل سوار نمود و دات حان پسر شهناحان کدو حسان الحکم
از صوبه دکی آمده بحضرت بشیگری و واقعه نوشی لشکر بخش سوار گشت و
مدد صحرای دات و چهار صد سوار مقر شد روز جمعه سوم کوچ فرمودم در من منزل
شاهزاده شجاع حکر گوشه خورد شاهجهان که در دامن عصمت نور جهان بیگم پرورش
می ناند و مراد است ناو تعلق خاطر و دل بهنگی نموده ایست که از حان خود عزیز
مدد از بیماری که مخصوص اطفال است و انرا ام الصدیان میگویند بهمرسانید و زمانی معتد
از هوش روت هر چند اهل تجربه تدبیرات و معالجات نگار بودند سود نداد و بهوشی
او هوش از من روت چون از تداوی طاعری نا میدی دست داد از روی حصوع و حشرع
دری دیار بدرگاه کریم کار سار و رحیم نداده دوار سوده صحت او را مسالت نمودم در من
حالت بخاطر گذشت که چون ناحدی حوت عهد کرده بودم که بعد از تمام س
حمصین از عمر ای دینار مدد ترک شکار تیر و مددق نموده هیچ جانداری را ندست

جشن سیون همیس نوروز

او باز نداشتم و هر دو بر روی پل روان شدند چون پل بکشتی تزیین یافته
 قیل دستهای خود را بر کنار کشتی می نهاد نصف کشتی باب فرو می
 نصف دیگر بلند می ایستاد در هر قدم گمان آن می شد که پیوند کشتی ها
 پیوسته گردد و مردم از مشاهده این حال غریق بسم اضراب و شورش می بودند
 نهایت و حراست حق جل و علا همه جا و همه وقت حارس و حامی این نیازمند
 هر دو قیل در ضمان سلامت از آن پل عبور نمودند روز مبارک شنبه بستم و پنجم
 ر آب می بزم پیاله تزیین یافت و چندی از بندهای خاص که درین قسم
 س و مسائل راه دارند بساغرهای لبریز و عنایت های سرشار کام دل برگرفتند
 تکلف منزلی است بغایت دل نشین بدو وجه دران منزل چهار مقام واقع شد
 ب خوبی جا و دوم آنکه مردم در گذشتن اضراب نفعیاب روز یکشنبه بستم و هشتم
 کنار آب می کوچ فرمودم روز دو شنبه باز اتفاق کوچ افتاد درین روز غریب تماشا
 مشاهده شد جفت سارس که بچه کشیده بود روز مبارک شنبه از احمد آباد آورده بودند
 در محن دولت خانه که بر کنار تال تزیین یافته بود با بچه های خود می گشتند اتفاقاً
 فرو ماده هر دو آواز کردند و جفت سارس صحرایی آواز اینها را شنیده از آن طرف تال
 فریاد بر آوردند و بر اثر آن پرواز کنان آمده نیا نرو ماده با ماده بچنگ افتادند و با آنکه
 چند کس ایستاده بودند اصلاً مبادا و ملاحظه مردم نکردند و خواجه سربانی که بمحافظت
 آنها مقررند بقصد گرفتن شتابان یکی بر نردر آویخت و دیگری بماده آنکه نورا گرفته
 بود بتلاش بسیار نگاهداشت و آنکه بماده دست انداخته نتوانست نگاهداشت و از
 چنگ او بدر رفت من بدست خود حلقه در بینی و پاهای او انداخته آزاد ساختم
 و هر دو بجای و بر مقام خویش رفته قرار گرفتند غایتاً هر دفعه که سارس های خانگی فریاد
 می کردند اینها نیز در برابر آواز می دادند و هم ازین عالم تماشا آهوی صحرایی دیده
 شد در پرگنه کینال بشکار رفته بودم قریب به سی کس از اهل شکار و خدمت کار در
 ملازمت حاضر بودند آهوی سیاه با ماده آهوی چند برگشته آمد دفعه دیگر
 آهوگیر را بچنگ او سردادیم دونه شاخ آهوگیر بسته بگذاریم تا گرفتار شود درین اثنا آهوی
 خواستم که بهاند بر شاخ آهوی آهوگیر بستم و هجوم مردم را در نظرنه آورده بی محابا دریده آمد
 صحرایی از شدت غضب و غیرت هجوم مردم را در نظرنه آورده بی محابا دریده آمد
 و دوسه شاخ با آهوی خانگی جنگ درگیر کرده از میان بدر رفت درین تاریخ خبر فوت
 عنایتش رسید او از خدمتگاران و بندهای نزدیک بود با آنکه آفیون می خورد و هنگام
 فرصت مرتکب پیاله هم میشد رفته رفته شیفته شراب گشت چون ضعیف بنیه بود
 زیاده از حوصله و طاقت خویش ارتکاب می نمود به مرض اسهال مبتلا شد و درین ضعف
 دوسه دفعه از عالم صرع غشی بر مزاجش مستولی گشت مرتب نگشت مع ذالک
 بمعالجه او پرداخت هر چند تدبیرات بکار برد نفعی نداشت و تاکید می نمود که در شبان روز

قیام خان خدمت قراول بیگ و مدصب شصت و نه دات و صد و پنجاه سوار ممتاز گشت
 عرت حان که از سادات باره و سرود شجاعت و کار طلایی امتیاز دارد از تعینات صوبه
 نگش است حسب التماس مہانتکان صاحب صوبه مذکور بمدصب هزار و پانصدی
 دات خاصه و هشتصد سوار فرق عرت بر ابراحت کفایت حان دیوان صوبه گجرات
 بغایت میل سرورار شده مرخص گشت نصی حان بخشی صوبه مذکور بششتر
 مرحمت نمودم روز جمعہ نور دہم شکار رفتہ یک بیلہ گاؤ نور دہم در مدت العمر نداد
 ندارم کہ تندر بدوق از بیلہ گاؤ و بر کلان پیران گذشتہ باشد از مادہ بخیار منگدردن در پی تاریخ
 نا آنکہ چہل و پنج قدم مسامت بود از دو پوست آرآن گذشت نامطالع اہل شکار قدم
 عدارت از دو گام است کہ پدش و پس بہادر شود روز نکشند نعت و نکم خود شکار
 نار و حرہ خوشوقت گشدہ بمفررا رستم و از ارباب حان و میو میران و دیگر بدہا حکم
 و مردم کہ شکار بیلہ گاؤ رفتہ ہر قدر توانند بہ بدوق نرند دورہ راس از دو مادہ شکار
 کردند و دہ راس آہو ہوکس از ہر قسم بغور گیرایدہ شد ابراہیم حان بخشی صوبہ
 دکی حسب التماس حاجتال سید سالار بمدصب ہزار دات و دویست سوار سروراری
 نامت از دوشندہ بیست و دوم از مدول مذکور کوچ واقع شد روز سہ شدہ نعت و
 سوم نار کوچ مردم قراول عرض کردند کہ در پی نواحی مادہ شدرے نا سہ بچہ بظہر
 در آمدہ چون بدینک برآہ بود خود قصد شکار متوجہ گشتہ ہر چہارزانہ تعذک زد و آرا بجا
 بمفرل پدش شتاندہ از پلی گہ در بالاسہ مہی بختہ شدہ بود عنور مردم نا آنکہ در پی
 درنا کستی نمود کہ ہل توان نعت و آب نعت عمیق بود و تند میگدشت نحت
 اہتمام حواچہ اموا حصہ مغرب بخشی پدش از دو سہ روز پلی در بہانت استحکام کہ
 طول نکصد و چہل درعہ و عرض چہار درعہ است مرتب گشتہ نعت امتحان مردم
 کہ مدل کی سدر خاص را کہ از میلان کلان قوی ہیکل است ناسہ مادہ مدل از روسہ ہل
 گذرایندد نوعی مستحکم بستہ شدہ بود کہ قوام او از نار میل کوہ پتکراہلا مفرزل
 نگشت از ریان معجز نمان حصر رش آشیانی ادا رالہ درہادہ شدیدہ ام کہ مفر مردم
 کہ روز سہ در دعوان خوانی دوسہ ہندالہ خوردہ نمود و بر میل محبت سوار شدہ نا آنکہ
 ہشیار نمود و میل در نعت حوش حلوی نارادہ و احتیاز می می گشت خود را
 بدہوش و میل را بدست و سرکش را نمودہ بحالت مردم مندوایند بعد ازان مدل دیگر
 طاعدہ ہردو را بحدک انداختم و انہا حدک کمال تا سر ہل کہ در بالاسہ حمدا بختہ شدہ
 بود شدانند قصار آفعل گر نعت و چون از طرف دیگر راہ گرتو بیانت ناگرتو نعت
 ہل روان شد و مدل کہ می برو سوار مردم از پی اوشانت ہر چند عدل او بدست
 احبار می بود و بحدک اشارت می استکان نیاظر رسید کہ اگر مدل را از رفتی ناوی
 ہل باز دارم مردم آن اداہای مسقاندہ را محمول بر ساحکی خواہند داشت و ظاہر
 خواہد شد کہ دہ می محبت بحدک بودہ ام نہ بیل ند محبت و خود سرو اسی اداہا
 از باد شاعلی نا پسندیدہ است لاحرم بقائد انرد سلجاندہ استعانت حصتہ میل خود را

بوزن در آمده جوهریان سه هزار روبیه قیمت کردند و عرض کردند که اگر سفید و تمام عیار می بود بیست هزار روبیه می ارزید امسال تا تاریخ ششم مهر ماه انبه خورده شد درینملک لیمون فراوان است و بالیده می شود و از باغ کاکو نام هندوای چند لیمون اورده بودند بغایت لطیف و بالیده یکی را که از همه نال تر بود فرمودم که وزن کنند هفت توله برآمد روز شنبه ششم جشن دسره ترتیب یافت اول اسپان خاصه را آراسته به نظر درآوردند بعد از آن فیلان خاصه را آراسته گذاریدند چون دریای مهی هنوز پایاب نشده بود که اردو گیهان شکوه عبور تواند نمود و آب و هواے محمود آباد در آن هیچ نسبتی بدیگر منازل نمود باز ده روز درین سر منزل مقام واقع شد روز دوشنبه هشتم از منزل مذکور کوچ کرده در موده نزول اقبال افتاد خواجه ابوالحسن بخشی را که باجمعی از بندهای کار گذار صلاح و خادای بسیار پیشتر فرستادم که دریای مهی را پل بزدند که انتظار پایاب نباید کشید و اردوے ظفر قرین بصحولیت عبور تواند نمود روز سه شنبه نهم مقام شد روز کم شنبه دهم موضع اینده محل نزول ربابات جلال گشت در اوایل سارس نربای بچه خود را بمنقار گرفته سرنگون اربزان میساخت و بیم آن میشد که مبادا از اثر بیمهری باشد وضایع سازد بنابراین حکم فرموده بودم که نر را جدا نگاه دارند و پیش بچه ها نگذارند درینولا بجهت امتحان فرمودم که نزدیک بچه ها بگذارند تا حقیقت بیمهری و محبت ظاهر گردد و بعد از گذاشتن نهایت تعلق و مهر دریافته شد و محبت او هیچ کمتر از محبت ماده نیست و معلوم می شود که آن ادا هم از روے دوستی بوده روز مبارک شنبه یازدهم مقام شد و آخر روز بشکار یوز رفته سه اهوے سیاه و چهار ماده اهو و چکاره بیوز گیرانیده شد روز یک شنبه چهاردهم نیز بشکار یوز رفته پانزده راس اهو از فرموده گیرانیده شد بمیرزا رستم و سهراب خاں پسر او حکم فرموده بودم که بشکار نیله گاؤ رفته هر قدر که توانند با بندوق بزنند هفت راس از نو ماده پدر و پسر شکار کردند چون بعرض رسید که درین نواحی شیرے است مردم ازار که بگوشت ادم عادت کرده و اسیب او بتخلی خدا میرسد بفرزند شاه جهاں حکم شد که شرورا از بندهای خدا کفایت کند آن فرزند حسب الحکم بندوق زده شب بنظر در آورده فرمودیم که در حضور پوست کنند اگرچه بظاهر بر کلاں مینمود چون لاغر بود از شیرهای کلاں که من خود انداخته ام در وزن کمتر برآمد روز دو شنبه پانزدهم و روز سه شنبه شانزدهم بشکار نیله گاؤ شتافته هر روز دو نیله گاؤ به تفنگ زده شد روز مبارک شنبه هیزدهم برکنار تالے که مخیم بار گاؤ اقبال بود بزم پیاله آراستگی یافت گلهای کنول بر روے آب نغزک شگفته بود بندهای خاص بساغر نشاط خوشوقت گشتند جبهانگیر قلینخان بست زنجیر فیل از صوبه بهار و مروت خاں هشت زنجیر از بنگاله پیشکش ارسال داشته بود بنظر گذشت یک فیل از جبهانگیر قلی خاں و دو فیل از مروت خاں داخل فیلان خاصه شدند تمة بتخلفها تقسیم یافت میرخان پسر میرزا ابوالقاسم تمکی که از خاں زادان این درگاه است بمنصب هشتصدی ذات و ششصد سوار از امل و اضافی سرفرازی یافت

او بدرگاه والا آورده بودند و بخصت اعطاف ارزانی داشتیم سید کبیر خلعت و حش
مرح و اسب سرمراری یامت و بخترخان با اسب و خلعت و اورنجی مربع که اهل
آن ملک در گردن می آوردند مقدار گشت و مبلغ شش هزار درف خرچ بهر و انعام شد
و چون عادل خان مکرر وسیله مرید اقبال مدد شاهجهان التماس شدید حاصه شریفه
نموده بود شریفه خود را با یک قطعه اعلی گران بها و فیل حاصه بهمشارالیه عنایت
فرمود و فرمان مرحمت عدوان صادر گشت که از ولایت نظام الملک و قطب الملک
هرجا و هر قدر تواند تصرف نمود با انعام او مقرب باشد و هرگاه کمک و مدد میخواستند
باشد شاه دوار خان موافق آراسته کمک او تعیین نماید در زمان سابق نظام الملک که
کل ترس حکام دکی بود و همه او را نکلاهی قبول داشتند و برادر مهین میدانستند درینولا
عادل خان مصدر حد ماب شایسته گشت و بظانف والا فرزند شرف اختصاص
یامت او را سرداری و سری تمام ملک دکی بلند مرتبه ساختیم و بخت شریفه این
رنای بخت حاص مرقوم گشت

آی سوسه تو دایم بظرحمت ما * آسوده بشی بسایه دولت ما

سوسه تو شریفه خوش کردم روان * تا معنی ما نه بینی از صورت ما

و مرید شاهجهان حکیم خوشحال پسر حکیم همام را که ارخانه رادان حوای این درگاه است
و از معرس در خدمت آن مرید کلان بوده بخت رسانیدن دود مراحم جهانگیری
بمراقت و کلاه عادلخان برد او فرستاد و همدین روز مر حمله بخدمت عرض مکرر
موق عرت بر امر احداث چون کفایت خان دیوان صوبه گجرات را در هنگامیکه بدوایی
صوبه بنگاله اختصاص داشت بعضی حوادث روه داده بود از سامان افتاده بدین
مبلغ پانزده هزار روپیه با انعام او مرحمت شد درینولا در حاکم جهانگیر نامه ترتیب
یافته بظرحمت یکی را چند روز پیش اری نمود از الملکی اعتماد الدوله لطف فرمود
و درین تاریخ دیگر بفرستادن اصحاب عنایت نمودیم روز جمعه بستم بهرام پسر
جهانگیر ملیحان از صوبه بهار آمده دولت رهین بوس درناوت و الماسی چند از حامل
کال کوکوه آورده گذارید چون در آن صوبه از جهانگیر ملیحان حاکم خدمت شایسته بظهور
برسد بون معه دالک بعرض مکرر رسید که چندس از برادران و خویشان او در آن ملک
دست تسلط و تعدی دراز ساخته بددهای خدا را مراحم و آزار مدرساند و هر یکی
خود را حاکمی تراشده جهانگیر ملیحان را تمکلی نمی بدهد بدینان مقربان که بدد
قدم بخدمت مراحدان است فرمان بدستخط حاص صادر گشت که صاحب صوبگی
بهار سرمرار و مقاربوده مجبور رسیدن فرمان مضاحریان بدانصوب شتاند از الماس های که
انراهم خان معصم جنگ بعد از فتح کال مذکور بدرگاه ارسالداشته بود چند قطعه بخت
تراشدن حواله حکام کال سرکار شده بود درینوقت که بهرام ناگاه ناگه رسید روانه درگاه می شد
خواجها جهان چندس را که طیار شده مصحوب او بدرگاه فرستاد یکی از آنها با نقش
است و بظاهر از بیلم تمیز نمیتوان کرد تا حال الماس بای رنگ دیده شده چند سرح

مصحف می‌نمایم که پیوسته با خود داشته باشم و از تلاوت ثواب بحضرت رسد بنابراین مصحفی بخط یاقوت بقطع مطبوعه مختصر که از نفایس و نوادر روزگار بود بمیر مذکور عنایت شد و بر پشت آن بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فلان مقام بسید محمد ابن کرامت بظهور رسید نفس الامر آنکه میر بغایت نیک نهاد و مغنم است با نجابت ذاتی و فضایل کعبی باخلاق حمیده و اطوار پسندیده آراسته بمیار شگفته رو و کشاده پیشانی است و از مردم اینملک بخوش ذاتی می‌رکس دیده نشد بمشارالیه فرمودیم که مصحف بعبارت سلیس خالی از تکلف و تصنع ترجمه نماید و املا بشرح و بسط و شان نزول آن معین نشده بلغات ریخته قرآن را لفظ بلفظ فارسی ترجمه کند و یکطرف بر معنی تحت‌اللفظ نیفزاید و بعد از تمام آن مصحف مصحوب فرزند خویش جلال‌الدین سید روانه درگاه سازد و فرزند میر نیز جوانی است بفنون ظاهری و باطنی آراسته آثار صلاح و سعادت‌مندی از ناعیه احوالش ظاهر و میر بفرزندی او می‌نزد و الحقیق شایستگی این دارد و نغزک جوانکی است با آنکه مکرر بمشایخ گجرات موهبت‌ها بظهور رسیده بود مجدداً در خور استحقاق هریک از نقد و جنس رعایت‌ها کرده رخصت انعطاف ارزانی داشتیم چون آب و هوا به این ملک بمزاج من ناسازگار بود حکما چنین صلاح دیدند که قدری از معتاد پیاله کم باید کرد بصواب‌دیده آنها شروع در کم ساختن پیاله نموده شد و در عرض یک‌هفته بوزن یک پیاله کم کردم اول هر شب شش پیاله بود و هر پیاله هفت و نیم توله که مجموعه آن چهل و پنج توله باشد شراب همزوج معتاد بود الحال شش پیاله هر پیاله شش توله و سه ماشه که در کل سی و هفت و نیم توله باشد خورده می‌شود از بدایع و قایع آنکه پیش ازین بشانزده و هفتده سال در اله آباد با خدای خود عهد کرده بودم که چون سنین عمرم به خمسين رسد ترک شکار تیر و بندوق نموده هیچ جاندار را بدست خود از زده نسازم و مقرب‌تخا که از منظوران مستفل قدس بود ازین نیت آگاهی داشت القصه درین تاریخ که عمرم به سن مذکور رسیده آغاز سال پنجاه است روزی از کثرت دود و بخار نفسم تنگی کرد آزار بسیار کشیدم در آن حالت بالهام غیبی از عهدی که با خدای خود کرده بودم بیاوم آمدم و عزیمت سابق در خاطر تصدیق یافت و با خود قرار دادم که چون سال پنجاهم باخر رسیده مدت وعده بمر آید بتوفیق الله تعالی روزیکه بسعادت زیارت حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه مشرف گردم استمداد همت از بواطن قدسی موطن آنحضرت جستجی دل را از ان شغل باز دارم بمجرد خطور این نیت در خاطر آن کلفت و آزرده‌گی رفع شد خود را خوش وقت و تازه یافتم و زبان را بحمد و سپاس اینز جلشانه و شکر مواهب او چاشنی بخشیدم امید که توفیق میسر گردد

چه خوش گفتم فردوسی پاک زاد ❀ که رحمت بران تربت پاک باد

میاژ مورس که دانه کش است ❀ که جاندارد و جان شیرین خوش است

روز مبارک شنبه چهارم ماه الهی سید کبیر و بخترخان و گلایه عاکلخان را که پیشکش

در حور استحقاق هر یک زمین و حرجه مرحمت شده کامیاب خواهش گردانیدم شما
 مدارک شنبه بیست و نهم سانس یک بچه برآورد و شمس در شنبه بیست و پنجم
 بچه دوم محمّد یک بچه بعد از سی و چهار روز و دوم بعد از سی و شش روز مرآمد در
 حده از بچه فارده یارده کلان تر تا برآورد بچه طاروس نکاهه توان گفت پشمش دیله رنگ
 است روز اول هیچ نکور و از روز دوم مادرش ملقبه حور را بمقدار گرفته که مثل
 کفوتر می خوراند و گاه بوش مرغ بیش بچه می انداخت که حور بچید اگر ملج
 ربه بود درست میگذاشت و اگر کلان تر بعضی را دو پاره و بعضی را سه پاره می کرد
 تا بغضت بچه او تواند خورد چون بسیار میل دین آنها داشتم حکم فرمودم که
 با احتیاط تمام چنانچه از آری و اسبی آنها در سه تصویر بیاورد و بعد از دیدن باز فرمودم
 که همان بچه درون دولتخانه بده محافظت تمام نگاه دارند هرگاه نقل و حرکت
 توان فرمود بملارمت خواهند آورد درم روز حکم روح الله بعام هزار رنده سرور شد
 بدیع الزمان پسر مدرا شاهرخ از خاکدر حور آمده ملازمت نمود روز سه شنبه بیست و ششم
 از تال کاکریه کوچ کرده در موضع کج منزل گردیدم روز کمشده بیست و هفتم بر کنار دریا
 محمود آباد که آنرا نام دارد درول ابدال انعام افتاد چون آب و هوا احمد آباد بسیار
 ریز بود محمود آباد بکوه ناسنصوات حکما بر ساحل دریا مدکور شهری اساس نهاده
 اقامت کرده بود بعد از آن که حاجاندر را منع کرد آن جا را دارالملک کرد و قارمان محمود
 شهید حکام گجرات اکثر اوقات در اینجا می بودند محمود مدکور که احرسی سلاطین گجرات
 است باز در محمود آباد سانس گاه حور فراداک بے تکلف آب و هوا محمود آباد
 را هیچ بسنی با احمد آباد بدست بخت امتحان فرمودم که گوسفندی را پوست
 کدو در کنار تال کاکریه بیاورد و همچنین گوسفندی را در محمود آباد تا بغضت هوا
 ظاهر گردد اتفاقاً بعد گذشتی هفت گهری روز در اینجا گوسفندی را اوختند چون سه
 گهری از روز ماند نمونده مدعی و مدعی گشت که عبور از حوالی آن دشوار بود در
 محمود آباد وقت صبح گوسفند را اوختند تا وقت شام اعلام متعذر شد و بعد از گذشتی
 یک و نهم بهر ارشاد بعضی پدا کرد محمّد در سوان شهر احمد آباد بعد از هشت
 ساعت نجومی متعفی گشت در محمود آباد بعد از چهاره ساعت روز مدار کشده
 بدست و هسم رستم حان را که فرزند ابدال مدد شاهجهان حکومت و حراسه ملک
 گجرات مقرر نموده بدست اسپ و فیل و پریم نرم خاصه سرور ساخته رحمت فرمودم
 و بدو هاسه جهانگیری که از تعداد صوره مدکور اند در حور رنده و پانه خویش ناسپ
 و خلعت مملک گسترد روز جمعه بدست و نهم شهر و روز مطابق عره شوال راس بهاره
 بخت و شمشیر مرصع و اسپ خاصه فری عرب را برافراخته بوطی حور مرخص
 گشت و فرزند او در ناسپ و خلعت سوواری یافتند روز شده بیست محمود دبیره
 شاه عالم فرمودم که هرچه میتوانست باشد بی حکانانہ العباس نماید و بر طبق این
 سرگود مستحق دادم مومی ایه عرض کرد که چون مصحف قسم میدهند العباس

بمالونه برآمده خود را بملازمت رسانیدم اورا در بودن و رفتن مختار ساختم عرض نمود که روزی چند در خدمت خواهم بود هزار رزیه خرچی و خلعت مرحمت شد بغایت پیر شکفته روئی پر نعل و سخن است فرزند شاهجهان نیز پانصد روپیه و سروپا لطف کرد در میان باغچه دولتخانه خورم صفا و حوضی واقع است و یک ضلع آن صفا درخت مولسریست که پشت بران داده می توان نشست چون یک طرف تنه او مقداره سه ربع گز کاواک شده بد نما بود فرمودم که لوح سنگ مرمر تراشیده در آنجا مضبوط سازند که پشت بران نهاده توان نشست درینوقت بیتی بدیهه بر زبان جاری گشت و بسنگ تراشان حکم شد که در آن لوح نقش کنند تا بطریق یادگار در عصفه روزگار بماند و آن بیت اینست

نشیمن گاه شاه هفت کشور * جهانگیر این شاهنشاه اکبر

شب سه شنبه نوزدهم در دولتخانه خاص بازار ترتیب یافت پیش ازین ضابطه چنان بود که هر چند گاه اهل بازار و محترقه شهر حسب الحکم در صحن دولتخانه دکان ها اراسته از جواهر مرصع آلات و انواع اقمشه و اقسام امتعه آنچه در بازار ها بفروخت میبرد حاضر ساخته بنظر در آوردند بخاطر رسید که اگر در شب این بازار ترتیب یابد و فانوس بسیاری در پیش دکانها چیده شود طور نمودی خواهد داشت بے تکلف خوب برآمد و غیر مکرر بود بجمع دکانها سیر کرده آنچه از جواهر و مرصع آلات و هر قسم چیزه خوش آمد خریدم از هر دکان مقداری بملا امیری انعام شد و چندان جنس بار رسید که از ضبط آن عاجز آمده بود روز مبارک شنبه بیست یکم شهریور ماه الهی سنه ۱۳ جلوس مبارک مطابق بیست و دوم رمضان سنه هزار و بیست و هفت هجری بعد از گذشتن دویسم ساعت نجومی بمبارکی و فوخی رایات عزیمت بصوب دارالخلافه اگره برافراشته شد و از دولتخانه تا تال کاکویه که محل نزول رایات اقبال بود بدستور معهود نثار کفان شتاندیم در همین روز جشن وزن شمسی معذکد گشت و بحساب سنه شمسی سال پنجاهم از عمر این نیازمند درگاه ایزدی بمبارکی آغاز شد و بضابطه مقرر خود را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده مروارید و گل زرین نثار کردم و شب تماشای چراغان نموده در حرم سرای دولت بعیش و عشرت گذرانیده شد روز جمعه بیست و دوم حکم کردم که جمیع مشایخ و ارباب سعادت را که درین شهر توطی دارند حاضر سازند که در ملازمت افطار نمایند و سه شب بزین و تیره گذشت و هر شب تا آخر مجلس خود بر سر پا استاده بزبان حال میگفتم

خداوند گاراتونکر توئی * توانا و درویش پرور توئی

نه کشور کشایم نفرماں دهم * یکی از گدایان این در گهم

تو برخیز و نیکی دهم دسترس * وگرنه چه خیر اید از من بکس

منم بندگان را خداوند گار * خداوند را بنده حق گذار

جمعی از فقرا را که تا حال بملازمت نرسیده بودند التماس مدد معاش داشتند

بلوچ خاں که به تعجیض او رفته بود او را دریافت هرچند بملایمت خواست که بدرگاه آورد بهیچ وجه راضی نشد و مردم بحماییت برخاستند ناگرتو بود خواهه جهاں ناگرتو رفته حقیقت را باز نمود مشارالیه موعی بر سر آن ده تعیین فرمود که حدرأ و قهرأ او را گرفته بیاورد مردم آن موضع چون ویرانی و حرانی خود را در آینه حال مشاهده نمودند او را بدست او دادند درسی تاریخ مفید و مسلسل بدرگاه رسید حکم بقتل او فرمودند مگر عصا بسرعت هرچه تمام تر او را سیاست گاه برد بعد از رمایه شفاعت یکی از بزرگان حال بخشی فرموده حکم نه بردن پاسبان او شد و بحسب سر نوشت پیش از رسیدن حکم سیاست رسیده بود هرچند آن حور گرفته استحقاق کشتی داشت معهدا خاطر حور شداس ندامت گرفته مقرر فرمودم که بعد از من حکم بقتل هر کس شود با و خود تاکید و مدالعه تا وقت عروب آفتاب عالمات نگاهدارند و نکشند و اگر تا آنوقت حکم نجات نرسد ناگرتو سیاست رسانند روز یکشنبه در نایه مهی عظیم طعیاں نمود و موج های گلن گلن بنظر درآمد ناخود ناوابه گدشته هرگز نای شد بلکه نصف اسی نیامده بود از اول روز اعار آمدن سیل شد و آخر روز رو نمایی نهاد مردم کهن سال که درسی شهر توطن دارند عرض کردند که یک مرتبه در ایام حکومت مرتضی حال چینی حلوزر سیل آمده بود و غیر از آن محتاط نموند درسی ایام یکی از قصائد معربی که مداح سلطان سحر و ملک الشعراء او بود استماع افتاد بعانت سلیس و هموار گفته مطلعش انتست

ای آسمان مسحر حکم رواں تو * کنواں پیور مدد! نجات حواں تو

سعید او روزگرناشی که طبع اعظمی داشت قصیده مذکور را قنن نموده بعرض رسانید حور گفته بود اسی چند بیت از آن قصیده است

ای نه ملک نمون! از استقآن تو * دوراں پیور گشته حواں در زمان تو

نشد دل تو فیض و نچورد سبب چومهر * حابها همه مداس دل مهربان تو

از ناع قدرت است ملک یک ترب سحر * انداخته بروے هوا باعداں تو

یارب چه گوهری تو که از رحمت درازل * حال های قدسیاں همه از دور جان تو

نادا جهاں نکام تو اس نادشاه عهد * در سایه تو حورم شاه جهاں تو

اس سایه خدا رتو پر نور شد جهاں * نادا همیشه نور خدا سایداں تو

روز مبارک شده چهاردهم بصله اسی قصیده حکم فرمودم که سعیدا را بر روزن کند آخر روز بسیر ناع رستم بازی رفته شد بعانت سحر و حورم بنظر درآمد وقت شام بر کشتی دشنه از راه دریا بدولتخانه معاودت نمودم روز جمعه پانزدهم ملا امیری نام پسر مرده از طرف ماورالنهر آمده سعادت استقآن بوس دریافت و چینی بعرض رساند که از قدسناں عبدالله حال اورنگ مودم و از انام حوایی و عنفوان بشووما تا وقتی که حال شدقار شدند در سلک خدمتگاران قدیم و نزدیک امتیاز داشته در حلا و ملا محرم نموده و بعد از گذشتن حال تا حال در آل ملک ناگرتو گردانیده در بنوا بقصد زیارت خانه مبارک اروطی

و نیل و خلعت ممتاز شد و همت‌خان را به فوجدازی سرکار بهرونچ و آن حدود رخصت فرموده اسب و پریم نرم خاصه عنایت نمودم و پرگنه بهرونچ بجایگز او مرحمت شد و راه پرتی چند که بخدست کانگزه مقرر گشته بمنصب هفتصدی و چهار مد و پنجاه سوار فرق عزت برافراخت چون عرس شیخ محمد غوث در میان بود هزار درب بجهت خرچ آن بفرزندان ایشان لطف شد مظفر ولد بهادر الملک که از تعینات صوبه دکن است بمنصب هزاری ذات و بانصد سوار سر بلندی یافت چون وقایع دوازده سال از جهانگیرنامه به بیاض برده شده بود بمقتضیان کتاب خانه خاصه حکم فرمودم که این دوازده ساله احوال را یک جلد ساخته نسخه‌های متعدد ترتیب نمایند که به بندهای خاص عنایت فرائیم و بسایر بلاد فرستاده شود که از باب دولت و اصحاب سعادت دستور العمل روزگار خود سازند روز جمعه هشتم یکی از واقعه نویسان تمام را نوشته و جلد کرده بنظر در آورد چون اول نسخه بود که ترتیب یافته به فرزند شاهجهان که او را در همه چیز از همه فرزندان خود اول میدانم مرحمت نمودم و بر پشت کتاب بخط خاص مرقوم گشت که در فلان تاریخ و فلان مقام بان فرزند عنایت شد امید که توفیق دریافت این مطالب که باعث رضاجویی خالق و دعاگویی خلق است نصیب و روزی باد روز سه شنبه دوازدهم سبک‌اقلی قراول بسیاست رسید و تفصیل این اجمال آنکه او پسر حاجی جمال بلوچست که از قراولان خوب پدرم بود و بعد از شفقار شدن انحضرت نوکر اسلامخاں شده همراه او به بنگاله رفته بود او را اسلام خان بنابر نسبت خانه زادگی این درگاه مراعات احوال بواجبی نموده و محل اقامت دانسته پیوسته در سواری و شکار نزدیک بخود می داشت عثمان افغان که سالها به تهر و عصیان دران صوبه گذرانیده و خاتمت احوال او در اوراق گذشته گذارش یافته چون هراس بیقیاس از اسلام خان داشت کس نزد این بے سعادت فرستاده بجهت قتل تعیلات می نماید و او تعهد این کار کرده دو سه کس دیگر را باخود متفق می سازد قضا را پیش از آنکه اراده باطل این حق ناشناس از حیث قوه بفعل آید یکی از آنها آمده او را آگاه میکند اسلامخاں در لحظه آن حرام نمک را گرفته مقید و محبوس می گرداند القصه بعد از فوت مشارالیه بدرگاه آمد چون برادران و خویشان او در سلک قراولان انتظام داشتند حکم شد که او نیز در زمره قراولان منظم باشد درین وقت پسر اسلامخاں بطریق معما عرض کرد که لایق خدمت نزدیک من نیست بعد از شگافتن ظاهر شد که چنین مقدمه باو نسبت کرده بودند معذرا چون برادرانش بمبالغه عرض نمودند که محض تهمت بوده و بلوچ خان قراول بیگمی ضامن شد از قتل و سیاست او در گذشته و حکم فرمودم که همراه بلوچ خان خدمت می کرده باشد باین کرامت و جان بخشی بے سبب و جهت از درگاه گریخته بجایز آگه و انحدود رفت به بلوچ خان حکم شد که چون ضامن بود اول او را حاضر سازد او کسان به تعصص فرستاده در یکی از مواضع آگه که خالی از تهر می نیست و چمنده نام دارد برادر

و یکم مدخل او رنم الحق خوب سر مدخل نه نظر در آمده و حوشوقت گشتم از حواجر
مرجع آلات و اقمشه مواری سی و پلنهرار رویه پیشکش او قبول افتاد مظفر حان
بعد از خلعت و میل سر مواری یافته دستور سابق خدمت حکومت صوبه تهنه
بعده از مقرر شد حواجر عند الکرم گیلای که موسم تجارت از انرا آمده بود برادر شاه
عداس مکتوبی با محقر تحفه مصحوب او ارسال داشته بودند درسی تاریخ مشارالیه را
خلعت و میل عنایت نموده رحمت اعطاف ارزانی فرمودم و حواجر کتاف شاه نایان
بودی مسرور گشت و حال عالم بقرمان مرحمت عدوان و خلعت حاصه سر مروری
یاست روز جمعه عره شهر نور ماه شد از روز یکشنبه سوم تا شب مبارک شنبه بازاران دارند
عراسه آنکه روزهای دیگر حقت سارس پدم شش مرتبه نبوت ناله بیصه می
شدند درسی شد برور که پیوسته نازان بود و هوا بعد برودت داشت بخت گرم داشتی
بیصه ها از اول صبح تا نصف النهار متصل در نشست و اری روز تا صبح روز دیگر
به فاصله ماده نشست که معاد از برحاستی و دشمنی بسیار برودت هوا تاثیر کند و ام
به بیصه ها رسد و صانع شوند محمداً آنکه اد می برهدموی عقل ادراک می کند و حیوان
معقضا حکمت از لی محمول بان شده و عرب تر آنکه در اوایل بیصه ها را متصل بهم در
ر بر سینه نگاه مند داشت بعد از آن که چهارده پانزده روز گذشت در میان بیصه ها بقدر فاصله
گذاشت که معاد از اتصال اینها حرارت باطراط شود از گرمی بسیار فاسد گردند روز مبارک شنبه
هفتم مبارکی و حور می بندشانه بکاسب آگه بر آورده شد پیش اری محمداً و احمر
شداس بخت کوچ ساعت مذکور اختیار نموده بودند چون نازان باطراط شد از
روز حانه محمداً آنکه در ناله مهی عبور لشکر منصور متعذر بود ناگزیر درسی ساعت
بندشانه را بر آورده روز بخت و یکم شهر نور ساعت کوچ مقرر گشت چون فرد
شاهجهال خدمت مقیم قلعه کانگره که گنبد تسخیر هیچ یک از سلاطین والا شکوه برقرار
کنکره آن رسید بر دست همت خودش لایم شمرده موحی سرکردگی راحه سور حمل
پسر راحه ناسو و نقی که از بندهای روشناس اوست بیش اری فرستاده بود در بنوا
ظاهر شد که مقیم آن حص متش جمعی که بیش اری تعین فرموده صورت بدو
دست بدو رسی راحه بکرماحت را که از بندهای عمده اوست نادوهرار سوار موحون
از ملازمان حاون جمعی از بندهای جهانگیری مثل شاهنجان لودی و
هردی نواسی ها را و راسه پرتوی چند و پسران رام چند و دوست بفریق انداز سوار
و پادصد به توپچی پیاده سوا به موح که سابقاً فرستاده تعین فرمودند و چون ساعت
رحمت او درسی روز مقرر گشته بود مشار الیه تصدیق رموز که ده هزار رویه قیمت
داشت موسم پیشکش گذارایده بعد از خلعت و شمشیر سر مواری یافته ناخدمت
رحمت شد چون در انصونه حاگیر بداشت فرزند شاهجهال برگزیده برهانه را که بست و
دو نکه دام جمع دارد و حون نادعام القماس نمود که بکاگیر او مقرر دارند و حواجر نقی
دو بان بدوات که بخدمت دنوایی صوبه دکی مقرر گشته بود بخطاب معتمد حانی

شب جمعه باز بهمین دستور چراغان کنند و از غرایب اتفاقات آنکه آخر روز مبارکشنبه
 هفتادم متصل باریدگی بود و در وقت روشنی چراغ باران استاد و تماشاچه چراغان
 خاطر خواه شد درین روز اعتماد الدوله یکقطعه نیلم قطبی در غایت نفاست و یکرنجیر
 فیل بی دندان بایراق نقره پیشکش نمود چون خوبصورت و خوش ترکیب بود داخل
 نیلان خاصه منقر شد در کنار تال کاکریه سناسی که از مرتاضان طایفه هفود اند کلبه
 درویشانه ساخته منزوی بود چون خاطر همواره بصحبت درویشان راغب است بے تکلفانه
 بملاقات او شتافتم و زمانی ممتد صحبت او را دریافتم خالی از آگاهی و معقولیت
 نیست و بآئین دین خود از مقدمات صوفیه وقوف تمام دارد و ظاهر خود را بر روش
 اهل فقر و تجرید موافق ساخته و خود را از طلب و خواهش گذرانیده توان گفت که
 ازین طایفه بهتر از وی بنظر نیامده روز دوشنبه بیست و یکم سارسی که جفت شدن آنرا
 در اوراق سابقه ثبت کرده ام در باغچه خس و خاشاک فراهم آورده اول یکبیضه نهاده
 روز سوم بیضه دوم نهاده این جفت سارس را در یک ماهگی گرفته شده بود و پنج سال در
 سرکار مانده القصه بعد ازین پنج و نیم سال جفت شدند و تا یکماه جفت میشدند در
 بیست و یکم ماه امرداد که بمطلاح اهل هند ماه سارن گویند بیضه نهادند ماده تمام شب
 تنها بر بیضه می نشیند و نر نزدیک ماده استاد پاس میدارد و چنان آگاه می باشد که
 هیچ جانداری را مجال آن نیست که نزدیک باو توان گذشت یکمرتبه راسر کلان
 نمودار شد بشدت هرچه تمام تر بجانب او دویده تا راسو خود را بمسواخ نرسانید دست
 ازو باز نداشت چون نیر اعظم جهان را بذور خویش نورانی ساخت نر بر سر ماده
 آمده بمنقار پشت او را می خارد و بعد از آن ماده بر می خیزد و نر می نشیند
 و باز ماده نیز بهمین دستور آمده او را بر می خیزاند و خود می نشیند مبعده تمام
 شب ماده تنها بر بیضه نشسته پرورش می دهد و روز نرو ماده به نوبت میشینند
 و در وقت نشستن و برخاستن نهایت احتیاط بجای می آرد که مبادا اسبیبی به بیضه
 رسد درین هنگام مراجعت از شکار فیل چون موسم شکار باقی بود گپهت خان داروغه
 و بلوچ خان قراول بیگی را گذاشته شده بود که تا ممکن و مقدور باشد فیل بگیرند
 و همچنین جمعی از قراولان فرزند شاهجهان نیز باینخدمت مامور و تعیین شده بودند
 درین تاریخ آمده ملازمت نمودند همگی یکصد و هشتاد و پنج رنجیر فیل از نرو ماده
 شکار شده هفتاد و سه رنجیر نرو یکصد و دوازده ماده ازین جمله چهل و هفت رنجیر نر
 و هفتاد و پنج ماده که یکصد و بیست و دو رنجیر باشد قراولان و فوجداران بادشاهی
 شکار کردند و بیست و شش رنجیر نرو سی و هفت ماده که شصت و سه رنجیر باشد
 قراولان و فیلبانان فرزند شاهجهان گرفتند روز مبارک شنبه بیست و چهارم بسیر باغ
 فتح رفته دو روز در اینجا بعیش و نشاط گذرانیده شد آخر روز شنبه بدولخانه
 معارفت اتفاق افتاد چون اصطفخان بعرض رسانید که باغچه حویلی بنده بغایت سبز و
 خورم شده انواع گل و ریاحین شگفته جسمبالتماس مشارالیه روز مبارک شنبه سی

یکم تدر ماه نازان عظیم شد تا روز سه شنبه عرو امرداد ماه الهی شدت هرچه تمام تر
 دارد و تا شانزده روز بدوسته ابرو نازان بود چون اس ملک رنگ نوم است و نگاهش
 در عایت ربوبی عمارات بنیاد افغان و آماس حیات جمعی از با در آمد از متوطنانی
 اس شهر شلیده شد که مثل نازان امسال یاد ندارند که در هیچ سده شده باشد روز خانه
 ساندهر منتهی اگرچه بطاهر بر آب می نماید عایقاً اکثر حایاناست و میل خود همیشه
 آمد و رمت میکند همین که بکروز امحاک نازان شد اسب و آدم بپر پاناف میگردد
 سرچشمه اس رودخانه در کوهستان در ملک رانا واقع اسب از کروزه گوکره برمی آید
 و یک و نیم کروزه طی نموده از ته میریزد میگردد و در انجا اس رودخانه را دریای و اکل
 میگویند چون سه کروزه از میریزد گذشت ساندهر منتهی می نامند روز مبارک شده دهم
 زاو بهاره بعداست میل درو ماده و میل و حنجر مرصع و چهار انگشتری از یاقوت سرح
 و یاقوت رز و دیام و رمرد سرقراری نامت پیش اری انالیق حان سپار حان حانل سینه
 سار حسب الحکم موحی سرکردگی پسر خود امزالله بنحسب گودوانه بخت گزینی
 کل الماس که در تصرف پلجور میدارند سندس است تعیین نموده بود درسی تازم
 عرو داشت او رسید که ره یزدن مدکور مقاومت نالشکو منصور رناده از انداره و
 مقدار خوش دانسته کان را بدشکش نمود و دارو عه ناساهی نصط آن مقرر گشت
 الماس آنجا نامالت و نه است از سایر اقسام الماس امتیاز تمام دارد و مرد حوهریان
 رعایت معترف و همه نیک اندام و بهتر تر و برتر میشود و دوم کان گوکره که در حدود
 ملک بهار واقع است و الماس آنجا از کان برمی آید روز خانه است که در انام
 برسات سدل از هزار کوه می آید و پیش آن را می نددند و چون سیل از روزه بدد
 گذشت و آب کم شد جمع که درسی می مهارت دارند و مخصوص اس کار اند برودخانه
 در آمده الماس می آرند و الحال سه سال است ده انملک متصرف اولیای دولت
 اند قریب در آمده و رمیدند از آنجا محروس است عانداً آب آنسرور من رعایت معصوم
 است و مردم بیگانه در انجا نمی توانند بر مرد سوم در وقت کرنانک متصل برحد
 قطب الملک در پنجاه کروزه مسامت چهار کان واقع است و در تصرف رمیدند از ان است
 و الماس انجا اکثر بخته هم مبرسد روز مبارک شده دهم ناهر حان منصص هزار و
 پانصدی دات و هزار سوار سرور گشت و یک رنجر میل ناو عنایت شد مکفوف حان
 دارو عه کتب خانه ده منصص هزار و پانصدی دات سربلندی یامت چون حکم فرموده
 مردم که شب دات بر دور قل کاکرینه چراغان ترتیب نمادند آدره های روز دوشنبه چهاردهم
 ماه شعبان بقصد تماشا عه آن توحه فرمود اطراف تال را با عمارت میل معادوس
 الوان و اقسام صنایع که در چراغان مقرر است آراسته آشفازها ترتیب داده بودند
 رعایت چراغان عالی شد و نا آنکه درنده دت پیوسته ابرو ناد و نازان بود رعایت
 الهی از اول شب هوا صاف شد و اثره از ابر نماد و بر حسب دلخواه تماشا عه
 چراغان میحرر گشت و ندهای خاص ساعره بشط حوشوقت گردیدند حکم کردم که

ملکش بدریاسه شور پیوسته است بهاره و جام از یک جد اند و بده پشت بالا تو بهم میرسند غایتاً بجهت ملک و جمعیت اعتبار بهاره از جام بیش است می گویند که بدیدن هیچ یک از سلاطین گجرات نیامده سلطان محمود فوجی بر سر او فرستاده بود جنگ صف کرد و شکست بر فوج محمود افتاد القصه در وقتی که خان اعظم به تسخیر قلعه جوناگڑه ملک سورته شتافت ننو که مخاطب بمسلطان مظفر بود و خود را وارث ملک میگرفت بحال نباد در پناه زمینداران روزگار بسر می برد بعد از آن جام با افواج منصوبه جنگ صف کرده شکست خورد و ننو به پناه راه بهاره در آمد خان اعظم ننو را از راه بهاره طلب نمود مشارالیه چون تاب مقاومت با لشکر منصور نداشت ننو را سپرده باین دولتمخواهی از صدمات افواج قاهره محفوظ ماند در آن وقت که احمد اباد بمورد موکب اقبال اراستگی یافت و بزودی کوچ شد بملازمت نرسید و زمین او هم خیل راه بود و فرصت نیز مقتضی تعیین افواج نبود چون بحسب اتفاق باز مراجعت واقع شد درین دفعه فرزند شاهجهان راجه بکر ماجیت را با فوجی از بندهای درگاه تعیین فرمود او نجات خود را منحصر در آمدن دانسته خود بسعادت آستان بوس شتافت و دوپست مهر و دو هزار روپیه نذر و صد اسپ پیشکش گذراند غایتاً از اسپان او یکی آنچنان نبود که خاطر پسند باشد عمرش از هشتاد زیاده بنظر می در آمد و خود میگوید که نو سال دارم در حواس و قوای ظاهر فقور و نرفته از مردم او پیری بنظر در آمده مو ریش و بروت و ابرو او سفید شده میگوید که ایام طفولیت مرا راه بهاره یاد دارد و در پیش او از خوردنی کلان شده ام درین تاریخ ابوالحسن منصور بخطاب نادر الزمانی سرفراز گشت مجلس جلوس مرا در دیباج جهانگیر نامه کشیده بنظر در آورد چون سزوار تحسین و افرین بود مورد الطاف بیکران گشت کارش بعیار کامل رسیده و تصویر او از کار نامه های روزگار است درین عصر نظیر و عدیل خود ندارد اگر درین روز اوستاد عبدالکلی و اوستاد بهزاد در صفحه روزگار می بودند انصاف کار او می دادند پدرش اقارضائی مروی در زمان شاهزادگی من بخدمت من پیوسته او را نسبت خانزادی باین درگاه است غایتاً او را هیچ اشنائی و مناسبت بکار پدرش نیست بلکه از یک عالم نمیتوان گفت و مرا نسبت باو حقوق تربیت بسیار است از صغری تا حال خاطر همیشه متوجه تربیت او بوده تا کارش بدین درجه رسیده الحق نادر زمان خود بوده و همچنین اوستاد منصور نقاش که بخطاب نادر العصری ممتاز است و در فن نقاشی یگانه عصر خود است و در عهد دولت پدر من و من این دو تن ثالث خود ندارند مرا ذوق تصویر مهارت تمیز او بجای رسید که از اوستادان گذشته و حال کار هر کس بنظر در می آید بی آنکه نامش مذکور شود ندیده دربانم که کار فلاں است بلکه اگر مجلس باشد مشتمل بر چند چهره و هر چهره کار یکی از اوستادان باشد می توانم یافت که هر چهره کار کیست و اگر در یک صورت چشم و ابرو را دیگر کشیده باشد در انصورت می فهمم که اصل چهره کار کیست و چشم و ابرو را که ساخت شب یکشنبه سی و

بظن در آمد که در ریزخوئ گرفته بسته بود بر دران دام چیده خود را گوشه کشیدم
خواست که بجای خود آمده بشیدند پاش بدام مضبوط شد پیش رفته گرفتم
بعانت سبک به نظر در آمد چون بیک دندم در سینه و شکم اصلا پرممانده گوشت
و پوست آرهم ریخته و کرم افتاده بلکه در تمام اعصاب اثری از گوشت نمائده مشت
بره ناستخوانی چند بدست در آمد ظاهر شد که حقیقت مرده و از مراق او مایی
روز نشسته

نگذاختن تر از هجر دل از روز مرا * امروخت چو شمع آه حاسر مرا
روز طرب سیاه شد چون شب عم * نمشاند مراق تو ندی روز مرا
همت حان که از بندهای خوف می است و سخی او اعتماد را می شاید عرص کرد که
در برگه دوحه حمت سارت بر کنارتال بظن در آمد از بند و قچیان می یک زار و همان حاسرش
بریده پاک ساخت قصارا دران منزل دوسه روز مقام واقع شد حمت او بدوسته دران گرد و
پیش منگشت و مرید و فعال میکرد و مرا از بیقراری او دل بدر می آمد و غیر از بدامت
چاره نمود چون ازان منزل کوچ شد بحسب اتفاق بعد از بدست و بجزیره همان مقام
غور افتاد از مدو طغان انجا مال و حال و حاضرت احوال ان سارس پرسندم گفتند که
در همان روز حان داد و هنوز اثری از استخوان و پروبال او بدامت می خود نمانجا
رویه ددم مدوعی که گفته بودند نشان یافتیم ازین عالم نقلها در مدان مردم بحیار است
دوشن انها طولی دارد روز شده شانزدهم حدر موب زارت شنکر که از تعدات صوبه
بهار بود بعرض رسید و مانسنگه پهرگان او بمنصب دو هزاره دات و ششصد سوار
سرمراز گشت و دیگر مردان و اقوام او با صافه منصب سرمراز شدند و بمقامت او مامور
گشتند روز مبارک شده بدست و بکم ویل ناون سرشکار حاصه که بحمت رام شدن در
پرگنه دوحه گذاشته شده بود بدرگاه رسید حکم فرمودم که بدیک سمجور که طرف دریا
نگاه دارند که همیشه در مد نظر باشد در مدخل حاصه عرش اشینانی کلان ترار ویل
در حاصه که مدتها سر حاصه فعال حاصه بود بظن می در بیامد از ارتفاع ان چهار درج و
سه بدم با گر الهی بود که هشت درج و سه انگشت شرعی باشد و بالفعل در فعل
سرکار می از همه کلان تر بهلوان عالم کجراج است که عرش اشینانی خود بدولت شکار
فرموده بودند و سر حلقه میان حاصه بدست از تعاض چهار درجه و نیم بابت که
همت درجه و هفت انگشت شرعی باشد گر شرعی بعرض بدست و چهار انگشت ادم
مدامی الحلقه قرار یافته و گر الهی بعرض چهل انگشت است درن تاریخ مظهر حان
که بدست صاحب صوبگی ولایت نهفته سرمراز شده بود سعادت استاندوس در بادت
مد مهر و مد روید در و مزاری یک لک روید از حواضر و مرصع آلات بدشکش گذراند
در بنو حدر رسد که حق سبحانه تعالی بفرزند پرونر پسر ارصیه معوری شاه مراد
گرامت فرمود امید که قدمش برین دولت مبارک باشد روز نهم بدست و چهارم
رأس بهار دولت استاندوس در بادت در ملک گجرات کلان تر اری میبداری بدست

بهریک گل زخمت صد خار می باید کشید

غزلی گفته و میرزا رستم صفیری و میرزا مراد پسر او نیز طبع آزمایی نموده اند مطلع در بدیهه بخاطر رسید

ساغر می بر رخ گلزار می باید کشید * ابر بعیار است می بعیار می باید کشید
از ایستاده هاله بزم حضور هر که طبع نظمی داشت غزلی گفته گذرانید این مصرع ظاهر
شد که از مولانا عبدالرحمن جامی است و غزل او تمام بنظر در آمد غیر از آن مصرع
که بطریق مثل زبان زد روزگار شده دیگر کاره نساخته بغایت ساده و هموار گفته دربی
تاریخ خبر فوت احمد بیگ خان حاکم کشمیر رسید پسران او که از خانه زادان این درگاه
اند و اثر رشد و کار طلبی از ناصیه احوال آنها ظاهر بود بمناسب مناسبت سرفرازی
یافته بخدمت صوبه بنگش و کابل تعیین شدند منصب او ده هزار و پانصدی آید
پسر کلان او بمنصب سه هزار و سه پسر دیگر بمنصب نهصدی ممتاز گشتند روز
مبارک شنبه چهار دهم خواجه باقینخان که بجواهر اصالت و شرافت و نجابت
و شجاعت آراستگی دارد و یکی از نهانجات ملک برار بعهد اوست بمنصب هزار و
پانصدی و هزار سوار از اصل و اضافه و بخطاب باقینخانی علم عزت بر افراخت
را به کهنور که سابق دیوان صوبه گجرات بود بدیوانی صوبه مالوا ممتاز گشت درینولا
جفت شدن سارس که تاحال دیده نشده بود و در مردم شهرت دارد که هرگز هیچکس
ندیده بنظر در آمد سارس جانور بیست از عالم کلبه غایتاً از کلبه ده دوازده پر کلبه تر
و میان سر پر ندارد و پوستی است بر استخوان سر کشیده و از پشت چشم تا مقدار
شش انگشت از گردن او سرخ می باشد اکثر در صحرا جفت جفت بصر می برد
و احياناً خیل خیل هم بنظر در می آیند و جفت آن را از صحرا آورده در خانه ها نگاه
می دارند و با مردم انس میگیرند القصة جفت سارسی است در سرکار من که
لیلی و سجنون نام نهاده ام روزی یکی از خواجه سرایان عرض کرد که در حضور من
اینها باهم جفت شدند حکم فرمودم که هرگاه باز اراده جفت شدن داشته باشند مرا
آگاه سازند هنگام سفیده صبح آمده عرض کرد که باز میخواهند که جفت شوند در لحظه
خود بجهت تماشا شتافتم ماده پاهای خود را راست گذاشته اندک خم کرد نر اول
یک پای خود را از زمین برداشته بر پشت او نهاد و بعد از آن پای دوم را و لحظه
بر پشت او نشسته جفت شد نگاه فرود آمد و گردن را دراز ساخته نول را بر زمین
رسانیده یک مرتبه برگرد ماده گشت یکی که بیضه نهاده بچه هم برآورد و از الفت
و محبت سارس با جفت خود نقلها غریب و عجیب بسیار شنیده شد چون بتواتر
رسیده و غرابت تمام دارد نوشته می شود از جمله قیام خان که از خانه زادان این
درگاه است و در فن شکار و قراری و قوت تمام دارد عرض کرد که روزی بشکار رفته بودم
سارسی نشسته یافتم چون نزدیک تر شتافتم از جای خود برخاسته روان شد و از رفتار
او اثرضعفی و الهی یافته شد جای که نشسته بود رفته استخوانی چله بامشقی پر

و در عرض دو سه روز آزار تمام میسر شد چنانچه بعد از صحت مدتی اثر ضعف و سستی
باقی می ماند عادتاً عافیت سخت است و حدیثی که می گویند که مردم را مردم
کهن سال که درین ملک توطی دارند شنیده شد که پیش ازین ده سال همن
قسم تب بهم رسانیده بود و تکرار گذشت بهر حال در آب و هوای گجرات
ربوبی ظاهر شد و ارض آمدن رعایت پشیمان آمد که حق حل و علی فصل و
کرم خویش این گزانی را که سبب نگرانی خاطر است از میان مردم بردارد روز
مبارک شده ستردهم بدیع الزمان پسر منیرا شاهرخ منصب هزار و ناصبی داد
و سوار و عادت علم سترهاری نافه خدمت فوجداری سرکار پیش تعین شد سند نظام
فوجدار سرکار لکهنو منصب هزاری داد و هفتصد سوار مندر گشت منصب علی
قلی درمی که از بعد از صوبه مدهار است نالمناس بهادر حال صاحب صوبه مدهار
هزاری داد و هفتصد سوار حکم شد سند هریر حان ناره منصب هزاری داد و چهار
صد سوار سربلندی ناست رتبه است حان را منصب هشتصدی داد و سصد و پنجاه
سوار سربلندی در بدو دهم حواحه ده بندی پنجم دست بار بونون ار ماورالنهر
منصوب یکی از اقوام خود برسم نادر ارسال داشته بود یک دست در راه صانع شد چهار
دست خدمت در او حلی رسانید حکم فرمودم که مبلغ پنجاه هزار روپیه حواله کس ایشان
نماند که از هر قسم منافع که مرصی حواحه داد انتفاع عوده نبرد و هزار روپیه
بمشارالده انعام شد و همدری وقت حان عالم که نود دارای انوار نانچگی گی رفته
بود یک دست نادر اشعانی که نیران ناری آگه می گویند بدشکس فرستاده بود از نظر
گذشت بظاهر علامتی که از بارداری نیران کرد ندارد بعد از نیرانیدن معاون ظاهر
میشود و روز مبارک شده نعم منیرا انوالصالح خویش مرحومی منیرا توسعجان
حسب الحکم ردگی آمده سعادت اسنان بوس د ناست هد مهر ندر و کلگی مرصع
بدشکس گذرانند منیرا توسعجان ار سادات رضوی مشهد اسم و سلسله آنها در حرسان
همیشه معمر و مکرم بوده اند و بالفعل برادر شاه عباس صده خود را به برادر خود منیر
انوالصالح مذکور نسبت کرده پدرش منیرا اب حاتم ناشی روضه رعد امام هشتم است
و منیرا توسعجان نمانی تربیت حصر عرش اشدانی نیرنه امار و منصب
تجرباری رسانده بود و تکلف خوب منیرا بود و نوکرا بعد از نیراگ مدهاش
و سناری از خویشان او برگرد او فراهم آمده بودند در صوبه دکی برحمت حق نبوست
اگرچه نیرنه نیرا ارو ماند و نظریه حقوق مدنی رعایاها نیرنه خصوص در تربیت نیر
دلانش بهاست توجه مدد ل گشت در اندک مدد نیرنه امار رسانند عادتاً ارو نا
ندر من نیرانه است روز مدهاک شده نعت و هفتم نیکم مستع الزمان نیرنه
هر در در انعام برحمت شد و نیکم رج الله هد مهر و هزار روپیه عادت فرمودم چون
مراج منیرا نیرا خوب در نیرانه بود دند که هوای گجرات نعت ناسار کار است حکم
مذکور گفت همنی که شما در شراب و انور معنای اندک کمی خواهند فرمود تمام

این کوفت شما بیکبارگی بر طرف خواهد شد و همین که من در یک روز هر دو ازینها کم کردم در همان روز اول بسیار فایده کرد روز مبارک شنبه سویم خورداد ماه قزلباش خاں بمنصب هزاروپانصدینات و هزارودویست سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت و عرضداشت گچپیت خان داروغه فیل خانه و بلوچ خاں قراول بیگی رسید که تاحال شصت و نه زنجیر فیل از نرو ماده شکار شده بود و بعد ازین هرچه شود عرضداشت خواهد شد حکم کردم که فیل پیر و آنچه خورد باشد زهار نگیرند و غیر ازین دو قسم از نرو ماده هرچه بغظر در آید شکار کنند روز دوشنبه چهار دهم مبلغ دو هزار روپیه بجهت عرس شاه عالم بسید محمد صاحب سجاده ایشان عنایت نمودم و اسب خامگی کچهی که از اسپان سره جام بود پیشکش نموده بود براجہ نرسنگه دیو مرحمت شد هزار روپیه به بلوچ خان قراول بیگی که بمحکمت شکار فیل تعین است انعام فرمودم روز سه شنبه پانز دهم اثر گرانی در سردر خود یافتم خبر به تب منجر شد شب پیاله هائے معتاد را نخوردم و بعد از نیم شب آزار خمار بر محنت تب افزودم و تا دم صبح بر بستر می طپیدم آخر روز کم شنبه شانزدهم تب تخفیف یافت و باستصواب حکما شب ثلثان معتاد پیاله خورده شد و بجهت خوردن شوربائے ماش و بزنج هر چند تکلیف میکردند و مبالغه می نمودند نتوانستم بخود قرار داد تا بحمد تمیز رسیده ام یاد ندارم که هرگز شوربائے بوغان خورده باشم امید که بعد ازین هم حاجت نه افتد چون درین روز غذا آوردند طبیعت رغبت نه نمود مچله سه روز و دو شب بفاقه گذشت با آنکه یک شبان روز تب کشیده ام و ضعف و بیطاقتی بسدیست که گویا مدتها صاحب فراش بوده ام اشتها مطلق نمانده و بطعام رغبت نمیشود و در حیرتم که بانی این شهر را چه لطانت و خوبی منظور بوده که در چنی سرزمین بے فیض شهر ساخته بعد ازو دیگران نیز عمر عزیز خود را درین خاکدان بر همه چیز گذرانیده اند هوایش مسموم و زمینش کم آب و رنگ بوم و گرد و غبار بدی که پیش ازین شرح داده شد آب بغایت زبون و ناگوار و رود خانه که در کنار شهر واقع است غیر از ایام برسات همیشه خشک میباشد چاهها اکثر شور و تلخ تالابها که در سواک شهر واقع است بصابون گاوارا دوغاب شده مردم اعیان که بقدر سامان دارند در خانه هائے خود برکها ساخته اند و در ایام برسات از آب باران پرمی سازند و تا سال دیگر ازان آب میخورند و مضرات آبی که هرگز هوا باو فرسد و راه بر آمد بخار نداشته باشد ظاهر است بیرون شهر بجائے سبزه و ریاحین تمام صحرا زقوم زار است و نسیمی که از روزه زقوم وزد فیض او معلوم مصرع

ای تو مجموعه خوبی بچه نامت خوانم

پیش ازین احمدآباد را گردآباد گفته بودم احوال نمیدانم که سمومستان نام نهم یا بیمارستان خوانم یا زقوم زار گویم یا جهنم آباد که شامل جمیع صفات است اگر موسم برسات مانع نبوده یکروز درین محنت سرا توقف نمی فرمودم و سلیمان وار بر نخت باد نشسته بیرون می شتافتم و خلق خدا را ازین رنج و محنت خلاص میساختم

و در عرص در سه روز آزار تمام میسراند چنانچه بعد از صحت مدتی اثر ضعف و سستی
باقی می ماند عایداً عاقبت تحیر است و حدی حائے نکستی کم میسرند و از مردم
کهن سال که درین ملک توطی دارند شنیده شد که بدش ارضی ده سی سال همین
قسم تپا بهم رسیده بود و تحیر گذشت بهر حال در آب و هوای گجرات
ربوبی ظاهر شد و ارض آمدن نعمت پشیمان امید که حق حل و علی بفصل و
کرم خویش ارض گزائی را که سبب نگرانی خاطر است از میان مردم بردارد روز
مبارک شده سیردهم بدیع الزمان بحر میرزا شاهرخ منصوب هزار و پانصدی دات
و سوار و عنایت علم سرمراری بافته خدمت فوجداری سرکار پیش تعیین شد سید نظام
فوجدار سرکار لکهدی منصب هزاری دات و هفتصد سوار ممتاز گشت منصب علی
قلی درمی که از تعینات صوبه قندهار است بالتماس بهادر خان صاحب صوبه قندهار
هزاری دات و هفتصد سوار حکم شد سند هربرخان تازه منصب هزاری دات و چهار
صد سوار سربلندی دات رودست خان را منصب هشتصدی دات و سیصد و پنجاه
سوار سرمرار فرمودم درینوقت قاسم خواجه ده بندی پنج دست بار توپون از ماوراءالنهر
منصوب یکی از اقوام خود بزم بیار ارسال داشته بود یک دست در راه مانع شد چهار
دست سلامت در اوجس رسیدند حکم فرمودم که مبلغ پنجاه هزار روبه حواله کس ایشان
دهاند که از هر قسم متاع که مرصی خواسته داند انتیاع نموده ببرد و هزار روبه
بمشارالده انعام شد و همدیروز وقت خان عالم که در دارال انوار بالچچی گری رفته
بود یک دست بار اشیائی که بران پارسی اکنه می گویند پیشکش فرستاده بود از نظر
گذشت بظاهر علامتی که از بارداری تمیز توان کرد ندارد بعد از پزاندن تفاوت ظاهر
میشود و روز مبارک شده بستم میر ابوالصالح خویش مرحومی میرزا بوسهجان
حسبالحکم ردی آمده سعادت استان بوس در بابت صد مهر بدر و کلگی مرصع
پیشکش گذراندند میرزا بوسهجان از سادات رضوی مشهد است و ساحله اینها در حرمان
همسایه معمر و مکرم بوده اند و بالفعل برادر شاه عباس صده حو را به برادر خود میر
ابوالصالح مذکور نسبت کرده پدرش مرا اتع خادم ناشی روزه رضیه امام هشتم است
و میرزا بوسهجان بمانی تربیت حضرت عرش اشیائی بمرته امارت و منصب
پنج هزار روبه بود و تکلف خوب میسر بود و بکر را بعیار بزرگ میگذشت
و بصری از خویش او برگرد او فراهم آمده بودند در صوبه دکی برحمت حق بدوست
اگرچه بزرگ بسیار آمو ماند و نظریه حقوق قدم رعایتها نمانند خصوص در تربیت بحر
کانش بهانت توجه مدخل گشت در اندک مدت بمرته امارت رسانیدم عائداً او تا
بدر برق بسیار است روز مبارک شده بستم و هفتم بحکم مسدع الزمان بستم
هر روز در انعام مرحمت شد و بحکم روح الله صد مهر و هزار روبه عدايت فرمودم چون
مراج مرا بصرار خوب در بافته بود دند که هوای گجرات نعمت ناسازگار است حکیم
مذکور گفت همین که شما در شراب و اینیون معتاد اندک کنی بخواهند فرمود تمام

ماهی ها بجمعی از بندها که حاضر بودند قسمت نموده شد شب شنبه غره اردی بهشت ماه از منزل مذکور کوچ فرموده به یسارل و توأچیل حاکم کردم که از مواضعی که بر سر راه و نزدیک برای واقع است بپویه و بلجاره آنجا را جمع ساخته بتصور بیاورند که بدست خود خیر کنم که هم باعث مشغولیت و هم نامردان بفیض میرسند کدام مشغولی به ازین خواهد بود روز دو شنبه سویم شجاعت خاں عرب و همت خاں و دیگر بندگان که از تعینات صوبه دکن و گجرات بودند دولت آستان بوس دریافتند مشایخ و ارباب سعادت که در احمدآباد توطن دارند ملازمت نمودند روز سه شنبه چهارم کنار دریا به محمود آباد محل نزول عساکر اقبال گشت رستم خاں را که فرزند شاهیان بحکومت گجرات گذاشته بود بسعادت زمینی بوس سرفراز شد جشن مبارک شنبه ششم در گذار تال لاکریه ترتیب یافت نادر خاں حسب السکم از صوب دکن آمده بسعادت کورنش فرق عزت برافراخت بفرزند شاه جهان انگشتری الماس از بابت پیشکش قطب الملک که هزار مهر قیمت داشت مرحمت شد اتفاقاً دران الماس سه خط در برابر یکدیگر و خط مسرف در زیر آن واقع بود چنانچه نقش لله ظاهر میشد این الماس را از نوادر روزگار دانسته فرستاده بود حالانکه رب و تراش در جواهر عیب است لیکن بظاهر عام قریب بود و معیناً از معدنی که معتبر است نبود چون فرزند شاه جهان میخواست که از غنایم فتح دکن یادبود به جهت برادرش شاه عباس فرستد این الماس را با دیگر تحفه ها بجهت ایشان ارسال میدارد درین روز هزار روپیه در وجه انعام برگه های باد فروش عنایت فرمود مشارالیه گجراتی الاصل است و از نقل و سرگذشت احوال این ملک استحضار تمام دارد نامش بونته بود یعنی نهال بخاطر رسید که پیر مرده را بونته گفتن به نسبت است خصوص السال که بسحاب مکرمت ما سرسبز و بارور بوده باشد بذرا بر حکم فرمودم که بعد ازین او را برگه های میگفته باشند بزبان هندوی درخت را میگویند روز جمعه هفتم ماه مذکور موافق غره جمادی الاولی در ساعت مسعود مختار به مبارکی و فرخی بشهر احمدآباد در آمد و وقت سواری فرزند بلند اقبال شاه جهان بیست هزار چرن که پنج هزار روپیه باشد بجهت نثار آورده بود تا در دولتشانه نثار کنای شتافتن چون بدولتشانه نزول اقبال فرمودم طرک مرعج که بیست و پنج هزار روپیه قیمت داشت بوسم پیشکش گذرانید و از بندگان او که درین صوبه گذاشته بود نیز پیشکشها آوردند همه جهت قریب بچهل هزار روپیه شده باشد چون بعض رسیده که خواجه بیگ میرزای صفوی در احمد نگر بجوار مغفرت ایزدی پیوسته خنجر خان را که بفرزندای برگزیده بود بلکه از فرزند ملکی گرامی تر میداشت و در حقیقت جوان رشید خدمت طلب و بنده قابل تربیت است بمقتضای دوهزاری ذات و سوار از اصل و اضافه سرفراز ساخته حراست قلعه احمد نگر بعهده او مقرر فرمودم درین ایام از شدت گرما و عفونت هوا بیماری در میان مردم شایع شده و از اهل شهر و اردو کم کسی باشد که دو سه روزنه باین بلا مبتلا نشده باشد تب محرق یا درد اعضا بهم میرسد

نقش سکه صورت میوان مطابق ماه مهر

نقش سکه صورت عقرب مطابق ماه آبان

نقش سکه صورت قوس مطابق ماه آذر

نقش سکه صورت خدی مطابق ماه دی

نقش سکه صورت دلو مطابق ماه بهمن

نقش سکه صورت حوت مطابق ماه اسفندارم

ایزدست نقش هاس سکه عهد جهانگیدی که یکطرف ان بشکل بروج دوازده گانه نقش
میشد و من بسعی بسیار اصل ان سکهاس دوازده گانه را بهم رسانیده نقل
انها بعینه درنمقام نقش میکنم

نقش سکه صورت حمل مطابق ماه فروردین

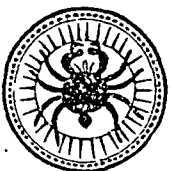
نقش سکه صورت ثور مطابق ماه اردیبهشت

نقش سکه صورت جوزا مطابق ماه خرداد

نقش سکه صورت سرطان مطابق ماه تیر

نقش سکه صورت اسد مطابق ماه مرداد

نقش سکه صورت سنبله مطابق ماه شهریور

سپار می کشیدند و تا رسیدن ناگزیر مسافت بعید نایستی بیمود لحاظم گذشت که ایام تاسنن درین موسم در آنجا نوحه نورمانیم چون تعریف برشکال ملک گجرات سیر شدیده می شد و شهرت احمد آباد را بدین معانی رسانده بود قصد گجرات بخیال گذشت احراز نمودن احمد آباد قرار گرفت و از آنجا که حمایت و حراست این حق سنجانه همه حاضر همه وقت حاط و باصران بپارمده است مقارن اینکال حاضر رسید که در آن روز اگر انوراء ظاهر شد و مردم بسیار تلافی میشوند مدبرین معصع عزیمت آگره که باهام عیسی در حاطر پرتو افکنده بود مصمم گشت حش مبارک شده بیست سوم منزل حالون ترتیب یافت بدش ارس صافه سکه چنان بود که یک روز در راسم مراقبش میکردند و هر روز دیگر نام مقام و ماه و سنه حلوس در بنوا لحاظ رسید که بجای ماه صورت برچی را که با آن ماه منصوب باشد نقش کندند مثلاً در ماه فروردی صورت بوه و در آردی بهشت شکل ثور و چون همچنین در هر ماه که سکه شود بکطرف صورت آن برح را بدوئی نقش کنند که حضرت دیر اعظم ازان طالع باشد و این تصرف جامع می است و تا حال شده بود *

درین روز اعتقاد خان بعد از علم سروراری یافت به مروتیان که از تعینات صوبه دنگانه است دیر علم مرحمت شد و شب شده بیست و هفتم در موضع بدرواله ار برگده سهر بدول اقبال اتفاق افتاد و درین منزل آوار کوبل شغیده شد کوبل مرغی است از عالم راع عایناً در حقه حورق تر هر دو چشم راع سیاه می باشد و از کوبل سرخ مانده او حالهای سعید می دارد و بر سیاه نگرنگ است در او رعایت خوش آوار می باشد بلکه آوار او را هیچ بدست نیاوراده او بیست کوبل در حقیقت بلبل هندی است همچنان که مستی و شورش به بلبل در بهار میداشد آشوب کوبل در آمد درسات که بهار هندوستان است می شود باله اش رعایت دلنش و موثر است و آغار مستی او مقارن است برسدن اندک اکثر در درخت اندک می بشیند و از رنگ و بوسه اندک مستطوط است و از عراب آنکه کوبل خود بچه از بیضه مرغی آرد و در وقت نصد بهان هر جا آشپانه راع را حالی می ناند بیضه آن را بدقار شکسته بدرون می اندازد و خود بجای آن بیضه می نهد و میبرد و راع آن را بیضه خود تصور کرده بچه مرغی آرد و پرورش میدهد و این امر عراب را من خود در آنجا مشاهده کرده ام شب کم شده بیست و نهم گذاردنای مهبی منزل شد و حش مبارکسند دران میل ترتیب یافت دو چشمه در کنار درنای مهبی ظاهر شد رعایت آب صاف داشت چنانچه که اگر دانه حسکاش هم در او افتد تمام ظاهر میشود تمام آن روز بهمراهی اهل محل گذرانیده شد چون سیر منزل دلکش بود مردم که بر لب هر چشمه صفا بودند روز جمعه در درنای مهبی شکار ماهی کرده شد و ماهی های کلا بولک دار بدام افتاد بیست و نهم در شاه جهان حکم شد که شمشیر خود بپارماد بعد ازان بامرا و مردم که شمشیر های که در کمر بسته اند میدادند شمشیر آن مردم بهتر از همه بود

خاص بشکار فیل متوجه شدم چرا که فیل در کوهستانی واقع است و فراز و نشیب بعینار گذار پیداده بصعوبت میسر است بدش ازین جمعی کثیر از سوار و پیاده بطریق قمرغه دور جنگل را احاطه نموده بودند و بیرون جنگل بر فراز درختی بیهت نشستن من تخته از چوب ترتیب داده در اطراف آن بر چند درخت دیگر نشیمن ها بیهت آمرا ساخته بودند دو بست فیل نر با کفند های مستقیم و بسیاری از ماده فیلان آماده داشته و بر سر فیل دو نفر فیلان از قوم جرگه که شکار فیل مخصوص آنهاست نشسته و مقرر شده بود که فیلان صحرایی از اطراف جنگل بتصور بیآرند تا تماشا شکار آنها کرده شود قضا را در وقتی که مردم از اطراف به جنگل در آمدند از انبوهی درخت و پست و بلند بسیار سلسله انتظام از هم کسینت ترتیب قمرغه برجا نماد فیلان صحرایی سراسیمه بهر طرف روه نهادند و دوازده زنجیر فیل از نو ماده بایی ضلع افتادند چون بیم آن بود که مبادا بدر روند فیل های خانگی را پیشتر رانده هرجا یافتند بستند اگر چه فیل بسیار بدست نیامدند غایتاً دو فیل نفیس شکار شد بغایت خوب صورت و اصیل و تمام عیار چون کوهی را که در میان جنگل واقع است و این فیلان در آن جنگل می بودند را کس بهازی می گویند یعنی دیو کوه بایی نسبت را در آن سر و پا سر که نام دیوهاست این هر دو فیل را نام کردم روز سده شنبه چهاردهم و کم شنبه پانزدهم مقام فرمودم شب مبارک شنبه شانزدهم کوچ نموده بمنزل کره باره نزل اجلال اتفاق افتاد حاکم بیگ که از خانزاده درگاه است بخطاب حاکمستانی سرفراز گشت و مبلغ سه هزار روپیه بسنگرام زمیندار کوهستان پنجاب انعام شد چون گرما نهایت اشتداد داشت و سواری روز متعذر بود کوچ بشب قرار یافت روز شنبه هیجدهم در برگنه درحد منزل شد روز یکشنبه نوزدهم حضرت فیرو اعظم عطیه بخش عالم در شرف خانه حمل جلوه جهان افروزی فرمود درین روز جشن عالی ترتیب یافته بر تخت مراد جلوس فرمودم شهنواز خان را که بمنصب پنج هزار دینار سرفرازی داشت بعنایت دو هزار سوار دو اسبه و سه اسبه ممتاز ساختم خواجه ابوالحسن میر بخشعی بمنصب چهار هزار دینار و دو هزار سوار اصل و اضافه سرفرازی یافت چون احمد بیگ خان کابلی که بحکومت کشمیر سرفرازی داشت تعهد نموده بود که در عرض دو سال فتم ولایت تبت و کشتوار نماید و آن وعده مذقضي گشت و این خدمت ازو بانصرام نرسید بذابری او را معزول ساخته دلاور خاں کاکرا را به صاحب صوبگی کشمیر سر بلند می بخشیدم و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت فرمودم و او نیز خط تعهد سپرد که در عرض دو سال فتم تبت و کشتوار نماید بدیع الزمان پسر شاه رخ میرزا از جاگیر خود که در سلطان پور داشت آمده سعادت استانبوس دریافت قاسمخان را بعنایت خنجر مرصع و فیل سرفراز ساخته بحکومت صوبه پنجاب رخصت فرمودم شب سه شنبه بیست یکم از منزل مذکور کوچ فرموده عنان موکب اقبال بصوب احمد اباد معطوف داشتم چون از شدت گرما و عفونت هوا محنت

سرور حال نه منصب دو هزار و پانصدی و هزار و چهار صد سوار سرور گشت معتمد
 حال منصب هزاروی و سیصد و پنجاه سوار سربلندی یامت نه ایبرای سنگدل و مدائی
 حال اسب صد مهری عنایت شد چون صوبه پنجاب تحفظ و حراست اعتمادالدوله مقرر
 است حسب التماس او میر قاسم بخشی اعدیان را که نسبت و سلسله ایشان دارد
 حکومت صوبه مذکور سرور فرمود و منصب هزار دات و چهار صد سوار و خطاب قاسم
 حانی مرحمت کردم پیش اری سراج لجهمی برای اسب عراقی عنایت نموده نمود
 درن تاریخ میل و اسب ترکی کشیده رحمت نگاله فرمودم حمام ناعام کمر شمشیر مرصع
 و تسلیح مرصع و اسب یک عراقی دیگر ترکی و خلعت سروراری یامته رحمت وطن شد
 صالح برادر راده آصفیان مرحوم را منصب هزاروی و سیصد سوار ممتاز ساخته رحمت
 صوبه نگاله فرمود و اسپی مشارالیه مرحمت شد درن تاریخ میر حمله ار عراق آمده
 دولت رمی دوس در یامت مشارالیه ارسادات معتبر اصفهان است و سلسله آنها در
 عزان همیشه عزت داشته اند و الحال برادر راده او میر رومی در خدمت برادر شاه
 عناس منصب مدارب اختصاص دارد و شاه صند خود را باو نسبت کرده میر حمله
 بدش اری سپهاده سال ار عراق بر آمده بود محمد علی قطب الملک نگلکده رفته بود
 نامش محمد امینی است و قطب الملک او را منر حمله خطاب داده بود مدد ده سال
 مدار علیه او بوده و صاحب سامان شده بعد از آنکه قطب الملک مذکور و نعمت حیات سپرده
 و دولت ریاست نه برادر راده او رسیده بمیر سلوکی که خاطر حواء او باشد نکرده و منر
 رحمت گرفته بوطی شتافته و شاه نبار نسبت میر رومی و عزتی که مردم صاحب سامان
 را در نظرها منعاشد بمیر مذکور توحه و شفقت بنماز طاهر فرموده و او در پیشکشهای
 لای گذاریده مدت سه چهار سال در عراق بسر برده و ماک ها بهم رسانیده چون مکرر
 معروض گشت که او اراده خدمت ابن درگاه دارن فرمان فرستاده بدرگاه طلب فرمودم
 و مشارالیه معرر رسیدن فرمان ترک تعلقات نموده خرنده روه احلاص بدرگاه نهاد
 و درن تاریخ معربا توسط معتمد گشته دوارده واس اسب و نه تعور قماش و دو
 انگشتری پیشکش گذراند چون ار روه عقیدت و احلاص آمده مشمول عواطف
 و مراحم ساحه بالفعل نیست هزار درن حرچه و خلعت عنایت شد و درن زور
 خدمت بخشی گری اعدیان را ارتعیر ماسم حال بعد از آنجا مرحمت فرمودم و حواحه
 عاقل را که ار بددهای قدیم است خطاب عاقل حانی سرور فرموده اسب عنایت
 فرمودم زور جمعه دلاور حال ار دکی آمده سعادت آستان فرس در یامت صد مهر و هزار روزه
 در گذراند ناظر خان خود دار صوبه ملتان منصب هشتصدی دات و سیصد سوار سرور
 گشت تجارت حال و ناوری رمید دار صوبه ملتان ناعام میل ممتاز شدند زور شده یاردهم
 معرم شکار میل از دوحه کوچ فرموده در مرصع کوه ناره درول احلال إتفاق امتاده زور
 نگشته دواردهم مرصع سحارا محل و د مویک منصور گشت از پنجا تاد و حد هشت
 کوه است و تا شکارگاه یک و دیم کوه عناح زور دوشده سیردهم نا جمعی ار بددهای

جشن هیوز دهمین نوروز از جلوس همایون

شب که شنبه بیست و سوم ربیع الاول سنه ۱۰۱۷ هجری بعد از گذشتی چهارده نیم گهری تحویل آفتاب یعنی حضرت نیر اعظم عطیه بخش عالم به برج حمل اتفاق افتاد و تا این نوروز جهان افروز دوازده سال از جلوس همایون این نیازمند درگاه الهی بخیر و خوبی گذشته سال نو بمبارکی و فرخی آغاز شد روز مبارک شنبه دویم ماه فروردی ماه الهی جشن وزن قمری انجمن افروز گشت و سال پنجاه و یکم از عمر این نیازمند درگاه ایزدی بمبارکی آغاز شد امید که مدت حیات در مرضیات الهی صرف شود و نفسی بے یار و نگردد بعد از فراغ وزن تازه بتازه بزم نشاط ترتیب یافت و بندهای خاص بساغر ابریز عنایت سرخوش گشتند درین روز آصفخان که بمنصب پنجهازری ذات و سه هزار سوار سرفرازی داشت بعنایت چهار هزار سوار دو اسپه و سه اسپه ممتاز شد و تابتخان بمنصب عرض مکرر سرفرازی یافت خدمت توپخانه بمنصب خاں مرحمت نمودم و اسپ کچھی که پسر دلاور خاں پیشکش آورده بود با آنکه تا در ولایت گجرات نزول مرکب اقبال اتفاق افتاده مثل این اسپ بسرکار نیامده چون میرزا رستم بسیار اظهار میل و خواهش نمود خاطر او را عزیز میداشتم باو عنایت نمودم بجام چهار انگشتی از الماس و یاقوت و زمرد و نیلم و دو دست باز مرحمت شد و براجہ لچھمی نراین نیز چهار انگشتی از لعل و عین الہرہ و زمرد و نیلم نیز عنایت شد مروتخان از بنگالہ سه زنجیر فیل پیشکش فرستاده بود دو فیل خاصه شد شب جمعہ فرمودم کہ دور تال را چراغان کردند بغایت خوب شده بود روز یکشنبه حاجی رفیق از عراق آمده سعادت آستان بوس دریافت و مکتوبی کہ برادرم شاه عباس مصحوب او ارسال داشته بود گذرانید مشارالیه غلام میر محمد امین خاں قافله باشی است و میر او را از عالم فرزندان تربیت کرده در واقع خوب خدمتگاریست مکرر بعراق آمد و رفت نموده بہ برادرم شاه عباس آشنا شده در پی دفعہ از اسپان پنچاق و اقمشہ نفیسہ آورده بود چنانچہ از اسپ ہاے او چند اسپ داخل طوایل خاصہ شد چون بذہ کار آمدنی و خدمتگار لایق عنایت است بخطاب ملک التجار سرفراز ساختم روز دوشنبہ براجہ لچھمی نراین شمشیر خاصہ و تسبیح مرصع و چهار دانه مروارید بجہت حلقہ گوش مرحمت نمودم روز مبارک شنبہ میرزا رستم کہ بہ منصب پنجهازری ذات و هزار سوار سرفراز بود باضافہ پانصد سوار امتیاز یافت اعتقاد خاں بمنصب چهار هزار و ہزار سوار ممتاز شد

حکم جهانگیر

حکم مرمودم که اس دوازده ساله احوال را یک حلقه ساخته نموده های متعدد
ترتیباً نمایند که به مدد های خاص عنایت مرمایم و سایر دلاور مستند شود که ارباب
دولت و اصحاب سعادت دستور العمل روزگار خود سازند *

آوردند که در پی نزدیکی شیربهرت که بمردم راهگذری مزاحمت و آسیب میرساند و در پیشه که میباشد کله و استخوان چنده از آن میان که تازه خورده بود دیده شد بعد از دو بهر روز بشکاران شیرسواری نموده بیک زخم بندوق کارش ساختم اگرچه شیرکلان بود غایتاً ازینهم کلان تر بارها زده شد از جمله شیرے که در قلعه مازدو زده بودم هشت و نیم من بود این هفت و نیم من بوزن در آمد یکمن از آن کمتر روز سه شنبه بیعت و سوم سه و نیم کروه و کسرے کوچ نموده بر لب آب بایمبا نزل نمودم روز کم شنبه بیعت و چهارم قریب بنش کروه طی نموده در کنار تال همده منزل شد روز مبارکشنبه بیست و پنجم مقام فرموده بزم بیاله ترتیب یافت و بندهای خاص بساغر عنایت سرخوش گشتند نوازش خال را بمنصب سه هزار پی و دو هزار سوار که اضافه پانصد پی ذات باشد سرفراز ساخته و خلعت و فیل مرحمت نموده رخصت جاگیر فرمودم و محمد حسین سبزرک را که بجهت ابتیاع اسپان راه واریه بلخ فرستاده شده بود در پی تاریخ بدرگاه رسیده سعادت زمین دوس دریافت از اسپان آورده او یک اسپ ابرش بغایت خوش رنگ و خوش بست است تاحال باین رنگ ابرش دیده نشده بود و چند راه وار دیگر خوب آورده بود بنابراین او را بخطاب تجارت خان پی سرفراز فرمودم روز جمعه بیست و ششم پنج کروه و یک باو طی نموده در موضع جالود منزل شد و راجه لچیمی در این عموی راجه کوچ که الحال ملک گجرات را باو عنایت فرموده ام اسپ عنایت کردم روز شنبه بستم و هفتم سه کروه کوچ کرده در مقام بوده نزول اجلال اتفاق افتاد روز یکشنبه بستم و هشتم پنج کروه طی نموده کنار قصبه دوحه که این قصبه سرحد گجرات و مالوه است محل نزول ریایات جلال گشت پهلوان بهاولدین برق انداز بچه لنگوری را بابزی به ملازمت آورده عرض نمود که در راه یکی از توپیان این بنده لنگور ماده را که بچه خود را در سینه گرفته برائے درختی نشسته بود می بیند و آن سنگ دل رحم نکرده ماده لنگور را به بندوق میزند بمچرد رسیدن بندوق بچه را از سینه جدا کرده بر شاخی میگذارد و خود بر زمین افتاده جان می سپارد در پی اثناس من رسیدم و آن بچه را فروه آورده بجهت شیر خوردن نزدیک این بز بدم حق تعالی بز را برو مهربان ساخته شروع در لیسیدن و مهربانی کرد و باوجود عدم جنسیت باهم چنان الفت گرفته اند که گویا از شکم او برآمده فرمودم که بچه را از جدا سازند بمچرد جدا ساختن بز آغاز فریاد و بیطاقتی کرد و بچه لنگور نیز بی تابی بسیار نمود اما الفت بچه لنگور بجهت شیر خوردن چندان تعجب ندارد و مهربانی بز بان بچه جاع تعجب بسیار است لنگور جانور پست از عالم میمون غایتاً موه میمون بزرده مایل و رویش سرخ و موه لنگور سفید و رویش سیاه و دم لنگور دوچندان از دم میمون دراز است بنابراین غرابت این مقدمه نوشته شد روز دوشنبه بیست و نهم مقام نموده بشکار نیله گاؤ رفتیم و دو نیله گاؤ یکے نرویکے ماده به بندوق بدم روز سه شنبه سی ام نیز مقام واقع شد *

تمام شد جمله اول توزک جهان گیزی

مردۀ بود او را بر بالای کاه انداخته شسته اند اتفاقاً گارس آمده از آن کاه میخورد و می میرد و بعد از آن سگی چند از گوشت آن گاو خورده تمام مردۀ اند و کار تمام رسیده که از توهم مرگ پدر نزدیک پسر و پسر نزدیک پدر نمی رود و از عواسب آنکه در محله که ابتداء بیماری از آنجا شده بود آتشی در گرفته قربان سه هزار خانه در آن محله می سوزد و در آنجا طبعانی استخوانه صراحی که اهل شهر و مواضع و نواحی بر میگیرند شکل مستطیری بر درهائی خانه ظاهر شده می بیند سه دایره گل بر روی هم و دو دایره اوسط و یک دایره خورد و دیگر دوار که میان آن بیاض ندارد و این اشکال در همه جاها می رسیده و در مصاحد نیز ظاهر میگردند از روزی که آتش افتاده و این اشکال نمایان گشته می الحمله تحقیقی در آن میگویند که شده است چون این مقدمه عراست تمام داشت نوشته شد عایناً بقانون حرد راست نمی آید و عقل من قبول این معنی نمی کند و العلم عند الله امید که حق حل سبحانه تعالی بریندهای گناه کار خود مهربان گردد و این نذیه نالکیده نجات یابد روز مبارک شده هر دم درویم گروه کوچ نموده در کنار آب مهبی منزل شد در آن روز زمیندار حام دولت رمن موس در یافته پنجاه راس اسب پیسکش و صد مهر و صد روپیه بدر گذراند نامش حسا است و حام لقب است هر کس که حاشش شود او را حام میگویند و این از زمینداران عمده ملک گجرات است بلکه از راجهای نامی هندوستانست ملکش در بنای شور مقصود است پنج شش هزار سوار همدش میدارد و در وقت کار ناده دوارده هزار سوار هم سامان میتواند داد و در ولایت او اسب بسیار هم میرسد چنانچه تا دو هزار روپیه اسب کچھی خرید و مروت می شود نراجه مذکور خلعت عفايت فرمودم و همدرونی روز کچھی توانی راجه ولایت کوچ که در اتصاله دلا ننگاله واقعست سعادت استادوس در یافته پانصد مهر بدر گذراند و عفايت خلعت و حشر مرصع سر قرار گشت نوازش حان پسر سعد حان که حکومت ولایت چونکره تعنی بود ندولت رمن موس استدعای نام روز جمعه در دهم مقام شد روز ششم نستم چهار گروه پاؤ کم کوچ نموده در کنار تال حیدر درول فرمودم روز یکشنبه نستم و یکم چهار گروه و نیم کوچ کرده در کنار دل در والۀ مرود آمده شد در آن روز حرموت عظمت حان گجراتی که نسمت بیماری در احمد آباد مانده بود بمساجع حلال رسید او از بندهای مراد حان بود و خدمات ملک اروسه می آمد و از حقیقت ملک دکن و گجرات وقوف تمام داشت خاطر حق شناس از حرموت او گرانی بد بروت در تال مذکور گیاهی بنظر درآمد که مجرد رسیدن انگشت و با سرچوئے بر گشایش میسر هم می آورد و بعد از زمان نار شگفته میگرد و برگش از عالم برگ درخت نمیرسد نستم نامش مغربی شجره ایست و بهندی لحوئی میگویند و لاج معنی خدا است چون از رسیدن دست و انگشت سر هم می آرد از نسمت به خدا نسمت پدید اند ے تکلف حالیه از عرابی نیست و نامش را هم نمک یافته اند و میگویند که در حشکی هم میشود روز دوشنبه نیست و دوم مقام شد قراولان حمر

از سادات سیفی بوده و نسبت خانزادی موروثی باین درگاه دارد از تعینات لشکر دکن بود گویا روزی چند در آن لشکر به تنگدستی و پریشانی میگذرانید و چون مدتی بود که باضافه منصب سرورازی نیافته بود توهم بے عنایتی من علاوه آن میشوند و از آشوب خاطر و تنگ حوصلگی بلباس تجرد در آمده سر بصرای آوارگی می نهد و در عرض شش ماه تمام ملک دکن را از دولت آباد و بیدر و بیجاپور و کرناتک و گلکنده سیر کرده به بندر وایل میرسد و از آنجا بکشتی نشسته در بندر کوه می آید و بندر سورت و بروج و دیگر قصبات را که در سیر واقع بود سیر نموده باحمد آباد میرسد در بنوقت زاهد نام یکی از نوکران فرزند شاهجهان او را گرفته بدرگاه آورد حکم فرمودم که باینده گران بحضور آورند چون بنظر در آمد پرسیده شد که باوجود حقوق خدمت پدر و جد و نسبت خانزادگی باعث این بیسعادت می چه بود عرض کرد که در خدمت قبله و مرشد حقیقی دروغ نمیتوان گفت راستی آنکه پیش ازین امیدوار مرحمت بودم و ازینکه طالع موافقت نکرد ترک تعلقات ظاهری نموده سراپیمه رو بادی غربت نهادم چون از گفتارش آثار صدق ظاهر بود در دام اثر کرد و از آن شدت فرو آمدم و پرسیدم که درین سرگشتگی عادلخان و قطبالمک و عنبر هیچ کدام را دیده معروض داشت که هرگاه طالع من درین درگاه مدد نکرده باشد و ازین دولت که بحریست بیکران لب تشنه مراد مانده باشم حاشا که بچشمه سار آنها لبها همت تر سازم و بریده باد سرے که بمسجود این درگاه رسیده باشد و بدیگرے فرود آید از روزیکه قدم بادی غربت نهاده ام تا حال وقایع خود را بطریق روزنامهچه بر بیاضی ثبت نموده ام حقیقت احوال من از آنجا ظاهر خواهد بود اینحرف بیشتر موجب ترحم گشت و مسودات او را طلبیده خواندم معلوم شد که درین سرگشتگی و غربت محنت و ریاضت بسیار کشیده و اکثر پیاده گردیده و بقوت ناگزیر عاجز گردیده از بجهت خاطر باو مهربان شد و روز دیگر بحضور طلبیده بند از دست و پایش فرمودم که بر دارند و خلعت و اسب و هزار روپیه خرجی عنایت شد و منصب او آنچه بود ده پانزده اضافه مرحمت نمودم و چنداں اظهار لطف و عنایت فرمودم که هرگز در مخیله او نگذشته بود بزبان حال این بیت میگفت

اینکه می بینم به بیداریست یارب یا بخواب

خوبشتر را در چنیز نعمت پس از چندین عذاب

روز کم شنبه هفتم شش کوه کوچ فرموده در مقام باره سینور نزول اقبال اتفاق افتاد پیش ازین مذکور میگشت که در کشمیر اثروائے ظاهر شد و درین تاریخ عرضداشت واقعه نویس آنجا رسید نوشته بود که درینماک عات و با اشتداد تمام یافته و کس بسیار تلف میشود باین طریق که روز اول در در سروتپ بهم میرسد و خون بسیار از بینی می آید روز دریم جان بحق تسلیم می کند و از خانه که یک کس فوت شد تمام مردم آن خانه در معرض تلف اند و هرکه نزد بیماری یا مرده برود بهمان حال مبتلا میگردد از جمله شخصی

اربددهای درگاه را که بخدمت آن صوبه یعنی شده بودند مشغول عواطف و دوازش
 بندرج ساحه رحمت و مروت ارحمه شجاعت حال عرب را بنصب دوهزار و
 پانصدنداد و دوهزار سوار اراصل و اصابه سرورار مرموده نغاره و اسب و خلعت عنایت
 شد و همت حال را بنصب هزار و پانصدی و هسند سوار سرورار ساحه خلعت و
 مل لطف مروت کفایت حال که بخدمت دوانی صوبه مذکور اختصاص دارد بهزار
 و دویسی و سصد سوار اراصل و اصابه مقدار گشت صبی حال بخشی ناسب
 و خلعت سرورار شد حواحه عاقل را بنصب هزار و پانصدی و ششصد و پنجاه سوار
 اراصل و اصابه اختصاص بخشیده بخدمت بخشی گری احداث نعم مروت
 و خطاب عاملکابی امدار ناست و سی هزار درو نوکل قطب الملک که پیشکش
 آورده بود انعام مرحمت شد درسی قاری فرید شاهجهان نار و نه در امراه بخت او
 آورده بودند بنظر گذارند که باحال ناس دلایی داده شده بود مروت که درن کند
 بی بی بیست و نه دله و نه ماشه و انداز چهل و نه دله برون درآمد روز جمعه دوازدهم
 شکار رفته دو دله گاؤ یکی برو یکی ماده شکار شد و رو شده ساردهم سه دله گاؤ دو
 مرو یکی ماده نه بدوق ردم روز یکشنبه چهاردهم شمع اسمعیل ولد شیخ محمد
 عوث خلعت و ناصد رفته خرچه عنایت مروت روز دوشنبه پانزدهم شکار رفته دو
 ماده دله گاؤ نه بدوق ردم روز سه شنبه شانزدهم مشایخ گجرات را که سعادت آمده
 بودند مرتبه دیگر خلعت و خرچه با اراصلی مدد معاش داده رحمت مروت و نه
 هر یک از آنها کدایه از کدای حانه حاصه مثل نصد کشف و نصیر حسینی
 و روضه الاحیاء مرحمت شد و بر پشت آن کسب بازیم آمدن گجرات و مرحمت
 نمودن کدای مروت گشت در نصد که شهر احمد آباد از درول زانات حال آراسگی
 داشت شعل شهابوری می اسی بود که از باب استحقاق را بنظر در آورده و ورمی
 عنایت مروت و نا آمده شمع احمد صدر و چندی از بددهای مرادان نعم شده
 بودند که دروشان و مستحقان را بلامرت می آورده باشند و مریدان شمع محمد
 عوث و بدو شمع و حبه الدس و دیگر مشایخ در حکم مرموده بودم که از ارباب استحقاق
 هر جا گمان داشته باشند بخدمت حاضر سارند و همچنین در محل چندی از عوار
 بهمنی خدمت مقرر بودند که صدفها را بنظر بگذارند و همگی همت مصروف
 ان بود که چون بعد از سالها مثل می بادشاهی بطالع مقرران ان ملک آمده باشد
 ماند که همت احدی مستحرم نماد و حق تعالی شاهد است که درن عربت کوتاهی
 نکرده ام و هیچ وقت ارمی شعل فارغ نبوده ام اگرچه از آمدن احمد آباد املا محفوظ
 نشده ام عاقل خاطر حقیقت شناس را ناس حورسند دارم که آمدن می موجب راهبیت
 حال جمعی کثیر دروشان شد و حلقی بدوا رسد روز سه شنبه شانزدهم کوکب پسر
 مروحان را که در بره بدور بلخاس و در آورده سر نصیرای عبت بهاده بود گرفته
 آوردند و شرح ان برسم احوال آنکه کوکب بدو ویر عدد اللطف ترویجی است که

شد و گرد و خاک فرو نشست چون این ملک رنگ بزم است یقین که در برسات گرد
و خاک نباشد و گل و لاله نشود صحراها سبز و خرم گردن خوب خواهد بود بهر حال
نموده از برسات هم دیده شد روز سه شنبه پنج و نیم گروه کوچ نموده در گذار موضع جبر سیدما
قبول اقبال افتاد درین منزل خبر رسید که مانسنگه سیزده جان بمالکان جهنم سپرده
تفصیل این اجمال آنکه سیوره گروهی اند از ملاحد هتود و همیشه سرویا برهنه میباشند
جمعی موسه سرو ریش و بروت میکنند و بعضی می تراشند و لباس دوخته نمی
پوشند و مدار اعتقاد آنها برین است که هیچ جاندار را آزرده نداید ساخت و طایفه
بنایه آنها را پیرو مرشد خود میدانند بلک سجد و پرستش مینمایند و این سیوره ها
دو قوه اند یکی را بتا گویند و دیگر کرتل مانسنگه مذکور سردار طایفه کرتل بود
و بالپند کلان کرده پناه و پیوسته در خدمت حضرت عرش آشیانی می بودند
چون انحضرت شفقار شدند و خسرو گریخت و من از پی او ابلغار کردم رایسنگه برنیده
زمیندار بیکانیر که به یم قریب و نوازش انحضرت بمرد امارت رسیده بود از مانسنگه
مذکور مدت سلطنت و پیش آمدن احوال مرا می پرسید و آن سیده زیبا که خود را
در علم نجوم و تستورات ماهر میگفت باو میگفت که نهایت سلطنت ایشان تا دو سال
است و آن خرف مبهورت باعتماد این سخن بدرخصت بوطن خود رفت و بعد از آن که
حق جل سبحانه این نیاز مند را بکرم و لطف خود برگزید و همعنان فتح و فیروزی
بمستقر خلافت متمکن گشتم شرمند و سرافکنده بدرگاه آمد و خاتمت احوال او در
جای خود گذارش یافته القصه مانسنگه مذکور در همان سه چهار ماه بعزت جزام
مبتلا شد و اعضایش از هم ریخت تا حال بزندگانی که مرگ از آن بمراتب بهتر
است در بیکانیر روزگار بسر می برد درینو او را بید آورده حکم طلب فرمودم در اندی
راه که بدرگاه می آوردند از غایت توهم زهر خورده جان بمالکان جهنم سپرد و هرگاه
غیبت این نیاز مند درگاه اندی مصروف بر عداوت و خیر باشد یقین که هرکس در
حق من بد اندیشد در خور نیت خون خواهد یافت طایفه سیوره در اکثر بلاد هند
می باشد غایت آنکه ملک گجرات چون مدار سودا و خرید و فروخت برپایانست سیوره
بیشتر میداشد و غیر از بقعانه منازل بجهت بودن و عبادت کردن آنها ساخته اند که
در حقیقت دارالفساد است و زن و دختر خود را پیش سیوره ها میفرستند و اصلا حیا و
ناموس در میان نیست و انواع فساد و بیبایی از آنها بوقوع می آید بنابراین حکم
باجراج سیوره ها فرمودم و فرامین باطراف فرستاده شد که هر جا سیوره باشد از قلمرو من
بر آورند روز کم شنبه دهم بشمار رفته دو نیله گاوی یکی نو و یکی ماده به بندوق زد درین
روز پسر دلور خان از پتی که بجایگیر پدرش تنخواه بود آمده سعادت زمینی بوس
در دامت و اسب کچهی پیشکش گذرانیده بغایت خوش شکل است و خوش سواری
تا بملک گجرات در آمده ایم باین خوبی اسب پیشکش نیارده قیمتش هزار
روپیه حکم شد روز مبارک شنبه یازدهم در گذار تال مذکور بزم پیاله ترتیب یافت و جمعی

حمه‌ی ار بندها که بداله حورده اند حوشه‌های انگور بدست حورده چنده موه سارده
 زور دو شده عره اسعدارمند ار احمدآباد کوچ فرموده زانات مزاحمت بصوف مالوه
 مزاحمت و تادولکنانه که در گذار تال کاکرنه ترتیب نافقه بود نثار کدال شمام
 سه روز درنی منزل مقام واقع شد روز مبارک شده چهارم بدشکش مقرنجان بدظر
 گذشت بجهه که بقامت دشته باشد و خاطر ناان رعیت کند نفوذ و ار همنی
 حیالت بدشکش را بفرزدان حورده دانه که در درون محل گذارند ار حواهر و مرصع
 آلات و امدشه مراری نک لک ویده را بقول نموده تقفه را باو بخشندم ار اسپان کچپی
 هم مرصع بقدر راس گرفته شد اما اسپ بر حصنه نفوذ که تعریف توان کرد روز حمه
 بضم شش کوره کوچ کرده بر گذار درناست احمد آباد درول احلال اتفاق امدان چون مرزد
 شاهجهان رسم حال را که عمده بددهای اوست بحکومت گجرات مبعوث داشت نالمداس
 انفرزد علم و نقاره و خلعت و خنجر مرصع عدالت فرمودم قاحال درنی دولت رسم بدو
 که نوکر شاهزاده‌ها علم و نقاره مرحمت شون چنانچه حضرت سرش اشدایی باکمال
 شفقت و مهربانی که دمن داشتند بخونر خطاط و علم و نقاره نامرانی من نه فرموده
 بودند چون توحه و التفات من بدست بفرزد نه بدست که در همنی موند ار مرانب
 خاطر حوئی او را اردست توانم دان و در واقع مرزد بدست شاهانه و بهمه عنایه رنده
 و در عدوهان عمر و دولت شهر جانب نه روه همت نهاده آن مهم را خاطر حواه من
 صوب دانه و همدرس روز مقرنجان رحمت وطن نامت چون مرار قطب عالم بدر شاه
 عالم بخاری که در موضع بده و امدست بر سر راه بود حورده با نجا رفته بانصد رنده بمعینان
 انعام حمر کردم روز شده ششم در درناست محمود آباد نکستی بدسقه شکار ماهی کرده
 شد بر دناست اب بدکوره مقبره سید مبارک بخاری واقعت که ار امرانی عمده گجرات
 موند و اس عمارت را بعد آرو مرزدش سد منزل ساحت و رعیت گند بدست عالی تر
 دور آن حصار بدست ار سنگ و اهک در بهانت استحکام ترتیب نافقه بجهه از دو
 لک رنده بدشتر خرچ شده باشد مقبره‌های سلطان گجرات که بدظر در آمده هلیکدام
 ده نک اس بدست هر چند ادبا صاحب مالک موده اند و اس نوکر عاندا همت و
 بومنی حد دان است هزار آفرین فرمودی که مقبره بدر حورده را چندی ساحت
 کرو مانه دگنی ناد گارس

رو بکشد مقام فرموده شکار ماهی کرده شد چهار صد ماهی بدام ارمقان ار الحمله نک
 ماهی بی بولک بدظر درآمد که آن را سنگ ماهی گوید شکمش بدانت کلان
 و برآمده می نمود فرمودم که در حضور چاک کردند ار میانش ماهی بولک داری
 برآمد که تاره مو موده بود و دور تعریفه درو موده حکم کردم که هر دو را و ن کنند
 سنگ ماهی شش و دم ستر بدظر درآمد و آنرا که موه موده بود قریب بدر سیر ظاهر شد
 روز دوشده هشتم چهار کوره و نک پای کوچ موده در مرصع موده منزل شد مردم اینجا
 تعریف برسان گجرات می کردند قصه شب گذشته و امروز ناچاشت حیلکی باران

براج مهندره رفته است و چون از خاندان لایق تربیت بود منصب او را از اصل و اضافه سه هزارذات و دو هزار سوار حکم فرمودم و بعنایت نقاره واسپ و خلعت سرفراز ساختم درمیان سرحد ولایت اودیس و کولکده دو زمیندار واسطه بودند یکی راجه خورده دوم راجه مهندره ولایت خورده خود بقصر بندهای درگاه در آمد بعد ازین نوبت راج مهندره است بکرم الهی امید چنانست که قدم همت پیشترهم بگذرد درین وقت عرضداشت قطب الملک بفرزند شاهجهان رسید که چون ملک می بحرحد بادشاهی قریب شده و مرانست بندگان باین درگاه است امیدوارم که بمکرم خان فرمان شود که دست تصرف بملک من دراز نسازد و این دلیلی است بر جرات و جلالت او که مثل قطب الملک همسایه ازو در حسابست درین تاریخ اکرام خان پسر اسلام خان به فوجداری فتحپور و نواحی آن سرفراز ساخته خلعت و فیل مرحمت نمودم چنددرسین زمیندار هلوذ بخلعت و اسپ و فیل ممتاز گشت و بلا چس فاقشال فیل عنایت شد و هم درین وقت مظفر پسر میرزا باقی ترخان سعادت استانبوس دریافت والدۀ او دختر باره زمیندار کج بود چون میرزا باقی برحمت حق پیوست و ریاست تهنه بمیرزا جانی رسید از توهم میرزا جانی پناه بزمیندار مذکور برده از طفولیت تا حال در آن حدود گذرانیده درینولا که نزول موکب اقبال باحمدآباد اتفاق افتاد آمده ملازمت نمود اگرچه درمیان مردم صحرائی نشوونما یافته و از رسم و عادت بیگانه است غایتاً چون سلسله اینها را نسبت خدمتگارس و حقوق بندگان از زمان حضرت صاحبقران ثانی انارالله برهانه باین دودمان عالیشان ثابت است رعایت احوال او لازم شمرده بالفعل دو هزار روبیه خرجی و خلعت عنایت فرمودم و منصبی که در خور حال او باشد مرحمت خواهد شد شاید که در سپاهگریها خود را خوب ظاهر سازد روز مبارک شنبه بصمت دوم بیاغ فتح رفته سیر گل سرخ کرده شد یک تخته خوب شگفته بود درینملک گل سرخ کمتر میشود در یک جا اینقدر غنیمت بود شقایق زارش هم بد نبود انجیر های رسیده هم داشت چند انجیر بدست خود چیدم آنکه از همه گلن تربود وزن فرمودم هفت و نیم توله بوزن در آمد درین تاریخ هزار و پانصد خرپزه کاریز که خان اعظم پیشکش فرستاده بود رسید هزار خرپزه به بندهای که در رکاب بودند انعام شد و پانصد خرپزه باهل میل و چهار روز درین باغ بعیش و کامرانی گذرانیده شب دو شنبه بست و چهارم بشهر آمدم ازین خرپزه چندی بمشایخ احمدآباد عطا شد و باعث تعجب آنها گشت که در ملک گجرات خرپزه بغایت زیور دیده میشود از خوردن این خرپزه حیوان مانندند که در عالم چنین نعمتی هم بوده است روز مبارک شنبه بصمت و هفتم در باغچه بکینه نام که در درون دولتخانه واقعست و انرا یکی از سلاطین گجرات ساخته اند بزم پیاله ترتیب یافت و بندهای خاص بساغرهای لبریز عنایت مرحوش گشتند یک تخته انگور درین باغچه به کمال رسیده بود حکم فرمودم که

ادبار اثر خود را برینما داد بعد از قتال و جدال بسیار بسیم مدح و مدوی د نعلم
 و لنجوهان و ند و بدو شکست خورده بحال نداه راه ادبار بنش گومت ندرم متخلو
 این مدح منصب نهمرای و حطات حاکمانی و حکومت ملک گجرات مدعرا حان
 عفاست مودند مانی ده حاکمان در عرصه کارزار ساحه برگذار در نای سام مدعی
 و امع است و عمارات عالی باصفه در حوز آن مشرف بر دریا نداهه و اطراف ناع را
 دیوار به از سنگ و آهک در عانت استحکام کسده و آن ناع باصد و مدست حرم
 است و بی تکلف سرگه حوشی است نمک که دو لک روینه حرم شده باشد مرا
 خود حاکمی در او مدد توان گشت که در تمام گجرات مدل این نانی ند شد حس
 مدارک شده کرده به ندهای خاص نداه عفاست مودم و شب در آجا نسر مود
 احرهای رو حده بشهر درامدم مرس هزار روینه در راه نثار شد در مودت ناعان
 به مرساند که چند درخت گل چیده از نای صفا که مشرف بر دریا است نوکر
 معرفتشان برنده ارشدن انحراف خاطر اوده گشت و خود منوچه کفخی و نارجواست
 شدم چون مود بدوست که این فعل رشت اود سوده حکم مودم که هر دو انگست
 انهام اودا قطع کردند ناموحبا عذر دنگران شود و ظاهر اندست که معرفتشان را
 ا ندعی اطلاعی ندوده و الا در همان وقت نسر مرساند روز سه شده پانزدهم کونول
 سهو درده را گرفته اود که بنش اری چند دمه اودا ندری گرفته هر دوا عصوصه ار
 اعصانش برنده بودند نکرده دست راست و دار دوم انگشت انهام دست چپ و
 دمه سوم گوش چپ و نومت چهارم بی هر دو نایار احر بنی و معهدا ترک کار
 خود نکرده دوش نکانه کاه فروشی ندرندن آمده بود و سارا صاحب خانه حد دار شد
 و او را گومت د د چند رحم کاد نگاه فروش رده او را هلاک معسازن درنی شور و عوتا
 حرمسان او هجوم آورده درن را می کردند مودم که درن را نوسان معقول حوابه
 نمادند نا او را عفاص رسانند

هم در سوز ری که در سرداری

روز کم شده دوازدهم مدح سه هزار رو به عظمت حان و معقله حان سوده شد که فردا
 مرس مرار شدم احمد کهنو رده به نرا و ارباب استغنان که دران نعه بوظن دارند
 مسمت نمادند روز مدارک شده سدردهم مفرل ورند شاهجهان رده حشی و مدارک شده
 در انجا برینما نافت و جمعی از ندهای خاص نداه مرحمت شد و مدل سند
 مهن را که در مدان حاصه نخلدی و سنگ نانی و حوش حلونی امدار تمام داشت
 و ناسب هم حوب مدود و ار مدان اول اول بود و حصر عرش اشدانی نعت است این
 را درست مددا شدند چون ورند شاهجهان نمدار مایل بود و مکرر الدعاس نمود نچاره
 شده نامار ظا از نجر و عفره نایک ماده مدل درنی روز نایقرند مرحمت مودم و نک
 لک در نکلای عادل حان ا عام شد در نولا به مرسند که مکرر حان ولد معظم حان
 که نصاب مریگی اود نسه سر مرار است نفع ولایت حوریه کرده و راحه انجا گرفته

باجمعی از مخصوصان و مقربان خود بران باآ رفته اداسه صلوات نماید و انرا باصطلاح اینملک ملوکخانه گویند و همانا که این تصرف و احتیاط بجهت هجوم عام شده باشد و الحق این مسجد بنای ایست بغایت عالی روز یکشنبه بست و هفتم بخانقاه شیخ وجیهه الدین که نزدیک بدولتخانه بود رفته برسر مزار ایشان که در صحن خانقاه واقع است فاتحه خوانده شد این خانقاه را صادقش که از امرای عمده پدرم بود ساخته است شیخ از خلفای شیخ محمد غوث است اما خلیفه که مرشد بختاغت او مباحثات کند و ارادت ایشان برهانیست روشن بر بزرگی شیخ محمد غوث و شیخ وجیهه الدین بفضایل صوری و کمالات معنوی ارستگی داشت پدش ازین بمی سال درین شهر ودیعت حیات سپرده بعد ازان شیخ عبدالله بومیت پدر بر مسند ارشاد نشسته بغایت درویشی مرتاض بود چون مشارالیه بجوار رحمت ایزدی پیوست فرزندش شیخ اسدالله جانشینی گشت و همدراں زودی بعالم بقا شتافت و بعدازو برادرش شیخ حیدر صاحب سجاد شده و السال در قید حیات است و برسر مزار جد و ابای خود بخدمت درویشان و تیمار حال ایشان مشغول و اثر صلاح از نامیه روزگارش ظاهر چون عرس شیخ وجیهه الدین در میان بود یکهزار و پانصد روپیه بجهت خرچ عرس بشیخ حیدر عنایت شد و یکهزار پانصد روپیه دیگر بمعنی از فقرا که در خانقاه ایشان حاضر بودند بدست خود خیر کردم و پانصد روپیه به برادر شیخ وجیهه الدین لطف نمودم همچنین بهر کدام از خویشان و منسوبان ایشان در خور استحقاق خرچی و زمین مرحمت شد و بشیخ حیدر فرمودم که جمعی از درویشان و مستحقان را که معرفتی بحال آنها داشته باشند بحضور آورده خرچی و زمین التماس نمایند روز مبارک شنبه بیست و هشتم بعیر رستم خاں بازی رفته یکهزار و پانصد روپیه در راه نثار کردم بازی باصطلاح اهل هند باغ را گویند و این باغیعت که برادر شاه مراد بنام پسر خود رستم ساخته بود یک جشن مبارک شنبه درین باغ کرده بچند از بندهای خاص پیالها عنایت کردم و آخر روز بباغچه حوبلی شیخ سکندر که در جوار این باغ واقعست و انجیرش بغایت خوب رسیده بود رفته شد چون میوه را بدست خود چیدن لذتی دیگر دارد و من تاحال انجیر بدست خود نچیده بودم و درینصن سرفرازی او هم منظور بود بے تکلفانه رفتم شیخ سکندر گجراتی الاصل است و خالی از معقولیتی نیست و بر احوال سلاطین گجرات استحضار تمام دارد و مدت هشت نه سال است که در سلک بندها منتظم است چون فرزند شاهجهان رستم خاں را که از عمده بندهای اوست بحکومت احمدآباد مقرر فرموده بود بالتماس ان فرزند رستم بازی را بمناسبت اسمی باو بخشیدم درین روز راجه کلیان زمیندار ولایت ایدر سعادت استانبوسی در یافته یک زنجیر فیل و نه اسب پیشکش گذرانید فیل را باو بخشیدم این از زمینداران معتبر سرحد گجرات است و ملک او متصل بکوهستان رانا واقع شده و سلاطین گجرات پیوسته برسر راجه انجا لشکر کشیده اند اگرچه بعضی اطاعت گونه میکرده اند و

زن دوستدار منست و در صورت و سیرت تمام عیار نالانکه مست بود چون اعتماد بر
 واری خود و خوش خلوتی او شتم سوار گشتم حلقه اندوه از مرد و زن در کوچه و
 بازار و درو دیوار برآمده منظر بودند تعریف شهر احمد آباد چنانکه شدید شده بود بنظر
 و نیامد اگر چه میال رسد نارار را عرص و وسیع گرفته اند عایتاً دکانها را در حوز و سعت
 راز بساخته اند عمارتش همه از چوبست و ستون دکانها نارنگ و رن و کوچه نارار
 رنگ و عمارت تال کاکریه تادرون ارک که اصطلاح این ملک بدر گویند نثار کمال شد مضم
 بدر معنی مدارکست مدارل سلاطین کجرات که در درون بدر واقع بود درسی پلخه
 شش سال حرات شده و اثره ارانها معانده عایتاً جمع از پدهای ما که بحکومت
 بملک تعین بودند عمارات ساخته اند در بندو که از ماندو متوجه احمد آباد شدم
 بقرائن مدارل قدم را از سربو تعمیر نموده بشیمنهله دیگر که ضروری بود مثل جهره که
 عام و خاص و غیره تزیین داد چون امروز روز مدارک و زن مرید شاهجهان بود برسم
 معهود اورا نظا و دیگر احساس و زن مرودم و سال بیست و هفتم از مراد معهود او
 بحریمی و بساط اعارش امید که حضرت واهب العطایا اورا ناسی بیارمند درگاه خود
 زرانی دارند و از عمر و دولت خود برخوردار کدک همدردی روز ولایت کجرات را بجاگرد
 نورند مرحمت مرودم از قلعه ماندو تا بدر کهدایت براهی که آمدیم نک صد و
 بیست و چهار کوه است بیست و هشت کوچ و سی مقام واقع شد و در کهدایت
 داده روز مقام اتفاق افتاد و از اینجا تا شهر احمد آباد بیست و یک کوه بود به پنج کوچ و دو
 مقام طی شد محمداً از ماندو تا کهدایت و از کهدایت تا احمد آباد بشرحی که گذارش
 نامست یکصد و چهل و پنج کوه مسافت بندو ماه و پانزده روز آمدیم در بیست و هجده
 سی و سه کوچ و چهل و دو مقام شد روز سه شنبه بیست و ششم بدین مسجد جامع که
 در میان بازار و معیت رفته بچندی از فقر که در اینجا حاضر بودند قریب پانصد روپیه بدست
 خود حیوانات کردم اس مسجد از آثار سلطان احمد دانی شهر احمد آباد است مشتمل
 بر سه در و در هر طرف نارازه و مقابل در که بکاس مشرق واقع شده مقبره
 سلطان احمد مذکور است و در آن گدند سلطان احمد و محمد پسر او و قطب الدین
 دینور او آسوده اند طول صحن مسجد عذر از مقصوره یکصد و سه در عست و عرض
 هشتاد و نه درع و نه دور آن انوار ساخته اند در عرض چهار درع و سه پاو فرش صحن از
 حشمت تراشیده و سنبهات ایوان از سنگ سرحست و مقصوره مشتمل است بر سصد و
 پلخه و چهار ستون و بالای ستونها گدند رده اند طول مقصوره هفتاد و پنج درع و
 عرض سی و هفت درع است و فرش مقصوره و محراب و مدور از سنگ مرمر تزیین
 یافته است و در دیوار و پشطان در میان پرگار از سنگ تراشیده مشتمل بر سه آشیانه در
 عانت اندام نقاشی و نگاره کرده اند و بکاس دست راست منبر متصل بکعبه مقصوره
 شاه دشنه جدا کرده اند و از میان ستونها به تخت سنگ پوشیده اند و دور را تا سقف
 مقصوره به شیشه سنگ و ساندیده اند عرض آنکه چون باد شاه بعمار جمعه و عید حاضر شوند

خادمی داشت و او را فرزند نمیشد و بدعی ایشان حق تعالی پسر می‌بناو کرامت فرمود چون به بسمت و هفت سالگی رسید در گذشت و انخام گریه و زاری کنان بخدمت ایشان آمده معروض داشت که پسر من فوت شده و مرا همین یک فرزند بود چون بتوجه شما حق تعالی کرامت فرموده بود امیدوارم که بدعی شما زنده شود شاه عالم لحظه متفکر گشته بدرون حجره رفتند و خادم مذکور بخدمت پسر ایشان که او را بسیار دوست میداشت رفته الحاح نمود که شما از شاه التماس کنید که فرزند مرا زنده سازند و پسر ایشان چون خورد سال بود بدرون حجره در آمده درین باب مبالغه میکند شاه عالم میگوید که اگر شما واضی باشید عوض او جان بحق تسلیم کنید شاید التماس من قبول افتد و او عرض کرد که در آنچه رضای شما و خواست خدا باشد عین رضای منست شاه عالم دستهای پسر خود را گرفته از زمین برداشته روی سوے آسمان کرده گفت که بار خدایا عوض آن پزغاله این پزغاله را بگیر در ساعت پسر جان بحق تسلیم کرد و شاه او را بر بالای پلنگ خود خوابانیده چادری بر روی او پوشانید و خود از خانه برآمده بان خادم گفته اند که بخانه برو و از پسر خود خبر بگیر شاید سخته کرده باشد و نمرده باشد چون او بخانه می‌آید پسر را زنده میبیند مجله در ملک گجرات اینقسم حرفهای بسیار بشاه عالم نسبت میکنند و من خود از سید محمد که صاحب سجاده ایشانست و خالی از فضیلت و معقولیت نیست پرسیدم که این حرف چه صورت دارد گفت من هم از پدر و جد خود همین طور شنیده ام و بتواتر رسیده و العلم عند الله اگرچه این مقدمه از ائین خرد دور است غایتاً چون در مردم شهرت تمام داشت بجهت غرابت نوشته شد و رحلت ایشان ازین سرای فانی بعالم جاودانی در سنه هشتصد و هشتاد واقع شده در زمان سلطنت سلطان محمود بیکره و عمارات مقبره ایشان از آثار تاج خان دیرانی است که از امرای سلطان مظفر ابن محمود بوده چون روز دوشنبه ساعت بجهت در آمدن شهر اختیار شده بود روز یکشنبه بیست و چهارم مقام فرمودم درین مقام خریزه کاریز که قصبه ایست از توابع هرات رسید و مقرر است که در خراسان هیچ جا خریزه بخوبی کاریز نمیشود با آنکه یک هزار و چار صد کروه مسافت داشت و قافله به پنج ماه می‌آمد بسیار درست و تازه آمده و انقدر آوردند که بجمیع بندها کفایت میکند و مقارن این کونله از بنگاله رسید و با وجود هزار کروه مسافت اکثر تر تازه آمده چون بغایت میوه لطیف و نازک است همانقدر که بجهت خامگی کفایت باشد پیاده های داکچوکی دست بدست میرسانند زبان از ادای شکر الهی قاصر است شکر نعمتهای تو چند آنکه نعمتهای تست

درین تاریخ امانت خان دو دندان فیل گذرانید بغایت کلان که یکی از آن سه درع و هشت طسو طول و شانزده طسو ضخامت داشت سه من و دویست و بوزن در آمد که بیست و چهار و نیم من عراق باشد روز دو شنبه بیست و پنجم بعد از گذشتن شش گهری در ساعت مسعود بمبارکی و فرخی متوجه شهر شدم و بر فیل صورت گچ که از

حدوات دموده ام و طعامهای بی گوشت میخورم اکثر ارس کهچیزی می آورده باشد روز سه شنبه مذکور شش گزوه و یکپار کوچ نموده در موضع کوساله مندرل شد روز کم شده ستم از برگه دایره گذشته در کنار دروازه آمدن اس مندرل شش گزوه بود روز منازک شده دست و پنجه میام نموده بوم پندانه ترتیب نامت در همین آب ماهی بسیار شکار کرده بسمه اربدها که داخل مجلس بودند قسمت شد روز جمعه دست و پنجه چهار گزوه مسافت طی نموده در موضع نا بچه سعادت برول انعام افغان و درسی راه دنیا ها بنظر در آمد از دودم گر تاسه گردید از تحقیق معلوم شد که مرم بمعد ثواب اساخته اند که چون حملی در راه مانده شود باز خود بران دوازده باده بصری راست سار و باز بے مدد غیر بفرات برداشته مدوحه معد گردن و اس تصرف حاصه اهل گجرات است بسیار مرا اس دوازده ساحتی حوش آمد فرمودم که در جمع شهرهای کلان بهمنی دستور دوازدها از طرف نادشاهی دسارد روز شده دست و پنجه یکپار کوچ نموده کنار ناله کاکریه مثل برول آردوی گنجان شکوه شد اس نال را قطب الدین محمد بدختر سلطان احمد نانی شهر احمد آباد ساخته و بدورزش رفته پانها از سنگ و اهک بسته اند و در میان تال باغچه مختصر و یکدست عمارت نموده و از کنار تال قاعمارت میان پل بسته اند که راه آمد و شد باشد و چون مدتها مری گذشته اکثر از هم رنجیده و ضایع شده و حائیکه قابل مشقتی باشد نموده بود درینوا که مودک اعدال بصورت احمد آباد توجه فرمود معنی حال بخشی گجرات از سرکار نادشاهی شکست و رنجت ابرار مرست نموده و باغچه را صفا داده عمارتی دو مشرف بر نال و باغچه ساحت بے تکلف مبرکست بعبادت مطبوع و دلنشینی طرحش مرا حوش در افغان و در صلعی که پل واقعت نظام الدین احمد که در زمان پدرم یک چندی بخشی گجرات بود بای ساخته بر کنار تال مذکور درسی وقت بصر رسد که عندالله حال بخت دراعی که با عاند بصر نظام الدین احمد داشته درخت های اس باغ را بریده است و بر شیده شد که در ایام حکومت خود در مجلس شراب مری نامری را که حالی از طرفگی و مصحکی نموده بمرجرت اندک در معنی و بدشعوری حری نا ملایم از روی مطامنه گفته بے طریق شده بیک از علامان خود اشارت کرد که در همین مجلس گردش رده است از شنیدن اس دو مقدمه خاطر عدالت آنی بعبادت آشفته گشت و حکم فرمودم که دیوانان عظام هزار سوار و اسبه و سه اسبه اورا مرادق یک اسبه معزور داشته تعزات ابرار که همدان لکدام میشوند از محال خاکبر او وضع نمایند چون درسی مندرل مرار شاه عالم بر سر راه واقع بود مانحه خوانده گذشتیم تجدیداً یک لک رزیده حری عمارت اس مقدره شده باشد شاه عالم بصر قطب عالم است و سلسله انشال بمخدوم جهانان منتهی بدشور و مردم اس ملک را از حاص و عام عرب اعتقاد بی نشاندهت چنانچه میگویند که شاه عالم احمای اموات می کرد و بعد از آنکه چندی مرده را رفته ساخته بود پدرش برینمعنی وقوف یافته مانع آمده است که دخل در کارخانه الهی کریں گمناهی است و شرط بدگی دست قضا را شاه عالم

یک میگیرند و انواع تکالیف و مزاحمت بتجارت و مکتوبین میبرسانند و در جده که بندر مکه است چار یک میگیرند بلکه بیشتر هم و از اینجا قیاس می باید نمود که تمغای بنادر گجرات در زمان حکام سابق چه مبلغ بوده و لله الحمد که این نیازمند درگاه ایزدی توفیق بخشایش تمغای کل ممالک محروسه که از حساب و شمار بیرونست یافته و نام این تمغا از قلمرو من افتاده * درینولا حکم شد که تنکه طلا و نقره ده بست وزن مهر و روبه معمول سکه کنند سکه تنکه طلا یکطرف لفظ (جهانگیر شاهي سنه ۱۰۲۷) و جانب دیگر (ضرب کهنبايت سنه ۱۲ جلوس) مقرر شد و سکه تنکه نقره یکو در میان تنکه لفظ (جهانگیر شاهي سنه ۱۰۲۷) و بر دور اینمصرع *

بزرایی سکه زد شاه جهانگیر ظفر پرتو

و بر روی دیگر در میان تنکه (ضرب کهنبايت سنه ۱۲ جلوس) و بر دور مصرع دوم

پس از فتح دکن آمد چو در گجرات از ماندو

در هیچ احدی تنکه غیر از من سکه نشده و تنکه طلا و نقره اختراع منست نامش تنکه جهانگیری فرمودم روز مبارک شنبه چهاردهم پیدکش امانتخان متصدی بندر کهنبايت در محل بنظر گذشت منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصد ذات و چهار صد سوار حکم شد نورالدین قلی بمنصب سه هزار ذات و ششصد سوار از اصل و اضافه سرفرازی یافت روز جمعه پانزدهم بر فیل نور بخت سوار شده بر اسب دوانیدم بغایت خوب دوید در وقت نگاهداشتن هم خوب ایستاد این مرتبه سوم است که من خود سوار می شوم روز شنبه شانزدهم رامداس ولد جیسنگیه بمنصب هزار و پانصد ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه سرفراز شد روز یکشنبه هفدهم بدار ایتخان و امانتخان و سید بایزید باره فیل عنایت شد در بی چند روز که ساحل دریای شور معسکر اقبال بود از سوداگر و اهل حرفه و ارباب استحقاق و سائر متوطنان بندر کهنبايت را بنظر در آورده فراخور حال هر کس خلعت و اسب و خرچی و مدد معاش مرحمت فرمودم و هم درین تاریخ سید محمد صاحب سجاده شاه عالم و فرزندان شیخ محمد غوث و شیخ حیدر دبیره میان وجیهه الدین و دیگر مشایخ که در احمد اباد توطن دارند باستقبال آمده ملازمت نمودند و چون غرض تماشای دریا و مدد جزر آب بوده ده روز مقام نموده روز سه شنبه نوزدهم رایات عزیمت بصوب احمد اباد بر افراشت بهترین اقسام ماهی که در اینجا بهم میرسد نامش عربیت و ماهی گیوان مکرر بجهت من گرفته آوردند بی تکلیف نسبت دیگر اقسام ماهی که درین ملک میشود لذت توو بهتر است اما بلذت ماهی رهو نیست ده نه بلکه ده هشت توان گفت و از غذاها که مخصوص اهل گجرات است که چتری باجوه است و افرا لذیذ نیز میگویند از اقسام ریزه غله

غیر از هندوستان در دیار دیگر نمیشود و نسبت بسایر بلاد هند و از اکثر حبوبات ازراں تر چوں هرگز نخورده بودم و

از لذتی نیست مرا خود خیلکی در افتاد حکم

کردم در اثنای راه مقبره‌های ار احمدان رسیدم سعادت ملازمت در یافت و یک دانه میروان که بسی هزار روزه خورده بود پیشکش گذاریدم روز جمعه هفتم شش کوزه و نیم کوچ نموده ساحل دریا به شور و میل درول بازگاه اقبال گشتیم که هدایت از بندرهای قدیم است بقول بر همدان چندین هزار سال از مدای این گذشته در ابتدا به مش ترمناوتی بوده و راجه تربنک کهوار حکومت این ملک داشته اگر تفصل احوال راجه مذکور بشرحی که بر همدان میگویند نوشته شود بطول میکشد محمداً چون دولت ریاست راجه انبی گمار که از نمایران بود مفسد مصالح آسمانی ملی درسی شهر بارل میسود چندان گرد و خاک مدبران که تمام منازل و عمارات شهر در زیر اس خاک پنهان میگرد و بنیاد حیات بسیاری از مردم بر و بر میگردد و عاید پیش از درول بلائی که راجه انرا پرستش میکرد نتوانش آمده اری حادثه آگاه میسار و راجه با عیال خود بچار درمی آید و آن بت را ناسودی که در پس بت بجهت تکیه داشته بودند با خود همراه میدن مصرا از احوال هم از طوفان بلا میشکند چون مدت حیات راجه باقی بود بعد همان ستون کشتی و خودش بساحل سلامت میرسد و بار اراده تعمیر این شهر میدناید و آن ستون را بجهت علامت آبادانی و فراهم آمدن مردم نصب میکند چون بران هندی ستونرا استنبد و کهنس اردو میگویند باین بدست استنبد دیگری و کهنسارتی میگویند و گاه بمناسبت نامش ترمناوتی بیز میگویند و کهنسارتی رفته رفته بکثرت استعمال کهنسارت شد و این بددر از اعظم بدادر هندیست و متصل بحوری از حورهای دریای عمان واقع شده عرض حور هفت کوزه و طول قرنبا بچهل کوزه تخمیناً مقور کرده اند چهار بدرون حور در نمی آید و در بددر کوکه که از توابع کهنسارت است و بدرنک بدرا واقع گشته لنگر میکند و از اصا اسباب را معرابها انداخته به بددر کهنسارت می آرد و همین طور در وقت بر ساختن چهار اسباب را در عرابها کرده می برند و بچار درمی آرد پیش از ورود موکس بدصور چند عراب از بددر برنگ بکهنسارت آمده حرد و مروحیت نموده اراده میراجعت داشتند روز یکشنبه دم عرابها را از اسقه بدطر در آوردند و رحصت گرفته بدوچه مقصد شدند روز دوشنبه یازدهم من حور بر عراب بدسقه تخمیناً یک کوزه بر روی آب سر کردم روز سه شده دوازدهم بشکار بدورفته دو آهو گناریده شد روز کم شده سیزدهم بدعاشای نال قارنگ سر سوار شده از میان راسته و باراز گذشتم و برسد به بچار در رویه دثار کردم در زمان حصرت عرش اشیانی انار الله برهانه کلیان را به مقصدی بددر مذکور مستم آنحضرت حضاری بخته از حسنت و آهک بدور شهر ساخته و سوداگر و سیدان از اطراف آمده درسی شهر توطی کرده اند و حانها بصفا و منازل بیک اساس نهاده و برمه البخال روزگار بر میگرد باز از آن اگرچه مختصر است عایداً با کثرت و بر جمعیت و کثرت است در زمان سلاطین گجرات تعالی این بددر معلمی کلی بوده و البخال در بدو است حکم است که از چل یک رانده بگزینند در دیگر بدادر عشور گویان ده یک و هشت

او تسبیح مرور بدهی که به یازده هزار روپیه خریده بود باد و فیل و دواسپ و هفت راس گاؤ و بهل و چند تغور پارچه گجراتی مقبول افتاد نغمه را باو بخشیدم سرفراز خان نبیره مصاحب بیگ است که از امرای حضرت جذت اشیانی بود حضرت عرش آشیانی اورا بنام جدش مصاحب بیگ میخواندند و من در آغاز جلوس منصب اورا افزودم بصوبه گجرات تعین فرمودم چون نسبت خانه زادی موروثی باین درگاه داشت در خدمت صوبه گجرات هم خود را نغزک ظاهر ساخت لایق تربیت دانسته بخطاب سرفراز خانی در عالم سربلند گردانیدم و منصب او بدو هزار و هشتاد و هشت روز رسیده روز جمعه غره دیماه چهار کروزه باو کم کوچ نموده در کنار تال جهسود نزول فرمودم درین منزل راسمان سردار پیاده هاس خدمتیه ماهی رو هو شکار کرده آورد چون طبعم بگوشت ماهی رغبت تمام دارم خصوصاً بماهی رو هو که بهترین اقسام ماهی هذوستانست و از تاریخ عبور کانی چند تا حال که یازده ماه گذشته باوجود نهایت تعحص بهم نرسیده بود امروز بدست آمد بغایت مستظوظ شدم و اسپی براسمان عنایت فرمودم اگرچه پرگنه دو حد داخل سرحد گجرات است غایتاً ازین منزل در همه چیز اختلاف صریح ظاهر میشود صحرا و زمینی نوعی دیگر مردم بوضع دیگر زبانها بروش دیگر جنگلی که درین راه بنظر در آمد درخت میوه دار مثل انبه و کهنه و تمر هندی داشت و مدار محافظت زراعت بر خاریست زقوم است مزارعان بر دور مرزعه خوبش زقوم نشانیده هر کدام قطعه زمین خود را جدا ساخته اند و در میان کوچه راه تنگ بجهت آمد و شد گذاشته اند چون تمام این ملک رنگ بوم است باندک تردد و از دحامی که واقع شود چندان گرد و غبار بهم میرسد که چهره آدم بدشواری بنظر در می آید بخاطر رسید که احمد آباد را بعد ازین گرد آباد باید گفت نه احمد آباد روز شنبه دویم چهار کروزه پاو کم کوچ کرده در کنار دریای مهبی منزل شد روز یکشنبه سویم باز چهار کروزه پاو کم کوچ نموده در موضع برله نزول نمودم درین منزل جمعی از منصبداران که بخد مت صوبه گجرات تعین بودند سعادت استانبوس در یافتند روز دوشنبه چهارم پنج کروزه کوچ کرده چتر سیمما نزول رایات اجلال اتفاق افتاد روز سه شنبه پنجم پنجم و نیم کروزه مسافت طی نموده در پرگنه موند رایات اقبال بر افراشت درین روز سه نبله گاؤ شکار شد یکی از همه کلانتر بود سیزده من و ده سیر بوزن در آمد روز کم شنبه ششم شش کروزه کوچ فرموده در پرگنه نیلاؤ منزل شد و از میان قصبه گذشته موازی یک هزار و پانصد روپیه نثار کردم روز مبارکشنبه هفتم شش و نیم کروزه کوچ نموده در پرگنه نیلاب نزول فرمودم در ملک گجرات کلانتر ازین پرگنه نیست هفت لک روپیه که بست و سه هزار تومان رایج عراق باشد حاصل دارد معمور قصبه مذکور هم خیلی است در وقت آمدن از میان قصبه گذشته هزار روپیه نثار کردم همگی هم مت مصروف برانست که بهر بهانه فیضی بخلق خدا برسد چون مدار سواری مردم این ملک به عرابه است مراهم میل سواری عرابه شد تا دو کروزه بر عرابه نشستم اما از گرد و غبار بسیار ازار کشیدم بعد از آن تا آخر منزل بر اسپی سواری

دور دهم قریباً بلخکوره مصداقت طبعی نموده در کنار تال موضع سمونه رایات اقبال در ابراحت زور دوشده نعمت چهار کوزه و یکپاؤ کوچ نموده پرگنه دوحد مسجل نرول رایات حلال گشت اسی پرگنه سرحد است میال ولایت مالوه و ملک گجرات تا اردنور عبور واقع شد تمام راه جنگل و انبوهی درخت و رمیی سنگ لاج بود زور سه شده نعمت و یکم مقام کردم زور کم شده نعمت و درون بلخکوره و یکپاؤ کوچ نموده در موضع رنیاؤ نرول نمود زور مدار کشیده نعمت و سوم مقام نموده در کنار تال موضع مددور نرم بیانه قریباً یامت زور جمعه نعمت و چهارم دو نیمکوزه کوچ نموده در موضع حالت رانات اقبال در ابراشت درسی مدرل مارنگران ملک کربانگ آمده مدون ناری حود نمودند یکی از انها رنجیر اهدی را که پند و دم گر طول و نک سیر و دو دام ورن داشت یکسر اندر در حلق بهاده اهسته اهسته تمام را بعد آب و رو برد و ساعتی در شکم او بود بعد ازان برآورد و زور شده نعمت و پنجم مقام شد زور یکسده نعمت و ششم بلخکوره کوچ نموده در موضع نیمده مدون آمدن زور دوشده نعمت و هفتم دیر پند کوه کوچ کرده در کنار تالای نرول فرمودم زور سه شده نعمت و هشتم چهار کوزه پاؤ کم کوچ نموده در یک قصده صحرا در کنار تال و ون رایات اقبال اتفاق افتاد گل بدو در راه که ریان هدنی کمودنی گوندن سه رنگ میسود سفید و کدو و سرخ پش اری کدو و سفید دیده شد اما سرخ تا حال مدطر در بیامده بود درسی تال سرخ گل تازه و سدر رنگ مشاهده شد ے تکلف گلیمست نعبت نادر و لطیف چنانچه گفده اند *

ر سرخی و تری خوانده چکیدن

گل کدول از کمودنی کلندر مددا شد رنگش سرخ چهره است و می در کشمیر کدول صد برگ هم بسیار دنده ام و مقرر است که کدول زور میسگند و شس عنبه میشود و کمودنی سبب آن زور عنبه میگرد و شب میسگند و زور سیاه که اهل هند اندر بهودرا میگویند همیشه برین گلهای می نشیند و سبب حورن شیوه که در میان اسی هر دو گاست ندرن مدرو د و بسیار چندی واقع میشوند که گل کدول عنبه میگرد و تمام شب بهودرا دران عنبه میماند و همین طور در گل کمودنی هم بعد از شگفتی از میان برآمده پروار منگد و چون زور سناء ملارم دانمی اسی گاهاست شعری هند اندر اچون ملل عاشق گل اعتماد نموده محاسن عالی در سلک نظم کشیده اند از جمله تان سینی کلاوت که در خدمت پدرم ے مدطر رمان حود بوده بلکه در هیچ عهد و قرن معنی مثل او نگذشته در یکی از نقشها روی خوانرا با مقام و چشم کشودن او را شگفتی گل کدول و برآمدن بهودرا از میان آن تشبیه داده و در حای دیگر گوشه چشم نگردنی مکتوب را تحریرت گل کدول در هنگام شگفتی بهودرا نسبت کرده درسی مدرل انجور ار احمد اباد رسید اگرچه انجیر برهانپور هم شیس و نالیده میشود اما اسی انجیر کم دانه و شیمی تراست ده دواره بهتر توان گفت زور کم شبیه نعمت و هم و مدار کشیده سیم مقام شد درسی مدرل سرور حان از احمد اباد آمده سعادت استاد و س در امانت از پیشکشهای

خود در سر بیچ میداشتم قطع نظر از مالیت و نفاست چون بستمبیا شگون برین دولت ابد مقرون مبارک و همایون آمده بانفرزند مرحمت شد مدارز خان را بمنصب هزار و پانصدیدات و سوار از اصل و اضافه سر بلند ساخته بفوجداری سرکار میوات تعیین فرمودم و بانعام خلعت و شمشیر و فیل ممتاز گشت بهمت خان ولد رستمخان شمشیر مرحمت شد بکمالشان قزاول که از خدمتگاران قدیم است و همیشه در شکارها حاضر میباشد خطاب شکارخانی عذایت نمودم و اودارام بخدمت صوبه دکن تعیین شد و بانعام خلعت و فیل و بادپایان عراقی سر فراری یافت و خنجر زر نشان خامه مصدوب اوبسپه سائر خاننشان اتالیق مرحمت شد روز جمعه دهم مقام فرمودم روز شنبه یازدهم چهار گروه باو کم کوچ نموده در موضع حاوت نزول اقبال افتاد روز یکشنبه دوازدهم پنجگروه کوچ کرده در برگده مذکور منزل شد این برگده از زمان پدرم بجاگیر کیشوداس مارو مقرر است و در حقیقت طور وطن او شده عمارات و باغات ساخته از جمله باولی در سر راه اساس نهاده بغایت خوش طوط و اندام بخاطر رسید که اگر در جای باولی در سر راه ساخته شود بهمین طرح باید فرمود که بسازند اما آنکه در برابر این باید ساخت روز دو شنبه سیزدهم بشکار رفته یک نیله کاؤ به بندوق زدم از تاریشی که فیل نور بشت بغیلخانه خاصه آمده حکم است که در دولتخانه خاص و عام می بسته باشد چون از حیوانات فیل را بآب الفت تمام است باوجود زمستان و سردی هوا از در آمدن آب مستظوظ میشود و اگر آبی نباشد که تواند بر آمد آب را از بمشک بشرطوم گرفته بر بدن خود میوزند بخاطر رسید که هر چند فیل از آب مستظوظ است و بالطبع بان مجبور اما یتین که در زمستان از آب سرد متاثر خواهد بود فرمودم که آب را شیر گرم کرده در خرطوم او میر بخته باشند روزهای دیگر که آب سرد بر خود میر بخت اتر عشه و لرزه بر و ظاهر منی شد و از آب گرم بخلاف ان آسوده و مستظوظ میگشت و ابی تصرف خامه مذمت روز سه شنبه چهاردهم شش گروه کوچ کرده در مقام سیلکده منزل شد روز کم شنبه پانزدهم از دریا به مهی گذشته نزدیک رام گده منزل گشت شش گروه کوچ واقع شد روز مبارک شنبه شانزدهم مقام نموده در سرایشاری که قریب بار و واقع است بزم بیاله ترتیب یافت سر بلند خان را بعنایت علم ممتاز ساخته و فیل بخشیده بخدمت صوبه دکن رخصت فرمودم و منصب او از اصل و اضافه هزار و پانصدیدات و هزار دو صد سوار حکم شد راجه بهیم نراین زمیندار کره که بمنصب هزاری سر فرار است رخصت جایگزین یافت راجه بهرجو زمیندار بکلانه را بمنصب چهار هزاری سر بلند ساخته بوطن او رخصت فرمودم و حکم شد که چون بملک خود برسد پسر گل را که جانشین اوست بدرگاه فرستد که در خدمت حضور میبوده باشد حاجی بلوچ که سردار قزاولانست و نسبت سبقت و بلندگی قدیم دارد بخطاب بلوچ خانی سر فرار گشت روز جمعه هفت دهم پنج گروه کوچ نموده در موضع دهواره نزول فرمودم روز شنبه هژدهم که عید قربان بود بعد از فراغ قربانی و لوازم آن سه گروه و یکپاو کوچ نموده در کنار تال موضع ناگور منزل شد روز یکشنبه

را ناگفته نماند در محس روزه حصوف عرش اشیانی نصبا کنند که شنبه چراع برآید
ان مردسوحده باشند مسجد مذکور دودن دارند برپیش طاق نکدر مقوه ار نثر بلوح
سدگی دعش کرده اند مصوم انکه عمدت شه عوزی در سینه سعنس و ثمانمانه اس مسجد
را اساس نهاده و در بدستان دیگر قصده نوشده اند که اس چند بدت ار اجاست

حدانگلان مان کوکب سبه حلال * مدار اهل رمس آفتاب اوج کمال
پناه و ست شریعت عمدت شه دای * که امتحار کند عو اران حمدده حاصل

معنی و نامردنی دنی دلاور حان * که برگزیده خداوند ایند متعال

نسرین هاربا کون مسجد جامع * بوقت سعد حسمتة برور مرج مال

گندشده و د رازنج هسند و هفنان * که شد نعم رانمال در که امال

چون دلاور حان و بدعت حداب سپر در انومت همدوسدان نادشاه ناسمقال

نداشت و انام هرج و مرج بود هوشنگ پسر دلاور حان که چون رشده و صاحب

همت بود دادود دسده برسر سلطنت مالوه حلوس نمود بعد از موت او بحکم

بعد بر سلطنت محمود خلجی پسر حالسها که وزیر هوشنگ بود منتقل شد

و ابو بر سرش عنایت لدنی رسد و بعد از ان به ناصرالدین پسر عنایتالدین که پدر را رهبر

داده بر مسند رشت نامی بدست و او به بر بندش محمود انتقال یافت و سلطان

به در گزاردی ولادت مالوه را از محمود گومت و سلسله سلاطین مالوه محمود مذکور

مردمی شد روز در شده ششم دشمنار رفته نک دلاء گاو ماده را به بدوق ردم بعد از

شرف الدین حسن کاشعری فعلی عنایت نموده بدست هوه بدش رحمت

دمودم ناود ارام حنجر مریم و مهر صد بوله و بدست هزار در انعام شد روز سه شده

هفتم در مال دهار نک مگر مچبه به بدوق ردم نانکه همس سرینی او بنظر در می آمد

و نانی دده اش در ان نهان بود بدناس و قریه مدان شش ردم و نک رحم تمام شد

مگر مچبه از عالم به نک حانو ست و در اکتز اسپاه هندوسدان بدباشد و بغایت دل

مغشود اس چندان کلان دود مگر مچبه دده شد که هشت گر طول و نک گر عرص

داشده و در دسده چهار ردم کوه کوچ کرده سعد لپور منزل شد در بدوضع رودخانه

است که ناصر الدین خلجی باله ابر دل سده و بشیمنها ساحده است از عالم کالداده

حائی است و هر دو از بدانهای و اثرهای اوست اگرچه عمارنش فانی بدرب بدست

چس در مدان رودخانه ساحده شده حوئنها و حوضها ترتب داده اند بطوری بنظر در می

آمدش فرمودم که بر و ران حوئنها و انها چراعال کردند روز مدار کشده بهم نرم بداله ترتب

داست در بدور بر رند شاهجهان نقطه لعل نک رنگ بورن به نانک و بدج شرح که نک

لک و بدست و بدشهر و دده بدست داشت نا دو مرزاند انعام شد و اس لغایت که

در زمان ولادت مس حصوف مکانی والد حصوف عرش اشیانی مرم روزنامس

الغالب نموده بودند و سالها در سر بدج حاضه آلحصوف بود بعد از انشان مس هم تقریاً

بمناسب سرفراز گشتند اگرچه هشت پسر داشت اما دو پسرش هردو بچو هرشمشیر
 روشناس آمدند، پدر کلان در آغاز جوانی و دیعت حیات سپرد بهلول رفته رفته بمنصب
 هزاره سر بلندی یافت درین وقت فرزند شاهجهان به بوهانپور رسیده اورا قابل تربیت
 دانسته بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار آمیدوار ساخت و چون تا حال مرا
 ملازمت نکرده بود و بسیار آرزوی استانبوس داشت بدرگاه طلب فرمودم بی تکلف
 خوب خانزاد است همچنانکه باطنش بحسن شجاعت آراستگی دارد ظاهرش هم
 خالی از نمودی نیست منصبی که فرزند شاهجهان تجویز نموده بود بآلتماس او
 مرحمت شد و بخطات سر بلند خانی سرفراز گشت الدیار کوکه نیز جوان مردانه
 و بنده لایق تربیت است او را بخدمت حضور مناسب و چسپای یافته بدرگاه طلب
 فرمودم روز کم شنبه غره ماه اندر بشکار رفته یک بیله کاو به بندوق زدم درین تاریخ واقعات
 کشمیر بعرض میبرد که در خانه ابریشم فروشی دو دختر دندان دار بوجود آمده که پشت
 تا کمر بهم متصل بود اما سر و دست و پای هر کدام جدا اندک زمانی زنده بوده فوت
 شدند روز مبارکسبدیه دوم در کنار تال که دیر شده بود بزم پیاله ترتیب یافت لشکر خان
 را خلعت و فیل مرحمت نموده بخدمت دیوانی صوبه دکن سرفراز ساختم منصب
 او از اصل و اضافه دو هزار پانصد بذات و هزار و پانصد سوار حکم شد بونگال عادل خان
 مهر کوکب طالع که هر کدام بوزن پانصد مهر دستوری میشود انعام شد بسربلند خان
 اسپ و خلعت عنایت نمودم چون از الدیار کوکه هم خدمات شایسته و ترددات
 پسندیده بوقوع آمده بود بخطاب همت خانی سرفراز گشته خلعت مرحمت شد روز جمعه
 سه چهار کوره و یکپاو کوچ نموده برگشته دکن محل نزول ربابات اقبال گشت روز شنبه
 نیز چهار کوره و یکپاو کوچ نموده در قصد دهار منزل شد * دهار از شهرهای قدیم است
 و راجه بهوج که از راجهای معتبر هندوستانست درین شهر میبود و از عهد او هزار
 سال گذشته در زمان سلاطین مالوه نیز مدتها حاکم نشین بوده و قذیکه سلطان محمد
 تغلق بعزم تسخیر دکن میرفت قلعه از سنگ تراشیده برفراز پشته اساس ساخته ظاهرش
 غایت نمود و صفا دارد و درون قلعه از عمارات خالی است فرمودم که طول و عرض و
 ارتفاعش را مساحت کنند طول درون قلعه دوازده طناب و هفت گز عرض هفت
 طناب و سیزده گز و عرض دیوار قلعه نوزده و نیم گز و ارتفاع تا کنکره هفده و نیم گز ظاهر
 شد و در برون قلعه پنجاه و پنج طناب بود عمید شه غوری مخاطب بدلاور خان که در
 زمان سلطان محمد پسر سلطان فیروز بادشاه دهلی حکومت ولایت مالوه باستقلال
 داشت در معموره برون قلعه مسجد جامعی بنا نهاده در مقابل در مسجد میل آهزی
 مربع نصب کرده بود چون سلطان بهادر گجراتی ولایت مالوه را بتصرف در آورد
 خواست که این میل را بگجرات نقل نماید کار فرمایان در وقت فرود آوردن احتیاط
 نکردند و بر زمینی افتاده دو پاره شد یکی از آن هفت و نیم گز و دیگری چهار گز و یکپاو
 و دورش یک گز و یکپاو است چون در اینجا ضایع افتاده بود حکم کردم که آنست کلان

و سانه کوه حورده شب به آردو آمدم درس روز رمیند رحیت بوی که نالقماس و رند شاهجهان گناه او کشیده شده بود دولت استادنوس در نامت روز جمعه هردهم یک دیله گاؤ دلا و یک موکوه و روز شنبه نوردهم دو ماده شکار شد چون فراوان عرض کردند نه در برگه حاصلپور شکار و اوانست اردوی دلا در بی مدول گذاشته روز یکشنبه مستم با جمعی از بندگان در دنگ حاصلپور که سه گروه مسامت داشت شتافتم معر حسام الدین ولد میر جمال الدین حسنی انجو که مستطاف صد الدوله اختصاص دارند منصب هزار دات و چهار صد سوار اصل و اصفه سروراری یامت نانگار حسینی موش بنگی و نانگار مورچی را که مستدمت نکش تعنی شده اند میل مرحمت نمودم در بی طرح انگو حسینی دیدانه از کابل رسید بعانت ترو تاره آمده بود ریان این دیارمند درگاه اردوی ارادای شکر نعمتهای او قاصر است که ناخود سه ماه مسامت راه انگور کالی در دکی تاره مداره میروند روز دو شنبه مست و یکم سه راس دیله گاؤ حورده روز سه شنبه مست دوم یک دیله گاؤ و سه ماده و روز کم شنبه مست سوم یکماده شکار شد روز مبارک شنبه مست و چهارم در کنار تل حاصلپور برم بدله ترتیب یامت بهرید شاهجهان و چندی از امرای عظام و بندگان حص بدله - نمایند شد بر ستمان پسر حسینی جان را که از جانوران لا قی ترتیب است منصب سه هزار پدات و هزار و پانصد سوار از اصل و اصفه مرحمت نمودم و موقوفه داری گودوانه رحمت نمودم و ناعم خلعت و میل سروراری یامت راس بهارنداس دیوان سونه دکی سعادت استادنوس ممتاز گشت روز جمعه خانسپارخان را بعنایت علم سر بلند ساحنه اسپ و خلعت مرحمت نموده بصونه دکی رحمت نمودم امروز بدوق دعائاتی انداختم و بازار در درون دولتیخانه درخت کهریزی واقع شده بود قدش آمده سرشاج بلندی شصت و هفتین میانه سینه اش نظردر می آمد بدوق را بروی دست گرفته در میان سینه او دم و از حائیکه ایستاده بود تا سرشاج مست و دوگر بود و ر شنبه مست و ششم قریبندو کرده کوچ کرده در موضع کمالپور مدرل شد یک بدله در بی روز به بدوق ردم رستم جان که از بندگان عمده فرید شاهجهان است و از برهانپور با جمعی از بندگان درگاه سرورمیداران گودوانه تعنی نموده بود و دو ده رستم بدل و یک لک و بیست هزار روپیة پیسکش گرفته در بی تاریخ باستانوس رسد را هد ولد شجاعتخان منصب هزار دات و چهار صد سوار از اصل و اصفه سرورار شد روز یکشنبه مست و هفتم شکار بار و حور کردم روز دوشنبه دیله گاؤ دلا و یک موکوه شکار شد دیله دوا درده می و دم یون در آمد روز سه شنبه مست و هم یک بدله شکار شد مهلول میانه والد نار کوکه از خدمت گودوانه آمده سعادت مقامت در نامت مهلولجان پسر حس میانه است و میانه الوشی است از اعیان در مبادی حال حس نوکر صد قنجان بود اما نوکر دشتا شداس و آخر در سلک بندگان شاهایی انظام یامت و در خدمت دکی موت شد بعد از و پسرانش

گرداند چون در مدت عمر شکار فیل نکرده بودم و میل دیدن ولایت گجرات و تماشای
دریای شور هم داشتم و مکرر قراولان رفته فیلها را صحرایی دیده جای شکار قرار داده
بودند بخاطر رسید که سیر احمد آباد و تماشای دریای نموده وقت برگشتن که هوا گرم
شود و موسم شکار فیل شود شکار کرده متوجه بدارالخلافه اگره شوم باینحضرت
مربوب الزمانی و دیگر بیگما و اهل محل را باسباب و کارخانه جات زیارتی روانه اگره
ساخته خود با جمعی که از همراهی آنها گزیده نیست برسم سیر و شکار متوجه صوبه
گجرات شدم و شب جمعه آبان ماه بمبارکی و فرخی از ماندو کوچ کرده در کنار تال
لعلچه فرود آمده شد صبح بشکار رفته یک نیله گاؤ به بندوق زدم شب شنبه مهتابتخت
را اسپ و فیل خامه عنایت نموده بخدمت صوبه کابل و بدکش رخصت فرمودم
و بالتماس او رشیدخان را خلعت و اسپ و فیل و خنجر مرصع مرحمت نموده بکمک
او تعین کردم ابراهیم حسین را بخدمت بخشیدگویی دکن سرفراز ساختم و میرک حسین
بواقع نوبسی صوبه مذکور مقرر شد راجه کلیان پسر راجه تودرمل که از صوبه اویسه
آمده بود بجهت تقصیرات که باو نسبت میکردند روزی چند از سعادت کورنش
محرومی داشت بعد از تحقیق بیگناهی او ظاهر شد اسپ و خلعت عنایت نموده
همراه مهتابتخت بخدمت بنگش تعین نمودم روز دوشنبه بولکال عادل خان طره‌های
مرصع بطرح دکن مرحمت شد یکی پنج هزار روپیه و دیگر چهار هزار روپیه قیمت
داشت چون افضل خان و راء رایان و کلائی فرزند شاهجهان اینخدمت را چنانچه شرط
بندگیست و خدمتگاری بآقای رسانیده بودند هر دو را بزیارتی منصب سرفراز فرموده
راء رایان را بخطاب بکرمادیت که در هندوان خطاب عمده است ممتاز ساختم و الحق
بنده شایسته قابل تربیت است روز شنبه دوازدهم بشکار رفته دو نیله گاؤ ماده را به بندوق
زدم چون از بنمزل شکار دور بود روز دو شنبه چهار و نیم کره کوچ فرموده در موضع
کید حسن فرود آمدم روز سه شنبه پانزدهم سه نیله گاؤ زدم یکی از آنها که کلانتر بود
دوازده من وزن در آمد * درین روز از میوزا رستم غریب خطا گذشت ظاهراً بندق
را به نشانه سراسر است کرده اول یک تیومی اندازد باز بندق را پر میکند چون تیرش
بسیار روان بوده بندق را بر سینه خود تکیه داده غلوله را زیرندان میکند که درست
شود و گرفتگی داشته باشد قصارا درین وقت فیل به باتشخانه می‌رسد و بالای سینه
جائیکه سر بندق نهاده بود مقدار کف دست می‌سوزد چنانچه ریزه‌های دارو در پوست
و گوشت فرومی‌نشیند و خیلی جواحت میشود و الم بسیار بمیوزا رسید روز یکشنبه
شانزدهم چهار نیله شکار شد سه ماده نیله گاؤ و یک بوکره نیله گاؤ روز مبارک شنبه
بسمیر دره کوهی که آبشار داشت و نزدیک به آرد واقع بود رفته شد اگرچه درین
ایام آب کمتر داشت اما چون دو سه روز پیشتر مجرای آب از بالا بسته بودند و نزدیک
رسیدن من گذاشتند بغایت خوب میربخت ارتفاعش بست گز بوده باشد از فراز
کوه جدا شده می‌ریزد درین قسم سر راهی غنیمت است پیدای معقان را بر لب آب

چیده ویلان و اسپان را با سار هاسه طلا و نقره اراسته در برابر داشته بود نسبت خاطر خوبی او خود از چهار که پائی آمده بتفصیل دیده شد از انجمله اعلی است عیس که در بندر کوده نسبت انبردند بدلع دو لک روپیه اختیاج نموده اند و ریش دوده تادک که هفده منقال و پنجم و نیم سرح باشد در سرکار می لعل از دوازه تادک پیشتر نمودن حوهران در همان میمت معطور باشند * دیگر دیلمی است از بات پدشکش عادل حال شش تادک و هفت سرح یک لک روپیه قیمت شد تا حال باس کلا و نقاست و حوشرنگی و شاهی بدلم در نظر نیامده * دیگر الماس حمکوره است از بات عادل حال و ن یک تادک و شش سرح چهل هزار روپیه بها کرده اند و سه حمکوره انکه در دکی سحر است که از ساک حمکوره میگویند در وقتیکه مرتضی نظام الملک برار را منع کرد زور با اهل حرم خود بسیرماع رفته بود یکی از عوار در میان ساک حمکوره ای الماس را یافته بدش نظام الملک برد از اندر الماس حمکوره شهرت گرفت و در بدای احمد نکر تصرف امرا هم عادل حال که الحال هست در آمد * دیگر مردم دست هم از پدشکش عادل حال اگر چه از کال دو است اما نعدت حوشرنگ و نعدس چنانچه تا حال اندر دوده شده * دیگر دو مرورد یکی دو شصت و چهار سرح که دو منقال و نازده سرح باشد بیست و پنج هزار روپیه قیمت شد دوم شانزده سرح در بهادت عاطانی و لطافت دوازه هزار روپیه قیمت نمودند * دیگر الماسی است از بات پدشکش قطب الملک نون یک تادک سی هزار روپیه قیمت نمودند یکصد و پنجاه میل از انجمله سه میل با سار هاسه طلا از رختیرو و نه میل با سار نقره اگر چه بیست میل داخل حلقه حاصه شد اما پنجم میل نعدت کلا و نامی است اول نورست که انبردند زور ملازمت گذارید یک لک و بیست و پنج هزار روپیه قیمت قرار یافت دیگر مهوریت از بات عادل حال یک لک روپیه قیمت نموده در ح سال نام بهاد دیگر نسبت بلند هم از پدشکش او یک لک روپیه قیمت نمودند چنانچه گرانبار نام بهاد دیگر میل قدوسان و میل امام رضا از بات قطب الملک اندرا را بر هر کدام یک لک روپیه بها شد دیگر نکصد راس اسپ عربی و عراقی که اکثر اسپهای حوف بود از انجمله سه اسپ رفهای مرصع داشت اگر پیشکشهای انبردند آنچه از حاصه خود و از دندان اراش دکی گرفته است بتفصیل مرقوم کردن بطول میکشد مسمی آنچه از پیشکشهای او مقبول افتاد موارى بیست لک روپیه میشود سوله ای قریب بدو لک روپیه بوالده خود دوزحها بنکم پدشکش نمود و شصت هزار روپیه بدو والد و ننگان گذارید مجموع پیشکش انبردند بیست و دو لک و شصت هزار روپیه شد که هفتاد و پنجهزار تومان زانچ اندان و شصت و هفت لک و هشتاد هزار حانی زانچ قورن باشد چند پیشکشی درون دوات اند بودند از نظر نگدشته بود توحه و عنادت دندار بدو نمودم در حقیقت مرددی که شان لطیف و شغفت باشد اوست بهادت رصامددی و خوشنودی و دارم الله تعالی او را از عمر دولت برخوردار

خورده نشده بود در کلانی مقدار یک انگشت بوده باشد خیلی شیرین و راست مزه است هیچ نسبت بدیگر اقسام کیله ندارد غایتاً خالی از ثقلی نیست چنانچه دو عدد از آن من خوردم اثر گرانی در خود یافتم و دیگران میگویند که تاهفت و هشت میتوان خورد اگرچه کیله در اصل قابل خوردن نیست اما از اقسام او آنچه توان خورد همین است و بس امسال تا بیست و سویم ماه مهر مقر بختان انبه گجرات را بذاک چوکی رسانید درین تاریخ شنیده شد که محمد رضا ایلچی برادر شاه عباس در اگره بموضع اسهال و دیعت حیات سپرد و محمد قاسم سوداگر را که از پدش برادر امده بود وصی خود ساخته حکم فرمودم که بموجب وصیت اسباب و اشیای او را بخدمت شاه رساند تا ایشان در حضور خود بورثه مرحوم لطف نمایند بسید کبیر و بخترخاں و کلاسه عادل خان خلعت و فیل مرحمت شد روز مبارک شنبه سیزدهم آبان ماه الهی جهانگیر قلبی بیگ ترکمان که بخطاب جانشین خان سرفراز است از دکن امده ملازمت نمود پدرش در سلک امرای ایران انتظام داشت در زمان عرش اشیانی از ولایت امده بود منصب عنایب نموده بصوبه دکن فرساده در انصوبه نشوونما یافت اگرچه غایتاً مکرر مجرای خدمت او شده بود درینولا که فرزند شاه جهان بملازمت رسید و از اخلاص و جانشیناری او معروضداشت حکم فرمودم که جریده بدرگاه امده سعادت ملازمت دریابد و باز مراجعت نماید درینروز اودا رام را بمنصب سه هزار و هزار پانصد سوار سرفراز ساختم ذات او برهن است و پدش عنبر اعتبار تمام داشت در وقتیکه شاهنواز خان بر سر عنبر میرفت ادم خان حبشی و جادو را و بابو را کایتبه و اودا رام و چندی از سرداران نظام الملکی جدا شده نزد شاه نواز خان امده بودند و بعد از شکست عنبر باز بملازمتها عادتخان و قریب عنبر از راه رفته ترک بندگی و دولتخواهی نمودند و عنبر بآدم خان سوگند مصیحت خورده او را غافل ساخت و بفریب گرفته در قلعه دولت اباک محبوس گردانید و آخر او را کشت بابو را کایتبه و اودا رام بر امده بسرحد عادتخان رفتند عادتخان در ملک خود راه نداد در همان چند روز بابو را کایتبه بفریب و غدیریکی از اشنایان نقد هستی در باخت و عنبر فوجی بر سر او دار ام فرستاد او جنگ خوب کرده فوج عنبر را شکست داد بعد از آن در انملک نتوانست بود خود را بسرحد ولایت بادشاهی انداخت و قول گرفته با اهل و عیال خویش و پیوند بخدمت فرزند شاه جهان امد و انفرزند او را بانواع عنایت و اقسام رعایت سرفراز ساخت و بمنصب سه هزار بذات و یک هزار سوار امیدوار گردانیده همراه بدرگاه آورد چون بنده کار آمدنی بود پانصد سوار دیگر اضافه مرحمت نمودم و شهیدار خان را که منصب دوهزار بذات و هزار و پانصد سوار داشت پانصد سوار دیگر افزوده بفوجداری سرکار سارنگپور و بعضی از صوبه مالوه تعیین فرمودم بخانچهای اسپ خاصه و فیل مرحمت شد روز مبارک شنبه دهم ماه مذکور فرزند شاه جهان پدشکشهای خود را بنظر در آورد جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه و دیگر نفایس و نوادر تمام در صحن چهاروکه بترتیب

خانه می بسته باشند و باس خدمت نوربخت نام او بهاده شد روز جمعه دست و چهارم راحه بهرحیو رمیدندار نکلانه آمده ملازمت نمود نام او پرتا دست و راحه انکارا هر کس که بوده باشد بهرحیو میگویند قوربا بهراز و پانصد سوار مواحب حواری اوست در وقت کار تا سه هزار سوار هم سامان میقتواند کرد ولایت نکلانه در میان گجرات و حاندیس و دکی واقع است دو قلعه مستحکم دارد سالیرومالیرو چون مالیرو در میان معموره است خود در انحصاری باشد ملک نکلانه چشمه حوش و انهای روان دارد اندک انحصاریت لطیف و نالیده میشود از اندکای عورگی تا آخرینده ماه می کشد انگور و فراوان است اما قوربا اعلی دست راحه مذکور با حکام گجرات و دکی و حاندیس سر رشته مدار و ملازمت از دست نیداده عاقبت خود ندان هیچکدام نیدرفته و چون ازینها خواستی که دست تصرف بملک او دراز سازد بحماییت دیگری از اسب دیگری محفوظ ماندی بعد از آنکه ولایت گجرات و دکی و حاندیس بقصر حصرت عرش اشیانی در آمدند نه بهرادهوز آمده سعادت رمیدندوس در بافت و در سلک بندها منتظم گشته بمنصب سه هزار سوار شد درندو که شاهجهان بهرادهوز رسید نازده رنجیرهیل پیشکش آورده ملازمت نمود در خدمت انفریدند درگاه آمد و در حور اخلاص و بندگی عواطف و مزاحم حسرانه سر بلندی یافت و بعدایت شمشیر مرصع و مل و اسب و خلعت مقدار گشته بود از چند روز سه انگشتی از باقوت و العاس و لعل بدو مرحمت نمودم روز مبارک شدند بدست و هفتم روز حبال بیگم حش متع مزین شاه حبال کرده شاه حبال خلعتهای گران بها ناداری که نکلانه مرصع و مزینده های نفیس اراسته بود و سر پنبه مرصع بخواهر نادر و دستار با طره مزین و کمر بند مسلح مزین و شمشیر با بدله مرصع با بهول کتاره و سده مزین و دو اسب که یکی رن مرصع داشت و دیگری با دو ماده ویل عدالت نمودند و همچنین نوزندان و اهل حرم او خلعت های و تور های اقمشه باقسام رن کشیدند و بندهای عمده او را اسب و خلعت و خنجر مرصع انعام فرمودند همه جهت سه لک روپیه صرف اندیش شده باشد در همدی روز عندالله حان و سردار حان برادر او را خلعت و اسب عیانت نمود بهر کار کالپی که بخواهد آنها مقرر شده بود رحمت فرمود و شکرانهای را بدر بخواهد که در صوبه گجرات بخواهد یافت رحمت داده خلعت و مل مرحمت شد و سید حاجی را که حاکیردار بهاء بود اسب کشیده رحمت نمودم چون مکرر نوزیدند که حاندوزان پیر و ضعیف شده چنانکه ناند قاب قطره و تردند نادر و صوبه کابل و بنکش سر زمین مده حتر است و بخت استیصال امغان بدو سوار و حرکت آرم دارد از آنجا که احتیاط شرط بهانداریست مهادت حان را بصاحب صوبگی کابل و بنکش تسلیم فرمود خلعت عدالت کردم و حاندوزان حکومت ولایت تهنه سرمراری یافت ابراهیم حان متع جنگ چهل و نه رنجیرهیل از بهار پیشکش فرستاده بود بنظر گذشت درس ایام بخت می سوو کیله آوردند تا امروز از بدقسم کیله

مبالغه نمود من در عنایت و شفقت انزودم و نزدیک بخود حکم نشستن. فرمودم هزار اشرفی و هزار روپیه بصیغه نذر و هزار اشرفی و هزار روپیه بوسم تصدق معروض داشت و چون وقت مقتضی آن نبود که پیشکش هائے خود را تمام بنظر در آورد فیل سرناک را که سر حلقه فیلاں پیشکش عادل خاں بود با صندوقچه از جواهر نفیس در پی وقت گذرانید بعد از آن به بخشیان حکم شد که امرائی که همراه آن فرزند آمده اند بترتیب منصب ملازمت نمایند اول خاں جهان بمساعادت ملازمت سرفرازی یافت او را بالا طلبیده بدولت قدمبوس امتیاز بخشیدم هزار مهر و هزار روپیه نذر و صندوقچه پراز جواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانید و از پیشکشهای او آنچه مقبول افتاد چهل و پنج هزار روپیه قیمت شد بعد از آن عبداللہ خان آستانبوس نموده صد مهر نذر آورد و آنگاه مہابتخان بزمین بوس سر بلندی یافت صد مهر و هزار روپیه نذر و گرهی از جواهر و مرصع آلات پیشکش گذرانید یک لک و بست و چهار هزار روپیه قیمت آن شد از آنجمله لعلی است بوزن یازده مثقال که سال گذشته در اجمیر فرنگی بجهت فروختن آورده بود دو لک روپیه بها میکرد و جوهریان هشتاد هزار روپیه قیمت می نمودند بنابراین سودا راست نیامد باز گردانیده بود چون بدرہانپور میرسند مہابتخان بیک لک روپیه ازو میخرد بعد از آنکه راجہ بہاوسنگہ ملازمت نموده هزار روپیه نذر و قدری از جواهر مرصع آلات پیشکش گذرانید و همچنین داراب خان پسر خانخانان و سردار خاں برادر عبداللہ خان و شجاعخان عرب و دیانتخان و شہبازخان و معتمدخان بخشی و آردارام که از سرداران عمدہ نظام الملکی بودند بقول فرزند شاہ خرم آمده در سلک دولخواہان منظم گشته و دیگر امرا بترتیب منصب ملازمت نمودند بعد از آن وکلای عادل خاں دولت زمین بوس دریافتہ عرض داشت او را گذرانیدند پیش ازین بجلدوی فتح رانا منصب بست هزار پی و دہ هزار سوار بفرزند اقبال مند مرحمت شدہ بود چون بتسخیر دکن شتافت بخطاب شاہی اختصاص یافت الحال بجلدوی این خدمت شایستہ منصب سی هزار پی و بست هزار سوار و خطاب شاہجہان عنایت فرمودم و حکم شد کہ بعد ازین در مجلس بہشت این مندلی نزدیک بہ تخت می نہاد باشند کہ آن فرزند نشنید و این عنایتیست مخصوص بانفرزند کہ پیش ازین در سلسلہ ما رسم نبود و خلعت خاصہ با چار قب زربفت دوز گربان و سراستین و حاشیہ دامن مروارید دوخته کہ پنجاہ هزار روپیه قیمت داشت و شمشیر مرصع باپردہ مرصع و خنجر مرصع مرحمت شد بجهت سرفرازی او خود از جہرکہ پائیں آمده خوانیچہ از جواهر و خوانی زر بر سر او نثار کردم و فیل سرناک را نزدیک طلبیده دیدم بی تکلف آنچه از تعریف و خوبی این فیل شنیده شد بجای خود است در کلانی و راستگی و جمال و خوش فعلی تمام عیار است و باین خوبی فیل کمتر دیده شد از بسکہ در نظرم مقبول افتاد خود سوار شدہ تادرون دولتخانہ خاص بردم و پارہ از زر بر سر او نثار کردم و حکم فرمودم کہ درون دولت

روح الله مقارن یکدیگر واقع میگردد چندیکه حاصر بودند امرونگ را بجهنم میفرستند و مجموع مردمی که متفرق بودند آمده بودند سلاح پوشیده بر سر دیبه روانه میشوند آنچون گرفتار شامت خادان مسافران و مأموران در یکساعت بحکم می بقتل میدهند زنان و دختران آنها را بده گرفتار میگردند و آتش در دیبه رده چنان می کنند که سحر تل خاکستری بنظر دو نمی آید و تمامی آن مردم حسد روح الله را برداشته خود را بعدائی حاش ملحق می سازند در مردانگی و کار ظلمی روح الله سعی بدو عانتاً عملت این شعله انگیزت چون آثار انسانی در انولایت نماد رمیدار انجا نگو و جنگل در آمده خود را پنهان و گندام ساحت و بعدائی حاش کس مرستاده القماس عفو گداهان خود نموده حکم شد که او را بول داده بدرگاه آورد منصب مروت حاش از اصل و اصافه بشرط بیست و نوبت ساحتی هر بهان رمیدار چندر کوته که مترددن از ارار تمام می ناند بدو هزار داب و هزار پانصد سوار مقرر گشت در سیزدهم راحه سور حمل بهمرایه تقی بحسی ملازم بانا حرم آمده مقرمت کرد مطامی که داشت مجموع معمر رساند سر انجام خدمتکه تعهد نموده بود بواحشی شد و حسب القماس فرزند مسار الله بعدات علم و بقاره سربلندی یافت نه تقی که همراهی او معین بود کپوه مرصع شصت شد و مقرر گشت که سر انجام کار خود نموده بروی روانه گرد و منصب حواجه علی بدگ میرزا که بحفظ و حراست احمد دگر تمس یافته بود بپنجهار داب و سوار حکم شد دوزالندن ولی و حواحگی ظهرو سید حاش محمد و مرتضی حاش ولی بدگ مهر کدام بکر بکنور میل مرحمت نمود در هفدهم منصب حاکم بدگ از اصل و اصافه بهزاری داب و بیست سوار مقرر گردند در هفتم روز راحه سور حمل را خلعت و بدل و کپوه مرصع و تقی را خلعت داده خدمت کانگه مرخص ساحت چون مرستاده های فرزند ملند اندان شاه حرم با انچندان عادل حاش و پیشکشهاییکه مرستاده بود داخل دوهابور شدند و خاطر انفرود بالکلیه از مهمات صوبه دکن جمع گشت صاحب صوبگی برار و جددنس و احمد دگر به سپه سالار حاکمان القماس نموده شاهنوار حاش پسر او را که در حقیقت حاکمانان حواسست با دوازه هزار سوار موحد بصط ولایت مفتوحه و سناک و هر حاش و هر محل را بجاگیری از معدنران قرار داده بندوبست انجا بوشی که لاس و مناسب بود سر انجام نموده و از حمله لسنوی که بهمرایه انفرود مقرر بود مواری سی هزار سوار هفت هزار پندانه برق انداز در انجا گذاشته تقه مردم را که بیست و پنجهار سوار دوهزار توپچی بود همراة گرفته روانه ملازمت شد و بقارص روز مدار کشنده تسلم بهمرامه الهی سده دوازه خلوس موافق یازدهم شهر شوال سده ۱۰۲۶ هـ بصت و شش هجری بعد از گذشتن سه بهرو یک گهری در قلعه ماندو بمبارکی و موحی سعادت ملازمت در بامت مدد معارقت پانزده ۱۰ هـ و یازده روز کشید بعد از تقدیم اداب کوروش و رمی موس ناای حورو که طلبدیم و از عانت محبت و شوق بی اختیار حاشه خود بر حاشته در اعوش عاطفت گردیم چندان که او در اداب و مروتی

در نو روز هم یک زنجیر فیل بپیچیدند که مرحمت شد در بیستم دو بهشت سوار بر منصب
 کی شومارو مرحمت گردید که منصب او از اصل و اضافه دو هزار یذات و هزار و دو بهشت
 سوار بوده باشد در بیست و سیوم الهداک افغان را بخطاب رشید خانی امتیاز داده
 بر نم خاومه عنایت نمودم فیل پیشکش راجه کلیان سنگه که هزده زنجیر فیل
 بود از نظر گذشته شانزده زنجیر فیل داخل فیل خانه خاصه شد در زنجیر را باو
 مرحمت کردم چون از ولایت عراق خبر وفات والده میر میران دختر شاه اسمعیل ثانی
 از طبقه سلاطین صفویه رسیده بود خلعت بجهت او فرستاده او را از لباس تعزیت
 بر او دم در بیست و پنجم فدائی خاں خلعت یافته باتفاق برادرش روح الله و دیگر
 منصفداران به تذبذبه زمیندار جیت پوری مرخص گشتند در بیست و هشتم بقصد
 تماشای نریدا و شکار آنحدود از قلعه فرود آمده با اهل محل متوجه گشتیم و بدو منزل
 کنار آب مذکور محل نزول اجلال گشت چون پشه و کدک بسیار داشت زیاده از یک
 شب توقف نیفتاد روز دیگر به تاراپور آمده روز جمعه سی و یکم مراجعت واقع شد در
 غره مهر ماه بمحسین خواجه که در بنوا از ماوراءالنهر آمده خلعت و پنج هزار روبیه مرحمت
 شد در دویم بعد از تفحص مقدماتی که در باب راجه کلیان بعرض رسانیده بودند و اصفهان
 بتفحص آن مامور بود چون بیگناه ظاهر گشت سعادت استانبوسی در یافته یکصد
 مهر و یک هزار روبیه نذر گذرانید و پیشکش او که یک سلک سروارید بود مشتمل بر هشتاد
 دانه و دو قطعه لعل و یک بهنچی که یک قطعه لعل و دودانه سروارید داشت و صورت
 اسب طلا مرصع بجواهر از نظر گذشت عرضداشت فدائی خان رسیده که چون افواج
 قاهره بولایت جیت بور در آمدند زمیندار اینجا فرار بر قرار اختیار نموده تاب مقاومت
 نیاورد و ولایات او بتاراج حادثات رفت استال از کرده خود پشیمانست و اراده دارد که
 بدرگاه جهان بنده آمده طریقه بندگی و اطاعت اختیار نماید روح الله را با فوجی بعقب
 او فرستاده شد که او را بدست آورده بدرگاه آرند یا او را وادی ادبار سازد و زنان و متعلقان
 او را که بمیان ولایت زمینداران همسایه در آمده اند ببندد در آورد در هشتم خواجه
 نظام چهارده عدد انار که از نذر موخا بود آورده گذرانید از نذر مذکور بسورت در
 عرض چهارده روز آورده بودند و از سورت بماندو بهشت روز آمده بود کلانی انار مذکور
 برابر انار تهته است غایتاً انار تهته بیدانه و این انار بادانه و نازکی دارد در شادابی بر
 انار تهته زیادتی میکنند در نهم خبر رسید که روح الله بدیهی از دیهات آن نواحی میرسد
 و بدو خبر میرسانند که زنان و متعلقان جیت پوری در پی دیهه است بقصد تفحص
 در برون دیهه فرود آمده کسان میفرستند و مردمی را که در پی دیهه بوده اند حاضر میسازند
 در اثنا تحقیق و تفحص یکی از فدویان زمیندار مذکور بمیان مردم دیهه در آمده
 در حینیکه مردم جابجا فرود آمده بودند و روح الله با چند رخت برآورده بر بالای
 قالیچه نشسته بوده است انقدوی خود را بعقب سر او رسانیده برچهه باو میرساند
 و آن برچهه کارگر افتاده سر از سینه او بر می آورد کشتیدن برچهه و اصل گشتن

مرادواع شفقست و مرحمت و در تعریف القاب او ده دوازده هراچه در ایام سابق نوشته میشد امروزند و قید شد که او را در ورامینی مطاعه فرزند میدوشده باشد و در صدر فرمان مقلم خاص این بدست مرقوم گردید *

شدهی ار التماس شاه حرم * مقرردی مامشهور عالم

در روز چهارم فرمان مذکور با نقل مرستاده شد تا فرزند شاه خرم نقل را ملاحظه نموده اصل را روانه سارن روز مدارک شده بهم با اهل محل بحانه اصمعیان رفتم منزل او در حوالی دره واقع بود در بهایت لطافت و صفا و چندی دره دیگر بر اطراف دارد و چند حاشا سارهای جاری و درختان اندک و غیره در بهایت سمری و حریمی سایه افکن گشته قریب بدو سست و سیصد گل کدوره در یک دره رسیده است محتملاً روز مذکور در بهایت سگدگی و حریمی گذشت و مجلس شرافت مدعقد گردید نامرا و بردنیکان پدالها مرحمت شد و پندشکش اصف حال بنظر در آمد اکثر رعایس بود آنچه پسند خاطر اندک بر داشته نغمه را در عدایت کردم در همین روز حواحه میروند سلطان حواحه که از خدمت ندکس بموجب طلب آمده بود ملازمت نمود یک قطعه لعل و دو دانه مروارید و یک کجیر فیل پیشکش گذاریدند راحه بهم براس رمیدند از ولایت گدیده بمنصب هزاریدات و پانصد سوار سرامزار گردید و حکم شد که حاگیر هم از وطن او تکتواوه دهند در دوازدهم عرضداشت فرزند حرم رسد که راحه سورج مل ولد راحه ناسو که رمیی و ولایت او متصل نقلعه کانگه است تعهد میدماند که در عرض یکسال آن ملعه را بمنصب اولیای دولت قاهره در آورد و حظ تعهد او را نیز مرستاده بود حکم شد که مطالب و مدعیاتی که دارد بهمیده و خاطر نشان خود ساحت راحه مذکور را روانه ملازمت سارن تا سرالتمام مهمات خود نموده بخدمت مذکور مقبوضه گردن *

در همین روز که یکشنبه دوازدهم باشد مطابق عره رمضان بعد از گذشتن چهار گهری و هفت پل صده فرزند مذکور از مادر شاهزادهای دیگر که دحقر اصمعیان باشد تولد یافت و مسمی بپوشی از نامم گردید رمیدند از حیث پور که در حوالی ماند و واقع است چون بمقتضای بیسعادتیه انراک استاندوسی دهمون مدائنی حاشا رافرمودم که ناچندی از مصدندان و چار صد پانصد نفر برق انداز بر سر او رفته ولایت او را بنارید در سرندهم یک فیل مدائنی حاشا و یک فیل نمیر فاسم ولد سید مراد مرحمت شد در شاندهم حیسنکه ولد راحه مهاسنگه که در سن دوازده سالگی بوده باشد بمنصب هزاریدات و پانصد سوار سرامزار گردید نمیر میوزن ولد مدر حلیل الله نک رنجیر فیل که خود پسند نموده شد و یک فیل سلا عدالستار عدایت کردم بهرج بسرا راحه نکرمحایت بهدورده بعد از موت پدرش از صوبه دکن آمده ملازمت نمود و یک صد مهر بدر گذاریدند در هفدهم بعرض رسید که راحه کلیان از ولایت آوژیسه آمده اراده استاندوسی دارد چون در باب او حکایات ناحوش بعرض رسیده بود حکم شد که او را ناپسرش ناصف خان سپاردند تا تحقیق حکایاتی که در باب او مذکور شده است نماید

بعد از گذشتن سه چهار گه‌ری از شب مردم را رخصت نموده اهل محل را طلب نمودم و تا یکپوشب در پی موضع نزه بسر برده داد خرمی و عیش دادم چون در پی بنفشه‌دهی بعضی از خصوصیات دست بهم داده بود اول آنکه روز جلوس من بود دیگر آنکه شب بوات بود دیگر روز راگهی بود که بدش از آن شرح داده شد و نزد هفتاد از روز هاس معتبر است بنابراین سه سعادت اینروز را مبارکشده نام نهادم * در بست و هفتم سید کاسو بهشتاب پرورشانی سرفراز گردید دیگر روز چهار شنبه بهمان رنگ که مبارکشده بمن نیک افتاده است اینروز برعکس بمن افتاده است بنابراین نام این روز شوم کم شنبه نهادم که دایم این روز از جهان کم باد در روز دیگر خنجر مرمع بیادگار قورچی مرحمت شد و فرمودم که او را بعد از پی یادگار بیک میگفته باشند جیسنگه پسر راجه مهاسنگه را که در سن بست سالگی است طلب نموده بودم در همی روزها ملازمت نمود و یکزنخیر نیل پیشکش گذاریدیم پسر سه گه‌ری از روز مبارک شنبه دویم شهر پور ماه بقصد سیر بجانب نیل کند و استود سواری دست داد و از انجا بصحرائی عیدگاه بر بالای بشته که نهایت سبزی و خرمی دارد گذار افتاد گل چنیا و دیگر رباعین صحرائی بدرجه شگفته بود که بر هر طرف که نظر می افتاد عالم سبزه و گل مشاهده میگشت یک بهر از شب گذشته بدولتعلی همایون داخل گشتم چون مکرر مذکور میشد که از کیه صحرائی یکقسم شیرینی بهم میدهند که اکثر درویشان و ارباب احتیاج آنرا قوت خود می سازند در مدد تفصیل آن شدم ظاهر شد که میوه آن چیزی زمخت و بی حلاوت است غایتاً در پایان طرف صوبی شکل که اصل میوه کیه از آن بر روی آید یک پارچه شیرینی بسته که بعینه طعم و مزه و قوام بالوده دارد و ظاهر میگردد که مردم آنرا تناول می نمایند و ذائقه از ادراک لذت آن بسیار محظوظ میشود در باب کبوتر نامه بر سخنان نیز بگوش رسیده بود که در زمان خلفای بنی عباس کبوتران بغداد را که نامه بر میگویند و التیق که از کبوتران صحرائی ده پانزدهی کلان بر هفتاد اموخته میکردند بکبوتران فرمودم که اینها را اموخته کنند و این کبوتران را چند جفتی را چنان اموخته کردند که در اول روز که از ماند و پرواز آنها می نمودیم اگر کثرت بازان بسیار می شد نهایتش تا دو نیم بهر بلکه تا یک و نیم بهر بهرانه‌پور میدرسیدند و اگر هوا بغایت صاف می بود اکثری در یکپوشب میرسیدند و بعضی کبوتران در چهار گه‌ری هم رسیدند * در سویم عرض داشتم بابا خرم مشعر بر آمدن افضل خاں و راسه رایان و رسیدن ایلچیان عادلخان و آوردن پیشکش هاسه لایق از جواهر و مرمع آلات و فیلاس و اسباب که در هیچ عهدی و عصری این چنین پیشکش نیامده بود و اظهار شکر گذاری بسیاری از خدمت و دولت خواهی خان مشارالیه و وفا بقول و عهد خود نمودن و التماس فرمان عذایت عنوان درباره او مزین بخطاب مهتطاب فرزندی و دیگر عنایات که تاحال در شان او صادر نگشته بود رسید چون خاطر فرزند مذکور بغایت عزیز و التماس او بجا بود حکم فرمودم که منشیان عطار رقم فرمانی باسم عادل خاں مرقوم ساختند مبنی

سیچہ میگویند تا حال هیچکس از میدان بحرار اشیای او نداده بودند بحسب اتفاق
 در عمارتیکه سر میفرودم اشیای او ظاهر شد و آنچه برآورده بود سه بهرار روز پنجشنبه
 بردم گذشته با مردم محل بقصد سیرو تماشاچه محلها و عمارت سکر تلافی که از احداث
 نادیهای حکام سابق ماله است سوار شدم چون بجهت دارائی و حکومت صوبه
 پنجاب با اعتماد الدوله بیل مرحمت شده بود در انداز راه بیل از بیلان خاصه که حکمت
 حوب نام داشت ناو مرحمت نمودم و تا شام دران عمارت دلکش بسرورده از حرمی
 و سدری صحراهای اطراف بعانت مخطوط گستم و بعد از ادای عداوت و تسبیح شام
 مفوضه مسعود دولت گردیدم در روز جمعه بیل رینادل نام که جهانگیر ملیحان بطریق
 پدیسک برستاده بود از نظر گذشت بعضی لباسها و مماشها را مخصوص پوشش خود
 ساحه حکم فرمودم که هیچکس نبوشد مگر آنکه من عداوت کم اول دنگله نادری که برانای
 فداوشد دراری ند ان ار کمر پاناس سرنی واسنی ندادند پش ان نمکه بسته میشود مردم
 ولدت انرا کردی میگویند من نادری نام نهادم دیگر حمامه شال طوس است که والد
 روزگارم خاصه کرده بودند دیگر فداه ندو گردان و سر استن چکی دوری پوشیدن انرا در
 مخصوص خود ساحه بودند دیگر فداه حاشیه دار که علمهای پارچه محرمات را برده
 بر دور نام و گردان و سر استن میدورند دیگر فداه اطلس گنرئی دیگر چنره و کمر بند
 انردم لب که کلانوں طلا و نقره را دران نمده باشند چون ماهدانه پاره از سواران مهابتکان
 مطابق بر دست سه اسبه دو اسبه بجهت سرانجام خدمت دکی اصابه شده بود و در
 ثانی التحال الحدمت بانصواب برسد حکم کردم که دیوانان ان تعاقبت را از خاکو او بار
 دامت نمانند احرهای روز پنجشنبه بدست ششم موافق چهاردهم شهر شعبان که شب
 برف بود در یکی از منازل و عمارات محل نور جهان بنگم که در میان تالانهای نل
 واقع است مجلس حش نمودم و امرا و مقریان را درن مجلس که ترتیب داده بنگم بود
 طلبدان شده حکم کردم که نمودم بدانه و اقسام مکذبات و مقتضای حواش هر کس بدهند
 بصداری بدانه احقار دموند فرمودم که هر کس که بدانه بخورد بمثل منصب و حالت
 خود بصدد و اقسام کد بها و مدوه ها بطریق گرک مقور شد که در پش هر کس بدهند
 عصب مجلسی بمعقد گشت در اعر شام بر اطراف نال و عمارات فانوس ها و چراغها
 روشن ساحه چراغای بهم دست داد که با انی رسم را معمول ساحه اند شاید در هیچ
 حامیل ان چراغانی نشده باشد جمع چراغها و فانوسها عکس در ان بداده بدوی
 بنظر در می آمد نه گونا تمام صحن انی تلافی نمیدان انسمت بصدار شگفته
 مجلسی گذشت و بدانه حواریان رناده از حوصله طاقت بدانه تعادل نمودند *
 دل انور بر می شد از اقامه * بحوبی بد انسان که دل حواسقه
 مکذبت در پش انی ستر کاج * بساطی چو میدان همت مسراج
 ریس بگفت برم مدرمت دور * فلک نانه مشک بود از سحر
 شده حلوه گونار دین ناع * روح انور حخته هویکی چسبون چراغ

ساخته مشتمل بر چهار درجه بلندی این مینار پنجاه و چهار درج و نیم است و در پنجاه
 گز زینه از سطح زمین تا طبقه هفتم یکصد و هفتاد و یک در رفتن و آمدن یک هزار و چهار
 صد رویه نثار شد در سی و یکم سید عبدالله را بخطاب سیفخانی سرفراز ساخته و بخلعت
 و اسب و فیل و خنجر مرصع سر بلند گردانیدم و بخدمت فرزند بلند اقبال مرخص
 ساختم و لعلی که از سی هزار رویه زیاده می ارز بدست او بجهت فرزند بلند اقبال
 فرستادم و نظر بر قیمت آن نموده چون مدتی مدید بر سر خود می بستم او را مبارک
 دانسته بطریق شگون فرستاده شد سلطان محمود خویش خواجه ابوالحسن بخشی را
 بخدمت بخشیدگری و واقعه نوبسی صوبه بهار تعین نمودم و در وقت رخصت فیلی
 باو عنایت نمودم آخرهای روز پنجشنبه امر داد با مردم محل بقصد سیر نیل کند
 که از جاهای دلکش قلعه ماندو است متوجه گشتم شاه مذاق خاں که از امرای معتبر
 والد بزرگوارم بود در وقتیکه این ولایت را بجایگز داشت عمارت در آنجا ساخته بغایت
 دلنشیں و فرح بخش تا دوسه گهزی شب توقف نموده بعد ازاں متوجه دولت خانه
 مبارک گشتم چون از مخلص خان که دیوان و بخشی صوبه بنگاله بود بعضی سبکیها
 بعرض رسید از منصب او هزاریندات و دویست سوار کم نمودم در هفتم فیل مستی از
 فیلان پیشکش عادل خان گجراج نام بجهت رانا امر سنگه فرستاده شد در یازدهم بقصد
 شکار متوجه گشتم و یکمذول از قلعه پائین امدم غایتاً کثرت باریدگی و گل بدرجه
 بود که مطلق تردد و حرکت میسر نشد بنابر رفاهیت مردم و آسودگی حیوانات فسخ
 این عزیمت نموده روز پنجشنبه در بیرون گذرانیده شب جمعه باز گشتم در همین روز
 هدایت الله که در خدمت تونک و ترددات حضور بسیار چسپان است بخطاب فدابخانی
 سرفراز گشت در پی برسات بارش بدرجه شد که پیران کهن سال گفتند که این قسم بارانی
 در هیچ عهد و عصر یاد نداریم قریب بچهار روز ابرو باران بود چنانچه گاهی حضرت نیر
 اعظم ظهور میفرمودند باد و کثرت باران بمرتبه رسید که اکثر عمارتهای قدیم و جدید
 از پا درآمدند در شب اول باران و برق و صاعقه چندی افتاد که بان صلابت صدا کم
 بگوش رسیده بود قریب بیست کس از زن و مرد ضایع شدند و بعضی عمارات سنگین
 رسیده شکست در بناهای آن راه یافت هیچ صدا بیش ازین دلکوب تر نیست تا وسط
 ماه مذکور شدت باد و باران در ترقی بود بعد ازاں رفته رفته رو بکمی نهاد و از کثرت سبزه
 و ریاحی خود رو چه نویسد دره و دشت و کوه و صحرا فرو گرفته است در معموره عالم
 معلوم نیست که مثل ماندو جای از حیثیت خوبی هوا و لطافت جا و صحرا بوده باشد
 بتخصیص در فصل برسات درین فصل که از ماهای مقرر تا بستانست شبها در درون
 خانه بے احاف نمیتوان خوابید و روزها بغوی که مطلق بیادزن و تغیر جا و منزل
 احتیاج نمی افتد آنچه ازین عالم نوشته شود هنوز اندکی از بسیاری خوبیهای آنجا است
 در چیز مشاهده افتاد که در هیچ جا از هندوستان ندیده بودیم یکی درخت کیله
 جنگلی که در اکثر صحراهای این قلعه رسته است دیگر اشیانه مموله که بزبان فارسی دم

شد در چهار دهم راول سمرسی پسر راول اود بسنگه رمیدندار ناسواله ملازمت نمود سی
 هزار روپیه و سه رخصت میل و یکصد پانداں مروع و یک کمر مروح پیشکش گذرانید
 در پانزدهم نه قطعه الماس از حاصل کان و از اندوختنهای رمیدار الحیا ابراهیم خان
 فتح جنگ حاکم صوبه بهار مصیوف محمد بیگ مرستاده بود از نظر اشرف گذشت
 از حمله یقظه چهارده و نیم ثانی بود بیک لک روپیه قیمت شد در همین روز
 میدان کار قورچی چهارده هزار درو انعام مرحمت شد و او را منصب پانصدیداد
 و سصد سوار سرمرار کرد منصب تاتار خان نکاول بیگی از اصل و اصافه دوهوارادات
 و سیصد سوار مقرر داشتیم و پسران او علیحدہ ہر یک باضافہ منصب سرمرار شدند
 حسب التماس شاہزادہ سلطان پور پانصدی بر منصب ذات و بر رجان آوردہ
 شد در بست و نیم کہ روز مذاکرہ پنجم بود سید عبداللہ نازہہ مرستادہ وارد بلد
 اقبال بابا حرم ملازمت رسید و عرائص انورند رسانید مشتمل بر اخبار فتح ولایات دکن
 کہ جمع دنیا داران الحیا سرحدت بر رقبہ اطاعت بہادہ بدگی و فرمانبرداری قبول
 نمودند و مقالید ملعہا و حصہها بتخصیص ملعہ احمد بکر را منظر در آوردند سکرانہ اسی
 نعمت عظمی و عطیہ کبری سر دیار مندی بدرگاہ سی دیار بہادہ لب شکر کشادم و داد
 عمر و دیار مندی دادہ مرموم کہ نقارہاے شادیاںہ ہوارش در آوردند للہ الحمد کہ ولایات
 از دست رفتہ بتصرف اولیای دولت قاہرہ در آمد مقصدالی کہ دم سواکشی و استعمار
 میرند بحر و نانوائی خود اعتراف آوردہ مال سپار و حراج گذار گشتند چون اینچہ
 موسیلہ نور جہاں بیگہ بمسامع حلال رسید برگزیدہ بودہ کہ دو لک روپیہ حاصل دارند ناو
 عنایت نمود انشا اللہ تعالی چون انواع قاہرہ ولایت دکن و قلاع الحیا در آیند و خاطر
 مردم از حصار بابا حرم از تصرف انہا جمع گردد پیشکش دیاداران دکن را کہ در بند
 اسی چند پیشکش ہنچندک از سلاطین عہد و عصر خود دادہ اند ہمراہ گرفتہ مالچیان
 انہا روانہ ملازمت خواهد شد امرائی را کہ درس صوبہ حاگیرند از خواهند بود مقرر است
 کہ ہمراہ آورد تا سعادت ملازمت در پانچہ مرحص گردند و رانان حلال بافتح و میروزی عارم
 پایہ سر بر حلافت مصیر گردند چند روز بدل از انکہ اخبار فتح مذکور رسید شنی بدوان
 حواجہ حافظ تناول نمود کہ عہدت اسی کارچہ نوع خواهد شد اسی عزل برآمد *

روز ہجران و شب فرقت نار احر شد * ردم اسی فال گذشت احر و کار احر شد

چون لسان العیب حافظ چندی املا نمود مرا امیدواری تمام دست دان چنانچہ بعد
 از بیست و پنج روز اخبار فتح و میروزی رسید در بسیاری از مطالب بدوان حواجہ
 رجوع نمودہ ام و بحسب اتفاق انچہ برآمدہ نتیجہ مطابق ہمای کشیدہ و کم است
 کہ تکلیف نمودہ باشد در همین روز ہزار سوار بر منصب اسمعیل آوردہ اورا بہ پنجہزاری
 ذات و سوار سرمرار ساختم و احرہاے روز نامردم محل دسر عمارت ہفت منظر متوجہ
 شدم و ابتدای شام بدولتخانہ بار گشتم این عمارت از احداث باقہای حکام سابق مالوہ
 است کہ سلطان محمود خلجی باشد ہفت طبقہ قرار دادہ و در ہر طبقہ چہار ہفہ

شیران را به مدوق مردم فرمودم که چندی باشد دو شیر را به مدوق و دومی دیگر را به هرنک بدر تدرده انداحت تا چشم مردم برهم رنم قالب اس چهار شیر را بشش قدر ار حیات بر داحت تا حال چمن تفنگ اندازی مشاهده نموده بود که از بالای میل از درون عماری شش تیر انداخته شود که یکی خطا بیفتد و چهارده فرصت حسنی و حرکت حدیدین بیاند ^۱ متخلو اس کمانداری هزارا شرفی نثار نموده نک حقت بهیچی الماس که یک لک روپیه قیمت داشت مرحمت نمودم در همین روز معمور حان ناتمام عمارات دولتخانه لاهور مرخص گشت در دهم فوت سید وارث که موجد ار صوبه اوده بود بعرض رسید در دواردهم میز محمود چون استدعای موجداری میدیون او را بقطاط تهور حانی و اصابه مدصب سرور ساحه موجداری بعضی از برگذات صوبه ملتان تعی نمودم در دست و دوم ظاهر بخشی بنگاله که منع کوریش او شده بود ملازمت نمود و پیشکشی که داشت بدر گذرانید و هست رئیس فعل بدشکس فاسم حان حاکم بنگاله نادر رئیس میل شیم مودهو در بدروز از بطر گذشت و بیست هشتم نائتماس حان ووزان پانصدی بر مدصب عبدالعزیز حان اصابه حکم شد در پنجم حداث خدمت دیوانی صوبه گجرات ار تعذر کیشو بدروزا حسنی مقرر گشت او را بقطاط کهانت حانی سرور ساحتم در هشتم کسکر حان که بدمدت کشیکری بدکش تعی بود آمده ملازمت کرد بقصد مهر و پانصد روپیه بدر گذرانید چند روز فعل اری اوستاد محمد نائی را که در می حود ارے بطهران بود مرزد حرم بموجب طلب مرستاده بود چند مجلس سار او شدیده شد و دقشی که در عزل بنام می بسته بود گذرانید در دواردهم ماه مذکور فرمودم که او را بروپیه ورن نمودند شهرار و سیصد روپیه و میل حوصه داری بدر ناو عدالت نموده مقرر فرمودم که برآن میل سوار شده و روزها بر اطراف و حواصا حود چنده و باشندد بدزل حود بد و ملاسد قصه حوا از ملازمان میزرا عاری در همین روزها از تهنه آمده ملازمت نمود چون بر نقل و شیرس حکایت و خوش بیان بود صمیمت او من در اتفاق او را بقطاط محطوط حانی حوشدل ساحه یکهار عدد روپیه و خلعت و اسب و یکرتیر میل و پانکی بدر عفاست نمودم بعد از چند روز فرمودم که بروپیه او را بر کشد چهار هزار و چهار صد عدد روپیه شد و بدصب در مدیدات و بیعت سوار سرور گردند فرمودم که همیشه در مجلس گپ حاضر میبوده باشد در همین تاریخ لشر حان جمعیت حود را در جهور که در شس بطر در اورد پانصد سوار و چهارده رتیر میل و نصد بدرد و پچی بد در بیست و چهارم حنر رسد که مهاسنگه بدروزه راحه مان سنگه که داخل امرایه دلا بود در نالابور ولایت نراز با فراط شراب در گذشت بدر او هم در می سی و دو سالگی بخورن شراب بدروز از انداره و حساب صانع شده در همین روزها انده بستاری

۱ متغیرند که ساری می اندیشه این بیت خواند

مروحان مودع صورت و اسب در صف مردان ورن شبر انگ است

نصف این سحر اس اسب که قبل از آن که نورحان داخل محل جهانگیر شود روزه شد انگ خا بدده است

آمد که احرامه مرسوده او هم نآف بنوست در نعت و هشتم عدد انگرم را بخلد و
 عمارات ماندو که بحس سیمی و اهتمام او تمام رسیده بود منصب هشتصد نجات و
 و چهار صد سوار از اصل و اصانه سرفراز ساخته خطاط معمر حایي بلند نام گرداندم
 در همان تاریخ که راناب حلال نقله ماندو در آمد مرید بلند اقبال سلطان حرم
 با عمار منصوبه شهر برهانپور که حاکم بشی ولایت حاندس است داخل میشود
 بعد از چند روز عراض افضلحان و رای ریان که در وقت بر آمدن امیر مرید مشارالیه
 انها را بهمرای الیچی عادل خان مرخص ساخته بود مرسد مشعر نراکه چون حفر
 آمدن مایل بعدال حال رسیده هفت کوه باسندال مرمان و نشان شاهزاده بلند
 اقبال برآمده در لوازم تعلیم و سجده و اداسی که معمول درگاه است سیمونی مر
 گذاشت به نموده در همین ملاقات اظهار دلخواهی بیش از پیش نموده تعهد کرد
 که ولایتی که از تصرف اولدنی دولت قاهره برآمده مجموع را از عذر تنوع تحت انداز
 نموده در تصرف بندهای ناشاهی بار گذارد و قتل نمود که پیشکش لایق بهمرای
 الیچیان معرف تمام روانه درگاه سارو بعد از ذکر این مقدمات الیچیان را معرف تمام
 بحاج مقامی که نسبت آنها ترتیب یافته بود مرید می آورد در همان روز کس به عذر
 مرستاده مقدساتکه باو اعلم می ناست نمود پیغام مدهد این احضار از عراض
 افضلحان و رای راناب بمسامع حلال رسد از احمدنقارور دو شصت و سوم ماه مذکور
 در مدت چهار ماه دو ملاه شمر و نعت و هفت راس بنده گاو و شش راس چندل و شصت
 راس آهو و نعت و سه خرگوش و ریاض و نهار دو نعت مطعه مرغابی و سایر جانوران
 شکار شده بود پس شبها حکایت شکارهای امام بدش و شوق خواهشی که خاطر را
 مدنی شعل بود باسنادهای پای سر بر حاکمت مصور نقل منمومد بخاطر رسد که اما
 سماره شکار که از اسنادهای سر تمر ناحال واقع شده نعت توان آورد بنابرین مقدمه
 نواعه نونان و مسرفان شکار و قزاقان عمل و معله انجندست امر نمودم که در صد
 جمعده شده آنچه از هر جنس جانور شکار شده مجموعه را فراهم آورده نم نشودند ظاهر
 شد که از ابتدای سر دوازده سالگی که سه نصد و هشتاد و هشت سال هجرت نعت
 نعت آخر همد سال که نازدهم سالست از جلوس همانوس و س می به پنجده سال
 مبی رسده نعت و هشت هزار و نصد و سی و دو شکار در حضور واقع شده از نعلمه
 هفده هزار و نصد و شصت و هفت جانور نعت خود به نذوق و عده بر ندموحس
 شکار نموده ام جانوران چرنده سه هزار و دو نعت و سه از ملاه و راس و عده شمر هشتاد و
 شش قله و حرس و چند و ریاض و اردنار و کفزار و ده ملاه نعل گاو هشتصد و هشتاد و ده
 راس مها که از عالم گور نعت عانقاً در بزرگی و کلا به برابر نعل گاو منشود سی و پنج راس
 اهوی بروماده و چکاره و چنقل و بر کوهی و عده نهار و شش صد و هشتاد راس و موج
 و اهوی سه نعت و نعت و پانده راس گریک شصت و چهار راس گاو میش صحرانی سی
 و شش راس خوک بود راس رنگ نعت و شش راس موج کوهی نعت دو راس

پیش او انداخت و دوست عزیز و نیازمندی بدرگاه خالق بے نیاز آورد و بر زبان راند که خداوند! عمر من بهشتی سال رسیده و این مدت را بدولت و عشرت و کامرانی گذرانیدم چنانچه هیچ بادشاهی را میسر نگشته و اکنون که زمان بازپسین منست امید دارم که نصیر را بشون من نگیروی و موت مرا باجل مقدر حساب نموده باز خواست ان نعمانی بعد از ادا این کلمات آن کاسه شربت بزهرا میخشد را تاجرعه در کشید و جان بجان افرین سپرد مقصود او از ذکر این مقدمه آن بود که ایام دولت را بعیش و عشرت گذرانیده ام که شیطیک از سلاطین را میسر نگشته است که چون در سن چهل و هشت سالگی باورنگ حکومت نشست بمصرمان و نزدیکان خود اظهار نمود که در خدمت بدر بزرگوار خود مدت سی سال است که لشکر کشی نموده در لوازم توده سپاهگری تصحیر نموده ام سال که فوت دولت بمن رسید اراده ماک گیزی ندارم و میخواهم که بقیه عمر را بعیش و عشرت بگذرانم میگویند که پانزده هزار زن در منزل خود جمع نموده بود شهری از بنطایفه ترتیب داده مشتمل بر جمیع طوایف از اقسام و اصناف پیشه کار و حاکم و قاضی و کوتوال و آنچه بجهت نظام شهر درکار است از زنان تعیین نموده بود و هر جا خبر کنیزی صاحب جمال شنیدی تا بدست نیاریدی از پادشاهی اقسام صنایع و علوم بکدیزان اموخت و بشکار میل بسیار داشت اخوانه ساخته بود و در انجا اصناف جادوران جمع آورده اکثر اوقات بآنان در آن آشوخاها شکار میکرد و سیه در مدت سی و دو سال زمان حکومت خود چنانچه قرار داده بود بر سر هیچ غنیمی سواری نکرد و ابد مدت را بفرغت و آسودگی و عشرت گذرانید و همچنین هیچکس بر سر ملک او نیامد و بر زبانهاست که چون شیرخان افغان در ایام حکومت و سلطنت خود باوجود حیوان طبعی بر سر قبر نصیرالدین رسید بجهت همین عمل شنیع بجمعی که با او همراه بودند فرمود که چونها بر سر قبر او زنند من نیز چون بقبر او رسیدم لکدی چند بر گور او زده به بندها که در ملازمت بودند فرمودم تا قبر او را لکدکاری نمودند چون خاطر را بدین تسلی نشد گفتیم که گور او را شگافه اجزای نا پاک او را باتش اندازند باز بشاطر رسید که چون آتش نور بست از نور الهی حیث است که بسوختن جسد کثیف او انجوهر لطیف الوده گردد و نیز مبادا که ازین سوختن در نشاء دیگر تشفی در عذاب او رود فرمودم که استخوانهای فرسوده او را با جزای خاکشده در دریای نریدا انداختند چون در ایام حیات بواسطه حرارتی که در طبیعت او غالب بود همیشه در آب بسر میبرد چنانچه مشهور است که در حالت مستی یکبار خون رادریکی از حوضهای کالیاده که عمق تمام داشت انداخت چندای از خدمتگاران محمل سعی نموده موه او را بدست در آوردند و از آب بیرون کشیدند بعد از آنکه بهوش آمد مذکور ساختند که چندی امرو واقع شد از شنیدن این مقدمه که موه سر او را کشید بر آوردند بسیار غضبناک گشته فرمود که دست انخدمتگار را بریدند بار دیگر که اینقسم حالتی دست داد هیچکس به بر آوردن او جرأت نکرد تا در آب غوطه خورده چاندان بمسب اتفاق بعد از گذشتن یکصد و ده سال از فوت او این مقدمه بتو

تقریب داده که قاعایت در هیچ حادثه فراغت و لطافت عمارتی معلوم نیست که تا تمام رسیده باشد قریباً سه لک روپیه که در هزار تومان ولایت بوده باشد صرف آن شده بایستی که این عمارت رنج در شهرهای رنج که قابلیت درول احلال میباشد و مع می بود این قلعه در بالای کوهی واقع است دوران ده گروه مساحت در آمده در ایام نرسات حای سکوش هوایی و لطافت اینقلعه نمی باشد شها در قلمب افسد مرتبه سرش میشود که بے لحاظ نمیتوان گذراند و روزها احتیاج بدان ن میشود گویند که پیش از زمان راحه بکرمحایت راحه بود حیضه در زمان او شصت و سهت بود از کاه نصیرا برآمده بود در آنقله در زمان داسی که در دست داشت بزرگ طلا طاهرگست و او داس خود را چون متعیر دید نزد مادن نام آهنگری آورد که اصلاح آن نماید آهنگر دانست که این داس طلا شده قبل از این شنیده بود که درمی دیار سنگ پارس که ملاقات آن اهل و مس طلا میگردد همت در ساعت آن کاهی را همواره گرفته بدان حارم مقام آمد و آن سنگ را بدست آورد بعد از آن گوهری بها بنظر راحه وقت گذراند راحه بوسيله این سنگ رها حاصل نموده بازه از آن صرف عمارات این قلعه نموده در عرض دوازده سال تا تمام رسانید و بخواهش آن آهنگر بیشتر سنگها که در دیوار اینقلعه تعبیه نموده اند به دست سندان تراشیده فرموده که نثار کردند در احوال عمر که دل از دنیا برگرفته بود بر ساحل دریای دریا که از معادن مقرر نمود است محلی تقریباً داک و بومندان را حاضر ساخته بزرگ لطفها و شفقها از دغدو حدس نمود چون دوست و همدی که بصورت قدیم او داشت رسید این سنگ را بدست او داد او از ناشناسانی حسنگین سده آن گوهری بها را در اب انداخت بعد از آنکه در حقیقت او مطلع گشت بکسب حاوید گرفتار آمد هر چند تعجب نمود اثری از آن طاهره گشت اینقلعه در کدانی نیست از زمان شنیده شد اما این حکایت را اصلاً عقل من قبول نمیکند و در پندش من تقدالی مدماند مانند سرکارست از سرکارهای مقرر نموده مالیه یک کرور و سی و ده لک دام جمع اوست مدتها تحتگاه سلاطین اندواریون عمارات و اثرهای سلاطین قدیم بسازد و اروپا و برحاست و قحاحل بقصالی بدالجا راه یبافته در نیست و چهارم بقصد سیر عمارات سلاطین سبق سوار شدم اول بمسجد جامع که از بناهای سلطان هوشنگ عریست در امدم دعانت عمارت عالی بنظر در آمد تمام از سنگ تراشیده ساخته اند و ما آنکه یکصد و هشتاد سال از زمان ساختن آن گذشته چنان مشاهده می شود که گویا امروز بنا دست از عمارت آن کشیده است بعد از آن معمارت مقبره حکام حلجه در امدم که قمر رویه اول و اند نصیرالدین اس سلطان عیث الدین دیر در اینجا واقع بود چون مشهور است که آن بے سعادت بقتل پدر خود سلطان عیث الدین که در سی هشتاد سالگی بوده اقدام نموده دو مرتبه زهر داد و او زهرمهره که در مارو داشت دفعاً نمود در مرتبه سوم کاسه شربت زهر آمیخته بدست خود نه پدر دان که این را می نماند موشید پدر چون اهتمام او در نیکار مهمید اول زهرمهره از مار بے خود ناکرده

فراوان و درخت انبه بیرون از حصاب و شمار دارد آبهای روان بر اطراف آن جاری وقتی رسیدم که انگور آن بخلاف موسم انگور ولایت رسیده بود بآن ارزانی و فراوانی که ادنی باجئی آن مقدار که خواهد و میسر باشد بشرد و خشکاش گل کرده بود و قطعه قطعه برنگهای گوناگون بنظر درمی آمد مجبلاً باین لطافت دیهی کم میباید سه روز دیگر درین موضع مقام افتاد سه نیله کار به بندوق انداخته شد در بستان و یکم از حاملپور بدر کوچ بارزوی بزرگ داخل گشتم در اثنای راه یک نیله شکار شد روز یکشنبه بستان دوم از حوالی لعلچه کوچ کرده تالی که در پایان قلعه ماند و واقع بود محل نزول گشت درین روز قراولان خبر آوردند که شیر را درین سه گروهی در قیل داریم با آنکه روز یکشنبه بود و درین دو روز که روز مذکور و پنجشنبه بوده باشد بشکار بندوق متوجه نمیشوم بخاطر رسید که چون از جانوران موذیست دفع باید کرد متوجه شدم چون بجای و مقام او رسیدم در سایه درختی نشسته بود از بالای فیل دهن او را که نیم باز بود در نظر داشتم بندوق را کشاد دادم بحسب اتفاق بدرون دهن او در آمده در کله و مغز او جا کرد و همین یک بندوق کار او را تمام ساختم بعد ازان جمعی که همراه بودند هر چند تفحص نمودند که محل زخم را بیابند نتوانستند یافت چه بحسب ظاهر بر هیچیک از اعضای او علامت زخم بندوق نبود اخرا امر فرمودم که دهن او را ملاحظه نمایند بعد ازان ظاهر شد که گولی بدهن او رسیده بود و بدین زخم از پا در آمده گرگ نری میرزا رستم شکار کرده بود آورده میخواستیم که ملاحظه نمایم که زهره او بطریق زهره شیر در درون جگر واقع است یا مانند جانوران دیگر در برون جگر دارد بعد از تفحص ظاهر شد که زهره او هم در درون جگر می باشد روز دو شنبه بستان و سویم یک بهر گذشته بطالع سعد و ساعت فرخ بمبارکی بر فیل سوار شده بقلعه ماند و متوجه گشتم یک بهر سه گوزی از روز مذکور گذشته داخل منازلی که جهت نزول اجال ترتیب داده بودند شدم یک هزار و پانصد روپیه در راه افشاندیم از اجمیر تا ماندو که یک صد و پنجاه و نه گرو بود در عرض چهار ماه و دو روز چهل و شش کوچ و هفتاد و هشت مقام نور دیده آمد درین چهل و شش کوچ منازل بحسب اتفاق در جاهای دلکش بر کنار تالابها یا جویها و نهراهای عظیم که پر درختها و سبزهها و خشکاش زارها گل کرده داشت واقع می گشت و روزی نگذشت که در مقام و کوچ شکار نشده باشد تمام راه بر اسب و فیل سوار سیرکنان و شکار افکنان می آمدیم و مشقت سفر اعلا ظاهر نشد گویا که از باغی بباغی نقل می افتاد درین شکارها اصفهان و میرزا رستم و میر میران و انیرای و هدایت الله و راجه سارنگ دیو و سید کاسو و خواصخان همیشه در جلوس حاضر می بودند چون پیش از آنکه رایات جلال متوجه این حدوث گردد و عبدالکریم معموری را که بجهت تعمیر عمارات حکام سابق در ماندو فرستاده بودم مشارایه در مدتی که رایات اقبال در اجمیر نزول داشت بعضی از عمارات قدیم که قابل تعمیر بود مرمت نموده بعضی جاها را مجدداً احداث نمود مجبلاً مغزلی

و تدارپی دور تنه آن هرده گرو نیم و بلندپی اربیم تا سرشاج یکصد و بیست و هشت درج و یکپاو و اطراف شاحها که ارتنه جدا شده سایه گستر گردیده است دویست و سه درج و نهم شاحی که هیئت دندان فیل بر آن ظاهر ساخته اند چهل گرداری آن است در وینکه حصرت والد بزرگوارم ارنکها میگذاشته اند سه گرو سه پاو بالا ارتنه نیستی که سر بر من نهاده پنجه خود را بطرف نشانی بر انکها نهاده اند من بر شاج بیخ دیگر هشت گرد بالا فرمودم که پنجه مرا بدر نقش کنند و بجهت آنکه بمور زمان این نقش فرسوده نگردد صورت هر دو پنجه را بر سنگ مرمر نگار نموده بر همان تنه درخت نصب سازند و فرمودم که بر اطراف اندرخت چنوتره بصفا ترتیب دهند چون در انام ساهراگی بمدر صیاء الدن قرونپی که ارسادات سیفی است و در زمان دولت من خطاط مصطفی حانی سروراری نامته وعده نموده بودم که برگنه مالد را که از برگدات مسهور صوبه ننگاله است بطریق القمعا باو و فرزندان او مرحمت بنام درنمدرل این عطیه عظمی در شان او رفوه بعمل آمد در ستردهم کوچ واقع شد از مدرل مذکور بقصد سیور و شکار با بعضی از محملها و چندی از بدنایان و خدمتگاران از آردو جدا شده بموضع حاصلپور متوجه گشتم و آردو در حوالی نالچیه مرود آمد و ما در مروج سانگور مدرل فرمودم از حویی و اطاعت اینموضع چه نویسد درخت انده بسیار و زمینها سراسر سدر و جرم محمل درین مدرل بنابر سخری و حریمی خاصه زور مقام شد و اندموضع از تغییر کیشو مارونکمالکتن قراول مرحمت نمودم و حکم شد که بعد ازین موضع مذکور را کمالپور میگفته باشند در همین مدرل شب شیورات واقع شد حاوگی بسیار جمع آمدند بودند لوازم این شب بعمل آمد و نادانان اینطباعه محققان داشته شد در بندورها سه دیله گاو شکار نمودم حشر کشته شدن راحه مان در نکا رسید او را بدر دراری لشریکه بر سر بلعه کانگره تعفی بود معنی ساخته بودم چون بظهور میرسد می شود که سنگرام که نی از رمیدند از ان کوهستان بجهت دست بر سرخا و مقام او آمده بعضی از ولایات او را بتصرف در آورده است دوج او اولی دانسته بسراو متوجه میشود چون سنگرام مذکور را قوت مقاومت با او بود و ولایات منصرف شده را میگذاشت و بکوههای صعب و محکمها مشکل پناه میداد راحه مان سر در پی او نهاده بهمان محکمها در می آید و از عایت غرور ملاحظه بفش و پس در آمد و بر آمد چون نا کرده نه اندک جماعتی خود را باو میرساند سنگرام چون می داند که حاسه گروبر محل بدر رو ندارند بمقتضای این نیت

وقت ضرورت چو نماید گروبر ❀ دست بگیرد سر شمشیر تیر

در مقام مقاتله و مدافعه در می آید بحسب تقدیر سنگی راحه مان میزد و حال بحال ازین میسپرد و شکست بر مردم او می افتد و جمع کثیری کشته میشوند بقتله مردم رخمی اسپ و براق انداخته بعد تشویش نمیکانی بر می آورند هفدهم از سامکپور کوچ نموده بعد از قطع سه گروه بموضع حاصلپور رسیدم در انداز راه یک دیله گاو شکار شد موضع مذکور از جاهای مقرر معین صوبه مالوا است انگور

زن که او را نیمه مرد گفته اند تمام نمیشود و هنوز بعضی اعمال و عبادات او را در پیش است زن را همراه بجنگل ببرد و اگر او حامله باشد رفتن را موقوف دارد تا وقتی که بزیاید و سن بچه به پنجسالگی رسد آنگاه فرزند را به پسر گلان یا دیگر خویشان سپرده عزیمت خود را بفعل آورد و همچنین اگر زن حیاضه باشد توقف نماید تا وقتی که پاک گردد بعد از بی باومباشرت نه نماید و خود را بملاقات او الوده نسازد و شبها قطعه در میان آلت نهاده خواب کند و تا دوازده سال در بی مقام بمر برد خویش او نیز نباتاتی باشد که در صحرای جنگلها خود رسته باشد و زنار باخود میدارد و عبادت آتش بجای می آورد و اوقات را بگرفتن ناخن و موی سر و اصلاح ریش و بروت ضائع نمیدارد چون این مدت بروشی که مذکور گشت بانتهای رساند دیگر باره بخانه خود بیاید و زن را با فرزندان و برادران و خویشان او سفارش نموده خود بملازمت مرشد کامل رفته هر چه باو باشد از زنار و موی سر و غیره در حضور او در آتش انداخته بسوزد و بگوید هر تعلقی که داشتم حتی که ریاضت و عبادت و اختیار از دل خود بیرون کردم و راه خواطر را بر دل به بندد و در مراقبه حق همیشه مشغول باشد و هیچ چیز را بغیر از موجود حقیقی صاحب وجود نداند و اگر سخن از علم کند علم بیادانت باشد که حاصل افرا بابا فغانی در بی بیت بنظم در آورده ❀

یک چراغ است در بنخانه که از پرتوان ❀ هر طرف می نگرم انجمی ساخته اند
و اینکالت را سرپ بیاس گویند یعنی همه گذاشتن و صاحب این مقام را سرپ
بیاسی نامند بعد از ملاقات جدروپ بر فیل سوار شده از میان معموره اوجین گذشتم
و موازی سه هزار و پانصد رویه زر بزرگی در گذشتن بردست راست و چپ خود
افشاند و یک کروه و سه پاو قطع نموده بظاهر داد و کپیذا که محل نزول از دری ظفر
قرین بود فرو آمد در روز سویم که روز مقام بود بنابر اشتیاق محبت جدروپ بعد
از نیم روز بدیدن او متوجه گشتم و تا شش گیتی بملاقات او مسرور خاطر بودم در بی روز
هم سخنان خوب مذکور گشت قریب بشام داخل دولت سراے خاص گشتم روز چهارم
سه کروه و یکپاو نور دیده شد حوالی موضع اجرا در باغ برانیه نزول اجال گشت این منزل
هم بغایت خوش و خورم و پر درخت جابو در ششم کوچ واقع شد بعد از قطع محافت
چهار کروه و سه پاو بر کنار تال دیبالپور بهرینه نزول افتاد بذایر خوبی جا و مقام و لطافت
تال در بنمنزل چهار روز مقام نموده شد و آخرهای هر روز بر کشتی سوار شده بشکار
مرغابی و دیگر جانوران ابی مشغولی می نمودم در بنمنزل انگور فخری از احمد نگر آورده
بودند اگر چه در بزرگی با انگور فخری کابل نمیرسید اما در لطافت از آن هیچ کسی
نداشت منصب بدیع الزمان ولد میرزا شاهرخ بالقلماس فرزند باباخرم بهزار و پانصدی
ذات و هزار سوار مقرر گشت یازدهم کوچ نمودم بعد از قطع سه کروه و یکپاو حوالی پرگنه
دولت آباد محل اقامت گردید در دوازدهم که مقام بود بقصد شکار سواری دست داد
در موضع شیخپور از مضافات پرگنه مذکور درخت بری بنظر در آمد در غایت بزرگی

معموره او حش در می آید و بحر خانه سه نفر بر هم که از جمله هفت نفر اختیار کرده است و صاحبان و مریدان و اعتقاد درونشی و قناعت ناپا دارند در آمده پنج لقمه از حور دینی که آنها بجهت حورین خود ترتیب داده اند بطریق گدائی ترکندست گرفته می خائیدن و میگردن تا دانند اذراک لذت آن نکند بشرطیکه درس سه خانه مصیعتی رو نداده باشد و ولادت و افع نگشته و آن خاص در این خانه نباشد بطریق رست و رنگانی او بر سر بهم است که نوشته شد حواهل ملاقات مردم نیست لیکن چون شهرت تمام نموده مردم بدین او میروند حالی از دانش نیست علم ندانست را که علم تصرف نباشد خوب و رنده ناشیگری باو صحبت داشتند حور مذکور ساحت چنانچه حنلی در می اثر کرد او را هم صحبت می در آمدن در حالیکه والد بزرگوار قلعه اسیر و لذت حاندس را فتح نموده مدوحه دارانکه اگر بودند در همی جا و مقام او را دیده بودند و همسره خوب پاک میکردند دانایان همد برات رست و رنگانی طایفه بر همی که اشرف طوائف همدون اند چهار روش قرار داده اند و مدب عمر چهار قسم ساخته اند و آن چهار طور را چهار اسرم میگویند در خانه بر همی پسری که متولد میگردد تا مدت هفت سال که مدب طعولیت است او را بر همی نمیکوند و تکلیف برود نیست بعد از آنکه دس هست سالگی رسد مجلسی را ترتیب داده بر همدان را جمع می سازند و رسانی از کاه مویج که انرا مویجی گویند بزراری دوگر و نکپاوی باشد دعا و امسونهای بران خوانده و سه گره بام سفتی از پاک بهادانی که ناپا اعتقاد دارند بران رده در میان او می بندند و بزراری از ریمان حام تاغته حمال و از بردوش راست او می اندازند چو بزراری یک گره کسری که بجهت محفوظ داشتن حور از اسیر مودناب و ظومی از مس بجهت حورین اب ندست او داده او را به بر همی دانای میسپارند که تا دوازده سال در خانه او سر برده بخواند بید نه انرا کتاب الهی اعتقاد دارند مشعولی دماند و از سر روزگار او را بر همی میسپارند و در بدمدت دماند نه مطلق گرد لذات حسنی نگردد چون دمه روز نگردد بطریق گدائی بخانه بر همی دیگر رفته آنچه باو دهند مرد اوستاد او را بر حصص او تناول دماند و از پوشش بفر لنگی کرباسی که ستر عورت کند دوسه کر کرباس دیگر که بردوش اندازد چندی دیگر اختیار نماید آن حالت را بر همی چوچ گویند معنی مشعولی بکتاب الهی بعد از گذشتن مدب مذکور بر حصص اوسدک و پدر که جدا شود و بوقت او را بر حصص است که از حمنع لذات حواس پنجگانه خود را بهره مند گرداند تا و مدیکه او را فریدی بهم رسد که سدنش نشانده سالگی رسیده باشد و اگر او را فرزند بشود تا س چهل و هشت سالگی در لباس تعلق سر بر آن نام را گر هست خوانند معنی صاحب منزل آنگاه از حوشان و اقربا و بگنده و اشنا حدائی گرده و اسباب عش و عشرت را فرو رنده از تعلق انان کثرت مقام تنهائی نقل نموده در حنکل سر بر آن و آن حالت را مان پرست تا مدد معنی سکونت حنکل و چون مقرر همدون است که هیچ عمل حیرار اهل تعلق بيشركت و حصور

عمارت را در میان رود خانه برآورده و اب این رود را تقسیم نموده جوی‌ها را ترتیب داده است و در اطراف و جوانب و بیدون و اندرون این عمارت اب مذکور درآورده و حوضها و خورده و کلان مناسب جا و مقام سرانجام نموده بهیاء دلخشی و فرح انگیز جایگست و از عمارات و مقابل مقرر هندوستانست پیش از آنکه این منزل منزل نزل گردد معماران فرستاده فرمودم که اینجا را از سر نو مفا دهده سه روز بجهت خوبی و اطاعت درین منزل مقام شد شجاعت خان از جاگیر خود در همین جا آمده مقیمت کرد و چون از شهر هاست قدیم است و از شفت معابد مغرور نمود یکی این شهر است و راجه بکرمادیت که رعد افک و ستران در هندوستان او نموده درین شهر و دیت می بوده از رعد او تاحال که هزار و بیست شش شهری و یازده سال از جلاوس منعت یک هزار و ششصد و هشتاد و پنج سال گذشته و مدار استخراچ منجیلان هند بدین رعد است این شهر بر کذر آب سیر واقع است اعتقاد هندوان اینست که در سالی یکبار باین وقت آب این دریا شیر می گردد در زمان والد بزرگوارم در وقتیکه شیخ ابوالفضل را بجهت امداد احوال برادرم شاه مراد فرستاده بودند او از بلده مذکور عزم داشت نموده بود که جمعی کنیز از هندو مسلمان گواهی دادند که چند روز قبل از این شبی این آب شیر شده بود چنانچه مرده می که در نشیب آب را از این دریا برداشته بودند عیال ظورف آنها بر شیر شده بود چون این سخن شهرت تمام داشت نوشته شد اما عقل من امداد قبول نمیکند تفتیق این سخن را العلم عدالت تاریخ دوم اسفندار آمد از منزل کالیداه بر کستی سوار شده متوجه منزل پیش شدم مکرر شنیده بودم که سانسکی مرتضی جدریوب نام که چندین سال است که نزدیک بمعمره اوجین در گوشه صبرا از آبانی دور متوجه و مشغول پرستش معبود حقیقی است خواهش صحبت او بسیار داشتم و قتیکه در دارالخلافه اگر بودم میخواستم که او را طایبیده به بنیم غایتاً ملاحظه تصدیق او کرد و نطلبیدم چون بحوالی شهر مذکور رسیدم از کستی برآمده نیمه پاد کرده پیاده بدیدن او متوجه گشتم چنانکه بودن خون اختیار نموده سوراخه است که میدان پشته کف دروازه در آمد اول آن محرابی شکل افتاده بطول یک گز بعرض ده گز و فاعله ازین دروازه تا سوراخی که عمل نشیمنگاه ارست دو گز و پنج گز طول و یازده گز و یکپاد عرض دارد و از تقاع از زمین تا سقف یک گز سه گز و سوراخیکه درون آن نشیمن جاس در می آید طویش پنج و نیم گز و عرضش سه و نیم گز است شخص ضعیف جده بصدتشویش بدرون آن تواند در آمد طول و عرض آن سوراخ همین مقدار بوده باشد نه بزرگائی دارد نه فرش کاهی و تنها دران سوراخ تنگ و تیره می گذارند در ایام زمستان و هوا سرد بانکه برهنه محض است و جز بارچه لته که پیش و پس خود را پوشیده لباسی ندارد هرگز آتش هم نمی افروزند چنانچه ملاه روم از زبان درویشی بنظم در آورده

پوشش ما روز تاب افتاب ❀ شب نهایی و لسان از ماعتاب

درایی که نزدیک بمحل بودن اوست هر روز دوبار رفته غسل میکنند روز یکبار بدرون

حرم سرائے عرت مرمودم که آرو روزه بپوشند و بدن عذابت والا اورا سر بلند حارند
 ساحتم بدست دریم حکم کوچ شد و سه کروز و دهمپار قطع نموده موضع بول گهری محل
 امانت گردند در ائدای راه دو دیله گاؤ شکار شد رو بدست و سونم تتر که مقام بود نک
 بدله گاؤ به بدوق ردم بدست و چهارم بعد از قطع بدشکروز ظاهر موضع قاسم کهنره مدرل
 گشت در ائدای راه حانور سعیدی شکار شد که از عالم کوتاه پانه بود عاماً چهار شاخ
 داشت در شاخ که بمجادی دنداله چشم او واقع بود دو انگشت بلندی داشت دو شاخ
 دیگر بمعامله چهار انگشت که بحاکم معا بود چهار انگشت بلندی داشت اهل هدد
 انجانبور را دو دهانه گویند و مقرر است که در آن چهار شاخ و ماده آن شاخ بدارند و
 چندی مذکور شد که نوع آن آهو رهرو بمندارد چون احشای درون او را ملاحظه کردند
 رهرو ظاهر شد و معلوم کردند که آن سگی اصلی نداشته است روز بدست بستم که مقام
 بود احرهاله روز بشکار سواری دست داد نک بدله ماده به بدوق ردم مالکوبور در راه
 ملخ جان را که بمصاف هزار ناداب و هفتصد و پلجاء سوار سوزمرار بود و در صوبه اوده حاجکر
 داشت دو هزار ناداب و دو هزار بدست سوار ساخته بختاب فایح جانی سر بلند گردانده
 بصوبه بنگاله یعنی مرمودم بدست و ششم کوچ واقع شد چهار کروز و سه پار قطع مساوت
 نموده ده قاصدان که در نواحی اوحس واقع است مدرل شد در حرت ائده بسانره درین
 مدرل کل کرده بود دیره را برکنارانی انسداده نموده حایه دلشمن بر تنب داده بودند *
 بهار ولد عربی جان در بمدرل بسانست رسید آن بدسعاد را بعد از موب پدر بواجده
 ملعه و ولایت حالور را که حا و مقام بدراں او بود ناو مرحمت ساحتم چون حورن سال
 بود مادرش او را از بعضی منایح منع میکرد آن روسناه اول و ائده سا چندی از ملازمان حورن
 شعی بدرون خانه در آمده مادر حقیقی حورن را بدست حورن میکشد انجانبور رسد
 حکم مرمودم که اورا حاضر ساختند بعد از آنکه گداه او به ثدرف رسد مرمودم که به بداسا
 رسانیدند * در بمدرل در حرت حرمله بنظر در آمد که اندام او و وضعش حدلی عزانت
 داشت اصل اندر حرت نک بدله دارد چون شش گرد لا رفه دو شاخ شده نک شاخ آن
 ده گرد شاخ دیگر نه گرد و دم مامله میان هردو شاخ چهار و دم گرد ار رمنی قا حایه که
 شاخ و برگ برآمده از طرف نک شاخ دلا شایزده گرد از طرف شاخ یک گرد پانزده و دم گرد
 از جانبکه شاخ و برگ سر شده با سر در حرت دو دم گرد و دور آن دو دم گرد و بکپار مرمودم
 که چنوتره به بلندی سه گرد دور آن بودند در بهانت راسینی و مورونی بود مصوران
 را کهم که در محاسن جهانگیر نامه شده اندرا نکشد بدست و هفتم کوچ شد دو کروز و
 دم پاو در بوردیده ظاهر موضع هندوال برول واقع گردند در ائدای راه نک بدله شکار شد
 بدست و هشتم دو کروز راه قطع نموده مدرل کالداده محل برول شست کالداده عا بی است
 از بهانه نامراندن بی سلطان عناک لدن بی سلطان مستود حلجی که حکم مالوه بود
 در انام حکومت حورن در حوالی اوحس که از شهر هاله مشهور معروف صوبه مالوه است
 ساخته میگوند که حوزرت بر طاعت او عالم گشته بود چنانچه راب بر مرمودم این

دست داد چهار کوزه و یک نیم پاو قطع نموده موضع بلبای محل اقامت گردید راجه جانبا که از زمینداران معتبر است دو زنجیر نایل پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت در همین منزل خبری از بسیاری از کاریز که در نواحی هرات واقع است آوردند خان عالم هم پنجاه شتر فرستاده بود مجسمه بانی فراوانی در سالهای پیش نیارده بودند در یخون چندی قسم میوه حاضر آوردند خبری از کاریز و خربزه بدخشان و کابل و انگور سمرقند و بدخشان و سیب سمرقند و کشمیر و کابل و جلال آباد که از توابع کابلست و اناس که از میوه های بنادر فرنگ است و در آگوه بوته ان را نشانیده بودند هر سال چندین هزار در باغات آگوه که متعلق بخالصه شریقه است بر میدهند و کوله که در شکل و اندام خردتر از نارنج است و چاشنی آن بشیرینی قابل تراست و در صوبه بنگاله خوب میشود شکر این نعمت بکدام زبان ادا تواند نمود والد بزرگوارم را بمیره میل تمام بود بتخصیص به خربزه و انار و انگور چون در عهد دولت ایشان خربزه کاریز که فرد اعلی خربزه و انار یزد که معروف و مشهور عالم است و انگور سمرقند به هندوستان نیارده بودند هرگاه که آن میوه ها بنظر درمی آید تا سف تمام روی میدهند که کاش این میوه هاداران عهد و ایام می آمد تا ادراک لذت آن میفرمودند در پانزدهم که روز مقام بود خبر فوت میر عالی والد فریدون خان برلاس که از امرا زادهای معتبر این الوش بود شنیده شد روز شانزدهم کوچ دست داد چهار کوزه و نیم پاو قطع نموده حوالی موضع گری محل نزول اردی فلک شکوه گردید در اثنای راه قراولان خبر آوردند که بر سر دربی نواحی هست بقصد شکار او متوجه گشتیم و بیک بندوق کار او را تمام ساختم چون دلاوری شیر ببر قرار داده شده است خواستم که احشای درون او را ملاحظه نمایم بعد از برآوردن ظاهر شد که بخلاف حیوانات دیگر که زهره آنها خارج جگر واقعست زهره شیر ببر در درون جگر جا دارد بخاطر میرسد که دلاوری شیر ببر از بی ممر خواهد بود هزدهم بعد از قطع دو کوزه و سه نیم پاو موضع امریا منزل گشت در نوزدهم که مقام بود بقصد شکار سوار شدم بعد از قطع دو کوزه موضعی بنظر در آمد در غایت لطافت و نزهت و قریب بصدد درخت انبه در یک باغ مشاهده گشت که باغ کلانی و سبزی و خرمی درخت انبه کم دیده شده بود در همین باغ درخت بر سر بنظر در آمد در غایت عظمت و کلانی فرمودم که طول و عرض و بلندی انرا بگز در آورند بلندی ان از روی زمین تا سر شاخ هفتاد و چهار درج و در رتبه آن چهل و چهار نیم درج و پهنای ان یکصد و هفتاد و پنج و نیم بگز در آمد چون غرایب تمام داشت نوشته شد روز بیستم کوچ دست داد در اثنای راه نیله گاؤ بقفنگ زده شد روز بیست و یکم که مقام بود اخرهای روز بقصد شکار سوار شده بعد از معارفت بشانه اعتماد الدوله بجهت جشن خواجه خضر که انرا خضری میگویند آمدیم و تا یک پیر شب در اینجا بسر برده بطعام میل نموده بدولتسرای همایون مراجعت اتفاق افتاد در بی روز اعتماد الدوله را به نسبت محرمیت نواخته بمقیمان

باشد کشند چون تبع بر حلقوم او بهاد ناندک حشری از بر تنع خلاص نموده به پرور
درآمد بعد از آنکه از کشتی بر اسب سوار شدم ناگاه کجکشی از اسب باد برنگان
تیرگی از مزاول که در دست داشت و در حلقوم من مرموت خود را رد و در ساعت امانده
حال داد از درنگهای زمانه حدیث و تعجب نمودم اینجا دراج وقت نرسیده را حفظ
نموده در اندک زمانی از سه محاطه چنانش خلاصی داد و اینجا کجکشی اجل رسیده
را اسی چندی به نکلان نقد بر در پیسته هلاک اسیر گردانید

اگر تبع عالم بحدید رحای * دزد رگے نا بخواهد حدای

نامرای کابل در خلعت رمدانی بدست قراسارل ورسفاده سد بواسطه لطافت
حار و حوی هوا در منزل مقام امداد در درورها حدیث موت ناد علی حان میدانی از کابل
رسند پسران او را بمناصب سرور ساحتی بر منصوب راوب شکر حسب الاقلماس ابراهیم
حان مقرر جنگ پانصدی ذات و هزار سوار امروده شد ششم کوچ وقوع نامت و چهار
کروه و یک دهم پاوار در ده نگهانی چاندا مشهور است گذشته موضع اسماعیل محل درول
اردوی اعلی گردند اسی دره نعمت سدر و حرم خوش در حمت بظفر در آمد نا از محل
که انهای ولایت صوبه احمد است هشتاد و چهار گروه راه قطع شد اندر هم از
مدار حوب بود * نور جهان بنگم قریش انیس به بدوق رد که نا حال نان کلامی
و حشریگی دنده شده بود فرمودم و ن نمودند دوده نوله و پدج ماشه نور در آمد
موضع مذکور اندای ولایت مالوه است مالوه از املم دوم است دراری اسی صوبه از
نانان ولایت کره نا ولایت ناسواله در دست و چهل و پنج گروه میشود و بهدانش از برگه
چندبری نا برگه دربار در دست و سی گروه شرقی از ولایت مدهو و شمالی ملعه
دور حدوی ولایت نلاله عربی صوبه گجرات و احمد رسنا ولایت براف و خوش
هواس است پنج درنا برار بهرها و حونها و جسمها در و حارست گرداوری و بهما و
کالی سد و درنا و بردا و هوانش با اعتدال بر نکست رمی اسی ولایت دست با طرف
ناره بلند است در صده دهان که از حاهای مقرر مالوه است تاک در سالی دو مرتبه
انگور مدهد در اول حوب در انقذای اسد اما در حوب انگور شرعی قراسست کشاورز
و مستوفی اش بی سلاح نمی باشند دست و چهار گروه و همت لک دام جمع اموالات
است و در وقت کار نه هزار و سصد و چند نفر سوار و چهار لک و هشتاد هزار و سیصد
نماده بانکصد رنجدر بدل از بی ولایت برمی آند هشتم سه گروه و دوم پاوار قطع نموده
حوالی حبرانک منزل و مقام گردند در اندای راه چهارده قطعه دراج و سه قطعه کرابک
شکار شد و سه گروه شکار کدان در نوردند حوالی موضع سندهاره محل درول گردند
در نارد هم که مقام بود احرهای زور شکار سوار شده دیله کار را کشم دوازدهم بعد از
قطع چهار گروه و یکپا ظاهر موضع بچهداری منزل گشت در همین زور رانا امر سنگه
چند سد انجمن ورسفاده بود الحق که مدوه خوش است و تا عانت می انجمن دهند نان
لطافت دنده بود اما کمتر میتوان خورد در پیش خوردن مصرت دارد چهاردهم کوچ

ایستاده کرده بودند که نهایت صفا و لطافت داشت بنابر خوبی منزل دو روز مقام افتاد آخرهای روز بشکار مرغابی توجه نمودم پسر خورده مهتابخان بهرور نام درینمنزل از قلعه رنقهنبور که جاگیر پدر اوست آمده ملازمت کرد دوزنجیر فیل آورده بود هر دو داخل فیلان خاصه گردید صفی پسر امانتخان را بخطاب خانی و اضافه منصب سرفراز ساخته بخشی و واقعه نویس صوبه گجرات ساختم هفدهم چهار نیم کوره در نور دیده موضع لسایه محل اقامت گشت در روز مقام یک قطعه مرغابی و بیست سه دراج شکار شد چون لشکر خاں را بجهت ناسازی که میان او و خاندوران رودهاده بود بدرگاه طلب نموده بودم درینمنزل عابد خاں را بجای او بخدمت بخشی گری و واقعه نویسی تعیین نموده شد نوزدهم کوچ رویداد دو کوره یکپار در نوشته حوالی موضع کوراکه برکنار آب چنبل واقعست محل نزول گردید بنابر خوبی جا و لطافت آب و هوا سه روز درینمنزل توقف دست داد هر روز در کشتی سوار شده بشکار مرغابی و سیر و گشت دریای مذکور توجه واقع شد در بیست و دوم کوچ افتاد و چهار و نیم کوره شکار انگدان قطع نموده موضع سلطان پور و چیله مله محل نزول اردوی ظفر قرین گشت روز مقام بمیران صدر جهان پنج هزار روپیه داده اورا بجای و مقام او که بجایگزینش مقرر بود رخصت نمودم و هزار روپیه دیگر بشیخ پذیر مرحمت شد در بیست و پنجم کوچ دست داد سه و نیم کوره شکار کنان قطع کرده موضع مانپور محل نزول گردید بنابر ضابطه مقرر یک مقام و یک کوچ مقرر شد روز بیست و هفتم کوچ فرمودم چهار کوره و یک نیم پاو شکار کنان در نور دیده موضع ردهوها منزل و مقام گردید دو روز درینمنزل توقف افتاد درینماه دی چهار صد و شانزده قطعه جانور شکار شد نود و هفت دراج و یکصد و نود و دو قشقلداغ و یکقطعه سارس و هفت قطعه کروانک و یک صد و هیجده مرغابی و یک خرگوش و غره بهمین مطابق دوازدهم محرم سنه ۱۰۲۶ با محل در کشتیها نشسته متوجه منزل پیش شدم یک گهزی از روز مانده در حوالی موضع روپا هیرو که محل اقامت بود رسیده شد چهار کوره و پانزده جریب راه قطع کرده شد و پنج قطعه دراج شکار کردم در همین ایام به بست و یک کس از امرای تعینات دکن خلعت زمستانی بدست کیچکنه فرستاده شد و ده هزار روپیه مقرر گشت که از امرای مذکور بشکرانه خلعت بگیرد این منزل طراوت و لطافت تمام داشت روز سویم کوچ شد باز بدستور روز پیش بر کشتی سوار شده بعد از قطع دو کوره و یک نیم پاو ظاهر موضع کاکهاداس محل نزول اردوی ظفر قرین گشت در اثنای راه که شکار کنان می آمدم دراجی پریده در بوته افتاد پس از آنکه تفحص بسیار نموده شد یکی از قراولانرا امر کردم که اطراف آن بوته را قیل کرده دراج را بدست آورد و خود گذاره شدم درین اثنا دراجی دیگر برخاست انرا بیاز گیرانیدم مقارن ان قراول آمد و ان دراج آورده بنظر گذرانید فرمودم که باز را باین دراج سیر گردانیده ان دراج را که ماگیرانیده ایم چون جوانه است نگاهدارند تا رسیدن این حکم میر شکار این باز را بهمین دراج سیر کرده بود بعد از ساعتی قراول معروض داشت که اگر دراج را نمیشم میمیرد فرمودم که اگر چندی

و شوق کدال ناشدانه خود متوجهه گشتند بست و سوم کوچ نموده سه کوره سه بار
 قطع نموده موضع بهاسو محل برول احلال کردند دو رور درنی مندرل مقام شد هر رور
 دشکار سواری دست داد در بست و ششم راناب حلال در حرکت آمد و ظاهر موضع
 کاکل محل بعد از قطع دو کوره مندرل و مقام شد بست و هفتم منصص بدیع اثرمان
 واد منرا شاهرج اراصل و اصابه هزار و پانصد نواب و هفتصد و پنجاه سوار مقرر شد
 در بست و بهم کوچ شد دو کوره و سه بار قطع نموده موضع لاسه که در نردنگی برگده
 بوده است محل اقامت گشت این رور مطابق عدد نواب بود مرمودم که لوازم این
 نجا آوردند ا نارنج در آمدن احمد رقا احمد ماه مذکور که سم آذر باشد شصت و هفت
 راس بدله گاو و هو و غنوه و سی و هفت قطعه مرغابی و عدد این شکار شده بود دوم دوماه
 از لاسه کوچ رفع شد سه کوره و ده حریب شکار کدال قطع نموده حوالی موضع کافره
 مندرل و مقام شد در چهارم کوچ واقع شد سه کوره یک و رفته موضع سوربه مندرل گدند در
 ششم چهار و دهم کوره قطع نموده در ظاهر موضع نردرا برول واقع شد در هفتم که مقام بود
 پنجاه قطعه مرغابی و چهارده و سصد نواب شکار گشت رور دیگر هم مقام دست داد درنی
 و در بست و هفت قطعه مرغابی صد کردند رور بهم کوچ واقع شد چهار کوره و دهم شکار
 کدال و صد انگدان مندرل خوش قالی و زود آمدن درنی مندرل عرصداشت معتمد حان
 رسد که چون حوالی ولایت رانا محل برول شاه حرم کردند تا آنکه قرار داد نه این بود
 صحت و صلاحیت امواج و هو و نرزل در ارکان و خرو و نواب او انداخته در مندرل او دیور که
 سرحد خاکبر او بود آمده ملازمت نمود و جمع شرائط و اداب بدنگی را نجا آورد و ده دفعه
 نور گذاشت نکر شاه حرم مراعات خاطر او نموده تعلیم چاروب و شمشیر مرصع و کپیوه
 مرصع و اسپ عوامی و مرکبی و مدل او را خوشدل ساخته معرف تمام مرخص ساخت و
 مرددان و نردنگان او را در تعلیم نواخت و از بدشکشی او که بخیر بخت فدل و بست
 و هفت راس اسپ و حواچه پرار حواجر مرصع الای بود سه راس اسپ گرفته نفعه را
 ناو ناردان و مرا نادت که سریش کون درنی نورش نا هزار و پانصد سوار در رکاب نا نا حرم
 بوده باشد در دهم پسران راحه مهاسنگه از خاکبر و وطن خود آمده در حوالی رنجه نور
 ملازمت نمود و سه رختن فدل و ده راس اسپ بدشکشی گذرانیدند و هر یک مرا حور
 حالت خود منحصص سر سواری شدند چون حوالی ملعه مذکور محل برول راناب حلال
 گشت بدنگانی را که در این ملعه مقید بودند چند در اراک ساحتم در مندرل دو رور مقام
 افتاد و هر رور دشکار سواری و بدنگانی و هفت قطعه مرغابی و سقلاذاع شکار شد دو رور هم
 کوچ نموده بعد از قطع چهار کوره موضع کونله محل برول کردند در اثنای راه چهارده
 قطعه مرغابی و یک آهو شکار نمودم چهارم هم سه کوره و سه بار از قطع نموده حوالی موضع
 انکوره مندرل گشت و یک راس بدله گاو و دوازده قطعه کادک و غنوه و رانده راه شکار شد
 در هفتم نارنج اراصل که نه دست اعتماد الدوله حکومت لاهور معنی است
 محطاب ماضل حانی سربلند کردند در مندرل دولت خانه همانون را مر کدال ناله

مرغابی و غیره شکار شد در چهارم یک و نیم کروه راه رفته حوالی رامسر که تعلق بذور جهان بیگم دارد محل نزول جابه و جلال شد هشت روز در بنمزل مقام رویداد میر توزکی از تغیر خدمتکار خان بهدایت الله فرمودم روز پنجم هفت آهو و یکقطعه کلنگ و پانزده ماهی شکار شد روز دیگر جگت سنگه ولد کنور کرن اسپ و خلعت یافته بوطن خود مرخص گشت به کیشوداس لا هم اسپ شفقت شد یک زنجیر فیل به الهداد خان افغان عنایت شد در همین روز یک گوزن و سه آهو و هفت ماهی و دو مرغابی شکار کردم خبر فوت راجه سیام سنگه که از تعینات لشکر بنگش بود همدربی روزها شنیده شد روز هفتم سه آهو و پنج مرغابی و یک قشقلاغ † شکار گردید روز پنجشنبه و شب جمعه چون رامسر جاگیر نورجهان بیگم بود مجلس جشن و مهمانی ترتیب یافت و از جواهر موصع آلات واقمشه نفیسه و رخوت دوخته و هر جنس و هر قسم پیدشکشا از نظر گذشت و در شب اطراف و میان تالاب را که بغایت وسیع افتاده چراغان نموده بودند بسیار مجلس خوبی ترتیب یافته بود آخر روز پنجشنبه مذکور امرا را نیز طلبداشته حکم پیاله باکتر بندها نمودم در سفرهای خشکی همیشه چند منزل کشتی همراه اردوئی ظفر قرین می باشد که ملاحان آنها را به ارا بها همراه میکشند روز دیگر این مجلس بکشتیا نشسته متوجه شکار ماهی شدم در اندک مدتی دو یست و هشت ماهی کلان بیکدام در آمد که نصف آن از قسم رهو بود شب در حضور خود به بندها قسمت نمودم در سیزدهم اذر از رامسر کوچ واقع شد و چهار کروه راه شکار کنان بموضع بلوده منزل اردوئی گیهان پوه گشت و دو روز دیگر در بنمزل مقام فرمودم شانزدهم سه کروه و یک پاو راه رفته در موضع نهال محل نزول اجلال گردید هژدم کوچ شد دو کروه و یکپاو قطعه نموده شد در بی روز فیللی بمحمد رضاییک ایلچی دارائی ایران عنایت شد موضع جونسه محل سردقات عظمت و اقبال گشت روز بیستم کوچ نموده منزل دیوگانوں بود مسافت سه کروه راه شکار کنان قطع شد و دو روز در بنمزل مقام افتاد و آخرهای روز بقصد شکار سواری دست داد در بی منزل امری عجیب مشاهده گشت پیش از آنکه ربات عالیات بدی منزل و مقام رسد خواجه سرائی بکنار تال عظیمی که در بی موضع واقعست میرسد و دو بچه سارس را که از عالم کلنگ جانور یست میگیرد و شب که بمنزل مذکور نزول افتاد دو سارس کلان فریاد کنان در حوالی غسلخانه که بر لب همین تال زده بودند ظاهر شدند چنانچه کسی تظلمی داشته باشد بے وحشت و دهشت آغاز فریاد کرده پیش آمدند بخاطر رسید که البته باینها ستمی رسیده است بیشتر انست که بچه اینها را گرفته باشند بعد از تفحص خواجه سرائی که بچهائی سارس را گرفته بود آورده بنظر گذرانید چون سارسها فریاد و آواز این بچهها را شنیدند بیتابانه خود را بر سر آنها انداختند و بگمان آنکه شاید طعمه باینها نرسیده باشد هریک از بی دو سارس طعمه در دهن ان بچهها می نهادند و انواع غمخواری میکردند ان دو بچه را در میان گرفته بال افشانان

† قشقلاغ در ترکی نام پرندة ایست ایی که انرا ماغ و زاغ اب و به هندی جل کوا گویند ۰۰ اشهر اللغات

مقصای بدداتی و دوس طبعی هواس حا و مقام خود نموده گریخت اندمعی بر حاطر
نعایت گران آمده بجاگیرداران آن نواحی مرصوم که تخصص نموده او را بدست در آورند
محسب اعیان دیگر بازه گرفتار گشت درنی مرتبه مرصوم که آن ناسپاس قدر ناشناس
را از حلق برکشیدند مصوم گفته شیخ مصاح الدن سعدی مطابق حال او آمد
عاقبت گرگ رانده گرگ شود گرچه با آدمی بزرگ شود

روز سه شنبه عره در نقد مطابق نیست و یکم آبل بعد از آنکه دیوهر و پنج گهری از روز
مذکور گذشته بختیست و عرمت درست از بلده احمیر بر رفته مریگی که بچهار اسپ بسته
بودند سوار شده بر آمدند و حکم کردم که اکثر امرا بر رفته سوار شده در ملازمت باشند و
قریب معروف بدر اعظم بمنزل که دو کوزه پاز کم بود در موضع دیورائی برول نمودم قوار
داد اهل هند است که اگر بسوی شرق مادشاهان و بزرگان را حرکتی بقصد ملک
گیری واقع شود بر میل دستان دار سوار شوند و اگر حرکت بجانب معرف باشد بر اسپ
یک رنگ و اگر شمالی بود بر پالکی و سکهاس و جانب جنوب که دکی رفته است بر رفته
به از عالم اراکه است و بعل سوار می کنند مدت سه سال پنجروز کم در احمیر توقف
واقع شده معمره احمیر را که میل مرقد مندرک حواحه بزرگوار حواحه معین الدن است
از اقلیم دوم در بسته اند هواش قریب به اعتدال است مشرق این دارا کلامه آگوه واقع
شده و شمال مصداق دهلی و جنوب آن صوبه گجرات است و معروف آن ملتان و دندالپور
نوم انقلاب است همه رنگستان است آب و دشواری از رمی آن برمی آید و مدار گشت و کار
اندوونه بر رمی ترو و بر رختی ناراست رستنداش اعتدال تمام دارد و ناسفادش
از اگره ملان تراست ازین صوبه هشتاد و شش هزار سوار و سه لک و چهار هزار پیاده
را چپوت هنگام کار از برمی اندد درنی معمره دو تال کلان واقع است نی را بدل تال و
دیگر را ادا سگره یگوبند دیل تال حراست و بعد از شکسته در دیولا حکم کردم که آن را
به بدد و انسانگر در بدد که رایاب حلال درنی مقام برول داشت همیشه بر آب و مواج
بود تال مذکور یک دفعه کوزه و پنج طنانست در هنگام توقف به مرتبه برنات روضه
مدوره حواحه بزرگوار شرف استعداد یافتیم و پانزده مرتبه نغمه شال نال بهر مقدمه
گشتم و سی و هشت مرتبه بچشمه نور حرکت واقع شد پنجاه مرتبه بقصد شکار شیر
و عره سوار می نمودم پانزده قلابه شیر و یک ملاه چننه و یک قلابه سیه گوش و پنجاه و
سه راس دیله گاو و سی و سه راس گورن و بود راس آهو و هشتاد راس حوک و سیصد
و چهل قطعه مرغابی شکار کردم در منزل دیورائی هفت مقام شد درنی مقام پنجم
دیله گاؤ و دوازده قطعه مرغابی شکار گشت در بدست و بهم از دیورائی کوچ نموده بموضع
داده والی که از دیورائی تا اینجا دو کوزه یک و نیم پاو بود برول احلال واقع شد دیلی در برور
معتمد حان مرحمت کردم روز دیگر در بموضع مقام افتاد در برورها یک دیله شکار شد
و در بدست بار خاصه بصفت برید حرم مرستادم در سوم آذر از موضع مذکور کوچ واقع شد
و بموضع مازهل که دو کوزه و یک پاو بود برول اجلال روداد در اندامه راه شش قطعه

کم بفطر در می آمد چنانچه اکثر مردم از تشخیص آن عاجز بودند تغنگ طلبیده برسمتی که او را مینمودند سراسر است ساخته کشاد دادیم تغنگ چون قضای آسمانی بران جانور شوم رسیده باش پاش گردید فریاد از حاضران برخاسته بے اختیار لب بتحسین و افرین کشادند در همین شب از فرستاده برادرش شاه عباس سخنان پرسیده شد تا آنکه سخنی بکشتن صفی میرزا پسر کلان ایشان کشید چون این عقده در خاطر گره بود اینمعهنی را ازو پرسیدم چنین اظهار نمود که اگر در همان روزها کشتن او از قوه بفعل نمی آمد البته او قصد شاه میکرد چون این مقدمه از اثار و علامات نسبت بسلوک او ظاهر گشت شاه پیشدستی نموده حکم بکشتن او نمودند منصب مرزا حسن ولد میرزا رستم در همین روزها از اصل و اضافه هزاریدات و سیصد سوار مشخص شد منصب معتمد خال که بدست بدست بخشیدگري لشکر که بهمراهی بابا خرم مقرر بود تعیین یافته بود بهزاریدات و دویست و پنج سوار قرار یافت روز جمعه بستم ساعت رخصت بابا خرم بود آخر هاله ای روز در دیوانخانه خاص و عام خلاصه مردم خود را مسلح و مکمل سواره بدرون در آورده از نظر گذرانید از عنایات نمایانیکه بفروزند مذکور واقع شد خطاب شاهی بود که جزو اسم او گردانیده فرمودم که او را من بعد شاه سلطان خرم میگفته باشند و خلعت و چارقب مرصع که اطراف دامن و گریبان بمروارید ترتیب یافته بود و یک اسپ عراقی بازمین مرصع و یک اسپ ترکی و فیل خاصه بنسی بدن نام و رتبه طرز فرنگ انگریزی که بران نشسته متوجه گرد و شمشیر مرصع با پرده خاصگی اول که در فتح قلعه احمد نگر بدست افتاده بود و پرده بسیار نامی و مشهور است و خنجر مرصع بدو مرحمت نمودم و باستعداد تمام متوجه گشت آمید از کرم واجب تعالی آنست که درین خدمت سرخرو گردد و بهر یک از امرا و منصبداران بقدر حالت و منزلت اسپ و خلعت مرحمت شد شمشیر خاصه از کمر خود باز کرده بعبدالله خان فیروز جنگ مرحمت نمودم چون دیانتخان بهمراهی شاهزاده تعین یافته بود خدمت عرض مکرر را بخواجه قاسم قلیچ خانی فرمودم پیش ازین جمعی از دزدان بر خزانه از خزایی بادشاهی که در حوالی چبوتره کوتوالی بود رخنه مبلغی برده بودند بعد از چند روز هفت نفر از آنجماعه با سردار آنها که نول نام داشت بدست افتادند و پاره ازان زرها نیز پیدا شد بخاطر رسید که چون مصدر اینقسم دلیری شدند اینهارا بسیاستهای عظیم باید رسانید هر یک را بسیاستی خاص رسانیدند نول را که سردار همه بود فرمودیم که بپایه فیل اندازند او بعرض رسانید که اگر حکم شود بفیل جنگ میکنم فرمودم که چنین باشد فیل بدست حاضر ساخته مقرر نمودم که خنجر بدست او داده بفیل روبرو ساختند چند مرتبه فیل او را انداخت و در هر مرتبه آن متهور بیناک با آنکه آن سیاستهای رفیقان خود دیده و مشاهده کرده بود پای خود قائم ساخته همان طور قوی دل و مردانه خنجر بخراطوم فیل رسانیده چنان کرد که فیل از حمله کردن بجانب او باز ایستاد چون این دلیری بر مردانگی او مشاهده شد فرمودم که از احوال او خبردار باشند بعد از اندک مدتی

و تملکات رسمی مالکیت معقود است مشارائیه را که مرد آگاه و مراحدان آن پادشاه عالیه است مقرر نموده این که هرچه در سرکار محسبے ربا باشد با امتعه و احداس این ولایت بنظر در آورد نه آنچه بحد خاطر اقدس دادم مرستاده شود بعد از آنکه خدمات در محسب لخواه بنقد بنرسد اگر توقف او موافق مراجع اقدس باشد مقرر فرماید که بجهت فصل مهمات آنحضرت در این ولایت باشد والا شخصی دیگر که قابل اینخدمت باشد تعیین فرماید و سفارشی که در باب حورنداری حواهر نفیسه حصوماً چند قطعه لعل که در این دودمان بود و یکی از آنها باسم سامی انا واحدان آن والا نرا مری است و بموجب وصف شرعی سرکار مقدس بجمع اشرف تعلق گرفته چلبی مدکور فرموده بودند چشمداشت آن بود که هر خدمتی که در این دیار داشته باشد از روی تملکی و نگانگی بدین حیر خواه رجوع دارد که هر چند ولایت ایران را مختصر شمارد و قابل رجوع خدمات نداند از عهده انگونه خدمتی بیرون می آید لعلهاست مدکور بصلحت علما و مدور از سرکار بیض انار گرفته صد و پنجاه از رنگ هفت مخلص آورده بودند که لیاقت طریقت ابدان داشت چون صد و پنجاه را که چلبی مدکور هفت سرکار آنحضرت بهمرسانیده دهنه دانستم که خاطر خاطر بچیرها که می انکمله عربتی داشته باشد مایل است باستانان کار دان دادم که ترتیب نمایند انسان الله تعالی بعد از اتمام با لعلها بخدمت سامی میفرستم چون خاطر محبت دحار بافتاح ادوات بی تملکها متعلق است و از انکتاب استشمام روانی اس القاف نمیشد مخلص و متعدد قدیمی محمد رضا بیگ را که از ایام صدالی بر مدها در ملاصت سر برده بجهت تحقیق ابمعنی ملاصت عالی مرستاده بعضی سفارشات ربانی نموده ام که در وحدت سوای این معروض رساند و سعادت انار احلاص شعار محمد قاسم بیگ برادر چلبی مدکور را که ملازم خاصه شریفه است بواسطه سامان بعضی مهمات مرستادم مرحوا آنکه بخلاف گذشته مالکیت روح حجاب دوری و حدائی فرموده مرهوبات خاطر حور شد مقرر را بی تملکها اشاره فرماید و مشارائیهما را برودی مرخص فرموده ماعلام احوال و مکدوبات صبر بیهمال مسرور و خوشحال سازد همواره تأکیدات ربانی و توبیقات سبحانی قربی انام دولت قاهره و رفیق روزگار خلاصت باهره باد *

روز یکشنبه هژدهم شوال مطابق بستم این پیششاده مرود دنا حرم بعریمت تسخیر ولایات دکی از احصیر برآمد و قرار نامت که مرود دنا دکر بطریق هر اول از پنش روان شده زانان حال برار عقب او متوجه گردن روز دوشنبه نودهم مطابق بدم آن سه گهری از روز گذشته دولتخانه همان بر همان سمت حرکت نمود در نهم منصص راحه سر و حمل که بهمراهی شاعرانه مقرر شده از اصل و اساقه در هزار دات و سوار مشخص گشت در شب نودهم آنان سعادت معبود در سلحانه نودم بعضی از امرا و خدمتگاران و محبت اتفاق محمد و صایک انلچی دارای ایران هم حاضر بودند دومی بعد از گذشتن شش گهری بالای نام بلند از نامهای محل آمده اشعت و بعیار

نمودم چون در گذشت اظهار دوستی و محبت بهیاری نموده بودند خوش آمد که
بچنس آن کفایت داخل جهانگیر نامه گردد *

نقل کفایت دارای ایران

نصارت سرابوستان اخلاص و عقیدت و طراوت بهارستان اعتقاد و عبودیت درنمایش
معبودی موجود است که انسردوات و اقبال برگزیدگان عرصه فرمانروایی و دیهیم سلطنت
اجل فارسان مضمار جهانگشایی را بسوهرتوفیقات نامنهادی اراسته ببدرفه توفیق
پشاهراه ترویج دین و دولت و تدبیر ملک و ملت هدایت نمود لیکن چون وسعت
ند خاطر را گنجائی شمع از مراتب سنایش شایسته پرستش نیست بهتر است که
اند *

نامی بیدای حیرت افزا باز دارد و دست استشفاع را در اذیل مقدسه

نامی سبل سیدالکلی فی الکل و حضرات ائمه هدی و شفیعان روز

سرور اصغیا علیهم من الصلوة ازکیها که خواصان بشار مکرمت

مرحمت یزدانی اند استوار نموده شمع از خصایص نسبت

بیش نهاد همت حقیقت شناسان دور بین و ائمه دین حق گزین

بر مراتب ضمیر انور و اینده خاطر فیض گستر که مقتدس از انوار

هدایت است مشفی و مستجب نیست که درینعالم

ست و امری چون مودت لایق نه چه مدار نظام کون بر تودد

ب پذیرای پرتو افتاب محبت گشته جهان جان و عالم روح

زین لله الحمد که ا * به رضیه و شیمه مرضیه ارنار و اکسباباً

را * راز و داک چون هبوب صبا و فروغ

ناظر نیکخواهان عاقبت اندیش

وحدت حقیقی و تالیف ازای ده

ست بمرتبه استحکام یافته که

م با تو مزی

جدائی را در دنیا و عقبی گنجائی نماند

غنیچه آرزوده آسپهان شگفتی آغاز کرد که

باق بهزار دستان از عهده شکر بعضی ازان

ائیر انست که من بعد یکی از طرز دانان

ر رفعت پناه عزت دستگاه محمد حسین

را بانسبت خدمت و اختصاص آن

از طرز خدمت سلاطین واقف

افتاده از جانب عالی بانجام بعضی مهام

مترصد بود شایسته این امر دانسته چند روزی

و ماتعرف مخلص طفیل ملازمان عالی است

دست داد مرسوم که او را در همان مقام متدرکه مدیون ساختند در وقتیکه ایلچیان عادل خان یلیچپوری را رخصت می نمود سقارش کرده بود که اگر در ولایت مذکور کشتی گذر سرامدی یا شمشیر نار نامی بوده باشد عادل خان بگوید که جهت ماموریت بعد از مدتی که ایلچیان نار آمدند شیرعلی نام معل راده به در یلیچپور تولد یافته بود و ورش کشتی گیری نموده در مس مهارت تمام داشت تا چند نفر شمشیر نار آورده بودند شمشیر نار از خود سهل ظاهر شدند اما شیرعلی را با کشتی گیران و پهلوانان که در ملازمت بودند نکشی انداختم هیچکدام ناو مقامت نتوانستند کرد خلعت و هزار روبیه و میل بدر مرحمت شد بسیار خوش بست و خوش ترکند و روز آور ظهر گشت او را در ملازمت خود نگهداشته پهلوان بایست قسمت مخاطب ساختن منصب و جا گذر داده رعایت تمام نمود در بیست و چهارم در دست حال که به آوردن عبدالله خان بهادر میزور جنگ تعین نامه بود او را آورده ملازمت نمود و قصد مهر بدر گذراند در همین تاریخ رامداس ولد راجه سکه از امرای راجپوت که در خدمت دکی وفات داده بود به منصب هزارنداد و پانصد سوار سرباز گردید چون از عبدالله خان بقصیرات موقوف آمده بود بنا حرم را شعیب گداهان خود ساخت در دست و ششم جهت خاطر بنا حرم حکم کورنش نمود از ربه حیات و شرمندگی تمام ملازمت نمود قصد مهر و بهار روبیه بدر گذراند چون قبل از آمدن ایلچیان عادل خان قرار داده خاطران بود که بنا حرم را هزاران ساخته خود متوجه دکی شوم و اس مهم را که نسبت بعضی امور در کشال افتاده بود به هم مداری حکم کرده بود که مهم دندانان دکی را به غیر از شاهزاده دنگره معرص بودند در بی روز شاهزاده ایلچیان را ملازمت آورده عرابی که داشتند گذراندند بعد از وفات مرتضی خان راجه مان و اکثر سرداران دکی خانم کور بدرگاه آمده بودند در بی تاریخ راجه مان را حسب التماس اعتماد الدوله سرداری گرفتی طبعه کانگوه تعین مرسوم مجموع مردم را به همراهی او مقور داشت و هر کدام را مراحل و مدرکی که داشتند با اتمام اسب و میل و خلعت و زر و کجوش ساخته رخصت دادم بعد از چند روز به عبدالله خان که بسیار دل شکسته و ارده خاطر بود به بیانت و التماس بنا حرم خلعت مرصع عنایت نمودم و حکم شد که منصب او بدستور سابق برقرار بوده در ملازمت ورزد مذکور از تعداد خدمت دکی باشد در سوم آبان منصب و ربحان را که در ملازمت بنا پور مدیون بود و هزارنداد و هزار سوار از اصل و اصافه حکم نمودم در چهارم خسرو را که ایدیه سبکدلی محافظت و حفر داری او مقور بود مداری بعضی ملاحظه ها باصفیال سپرده شال خاصه نار عنایت نمودم در هفتم مطابق هفدهم شوال محمد رضا دیک نام شخصی که داری انزل بطریق حیات مرستاده بود ملازمت نمود بعد از ادای مراسم کورنش و سده و تسلیم کتابتی که داشت گذراند مقور گشت که اسپان و هدیه که همراه آورده از نظر بگذارد آنچه نوشته و گفته مرستاده بودند همگی از ربه ناری و نرادی و صداقت بود نالچپی مذکور در همین روز تاج مرصع و خلعت عنایت

مورت اتمام یافت و بنظر در آمد فرمودم که باگرو برده در باغ پائیں جہر و کہ درشن
نصب کنند † در بخت و ششم مجلس وزن شمس بطریق مقرر منعقد گشت وزن
اول شش هزار و پانصد و چہارده تولیچہ طلا بود و تا دوازده وزن ہر وزن بیک جنسی
میشود چنانچہ وزن دوم بسیماب وزن سیوم ابریشم وزن چہارم اقسام عطریات از عنبر
و مشک تا صندل و عود و پان و بہمیں روش تا دوازده وزن اتمام مییابد و از حیوانات بعدد
ہر سالی کہ گذشتہ یک گوسفند نر و یکقطعہ مرغ بدست نہادہ بفقرا و درویشاں می
دہند این ضابطہ از زمان والد بزرگوارم تا امروز دریں دولت ابد پیوند معمول جاریست
و بعد از وزن مجموع آن اجناس را کہ قریب بیک لک روپیہ میشود بفقرا و ارباب
حاجات تقسیم مینمایند دریں روز لعلی کہ مہابتخان در برہانپور بمبلغ شصت و پنجہزار
روپیہ از عبدالہ خان فیروز جنگ خریداری نمودہ بود از نظر گذشت و مستحسن افتاد
خیلی لعل خوش اندام است منصب خامہ خان اعظم از قرار ہفت ہزاریذات مقرر
گشت و حکم شد کہ دیوانیاں مطابق آن جاگیر تنخواہ دہند و انچہ از منصب
دیانتخان بواسطہ مقدمات گذشتہ کم شدہ بود حسب التماس اعتماد الدولہ بر قرار ماند
و عضد الدولہ کہ جاگیردار صوبہ مالوہ یافتہ بود مرخص گشت و بعزایت اسب و خلعت
سرفرازی یافت منصب راول کلیمان جیسلمیری بدو ہزاریذات و ہزار سوار مقرر گشت
و حکم شد کہ ولایت مذکور را بجاگیر او تنخواہ دہند و چون ساعت رخصت او در ہمیں
تاریخ بود اسب و فیل و شمشیر مرصع و کپورہ مرصع و خلعت و ہرم نرم خامہ یافتہ
بدلخوشی و سرفرازی تمام بولایت خود رخصت یافت درسی و یکم مقر بخان
باحمد اباد مرخص گشت و منصب او کہ پنجہزاریذات و دو ہزار و پانصد سوار بود
پنجہزاریذات و سوار قرار گرفت و بخلعت خامہ و نادری معہ تکہہ سروارید سربلندی
یافت و دو راس اسب از طویلہ خامہ و یکزنجیر فیل خامہ و یکقبضہ شمشیر مرصع
باو مرحمت نمودم و بخوشحالی و شاد کامی متوجہ صوبہ مذکور گردید در یازدہم
ماہ مہرجکت سنگھ ولد کنور کرن از وطن خود آمدہ ملازمت نمود در شانزدہم میزاعلی
بیگ اکبر شاہی از ولایت اودہ کہ بجاگیر او مقرر بود آمدہ ملازمت کرد ہزار روپیہ نذر
گذرانید و فیلی کہ یکے از زمینداران آن نواحی داشت و حکم شدہ بود کہ از زمیندار مذکور
بگیرد آن فیل را بنظر در آورد در بخت و یکم پیشکش قطب الملک حاکم گولکنڈہ کہ
مشمولبر بعضی مرصع آلات بود دیدہ شدہ و منصب سید قاسم بارہہ از اصل و اضافہ
ہزاریذات و ششصد سوار مقرر گشت در شب جمعہ بست و دوم میزرا علی بیگ کہ
سڈش از ہفتاد و پنج در گذشتہ بود ودیعت حیات سپرد دریں دولت تہذات و خدمات
خوب ازو بوقوع آمد ہلہ منصبش رفتہ رفتہ بچہار ہزاری رسید از جوانان قرار دادہ
کریم الطبع مردانہ این الوش بود ازو فرزند و نسل نمائد طبع نظمی ہم داشت چون در
روزیکہ بزیارت روضہ منورہ خواجہ بزرگوار خواجہ معین الدین رفتہ بود حالت ناگزیر اورا

از مردم دراز معز و از قوا رنج پشیدیان طهر شد که این مرض در ولایت هرگز رخ نه نموده
سدس آن از حکما و دانایان پرسیده شد بعضی گفتند که چون دو سال پی در پی خشکی ز بدن و
و ناران برسانی کمی کرد بعضی گفتند که بواسطه عقوبت هوا که از مدر خشکی
و کمی بهم رسیده اینچنانکه روزان بعضی حواله ناموز دیگر می کردند العلم عبدالله
تقدیرات الهی را گردن باید نهان

چکند نداده که گردن نه نهان و زمان را

در پنجم شهر روز پشهرار و بدنه نصیحه مدد حرج والده میر میزان که صدیه شاه اسماعیل
نایبی بود مصحح و سوداگران بولایت عراق فرستاده شد تاریخ ششم عرضداشت عابدخان
سختی و واقعه دوس احمدآباد آمد مدنی برانکه عبدالله خان بهادر و نورچنگ بخت
انکه بعضی مقدمات که مرضی خاطر او نموده داخل واقعه ساخته ام نامی در مقام
سپهره در آمد و جمعی را بر سر می وستان و مرا بیعت ساخته خانه خود بر چندی و
چنان کرد اندمندی بختار می گران آمد میخواستیم که نگارگی او را در نظر انداخته مانع
طلای سارم احرا امر بختار رسید که دانات خان را داحمدآباد فرستیم تا انقضیه را در
الحا از مردم بیعرض تحقیق نموده اگر آن امر واقع باشد عبدالله خان را همراه گرفته
درگاه آورد و حفظ حراست احمدآباد بعهده سردار خان برادر او باشد پیش از روان شدن
دانات خان این حراست بختار میروز جنگ میزد از رعایت اضطراب و اضطراب خود را
کداهکار قرار داده پیداه روانه درگاه میگردد داناتخان در انداز راه بختان مدکور میزد
و او را بختال عسکری مشاهده نمود چون بیدارگی پاهای از مسجوع و آرد ساخته بود تکلیف
سواری میکند و همراه گرفته روانه ملازمت میشود و مقرب خان که از خدمتگاران قدیم
این درگاه است از زمان شاهزادگی مکرر استدعای صوبه گجرات از می میگردد چون انواع
حرفی که از عبدالله خان بوقوع آمد بختار رسید که آرزوی خدمتگار قدیمی خود بر آوردن او
را بختان حاکم مدکور داحمدآباد فرستیم در همین روزها سیاست اختیار نموده بختانیم حکومت
و صاحب صوبگی صوبه مدکور او را کامروائی صورت و معدی ساختیم در دهم برمدصب
بهادرخان حاکم قندهار که چهار هزار بدت و سه هزار سوار بود بختانیدات امروزه شد
شوقی طمعه نوار را که از نادر شاه او کار است و نعمات هندی و پارسی را بروشی
میدواید که رنگ از دلپامی زباند بختانیدان حاکم دگش و مسر ساختیم آند بران
هندی خوشی و راحت را میگویند انام بودن آند در ولایت هندوستان تا اواخر تیر
ماه بیش بیست مقرر بختان در برگردانده که وطن آسودا اوست و ناعت احداث
نموده اند و را تا دو ماه دیگر رانده در انام بودن آن نوعی مساعدت نموده و سامان
کرده بود که همه روزه آند نازد بختان حاکم مدرسانید چون این امر می الحمله
عزیزی داشت نوشته شد در هشتم اسب عراقی داندی لعل می بها نام حبت پرور
دست شریف خدمتگار انورند فرستاده شد صورت رانا و کرن پسر او را بختان قراشان
تیر چنگ بر نموده بودیم که از سنگ مرمر نقد و ترکیبی که دارند بختانید در می تاریخ

هفتم درجه قوس طالع بود بحساب منجمان هندو پانزدهم درجه جدی بحساب
 نانیان از شکم صبیبه اصفهان دری گرانمایه بعالم وجود آمد بشادمانی و خوشدلی
 عطیه والا نقاره‌ها بلند آوازه گردید و در عیش و خرمی بر روی خلائی کشوده شد
 کامل و تفکر نام او شاه شجاع بر زبان می آمد امید که قدم او بر ماو بر پدر او
 یارک و فرخنده باشد دوازدهم یکه‌بضه مرصع و یکنجیر فیل بر اول کلیان جیسمیری
 رحمت نمودم در همین روزها خبر فوت خواصشان که جاگیر او در سرکار قنوج
 رسید فیل برای کنور دیوان گجرات مرحمت نمودم در بست دویم همین ماه پانصدی
 ذات و سوار راجه مهاسنگه اضافه مرحمت افزودم که چهارهزار بذات و سه هزار سوار
 شد منصب علیخان تناری که قبل ازین بخطاب نصرتخانی سر فراز گشته بود دوهزاری
 ات و پانصد سوار مقرر گردید علم نیز مرحمت شد بجهت بر آمدن بعضی مطالب
 ر نموده بودم که مسجری از طلا شبکه دار بر مرقد منوره خواجه بزرگوار ترتیب دهند
 ر بست و هفتم اینماه اتمام یافت فرمودم که برده نصب نمایند بیک لک و ده هزار
 بیده تمام شد چون سرداری و سرکردگی لشکر ظفر اثر دکن چنانکه خاطر می خواست
 فرزند سلطان پرویز نشد بخاطر رسید که فرزند مذکور را طلبداشته بابا خرم را که اثار
 ند و کار دانی از احوال او ظاهر است هراول لشکر فیروزی اثر ساخته بنفس
 بیس از عقب او روانه گردیم و ایں مهم در ضمن همین یورش با تمام رسد بنابری
 اراد قبل ازین فرمان باسم پرویز صادر گشته بود که روانه صوبه اله آباد که در وسط
 مالک مسروره واقع است گردن در ایامیکه مادران عزیمت باشم بحفظ و حراست
 ملک قیام و اقدام نماید در تاریخ بست و نهم ماه مذکور عرضداشت بهاریداس
 قعه نویدس بر هانپور رسید که شاهزاده در تاریخ بستم بخیریت و خوبی از شهر برآمده
 از صوبه مذکور شدند در غره امرداد طره مرصع بجهت میرزا راجه بهاسنگه عنایت
 بودم بدرگاهی کشتی گیر فیل مرحمت شد در هزدهم چهار راس اسپ را هوار
 شکرخان ارسال داشته بود از نظر گذشت میز مغل بفوجداری سرکار سنبل از تغیر
 ید عبد الوارث که بجای خواصشان بحکومت سرکار قنوج تعین یافته بود مقرر گشت
 منصب او بشرط خدمت مذکور پانصد بذات و سوار قرار گرفت در بست و یکم
 شکش راول کلیان جیسمیری از نظر گذشت سه هزار مهر و نه راس اسپ و بست
 پنج نفر شتر و یکنجیر فیل بود منصب قزلباشخان از امل و اضافه هزار و دوصد بذات
 هزار سوار مقرر شد در بست و سویم شجاعخان رخصت جاگیر یافت که رفته سرانجام
 کرو ولایت خود نموده در موعده مقرر حاضر شود درین سال بلکه در اثنای سال دهم
 لموس و بائی عظیم در بعضی از جاهانی هندوستان ظاهر گشت و آغاز ایں بلیه از
 گزات پنجاب ظهور نموده رفته رفته بشهر لاهور سرایت کرد و خلق بسیاری از
 سلمان و هندو بدین علت تلف شدند بعد ازان بسرهند و میان دواب تا دهلی و
 گنات اطراف آن رسیده دیها و پرگنهای را خراب ساخت درین ایام تخفیف تمام دارد و

محاط نمود چون انا واجدك ابدطایفه از قدم دولتیخواه آمده اند اس پیوند میر میای
آمده بود کلیان مذکور را که برادر راول بهم بود طلعتداشته نه تیکه راحگی و حطاب راولی
سررمار ساحتم حوررسند که بعد از فوت مرتضی حان از راحه مان دولتیخواهی بطهور
آمد و دلاسی مردم قلعه کانگه نموده قرار داده است که راحه راده اولالت را که در
سی نیست و نه سالگی است ندرگاه آو د بنابر نادنی سرگرمی او در خدمت مذکور
منصب او را که هزارنداد و هشتصد سوار بود بهر او پانصدی داب و هزار
سوار مقور داشتم حواحه حهان از اصل و اصانه منصب چهار هرری دات
و دو هزار و پانصد سوار سررمار کردند در س نارب و اعهه رومود که هر چند حواستم
که در سلک تجرور در کش دست و دلم بازی نداد هرگاه قلم گرفتم حال متعیر شد ناگزیر
باعتمادالدوله فرمودم که بنویسد

پدر علام نا اخلاص اعتمادالدوله حسبالحکم در س حونده افعال ثبت میدماند
تاریخ یازدهم حور داد صید مقدس شاهزاده ملد اقبال شاه حرم را که نندگاه حضرت مان
دوناوه بوسان سعادت عایت تعلق و بهانت الفت داشدد اثر نبی بهمرسید و بعد از
سه روز انله ظاهر شد و بنارنج ۲۶ ماه مذکور مطابق چهار شنده ۲۹ شهر حمادی الاولی
سنه ۱۰۲۵ طاهر روحش از مقس عصری پروار نموده برناص رضوان حرامید و از س
تاریخ حکم شد که چهار شنده را کم شده میگفته باشند چه نوسم که ارس واقعه حانوسر
و سائحه عم اندور مردات مقدس حضرت ظل الهی چه گذشته باشد هرگاه آن حان
حهانرا حال بدمنوال بوده دیگر نددها را که حیات مان دات قدسی صعات نسته
احوال چون حواهد بود دو روز نددها نار نیافتند و خانه که حایه نشت و برحاست
آن طاهر بهشتی بود حکم شد که دنواری از پنش برآورد تا بنظر در بیان معهدا در
دولتانه بنارستند روز سوم بیتانانه مدول شاهزاده والا قدر تشریف فرمودند و نددها
سعادت کورش سررمار شده حیات ریاده یافتند در اندای را احصر هر چند
میخواستند که صط حود فرمایند بی اختیار اشک از چشم مدارک میر سخت و مدتهای
مدید چندی بود که محرو شدند حریمی که نوبه دردی آران آمدی حال آن حضرت متعیر
منشد چند روز در مدول شاهزاده عالمیان گذاریده روز دو شده قدر ماه الهی بحانه
اصفهان تشریف دند اراکنا باز گشته بچشمه نور توجه فرمودند و دوسه روز دیگر خاطر
مدارک حود را احنا مشغول داشتند لیکن نا احمیر که معسکر اقبال بود صط حود
بمنتراستند فرمود هرگاه سخی اشدای نگوش میرسد بی اختیار اشک از چشم منچکید
و دل مخلصان فدائی شرحه شرحه میشد چون بهت موکب اقبال نصوره دکی
اتفاق افتاد قدری تسکین حاصل شد *

در س تاریخ پرتی چند ولد راے مدوهر حطاب رائی و منصب پانصد داب و
چهار صد سوار و جاگیر در وطن نامت روز شنده یازدهم از چشمه نور متوجه دولتانه
احمیر گشتم شب یکشده دوازدهم بعد از گذشتن سی و هفت بل در وقتیکه نشت

زر بفت دارائی یاف و مخمل ساده پاینداز نموده بود چنانچه ده هزار روبیه قیمت آن بعرض رسید آن روز تا نصف شب با اهل محل در منزل او بسر برده پیشکش‌هایی که سر انجام نموده بود بتفصیل از نظر گذشت از جواهر و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه نفیسه مرواری یک لک و چهار ده هزار روبیه و چهار راس اسپ و یکراس اشتر بحد خاطر اشرف افتاد نوزدهم که روز شرف نیر اعظم بود در دولتیخانه مجلس عالی ترتیب یافت بذابر ملاحظه ساعت دو نیم گهزی از روز مذکور مانده بر تخت جلوس نمودم فرزند بابا خرم دربی ساعت متبرکه لعلی در غایت آب و صفا گذرانید که هشتاد هزار روبیه قیمت نمودند منصب آن فرزند را که پانزده هزاریدات و هشت هزار سوار بود به بست هزاریدات و ده هزار سوار مقرر داشتیم و هم دربی روز وزن قمری بعمل آمد * اعتماد الدوله را که بمنصب شش هزاریدات و سه هزار سوار ممتاز بود بمنصب هفت هزاریدات و پنج هزار سوار سرفراز ساخته تومن و تنوع باو عنایت نمودم و حکم کردم که نقاره او بعد از نقاره فرزند خرم، ینواخته باشند بر منصب تربیت خان پانصدیدات و سوار افزوده شد که سه هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سور بوده باشد اعتقاد خاں باضافه هزاریدات و چهار صد سوار سرفراز گشت نظام الدین خان از امل و اضافه بمنصب هفتصدیدات و سیصد سوار ممتاز گردیده بخدمت صوبه بهار تعیین شد * سلام الله عرب بخطاب شجاع‌عشانی سر بلندی یافت و بحلقه مروارید سرفراز گشته از حلقه بگوشان درگاه شد میر جمال الدین انجو را بخطاب عضد الدوله سرفراز ساختم در بست و یکم الله تعالی از دختر مقیم ولد مهتر فاضل رکابدار پسر بیخسرو داد بالهداد افغان که طریقه بندگی اختیار نموده از روی اخلاص تمام از احداث بد نهاد جدا شده بدرگاه آمده است بیست هزار درج مرحمت شد در بست پنجم خبر فوت رای منوهر که از تعینات لشکر ظفر اثر دکن بود رسید پسر او را بمنصب پانصدیدات و سیصد سوار سرفراز ساخته جا و مقام پدر او را باو عنایت کردم در بست ششم پیشکش یاد علی میدانی که نه راس اسپ و چند دهانه کیش و چهار شتر ولایتی بود از نظر گذشت در بست و هشتم یکنجیر فیل به بهادر خان حاکم قندهار و یکنجیر فیل بمیر میران ولد خلیل الله و یکنجیر فیل بسید بایزید حاکم بهکر مرحمت نمودم در غره اردی بهشت حسب الائمه اسب عبداله خان به برادر او سردار خان نقاره عنایت نمودم در سویم کپوه مرصع بالهداد خاں افغان مرحمت نمودم در همین روزها خبر رسید که قدم پگانه بکنانه از افغانان آفریدی که دولتخواه و فرمان بردار بود و راهداری کتل خیبر بدو تعلق داشت باندک تو همی قدم از دایره اطاعت بیرون نهاده سر بفساد برآورده بر سر هر تهبانه جمعی را فرستاد و هر جا که او و مردم او رسیدند بذابر غفلت آن مردم دست بقتل و غارت برآورده خلقه کثیرا ضایع ساختند مچنانکه از حرکت شنیع این افغان بیعقل شوری مسجد آ در کوهستان کابل رویداد چون این خبر رسید هارون برادر قدم و جلال پسر او را که در دربار بودند فرمودم که گرفته باصفخان سپارند که در قلعه

فیر بجیت آنکه مردم همراهی نمایند می آمد تا آنکه اینخبر بشاندران رسید جمعی از سرداران و مردم کار کرده را در شبی معین تعیین کرد که بسوالی جراحی رفته کمی نمایند و آن جماعت رفته شب خود را در پناه کاهها پنهان ساختند و روزش خاندوران بهمان طرف سواری نمود چون آن تیره بشتان حیوانات خود را بر آورده بپراسر میدهند واحدان بدنهای با جماعه خود از کمی کاهها گذشته که یکبار گردی از پیش ظاهر میشود چون خبر میگیرند معلوم میگردند که خاندورانست متلاشی و مضطرب گشته قصد بارگشتن میکنند و قراوتن خان مذکور نیز خبر کردند که اجداد است خان جلو داده خود را باجداد میروسانند سر میگرد در کمی کاه بودند آنها نیز سرازه گرفته حمله اور می شوند تا دوپهر بجیت قلبی و سستگی جابو بسیاری جنگل معرکه جنگ قائم بود اخراالامر شکست برافرازان افتاده خود را باو در میکنند و قریب سیصدکس از مردم کاری بیپنم میروند و یکصد نفر اسیر میگردند اجداد نمیتواند که دیگر باره خود را بدان مستحکم رسانند با قائم سازد باضرورت خود را بجانب قندهار رو میکند افواج قاهره بجزی و جاشه و خائنه ای آن تیره روزگاران در آمده همه را میسوزند و خراب ساخته از بیخ و بنیک برمی اندازند خبر دیگر شکست خوردن عذیر بد اختر و برهمزدگی لشکر نکبت اثر اوست خلاصه کلام آنکه جمعی از سرداران معبر و جماعه از برکیان که قومی اند در نهایت سخت جانی و مدار قطره و توده در انملک برانهاست از عذیر رنجیده ازده در لشواری نمودند از شاهنواز خان که بانوجی از عساکر منصوره در بالاپور بود استدعای قول نموده قرار دادند که خانمذکور را به بینند و خاطر جمع نموده ادم خان و یاقوت خان و جمعی دیگر از سرداران و برکیان جادو راه و بابو کانتیه آمده دیدند شاهنواز خان بهر یک از آنها اسپ و فیل و زرو خلعت فراخور قدر و حالتی که داشتند داده سرگرم خدمت و دولتشواری ساخت و از بالاپور کوچ نموده بهمراهی اینمردم برسر عذیر مقهور روانه شدند در اثنای راه بفوجی که از دکنیان که مستلدار و دانش و داور و بجایی و فیروز و چنده دیگر از سرداران باشد برخورد انفوج را تار مار ساختند و آن مقهوران

شکسته سلاح و گمسته کمر نه یارای گفت و نه پیرای سر

خود را بار دوسه ان بد اختر رسانیدند و او از غایت غرور درین مقام شد که بانوج قاهره جنگ نماید مقهور آنیکه با او بودند و لشکر عادل خانیه و قطب الملکیه جمع ساخته و توپخانه و استعداد خود را سرانجام نموده و بر روی لشکر ظفر اثر روانه شد تا آنکه فاصله پنج شش کوهی بیش نماند روز یکشنبه بیست و پنجم بهمن افواج نور و ظلمت بهم نزدیک شده فوجها و یساولها نمایان گشتند سه پهر از روز گذشته آغاز بان کاری و توپ انداز شد اخراالامر در ایشان که سردار هراول بود با دیگر سرداران و کار طلبان مثل راجه نرسنگدیو و رای چند و علی خان تقاری و جهانگیر قای بیگ ترکمان و سایر شیران بیشه دلاوری شمشیرها کشیده بر فوج هراول غنیم تاختند و داد مرده و مردانگی داده ای فوج را

می واقع شده و روز یک شده که روز ولادت والد بزرگوار منعمت و ابی روز را بسیار تعظیم می کردند و عمر می داشتند و بعد از چند گاه ملوکها را با نودین بدل ساختن اکنون که عمر می سپهر و شش سال و چهار ماه شمسی و چهل و هفت سال و نه ماه قمری رسیده هشت سرج اعیان بعد از گذشتی پند گهری از روز و شش سرج بعد از یکپوشه میجویم * حاکم مرصع بدست مقصود علی بعدداله خان مرحمت نمودم شمع موسی حدودش قاسم خان خطاط حادی سرور گشته منصوب هستصناعات و چهار صد سوار امتیاز یافت و نه دستگاه مرخص شد بر منصب طفرخان پانصدنداد و سوار عاقه مرحمت شد و خدمت نکش تعنی نامت در همنی روزها مستخدمین برادر حواحه جهان خدمت موجوداری سرکار حضار سرور گزیده مرخص شد و دوست سوار بر منصب او اقامه مرحمت نمودم که پانصدنداد و چهار صد سوار باشد و بدل بدرغذات کردم در پنجم بهمی مدیر مدرن میل عذات شد حواحه عبدالکرم سوداگر چون از ارباب روانه هندوستان بوده برادر عالی مقام شاه عباس بدست او بعدد علق بندی و رگلی کار و دندک که بسار کشف و نادر بود مستاده بودند در بهم ماه مذکور بدطر درآمد در همدوم بعضی پزشکها از قسم مرصع آلات و عدیه که سلطان برادر ارسال داشته بود بدطر درآمد * هفتم اسعدزاده صادق برادرزاده اعتمادالدوله که خدمت کشیکگری قیام داشت خطاط حادی سرور گشت الخطاط را حواحه عبدالعزیز عذات کرده بودم مناسبتها را مرعی د شده او را خطاط عبدالعزیز خان و صادق را خطاط صادق خان سرور ساجتم در دهم حکمت سنگه ولد کدور کر که بوطی خود دستوری نامت در هنگام رحلت بست هزار روپیه و یک اسپ و یک رخت میل و حلهت و شال خاصه بدو مرحمت نمودم و هرناس حباله که از معدودان راناست و انالیق پسر کرین بود باو هم یکپوشه روزنه و اسپ و حلهت عذات نمودم و بدست او شش پری از طلا حکمت رانا موسندام در بهم همنی ماه راحه سورجمل ولد راحه ناسو که بدادر نیکو حاکم معام بهمراهی مرصعی خان نگونش ولعه کادگره تعین یافته بود بطلب آمده ملازمت کرد حل مذکور را بعضی مطدعهها از و در خاطر قرار گرفته بود بدست حکمت همراهی او را محمل دانسته مکرر عرائص بدرگاه مستاد و در باب او سخندان نوشت تا آنکه حکم طلب او صادر گشت در دست و ششم نظام الدین خان از ملکان آمده ملازمت کرد در آخر همنی سال احضار فتح و مدوری و طغرو بهروری از اطراف ممالک محترسه رسید اول قصیده اجداد اعلان که از دربار در کوهستان کابل در مقام سرکشی و مقدمه انگریزیت و بسیاری از اعیان آن سرحد بروجع شده اند و از زمان والد بزرگوار تا حال که سال دهم از جلوس منعمت ابواج همیشه بر سر او تعنی پوده اند رفته رفته شکستها خورد و برنایشها کشید جمعیت او پاره متفرق شد و پاره کشته گشت و در خرچی که محمل اعتماد او بود مدتی پناه برد و اطراف آنرا حاکم دران قیل نموده راه در آمد و بر آمد را بدوست چون بخت حیوانات گاه و وحوش حوراک در محکمه مذکور نماد شدها * و اشی خود از کوه پانان آورده در دامنها میچرانید و خود

و اطباست این رباعی را بنظم در آورده

می دشمن مصمت و دوست هوشیار است * اندک تریاق و بیش زهر مار است
در بهیارش مضرت اندک نیست * در اندک او منفعت بسیار است
بعدالغه بهیار شراب باو داده شد من تا سن پانزده سالگی نخورده بودم مگر در ایام
طفولیت که دوسه مرتبه والد و انکهای من بقهویب علاج اطفال دیگر از والد بزرگوارم
عرق طلبیده مقدار یک توله اذیم بگلایه و آب آمیخته برای دفع سرفه دارو گفته مرا
خورانیده باشند * دران ایام که آردوی والد بزرگوارم بجهت دفع فساد اغنانان یوسف
زنی در قلعه ائک که برکنار آب نیلاب واقع است نزول اجلال داشت روزی بعزم شکار
برنشستم چون تردد بسیار واقع شد و اثار ماندگی ظاهر گشت استاد شاه قلی نام توپچی
فادری که سرآمد توپچیان عم بزرگوارم میزرا مسموم حکیم بود بمن گفت که اگر یک پیاله
شراب نوشجان فرمایند دفع ماندگی و کسالت خواهد شد چون ایام جوانی بود و
طبیعت مایل بارتکاب این امور بممود ابدار فرمودم که بنه حکیم علی رفته شربت
کدیف ناک بیدار حکیم مقدار یک نیم پیاله شراب زرد رنگ شیرینی مزه در شیشه خورد
فرستاد انرا خوردم کیفیت آن خوش آمد بعد از آن شروع در شراب خوردن کردم و روز بروز
می افزودم تا آنکه شراب انگوری از کیفیت بازماند و عرق خوردن گرفتم رفته رفته در
مدت نه سال به بخت پیاله عرق در آتش کشید چهارده در روز باقی در شب خورده
میشد وزن آن شش سیر هذدوستان که یک و نیم من ایران باشد و خورش من دران ایام
مقدار یکمغ با نان و ترب بود در انسال همپکس را قدرت برونج من نبود کار بجای
کشید که در خمارها از بسیاری رعشه و لرزیدن دست پیاله خود نمیتوانستم خورد بلکه
دیگران می خوراندند تا آنکه حکیم همام بود حکیم ابوالفتح را که از مقربان والد بزرگوارم
بود طلبیده بر احوال خویش اطلاع دادم او از کمال اخلاص و نهایت دلسوزی
به حجابانه بمن گفت که صاحب عالم بدین روش که شما عرق نوشجان میکنید
نعوذ بالله تا ششماه دیگر احوال بجای خواهد کشید که علاج پذیر نباشد چون سخن او
از خیر اندیشی بود و جان شیرین عزیز است در من اثر کرد من از آن تاریخ شروع در
کم ساختن کرده خود را بخوردن فلونیا انداختم هر چند در شراب میکاستم بر فلونیا
می افزودم و فرمودم که عرق را بشراب انگوری ممزوج سازند چنانچه دو حصه شراب
انگوری و یک بخش عرق بوده باشد هر روز از آن پیاه میخوردم چیزی که نموده در مدت
هفت سال بشش پیاله رسانیدم وزن هر پیاله هزده مثقال و یکپاؤ السال پانزده سال
می شود که به همین دستور خورده میشود و از پی نه کم میشود نه زیاده و در شب میخورم
مگر در روز پنجشنبه چون روز جلوس مبارک مذمت و شب جمعه که از شبهای متبرکه
ایام هفته است و روز متبرک در پیش دارد بملاحظه این دو چیز در آخر های روز میخورم
که خوش نمی آید که این شب بغفلت گذرانیده در ادایه شکر منعم حقیقی تقصیر رود
در روز پنجشنبه و روز یک شنبه گوشت هم نمیخورم در پنجشنبه چون جلوس مبارک

هرار مهر و دیگر سخاوت و مصله اس رباعی حکیم مذکور عنایت کردم در هفتم ماه دس که
 ار سیر بهکر باز گشته متوجه احمیر بودم در راه چهل و دو حوک شکار شد در بیستم میتر
 میزن آمده ملازمت نمود * محملی از احوال او و سلسله او مرقوم میگردد از جانب
 پدر پسرزاده مدر عیث الدین محمد میتر میران ولد شاه نعمت الله ولی است در دولت
 سلاطین صفویه عرت تمام نافقه بودند چنانچه حضرت شاه طهماسب همشیره خود حانس
 خاتم را بسا نعمت الله داد و از مستحجت و هدایت نعمت الله امادی و خوشاودنی
 ممتاز گشت و از جانب مادر پدرزاده شاه اسمعیل خود بیست بعد از فوت ششاه
 نعمت الله پسر او مدر عیث الدین محمد مدر میران رعایت تمام یافت و شاه عفران پناه
 دختری از کرام خانواده سلطنت و عظمت را به پسران او عقد دسده دحدر شاه اسمعیل
 مذکور را به پسر دنگرش مدر حلیل الله داد که میتر میران از توکد شده مدر حلیل الله
 مذکور هفت و هشت سال قبل از منی از ولایت آمده در لاهور مرا ملازمت نمود چون
 از سلسله مردم عرب عظم بود ناحوال او بسیار پردا حتم و منصب و جاگیر و عرب اوزا
 معمر و ساحده در صد تربیت و رعایت او بودم بعد از آنکه آگوه معام حلا مت شدنندک
 مدتی بسبب امراط خوردن آمده او را بیماری اسهال کد روئداد و در عرض ده دوارده روز
 حان را بحال امری سپرد از رفتن او آرده خاطر شدم بار گذاشتهای او را ار دد و حدس
 فرمودم که بفرزدان او که در ولایت بودند رسانیدند در بدو مد میزان که درس نسبت
 و در سانگی قلندر و دروش شده بوشی که او را در راه بشا حقت خود را در احمر نما
 رسانند جمع کلمت های خاطر و پریشانی های ماطی و طاهر او را اصلاح و تدارک نموده
 منصب هزار دات و چهار صد سوار سردار ساختم و سی هزار در نقد باو عنایت کردم
 الحال در خدمت و ملازمت است در دار درهم طر حان که از صوبه داری بهار تعذر نافقه
 بود آمده ملازمت نمود و یکصد مهر بدر گذارید و سه دتل پیشکش نمود در باز دهم
 دی بر منصب قاسم حان صاحب صوبه ننگاله هزار دات و سوار امروزه شد که چهار
 هزار دات و سوار باشد چون از دیوان و بخشی ننگاله که حسن بیگ و طاهر باشد
 خدمت پسندیده بفرع نماید محصل حان را که از بنده های معتمد اس درگاه بود
 خدمات مذکور تعین نموده شد منصب او را دو هزار دات و هفتصد سوار مقرر داشتم
 و علم آخر عنایت کردم و خدمت عرض مکرر بدادست حان حکم فرمودم در دست و پنجم
 روز جمعه درین روز در حرم وقع شد تا سال حال که سدنش به نیست و چهار سالگی رسیده
 و کد حداثتها کرده و صاحب فرزندان شده املا خود را بخوردن شراب آلوده و مباحثه بود
 درین روز که مجلس و ن او بود گفتیم که ما با صاحب فرزندان شده و نادر شاهان
 و نادر هرا دگل شراب خورده اند امروز که روز حش و ن تست بدو شراب منخورانم
 و رخصت میدهم که در روز های حش و انام نوروز و مجلس های بزرگ منخورده ناشی
 اما بفرقه اعتدال مرعداری که خوردن ندارند که عقل را رانل کند و نال را نداشته
 اند و می داند که از خوردن ان عرض دفع و مانده باشد و نو علی که بزرگ طبقه حکما

و زمینداران ازو گرفته بودند حاشا که نمک مثل ایندوع روسیاهان را بچنین عقوبتها گرفتار نکند

ازپس فرضی که بود برامم * فرض بود حق ولی الذم

در بست و دوم حسبالالتماس خاندوران برمنصب ناک علی میدانی که از تعینات جنکش بود دویست سوار افزوده شد که هزار و پانصدیذات و هزار سوار باشد و لشکر خاں را که دو هزار یذات و نهصد سوار بود صد سوار دیگر اضافه مرحمت شد در بست و چهارم مقر بخان را که سه هزار یذات و دو هزار سوار بود پنجهزاری ذات و دو هزار و پانصد سوار مقرر داشم * در هین روزها قیام پسر شاه محمد قندهاری که از امر زادهها بود و خدمت قراولی داشت بخطاب خانی سرفراز شد در پنجم ماه آذر خنجر مرصع بداراب خاں عنایت شد بدست راجه سارنگدیو خلعت بجهت امرای دکن مرحمت نمود چون از صفدر خان حاکم کشمیر بعضی مقدمات مسموع گشت او را از حکومت انجا معزول ساخته احمد بیگ خاں را بنابر سبق خدمت نواخته بصاحب صوبگی ولایت کشمیر سرفرازی بخشیدم و مذنب او را که دو هزار و پانصدیذات و هزار و پانصد سوار بود برقرار داشته بکمر خنجر مرصع و خلعت امتیازیافت و رخصت شد و بدست اهتمام خاں خلعت زمستانی بقاسم خاں حاکم بنگاله و امراء تعینات انجا فرستادم پیشکش مکئی ولد افتخار خاں که یکنجیر فیل و چهارده راس گوت و پاره افمشه بود در پانزدهم ماه مذکور از نظر گذشت و بخطاب مروت خانی ممتاز گردید دیانتخان را که در قلعه گوالیار بود حسبالالتماس اعتمادالدوله طلب داشته بودم سعادت کورنش یافت و اموال او که بقید ضبط در آمده بود بدو مرحمت شد درینولا خواجه هاشم ده بندی که در ماوراءالنهر امروز سلسله درویشی گرم دارد و مردم انملک را نسبت بایشان اعتقاد تمام است بدست یکی از درویشان سلسله خود کتابتی مبنی بر اظهار دعا گوئی قدیم و نسبت و اخلاص ابواجداد باین دودمان با فرجی و کمان فرستاده بودند و بیستی که حضرت فردوس مکانی بجهت خواجگی نام عزیز می هم ازان سلسله درسلك نظم در آورده بودند و مصراع اخراں اینست

خواجگی را بنده ایم و خواجگی را بنده ایم

در آن کتاب درج بود ما هم در برابر این کتابت سطرے چند بقلم خاص مرقوم ساخته این رباعی را در بدیهه گفته باهزار مهر جهانگیری بخواجه مذکور فرستادیم ای آنکه مرا مهر تو بیش از بیدش است از دولت یاه بودت ای درویش است چند آنکه زمرده ات دلم شکا شود شادیم از آنکه لطف از حد بیش است چون فرموده بودیم که این رباعی را هر که طبع نظمی داشته باشد بگوید حکیم مسیح الزمان گفت و بسیار خوب گفت

داریم اگرچه شغل شاهي در بیدش هر لحظه کنیم یا درویشان بیش
گرشاک شود ز مادل یک درویش آنرا شمردیم حامل شاهی خویش

یافتند سید کبیر که از حاکمان عادلان بحسب القیاس عفو تقصیرات دنیا داران دکن
و تعهد نارگذاشتن قلعه احمد دگر و ولایات بادشاهی که نامداد بعضی معسکان از
تصرف اولیای دولت قاهره برآمده بود ملازمت آمده بود درین تاریخ رخصت شد
و خلعت و مین و اسب یافته روانه گردید چون راجه سنگه کچهواکه در دکن وفات
یافت رامداس پسر او را به منصب هرازی دات و چهار صد سوار سرور ساختم در
چهارم ماه آبان سیف خان نازکه بقاره مرحمت شد و بر منصب او سیصد سوار
اصافه نمودم که سه هرازی دات و دو هزار سوار بوده باشد در همین تاریخ راجه مان را
که در قلعه گوالیار در بند بود بمصافعت مرصی خان خلاص ساخته منصب او را برقرار
داشته خدمت قلعه کانگزه در آن حال مذکور فرستادم حسب القیاس حاکموران بر
منصب عادلان سیصد سوار اصافه حکم شد که هرازی دات و سوار باشد میرزا عیسی
نرحان اروایت سدل که نیکوتر او مقرر بود آمده ملازمت کرد و یکصد مهر ندر گذرانید
در شانزدهم راجه سوخ سنگه خدمت دکن رخصت شد و سیصد سوار بر منصب او
اصافه کردم که پنج هرازی دات و سه هزار و سیصد سوار بوده باشد خلعت و اسب یافته
روانه گردید در هجدهم منصب میرزا عیسی را از اصل و اصافه هزار و پانصدی دات
و هشتصد سوار مقرر ساخته خلعت و فذل مرحمت نمودم و دکن رخصت یافت در
همین روزها حضور موت چن قلیخ بدست از مصوب عرصداشت جهانگیر ملیحان
مسموم گشت بعد از موت قلیخ خان که از ندهای قدیم اس دولت بود می اس
بیمعات را عنایت گلی نموده از امر ساختن و مثل خوبور ولایتی را نیکوتر او مقرر
د شتم و دیگر برادران و حوستان او را به همراه او ساخته همه را به دیانتی او دادم لاهوری نام
نرادر بی داشت در عایت بی اندامی و شرات نفس من رسید که ندهای خدا ار
سلوک او در عذاب اند احدی فرستادم که او را از خوبور بیارند برسدن احدی
به سدی و ناعثی را همه بر چن قلخ علفه کرده بخاطر میگرداند که برادر محض خود را
همراه گرفته نداند گر تحت منصب و حکومت و حا و حاگیر و زر و سامان و فرزندان
و مردم خود را گذاشته پاره زر و طلا و حواهر بر میدارد و با معدودی چند نمایان میدارن
منرو این حذر چند روز پیش ارس رسید و تحسب تمام دست داد محتمل بر رمنداره
که میرسد مدتها او گرفته او را از خون میگردانند تا آنکه حذر رسید که ولایت حوشت
در آمد بحسب اتفاق بر میداد اسکا روزی چند دران نواحی میگرداند چون اس حذر
نیکانگیر قلی خان میرسد چند سوار مردم خود میفرستد که ان بیعتاقت را گرفته بیارند
محرر رسیدن او را بدست آورده اراده میکند که نیکانگیر قلیخان رساند در همین اثنا
سجدهم واصل میگردد چندی که نا او همراه بودند چندی تقریر کردند که چند روز قبل ارس
بیماری بهم رسانیده بود و آن بیماری او را کست و انقدمه دیر مسموم گشت که خون
قصد نموده باشد تا بدینحال او را به در جهانگیر قلیخان بیارند بهر تقدیر حسد او را
ناورندان و خدمتگاران که همراه داشت ناله بان آوردند اکثر ررهای او را صاحب ساخته

ماه مذکور ملازمت نمود بکهرار مهر و یک هزار روزه در و چهار قطعه لعل و نعلت
 داده میروند و یک قطعه زمرد و بهول کثاره مرصع که خدمت آنها پنججاه هزار روزه بود
 طی بشکش گذارند شب نکشند چون عرس حواحه بزرگوار بود بروقه مندر که
 ایشان روزه تا نصف شب درازجا گذارند و خدام و صومنان و خددا و خالها نمودند
 بقرا و خدام رها ندست خود دادم همگی شش هزار روزه نقد و نکصد ثوب گریه و
 هفتاد سدهم میروند و مرغان و کهریا و عذره داده شد بها سنگه پسر داده راحه مانسنگه
 را بختاب راحگی سرورار ساخته نغاره و علم عنایت نمودم در شانزدهم نکراس اسپ
 عوامی از طولله خاصگی و یک اسپ دیگر به مهلتان مرحمت شد در نوردهم
 مثل بختان اعظم عنایت شد در سدهم بر منصب کنشوار که دوهزاری داب و هزار
 سوار بود و نعلت سوار اصاده شد و بختاب سر بلندنی نامت و بر منصب حواحه
 عامل که هزار و دو صد داب و ششصد سوار بود و روضی داب و سوار امروده شد در
 نعلت و دوم منیرا راحه بها سنگه رحمت آندرد و طی قدم آنهاست نامه حامه
 بهوب کشتری حامه عنایت نمودم در نعلت پنجم احمد نگ حان که در قلعه
 رنجه نور محسوس بود ملازمت نموده بقصر اب و بنارسنی خدمت بقو معین گشت
 در نعلت و هشتم معر بختان از سوه گجرات آمده ملازمت نمود و یک تلگی و نقطه
 تخیلی مرصع گذارند بر منصب سلام الله عرف پانصدی دات و سوار امروده شد که
 دوهزاری داب و هزار و نکصد سوار باشد در اول ماه شهر نور بر منصب های جمعی
 به نعلت دکی مرفند برن موجب امروده شد بر منصب منار حان سصد سوار
 که هزار و داب و سوار باشد و باهر حان منر بهارند اب و سوار سرورار گردند دلاور حان
 و صاهه سصد سوار سرورار شد که دو هزار و پانصدی داب و سوار باشد و منگی حان را
 در صد سوار امروده هزار و پانصد داب و هزار سوار ساحم گرد هر پسر ران سال به نعلت داب
 و سوار منار گشت و الف حان مقام حانی بهمنی منصب از اصل و اصانه سر بلند
 گردند نادگار حسنی به هفتصدی دات و ناصد سوار امدار باقت کمال الدین سر
 حان را به همنی منصب نواحه شد و صد و پنجاه سوار بر منصب سند عبدالله
 امروم که از اصل و اصانه هفتصدی داب و سصد سوار باشد در هشتم ماه مذکور
 منور نور جهانی که شش هزار و چهار صد روزه مدشد به مصطفی نگ و رسناه
 انرا بر مرحمت نمودم و پنج داده چنده نعام حان حاکم بدگاله مرحمت نموده
 سر بلان منیرا رسم در دوازدهم همنی ماه بختاب القاب حانی سرورار گشت
 ز که مطلق شب نواب بود بر مردم که کوه های اطراف نال رانا ساگر
 انرا چراغان نمودند خود به تماشا آه آن روم عکس چراغان در آب
 نموده داشت بقشر آسمان را با مردم اهل محل در کنار نال مذکور
 منیرا جمال الدین حسنی که به المچنگری بختانور روزه بود آمده
 عدد انگشتری که نگین یکی از آنها عقیق سنی بود در عایت

نشود و خود باز نشود به حبیبه در نشوایی آمد ساعتی ازین سخن گذشته در حبیبه باز میشود و قاضی زاده بآن خادم در می آیند می بیند که رو بقبله بدر زانو نشسته جان بسق تسلیم نموده است خوشا حال وارسنگان که ازین دامگاه تعلق بدین آسانی پرواز توانند نمود بر منصب کرمین را ظهور در صدیقات و پنجاه سوار اضافه نموده وزارت ذات و سیصد سوار مقور فرمودم در یازدهم این ماه پیشکش لشکر خاں که سه قطار شتر و لایتنی و بیست پیاده و رکابی خطائی و بیست قلعه سگ تازی بود از نظر گذشت در دوازدهم خنجر مرمع باعتبار خاں مرحمت شد و بکرن کلگی که دو هزار روپیه قیمت داشت عنایت نمودم در چهاردهم به بستر بلند راس خلعت مرحمت نموده رخصت دکن فرمودم در شب جمعه پانزدهم امری غریب رویداد بحسب اتفاق من درین شب در بیکر بودم ماحصل سخن آنکه کشتن سنگهه برادر حقیقی راجه سورج سنگهه از گوبنداس که وکیل راجه مذکور بود بواسطه کشتن برادر زاده خود گوبالداس نام جوانی که پیش ازین بعدتی بدست گوبنداس مذکور ضایع شده بود آزار تمام داشت و سبب این نزاع طولی دارد، القصه کشتن سنگهه توقع آنداشت که گوبالداس چون در حقیقت برادر زاده راجه هم بود او بانقمام این امر گوبنداس را بکشد راجه بواسطه کاردانی و سربراهی گوبنداس قطع نظر از باز خواست خون برادر زاده نموده به تغافل میگذرانید کشتن سنگهه چون اینقسم اغماض از راجه دید بشاطر گذرانید که من انتقام برادر زاده خود را میگیرم و نمیگذارم که این خون بشعبه مدتی اینمعنی را در خاطر داشت تا آنکه در شب مذکور برادران و یاران و ملازمان خود را جمع نموده اظهار این مقدمه مینماید که امشب بقصد کشتن گوبنداس میرویم هرچه شود و بشاطر نداشت که بر راجه ضرر و آسیبی رسد راجه خود ازین مقدمه بشاطر قریب بصبح صادق باتفاق کرن برادر زاده خود و دیگر همراهان روان میشود چون بدروازه حویلی راجه میرسد چندی از مردم آزموده خود را پیاده ساخته بر سرخانه گوبنداس که متصل بشانه راجه بود میفرستد و خود همچنان سوار بر سر دروازه می ایستد آن پیاده‌ها بدرون خانه گوبنداس درآمده چندی را که بطریق مسانظت و چوکی بیدار بودند در ته شمشیر کشیده میکشند در اثنای این زد و خورد گوبنداس بیدار میشود و مضطربانه شمشیر خود را برداشته از یکطرف خانه برمی آید تا خود را بچوکیداران بیرون خانه رساند آن پیاده‌ها چون از کشتن چند نفر نارغ میشوند از خیمه برآمده تفحص و تجسس گوبنداس میکنند درین اثنا باوبر میشوند و کار او را تمام میسازند پیش از آنکه خبر کشتن گوبنداس مشخص بکشتن سنگهه رسد بیتابانه از اسب پیاده شده بدرون حویلی در می آید هر چند مردم او اضطراب میکنند که پیاده شدن لایق نیست اصلا گوش بشن نمیکنند که اگر اندک زمانی دیگر توقف میکرد و خبر کشته شدن غنیم بدو میرسید همچنان سواره ممکن که کار را اتمام ساخته سالم و آزاد برگردد چون قلم تقدیر بروش دیگر رفته بود مقارن پیاده شدن و در آمدن او راجه که در درون محل خود بود از شور و غوغا

نام بطریق پیشکش گذرانید اگرچه اس میل هم خوف است و داخل فیلاں خاصه شده اما بای میل اول سنتی ندارد از مواد روزگار است و بیست هزار روبه قیمت آن شده در بیست و ششم بر منصب مدح الرمان ولد مدرا شاهرج که هفتصدی ات و پانصد سوار بود دو صدی دات اصابه مقرر گشت در همین روز حواحه رنی الدس که از حواحه رانهای نقشند بست از ماورالنهرا آمده ملازمت نموده هشتده راس اسپ پیشکش گذرانید قزلعاشاخان که از کمکیان صوبه گجرات بود چون بفرحست صاحب صوبه بدرگاه آمده بود حکم فرمود که احدی او را مقید ساحه ناردند حاکم گجرات برده رساند تاننگران را این هوس نشود بر منصب مدارکخان سراولی پانصد دات آورده شد که هزار و پانصدی دات و هفتصد سوار باشد در بیست و نهم یک لک روبه بحال اعظم مرحمت نمودم و حکم شد که برگده داسه و برگده کاسه ده موازی پنجهاری دات میشود بحاکم او مقرر باشد و در آخر همین ماه جهانگیر قلیخان را با برادران و حوشتان صوبه اله آمان که بحاکم اینها مقرر است رحمت فرمودم و درین مجلس بیست راس اسپ و قنایه پرم نرم حمامگی و دوازده راس آهو و ده دلازه سگ تازی نکرین مرحمت شد و روز دیگر که عزا خوردان بود چهل راس اسپ و روز دوم چهل و نه راس و روز سوم بیست راس که در عرض سه روز صد و یک راس بوده باشد بانعام کنور کورین مرحمت شد و در عوض میل موج سنگار میلی از فیلاں خاصه که ده هزار روبه قیمت داشت براحه سورجسنگه مرحمت نمودم و در پنجم ماه مذکور ده چنره و ده قنا و ده کمر بند نکرین عداوت شد و در بیستم یکربخیز میل دیگر مرحمت نمودم درین روزها واقع دوس کشمیر نوشته بود که ملا گدائی نام درووسی مرتاض که چهل سال در یکی از خانقاههای دلا مذکور مدروی بود دوسال قبل از آنکه ودعت حیات بارسپارد از وارثان آن خانقاه استدعا نموده که اگر رحمت باشد بجهت محل دس چون گوشه درین خانقاه احتدار نماند اینها گفتند که چندی باشد القصه حایه اختیار نموده چون مدت مذکور سپری میگردد بدوستان و عزیزان آشنا یان خود اظهار میماند که بس حکم رسیده که امانتی که نزد من است سپرده متوجه عالم آخرب شوم چندی که حاضر بودند از گفت و شنود او متعجب بوده اظهار میکنند که اینها را برین سر اطلاع نیست چگونه ای سحر را باور توان نمود میگویند که بس چندی حکم شده و بعد از آن یکی از معتقدان خود که از قاصی رانهای آملک است متوجه شده میگوید که مصحف مرا که ده هفتصد تنگه می آرند هدیه نموده صرف برداشتی من خواهی نمود چون نانگ بمار حمله دشواری از من حذر خواهی گرفت و این گفتگو در روز پنجشنبه واقع میشود و همه اسباب حجره خود را با شندان و مردان قسمت نموده آخر همان روز بتمام رفتن عمل منماید قاصی راده مذکور بدش از آنکه نانگ بمار بشود بخانقاه آمده تقصی احوال ملا منماید چون بدر حجره میرسد در حجره را بند کرده می بیند و خادمی بر در نشسته از حادام احوال را می پرسد او میگوید که ملا سفارش نموده که تاندرانی حایه

تفنگ‌رومی خامگی باو مرحمت نمودم چون بپراهم خاں در روز رخصت فیل عزایت
نکرده بودم فیل خامگی التفات نمودم یک فیل به بهادرالملک و فیل دیگر به وفادار
خاں عزایت نموده فرستادم هشت اردی بهشت مجلس وزن قمری ترتیب یافت و
خون را بذقره و دیگر اجناس وزن کرده بمحتجین و مستجابان تقدیم فرمودم و نوازش
خاں بیجاگیر خود که در موبه مالوه بود رخصت یافت در همین روزها فیلی بمنواجبه
ابوالحسن مرحمت نمودم در تاریخ نیم‌خان اعظم را که در آگره از قلعه گوالیار آمده بود و
حکم طلب شده بود آوردند با آنکه ازو تفصیرات به‌دیار بوقوع آمده بود و آنچه دربار او
بمعل آورده بودم همگی حق یمن بود بوقتیکه ازو استصواب می آوردند و چشم بر او افتاد
آثار خیانت در خود بیشتر ازو یافتیم تمامی تفصیرات او به‌فر مغرور ساخته شال که در
کمر داشت باو مرحمت شد مقرر گری یک لک درج عزایت نمودم و راجه سورج سنگه
در همین روز فیل کلان بن رات نام که از فیلق نامی او بود آورده گذرانید الشیخ نادر
فیلی است داخل فیلق خامه ساختم در دهم بیشکاش خواجه جهال که از آگره
بیتیم من بدست بحر خود فرستاده بود بظرف اشرف گذشت از هر قسم چیزها بود
بپهل هزار روپیه قیمت شد در دوازدهم بیشکاش خاندوران که بفتح ذوق اسب و دو
قطار شتر و سگن تازی و جانوران شکاری بود بظرف آمد در همین روز هفت زنجیر
فیل دیگر راجه سورج سنگه بیشکاش گذرانید داخل فیل خانه خامه شد تسبیح‌خان
بعد از آنکه مدت چهار ماه در ملازمت گذرانیده بود در بی روز مریخص گشت سخنان
بعدها نشان بیغام داده شد و سون و زین دوستی و دشمنی را خاطر نشان او نموده
تهدات کرده چنین قرار داد که مجموع این سخنان را معقول عادلان ساخته او را در
راه دولخواهی و اطاعت در آورد در وقت رخصت هم بار چیزها عزایت شد میجه
در بی مدت اندک چه از سرباز خامه و چه از پادشاهانها و از تکلفات امرا که حسب
الحکم باو نموده بودند قریب بیک لک روپیه حساب شد که بار رسیده است در
چهاردهم منصب و جلد در خدمت فرزند خرم مستقیم شد منصب او دوازده
هزار اذات و شش هزار سوار بود و منصب برادرش پانزده هزار اذات و هشت هزار
سوار بود فرمودم که منصب او را برابر منصب پروز اعتبار نموده سوانی دیگر را بصیغه
انعام و جلد در خدمت با نمانه منظور دارند و فیل خامه پنچپی گنج نام معه یراق
که دوازده هزار روپیه قیمت داشت بدو مرحمت نمودم در شانزدهم فیلی به‌بختخان
عزایت شد در هفدهم بر منصب راجه سورج سنگه که چهار هزار اذات و سه هزار سوار بود
هزاری افزوده او را بمنصب پنچپزاری سر بلند ساختم حسب التماس عبدالله خاں بر
منصب خواجه عبداللطیف که بانصافی ذات و دویست سوار بود در بیست افزودم
حکم شد که هزار اذات و چهار صد سوار باشد عبدالله پسر خاں اعظم که در قلعه رنجه‌نبور
محبوس بود و بالتماس پدرش او را طلبیده بودم بدر گاه رسید و بند از پای او برداشته
بشانه پدرش فرستادم در بیست و چهارم راجه سورج سنگه فیل دیگر فوج سنگار

باضافه پانصدی ذات و در حد سوار مقدار گشت بر منصفه خواصه تقی که هشتصدی ذات و یکصد و هشتاد سوار بود در مدی دیگر امروده شد در بیست و پنجم بر منصفه سلام الله عرب در بیست سوار اضافه مقرر گشت که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار باشد از اسپان خاصه اسپ میانه املق که دارای ایران مرستاده بود بمهاتکان عداوت نمودم آخر روز پنجشنبه بخانه نا با حرم رفتم و تا یک بهر شب آنجا بودم پیشکش دوم او درین روز از نظر گذشت در روز اول که ملازمت نموده با قطعه لعل مشهور رانده که در روز ملازمت نا می فرست گذرانیده بود و جوهرهای بیست و هشت هزار روبه قیمت نموده بودند گذرانیده اما آنقدر که تعریف میکردند نمود و در این لعل هشت تانگه است و سابق رانده نالدو که سردار قبیله و قهر و از زبان عمده هندوستان بود در تصرف میداشت و او نه پسر او چند سببی منقول گشت و او در ایام پریشانی و ناکامی برانا اورد بیستگه فروخت و او برانا پرتاب رسید و از رانا پرتاب نا را امر بیستگه انتقال یافتم چون بهتر اربن تحفه در سلسله آنها نمود تا تمام مدتی خود که باصطلاح هندوان کبیته چار میگویند در روز ملازمت بهرورد اقبالند نا با حرم گذرانید و من حکم کردم که دران لعل چندین نقش کنند که سلطان حرم در حین ملازمت رانا امر بیستگه پیشکش نمود و چند چند دیگر هم دران روز از پیشکشهای نا با حرم قبول اوقات آنجمله صد و نجاه بلوری بود کار مرنگ که در عایت تکلف ساخته بودند با چند قطعه رمر و سه انگشتری و چهار راس اسپ عراقی و دیگر متعلقات که قیمت آنها هشتاد هزار روبه میشد درین روز که بخانه او رفتم پیشکش کلاسه قرتم داده بود تحمیداً چهار پیم لک روبه اسداف و نعلیس بنظر در آمد از مجموعه آنها مواربی یک لک روبه برداشته تنه را نا و مرحمت نمودم در بیست و هشتم بر منصفه خواصه حمال که سه هزار و بیست و هشتصد سوار بود پانصدی ذات و چهار صد سوار امرودم در آخر ماه به ابراهیم خان اسپ و خلعت و حلیه مرصع و علم و نقاره مرحمت نمودم و رحمت صوبه بهار از رانی داشتیم خدمت عرض مکرر را که بحواگی حلیه محمد تعلق داشت چون وفات یافت محصل حان که اعتمادی بود مرحمت فرمودم سیصد سوار بر منصفه دلاور خان امروده شد که هزار بیست و سوار شد چون ساعت رحمت گذر کرد نزدیک بود میخواستم او را بازه بر تعنگ اندازم که خود آگاه سارم درین اثنا قزاقان حمر ماده شیر آوردند نا آنکه قرار داد آنست که بعیر شیر بر شکار نکم ملاحظه آنکه مداد تا رفتن او شری دیگر بهم فرست بهمی شمر ماده متوجه شدم و کور را همراه برده او پرسیدم که هرجای او را که بگوئی بر حکم مردم بعد از قرار داد بجای که شیر را قیل داشتند رسیدم بحسب اتفاق نا و شورش در هوا هم رسید و قیل ماده که بران سوار بودم و اهامه شیر او را مصطرب داشت و در یکجا قرار میگرفت نا چون اس دو مانع قوی تعنگ را بحال چشم او سراسر است کرده آتش دادم الله تعالی نکرم خود مرا از آن راحه راده شرمده بساحت و چندی قزاقان بود در میان چشم آورده او را انداختم کور در همین روز التماس تعنگ خاصه نمود

روز رخصت یافت از ابتدائی که میت اسلام بدیار هندوستان رسیده تا این زمان خجسته فرجام که اورنگ سلطنت بوجود این نیازمند درگاه الهی آراستگی دارد هیچ یک از حکام و سلاطین گذشته دست بران نیافته اند در ایام والد بزرگوارم یکمرتبه لشکر پنجاب بر سر این قلعه تعیین شد و مدتی در قیل و محاصره داشتند آخر الامر منصوبه برنشت که قلعه بدست در نیامده آن لشکر به مهمی ازان ضرورت مقرر گشت در وقت رخصت فیل خاصه با تلایر بمرتضی خان مرحمت نمودم و راجه سورجمل ولد راجه باسوهم چون ولایت او متصل بدین قلعه بود تعیین یافت و بر منصب سابق او پانصدی ذات و سوار افزوده شد و راه سورجسنگه از جا و جاگیر خود آمده ملازمت کرد و یکصد عدد اشرفی نذر گذرانید در هفتد هم پیشکش میزرا رستم بنظر درآمد دو خنجر مرصع و یک تسبیح مرارید با چند طاق پارچه و یکزنجیر فیل و چهار اسب عراقی درجه قبول یافت تکه باز گردانیدم پانزده هزار روپیه قیمت انها شد و درین تاریخ پیشکش اعتقاد خان که هژده هزار روپیه بقیمت درآمد از نظر گذشت روز هیجدهم پیشکش جهانگیر قلیخان دیده شد از جواهر و اقمشه بمقدار پانزده هزار روپیه قبول افتاد بر منصب اعتقاد خان که هفتصدی ذات و دویست سوار بود هشتصدی ذات و سیصد سوار افزودم که اصل و اضافه هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار باشد خسرو بی اوزبک که از سپاهیان قرار داده بود بمرض اسهال در گذشت روز هشتم که پنجشنبه بود بعد از گذشتن دو بهر و چهار نیم گهزی آغاز شرف شد درین روز فرخنده بر تخت سعادت و فیروزی جلوس نمودم و مردم تسلیمات مبارکبادی بجا آوردند چون یک بهر از روز مذکور باقی ماند متوجه چشمه نورشدم پیشکش مهابختان بموجب قرار داد در انجا بنظر درآمد از جواهر نفیس و مرصع آلات و اقمشه و آنچه از هر قسم و از هر جنس بختاطر رسیده ترتیب داده بود از جمله کپوه مرصع که حسب التماس اوزر گران سرکار ساخته بودند و از روی قیمت مثل آن در سرکار خاصه من نبود بیک لکه روپیه قیمت شد سوائے آن از جواهر و دیگر اجناس یک لک و سی و هشت هزار روپیه برداشته شد الحق که پیشکشی نمایان بود به مصطفی بیگ فرستاده دارای ایوان بیست هزار دین که ده هزار روپیه باشد عنایت کردم در بست و یکم خلعت بدست عبدالغفور به پانزده کس از امرای دکن فرستادم راجه بکرماجیت بجاگیر خود رخصت یافت و پرم نرم خاصه با و مرحمت شد در همین روزها کمر خنجر مرصع به مصطفی بیگ ایلچی عنایت نمودم بر منصب هوشنگ پسر اسلام خان که هزاری ذات و یانصد سوار بود پانصدی ذات و دو صد سوار افزودم در بیست و سوم ابراهیم خان بصاحب صوبگی بهار سرفراز شد و ظفر خان را حکم شد که متوجه درگاه شود و بر منصب ابراهیم خان که دو هزاری ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و هزار سوار افزودم سیف خان در همین روزها بجاگیر مرخص شد و حاجی نے اوزبک بخطاب اوزبک خانی سرلند گشته بجاگیر رخصت یافت بهادر الملک از تعینات لشکر دکن که منصب دو هزار و پانصدی ذات و دو هزار و یک صد سوار داشت

درین روز در حوالی چشمه دور یک شیر شکار شد در هشتم کرس را بمنصبا بپنجهراری
 ذات و سوار سروراز ساجتم و یک تصنیع خورد از مروارید و مرصه که علی در میان بود
 و باصطلاح هندوان انرا سمن گویند ناو عنایت شد و بمنصبا ابراهیم خاں هزاری
 ذات و چهار صد سوار آوردیم که اصل و اصافه دوهزاری ذات و هزار سوار باشد و بر
 منصبا حاجی ۷۰۰ اوریک سیصد سوار آورده شد و بمنصبا راحه شیام سنگه
 بانصدا ذات اصافه نمودیم که دو هزار و بانصدا ذات و هزار و چهار صد سوار بوده باشد
 روز یکشنبه بهم کسوف شد درآورد گهزی از روز مذکور گذشته از جانب معروف آثار
 گرفتگی کرد و از پنج حصه چهار حصه حضرت پیر اعظم در عقد دوسه منکسف شد و
 از آثار گرفتگی تا روشن شدن بهشت گهری گذشت تصدقات از هر حدس و هر چنر از
 ملرات و حیوانات و حدودان نه مقرا و مساکس و ارباب احتیاج داده شد درین روز
 پیشکش راحه سورج سنگه از نظر گذشته آنچه برداشته شد مواری چهل و سه هزار روپیه
 بود پیشکش بهادر خاں حاکم مددهار درین روز گذشته مجموعه بچهارده هزار روپیه رسید
 دو بهر از شب گذشته مطابق شب دوشنبه دست بهم صفر بطالع قوس در خانه بناحرم
 اردختر اصمغان پسر منکسف شد اورا داراشکوه نام نهادیم امید که قدم او بری دولت اند بپونند
 و بر پدر اماندندش مبارک و ممدون باشد بمنصبا سید علی نازده بانصدا ذات و
 سیصد سوار آورده شد که هزار و بانصدا ذات و هزار سوار بوده باشد و در تاریخ دهم
 پیشکش اعتدار خاں از نظر در آمد از حمله پیشکش او مواری چهل هزار روپیه مقبول
 افتاد درین روز بمنصبا خسرو ۷۰۰ اوریک سیصد سوار و بمنصبا منگلی خاں
 بانصدا ذات و دو صد سوار آورده شد روز نهم پیشکش مرتضی خاں از نظر گذشته
 از حمله حواجر او هفت قطعه لعل و یک تصنیع مروارید و دو صد هفتاد دانه دیگر
 برداشته آنچه از پیشکش او مقبول افتاد مواری یک لک و چهل و پنج هزار روپیه بود در
 دوازدهم پیشکش مرزا راحه بهار سنگه و زوات شد که از نظر گذشته در نهم از پیشکش
 حواجر انوالاحس یک قطعه لعل قطنی و یک الماس و یک عقد مروارید و پنج
 انگشتری و چهار دانه مروارید نقر و پاره اقمشه که مجموع سی و دو هزار روپیه باشد مقبول
 افتاد و چهاردهم بمنصبا حواجر انوالاحس که سه هزار و داب و هفتصد سوار بود
 هزار و دات و بانصدا سوا آوردیم و بمنصبا وادار خاں هفتصد و پنجاهی ذات و دو
 صد سوار اصافه حکم شد که دوهزاری ذات و هزار و دو صد سوار بوده باشد در همنی روز
 مصطفی ننگ مرستاده دارای انزان سعادت ملازمت دربانم بعد از سرانجام مهم
 گورستان برادر عالیهمدار اراکانت مشتمل بر انواع محبت و اظهار صداقت مرستاده
 بود تا چند راس اسب و اشتر و چند اقمشه حلب که از جانب روم محبت آن برادر
 کامگار آمده بود و نه قلاده سگ در یکی کلان درنده که در طلب آن امانه رفته بود دست
 او روانه ساخته بودند بطور درآورد و مرتضی خاں بخدمت تسخیر قلعه کانگره که در
 کوهستان بلخاک در معموره عالم باسوار و استقامت آن قلعه نشان میدهند درین

نود هزار بیگمه زمینی و چهارده موضح در بیست و بیست و شش قلیه زراعت و یازده هزار خروار شالی مرحمت نمودم و هفتصد و سی و دو دانه مرارید بقیمت سی و شش هزار روبیه بجمعی از بندها که از روی اخلاص گوش خود را سوراخ نموده بودند عنایت کردم در اواخر ماه مذکور خبزی رسیده که چهار گیزی و نیم از شب یکشنبه یازدهم همین ماه گذشته در بلد بیهان پور الله تعالی از دختر شاهزاده مراد بفرزند ارجمند سلطان پرویز پسری گرامت فرمود او را سلطان دور اندیش نام نهادم *

جشن دهمین نوروز از جلوس همایون

از روز شنبه غره فروردیماه سنه ۱۰۰ مطابق هشتم شهر صفر سنه ۱۰۲۴ هجری پنجاه و پنج پل گذشته حضرت نیر اعظم از برج حوت بشفراخانه حمل نزول اجلال ارزانی داشت بعد از گذشتن سه گیزی از شب یکشنبه بر تخت دولت جلوس نمودم جشن نوروزی و آئین بندگی بدستور سابق ترتیب یافت شاهزاده‌ها و الا قدر و خوانین عظام و اعیان حضرت و ارکان سلطنت تسلیم مبارکبادی بجای آوردند روز غره بر منصب اعتمادالدوله که پنجهازاری ذات و دو هزار سوار بود هزاریدات و سوار افزوده شد و یکدور کون و جهانگیر قلیخان و راجه نرسنگه دیو اسپان خامه مرحمت نمودم و روز دوم پیشکش آصفخان از نظر گذشت پیشکش پسندیده از جواهر و مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه از هر قسم و از هر جنس ترتیب داده بود بتفصیل دیده شد آنچه پسند خاطر اوقاد موازی هشتاد و پنج هزار روبیه بود درین روز شمشیر مرصع معه پرده و بند و بار بکون و یکرنجیر فیل بجهانگیر قلیخان مرحمت شد چون اراده توجه بطرف دکن و آنحدود قرار داد خاطر بود بعدالکرم معموری حکم فرمودم که بمند و رفته عمارات بیجهت سرکار خامه از سرنو تعمیر نماید و عمارات سلاطین ماضی مرمت کند روز سوم پیشکش راجه نرسنگه دیو بنظر در آمد و یک لعل و چند دانه مرارید و یکرنجیر فیل بدرجه قبول اوقاد روز چهارم بر منصب مصطفی خان پانصدیدات و دو صد سوار افزوده شد که دو هزار ذات و دو صد و پنجاه سوار باشد روز پنجم علم و نقاره با اعتمادالدوله مرحمت نمودم و حکم شد که نقاره می نواخته باشد بر منصب آصفخان هزاریدات و سوار افزوده شد که چهار هزار ذات و دو هزار سوار باشد و هفت صد سوار نیز بر منصب راجه نرسنگه دیو افزوده رخصت وطن عنایت نمودم که بموعده مقرر بدرگاه حاضر شود در همین روز پیشکش ابراهیم خاں از نظر گذشت از هر قسم چیزها پسند خاطر اوقاد کشن چند از راجه زاده‌ها و ولایت نگر کورت بخطاب راجگی سرفراز گردید روز پنجشنبه ششم پیشکش اعتمادالدوله در چشمه دور از نظر اشرف گذشت مجلس عالی ترتیب یافته بود و از روی شگفتگی تمام پیشکش او دیده شد از جواهر و مرصع آلات و اقمشه نفیسه موازی یک لک روبیه مقبول اوقاد تقه باز گشت شد روز هفتم بر منصب کشن سنگه که دو هزار ذات و هزار و پانصد سوار بود هزار ذات افزودم

مرجع و ثنائی و زینت و تک تک منع میروارد نان مرزد عذابت شد و بعد از تعلیم
 خلعت خاصه اسب خاصه نازنی مرجع و بدل خاصه مرحمت شد و کفن را بدر خلعت
 فاحره و شمشیر مرجع سرورار ساحتم و امرا و مدد صفا داران جماعت جماعت سعادت
 کوروش و سجده سر بلندی نماند نظر گذرانندند و هر یک در حور خلعت و مرتبه خود
 بعد از آن سرورار گشتند چون بدست آوردن دل گری که وحشی طنعت و مجلس نماندند
 در که هفتاد و سه روز بود صورت بود بدینسان هر روز مرجعی تازه مینمودم چنانچه در
 روز دوم عذابت خلعت مرجع و روز دیگر اسب خاصه عزامی نازنی مرجع بدو عذابت
 شد و در هفتم روز بدینار میل رفته از جانب نور جهان بنگم هم خلعت فاحره و شمشیر
 مرجع و اسب نازنی و بدل سر بلندی نامت بعد از آن عذابت بدست میروارد گران بها
 مرحمت نمودم روز دیگر بدل خاصه تا نادر مرحمت شد چون در خاطر بود که از هر
 حدس و هنر چنانچه داده شود سه دست ناز و سه دست حره و یک قصه شمشیر
 حامگی و یک نکر و یک خوش حامگی و دو انگشتری یکی نگیل لعل و یکی نگیل
 زمرد بدو عذابت نمودم و در آواخر ماه مذکور فرمودم که از جمیع اقسام افسه گرفته
 با مالی و نقد نکه و از هر قسم خوشنویسی تا طواریهای طلا و در منبرل بهل گنجایی و
 افسه را در صد حواله بپاده و احداث بدست و دوش گرفته در دیوانخانه خاص و عام
 حاضر ساختند و مجموع بد مرحمت نمودم و ثانیان هفتاد در مجلس بهشت آنکی
 سجدان نالای و بدینها مرجع با اعتماد الدوله و سروا اصفهان منگفت نکر و مرید
 اعتراض نموده او را از آن گفت و شد و ناخوش منع نمودم بهیچ وجه ناخوش نس نماند
 چون خاطر اعتماد الدوله را بهینار عزیز مدد داشتم و با سلسله انسان بندگان و بدوینها شده
 بود انمعنی بر طبع من گران می آمد تا آنکه شنی بدینرست و به جهت نادر سجدان
 ناخوش گفتم اعاز کرد و آن مقدار گفت که آثار رمت و آردگی تمام در سر و
 اعتماد الدوله طهر گشت صداج آن بدست یکی از حد معینهای درگاه او را بدین اصفهان
 فرستادم که چون شب سجدان بمعره بدست بدین در بد مذکور صاحب او را بدو سپردم
 حواله در اینجا حواله در ملعه گوانار هر جا میخواهی نگاهدار و مادامکه نلامی و نذارک
 حذر بدین ننگد گناه او را نخواهم بخشید حسب الحکم اصفهان او را بدین ملعه گوانار
 فرستاد در هفتم ماه حبا بنگر فلکیان با عافه منصب سرورار گشت دو هزار و ناصدی
 داب و در هزار سوار اضافه عذابت شد احمد بنگیان که از بدینهای بدین اندولت است در
 سفر صوبه کابل از تو شخصی بدینصورت آمد و مکرار بدین و نارسائیهات او مانع
 جان که سرورار لشکر بود شکوه نمود بدینصورت او را بدینگاه طلب نمودم و بجهت بدین و
 و نادرست بهیچیکان سرزم که در ملعه بدینطور نگاهدارم تا حاکم بدینگاه دو منطقه
 لعل بدینکش فرستاده بود بدینر گذشت چون صا طه کرده ام که بدینر نشان و ازین
 حاجت را که در درگاه و جمع شده باشند بدار دو پیر و شب بدینر در آورند درین
 سال بهمن روش بدینر نشان را بدست و حضور خود بدینگاه و بدینر از رفته و یک لک و

کیفیت این مقدمه از عرضداشت او معلوم میشوند در حال روئے نیاز بدرگاه بے نیاز آورده سجده شکر بجا آوردم اسپ و فیل و خنجر مرصع بمحمد بیگ مذکور عنایت کرده اورا بخطاب ذوالفقار خاں سرفراز فرمودم از مضمون عرضداشت چنان معلوم شد که روز یکشنبه ۲۶ ماه بهمن رانا با آداب و توره که بندها ملازمت نمایند فرزند بلند اقبال را ملازمت کرد و یک لعل کلاں مشهور که در خانه او بود باپاره مرصع آلات و هفت زنجیر فیل که بعضی از آن لایق خاصه بود و از فیلان او که بدست نیفتاده بود همین مانده بود و نه راس اسپ پیشکش گذرانید آن فرزند هم از روئے کمال عنایت نسبت باو پیش آمدند چنانچه وقتیکه رانا پای آن فرزند را گرفته عذر تقصیرات خود میخواست آن فرزند اقبال منذ سر او را در برگرفته اورا تسلی بنوعی نمود که باعث خاطر جمعی او شد خلعت فاخره و شمشیر مرصع و اسپ با زین مرصع و فیل خاصه با یراق نقره باو عنایت کرد و چون از جمله مردمی که از جماعت او بودند بیشتر از صد کس نبود که قابل سر و پا دادن باشند دست سر و پا و پنجاه راس اسپ و دوازده کپوه مرصع بانها داد چون روش زمید این است که پسر جانشین باید ریکجا بملازمت سلطان و سلاطین نمی آیند او هم این شیوه را مرعی داشته کرن را که پسر صاحب تیکه او بود همراه نیاروده بود از پنجپهت که ساعت روانه شدن آن فرزند سعادت منذ بلند اقبال از اینجا آخر هاله همان روز بود اورا رخصت نمود تارفته کرن را بملازمت فرستد بعد از رفتن او کرن آمده ملازمت کرد باو هم خلعت فاخره با شمشیر و خنجر مرصع و اسپ با زین طلا و فیل خاصه عنایت کرد و همان روز کرن را در رکاب خود گرفته روانه درگاه والا شد سیوم اسفندار مز باجمیر از شکار معاودت واقع شد هفت دهم بهمن تا غایت تاریخ مذکور که ایام شکار بود یک ماده شیر با سه بچه و سیزده ذیله گاو شکار شده بود شاهزاده کامگار روز شنبه دهم ماه مذکور در ظاهر موضع دیورانی که نزدیکی شهر اجمیر واقع است فرول نموده و حکم شد که جمیع امرا باستقبال رفته هر یک در خور حالت و نسبت خود پیشکش بگذرانند و فردا که روز یکشنبه یازدهم باشد بسعادت ملازمت مشرف گردند روز دیگر شاهزاده بکوکبه و شکوه تمام با جمیع عساکر منصوره که بهمراهی آن فرزند بشخدمت تعیین بودند داخل دولتشانه خاص و عام گشت دو پیر و دو گهری از روز گذشته که ساعت ملازمت بود دولت کورنش دریافت و سجدهات و تسلیمات بجا آورده یک هزار اشرفی و یک هزار روبیه بطریق نذر و یک هزار مهر و یک هزار روبیه بعنوان تصدق گذرانید آن فرزند را پیش طلبیده در آغوش گرفتم و سر و زوئے او را بوسیده به مهربانیها و نوازشهای خاص اختصاص بخشیدم چون از لوازم خدمت و گذرانیدن نذر و تصدق باز پرداخت معروضداشت که اگر حکم شود کرن بسعادت سجده و کورنش سرفراز گردد فرمودم که او را بیا ورنه بخشیاں با آداب مقرر حاضر ساخته بعد از فراغ کورنش سجده نموده حسب االتماس فرزند خورم حکم کردم که او را بر جرکه دست راست مقدم استفاده کنند بعد از آن بختم حکم کردم که که تارفته والدهاے خود را ملازمت نماید و خلعت خاصه که مشتمل بود بر چار تمجا

معلوم او شد که اگر رمان دیگر برین روش نرو نگردد از آن ملک آواره و بیا گرفتار خواهد شد
 علاج احتیاج اطاعت و دولتخواهی کرده سوب کن نام حالیه خود را ماهر داس جهاله
 که از مردم معتقد میبندد او بود بدش آن فرزند اتمانند مرستاد و القماس نمود که اگر
 آن فرزند ارجمند القماس گذشتی از سرتقصیرات او نموده تسلی خاطر او شود و نشان
 پنجه مبارک از سرای او بگذرد او خود آمده ملازمت آن فرزند نماید و بجز حاشی
 خود را که کن است بدرگاه والا مرستاد با طریق سایر اربابه در سلک بدها سرای درگاه
 منظم نموده خدمت نماید و از جهت پیری او را آرامند بدرگاه معاف دارد بدین
 آن فرزند بدر اینها را همراه ملاشکرالله دیوان خود که او را بعد از اتمام آن مهم تحطاب
 افضل حاشی سرور فرمودند و سندر داس میسر سامان خود را که بعد از انصراف آن کار
 تحطاب راسه زبان معتارف بدرگاه والا مرستاده حقیقت را معروضداشت چون بطوفه
 همت والا بهمت مصروف انصت که تا ممکن باشد خانواده هاس مدتی را حرات بناریم
 عرض اصلی آن بود که چون رانا امر سنگه و آناس او معزور باسجکام کوهستان و مکان
 خود ها شده هیچک نداشتان هددستان را ندیده اطاعت نکرده اند در انام درگت می
 اینمقدمه از بدش بدود حصص القماس انفرزند تعصدرات او مقررین معفو نموده فرمان
 عدالت آمیز که سلس خاطر جمعی او میشود و نشان پنجه مبارک عدایت فرمودم
 و فرمان مرحمت عدوان مان فرزند نوشتم که اگر نوعی نماید که آن مقدمه بوقوع آید
 این خدمت عمده را دلخواه ما کرده خواهد بود آن فرزند بدر اینها را همراه ملاشکرالله و
 سندر داس پیش رانا مرستاد تا تسلی او نموده امیدوار بهرام و عدایات شاهنشاهی
 ساختند و فرمان عدالت عدوان و نشان پنجه مبارک را باو دادند و قرار نامت که روز
 یک شعله بیست و ششم ماه بهمن او را فرزندان آمده انفرزند را ملازمت نماید دوم حجر
 موت بهادر که از حاکم رادهای ولایت گجرات و حمیر مانه مقدمه و مساند بود رسد که
 الله تعالی بکرم خود او را بصفت و ناموت ساخت ناحل طبعی در گذشت سوم حجر
 شکشت مدبرائی که بقصد گرمق قلعه و بندر سورت استعداد تمام نموده آمده بود
 در حورمدان بندر مذکور و مدال انگریزان که پناه بدی بندر آوردند و راسه جنگ آمواده
 اکثر بها اب او از آتشداری انگریزان سرجته شد ناچار تاب مقاومت بیارده گریزان
 گشت و کس بود مقرحان که حاکم مدادر گجرات بود مرستاد و در صلح رد و اظهار نمود
 که ما بصفت صلح آمده بودیم بقصد جنگ انگریزان این جنگ برانگیختند و دیگر
 حجر رسد که چندنی از راجپوتان که رس و گشتی عنرا بکوت قرار داده بودند در همدی
 ناربع بدش کرده فرصت حصد خود را باو مفرساند و رحمی ناقص از دست یکی
 از آنها بدو میرسد مردمی که در گرد عنر بودند آن راجپوتان را کشته عنرا بمحل او
 مفرساند هیچ نموده بود که محذول و معدوم گردد از احران ماه که در بدو بهای احمد
 بشار مشعل بودم محمد بیگ ملازم فرزند بلند اقبال سلطان حرم رسد و عرشدداشت
 آن فرزند گذرانیده معروضداشت که رانا با پسران خود آمده شاهزاده را ملازمت نمود

نمی باشد دل‌های رفته را بجای می آرند و جانهای پژمرده را شگفته می سازد بجلدونی این اختراع یک عقد مروارید بمنخرج آن عطا فرمودم سلیمان بیگم نورالله مرقدہ حاضر بودند این روغن را عطر جهنگیوی نام نهادند در هواهای هندوستان اختلاف تمام مشاهده میشود در همین فصل دی در لاهور که واسطه است میان ولایت و هندوستان درخت قوت بار آورد و بهمان شیرینی و لطافتی که در وقت خود میرساند رسید و مردم چند روز از خوردن آن مستظوظ بودند این معنی را واقع نویسان اینجا نوشته بودند در همین ایام بشترخان کائنات که بعد از خان نسبت تمام دارد چنانچه برادر زاده خود را بعقد او در آورده و او را در گویندگی و در بت گفتن خلیفه خود ساخته است در لباس درویشان و فقیران ظاهر گشت او را طلبیده و استغفار احوال او نموده در رعایت خاطر او گوشیدم در مجلس اول ده هزار روپیه نقد و پنجاه پارچه از همه قسم و یک عقد تسبیح مروارید بآویختیم و او را مهمان افغان ساخته فرمودم که بواجبی از احوال او خبر دار باشد این معنی ظاهر نگشت که خود بی اذن و رخصت عادل خان آمده یا آنکه عادل خان او را باین لباس فرستاده تا حقیقت کنگایش اینجا را در یافته خبر مشخص بجهت او ببرد و غالب ظن آنست که او با این همه نسبت بے تجویز عادل خان نیامده باشد و دلیل بر صحت این معنی عرضداشت است که میر جمال الدین حسین که در این ایام بعنوان ایلچی گری در بلجیاپور است نوشته بود که عادل خان اظهار نموده که آنچه نسبت به بشترخان از جانب بندگان حضرت بوقوع آمد گویا آن شفقت و مرحمت دربارہ من از قوت بفعل آمده است بدین جهت در رعایت او افزوده تا ایلجیا بود هر روز بعفایت تازه سرفروزی می یافت شبها بملازمت سر میبرد و در پتهای که عادل خان بحت و مستخرج آن طرز است او را نورس نام نهاده می شنوانید تقه احوال در تاریخی که رخصت یافته نوشته خواهد شد در این روزها جانورے از ولایت پیداک آورده بودند که رنگ اصل بدن او موافق بزنگ طوطی است لیکن درجه ازو کوچک تر است یکی از خصوصیات این جانور آنست که تمام شب پای خود را بر شاخ درختی و یا چوبی که او را بران نشانیده باشند بند کرده خود را سرشیب میسازد و با خود زمزمه میکند چون روز شد برپائے او شاخ درخت می نشیند اگرچه می گویند که جانوران را هم عبادت میباشد اما غالب ظن آنست که این فعل طبیعی او باشد آب مطلق نمی خورد و در طبیعت او کار زهر میکند با آنکه بقای حیوانات بآبست در ماه بهمن اخبار خوش پیدایی رسید اول خبر اختیار کردن انا امر سکه اطاعت و بندگی درگاه را کیفیت اینمقدمه آنست که چون فرزند سعادت مژد بلند اقبال سلطان خرم از جهت نشاندن تہانجا بسیار خصوصاً درجای چند که بواسطه زبونی ابو هوا و معویت مکان گمان اکثر مردم آن بود که در اینجا نشستن تہانجات ممکن نباشد و از جهت در اندک انواج قاهره متعاقب یکدیگر بے ملاحظه شدت گرما و کثرت باران و اسیر شدن اهل و عیال اکثر سکنه آن دیار کار را بران بفرعی تنگ ساخته بود که

من میگویند که نایا گناه هرگز حاش را که حاش اعظم است بجهت حافظ من نه محض
 بدهد اری حواص بحافظ اقرار دادم که او را از ملعه بطلبم در حوالی احمدزاده واقع است
 در بهادته مصفا و در اندکهای این دوره چشمه ظاهر شده که آب آن در انگوری دراز و بهادر
 جمع میشود و بهرمنی آنهاست احمدزانی آنست و این دوره و این چشمه بحفاظ جمال
 معروف و مشهور است چون عبور در بنام واقع شد فرمودم که عمارتی در حوز این حا
 سازند چون محل مسدود و مانع برسد بود در مدت نکال حاش و مقامی درین
 دامت که رندهای عالم مثل آن حاشی نشان نمی دهند حوضی چهل گر در چهل گر
 ساخته بودند و آب چشمه را بهوار درین حوض حاشی ساخته اند مواره ده دوازده گر
 منجهد و برکنار این حوض بسندها عمارت ساخته و همچنین در سینه بالای آن که
 دالاف و چشمه در اینجا واقع است حاشای موی و انوارهای دلکش و آرامگاههای
 حافظ پسند بعضی از آن مصور و منقش بعمل اوسدان ماهر و نقاشان چنانکه دست
 ساخته و تزیین شده اند چون خواستم که نام این مکان بسندی تمام مبارک من داشته باشد
 نام آنرا چشمه نور بهادرم محققه عینی که دارد آنست که ناسنی اینجا و مقام در
 شهریه عظم ما گذرگاهی که حلالی را بران عبور اومندگی و مع می بود از آن تاریخی
 که انعام نامده اکثر اوقات بخدمت و جمعها را درین منگدرام فرمودم که بجهت انعام
 آن شعرا تاریخی مکر کنند سعیدای ملانی روزگار ناشی این مصرعه را که *

محل شاه نورالدین جهانگیر

دارم نامه خوف بوشم فرمودم که بر بالای انون عمارت نایان انعطاف را بر سنگ
 بوس کرده نصب کنند در اوایل ماه ربی سوداگران اروا مت آمدند و انار برد و حریره
 کارگر که سرآمد حریره هاب حراسان است آوردند چنانچه جمع ندهای درگاه و امرانی
 سرحد اری مدوه حصه نامده باورم شکرگذاری معمم حنفی برداشتند تا عتاب گویا
 فرد اعلامی حریره و انار را در ندهای بودم تا آنکه همه ساله اری حراسان حریره و ارکابل انار
 می آوردند عاناً آن حریره و انار هیچگونه مناسبتی با انار برد و حریره کارگر نداشتند چون
 حصر والد بر گوارم را انار الله برهانه مدوه مثل و رعیت تمام بود انوس سنا
 حورده شد که این مدوهها کاشکی در ایام مغزوری بحس آن حصر ار و لب بهند و سنان
 می آمد تا ازان بهور و رو محفوظ نگیند همین ناسف بخطر جهانگیری دارم که
 مشام شرف شان اری نوعطربان نگش این عطر احمدزادست که در زمان دولت
 اند مدوده ما بعضی والد دور جهان نگم بظهور آمد در هنگامی که گلاب میگویند
 می الحمله حریمی بر بالای طومهای که گلاب را گرم ار کوزه برمی آرند در اینجا ظاهر
 معسود آن چربی را اندک اندک جمع ساختند چون ارگل بسناری گلاب گرفته شود
 مدر محسوسی ازان چربی بهم می رسد در خوشبوئی و عطریت بدرجه است که اگر
 یک قطره آران بر کف دست مالیده شود محسوسی را معطر می سازد و چنان ظاهر
 میشود که چندان عطر گل سرج بکنار در شگفتگی آمده باس شوخی و ملاصق بوی

تخفیف یافت و درد سر که شدت عظیم داشت بتصرف و علاج حکیم عبد الشکور فرونشست و مزاج در عرض بست و دو روز بحالت اصلی باز آمد بندهای درگاه بل سائر خلایق بشکرانه این عطیه بزرگ تصدقات گذرانیدند تصدق هیچ یک را قبول نکردم و فرمودم که هر کس در خانه خود هر چه خواهد بفقرا تقسیم نماید در دهم شهر یور خبر رسید که تاج خاں افغان حاکم پتند و فات یافت از امرای قدیم این دولت بود در بیماری بخاطر گذرانیده بودم که چون صحت کامل روزی گردد چنانچه در باطن از حلقه بگوشان و معتقدان خواجه بزرگوارم و توجه ایشان را سبب وجود خود میدانم ظاهراً نیز گوش خود را سوراخ نموده در جرکه حلقه بگوشان ایشان داخل باشم پنجشنبه دوازدهم شهر یور مطابق شهر رجب گوش خود را سوراخ نموده در هرگوشی یک دانه مروارید آیدار در کشیدم چون این معنی مشاهده بندگان درگاه و مخاطبان هواخواه گشت چه جمعی که در حضور و برخی که در سرحدات بودند همگی بدلاش و مبالغه گوشهای خود را سوراخ نموده به دروایی که در جواهرخانه خاص بود و بدیشان مرحمت میشد زینت بخش حسن اخلاص گشتند تا آنکه رفته رفته سرایت باحدی و سائر مردم نمود آخر روز پنجشنبه بخت درم ماه مذکور مطابق دهم شهر شعبان مجلس وزن شمسی در دیوانخانه خاص آراسته گشت و بدستور مقرر شرایط بجا آوردند در همین روز میرزا راجه بهاؤ سنگه کامروا و دوستکام برطن خود رخصت یافت بوعده آنکه از دوسه ماه زیاده توقف نکند در بخت هفتم ماه مهر خبر رسید که فرزند خاں برلاس در آودی پور برحمت خدا واصل گشت از طبقه برلاسیه بغیر از سرداری نمانده بود چون اینطایفه را درین درات حقوق بحیار و نسبت بیشمار است مهرعلی پسر او را نوازش نموده به منصب هزاری ذات و سوار سرفراز ساختم بذایر خدمات پهنیدید که از خاندوران بوقوع آمده هزاری بر منصب ذات او افزودم که اصل و اهانه شش هزاری ذات و پنج هزار سوار باشد ششم آبان قراولان خبر آوردند که در شش گروهی سه شیر دیده شد بعد از نیمروز متوجه شده هرسه را بقفنگ شکار کردم در هشتم ماه مذکور هنگامه دوالی آغاز شد دوسه شب در حضور خود فرمودم که بندهای درگاه بایکدیگر باریها نمودند بردها و باختها واقع شد در هیزدهم اینماه نعلش سکندر منین قراول را که از خدمتگاران قدیم من بود و در زمان شاهزادگی خدمت بسیار کرده از آودی پور که محل نزول فرزند سلطان خرم بود باجمیر آوردند بقراولان و هم جرکههای او فرمودم که نعلش او را برده در کنار تالاب رانا شنکر بپارزند خدمتگاری با اخلاص بود در دوازدهم آذر دو دختر که اسلام خان در حیات خود از زمین داران کوچ که ملک او در انتهای ولایت شرق واقع است گرفته بود با پسر او و نود و چهار زنچیر فیل از نظر گذشت از فیلان مذکور چندی داخل فیلان خامه شدند در همین تاریخ هوشنگ پسر اسلامخان از بنگاله آمده سعادت آستان بوس دریافت و دو زنچیر فیل پیشکش و یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرانید در شبی از شبهای دی بخواب می بینم که حضرت عرش آشیانی

چون از کرده‌های ناخوش خود اظهار ندامت و پشیمانی میکرد و صروت و مردمی مقتضی آن شد که تقصیرات او را بعبود مقبول و مقرون گرداند در آخر همین ماه او را بحضور طلبیده تقاضای خاطر او نمودم و خلعت پوشانیده حکم کردم که بکوزش و سلام می آمده باشد در یازدهم ماه قمری شب یکشنبه ماده فیلی از فیلیخانه خاصه در حضور من زانید مکرر فرموده بودم که تحقیق مدت حمل نمایند اخرا امر ظاهر شد که بچه ماده یکسال و شش ماه و بچه نوزده ماه در شکم مادر منی ماند بخلاف تولد آدمی که اکثر بچه از شام مادر بحر فرمی آید و بچه فیل اکثر با برمی آید چون بچه از مادر جدا شد مادر با خاک نمالت او انشاند و آغار مهربانی و لایه گرم نمود و بچه لجه انداده بعد اراں برخاسته متوجه بختان مادر شد ۱۶ مجلس گلاب باشی که از زمان قدیم تا ف ماضی مشهور است و از رسوم مقرر و پیشینیا تمت منفذ گشت در بنجم امرداد خبر فوت راجه مانسنگه رسید راجه مذکور از عمده‌های دولت والد بزرگوار بود چون اکثر بندهای درگاه را مرتبه مرتبه بخدمت دکن مرستاده بودم او هم از تعینات این خدمت بود بعد اراں که در آن خدمت وفات یافت مرزا بهار سنگه را که خلف رشید او بود بدرگاه طلب نمودم چون از ایام شاهزادگی طریق خدمتکاری بیش از بیش من داشت تا آنکه ریاست و کلا ترقی سلسله اینها مطابق ضابطه که در هندوان معمول است بهمانسنگه پدر گشت سنگه که کلا ترقی اولاد راجه بود و در ایام حیات او وفات یافت میرسید من او را منظور نداشته بهار سنگه را بخطاب میرزا راجه ممتاز ساختم و بمنصب چهار هزارای ذات و سه هزار سوار سرفراری یافت و انبیر که وطن آنا و اجداد او بود باو مرحمت کردم و تقاضای و تراخی خاطر بها سنگه نمودم بانصدی بر منصب سابق او افزودم و ولایت کره را با تمام او مقرر داشتم و کم خنجر مرصع و اسب و خلعت بجهت او مرستادم در هشتم ایدماه که امر داد باشد تغییر در مزاج خود یافتم رفته رفته به تب و درد سر کشیده ملاحظه آنکه مبدا اختلالی ناحول ملک و بندهای خدا راه پند این معنی را از اکثر مجرمان و بردگان پنها داشته حکما و اطبا را نیز آگاه ساختم چندی روز چغنی گذشت از مجرمان حرم عصمت تغییر از نور حیات بیگم که ارو سجود مهربان تری گمان نداشتم هیچکس را بری قضیه مجرم ساختم پرهیز از خوردن خورشهای گران میدردم و نانک مایه غذای سبک قناعت کرده همه روز بقاعده مقرر بدیوانخانه خاص و عام و جهوری و غسالخانه بطریق معتاد برمی آمدم تا آنکه در بشره آثار ضعف ظاهر گشت بعضی از بزرگان مطلع گشتند و یکدستی از اطبا که محل اعتماد بودند مثل حکیم مسیح الرمان و حکیم ابوالقاسم و حکیم عبدالشکور اظهار نمودم چون تب مفارقت نکرد و سه شب معتاد شراب خورده شد این معنی باعث ریاضتی ضعف و کمی قوت گشت در ائذائ تشویش و غلبه سستی برفه مذوره خواجه بزرگوار رفتیم و در آن آشپانه متبرکه صحت خود را از ناری تعالی درخواستم و صدقات و نذرات قبول نمودم الله تعالی بعضی فضل و کرم خود خلعت صحت عطا فرمود و فته رفته

بود و خاندان بلجمنی دیگر در حدود کابل و آن نواحی سرراه آن روسیه داشتند درین اثنا نوشته از پیش بولاق بمعقد خان میرسد که احداث بکوت تیراه که در هشت گروهی جلال آباد واقعست باجمعیست بسیار از سوار و پیاده آمده است و از جماعتی که دولتخواهی و اطاعت اختیار نموده بودند باز را کشته و چندان را بندی کرده می خواهد که به تیراه فرستند و اراده تاختن جلال آباد و پیش بولاق دارند بمجرد رسیدن این خبر معقد خان باجمعی که باو بودند بسرعت تمام روانه میشود چون به پیش بولاق میرسد جاسوسان جهت تفحص غنیم می فرستند صبح چهار شبیه ششم خبر می آید که احداث در همان جا است تکیه بمعنایت الهی که در باره این نیازمند درگاه الهی است نموده افواج قاهره را و دوفوج میسازد و خود را به غنیم میفرساند غنیم با چهار پنجهزار سوار پیاده گردیده بغرور و بغفلت تمام بنحمت در گمان او نبود که بغیر از خاندان درین نواحی فوجی باشد که باو چیره شوند شد چون خبر رسیدن افواج بادشاهی بدان بخت برگشته میرسد و آثار و علامت لشکر ظاهر میگردد مضطربانه مردم خود را چهار توپ ساخته خود بر بلندی که یک بندوق انداز رفعت داشت و بر آمدن بران بدشواری میسر میشد نشسته مردم خود را بچنگ می اندازد و بر قندازان افواج قاهره آن مقهور را به شست تفنگ گرفته جمع کثیری را بجهنم میفرستد معقد خان بالشکر قول خود را بهر اول رسانیده غنیم را فرصت زیاده از انداختن دو سه شست تیر ندهد پاک و پاکیزه بر میدارند و سه چهار گروه تعاقب نموده قریب هزار و پانصد نفر سوار و پیاده بقتل میرسند و بقیه السیف اثری زخمی و متجروح و براق انداخته قمار سرفراز میدهند افواج قاهره شب در جنگ گاه به برده صباح آن ششصد سر جدا کرده بر برشاو می آورند و کله مدارها در انجا میسازند و پانصد سر اسب و مواشی بی شمار و مال و اسلحه بسیار بدست می افتد و بندیان تیراه خلاص میشوند و ازین طرف از مردم روشناس کسی ضایع نمیشود شب پنجشنبه غره خور داد بعزم شکار شیر متوجه بهکوشدم روز جمعه دو قلاده شیر را به تفنگ زدم در همین روز معروض گشت که نقیب خان برحمت خدا رفت خان مشارالیه از سادات سیفی و قزوینی الاصل است مزار پدر او میر عبداللطیف هم در اجمیر بوده دو ماه پیش از آنکه وفات یابد کوچ او که بابکدیگر انس و الفت تمام داشتند و دوازده روزی در بیماری تیپ گذرانیده شربت نابکار مرگ نوشید فرمودم که او را هم در پهلوی زن او که در درون روضه متبرکه خواجه بزرگوار نهاده بود نهادند چون از معقد خان خدمت شایسته در جنگ احداث بوقوع آمد بجلدوی این خدمت بخطاب لشکر خانی سرفراز گشت و دیانتخان که به اودی پور خدمت بابا خورم و برسانیدن بعضی احکام مرخص گشته بود بهفتم ماه خوردان آمد و از سر برائیها و توژک بابا خرم مقدمات خوب بعرض رسانید فدائی خان که از نوکران ایام شاعر ادبی من بود بعد از جلوس رعایتها یافته درین لشکر او را بخشی ساخته بودم در دوازدهم همین ماه و دیعت حیات سپرد میرزا رستم

ندارند بلکه اسباب مراعت و آسودگی از بخوردنی و پوشیدنی بحمت او آماده و مهیا دارند چنان قلیح جان را در هفت روزها بمنصب دو هزار و پانصدی هات و هفتصد سوار اصل و امانه سرور ساحق و بر منصب تاج جان که نداری ولایت بهکر معین بود پانصدی دات و سوار آورده شد در ۱۸ اردی بهشت حشر را منع کورنش نمودم و سمب آن بود که نادر شفقت و عطومت پدری و النماس والد هائ و همشیره هائ او مقرر فرموده بودم که همه روز کورنش می آمده باشد چون از سمنه او آثار شکنجگی و خوشحالی ظاهر نمیشد همیشه ملول و گرفته خاطر بنظر درمی آمد فرمودم که کورنش در بیاند در زمان والد بزرگوارم مظفر حسن میرزا و رستم میرزا پسران سلطان حسن میرزا برادر راده شاه طهماسب صفوی که قندهار و رمی داور و الجند در تحت و تصرف د شدند بواسطه قرب حراسل و آمدن عبدالله خان اورنگ بدان ملک عراض فرستادند که ما از عهده نگاهد شتی این ولایت نیروی نمیتوانم آمد اگر یکی از بنده هائ درگاه را بفرستد تا این محال رند و سپهرم و خودها روانه ملازمت شوند چون این معنی را مکرر عرض داشت نمودند شاه بیگ خان را که احوال بحطاف حاندورانی سرور است نداری و حکومت قندهار و رمی داور و الجند فرستادند و فرامی عداوت امیر میرزا بان نوشته اشارت درگاه طلب فرمودند بعد از آمدن عداوت شامل حال هر یک نموده و آنانی که دوسه برابر قندهار جمع داشتند بد آنها مرحمت شد عاقبت سرانجامی نه داشت از آنها نشد رفته رفته آن ولایت بغیر ریاست مظفر حسن میرزا هم در ایام حیات والد بزرگوارم برحمت خدا رست و میرزا رستم را به همراهی حاجان بصوبه دکن فرستادند در آنجا اندک مایه حاکمیری داشت چون تحت و سلطنت موجود می آراش یافت او را از دکن بقصد آنکه رعایت نموده به یکی از سرحدات بعرض طلب نمودم مقارن آمدن او میرزا عاری تر جان که حکومت تهنه و قندهار و انواحی متعلق نبود برحمت خدا رست بحاضر رسید که او را به تهنه فرستم تا آنجا حوهر داتی خود را حاضر نشان ساخته آن ملک را به عنوان پندیده محافظت نمود و بمنصب پنج هزار دات و سوار سرور ساحق دو لک روپیه نقد مدد خرج یدو مرحمت فرموده بصوبه داری ملک تهنه او را رخصت نمودم عقیده آن بود که او در آن سرحد خدمت ها بوقوع آید بحلاف توقع مصدر هیچگونه خدمتی نشد ظلم و تعدی را بحال رسانید که حلی بسیاری از سلوک رشت او بشکوه در آمدند و حشر چند او را شنیده شد که آوردن او لازم گشت یکی از بنده هائ درگاه را طلب او بمن فرموده او را بدرگاه طلبیدم در بهمت و ششم اردی بهشت او را آوردند چون ظلم و تعدی او را بحاق خدا بسیار رسیده بود باز خواست آن بمقتضای عدالت لازم گشته او را نادیده سده دلی سپهرم تا بحقیقت عمل او بار رسیده شود و او می الحمله تمدنی یافته دیگران مقدمه و عبرت پدر کردند هم در آن روزها حشر شکست احوال رسید و حقیقتش آنکه معتقد جان در بولم گذر که حوالی برشاور واقع است نامواج قاهره پیوسته

فرزند بابا خرم رسیده که فیل عالم کمان که رانا را بدای نازش تمام بود با هفتده فیل زنجیر دیگر بدست بهادران لشکر فیروزی اثر افتاد و عنقریب صاحبش نیز گرفتار خواهد گشت *

جشن نهمین نوروز از جلوس همایون

آغاز سال نهم از جلوس همایون مطابق سنه ۱۰۲۳ هجری

در بهر و یک گهری از شب جمعه ۹ شهر مفر گذشته افتاد عتدب ببرج حمل که خانه شوکت و شرف اوست پرتو افکن گشت و صباح آن که غره نوریدی مباد بود با هفتده مجلس جشن نوروزی در خطه دایندیر اجمیر دست داده و در وقت تحریر که ساعت سعه بود جلوس بر تخت اقبال نمودم برسم مقبر دولت خانه همایون را با قمشه نفیسه و جواهر و مرمع آلات آئین بعته بودند در همین وقت خجسته فیل عالم کمان که لیدت خامه شدن داشت با هفتده زنجیر فیل دیگر از نرو ماده که فرزند بابا خرم اثر فیل رانا فرستاده بود از نظر اشرف گذشت و باعث انبساط خاطر و تقویت روحان گشت روز دهم نوروز در سواری انرا تیمناً خوب دانسته بران سوار شدم و زو بعد از نذر شد و در تاریخ سیوم منصب اعتقاد خاں را که در هزاره ذات و پانصد سوار بود سه هزاره ذات و هزار سوار مقبر فرمودم و بخطاب استغاثی که دو کس هم از سلحله آنها بدین خطاب سرفرزی یافته بودند سر بلند ساختم و بر منصب دیانت خان نیز پانصدی ذات و در بیست سوار افزودم و هم درین ایام اعتماد الدوله را بمنصب پنج هزاره ذات و دو هزار سوار از اهل و امانه سرفراز ساختم حسب التماس بابا خرم بر منصب سیف خاں باره پانصد ذات و در بیست سوار و بر منصب داور خاں پانصدی ذات و در بیست سوار و بر منصب کشت سنگه پانصد سوار افزودم و بر منصب سرفر خاں پانصدی ذات و سیصد سوار افزودم و در یکشنبه دهم پیشکش استغاثان از نظر اشرف گذشت و در ۱۴ اعتماد الدوله پیشکش خود گذرانید درین دو پیشکش نفایس بنظر در آمده آنچه بعته خاطر افتاد گرفتیم و را باز دهم چنین تلخیص خاں با برادران و خویشان و لشکر و جمعیت بدر خود از کابل آمده سعادت ملازمت دریافت ابراهیم خاں که منصب هفت مدی ذات و سیصد سوار داشت بمنصب هزار و پانصدی و شش صد سوار سرفرزی یافته بخندمت جلیل القدر بخشیدگرمی در خانه شرکت خواجه ابوالحسن مقبر گشت در ۱۵ این ماه مهتاجان که بهادران خان اعظم و بهر او عبدالله مقبر گشته بود آمده ملازمت کرد در ۱۹ مجلس شرف ترتیب یافت درین روز پیشکش مهتاجان از نظر اشرف گذشت و فیل خامه روپ سندر نام بجهت فرزند پرویز فرستاده شد بعد از گذشتن روز مذکور فرمودم که خان اعظم را با استغاثان بجهت فرزند پرویز فرستاده شد و چون غرض از فرستادن او بقلعه آن بود که مبادا در مهم رانا بغیر ریخته و جبهتی که بخشود دارد اتفاق و فصلای از و بوقوع آید حکم فرمودم که او را در قلعه بطریق بندبانی نگاه

ماذ مذکور حجر موت اسلامی رسید که در روز پانجمین بهجم رحمت سنه ۱۰۲۲ و مات یافتند بود در یک روز بے سابقه بیماری و تشویشی اسی امر ناگزیر او را دست داد ارحانه رادان و تربیت یافتها اسی مقدار جوهر کار دانی که او مظهر رسید از دیگر طاهر شد حکومت ننگاله را از روی استقلال کرد و ولایات که در عمل هیچ یک از حاکمندان سابق و تصرف اولیای دولت قاهره در پیامده بود داخل ولایات عمای شد اگر احوال او را در نمی یافت مصدر خدمات کلی میگشت حال اعظم نا آنکه خود اسند عانموده بود که شاهزاده میرور مدد نای خدمت مامور گردید تا خود ادواج دلاسا و رضا جوئی ارحانب آن مریدتی سارکاری در نداده بشیوه ناسقوده خود عمل میفرمود چون اسی مقدمه مسموع گشت ابراهیم حسن را که از خدمتگاران معتقد حضور بود همراه او مرستادم و سخنان لطف آمیز مهربانگیرند و پیغام کردم که وقتی در برهان پور بودی سازور های اسی خدمت را از من التماس نمودی حوس اسی خدمت را که سعادت دارم خود دران میدانستی و در محاسن و محاسن مذکور میگردی که درسی عربست اگر کشنده شوم شهید و اگر عالم آیم عاری حواهم بود نقو تعویض نمودم آنچه از کمک و مدد تو بستانه خواستی سر انجام بدمت بعد از آن دوشتی که بجز حرکت را یاب حلال ددی حدود فیصل اسی مهم حالی را اشکالی نیست بنگش تو فرول احوال در احمیر واقع شد و اسی نواحی محل سرا دوات حاض و حلال گشت احوال که شاهزاده را بعراض و حوض معقوله استدعا نمودی و مجموع مقدمات برای و کدکش و صوابند تو بعمل آمده باعث چندست که با او معرکه بیکار میکسی و در مقام ناسکاری در آمده ناسا حرم را که درسی مدت هرگز از خود جدا نسا حقه ام محض ناساماد کار دانی تو مرستادم ناند که طرفه بیکجواهری و بیک اندیشی مدطور و مرعی داشته شب و روز از خدمت مرید سعادت مدد عامل نداشتی و اگر بخلاف اسی سخنان عمل نموده از مرادان خود قدم نبرون بپی دانسته نایش که ریان کار جواهری بود ابراهیم حسن رمت و اسی سخنان را بهمنی تفصیل خاطر دسمن او ساحت اصلا نلیحه ندان از چهل و قرار داد خود ناز پیامد ما نا حورم چون دید که وجود او درسی باز محل است او را نگاهداشته عرصداشت نمود که بودن او بهنچ وجهه لائق نیست و محض بجهت نیستی که نا حسرو دارد در مقام کارشکندست بهمانت حال فرمودم که رفته او را از اود پور بیارند و محمد تقی دنوان بدوات تعنی شد که بعد سو رفته فرزدان و متعلقان او را ناحمیر رساند در یاردهم ماه مذکور حجر رسد که دلیپ ولد رانندگیه که خلعت او سرشته نمی و نسا است از مراد کوچک خود را و سوزج سنگه که بر سر او تعنی شده بود شکست عظیم حورده در یکی از محکمه های سرکار حصار در قیلاست مقارن ان هاشم حوستی فوجدار و حاکمندان ان نواحی او را بدست در آورده مقید بدرگاه رسانیدند چون مکرر او قضاغ سرورده بود به نیاسا رسید و کشن او باعث عذرت بسی از مفسدن شد و بجلدوی اسی خدمت در منصب را و سوزج سنگه بانصدی دات و دو بهمت سوار افروده گشت در چهاردهم ماه عرصداشت

یک ونیم کوره بود شانزدهم آذر خبر رسید که قراولان ماده شیرینی را قیل نموده اند در ساعت متوجه شده بمجرد رسیدن بتفنگ زده باز گشتم بعد از چند روز نیله گاو شکار شد در حضور خود فرمودم تا از پوست برآوردند و بجهت فقرا طعام بپختند و دیهت و چند نفر جمع شده بودند از آن طعام خوردند و بهر یک بدست خود زرها دادیم در همین ماه خبر رسید که فرنگیان کوده بیقوایی نموده چهار جهاز اجنبی را که از جهازات مقررہ بندر سورت بود در حوالی بندر تاراج نمودند و جمع کثیر را از مسلمانان اسیر نموده مال و مطاعی که در آن جهاز بود متصرف گشتند اینمعهنی برخاطر گران آمده مقربانرا که بندر مذکور حواله او بود بجهت تدارک و تلافی این امر اسب و فیل و خلعت داده هیژدهم آذر مرخص ساختم بنابر حسن تردد و خدماتی که از یوسف خاں و بیادالملک در صوبه دکن بوقوع آمده بود علم بجهت انہا فرستادم و نوشته شد که مقصد اصلی ازین عزیمت بعد از زیارت حضرت خواجه سرانجام مهم رانا مقبور بود بنابری بشاطر گذرانیدم که خود در اجمیر تواف نمودہ فرزند سعادت مند بابا خورم را پیش بفرستم و این اندیشه بغایت صواب بود بنابری ششم دی که اختیار ساعت شدہ بود بفرخی و فیروزی اورا مرخص ساختم و قبای طلا دوزی گل مرصع که مروراید بر اطراف گلہای آن کشیدہ بودند و چیرہ زر دوزی رشتہ مروراید و فوطہ زر بفت مسلسل مروراید و قیل فتح گنج نام خاصہ معہ تلایر و اسب خاصہ و شمشیر مرصع و کپہوہ مرصع معہ پهل کثارہ بدو مرحمت نمودم سوائے مردمی کہ سابق بسر کردگی خان اعظم درینخدمت تعیین بودند دوازده ہزار سوار دیگر بمرہای آن فرزند معین ساختم و سران سپاہ را قراخور قدر ہریک باسپان خاصہ و فیلان و خلعتبای خاصہ فاخرہ سرفراز ساختم رخصت نمودم و فدائی خان بخدمت بخشیدگی این کشتار تعیین یافت در ہمیں ساعت صفدر خان بحکومت کشمیر از تغیر ہاشم خان مرخص شد اسب و خلعت یافت روز چهارشنبہ یازدهم خواجه ابوالحسن را بخشی کل ساختم خلعت مرحمت نمودم و یک دیگ گانی در اگرہ حکم کردہ بودم کہ بجهت روزہ متبرکہ خواجه بسازند در ہمیں روزها آورده بودند فرمودم کہ بجهت فقرا طعامی در آن دیگ طبخ نمایند و درویشان اجمیر را جمع سازند تا دور حضور بانہا خورانیدہ شود پنجہزار کس حاضر شدند و ہمہ ازین طعام سیر خوردند و بعد از خوردن طعام بدست خود بہر یک از درویشان زرها دادہ شد اسلام خان حاکم بنگالہ درین ایام بمنصب شش ہزاری ذات و سوار سرفرازی یافت و بہ مکرم خان پسر معظم خان علم مرحمت شد غرہ اسفندار مز مطابق دہم محرم سنہ ۱۰۲۳ بہ شکار نیلہ گاو از اجمیر برآمد روز نہم معارفت نمودم و بچشمہ حافظ جمال کہ در دوکروہی شہر واقع است منزل نمودم و شب جمعہ را در آنجا گذرانید آخر روز بشہر داخل شدم درین بہت روز دہ نیلہ شکار شد چون نیکو خدمتی خواجه جہاں و کم جمیعنی او بجهت حفظ و حراست اگرہ و آن نواحی بعرض رسید پانصد ذات و یکصد سوار بر منصب او افزودہ شد و در ہمیں روزها ابوالفتح بکھنی از جاگیر آمدہ شرف ملازمت دریافت در ۳

مرد و نه هشتاد سالگی مرحمت خدا رست در پشاور سعد است. دمع و ربع اعدان
 پرتازگی قیام داشت منحصراً او شش هزار دات و پنج هزار سوار بود مرتضی خان
 دکنی که در علم بولته بازی که اصطلاح دکنیان یک انگلی گویند و معنی شمشیر بازی میگویند
 به نظیر بود مدتی پیش او بانی ورزش متوجه بودم در بدو او را مخاطب ورزش حادی
 سرور گردانیدم چون ضابطه کرده ام که شنبه ارباب استحقاق و درویشانی را از نظر من
 میگردانیده باشند تا نظر بحالت هر یک انداخته و من و زر نقد و نوشن: بانها مرحمت
 نعمان در میل آن مردم شخصی اسم جهانگور را اسم اعظم: الله اکثر بحساب الله
 مطابق یافته بود عرض رسانید و این معنی را تعال و شگون خوب گرفته نه پانده آن رمزی
 و اسب و زر نقد و خلعت کرامت نمودم روز در ششده پنجم شوال مطابق دست و ششم
 آبان ساعت داخل شدن ناحیه قرار یافته بود صبح روز مذکور متوجه گشتم چون قلعه
 و عمارات روضه حصرت حواحه سرگوار ظاهر گشت قریب یک کوه را را پداده طی
 کردم و از دو حاکم راه معتمدان را تعین نمودم که بقرا و ارباب احتیاج زر داده میفرستند
 چون چهار گهزی از روز گذشته داخل شهر و معموره شدم و در گهزی پنجم شرف رنارت
 روضه متفرکه دست داد بعد از در نامت زیارت بدو تکیانه همانوں متوجه گشتم و روز
 دیگر فرمودم که همه حاصران اسی بقعه شرف را از حوز و سرگ شهر و رهگذری
 از نظر نگذرانند تا مواجور استحقاق عطاای حریل حوشود کردند هفتم آذر بقصد
 سیور شکار تالاب پیکر که از معاند مقرر حدود است و در فصیلت آن سجدان میگویند
 که بهیچ عقلی راست نمی آید و در سه گروهی احمد رواقع است متوجه گشتم و دوسه
 روز در آن تالاب شکار مرسائی کردم و ناحیه معاودت نمودم معددهای قدیم و جدید که
 نه اصطلاح چهار دوهو میگویند در اطراف اسی قال بدظر در آمد از حمله راناشکر که
 عم امری مقهور است و در دولت ما از امرای سرگ است دوهو ساحه در عایت
 تکلف چنانکه یک لکه روضه مذکور شد که حوچ نموده تماشای آن عمارت در آمدم
 صورتی دندم از سنگ سیاه تراشیده از گردن بالا بهیئت سر حوک و منقعی شیده بدین
 آدمی عقیده ناقص حدود آنست که یک وقتی بنابر مصلحتی که راسه حکیم علیم
 اقتضا فرموده بدین صورت جلوه ظهور نموده است اید صورت را بدین جهت عرب داشته
 برستش می نمایند فرمودم که آن صورت کوه را در هم شکسته در تالاب مذکور انداختند بعد
 از ملاحظه اسی عمارت بر مله کوچی گذشته سدهد مشاهده گشت که مردم از هر طرف
 بدانجا می آمدند از حقیقت آن پرسیدم گفتند حوگی در آنجا میباشد ساده لوحانیکه
 بدین او معرود کف آردی بدست بد آنها مدهد که در دهی انداخته آوار جانور
 که اراں سبها در یک وقت آراسته یافته باشد نمایند تا آن گاه بدین عمل رانل گردد
 فرمودم تا آن محل را حرات نموده آن حوگی را از آنجا احراج نمودند و صورت بدی که
 در آن کنند نزد شکستند دیگر عقیده داشتند که اسی تالاب را عمق بیست بعد از رفع
 ظاهر شد که هیچ حای آن از دوارده درج رانده عمق ندارد دور آنرا ببریده بودم قریب

انضام نمی یافت تا در اواخر عهد در یک روز و یک ساعت خود به تسخیر ملک دکن متوجه گشتند و مرا با لشکر عظیم و سرداران معتبر بر سر رانا فرستادن بحسب اتفاق این هر دو کار بواسطه اسبابی که ذکران طول تمام دارد صورت پذیر نگشت تا آنکه زمان خلافت بمن رسید چون این مهم نیم کاره می بود بعد از جلوس اولین لشکر که بستود ممالک فرستادم این لشکر بود فرزند پرویز را سردار ساخته عظامه دولت که در پای تخت حاضر بودند بدین خدمت تعیین گشتند و خزانه معمور و توپخانه موفور همراه نموده روانه ساختم چون هرکاری موقوف بروقتست در پی اثنا قضیه بدعا قیامت خسرو بوقوع آمد مرا ناچار تعاقب او بجانب پنجاب باید نمود ولایت و پایه تخت که در دارالخلافت آگره بود خالی میماند بالضرورت نوشته شد که پرویز با بعضی امرا برگشته بمحافظت آگره و حوالی و حواشی آن قیام نماید مجمل در پی مرتبه هم مهم رانا چنانکه بایست نشد چون بعنایت الهی خاطر از فتنه خسرو جمع گردید و دیگر باره آگره محل نزول رایات عالیات گشت افواج قاهره بسر کردگی مهابتخان و عبدالله خاں و دیگر سرداران تعیین نموده شد و از آن تاریخ تا وقت عزیمت رایات جلال باجمیر پیوسته ولایات او پایمال عساکر فیروزی ماثربود غایتاً مهم او صورت پسندیده پیدا نمیکرد بخاطر گذرانیدم که چون در آگره کاره ندارم و یقین من گشت که تامن خود متوجه نشوم این مهم صورتی پیدا نمیکند بساعت مقرر از قلعه آگره برآمده در باغ دهره منزل واقع شد روز دیگر جشن دسیره روست داد بدستور معمول اسپان و فیلاں را آرایش داده از نظر گذرانیدم چون مکرر والدها و همشیره های خسرو بعرض رسانیدند که از کوره های خود بسیار نادم و پشیمانست عرق عطوفت و شفقت پدری در حرکت آمده او را طلبیدم و مقرر کردم که هر روز بکورنش می آمده باشد در باغ مذکور هشت روز مقام شد در بیست و هشتم خبر رسید که راجه رامداس که در بنگش و حدود کابل به همراهی قلیچ خان خدمت مینمود وفات یافت غره ماه مهراز باغ کوچ شد و خواجه جهان را برای نگاهبانی دارالسلطنت آگره و محافظت خزاین و محلها رخصت فرمودم و فیل و فرگل خاصه باو مرحمت شد در دوم مهر خبر رسید که راجه باسو در تهبانه شاه آباد که سرحد ولایت امری مقهور است وفات یافت دهم ماه مذکور روپ باس که الحال باسن آباد موسوم شده منزل گشت سابق این محال بجایگزیر روپ خواص مقرر بود بعد از آن به بهر مهابتخان که امان الله نام دارد مرحمت نموده فرمودم که بغام او میخوانده باشند یازده روز در پی منزل مقام واقع شد چون از شکارگاههای مقرر است هر روز بشکار سوار میشدم چنانچه در پی چند روز یک صد و پنجاه و هشت آهو نر و ماده و سایر جانوران شکار شد بسمت و پنجم ماه مذکور از امن آباد کوچ نموده شد در سی و یکم این ماه مطابق هشتم رمضان خواجه ابوالحسن را که از برهانپور طلب نموده بودم آمده ملازمت کرد پنجاه مهر نذر و بانزده پاره مرمع آلات و یکنجیر فیل که او را داخل فیلاں خاصه کردم پیشکش گذرانیدم دوم آبان مطابق دهم رمضان خبر فوت قلیچ خان رسید از قدیمان این دولت

حمده بود چنانچه التماس او را مردم محل اجرا نمود آمده منازل او را که تازه ساخته بود سرکردم الحاق حایه مطبوع و ابجد بود معیار خوش آمد پیشکش های لایق اراقمشه و حواضر و دیگر احسان سرانجام نموده بود مجموع ارنظر اشرف گذشت و اکثر پسند خاطر رتبه و قریب مشام داخل دولتخانه همایون شدم چون منجمان و اختر شناسان امشب ساعت توجه بحاسنا احمیر احقیار نموده بودند هفت گهری ارشفا دوشنبه ۲ شعبان مطابق ۲۴ شهریور گذشته بغیروری و اقبال مقصد انصاف از دارالحکومه آگره برآمدم و درسی عزیمت دو چیز منظور خاطر بود اول زیارت روضه منوره حواجه معین الدین چشتی که از برکات روح پرمقوج ایشان کسانشله بزرگ نانی دودمان والا رسیده و بعد از خلوس زیارت مرتقد سرگوارانسان میسر نگشته بود دوم دفع و رفع رانا امر سنگه مقهور که از رمیداران و راحه های معتبر هندوستان است و سری و سرذاری او و انا واحداه او را جمیع راحها و زانان این ولایت قبول دارند و در بنیت که دولت و ربانیت در خانواده آنهاست مدتی در حدود مشرق که پورب رفته باشد حکومت داشته اند و دران ایام خطابه راحگی معروف و مشهور بوده اند بعد ازان برمنی دکنی افتادند و پیشقروانات اجرا بتصرف در آوردند و بجای راحه نقس را اول را حرواسم خود ساختند پس ازان نگوستان میواب در آمدند و رفته رفته قلعه چیتور را بتصرف در آوردند ازان قاریع نا امروز که هشتم سال از خلوس مدست یکپراز و چهار صد هفتاد و یک سال میشود بیست و شش کس دیگر ازنی طایفه که مدت حکومت ایشان یک هزار و ده سال است را اول خطاب داشته اند و از را اول که اول شخصیت که بر اول شتهار یافته تا رانا امر سنگه که امروز رانا است بیست و شش نفراند که در عرض چهار صد و شصت و یکسال ربانیت و سروری داشته اند و درسی مدد مدید گردن ناطاعات هیچ یک از سلاطین کشور هندوستان در بیارنده اکثر اوقات در مقام سرکشی و تنه انگیزی بوده اند چنانچه در عهد سلطنت حضرت مردوس مکانی رانا سانگا جمیع راحها و زانان و رمیداران این ولایت را جمع ساخته تا یک لک و هشتاد هزار سوار و چندین لک پیاده در حوالی بیانه جنگ صف نمود و نه نائید ناری تعالی و یاری تحت لشکر طهر اثر اسلام بر ادواج کمر علنه کردند و شکست عظیمی ناحوال او را یامت تفصل انی جنگ در تواریع معتبره بتخصیص در واقعات که از تصدیقات حضرت مردوس مکانیست مذکور و معظور است والد سرگوارم که مرتقد مدورش محل موص نامنداهی ناد در دفع انی سرکشان سعبه های بلع نجا آوردند و چندین مرتقد لشکر ها بر سر او تعین نمودند و در سال دوازدهم از خلوس خود به تسخیر قلعه چیتور که از مستحکم قلعه های مقرره معموره عالم است و برهمین ملک رانا عزیمت نمودند و قلعه مذکور را بعد از آنکه چهار ماه و ده روز در قیل داشتند از کمان پدر رانا امر سنگه سنگ و حدال از روه قدرت و قوت تمام گروند و قلعه را حراب نموده بر گشتند و در هر مرتقد افواج قاهره کار را سو تنگ ساخته چنان می کردند که بدست در آید یا حراب و آواره گردد و مقارن انی امری روه میداد که انی مهم

سرخدها بغرض می رسیده باشد و واقعه نویسمان از درگاه بدی خدمت تعین می شوند و این از ضوابط است که پدر بزرگوارم کرده اند و من هم موافق آن عمل می نمایم و درین ضمن فوائد کلی و نفع عظیم مشاهده میشود و اطلاع دیگر بر احوال عالم و عالمیان بهم میرسد اگر فوائد آن مرقوم گردد سخن دراز میشود درین ایام وقایع نویس لاهور نوشته بود که در اواخر ماه تیر ده کس از شهر بامی آباد که در دوازده گروهی واقع است رفته اند چون هوا گرمی بهم میرسند پناه بسایه درختی میبرند مقارن آن باد و چکری بهم میرسد و آن باد چون بجماعت مذکور می وزد بلرزه در آمده نه کس از آنها هم در زیر درخت جان دادند و یک کس زنده ماند و آن زنده مدت ها بیماری داشت تا بعد از محنت بسیار خلاص شد و جانورانی که بر درخت مذکور نشیمن داشتند همگی افتاده مردند و در آن نواحی هوا این قسم خرابی پیدا کرد که جانوران صحرایی بکشت زارها آمده خود را می انداختند و بر بالاس سبزه غلطیده جان میدادند مجمعه جانوران بسیاری هلاک شدند در روز پنجشنبه ۳۱ مرداد تسبیح نموده بقصد شکار بکشتی سوار شده متوجه موضع سمونگر که از شکارگاههای مقرر است گشتم در ۳ شهریور خان عالم را که از دکن بمصلحت فرستادن عراق و همراهی ایلچی دارای ایران طلب نموده بودم در اینجا رسیده ملازمت کرد مد مهر نذر گذرانید و چون سمونگر بجاگیر مهابت خان مقرر بود منزلی دلکش باغیت تکلف در کنار دریا ساخته بود بسیار خوش افتاد یک زنجیر فیل و یک انگشتری نگیں زمره پیشکش نمود فیل را داخل فیلان خاصه نمودم تا ۶ شهریور بشکار مشغول بودم درین چند روز چهل و هفت راس اهو نرو ماده و دیگر جانوران شکار شد درین روزها دلاور خان یک قطعه لعل پیشکش فرستاده بود مقبول افتاد شمشیر خاعه جهت اسلام خان فرستادم بر منصب حسن علی ترکمان که هزاری ذات و هفت صد سوار بود پانصدی ذات و یکصد سوار افزوده شد اخرهای روز پنجشنبه ۲۰ ماه مذکور در منزل مریم الزمانی وزن شمسی بفعل آمد خود را بانلزلات و دیگر چیزها بدستور معمول وزن نمودم درین سال سن من چهل و چهار سال شمسی پوره شد و در همین روز یادگار عالی ایلچی دارای ایران و خان عالم که ازین جانب بهمراهی او تعین شده بود مرخص گشتند بیادگار عالی اسپ بازی مرصع و کمر شمشیر مرصع و چارقب طلا دوزی و کلغی و با پروچینه و شی هزار روبیه نقد مرحمت شد که مجموع چهل هزار روبیه بوده باشد و بخان عالم کپوه مرصع یا پهل کتاره که علاقه از مروراید داشت شفقت نمودم در ۲۲ ماه مذکور به زیارت روضه مقدسه منوره والد بزرگوارم به بهشت آباد فیل سواره متوجه گشتم در رفتن پلجهزار روبیه زر ریوگی افشاند شد و پنج هزار روبیه دیگر بخواجه جهان دادم که بدرویشان قسمت نمایند و تسبیح نماز شام کرده بکشتی متوجه شهر شدم چون منزل اعتماد الدوله بر کنار آب جمعه واقع بود آنجا فروز آدمم و شب در منزل او گذرانیده تا اخرهای روز دیگر آنجا بسر بردم و از پیشکش های او آنچه خوش آمد قبول فرموده متوجه دولتخانه گشتم منزل اعتقاد خان هم بر کنار آب

ندش است و این جماعت این در طایفه را که ذکر انشان گذشت خدمت میکنند
 رزاعت و حرید و فروخت و سود و سودا شعل انشان مقرر است این طایفه را هم روزی
 معنی است نه اینرا دیوالی هم میگویند و این روز در ماه مهر که اقلاب در برج میزان
 است واقع میگردد و در نسبت هشتم ماههای قمری می باشد در شب این روز
 چراغهای می افروزند و درستان و عربزان در خانه های نگینگر جمعیت نموده هنگامه
 قمار بازی گرم میدارند چون نظر این طایفه بر سود و سودا است بدن و ناندان
 را در این روز شگون میگردند طایفه چهارم شودر است این گروه که بر این طایفه هدود اند
 همه را خدمت میکنند و این چنرها که مخصوص هر طایفه مذکور گشت بهره ندارند
 روز این ها هولی است که ناعنفا انشان روز احر سال است این روز در ماه اسفندار مد
 که حصرت ندر اعظم در برج حوت منول دارند واقع میشود در شب این روز انشها
 در سر کوچهها و گذرها بر می افروزند و چون روز میشود با تک بهر آن خاکسرها بر سر
 و روئے یکدیگر می افشانند و شور و عوایع عجبی بر می انگیزانند و بعد از آن خود را
 شست و شوی داده رحنها می بوشند و بعضی عایات و صخرها میدوند چون صایطه
 مع رهود است که مرده های خود را می سوزانند انش امروز حش در این شب که شب
 احر سال گذشته است گدانه از انست که سال گذشته را که نموده مرده است
 مذکور اند در انام والد بزرگوار ام (مراسله هندو و دیگر طوائف تقلید انشان رسم را که می
 بجای رسانند که لعلها و مرواریدها و گلها و مریخ نوا هر گز اینها در رشنه ها کشنده
 بردست مبارک انسان می بستند و نا چند سال این رسم معمول بود چون تکلف
 را ارحد گذرانند اندمعی بر انشان گران آمده منع فرمودند و بهر حال بشگون همان
 رشنها و اینرشمها را که صایطه انشان است می بستند من هم در این سال نسبت
 بستند انسا عمل نموده فرمودم که امرای هند و اعیان این طایفه را که می بستند
 می نه بستند روز را که می که بهم امردان بود بار همان معرکه قائم شد و دیگر طوائف نراه
 تقلید رفته دست این نعص بار داشتند همین سال را منول نموده فرمودم که
 بهمان صایطه مذدم بر همان رشنها و اینرشمها می بستند باشند در این روز بحسب اعتقاد
 عرس حصرت عرش آشدانی واقع شد و عرس از ماعدها است که در هند و سنان
 معمول است در هر سال در روز قوت درو عرب خود طعامها و اسام خوشنوینها
 ناندازه خالص و مقدس خود بر دست داده علما و صلحا و سایر مردم جمع می شوند و این
 مجلس گاه باشد که تک هفته بکشد دس روز نانا حوم را فرستادم که بر رسته معرکه
 انشان رفته این محاس را منعقد سازد و ده هزار رونه نه ده کس از رنده های
 معنر داده شد که نه معرا و از ان احتفاح نعسم نمایند در نادر هم ماه امردان
 نسکش اسلامکان از نظر گذشت نسبت و هشتم رجنر مل و چهل واس اسب
 آن سر رمی که بتانگی مشهور است و نجاته و نجاته سر و ناصد بر کانه
 نفس سنار کای فرستاده بود چون صایطه شده که و نایطه صایطه نه تخصص

فیل خامه میرساند و دست او را میگرد فیل او را میگرد چوب مدت یکماه و پنج روز
 پیغمبر میگرد و روزیکه هوای ابرقاک بود خریدن رتد بگوش ماده فیل که در پیش
 بر بود میرسد و بیکبار فیل میگرد و اعضای او بلزده در آمده خود را می اندازد
 بآب بر خاسته هفت روز آب از دهان او میرفت و فک او فک و روز هشتم افتاده سر بعد از
 داشت فیلان هر چند در عهد علاج شدند نفع نکرد و روز هشتم افتاده سر بعد از
 مردن ماده فیل یکماه فیل کل را بنظر آب بصرای می بودند بهمان طریق ابر و رتد
 ظاهر شد فیل مذکور در عین محلی یکبار بلزده در آمده بر زمین نشست فیلان
 او را بهزار مشتت بجا و مقام خود آورده بعد از همان مدت و بهمان حالت که
 ماده را دست داده بود این فیل نیز تصدق شد از وقوع این مقدمه حیرت تمام
 دست داد و الحق جای حیرت است که جانوری باین کلان و بزرگی هیکل و ترکیب
 باندک جراحتی که از حیون ضعیفی باورسد این مقدار عاثر گردد چون خانجانات
 مکرر باشند عای رخصت شاه نواز خان پسر خود نموده بود بقاریخ ۴ مرداد اسب
 و خلعت داده رخصت دکن نمود و یعقوب بدخشی را که منصب او مد و پنجانی
 بود بذایر توددی که ازو بوقوع آمده بود بمنصب هزار و پانصدی ذات و هزار سوار سرفراز
 ساخته بخطاب خانی او را سر بلند گردانیدم و علم نیز گرامت شد طوایف شوق
 بر چهار گره قرار یافته و هر کدام باین و طریق خاص عمل مینماید و در هر سال
 روزی معین دارند اول طایفه برهن یعنی شاسند این طایفه و وظیفه ایشان شش
 چیز است علم آموختن و دیگران را تربیت دادن و آتش پرستیدن و مردم را دلالت به
 آتش پرستش کردن چیزی به محتاجان دادن و چیزی گرفتن این طایفه را روزی معین
 است و آن روز آخر ماه ساون است که ماه دوم از برسات است این روز را مبارک
 دانسته عابدان ایشان بکفار دریاها و قلابها میدروند و تصویبا خوانند بر دریاها و
 رشته های رنگین میدهند و روز دوم که اول سال نو است آن رشته ها را در دست راجها
 و بزرگان عهد می بندند و شگون میدهند و این رشته را راگهی میگویند یعنی نگه داشت
 این روز در ماه تیر که آفتاب جیانتاب در برج سرطان واقع میگردد طایفه دوم
 چهار دست که بکهری معروف و مشهور است و مردم از چتری طایفه ایست که
 مظلومان را از شر ظالمان محفوظ دارند آئین این طایفه سه چیز است یکی آنکه خود
 علم بخوانند و دیگران را تعلیم نهند دوم آنکه آتش را پرستش کند و دیگران را به پرستش
 دعوت نه نماید سوم آنکه به محتاجان چیزی بدهد و خود با رجوع احتیاج چیزی نکند
 روز این طایفه بجای و دسلیس است در این روز سوار می گرد و لشکر بر سر خصم
 کشیدن پیش ایشان مبارک است و رام چند که او را بخدا می دانند و فیلان و اسبان
 لشکر کشیده بر خصم خود ظفر رفته است این روز را معتبر می دانند و فیلان و اسبان
 را آرایش کرده پرستش می نمایند و این روز در ماه شهر بور که آفتاب در برج سنبله
 میباشد واقع میشود به فک دارند هفت اسبان و فیلان انعامها میدهند طایفه سوم

از ماورالنهر آمده ملازمت نمود و بعد از چند روز دوازده هزار روپیه بطریق انعام باو مرحمت شد و چون خواسته‌های در حوالی شهر فالیر حریز را بعمل آورده بود بعد از گذشتی دوپهر روز پنجمه دهم حورده در کشتی سوار شده از راه دریای بحر فالیر روانه شدم و مردم محتل همراه بودند در دوسه گهری از روز مانده رسیدیم شب در سفر فالیر گذراندیم عجب تله ناک و حکری شد که حیمه و سرابره در پاسبان مانده در کشتی درآمده آشپ را بحر مردم باره از روز جمعه در سیر فالیر گذراندیم و شهر باز گشت نمودم اصل حال که مدتی مدید بآلم دمل و رحیمه عرب گرفتار بود در دهم حورده در گذشت جاگیر و طی راحه حکم را که در خدمت دکن تقصیر کرده بود تعذر نموده بهامت حال عداوت نمودم شمع پیر که از ارسنگان دمی تعلقان و قنصت و خاص بهمت محبت و احلاص که نامی دارد طریقه خدمتگاری و همراهی اختیار نموده است در برگه میرنده که وطن اوست قتل ازین بعلی مسجد بهاده بودند در دیوانه تقریبی مذکور گشت چون حاضر را متعلق با تمام این بدای حیر یافتم چهار هزار روپیه باو دادم که خود رفته صرف او نماید و مرهی شال خاصه باو مرحمت نموده رخصت کردم در دیوانه خاص و عام دو محقر از چوب ترتیب می یابند در محقر اول امرا و ایلچیان و اهل عرت می باشند و درسی دایره کمی بعین حکم داخل میشوند و در محقر دوم که وسیع تر از محقر اول است جمیع بدگل از منصبداران و اعدیان و کسانیکه اطلاق نوکری توان کرد راه می یابند و در بیرون این محقر نوکران امیر و سایر مردمی که در دیوانه مذکور درمی آیند می ایستند چون میل محقر اول و دوم تفرقه نمود بحاضر رسید که محقر اول را به نقره ناید گرفت مرمودم که محقر مذکور و در بنای را که ازین محقر بدالاحانه بهرو که بهاده اند و دو ویل را که بهرد و دست نشین بهرو که که هدو مندان از چوب ترتیب داده اند در نقره گیرند بعد از اتمام بهر رسید نکصد و بیعت و بلحمی نقره برون هندوستان که هختند و هشتاد من و امانت باشد صرف مرموده شد الحقی که صفا و نمود دیگر پیدا کرده چنانچه گویا چنین می نایست سوم ماه تیر مظفر حال از بنده آمده ملازمت کرد دوازده مهر در گذراند مصحف حلد مرموع و دو گل مرموع پیشکش گویان بنظر در آورد و در چهار دهم ماه مذکور بهادر حال از صوبه بهار آمده ملازمت کرد و نکصد و یکصد مهر بدر گذراند بعد از آن که مظفر حال زوری چند در ملازمت بود بانصدی ذات بر منصب سابق او آورده علم هدایت مرمودم و شال خاصه داده رخصت بنده کردم میدادیم که سگ دیوانه هر حدیری و خانداری را که نگرند الفقه میمند عابثاً آیند معنی در بدل بهجت نه بدوسته بود در زمان من چنین واقع شد که شنی سگ دیوانه بعلی بستی بک از میان خاصه کچپی نام در آمده در پاسبان مانده ویلی که همراه ویل خاصه بود میگرد بیکبار مانده دمل مرمودم می آیند و بداندان دیده خود را میرسانند آن سگ رو مگر بهاده مرمودم را می که دران حوالی واقع بود در می آیند و بعد از رمانی باز در آمده خود را

یکی بسال خود بود در کاغذ علیحدہ سفارش سلام الله عرب نوشته بودند همان لحظه
 سب و علوفه جاگیر او را افزودم فیلی از فیلق خاصه باتلایر بعد الله خاں فرستادم و فیل
 را هم بقلیج خاں مرحمت شد و دوازده هزار سوار برادری عبدالله خاں را بضابطه سه
 و دو اسبه فرمودم که تنخواه دهند و چون سابق بجهت خدمت جوته گز پانصدی
 و سیصد سوار بر منصب برادر او سردار خاں افزوده شده بود و در ثانی السال آن
 خدمت بکامل خاں مقرر گشت حکم کردم که آن اضافه را برقرار داشته در منصب و
 اعتبار نمایند و سرفراز خاں را که هزار و پانصدی ذات و پانصد سوار بود و صد سوار دیگر
 سافه فرمودم بستم هفتم اردی بهشت ماه مطابق بستم ششم ربیع الاول سنه ۸ جلوس
 سنه ۱۰۲۲ هجری روز پنجشنبه مجلس وزن قمری در خانه موم الزماني ترتیب یافت
 پاره از زر وزن مذکور بعوزات و مصفقان که در خانه والده ام جمع شده بودند فرمودم که
 بخش کردند و دریں روز هزاره بر منصب مرتضی خاں افزوده شد که شش هزار ذوات
 و پنج هزار سوار بوده باشد خسرو بیگ غم میرزا خانی از پتنه بهرہ عبدالرزاق معموری
 آمده ملازمت نمود و سردار خاں برادر عبدالله خاں با دلبان گجرات رخصت یافت
 امروز که پا زهر داشتند از کرناٹک افغانی آورده بود همیشه شنیده میشد که هر
 جانوری که پا زهر میدارد بسیار لاغر و زبون می باشد حالانکه این بزها در نهایت قریبی
 و قازگی بودند یکی از آنها را که ماده بود فرمودم که کشتند چهار پا زهر ظاهر شد و
 اینمعنی باعث حیرت تمام گشت یوز مقرر است که در غیر جاهای که میباشد باده
 خود جفت نمی شود چنانچه والد بزرگوارم یک مدتی تا هزار یوز جمع کرده بودند
 بعبار خواہاں آن بودند که اینها بایکدیگر جفت شوند املا نمی شد و بارها یوزهای نر
 و ماده در باغات قلاہ برآورده سردانده در انجا هم نشد دریں ایام یوز نری قلاہ خود را
 گعیشته بر سر ماده یوزی میرود و جفت میشود بعد از دویسم ماه سه بچه زائید و کل
 شده چون فی الجمله غرابتی داشت نوشته شد هرگاه یوز بایوز جمع نکرد شیر خود
 بطریق اولی هرگز شنیده نشده بود که بعد از گرفتاری جفت شده باشد چون در عهد
 دولت من وحشت از طبیعت جانوران صحرایی برداشته شده چنانچه شیران بنوعی
 رام گشته اند که بیقید و زنجیر گله گله در میان مردم میگردند و غرض ایشان بمردم نمیرسد
 و نه وحشت و رمیدگی دارند بسبب اتفاق ماده شیر آبستن شد و بعد از سه ماه
 سه بچه زائید و این هرگز نشده که شیر جنگلی بعد از گرفتاری بجفت خود جمع شده باشد
 اترحمنا شنیده می شد که شیر در پستان او ظاهر شود میسر نگشت بنظر میسرند که
 هر چند سعی کردیم که نم شیر در پستان او ظاهر شود میسر نگشت بنظر میسرند که
 چون جانور غضبناک است و شیر در پستان مادران از روی مہری که به بچه خود دارند
 چون در پستان او مقارن خوردن و مکیدن بچه شیر میشد باشد تا در وقت گرفتن او
 بجهت برآوردن شیر غضب او زیاد گشته شیر در پستان خشک میشود در آواخر
 در پستان خواجہ قاسم برادر خواجہ عبدالعزیز که از خواجہ زادہای نقشبندیہ اند

خواهد بخورد بسیاری از تکایف شراب نمودند پیشکش معانجان درسی روز گذشت یکمهر
 هزار توله که نکوک طالع موسوم است نداد کار علی ایلچی والی انزان دادم مجلس
 شگفته گشت بعد از برخواستن حکم کردم که اسباب و آئین را ناز کنند چون در ایام
 نوروز پیشکش مقرب حان سامان میافته بود از هر قسم نفاس و تحفه های خوب
 بهمرسانده بود و از جمله دوازه راس اسپ عوامی و عربی که سبزه آورده بود و دیگر
 ریس مرغ کاری مرغی از نظر گذشت در منصب نوازش خاں پانصد سوار اعانه شده که
 دوهزاری دات و سوار بوده باشد میلی مدعی بدن نام که اسلام حال از بدگاله فرستاده
 بود منظر درآمده داخل مدخل حاضره شد روز سوم اردی بهشت حواجه نازگار برادر
 عبدالله حان از گجرات آمده ملازمت کرد یکصد مهر جهانگیری بدر گذرانید بعد از چند
 روز که در ملازمت بود خطاب سردار حانی سرمراری بامت چون کشی صاحب
 استقلال به لشکر بکش و آشکود بامت فرستاد معتمد حان را ندنی خدمت اختیار
 نموده و بر منصب او سیصد نداد و پنجاه سوار اضافه شده که هزار و پانصد نداد و سیصد
 و پنجاه سوار بوده باشد رحمت نمودم مقور شد که برودی روانه گردد محمد حسینی
 چلبی را که در حردن حواهر و بهمرسانید تحفه و قرب تمام داشت پاره رو داده
 رحمت نمودم که از راه عراق باستندول رود و تحفه ها و نهاسند که بهمرساند بجهت سرکار
 ما حردناری نماید در صورت ضرورت ضرور بود که والی انزان را ملازمت کند کذمتی ناوداده
 بودند و یاد بودی ناں همراه بود محمّد در حوالی مشهد برادر شاه عداس را می
 بیند شاه ازو تفحص میکند که چه چهرها حکم امت که بجهت سرکار انشور حردناری
 نمائی چون مدالعه میکند چلبی ناں داشتی که همواره داشت ظاهر میسار و دران
 بادداشت فیروزه حور و مومینائی گاهی اسفهانائی داخل بود میفرماید که آس دو
 حاس سحرین میسر بامت من بجهت انشان میفرستم اوسمی توپچی را که از
 ملازمان روشناس او بود اختیار نموده شش انداچه حاکه فیروزه تحمیداً بسی سد حاکه
 داشت و چهارده توله مومنائی و چهار راس اسپ عربی که یکی از انان بود حواله
 او میکند و کذمتی مشعر بر اظهار محبت و دوستی بیش از بیش نوشته درباب
 ربوبی حاکه و کمی مومینائی عذر بهر سناار خواسته بودند و حاکنها بهر ریس منظر درآمده
 هر چند حکاک و نگار ساران تفحص کردند نگاریدنی که نهایت انگشتری ساحفی
 داشته باشد ظاهر شد سالماً درسی انام حاکه درروزه نظرتی که در زمان شاه مرحوم شاه
 طهماسب از معدن برمی آمده حالا بردهی آند همی مقدمه را در کذمت ذکر کرده
 بودند درباب اثر مومینائی از حکماں سخنان شنیده بودم چون تیره شد ظاهر نگشت
 میدادم که اظنا در اثر آن مدالعه از حد گذرانیده اند یا سهمب کهدای اثر آن کم شده باشد
 بهر تقدیر بر روشی که قرا دان اظنا بود پئی مرغ را شکفته ریاده از آنچه میفهمد خوراییده
 پاره بر محل شکستگی مالیده شد و سه روز محافظت نمودند حاکنکه مذکور میشد
 که از مداح ناشام گانیت بعد از آنکه ملاحظه نموده شد هیچگونه اثری ظاهر نشد و

آیام خجسته فرجام همه روز بدیوانخانه خاص و عام برسی آمدم و مطالب و مقاصد و مدعیات بعرض میرسید و پیشکشهای بندهای درگاه از نظر میگذشت ابوالبی حاکم قندهار اسپان عراقی و سگان شکاری پیشکش فرستاده بود بنظر در آمد در نهم ماه مذکور افضل خان از صوبه بهار آمده ملازمت نمود و یکصد مهر و یکصد روپیه نذر گذرانید و یک زنجیر نیل بنظر در آورد و در دوازدهم پیشکش اعتماد الدوله گذشت از جواهر و اقمشه و دیگر اجناس آنچه خوش اوقات بدرجه قبول پیوست و از فیلان پیشکش افضل خان ده زنجیر دیگر در بی روز دیده شد در سیزدهم پیشکش تربیت خان بنظر در آمد معتقد خان منزلی در آگره خریداری نمود و چند روزی در آنجا بسر برد و مصیبت بی در پی او را دست داد شنیده ایم که بر چهار چیز حکم سعادت و نحوست میکنند اول برز دریم بر بنده سویم بر منزل چهارم بر اسپ بجهت دانستن سعادت و نحوست خانه ضابطه قرار یافته بلکه میگویند که بصحت پیوسته است اندک زمین را از خاک خالی باید کرد و باز آن خاکها را در آن سوزین می باید ریخت اگر برابر آید میانه است آن خانه را نه سعد میتوان گفت نه نحس و اگر کم گردد بر نحوست آن حکم میکنند و اگر زیاده آید سعد و مبارک است در چهاردهم پیشکش اعتبار خان بنظر گذشت و آنچه مقبول اوقات برداشته شد بمنصب اعتبار خان که هزاری و سیصد سوار بود دوهزاری و پانصد سوار شد پانصدی ذات و پنجاه سوار بمنصب تربیت خان افزودیم که دوهزاری ذات و هشتصد و پنجاه سوار بوده باشد هوشنگ پسر اسلامخان که در بنگاله پیش پدر خود بود آمده در بی روزها ملازمت کرد چندی از مردم مکه را که ملک ایشان متصل پیگو دار جلنگ است بلکه درینولا این ولایت هم در تصرف آنها ست همراه آورده بود از کیش و روش آنها مقدمات تحقیق شد مسمی حیوانی چند اند بصورت آدمی از حیوانات بری و بحری همه چیز میخورند و هیچ چیز در کیش ایشان منغ نیست و با همه کس میخورند و خواهر خود را که از مادر دیگر باشد میگیرند و تصرف میکنند صورتهای ایشان بقرا قلماق شبیه است اما زبان ایشان تبئی است و اما بقرکی نمی ماند و همین یک کوهست که یکسر آن بولایت کاشغر متصل است و سردیگر آن بولایت پیگو دینی درست و آئینی که از آن تعبیر بدینی توان کرد ندارند از دین مسلمانی دور و از کیش هندو مہجوران دو سه روزی بشرف مانده فرزند خرم خواهش نمود که بمنزل او رفته شود تا همانجا پیشکش نوروز از نظر بگذرد التماس او درجه قبول یافت یکروز و یک شب در منزل آن فرزند توقف نموده شد پیشکشهای خود را بنظر در آورد آنچه پسند خاطر اوقات گرفته شد تهم را بار بخشیدم روز دیگر مرتضی خان پیشکش خود را گذرانید از هر جنس چیزها سامان نموده بود تاروز شرف هر روز پیشکش یک از امرا بلکه دوسه از نظر میگذشت روز دوشنبه نوزدهم نوروزی مجلس شرف ترتیب یافت در آنروز سعادت انداز بر تخت دولت جلوس نمودم حکم شد که آقسام کیفیا از شراب و غیر آن حاضر سازند تا هر کس بخواهد خاطر خورد آنچه

عدالت شد در ششم بهمن که برگزیده بازی محل فرول بود حرموت هواگی محمد حسنی که از بدوهای دهم الحکومت این دولت بود رسید برادر گلان او محمد باسم جان در میان والد بزرگوار رعایت نایب یافته بود و هواگی محمد حسنی هم بخدمات که از روزی اعتماد فرموده شده مثل نکاولی و امثال آن سرور میگذشت. ابو فریدی بناد و کوسه بود که املا در محاسن و نبوت او تک موئی ظاهر می شد در وقت سخن کردن هم بسیار میدان میگرد مثل حواحه سرانل همیده مشد دیگر شاه نوار جان که حاجانان از برهان پور بخت عرض بعضی معروضات را زانه ساخته بود در پانزدهم ماه مذکور آمده ملامت کرد یکصد مهر و یکصد روپیه بدر گذراند چون معاملات دکن بخت تفر حلوندهای عند اله جان و اتفاق امرا صورت خوبی پیدا نکرد دکنیان راه سخن یافته نامرا و دولتخواهان آنجا حکایت صلح در میان آوردند و عادلان طریقه دولتخواهی احتیاط نموده التماس کرد که اگر مهم دکن من رجوع شود چنان کنم که بعضی مسائل که از تصرف اولیای دولت برآمده بار مصرف در آمد و دولتخواهان نظیر مصلحت وقت نموده این معنی را عرض داشت نمود و تجویز یک گونه شد و حاجانان تعهد سرانجام مهمات الحاکم کرد لکن اعظم که همیشه حواهان دفع و رفع زانای معهور بود و الحکومت را بخت کسب ثواب التماس می نمود حکم شد که نالای که ساکنان و مقرر است رفته بعد از سرانجام مدوخته این خدمت گردن و بر منصب ابوالنبی اورنگ هزاری دات و پانصد سوار دیگر افزوده چهار هزاری دات و سه هزار و پانصد سوار دونه باشد مدت شکار بدو ماه و بیست روز کشد درسی انام همه روز متوجه شکار بودم چون نوروز عالم امیر بدع شش ر رعش نمائند بود بختیست معاود نموده بخت چهارم اسعد از بدع دهروز محل فرول گشت و مقریان و جمعی از مصدقان که حسب الحکم در شهر مانده بودند درسی روز آمده ملامت کردند معرکان صراحی مرصع و کلاه مرغی و گلکشک مرصع بدشکش گذراندید سه روز در باغ مذکور توقف راجع شد روز بیست و هفتم اسعد بنار داخل شهر شدم درسی مدت دویست و بیست و سه راس آهو و عنبر و دود و بدع بیله گاو و دو حوک و سی و شش قطعه کاروانک و عنبر و نهار و چهار صد و پنجاه و هفت ماهی شکار شد *

جشن هشتمین نوروز لر جلوس همایون

سده هشتم جلوس مطابق محرم سده ۱۰۲۲

شش بدع شده بخت و هفتم محرم مذکور مطابق عرو نوروزی سده ۸ جلوسی بعد از گذشتی سه نم گهری حضرت در اعظم اربح حوت در برج حمل که خانه مرجی و دروپی اوست نقل نموند و بدع آن که روز نوروز عالم امیر بود مجلس حش و نائس همه سالها ترتیب و ترتیب نامت و آخرهای آن روز بر تخت دولت جلوس واقع شد و امرا و اعدای دولت و مقریان درگاه تحلم و مدارک نایب بجا آوردند و درسی

داد جوان مردانه بمچو فرود آمدی که بار رسد یا سخنی که از خوردن سالی بشود این قسم مضطرب شده بے تابانه خود را از بالای فیل اندازد در واقع جای حیرت است در ۱۹ ماه تیر خبر این حادثه بمن رسید پسران او را بنو از شات و منصبها دلجویی کردم اگر این قضیه او را دست نمیداد چون خدمت نمایان کرده بود برعایتها و شفقتها سرفرازی می یافت

با قضا بر نمی توان آمد

یکصد و شصت زنجیر فیل نرو ماده اسلام خاں از بنگاله فرستاده بود در همین روزها از نظر گذشت و داخل فیلخانه خاصه شریفه گشت راجه ٹیک چند راجه کامیون استعداعی رخصت نمود چون به پدر او در زمان عرش آشیانی یکصد راس اسب مرحمت شده بود بهمان دستور باو مرحمت کردم و فیل نیز داده شد و تا اینجا بود بشاعتها سرفرازی یافت و خنجر مربع هم دادم به برادران او نیز خلعتها و اسبها داده شد ولایت او را بدستور سابق باو عنایت فرمودم شادمان و کامروا بپا و مقام خود باز گشت به تقریب این بیت امیرالامرا خوانده شد

بگذر محب از سرما کشتگان عشق * یگزنده کردن تو بصد خون برابر است
چون طبع من موزونست گاهی باختیار گاهی بے اختیار مصراعی و رباعی بایستی در
خاطرم سر میزنند این بیت بزرگان گذشت

از من متاب رخ که نیم بے تو یکنفس * بکدل شکستن تو بصد خون برابر است
چون خوانده شد هر کس که طبع نظمی داشت در پی زمینی بیتی گفته گذرانید ملا
علی احمد مهرکن که احوال او پیش ازین گذشت بد نگفته بود

ای مستحب زگره پیرمغان بترس * یک خم شکستن تو بصد خون برابر است
ابوالفتح دکنی که از امرای معتبر عادلشان بود و قبل ازین بدو سال دولت خواهی اختیار نموده خود را داخل اولیای دولت قاهره ساخته بود در دهم اسر داد بملازمت آمد و منظور عنایت و تربیت گشته بشمشیر خاصه و خلعت سرفرازی یافت و بعد از چند روز اسب خاصه نیز بدو مرحمت نمودم خواجگی محمد حسین که به نیابت برادر زاده خود بکشمیر رفته بود چون خاطر از مهمات اینجا جمع ساخت در همین روزها آمده ملازمت نمود چون بحکومت پٹنه و دارائی انجاسر دار بایست فرستاد بخاطر رسانیدم که مرزا رستم را فرستم منصب او را که پنجم هزاره ذات و هزار و پانصد سوار بود پنجم هزاره ذات و سوار ساخته بتاریخ ۲۴ جمادی الثانی مطابق دویم شهریور تسلیم حکومت پٹنه نموده فیل خاصه با اسب و زین مربع و شمشیر مربع و خلعت فاخره داده رخصت نمودم و پسران او و پسران مظفر حسین خاں مرزائی برادر او باضافه منصب و فیل و اسب و خلعت سرفرازی یافته بهمراهی او مرخص گشتند راسه دلپ را بکومکی مرزا رستم تعیین نمودم چون جاو مقام او نزدیک بان حدود است جمعیت خوب دران خدمت حاضر سازد پانصدی ذات و سوار بر منصب

و منصب هراری ذات و بانصد سوار سرفراز ساحقه موحدا ری سرکار قدوح را ندو مرحمت نمودم چون مدیه اعتقاد حان ولد اعتماد الدوله را جهت حرم حواسنگاری نموده بودم و مجلس کد حدائی او در میاں بود روز پنجشنبه هجدهم حور داد مغرول او رفته یکرور و یک شب آنجا بودم پیشکشها گذرانید و بیگمنا و مادران خود حاکمان محل را توبهها سامان داده نامراد سرو پاها عدایت نمودند عندالزرق را که بخشی در خانه بود بجهت سرانجام ولایت تهنه فرستادم که تا تعین سردار صاحب رحدو سپاهی و رعیت آنجا را دلاسا نموده آنولت را در قید صط در آورده ماضاه منصب و عداست میل و پرم نرم حاصه سرفزاری یافته مرخص گشت معزالملک را بجای او بخشی ساحتم و حواحه حها که بدند عمارت لاهور و قرار طرح آن مرخص گشته بود در اواخر همین ماه آمده ملاصمت کرد مرزا عیسی قرحان از خویشان مرزا عاری در لشکر دکن تعین بود بجهت مصلحت تهنه او را طلبیده بودم در همین تاریخ بخدمت استدعا یافت چون قابل رعایات و تربیت بود منصب هرار ذات و بانصد سوار و مختار گشت چون پاره بر مراج غله کرده بود باستصواب اطفا در چهارشده ماه مذکور قریب نیک اثار حون اردست چپ خود کشیدم چون حقمت و سنی تمام دست داد بظاظ رسید که اگر در محاورات حون کشیدن را سنگ شدن میگفته باشند بهتر خواهد بود الحال همین عداست گفته می شود بمقرب حان که قصد نموده بود کپوره مرصع عدایت کردم کشنداس مشرف و دل خانه و امطلد که از رماں حصرت عرش آشیانی تا حال متصدی آن دو خدمت بود و عذرها آرزو خطاب را حگی و منصب هراری ذات داشت و قتل اری خطاب سرفزاری یافته بود الحال منصب هراری کام روا گشت میرزا رستم ولد سلطان حسینی میرزا صوفی را که در لشکر دکن تعین بود حسب الانماس او را طلب نموده بودم روز شنده بهم ماه تیر ماوریدان آمده ملاصمت کرد یک قطعه لعل و چهل و شش دانه مروارید پیشکش گذرانید بر منصب قاج حان حاکم بهکر که از امرای قدیم این دولت است بانصدی ذات و سوار امروده شد قصیه دوت شجاعت حان ارامور عربده و عجلده است بعد از آنکه مصدر چنان خدمتی گشت و اسلام حان او را سرکار اودیس و حصت منکند در اندک راه شکی بر ماده میل چونکندس دار سوار میشود و حواله سراسه حورن سالی را بر عقسا خود حای میدهد وقتی که از اردوی خود برمی آید میل محلی بر سر راه بخته بودند آنفیل از آوار سم اسپان و حرکت سواران در صدد آن میسر که راجندر بگلاند بدس جهت شور و عوعای بلند می شود چون این شور و توغای بگوش حواحه سرا میسرند مصطربانه شجاعت حان را که در حواب یاد ریشعوری شراب بود بیدار میسارد و میگوید که فیل مست باز شده و قوچه اینطرف است بجزر شدیدن این سخی مصطرب شده از پیش چونکندی حون را بر بر می اندازد بعد از انداختن انگشت پاسب او سنی رسده شکافه می شود و بهمنی زحم بعد از دوسه روز در می گذرد محمدا از شدیدن این مقدمه حیرت تمام دست

برای مذاق بود که بعد از جلوس من نسبت باو ناخوشیها بفعل خواهد آمد بخلاف آنچه در خاطر او و دیگران قرار یافته بود در مقام رعایت شده او را بمنصب پنجزاری فئات و سوار سرفراز ساختم و بعد از آن که مدتی وزیر صاحب استقلال شد بعد رعایت احوال او دقیقه فرو گذاشت نشد و بعد از فوت او فرزندان او را منصبها داده رعایتها کردم اخرا لامر ظاهر شد که نیت و اخلاص او درست نبوده و نظر بر اعمال ناقص خود کرده همیشه از من توهمی در خاطر داشته از قضیه و شورش که در راه کابل وقع شد میگوید خبردار بوده بلکه تقویت آن تیره بختان می نمود بارے مرا باور نمی افتاد که در برابر این رعایت و شفقت مصدر نا دولتیخواهی و تیره بختی گردد باندک فاصله دریست و پنجم همین ماه که اردی بهشت باشد خبر فوت میرزا غازی رسید میرزا مشارالیه از حاکم زادهای تهنه از ذات تر خانیانست در زمان والد بزرگوار پدر او میرزا جانی دولت خواهی اختیار نموده بهمراهی خانخانان که بر سر ولایت او تعیین یافته بود در قرب لاهور بشرف ملازمت استسعاد یافت و بکرم بادشاهانه ولایت او را بدو ارزانی داشتند و خود ملازمت دربار اختیار نموده مردم خود را بجهت حفظ و حراست تهنه رخصت کنانید تا بود در ملازمت گذرانید اخرا لامر در برهانپور و فات یافت میرزا غازی خاں والد او که در تهنه بود بموجب فرامین عرش آشیانی بیالیت و حکومت اند یار سرفرازی یافت بسعید خان که در بهکر بود حکم شده که او را دلاسا نموده بدرگاه آورد خاں مشارالیه کسان فرستاده او را بدولتخواهی دلالت نمود اخرا لامر او را باگروه آورده بشرف پابوس والد بزرگوار سرفراز گردانید در اگره بود که حضرت عرش آشیانی شفقار شدند و من بر تخت دولت جلوس نمودم بعد از آن که خسرو را تعاقب نموده بلاهور داخل شدم خبر رسید که امرای سرحد خراسان جمعیت نموده بر سر قندهار آمده اند و شاه بیگ حاکم انجا در قلعه قبلی شده منتظر کمک است بالضرورت فوجی بسرداری میرزا غازی و دیگر امرا و سرداران بکمک قندهار تعیین شدند این فوج چون بحوالی قندهار می رسید لشکر خراسان قوت توقف در خود نادیده معاودت نمود میرزا غازی بقندهار در آمده ملک و قلعه را بسردار خاں که بحکومت انجا مقرر گشته بود سپرده و شاه بیگ خاں بجایگزین خود متوجه گشت و میرزا غازی از راه بهکر عزیمت لاهور نمود و سردار خاں باندک مدتی که در قندهار بود وفات یافت و باز آن ولایت محتاج بسردار صاحب وجود گشت در پی مرتبه قندهار را اضافه تهنه نموده بمیرزا غازی مرحمت نمودم از آن تاریخ تا زمان رحلت در انجا بلوازم حفظ و حراست قیام و اقدام می نمودم سلوک او بامتدین بعنوان پسندیده بود چون عوض میرزا غازی سرداری بقندهار بایست فرستاد ابوالبی اوزبک را که در ملتان و آن حدود واقع بود بدین خدمت مامور ساختم منصب او هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بد سه هزاری ذات و سوار مقرر نمودم و بخطاب بهادر خانی و علم سربلندی یافت و حکومت دهلی و حفظ و حراست آن ولایت بمقر بخاں مقرر گشت و اروپ خواص را که از خدمتگاران نزدیک والد بزرگوارم بود بخطاب خواص خوانی

حش هفتم روز

ساز چندی از جوانان مردانه کار طلب نگار آمدند عای میژان خان بهادر داد
اندره و مردانگی داده زحمات معکون داشت و رده دست علم امانه معنی
علاقمندی و جان فشانی را به همراهان خود میباید و دو فقره تنگ هم تردیدات مردانه
مموده بانی بیای او رسید و بعد از دو روز دیگر در گذشت حش بولایت راحه بهرحو
که از دو لنگر اهل درگاه هفت داخل شدند آن جماعت باز کشید و میگذاشت
منوچه گجرات کردند سخن انداخت که اگر در وقت عدا کشیده میروست و میگذاشت
که آن موج دیگر ما ملحق میشد کار خاطر خواه اولیای دولت قاهره صورت می یافت
نمیزد آنکه به برگشتن عبدالله خان به سرداران موج که از راه مرار منوچه بودند
رسد دیگر توهم را مصلحت نداده باز کشید و در عادل آباد که حوالی برهان بود
وامع است باز روی پرویز ملحق شدند چون اس ابحار در آگره مس رسد شورش تمام
در طبیعت خود باقم و عزمت نمود که خود منوچه شده این ملازمان صاحب کشته
را از مع و بنیاد براندارم امرا و دولتمداران به معنی اصلا راضی شدند خواه
ابوالحسن بهر میباید که مهمان آنطور را برشته که حاجتشان بدهیده دیگر به معنی
اثر ماند برستان قالی مهمان از نظام افتاده را نظام آورد و به صاحب وقت حاجی ده
میان اندازد قلمرو سرانجام بر اصل ندوده شود دیگر دولتمداران با مقدمه همراه گشت
راههای همه بانی قرار داد او دنیایان مهم سازی حاجتشان و همراهیان او نموده روز یکشنبه
برود و بهمن قرار داد او دنیایان مهم سازی گشت شاه دوازده خان و حواحه ابوالحسن
هفت دهم اردی بهشت سه هفت مرخص گشت شاه دوازده خان و حواحه ابوالحسن
و اراق بر دی اویک و چندی دیگر از همراهان در هفت تارخ تمام رحمت نمودند
حاجتشان منصب شش هزار دات سروراری نامت شاه دوازده خان سه هزار دات
وسوار را تعلیم نموده دوازده خان فاضله پانصد دات و شصت سوار که مجموع دوازده دات
و دوازده پانصد سوار باشد سر بلند گردیده و بر حش حاشه با تالارها و اسب باغی
دادم حاجتشان خلعت فاخره و حجر مرصع و فیل حاشه با تالارها و اسب باغی
عدالت نمودم و هم چندی به بحرین و همراهان او در خلعت و اسب باغی سرور گشت شاه
و در هفت ماه معالک با بحرین از کابل آمده سعادت آستان موسی سرور گشت شاه
سنگه و راسه منگت بهدونه به ارتعادات لشکر بنگش بودند حسب الاقامت قلنسوا
برونانی منصب سر بلندی نامت شایم سنگه هزار دات بودند پانصدی دنگ
منصب او امانه شد و راسه منگت در برادری منصب معتر کردند مدتی بود
احبار معاری آصفیاء مدرسیه و چند مرتبه مع مرصع شد و باز نمود تالار
برهانپور درس شصت و سه سالگی در گذشت مهم و استعدادهای رعایت حش
عائلاً چست نسکی بر طبعش عالم بود شعور هم میگفت حش شوی بنام مر
کرده محمی بدور نامه در زمانه والد بزرگوارم بدرجه امارت و وزارت رسید بود
شاه زادگی چند مرتبه از سنگه به فعل آمده و اکثر مردم بلکه

شعیده شده که در خانه او بچه گرفته باشند در میان والد نورگوارم نیز سعی بخیار کردند که تخم و بچه نگیرد. شد من مردم که چندی از بزرگان داشتند رفقه رومنه تخم آمدند آن تخمها را مردم که در زیر مایگان گذاشتند در عرض دو سال مقدار شصت و هفتاد بچه برآمد و تا پنجاه و شصت گال شدند هر کس اندمعی شعید بحسب تمام نموده مذکور ساخت که در ولایت هم مردم سعی بخیار کردند مطلق تخم نداد و بچه ارواح حاصل نشد در همین ایام بر منصب مہانتخان ہراندات و پانصد سوار آوردیم که چهار ہراندات و سہ ہزار و پانصد سوار بودہ باشد و منصب اعتماد الدولہ از اصل و اصافہ چہار ہراندات و ہزار سوار مقرر گشت و بر منصب مہانتگہ ہر پانصدی دات و سوار آوردہ شد کہ اصل و اصافہ سہ ہزاری دات و دو ہزار سوار بودہ باشد و بر منصب اعتقاد حال پانصدی دات و دویست سوار آوردہ ہزاری دات و سیصد سوار کردم حواجہ ابوالحسن درسی روزہا از دکی آمدہ سعادت ملازمت در ناست دولت حال کہ نہ فوجداری صوبہ الہ آباد و سرکار حیدر پور تعین یافتہ بود آمدہ ملازمت نمود بر منصب او کہ ہزاری بود پانصدی آوردہ شد روز شرف کہ ۱۹ بروز بی بودہ باشد منصب سلطان حرم را کہ دہ ہزاری بود بہ دوازده ہزاری سرمرار ساختم اعتقاد حال را کہ منصب سہ ہراندات و ہزار سوار سربلند بود چہار ہزاری کردم مقرر بحال کہ منصب او دو ہزاری دات و ہزار سوار بود پانصدی دات و سوار آوردیم و بر منصب حواجہ حہال کو دو ہراندات و ہزار و دویست سوار بود پانصدی دیگر اضافہ نمودیم چون ایام نوروز بود اکثر بندہا اضافہ منصب سرمراری نامتقد در ہمین تاریخ دلپ از دکی آمدہ ملازمت نمود چون پدر اورای راے سنگہ رفات ناتقہ بود او را خطاب راے سربلند ساخته خلعت پوشادیدم پسر دیگر داشت سورج سنگہ نام ناروحو آنکہ دلپ پھر تیکہ او بود میخواست کہ سورج سنگہ حاشی او باشد نہ تقریب محنتی کہ نامادر او داشت در وقتیکہ احوال رفات او مذکور می شد سورج سنگہ از کم حردی و حور و سالی عرض رسانید کہ پدر مرا حاشی خود ساخته تیکہ دادہ است اس عبارت مرا خوش ناماد مردم کہ اگر پدر ترا تیکہ دادہ است ما دلپ را سرمرار ساخته تیکہ میدہم و دست خود او را تیکہ کشیدہ خاکبر و طی پدر او را نار مرحمت کردم تا اعتماد الدولہ دوات و قلم مرصع عادت شد لکھمی چند راحہ گاہوں کہ از راحہای معتبر کوهستان است و پدر او راحہ اودرہم در زمان حضرت عرش آشیاپی آمدہ بود در وقت آمدن التماس نمود کہ پھر راحہ تودرمل آمدہ دست مرا گرفته ملازمت آورد بدلت التماس او پھر راحہ ناوردن او مقرر گشتہ بود لکھمی چند ہم التماس نمود کہ پھر اعتماد الدولہ آمدہ مرا ملازمت آورد غاہ پور را فرستادم کہ او را ملازمت آورد و از تحفہای کوهستان خود اسپان گوت اعلی و جانبازان شکاری از مار و حور و شاہی و قطاس و نامہای مشک و پوستہای آہرے و مشک کہ مانہ بران بند بود و شمشیرہای کہ بران آہا کھادہ میکنند و حنجر کہ بران

بفدهای عمده و محرم قدیم التذمت جهانگیر بهت بمنصب سه هزارذات و در هزار سوار سرفرازی یافته از بندر کهنپایت رسیده سعادت ملاذمت دریافت اورا بهیبت بعضی مصلحت ها حکم کرده بودم که به بندر کوه رفته و وزیري را که حاکم کوه است به بیدند و نفایسی که در اینجا بدست آید جهت سرکار خامه شریفه خریداری نماید حسب التحکم باستعداد تمام بکوه رفت و مدتی در اینجا بود، نفایسی که در آن بندر بدست افتاد اهلای روزی زرندید بهر قیمتی که فرنگیان خواستند زرداده گزشت چون از بندر مذکور معادرت نموده متوجه درگاه گشت و اسباب و نفایسی که آورده بود بدفعات از نظر گذرانید از هر جنس چیزها و تحفه داشت از آن جمله جانورانی چند آورده بود بسیار غریب و عجیب چنانچه تاحال ندیده بودم. بلکه نام او را کسی نمیدانست حضرت فردوس مکانی اگرچه در واقعات خود صورت و اشکال بعضی جانوران را نوشته اند غایتاً بمصوّران نفروموده اند که صورت آنها را تصویر نمایند چون این جانوران در نظر من بغایت غریب در آمده هم نوشتم و غم در جهانگیر نامه فرمودم که مصوّران شبیه آنها را کشیدند تا حیرتی که از شنیدن دست دهد از دیدن زیاده گردید یکی از جانوران ^۱ در جنه از طائوس ماده کلن تر و از نر فی الجمله خورد تر گاهی که در محنتی جلوه می نماید دم خود را و دیگر برها را طائوس آسا پریشان می سازد و برق در می آید نول او و پای او شبیه نول و پای خروس است سر و گردن و زیر حلقوم او هر ساعت بزرگی ظاهر میگردد وقتی که در مستی است سرخ سرخست گویا که تمام را بمرجان مرصع ساخته اند و بعد زمانی همین جاها سفید میشود و بطریق پنبه بنظر در می آید و گاهی فیروزه رنگ ظاهر میگردد و قلمون آسا هر زمان بزرگی دیگر دیده میشود و دو پارچه گوشتی که بر سر خود دارد بتاج خروس مشابه است غریب اینست که در هنگام محنتی پارچه گوشت مذکور بطریق خرطوم از بالای سر او تايک و جنب می آویزد و باز که آن را بالا میکشد چون شاخ گرگدن بر سر او مقداز دوانگشت نمایان میگردد و اطراف چشم او همیشه فیروزه گونست و در آن تغییر و تبدیل نمیرود و پرهایی او بالوان مختلف بنظر در می آید برخلاف رنگهای پرها طائوس دیگر میمونه آورده بود. بهیات غریب و شکل عجیب دست و پا و گوش و سر او بعینه میمون ست و روی او بروی روباه میماند رنگ چشمهای او بزرگ چشم باز لیکن چشم او از چشم باز کلان تر است از سر او تا سردم یکدفع معمول بوده است از میمون پست تر از روباه بلند تر است پشم او بطریق پشم گوسفند و رنگ آن خاکستری است از بنا گوش تا زرخ سرخست میگون دم او از نیم درج دوسه انگشت دراز تر غایتاً بخلاف دیگر میمونها. دم این جانور انتاده است بطریق دم گربه گاهی آوازی از او ظاهر میشود بطریق آواز آهوبره مجتمه خیلی غرایب دارد از مرغ دشتی که او را تدر و میگویند تا حال

۱. این جانور را بزبان انگریزی تری می نامند و اهل هند پیرو میگویند و فارسی دانان هفت بفراسپی

نمیکنند خود متوجه میشوند فراوان لاسکر و فروری مر رنده می خبر نافته شجاعان را
 آگاه میسازند صبح دو شنده دولخواهان جمع شده صلاح می بینند که نعام ناند نمود
 و بداند گذشت که این بدو بحدان نفس برآوردند عاناً بجهت ماندگی سپاهیان و کفر
 و من شهیدان و عجزواری مسترحان و رحمان در بخش رمنی و مرود آمدن مبرودن
 حافظ بود و درین حساب بند السلام بسر معظم حان ناحمی از بندهای درگاه که
 مجموع سصد سوار و چهار صد نوبی باشند مفرسد چون این جماعت ناره رو در
 شدند بهمان فرار داد نعام بدو متوجه بخش شدند این خبر بدو لی که بعد از
 عثمان بقربانده و ساء و شورش بود مفرسد که شجاعت حان بالشکر طفران را فواج
 دیگر ناره و ر که لخال بدو سده اند اندک رسیده آمد چاره خود حر این می بند که
 بوسله اخلاص در سب و باز گشت بطرق مسندم و دولت خواهی شجاعان رجوع
 از احوال امر مر م رمان اده نعام مفرسد که انکسی که نعام بدو و ساد بود
 رس و ماحمی که مانده ام بدست ندگی و مسلمانان در میان اسم اگر بول
 بدهند آمده سمارا به نسیم و ندگی درگاه احسان کنم و ملان خود را برسم بکشت
 بگردیم شجاعت حان و معتمد حان که در ور حنگ رسیده مصدر خدمات بسندند
 گسده بودند و سایر و لخواهان بمقتضای وقت و مصلحت دولت قول داده و آن
 جماعت را بسای ساحت زور دیگر و لی و سواران و نرا را و حوسان عثمان همگی آمده
 شجاعان و دیگر بندها را دند و چهل و نه رجیم مل بکس گویان آورده گذارند بعد
 از اصرام انجمن شجاعت حان و چندی از بندهای درگاه را در ادهار و طرف که در
 نصیب آن نده رو کار بود گذاشته و لی و اعیان را همراه گرفته بدایع ششم شهر مصر
 رو دوشنده ناامواج باغره در حان گتر نگر آمده باسلام حان بدو سنده چون این احبار
 مصر انار در اگر نانی بنامند درگاه الهی رسد سخبات شکر بدست ساند
 مع و مع اندوسم عظمی را محض از کرم بدایع واجب تعالی دانست در برابر این
 دیگر خدمتی اسلام حان بمقتضای شش هزار و داف سروراری نامت و شجاعت حان
 بخطاب رسیم رمان سربلند گردند و هزار دات و سوار بر منصب او اضافه فرمودم و دیگر
 بندها هر کس باندازه خدمتی که از ایشان بعمل آمده بود بربادی منصب و دیگر
 عانها بمبار گسند و مرید اول که این خبر رسد گسده شدن عثمان بطریق از احضار
 مذکور بمسد بجهت صدی و کذب این سخن بدیوان لسان العتب حواحه حاقط
 شدای بعارل نمود این عزل برآمد

دنده درنا کنم و صبر بصیرا مکنم * اندرین کار دل خویش بدربان مکنم

حور * امیر ملک ناده ناسرمست * عده در بند کمر بر گس و حورا مکنم

حون این نعت نعامت مناسب مقام بود بعارل بان نمودم بعد از چند روز دیگر خبر
 آمد که عثمان را بر فضا بل حده رسیده هر چند بخصم بدو رسد آن ندها
 نشد بعارل عرابی که داشت اندمعی فرمود گردند ۱۶ فروردین ماه معرف حان که از

در هر روز از روز هاله جشن مذکور پیشکش یکی از بندها میگذاشت و به تفصیل ملاحظه نموده آنچه پسند خاطر می افتاد میگرفتم و باقی باو مرحمت میشد سیزدهم فروردین مطابق بیست و نهم محرم عرضداشت اسلامخان رسید مشعر بر آنکه بیمی عنایت الهی و ببرکت توجه و اقبال شاهنشاهی بنگاله از فساد عثمان افغان پاک گشت پیش از آنکه حقیقت این جنگ مرقوم میگردد سطره چند از خصوصیات بنگاله در قلم می آورم بنگاله ملک بیست و نه ایالت و سه ایالت در اقلیم دوم طول آن از بندر چانگام تا کربن چهارصد و پنجاه کوه و عرض آن از کوه هاله شمالی تا پایان سرکار مدار آن دویست و بیست کوه جمع آن تخمیناً شصت کوه دایم + بوده باشد حکام سابق اینجا همیشه بیست هزار سوار و یک لک پیاده و یک هزار زنجیر فیل و چهار پنجهزار کشتی از نوازه جنگی و غیره سرانجام می نموده اند از زمان شیر خاں و سلیم خاں پسر او این ولایت در تصرف افغانان بود چون اورنگ سلطنت و فرمانروائی دارالملک هندوستان بوجود اشرف اقدس والد بزرگوارم زیب و زینت گرفت افواج قاهره بر سرانملک تعیین فرمودند و مدت مدیدی فتح اینجا را پیشه داشتند تا آنکه ولایت مذکور بحسن سعید اولیای دولت قاهره از تصرف درآمد کرنی که آخرین حکام انجاست برآمد آن مخدول در جنگ خانبهان کشته گشت و لشکر او پریشان و متفرق گردید از آن تاریخ باز تا حال این ولایت در تصرف بنده هاله درگاه است غایتاً پاره از بقایای افغانان در گوشه و کنار این ملک مانده بودند و بعضی جا هاله دور هست را در تصرف داشته تا آنکه رفته رفته اکثر از جماعت زیور و عاجز گشتند و بولایات که متصرف بودند بدست اولیای دولت قاهره درآمد چون انتظام امور سلطنت و فرمانروائی به محض فیض و فضل ایزدی باین نیازمند درگاه الهی مفوض گشت در سال اول جلوس راجه مانسنگه را که بحکومت دارائے انجا مقرر بود بدرگاه طلب داشتند قطب الدینخان را که بشرف کو کلتاشی من از سایر بندها امتیاز داشت بجای او فرستاد در ابتداء درآمد بان ولایت بدست یکی از فتنه کیشان که از تعیینات آن ملک بوده درجه شهادت یافت و آن نا عاقبت اندیش نیز بجزای عمل خود رسید و کشته گشت جهانگیر قلی خان را که صاحب صوبه و جاگیردار ولایت بهار بود بنابر قرب جوار بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساخته حکم فرمود که به بنگاله رفته آن ولایت را متصرف شود باسلام خان که در دارالخلافه آگوه بود فرمان فرستاد که بصوبه بهار متوجه شده آن ولایت را بجایگزین خود مقرر شناسد چون اندک مدتی از حکومت داری جهانگیر قلیخان گذشت بواسطه زبونی آب و هوایی آنجا بیماری صعب بهم رسانید و رفته رفته مرض قوی و قوی ضعیف گشته کار او به هلاکت انجامید چون خبر در گذشتن او در لاهور مسموع گردید فرمان باسم اسلامخان صادر

+ شصت کوه دایم مساوی یک کوه و پنجاه کوه روپیه انگریزی می شود و سرکار آدیسه هم داخل صوبه

بنگاله بود و این متعامل مع متعامل سرکار آدیسه است *

اراحله شش محل سابق دایر بود و بست و چهار محل دیگر احوال حکم شد که دایره سارند در چهارم بهم هراری بردات راحه دوسمکه دیو اضافه نمودم که چهار هراری دات و در هزار سوار باشد و شمشیر مرصع بدو مرحمت کردم و شمشیر دیگر از شمشیرهای خاصه که شاه بچه نام داشت بشاه دوازده سال عدايت شد در ۱۴ اسفند از بدیع الزمان پسر میرزا شاهرخ بلشکوران مقهور تعین یافت و شمشیر برائ راحه ناسو بدست او مرستاده شد چون مکرر بمسامع حلال رسید که امرای سرحد بعضی مقدمات که نایشان مناسبه ندارند از قوه به فعل می آورند و ملاحظه توره و صواب آن نمیکند به بخشش مرموم که مرامی مطاعیه بامرای سرحد صادر گردانند که من بعد مرتکب این امور که خاصه نادشاهانست نگردد اول آنکه در جبهه که نشینند و بامر و سرداران کمکی خود تکلیف چوکی و تسلیم نکنند و میل تنگ بیندازند و در سیاست ها کور نکنند و گوش و بینی نه برند و بر سر تکلیف مسلمانی بر کسی نکنند و خطای ملامان خود ندهند و موکرا نادشاهی را کورنش و تسلیم نفرمایند و اهل نعمه را بروشی که در دربار معمولست تکلیف چوکی ندادن نکنند و وقت برآمدن نقاره نوازند و اسب و میل که مرموم دهدند خواه ملامان نادشاهی و خواه موکرا ن خود حلور کجک بروش آنها داده تسلیم نفرمایند در سواری ملامان نادشاهی را در حلو خود بناده نبرند و اگر چنری بآنها مینهند مهر مرمومند این صواب که نائین جهانگیری اشتها یافته احوال معمولست *

جشن نوروز هفتم ار جلوس همابون

عرو مرمومی سده ۷ جلوس روز سه شنبه ۱۶ محرم الحرام سده ۱۰۲۱ در در الحلاه آگرو مجلس نوروز عالم انور و حش مسرت بخش مسرت اندر سامان بدست بعد از گذشتی چهار گهری ار شمس بخشیده سیوم ماه مذکور که ساعت احتیاز کرد منجمان بود بر تخت نشستم بدستور هرساله مرمومه بودم که در بازار آنس بسته تا روز شرف این مجلس برقرار باشد حضور اوریگ که در میان اوزبکیه به حضور قریچی اشتها داران در همی روزها آمده سعادت ملائمت در نامت چون از مرموم قرار داده باورالدهر بود او را بعد از آنکه سر بلند شد بخشیده خلعت ماحره دادم به یادگار علمی ایلچی دارای ایران پانزده هزار روبه مدد خرچ گونا عدايت نمودم و در همی ایام پیشکش اصل حال که از صوبه بهار مرستاده بود از نظر اشرف گذشت سی رنجیر میل و هژده راس گوت و پاره اقمشه دنگه و چوب صندل و ناهای مشک و چوب عود و از هر حدس چیزها بود پیشکش حاندوزان هم بطور درآمد و چهل و پنج راس و دو قطار شتر و چندی خطائی و پوستهای سمور و دیگر تحف و هدایا که در کابل و السعدون بهم مرستاده مرستاده بود و امرای در خانه خود تکلفات در پیشکشهای خود نموده بودند بصافه همه ساله

شکار نمود دو روز و دو شب اینجا بوده شب یکشنبه بخیر و خوبی بشهر در امدم و شبی این بیت بخاطر م پرتو انداخت

بود براسمان تا مهر را نور * مبادا عکس او از چتر شه دور

بچراغچیان و قصه خوانان فرمودم که در وقت سلام و صلوة فرستادن و قصه گذراندن درآمد بالی بیت کنند و حالا شایع است سویم ده روز شنبه عرضداشت خا اعظم رسید که عاد لسان بلجاپوری از تقصیرات خود گذشته خود پشیمان گشته در مدد بندگی و دولت خواهی بیش از پیش است * ۱۴ دی مطابق سلخ شوال هاشم خان بکشمیر رخصت یافته بیدگار علی ایلچی ایران فرگل خاصه مرحمت نمودم باعتقاد خان شمشیری از شمشیرهای خاصه سراندا نام شفقت نمودم شادمان ولد خا اعظم را بخطاب شادمان خانی سرفراز ساخته منصب او از اصل اضافه به یک هزار و هفتصدی ذات و پانصد سوار مشخص شد و برعایت علم سر بلند ی یافت و سردار خا برادر عبدالله خا فیروز جنگ و ارسلان بے اوزبک که حراست سیوستان باو مقرر است بعنایت علم سرفراز گشتند پوستهای آهو شکار خاصه را فرمودم که جانمازها ترتیب داده در دیوان خاص و عام نگاهدارند که مردم بران نماز می گذارده باشند میر عدل و قاضی را که مدار امور شرعی برایشان است بجهت خاص حرمت شرع فرمودم که زمیں بوس که به هورت سجده است نکنند * روز پنجشنبه بیست و دوم ماه ده باز بشکار سمونگر متوجه شدم چون آهوه بسیار دران حوالی جمع شده بود دریں مرتبه خواجه جهان را رخصت کرده بودم که طرح شکار بقمرغه انداخته اهو ان را از هر طرف رانده در جای و سعی که دوران سرا پرده ها و گلال باز ها کشیده باشند در آورده ضبط نمایند یک و نیم کروه زمیں را سرا پرده گرفته بودند چون خبر رسید که شکار گاه ترتیب یافته و شکاری بسیار بقید در آمده است متوجه گشتم روز جمعه شروع در شکار شد تا پنجشنبه آینده هر روز با مردم محل بقمرغه در آمده ان مقدار که خاطر رغبت می نمود شکار میکردم پاره زنده گرفتار میگشتند و بعضی به تفنگ و تیر کشته می شدند روز یک شنبه و پنجشنبه که تفنگ بجانور نمی اندازم بدام زنده گرفتند درین هفت روز نهصد و هفده فرو ماده شکار شده بودند از انجمله ششصد و چهل و یک آهوه فرو ماده که زنده گرفتار شده بودند چهار صد و چهار راس بفتحپور فرستاده شد که در میان جولان گاه اینجا سر دهند و هشتاد و چهار راس دیگر را فرمودم که حلقهای نقره در بینی کرده در همان زمیں ازاد کردند و دو بیست و هفتاد و شش آهوه دیگر که به تفنگ و تیر و چیته کشته بودند روز بروز به بیگمان و خادمان محل و آمو و بنده های درگاه قسمت می شد چون از شکار کردن بسیار دلگیر شدم بامرا فرمودم که به شکار گاه رفته انچه مانده باشد مجموع را شکار نمایند و خود بخیریت روانه شهر شدم در غره بهمن مطابق هفدهم ذیقعد حکم کردم که در شهرهای کلان ممالک محروسه مثل احمد آباد و اله آباد و لاهور و آگره و دهلی و غیره غلورخانه ها بجهت فقرا ترتیب دهند تا سی محل نوشته شد

شامیانہ ترتیب دادہ و صاحب دولتی بر تخت شستہ یک پائے خود را برداشته پائے دیگر نهادہ و تکبیر بر پشت او نمائش ساختہ و پنج ہزار خدمت گزاران او گرد و پیش او ایستادہ کردہ است و شاخ درختی بر سر تخت سایہ انداختہ مجلس سوم صحبت و رسمان مارانست چوئے ایستادہ کردہ و سہ طلاف بر سر چوب بختہ اند و رسمان ہزارے بر پائے ان پائے راستہ خود از پس سر بدست چپ گرفتہ و بر پائے ایستادہ برے را بر سر چوب کردہ و شخصی دہلی در گردن انداختہ می نواز و مردے دیگر دستہا بالا کردہ ایستادہ است و چشم بر رسمان ہزار دارد و پنجکس دیگر ایستادہ اند از ان پنج کس یکی چوئے در دست دارد و مجلس چہارم درختی است و درختہ ان درختہ صورت حضرت عیسی را نمائش ساختہ و شخصی سر بر پائے ایشان نهادہ و پیر مردے مانسان در سخی است و چہار کس دیگر ایستادہ اند چون چندی کار نامہ ساختہ بود اورا بانعام و رناتی علوہ سرور ساجد در سی ام شہر نور میزرا سلطان را کہ از دکن ظلمیدہ بودم آمدہ ملاقات کردہ مصدر حال باصافہ مدصب سروری یافتہ بکمی لشکر رانا مقہور تعنی یافتہ چون عبداللہ خان بہادر مدبر حدک ارادہ نمودہ بود کہ از راء ناسک نزدیک ولایت دکن در اندک سطر رسانیدم کہ رامداس کچھواہہ را کہ از بندہاے ما احلاص والد نرنگوارم بود ہمراہی او نعین نمایم کہ ہمہ حا حذر دار احوال او بودہ نگذارد کہ ارو تہور و شتاف رنگی ے وقت بفعل اند صحبت ایستادہ اورا بر عاہدہاے عالی سرور ساجد خطاب را حکمی کہ در گمان او نمود کرامت نمودہ بقارہ ہم عدایت نمودم و ملکہ رتہدور را کہ از ملکہ ہائے مشہور ہندوستان است بدو شفقت کردم و خلعت ناز و بدل و اسب دادہ مرحص ساجد خواجہ ابوالحسن را کہ از دوانی دل معریہ ملکہ بود خدمت صوبہ دکن بمذاشت آنکہ در خدمت برادر مرحوم مدتہا در ان حدود بودہ تعنی نمودم * ابوالحسن پسر اعمدان الدولہ را خطاب اعتقاد حدی سرور ساجد بسمراں معظم خان را بمدصب لائق سرور ساجد نہ نگذاہد پنش اسلامخان مرشدانم راحہ کلیان سرداری سرکار آذیسہ نہ تہو اسلامخان مقور گشت و باصافہ دو صدی داب و سوار سرور گردید چہار ہزار روپیہ شجاعت خان دکنی مرحمت نمودم ہفتم انان بدیع الزمان ولد مدبر اشاورج از دکن آمدہ ملاقات کردہ در پی روز ہا صحبت شور و شادی و ہرج و مرج کہ در ولایت ماوراء النہر واقع شدہ بسیاری از امرائے سپاہان اورنگ بڈل حش ے و پہلوان نانا و مورس ے درم و برمے و غرہ القہاد رگاہ ما آوردہ ملاقات نمودند ہر یکی خلعت و اسب و زر نقد و منصب و جاگیر سرور گشتند روز دوم ادر ہاشم خان از بدگاہ آمدہ سعادت اسقانی برسی در باقت پنج لک روپیہ صحبت ملکہ حرج لشکر مدبری اثر دکن کہ سرداری عبداللہ خان مقور بودہ است بدست روپ حواص و شمع اندا باحدہ آباد گجرات مرشدانم در غرہ دے قصد شکار موضع سمونگر کہ ارشکار گاہ مقور مدحت متوحہ شدیم بیعت و دو آہو شکار شد از اجملہ شانزدہ آہو را خود شکار کردم و شش دیگر را خورم

خلعت سرفرازی یافته روانه شدند در همین ایام بنابر حسن اخلاص و قدم خدمت اعتمادالدوله را بمنصب دو هزارى ذات و پانصد سوار سربلندی بخشیده مبلغ پنجهزار روپیه نقد بطریق انعام مرحمت فرمودم مهابتخان را که بجهت سامان واجب لشکر ظفر اثر دکن و دلالت نمودن امرای بحسن اتفاق و یکتادلی فرستاده بودم بتاریخ دوازدهم ماه تیر ۲۱ ربیع الثانی در دارالخلافه آگره ملازمت نمود از عرضداشت اسلامخان بظهور پیوست که عنایتخان در صوبه بنگاله مصدر خدمات پسندیده گشته بنابری پانصدی ذات او افزودم که دو هزارى بوده باشد بر منصب راجه کلیان که از تعینات صوبه مذکور است پانصدی ذات و سیصد سوار اضافه نمودم که مجموع هزار و پانصدی ذات و هشت صد سوار بوده باشد هاشم خان را که در او دیسه بود غایتاً بحکومت کشمیر سرفراز ساخته عم او خواجگی محمد حسین را به کشمیر فرستادم که تارسیدن او از احوال انملک خبردار باشد در زمان پدر بزرگوارم پدر او محمد قاسم کشمیر را گرفته بود چن قلیچ که ارشد اولاد قلیچ خانست از صوبه کابل آمده سعادت ملازمت دریافت چون نسبت خانه زادگی را با جوهر ذاتی جمع داشت بخطاب خان سربلند گشت و حسب الامتياز پدر او و بشرط تعهد خدمت تیراه پانصدی ذات و سه صد سوار بر منصب او افزودم بتاریخ ۱۴ مرداد بنابر سبق خدمت و وفور اخلاص و کاردانی اعتمادالدوله را بمنصب والای وزارت ممالک متروکه سربلندی بخشیدم و در همین روز کمر خنجر مرصع به یادگار علی ایلچی دارای ایران کرامت فرمودم عبدالله خان که بهرداری لشکوران مقهور تعین بود چون تعهد نمود که از جانب گجرات بولایت دکن در آید او را بصاحب صوبگی و حکومت صوبه مذکور سرفراز ساخته راجه باسو را بعوض اوبرداری لشکورزان تعین نمودم و پانصد سوار بر منصب او اضافه کردم و در عوض گجرات صوبه مالوه بشان اعظم مرحمت نمودم و چهار لک روپیه بجهت سامان و سرانجام لشکری که بهمراهی عبدالله خان از راه فاسک نزدیک بولایت دکن تعین یافته بود فرستاده شد صفدرخان با برادران از صوبه بهار آمده بصعادت استانبوس مشرف گشت یکی از غلامان بادشاهی که در خاتم بندخانه کار میکند کارنامه^۱ ساخته نظر گذرانیده که تا امروز مثل این کاری دیده نشده بود بلکه نشنیده ام چون نهایت غرابت دارد به تفصیل نوشته می شود در پوست فندقی چهار مجلس از آستخوان فیل تراشیده ترتیب داده است اول مجلس کشتی گیران است دوکس باهم در کشتی گرفته اند و یک در دست نیزه گرفته ایستاده است و دیگری سنگ درشتی در دست دارد و دیگری دستها بر زمینی نهاده نشسته است و در پیش او چوبی و کمان و ظرفی تعبیه نموده است مجلس دوم تختی ساخته در بالای آن

۱ ظاهر این کار نامه از غلام خاتم بند خانه شاهی معلوم نمیشود چه در مجلس چهارم ساختن صورت حضرت عیسی علیه السلام را وجهی معلوم نمیشود غالباً این کار نامه از کار نامه های کاریگران فرنگ بوده و بدستش اقتاده آنرا از نام کارنامه خود نذر گذرانید *

سعید خان را بقسم نوارش خانې سرلندی تحشیدم هنگام خلوس مرور بها و گرها پاره امروده بودم چنانچه سفرتهی مرورن مهرورویه اصابه شده بود درن ایام معرض رسید که دردان و سندها و ماهیت خلق در آمست که مهرورویه سورن سابق باشد چون در جمع امور و ماهیت و آسانش خلق منظور است حکم کردم که از تاریخ حال که یازدهم ازنی بهشت سده ۶ خلوس باشد در دارالصرهای معالک محروسه مهرورویه را دستور سابق مسکوک و مصروف میساحقه باشد چون قتل اریس بقایع روز شده دوم از ماه صفر سده ۱۰۲۰ هزار و بیست احدان بدبها شد که کابل از سردار صاحب وجود حالیست و حاندوران در بیرونی هاست و معرالملک نامعدودی چند از ملانمان مومنی الیه در کابل است فرصت عنیت دانسته ناسوار و پیاده سیار عامل و لیستبر خود را نکابل رسانند و معرالملک ناندازه قوت و حالت خود می الحمله توددی نموده کابلان و متوطنان و سکنه شهر حصوماً جمع حماعت قزلباشیان کوچها را کوچه بند نموده جانبهای خود را مصدوط و مستحکم ساختند اعدادان چند توپ شده از اطراف کوچها و بازارها در آمدند مردم از پشت نامها و سراهای خود آن تیوه تحقل را از قیرو تحنک گرفته جمعی کثیر را بقتل رسانیدند نازکی که از سرداران معشر ان محدود بود کشته شد از وقوع اینمقدمه بملاحظه آنکه منادا مردم از اطراف و حواص جمع شده راه بیرون شدن بر آنها محدود گردانند دل و پایی داده ترسان و هراسان نار گشتند قریب بهشتان نواران سگان سبهم رفتند تا دو یست اسپ گیرانیده ازان مهلکه خان به تگ پا بیرون نردند ددعلی میدانی که در لهرکرد اجر همان روز خود را رسانیده پاره راه تعاقب نمود چون فاصله سیار شده بود و جمعیت او اندک کاری بساحقه برگشت بهمان سعی که در روزن آمدن نمود و می الحمله توددی که از معرالملک واقع شد هریک نراندانی منصب سربراری بدند و دادعلی که منصب هراری ذات معشر بود هزار و پانصدی شد و معرالملک که هزار و پانصدی بود بهزار و هشت صدی سربرار گشت چون طاهر شد که حاندوران و کابلان در مقام روز گردانیدی اند و دمع احدان بد بهاد ندر و درار کشید محظر گردانیدم که حاجانان در درخانه بیکار افتاده است او را نا پسرانش ندی خدمت تعیی ناید کرد مقارن اس اندیشه ملیح خان که قتل اریس بطلب او فرمان صادر گشته بود از پنجاب آمد و سعادت خدمت در بامت از ناصیه احوالش طاهر گشت که بهت آنکه خدمت دمع احدان که نامردن حاجانان شده آررده حاضر است تا آنکه مزین تعهد اینخدمت نمود و قرار یافت که صاحب صوبگی پنجاب متعلق مرتضی خان باشد و حاجانان در خانه بسر برد و قلیح حل منصب شش هراری ذات و پشهار سوار سربراری بامت و خدمت کابل و دمع و رفع احدان بد بهاد و دردان کوهستان را تعهد نمود حاجانان را فرمودم که در صوبه آگره از سرکار قنوج و کالپی حاجکر تحخواه نمایند تا معمدان و مقمندان ان ولایت را تعدد بلع نموده بیع و مدیان آنها را نراندان در وقت رخصت هریک بخلعتهای خاص و اسپ و میل و

جلوس میمنت مانوس آن خجسته طالع همایون بخت نورزنده تاج و نوازنده تخت را برهمگذاخت مبارک و میمون و فرخنده و همایون گرداند و همیشه اسباب سلطنت و جهان بانی و موجبات حشمت و کامرانی در تزیید و تضاعف باد از دیربار آئین داد و روش اتحاد که بین الایا و الاجداد انعقاد یافته و بتازگی میانه این مختلص محبت گزینی و آن معدلت آئین استقرار پذیرفته مقتضی آن بوده که چون مرده جلوس آن جانشین مسند گورگانی و وارث انسر صاحبقرانی بدین دیار رسید یکی از محرمان حرم حضرت برسیل تعجیل تعیین شده بمراسم تهنیت اقدام نماید لیکن چون مهم افر باینگان و تسخیر ولایت شروان در میان بود تاخاطر مهر آئین از مهمات ولایت مذکور جمع نمی شد مراجعت بمستقر سلطنت میسر نبود در لوازم این امر خطیر تاخیر و تقصیر واقع شد هر چند رسوم و آداب ظاهری نزد ارباب دانش و بینش چندان اعتباری ندارد اما طی آن بالکلیه بحسب ظاهر در نظر اوصار که مطمئن نظر ایشان جز امور ظاهری نیست طی مراتب دوستی است لاجرم درین ایام خجسته فرجام همین توجه خدام ملایک احترام مهمات ولایت از دست رفته بر حسب مدعی احباب صورت یافته بالکلیه از آن طرف خاطر جمع گشته بدارا سلطنت اصفهان که مقرر سلطنت است نزول اجلال واقع شد امارت شعار کامل الاخلاص راسخ الاعتقاد کمال الدین یادگار علمی را که ابا عنجد از زمره بندگان یکجبهت و صوفیان صافی طویرت این دردمان است روانه درگاه معلی و بارگاه اعلی نمود که بعد از دریافت سعادت گورنش و تسلیم و ادراک شرف تقبیل و تلحیم بساط عزت و آداسه لوازم پرش و تهنیت رخصت مراجعت یافته از اخبار مسرت آثار سلامتی ذات ملایک صفات و صحت مزاج و حاج خورشید ابتهاج بهجت افزای خاطر مختلص خیر خواه گردد مرجو آنکه پیوسته در حه محبت و داد، موروثی و مکتسبی و حدیقه خلعت و اتحاد صوری و معنوی را که باروای انهار موالات و اجرای جداول مصادقات غایت نصرت و حضرت پذیرفته از نشو و نما نینداخته بارسال رسل و رسائل که مجالست روحانیست محرک سلسله یگانگی و رافع غایله بیگانگی بوده باشند و روابط معنوی را بابتلاف صوری متفق ساخته بارجاع و انجاء مهم ممنون دانند حق سبحانه تعالی آن زنده خاندان جاه و جلال و خلاصه دردمان ابهت و اقبال را بتائیدات غیب الغیب مؤید داراد *

تا اینجا نقل کتابت برادرم شاه عباس تمام شد

برادرم سلطان مراد و دانیال را که در ایام حیات پدر بزرگوارم برحمت خدا پیوسته بودند مردم باسامی مختلف نام می بردند فرمودم که یکی را شاهزاده مغفور و دیگری شاهزاده مرحوم میگفته باشند اعتماد الدوله و عبدالرزاق معموری را که هر یک بمنصب هزار و پانصدی سرفرا بودند بمنصب هزار و هشتصدی سرفراز ساختم و بر سواران قاسم خان برادر اسلام خان دویمست و پنججاه سوار افزودم ابرج پسر کلان خانشان را که خانه زاد قابل مستعد بود بخطاب شاه نواز خانی و سعدالله ولد

ادب و یگانگی دقیقه مرو گذاشت بدموده خوش آمد که کدایت بحسن داخل گردد * .

نقل کتابت شاه عباس

تارشات سبحان میص ربانی و قطرات عمام وصل سنجایی طراوت بخش حدائق انداع و اختراع باشد همیشه گلش سلطنت و جهاندانی و چمن راز است و کامرانی اعلیٰ حضرت ملک مرتبت خورشید مدرست نادر شاه حواس تحت کیوان و قار شهرنار نامدار سپهر اقدار حدبو جهانگر کسور کشا حسرو سکندر شکوه دارا لوا مسند نشن بازگاه عظمت و احلال صاحب سرور اقدم دولت و اقبال برتبت امرای رفاض کامرانی چمن آرای گلش صاحب قرانی چهره کشای جمال جهاندانی مدین رموز اسمانی ربور چهره دانش و بیدش مهرست کفاف اوردش مجموعه کمال انسانی مرأت تجللات پردانی بلندی بخش همت بلند سعادت امرای طالع ارجمند افتاد ملکب اقدار سانه عاطفت اوردن کار حمیمه انجم سپاه ملک بازگاه صاحبقران خورشید دلا عالم بداه ارخوندار عدالت الهی و چشمه سار مرحمت نامتناهی سرسبز بوده ساخت اقدس مساحتش اراسیم خشک سال علی الکمال محروس ناک حقیقت شرق و محدث و کیفیت حلت و مودت تحریر بدبر بدست

قلم را ان ربان نمود که راز عشق گوید نار

اگرچه ارزاه صورت بعد مسامت مانع درناست کعدم مقصود گردیده ایما قله همت والا همت نسبت معنوی قرب باطیست لله الحمد که بحسب وحدت ذاتی انس بیارمند درگاه دولالخال و ان بهال سلصال است و احلال ایمنی به تحقیق پیوسته بعد مکانی و دوری صوری حسمانی مانع قرب حانی و وصال روحانی نگشته رو در یکجتهی است و اریختت گرد ملال بر آئینه خاطر خورشید تمثال به نشسته عکس بدبر جمال ان مطهر کمال است و همواره مقام حان برونح فوایح حلت و و داد و ستام عذر شمام محدث و اتحاد معطر گشته نموانست روحانی و مواصالت خاوندانی رنگ رداست دوستیست

همسینم خیال تو و اسوده دلم * گیس و صلیست که در پی عم هجرانش بدست المده الله تعالی و تقدس که بهال از روی دوستان حقدقی به ثمره مراد ماور شده شاهد معصودنکه سالها در پرده حفا مستور بود و به تصریح و انقیال از بازگاه و احب متعال حلوه گری ان مسامت میشد باحسن و حبی ار حمله عیب بطهور در آمده پرتو جمال بر ساحت آمال حسمه مال منقطران انداخته بر مرآت تحت همانون سرور سلطنت اند مقرون هم آغوش ان انجم ازای نادشاهی و رنبت امرای سرور شاهدسهی گردیده و لواست جهان کشائی خلاصت و شهر یاری و جتر ملک مرسای معدلت و جهانداری ان رنبت بخش امسر و اورنگ عقد کشائی دانش و مرهنگ ظل معدلت و جهانداری و مرحمت بر معارق عالمیال انداخت امید که مهن مراد بخش

و به تعریف و تحسین بحیار خواجه جهان سربلندی یانم پیشکشی که ترتیب داده بود در همین عمارت بنظر اشرف گذرانید و بعضی از آن پسند خاطر گردید تهنه را بدو بخشیدم *

جشن نو روز ششم از جلوس همایون

دو گهزی و چهل پل از روز دوشنبه گذشته حضرت نیر اعظم به برج شرف خود که در حمل باشد تحویل نمود روز مذکور غره فروردین مطابق ششم محرم سنه ۱۰۲۰ جشن نوروزی ترتیب داده بر تخت دولت جلوس نمود امرا و سایر بندهای درگاه سعادت کورنش در یافته تسلیمات مبارک بادی بجا آوردند و پیشکش بندهای درگاه میران صدر جهان و عبدالله خان فیروز جنگ و جهانگیر قلیخان از نظر اشرف گذشت روز چهارشنبه هشتم محرم پیشکش راجه کایان که از بنگاله فرستاده بود از نظر گذشت روز پنجشنبه نهم ماه مذکور شجاعت خان و بعضی از منصبداران که بطلب از دکن آمده بودند ملازمت کردند کمر خنجر مرصع به رزاق وردی اوزبک مرحمت نمود و در همین ایام پیشکش نوروزی مرتضی خان از نظر اشرف گذشت چیز بسیاری از هر قسم و هر جنس ترتیب داده بود همه را دیدم و آنچه پسند خاطر گردید از جواهر گران بها و اقمشه نفیسه و فیل و اسب گرفته تهنه را باز گردانیدم و خنجر مرصع به ابوالفتح دکنی و سه هزار روپیه بمیر عبدالله و یک اسب عراقی بمقیم خان مرحمت نمودم شجاعت خان را به همین قصد از دکن طلبیده بودم که او را به بنگاله نزد اسلام خان فرستم که در حقیقت قائم مقام او باشد منصب او را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار بود پانصدی ذات و سوار افزوده بخدمت صوبه مذکور تسلیم کنانیدم و خواجه ابوالحسن دو قطعه لعل و یکدانه مروارید و ده انگشتری گذرانید به ایرج پسر خانخانان کمر خنجر مرصع مرحمت نمودم منصب خرم هشتزاری ذات و پنج هزار سوار بود دو هزار دیگر بر ذات او افزودم و خواجه جهان را که هزار و پانصدی ذات و هزار سوار داشت پانصدی در ذات و دو بیست سوار دیگر اضافه نمودم * بیست چهارم محرم که هیزنهم فروردین روز شرف باشد یاد گار علی سلطان ایلچی شاه عباس دارای ایران که به پرسش تعزیت حضرت عرش اشیانی و تهنیت جلوس من آمده بود سعادت ملازمت دریافت و سوغاتی که شاه عباس برادرم فرستاده بود در نظر اشرف گذرانید اسپان خوب و اقمشه و از هر جنس تحفه های لایق آورده بود بعد از گذرانیدن سوغات در همین روز خلعت فاخره و سی هزار روپیه که بحساب ولایت هزار تومان بوده باشد بار مرحمت نمودم و کفایتیکه مبنی بر تهنیت و پرسش واقع والد بزرگوارم بود گذرانید چون در کفایت تهنیت اظهار محبت بیش از بیش نموده و در مراعات نسبت

مردم بعد از دوسه روزی دیگر بار بدله گاو به نظر در آمد هر چند قرون نموده حواس
 که در اینجا آرام گیرد با بعدگ انداخته شود مطلقاً قابو دست در دامان قاتربا
 از عیب او بعدگ بر دوش مترجم نا وندکه آید عیب نمود نا آمدن اریدن او
 به نگار بر زبان می گذشت که حواحه این بدله هم بدر شماسست گفتی می و نشسته
 او مقارن واقع شد بعدگ چنان ساخته اندادم و او را ردم و بی را در دستور بدله سا
 مردم که طعام بخند بهر روز بخوراند روز شده نوردهم دی حبه بارشکار ماهی
 درمی روز تمدناً سه صد و سی ماهی شکار شده باشد شب چهاردهم ۲۸ ماه مد
 در روپ ناس برول واقع شد چون ارشکار گاهست مقرری مدست و حکم است که ها
 کس در حوالی آن شکار نکند آهوست بی بهانگی درمی صجرا هم رسد چند
 بآدان اینها درمی آند و از مصرت هر گونه اسندی این اند دو سه روز در
 صدها شکار نموده و آهوی بسار به بعدگ و چنقه رده شکار کردم چون ساعت دهم
 شهر نزدیک بود در منزل در میان کرده شب پنجمه درم مجرم سه ۱۰۲۰ ناع عدد البر
 معموری که نزدیک بلکه مفضل شهر است برول احلال واقع شد درمی شب ۱
 بددهای درگاه مثل حواحه حیان و دولت حان و جمعی که در شهر مانده بودند ام
 ملانست نمودند انرج هم که از صوبه دکی طلبدند بودم سعادت استان بوسه مشرو
 گشت روز جمعه هم دران ناع مذکور بومعه واقع شد و عدد لریق درمی روز بدشکشا
 خود را گذراند چون آخری روز انام شکار بود حکم شد که مدد شکار و عدد جانوران را
 شکار شده بعرض رسانند مدد شکار از بهم ماه ادر لغات بست و بهم اسعدار
 سه ۵ ماه و بست و ر شکار بود بدنی موجب شرفدارده ملاه و گورن یک را
 چهندکاره چهل و چهار کوته پاچه یک راس و آهوی در راس آهوی سده شصت
 هست راس آهوی مدده سی و نکر اس رونه چهار ملاه آهوی کوزاره هشت راس پ
 نکر اس حرس پنجه ملاه کفارسه ملاه خرگوش شش راس بدله گاو نکصد و هشت
 راس ماهی نکرار و بودوشش قطعه عتاف نکدست بعدری نکقطعه طاقس پنجم قد
 کار و ادک پنجم قطعه دراج پنجم قطعه سرحاب نکقطعه و سارس پنجم قطعه دهیک و
 قطعه مجموع نکرار و چهار صد و چهارده * روز شده ۲۹ اسعدار مد مطابق ۴ مجرم بود
 سوار شده منوجه شهر شدیم از ناع عدد البرق تا در لنگانه قلعه نکه کوه و بست طد
 مصامت است هزار و پانصد رونه نثار کردم در ساعی ده هزار مانده بود ده
 دولت حانه شدم در بازارها بطریق معهود بخت حش نور در امشه گرونه ا
 بعد بودند * چون در انام سدر و شکار حواحه حیان را حکم شده بود که در
 عمارت بسار که وفالست دشمنی می داشته باشد حواحه مشارالیه این نوع عما
 عالشان را در سه ماه تبار و مکمل ساخته بود و رعایت کار زمان دست به
 کرده و مصوران در کار زمان و حلد دینی حوے نمودند از گون راه بهمان عما
 بهشت آگس داخل شده تماشا ای منزل نمودم رعایت افعایت مستحش اد

بخطاب کامل خانمی سرفراز ساختم روز یکشنبه سیوم ذی قعدة بشكار ماهی منغولي داشتیم هفتصد و شصت و شش ماهی شكار شد و در حضور بامرا و زنگیان و اكثر بندها تقسیم یافت من بغیر از ماهی پولکدار نمی خورم اما نه ازین جهت که شیعه مذهبان غیر پولکدار را حرام میدانند بلکه سبب تنفر من ازین جهت است که از مردم کهنه شنیده ام و به تجربه نیز معلوم شده که ماهی غیر پولکدار گوشتهای حیوانات مرده می خورد و ماهی پولکدار نمی خورد ازین ممر خوردن او بر طبیعت من مکرره آمد شیعه میدانند که بچه وجه نمی خورند و انرا از چه جهت حرام میدانند از شرکان خانه زن که در شكار همراه می باشند یک شتر پنجه نیله کارا که بوزن چهل دوسم هندوستان بود برداشته ایستاده شد * نظیری نیشاپوری که در فی شعرو شاعری از مردم قرار داده بود و در گجرات بعنوان تجارت بسر می برد قبل ازین طلبیده بودم دریدولا آمده ملازمت کرد قصیده انوری را که

* باز این چه جوانی و جمالست جهان را *

تبع نموده قصیده بجهت من گفته بود گذرانید هزار رویه واسپ و خلعت بصله اینقصیده بدو مرحمت نمودم و حکیم حمید گجراتی را که مرتضی حان تعریف بسیار نموده بود او را هم طلبیده بودم آمده ملازمت کرد نیک نفسیها و سادگیهای او بیشتر از طبیعت او بود مدتی در ملازمت بسر برد چون ظاهر شد که در گجرات سوائه او طبیعت نیست و او را هم خواهار بخصت یافتم هزار رویه و چند عدد شال بار و فرزندان او داده یک دهه در ریست بمدد معاش او مقرر داشتم خوش حال بوطن مالوف موخص گشت یوسف خان ولد حسین خان نگریه از جاگیر آمده ملازمت نمود روز پنجشنبه دهم ذی حجه عید قربان شد چون در روز مذکور منع است که جاندار کشته نه شود روز جمعه فرمودم که حیوانات قربانی را قربان ساختند سه گوسفند را بدست خود قربان ساخته بشكار سوار شدم و شش گهری از شب گذشته باز گشتم درین روز نیله گاؤ شكار شد بوزن نه من و سی و پنج سیر چون حکایت این نیله گاؤ خالی از غرابتی نبود نوشته شد در دو سال گذشته که بسیر و شكار همین منزل آمده بودم این نیله گاؤ را در هر مرتبه بندرق زده چون زخمی برجای کاری واقع نشده بود نیفتاد و بدر زنت درین مرتبه باز این نیله گاؤ در شكار گاه بنظر در آمد و قراولان شناختند که در دو سال پیش بزخمی بدر رفته بود میجه سه تغذگ دیگر هم درین روز بر زدم اصلا کارگر نیفتاد سر در پی او نهاده تا سه کروه مسامت در عقب او پیاده طی کردم هر چند تردد نمودم بدست در نیامد اخبار امر نذر کردم که اگر این نیله گاؤ به افتد گوشت او را طعام بخشد بروج حضرت خواجه معین الدین بفقرا بخورام و یک مهر و یک رویه نذر حضرت والد بزرگوارم نمودم مقارن این نیت نیله از تردد باز ماند بر سر او دویده فرمودم که در حال حل کردن و بار و آوردن بطریقه که نذر کرده بودم بجا آوردم گوشت نیله گاؤ را طعام بخشد و مهر و رویه را حلوا سامان نمود درویشان و گرسنها را جمع نموده در حضور خود تقسیم

حمله اور گشت مقارن آن تعنگ را کشاد دادم از محادی دهی شیر و دندان او گذشت
صدای بنگ او را بر تیر کرد جمعی که از خدمتگاران هجوم آورده بودند تاب حمله او
نیاورده برنگدنگ حورند چنانچه می از دکه و آسیاب آنها بکند و قدم از حایه حرد
پس رفته اقدام به تحقیق میدادم که دو سه کس پانرسیده می نهاده از بالای می
گذشتند بعد از آمدن راس و کمال قزاول استاده شدم در می وقت شیر بردمی که در
دست چپ بودند قصد نمود ابوب راس سه پانه را از دست گذاشته بشیر مقوچه شد
شربهان چمنی و چلاکی که حمله اور گسته بود بر برگشت و او مردانه بشیر رو برو
شد آن چوب که در دست داشت بهرد و دست دوبار بر سر او محکم بر گرفت بشیر
دهی نار کرده هر دو دست ابوب راس در دهی گرفت و چنان حائید که دندان او از آن
سوی هر دو دست او گذشت اما آن چوب و انگستری چند ده در دست داشت
حیلی معد شد و نه گذاشت که دست هله او از کار نبود از حمله و دکه شیر ابوب راس
در میان هر دو دست او نه پشت افتاد چنانکه سرور و او محادی سده بشیر بود
در می وقت نانا حرم و رامداس مدوچه شدند تا مدد ابوب راس نمایند شاهزاده تبعی
بر کمر بشیر انداخت و رامداس هم دو شمشیر نگار بر یکمی که نشانه بشیر میرسد
می الحمله کار گرمی افتد و حیانتان چوبی که در دست داشت چندی بر سر او
ابوب راس روز کرده دست های خود را از دهی بشیر بردمی آورد و دو سه مشتکی بر کله
او مبرد و نه پهلوی علطیده برور راندو راست می ایستد در وقت کشیدن دست ها از دهی شیر
چون دندان او از حایه دیگر سر بر آورده بودند پاره چاک میشو و هر دو پنجه او از درشش
گذشت در حش ایستادن بشیر هم استاده می شو و سینه او را بدای و چنگال مسروح
میبارد چنانچه رحماه مدکور زوری چند او را آورده داشت و سبای که رمی به راستی
بود در رنگ دو کشتی گیر برنگدنگر چسبیده علطان شدند و در حائیکه می ایستاده بودم
رمی می الحمله هواری داشت ابوب راس میگوید که الله تعالی اینقدر شعور نمی داد
که بشیر را بعد از دندان سو بردم دیگر از خود حذر ندارم در می زمان شد او را گذاشته روان می
شود او در می بشیر علم کرده از پس او در می آمد و بر سر او می رند بشیر چون
رو می میگردد تبعی دیگر بر صورت او می اندازد چنانچه هر دو چشم او بسته میشود
و پوست انور او که بشمشیر جدا شده بود بر بالای چشم هله او می افتد در می حالت
صالح نام چراغی چون وقت چراغ شده بود مصطربانه می اند بحسب اتفاق بشیر کور که
بر میخورد بشیر بدک طعانیچه او را برداشته می اندازد افتادن و جان دادن بک بود مردم
دیگر رسیده کار شد را تمام می سازند چون اینقسم خدمتی ازو بعمل آمد و حاسباری
او مشاهده گشت بعد از آن که از الم رحما خلاصی یافت و سعادت ملائمت
سرور گردید سلطان ابیراسه سنگه دلی اختیار بخشیدم ابیراسه بران هدد سردار فوج
را میگوید و ابیراسه دلی بشیر مار مراد است شمشیر حایه مرحمت کرده بر منحص
او باز از مردم حرم پم حای اعظم را که حکومت ولایت حونه گرفتار یافته بود

ساخته رخصت دادم و خلعت فاخره و کمر شمشیر مرصع و اسب بازی مرصع و فیل خامه و پنج لک روبه مدد خرج با و عنایت نمودم و حکم شد که دیوانیان عظام از مجال جایگزین او باز یافت نمایند و امرای تعینات بشاعت ها و اسب ها و رعایت ها سرفراز شدند و مهابتشان را که چهار هزاره ذات و سه هزار سوار بود پانصد سوار دیگر بر منصب او افزوده حکم کردم که خان اعظم و این لشکر را به برهانپور رساند و بحقیقت برهم خوردگی لشکر پیش باز رسیده حکم سرداری خان اعظم بامروا نمود و رسانیده همه را با او متفق و یکجبهت ساخته و سامان لشکر انتبا دیده بعد از نظام و انتظام مهمات مرجوعه خانشان را همراه گرفته بدرگاه آورد روز یکشنبه چهارم شوال قریب باخره اسه روز بشکار چیده مشغولی داشتم در پی روز و روز پنجشنبه مقرر کرده ام که جاندار کشته بشود و گوشت تفال نمیکم روز یکشنبه خامه بجبهت تعظیمی که بدر بزرگوارم آن روز را میداشتند چنانچه بگوشت میل نمیکردم و کشتن جاندار منع بود بسبب آنکه در شب یکشنبه تولد مبارک ایشان واقع شده بود میفرمودند که در پی روز بهتر است که جانداران از اسب قصاب طبیعتان خلاص باشند و روز پنجشنبه که روز جلوس منست در پی روز هم فرمودم که جاندار را بپچان نسانند تا در ایام شکار در پی دو روز تیر و تفنگ بچنوران شکاری نمی اندازم در حالتی که شکار چیده می شد انوب راسه که از خد متگاران نزدیک است جمعی را که در شکار همراه میداشتند باره در تر از می سرکرده می آورد بدرختی میرسد که زغنی چند بران نشسته بودند چون نظرش بران زغنها می افتد کمان و تکه چند گرفته بدان طرف متوجه میشوند اتفاقاً در حوالی اندرخت گارس نیم خورده افتاده می بیند مقارن آن شیر به بزرگ مهیب قوی جثه از میدان بوته چند که دران حوالی بوده بر خاسته روان میشود با آنکه از روز دو گهری بیشتر نمانده بود چون ذوق مرا به شکار شیر میدادست خود با چند س که همراه او بودند شیر را قیل نموده کس به نزدیک من فرستاد و مرا از شیر خبر کرد چون خبر بمن رسید فی الحال باضطراب جلو زبر متوجه گشتم بابا خرم و رامداس و اعتماد راسه و حیات خا و یکدومی دیگر بامن همراه بودند بمجره رسیدن دیدم که شیر در سایه درختی نشسته است خواستم که سواره تفنگی باندازم دیدم که اسب بیطاقتی میکند از اسب پیاده شدم و تفنگ را سر راست ساخته کشاد دادم چون من در بلندی ایستاده بودم و شیر در پستی بوده هیچ ندانستم که بدو رسید یا نرسید در لحظه مضطربانه تفنگی دیگر انداختم بشاطر میرسد که این تفنگ باو رسیده باشد شیر بر خاسته حمله آورد و می شکاری را که شاهین در دست داشت و بحسب اتفاق در برابر او واقع شده بود زخمی کرده بجای خود به نشست در پی حالت بندوقی دیگر بر سه پائنه نهاده مجرا گرفتم انوب راسه سه پائنه را گرفته ایستاده بود و شمشیر در کمر و کتک چوبی در دست و بابا خرم جانب چپ باندک فاصله و رامداس و دیگر بندها در عقب او و کمال قراول تفنگ پر کرده بدست من میداد چون خواستم که کشاد نمایم شیر غراں بجانب میان روان شده

ندادن اخرا لامر بقول و قرار با مردم خود از قلعه برآمده متوجه به برهانپور گشت در
تاریخ مذکور شاهزاده را ملاقات نمود عرابی که در باب آمدن او رسید چون ظاهر
گشت که در تردد و ملک حلالی تقصیر نکرده و مرمود که منصب او که پنج هری
دات و سوار بود برقرار داشته و دیگر لشکرها دهده قرار میسر میسر میسر میسر
رسید که بتاریخ دست دوم سعدان میر جمال الدین حسین بیگ برهانپور رسید عادلان وکیل خود
را بدست گزیده پیش بار فرستاده خود هم تا سه گزیده استغفال نمود و از همان راه مرزا بمدرول
خوش برد و چون هوا به شکار بر طریقت غالب بود در ساعت مسعود که منجمان احتیاج
نموده بودند از شش جمعه پانزدهم رمضان مطابق دهم اندر سنه ۵ یک بهر و شش گهری
گذشته مدوخته شکار شدم و در باغ دهره که متصل بهر است مدرول تحتانی واقع شد
در بنمدرول دو هزار روپیه و مرگل پرم نرم خاصگی بمدر علی اکبر داد و او را رحمت شهر نمودم
و از ملاحظه آنکه غلاب و مرموعات پے سپرو پامال مردم نمود حکم شد که عذر مردم
مروزی و ندهای خاص بدش خدمت همه در شهر بوده باشند و حفظ و حراست
شهر را بحواحه جها مرموده او را رحمت دادیم بتاریخ چهاردهم سید الله خان وک سعید
خان را میل مرحمت کردم بتاریخ ۲۸ مطابق ۲۱ رمضان چهل و چهار میل که هاشم خان
ولد قاسم خان از او دهنده که اقصای نگاله است پندش فرستاده بود در نظر گذشت از
انجمه یک میل بسیار خوش و مطبوع بود انرا حاصه ساحتم بتاریخ ۲۸ کسوف واقع
شد از برای دفع کسوف آن خود را بطلا و نقره وزن کردم یکپاره و هست صد توله
طلا و چهار هزار و بهصد روپیه شد انرا با دیگر اسام حدوات و انواع حیوانات از میل و
اسب و گاو مرمود که در بنده آگره و دیگر شهرهای حوالی بر مستحقان بے مایه و
محتاجان در مانده تقسیم نمودند چون مهمات لشکری که به سرناری پور و سرکردگی
و سربازی حاکمان و همراهی چندی از امرای دلا مذل راحه مانده و حاکمان
و اصحاب و امیرالامرا و دیگر مصلحتداران و سرداران از هر طائفه و هر دست که به تفسیر
ملک دکن تعین یافته بودند بدان الحامید که از نصف راه برگشته به برهانپور معارف
نمودند و همگی ندهای معتقد و واقعه نوسان راست گندار عراض درگاه فرستاده
بار نمودند که اگرچه برهم خوردگی و خرابی این لشکرها حقیقتا و سندها بسیار بود اما
عمده اسباب بے اتفاقی امر را بتخصیص بحق حاکمان شد بدین نظر رسیده که
خان اعظم را بالشکو تاره روز ناید فرستاد تالامی و تدارک بعضی امور ناای و نشا
بسنجیها که از اتفاق امر چنانچه مذکور شد روندا نماید یاردهم دی بتسلیم بتخدمت
سرمواری یافت و حکم شد که دیوانان سر الحام نموده او را بروزی روانه سازند و
حاکمان و مردان خان نولاس و نوسف خان ولد حسن خان نگر به و علی خان
نیازی و نارسهادر قلماق و دیگر مصلحتداران قریب نده هزار سوار همراه او تعین نمودم
و مقرب شد که و راسه احدیای که بدین خدمت تعین اند دو هزار احدی دیگر همراه
سازند که همگی دوازده هزار سوار بوده باشد و سی لک روپیه حرا و چند حلقه دین همراه

سید علی باره را که از جوانان مقرر است نواخته پانصدی ذات و دویست سوار بر منصب سابق او که هزاری ذات و پانصد سوار بود افزودم و داراب خان ولد خانخانان را به منصب هزاربذات و پانصد سوار سرفراز ساخته سرکار غازنی پور را بجایگزین و مقرر داشتم * قبل ازین صبیح میوزا مظفر حسین و لک سلطان حسین میوزا صفوی حاکم قندهار را بفرزند سلطان خرم نامرد فرموده بودم درین تاریخ ۱۷ ابان چون مجلس طوی منعقد شده بود بخانه بابا خرم رفته شب نیز در آنجا گذرانیدم و اکثر امرا را بخلعت سرفراز ساختم و چندین از محبوسان قلعه گوالیار به تخصیص حاجی میرک از بند خلاصی یافتند و یک لک روپیہ اسلام خان از پرگانات خالصه شریفه تحصیل نموده بود چون بر سر لشکر و خدمت بود بانعام او مقرر داشتم پاره طلا و نقره و از هر جنس زر و غله بمعتمدان داده مقرر داشتم که بفقره اگر تقسیم نمایند در همین روز عرضداشت خان جهان بعرض رسید که ایرج ولد خانخانان را از شاهزاده رخصت حاصل نموده حسب الحکم روانه درگاه ساخت و آنچه در باب ابوالفتح بیجا پوری حکم شده بود چون مشارالیه سرد کار آمدنی است و فرستادن او بالفعل باعث نوامیدی دیگر سرداران دکن که قولها بجهت ایشان رفته میشد بنابران او را نگاهداشته و حکم شده بود که چون کیشو داس پسر راے کله را که در خدمت پرویز میباشد طلبیده ام اگر در فرستادن او اهمال رود خواهی نخواهی او را روانه خواهی ساخت چون این معنی معلوم پرویز گشت فی الفور او را رخصت کرد و گفت که این چند کلمه را از زبان من عرضه داشت خواهی نمود که چون جان و حیات خود را بجهت خدمت آن خدای مجازی میخواهم وجود و عدم کیشو داس چه باشد که در فرستادن او استادگی نمایم غایتاً خدمتگاران اعتباری و اعتمادی مرا که بهر تقریب طلب میدارند باعث نومیدی و شکست خاطر دیگران می گردد و در سرحد مشهور شده حمل بر بیعنایتی صاحب و قبله می شود دیگر امر حضرتست * از تاریخی که قلعه احمد نگر بمسعی برادر مرحوم دانیال بتصرف اولیای دولت قاهره درآمده تا تاریخ حال حفظ و حراست آنجا بخواجه بیگ میوزا صفوی که از خویشان غفران پناه شاه طهماسب است مقرر بود بعد ازان که شورش دکنیضان مقهور بسیار شد و قلعه مذکور را محاصره کردند در لوازم جانشیناری و قلعه داری تقصیر نکرد بآنکه خانخانان و امرا و سرداران که در بره نپور جمع شده بودند در ملاذمت پرویز متوجه رفع و دفع مقهوران گشتند و از اختلاف رایها و نفاق امرا و بے سرانجامی رسد و غله لشکرگران سنگی را که صلاحیت کارهای کلان داشتند براهای نامناسب و کوههای و کتلهاے معب در آورده در عرض اندک روز پریشان و بے سامان ساختند چون کار بدین جا انجامیده و تعمیر غله بجای رسید که جانے در عوض نانے میدادند بے علاج بمقصد نارسیده برگشتند و حشم قلعه که چشم برآمدن این لشکر داشتند از شنیدن این خبر بے دل و بے پاشده بیکبار برجوشیدند و خواستند که از قلعه برآیند خواجه بیگ میوزا چون براین معنی مطلع گشت در مقام تسلی و دلالاسه مردم شد و هر چند کوشید نتیجه

نجا پور شد در تارمخ بیست و یکم ماه مذکور مرتبه جان را صاحب صوبگی صوبه پنجاب
 که از اعظم ممالک مجرب و مست است سرورار ساخته شال خاصه کرامت و مردم تاج جان
 را به در صوبه ملتان بود و دارائی کامل یعنی کرده بر منصب سائق او که سه هزار پانز
 و هزار پانصد سوار بود پانصد سوار دیگر آورد و حسب االتماس عبداللہ جان روزور
 جنگ پسران شکر بیر ماعافه مقصص سرورار گشت مہانتجان کہ قتل ارس نہت
 تحقیق جمعیت مرے بعید دکی و آوردن حالتان نہ نہاں پور مرحص گشته بود
 چون بدوا حی اگر رسید حالتان را در چند منزلی از شہر گذاشته خود پیشتر آمد و
 سعادت کورنش و اسناد و سوسی سرورار شد و بعد از چند روز بتارمخ دوا در ہم آن
 حالتان آمدہ ملازمت کرد چون در باب او اکثر دولت حواہاں مقدمات واقع یا عمر
 واقع از روئی مہمد گی خود عرضداشت نموده بودند و حاضر اشرف ابو مغیرہ گشته
 بود چون ان التفات و عنایت کہ ہمیشہ درباره او میکردم و از پدر بر گوار خود دندہ
 بودم اس باز فعل تمام و درس سلوک مسخ بودم چرا کہ قتل ارس خط تعہد
 خدمت صوبہ دکی بدستی معنی سپردہ در ملازمت سلطان پروہر نا دیگر امرای ندان مہم
 عظم منوجہ گشتہ بود بعد از رسیدن نہ برہانپور ملاحظہ وقت نا کردہ در ہنگامی
 کہ حرمت لای بود سرانجام رسد و دیگر ضرورات شدہ سلطان پروہر لشکر ہارا ہلالہ
 گہائی بر آوردہ و رفتہ رفتہ بواسطہ ے اتفاقی سرداران و ہاق انشان و اختلاف را ہالہ
 نامواہ کار نہائی کسید کہ علہ بدشواری پیدا کردہ یکم مطلعہا بدست در نمی
 آمد و کار سپاہ مختل و در ہم شدہ ہنچ گونه کاری از پیش درمت و اسب و شتر و
 دیگر چارہاں صانع شدند و بدست مصلحت وقت صلح کردہ ماسحالعلان قدر نہت
 نمودہ سلطان پروہر لکسرا نہ برہانپور باز گردانید چون معاملہ خوف نہ نہت اس
 بعرفہ و برنشانی را مجموع دولت حواہاں از ہفاق و ے سرانجامی حالتان دانستہ
 در پیہاف عرابی ہدراکہ اسالداشتند اگرچہ اس معنی مطلق باز نمی فکاد عانہ اس
 حدشہ محاطہ راہ نامت تا انکہ عرضداشت حالتان رسید کہ اس حائل و پرنشانی
 تمام از ہاق حالتان دست دادہ یا اس خدمت را باستقلال باز نہاند گذاشت
 ما او را ہدراکہ ظلمندہ اس دواحدہ و نہا شدہ خود را بدنی خدمت بعر فرمودہ
 و سی ہزار سوار معین و مشخص کمک اس بددہ مقرر نہاند داشت تا در عرض در سال
 تمام ولایت ہادشاہی را کہ در ہصرف عہد است مستخلص ساختہ و قلعہ قندہار
 و دیگر قلعاہے سرحد را بقصر ہدہاے درگاہ در آوردہ ولایت ہشاپور را بمر صمیمہ
 ممالک مجربہ سارم و اگر اس خدمت را در مدت مذکور بانصرام درنام از سعادت
 کورنش مستورم بودہ و ے خود را نہ ہدہاے درگاہ نہ تمام چون صحت میان سرداران
 و حالتان مالتجا کشیدہ بود او را در انجا مصلحت بدندم سرداری را حالتان
 تفویض فرمودم و او را ہدراکہ ظلمندم بالفعل سلس ے توحہی و ے التفاتی اندست
 بعد از اس ایچہ ظاہر شود در حور آن مراتب توحہی و ے توحہی نہ عمل خواہد آمد

نزد او فرستند تا بان جماعت صحبت داشته تفرقه و وحشت را از خاطر آنها دور سازد و معامله اینجا را حسب الاستصواب عادل خاں که طریقه دولت خواهی و بندگی اختیار نموده صورت پسندیده دهد و بهمه جهت تفرقه و وحشت را از خاطر دور ساخته و دلّاسه او نموده از الطاف و عنایات بادشاهی او را امیدوار سازد بنابر حصول این مدعا میر مومی الیه را بتاریخ شانزدهم ماه مذکور مرخص ساخته ده هزار روبیه انعام عنایت نمودم و بر منصب سابق قاسم خاں که هزاری ذات و پانصد سوار بود بجهت آنکه بکمک برادر خود اسلام خاں روانه بنگاله گردد پانصدی ذات و سوار افزودم و در همین ایام بجهت تنبیه و قادیب بکماجیت زمیندار و لایت ماندھو که قدم از دایره اطاعت و بندگی کشیده است مهاسنگه پسرزاده راجه مانسنگه را تعیین نمودم که هم بدفع متمردان آن سرزمین قیام و اقدام نموده هم محال جاگیر راجه را که در آن نواحی واقع است عمل نماید بستم ماه مذکور فیلی بشجاعت خاں دیکھنی مرحمت نمودم چون حاکم جلال آباد از خرابی قلعه اینجا عرضداشت نوشته بود حکم فرمودم که از خزانه لاهور آنچه بجهت تعمیر قلعه مذکور درکار باشد بده صرف نماید افتخار خاں در بنگاله خدمات پسندیده بتقدیم رسانیده بود حسب التماس صاحب صوبه اینجا پانصدی بر منصب سابق او که هزار و پانصدی بود اضافه نمودم بتاریخ بیستم و هشتم عرضداشت عبدالله خاں فیروز جنگ مشتمل بر سفارش بعضی بندهاے کار طلب که بهمرای او بدفع رانا مقهور مردود تعیین بودند بعرض رسید چون از همه بیشتر اظهار خدمتگاری و کار طلبی غزنین خاں جالوری نموده بود بر منصب سابق او که هزار و پانصدی ذات و سیصد سوار بود پانصدی ذات و چهار صد سوار اضافه مرحمت نمودم و همچنین در خور خدمت هریک از آن بندها بزبانته منصب سرفراز گردیدند دولت خان که بجهت آوردن تخت سنگ سیاه قبل ازین باله آباد مرخص گشته بود روز چهارشنبه چهارم ماه مهر امده ملاذمت کرد و آن تخت را صحیح و سالم آورد الحق عجایب تخته سنگی است از غایت سیاهی و براقی بسیاری برآنند که از قسم سنگ محک بوده باشد طول آن چهار درعه نیم پاو کم و عرض آن دو درعه و نیم و یک طسو و حجم آن سه طسو بوده باشد اطراف آنرا یسنگ تراش عاھر فرمودیم که ابیات مناسب نقش گردانند و پایاھے هم از آن قسم سنگ بران نصب نموده اند اکثر اوقات بران تخت می نشینم عبدالسیحان بجهت بعضی تقصیرات در بند خانه معتقد بود چون برادران خانعالم ضامن و متعهد کار او شدند او را از قید برآورده بمنصب هزاری ذات و چهار صد سوار سرفراز ساختم و بفوجداری صوبه التباک تعیین یافته جاگیر قاسم خاں برادر اسلام خاں را بدو مرحمت کردم و تربیت خان را بفوجداری سرکار الور فرستادم بتاریخ دوازدهم ماه مذکور عرضداشت خانجها رسید که خانخانان حسب الحکم والا برفاقت مهاتبخاں روانه درگاه گشت و میر جمال الدین حسین که برقتن بیجا پور از درگاه تعیین یافته بود از برهانپور بهمرای و کلاے عادلخاں منوجه

سرانجام ناند مدار دولت می برشمانان خواهد بود محقق ندی کلمات ابله مزب آن
 گول طبعیدن را ما خود منعی ساحله مسخض آنها منسارند که می خسروام و اطرف
 چشم خود را که درونی ار اوقات داغ کرده بود و علامت این بظن درمی آمده است بدن گمراهان
 منمود و منگفت که در بدن تان کتوری در چشم می بسته بودند این علامت نمب ندی
 تدویر و مرتب جمعی از سوار و بناده بر سر او جمع میشوند و حفر بافته نوبه اند ده اصل
 حان در بنده دست است انمعنی را فوری عظم دانسته انلغار می نمایند و دوسه
 ساعت از روز نکشیده گذشته خود را بشهر مفرسانند و پنجم چتر مهتد بسته از راه
 میکنند و شمع بنارسی که در قلعه بود حفر بافته مصطانه خود را در قلعه مفساند
 و عذم که حلو رنرمی آمده فرصت آن نمدهند که دروازه قلعه را نه بدند نانغان
 عداث از راه کهرکی خود را بکنار آب مفرسانند و کشتی دست آورده قصد این میکنند
 که خود را بااصل حان برسانند ن مفسدن بحاطر جمع بقلعه در آمده اموال و اسباب
 اصل حان را باحراره نادشاهی بنصرف در می آورند و جمعی از رفته طلغان بنارلس
 که در شهر و دواخی بودند بر سر او جمع میشوند این حفر در گور کهور بااصل حان
 مفرسد و شمع بنارسی و عداث هم از راه آب خود را مفرسانند و کدناث از شهر می
 آند که این بدنکمی که خود را حفر و منگوند نکعنی خسرو دست اصل حان نکه
 بعصل و کرم الهی و بدولت و اعدال ما نموده توفیق بر سران مفسدان روانه منگردد
 در عرض بنحور خود را بحوالی بنده مفرساند چون حفر آمدن اصل حان بال حر امراده
 و مفسدان مفرسد قلعه را بدی از معینان خود می سپارد و سوار و بناده خود را
 نورک نموده چهار گروه از شهر باسعدال نرمی آند و بنکنار آب می رس خنک منسود
 و ناندک رنو حوروی سلک جمعیت این تده روزگاران از هم پاشنده متفرق منگردد
 و از عادت اضطراب دیگر ناره آن سخت برگشته ناچندس در قلعه ر می آند و
 اصل حان سر دربی او نهاده امان نمدهند ده در قلعه را بود بست مصطربانه
 نگاه اصل حان در آمده ان خانه را فام منسارند و سه بهر دران خانه نوبه رنو حور
 معینان و کعمیناً می کس را برحم نفر صانع مفسارند بعداران که هم اهل او بجهنم
 مدرند خود عاخر و رنوب میشوند امان طلبند فصل حان را می بدند بجهت سکین
 اسی ماه اصل حان در همان روز او را بعصاص رسانند چندی از همراهان او را که رنده
 دست در آمده بودند مهتد منسارند و اسی احتار متعاصب نکدنر بمصامع حلال رسند
 شمع بنارسی و عداث رنکایی و دیگر مفسد داران که در حفظ و حراست شهر و
 قلعه تعصمر نموده بودند ناگروه طلب داشتیم و فرمودم همه را سر و نش تراشند و معحر
 بوشانند و برهر سوار گره بر گره شهر آگزه و نارارها گردانند تا باعاف بدیده و سفر
 دیگران گردد چون دربی انام عراض برور و امرای تعینان دکی و دولت خواهان اصحا
 متعاصب نکدنر رسند که عادل حان بنحانوری العباس و اسدعا دار که مفر
 حبال الدن حش الحو را که مسوع دندان ران دکی بر مول و معل او اعتماد تمام دارند

پنج‌هزاری ذات و سوار و خلعت خاصه سرنواز ساختم و بکشور خان نیز خلعت خاصه و بر اجه کلیان اسب عراقی و همچنین بسایر آمرایان بعضی خلعت و بعضی اسب مرحمت نمودم بفریدون برلاس که بمنصب هزار و پانصد ذات و هزار و سیصد سوار سرنواز بود بدو هزار ذات و هزار و پانصد سوار ممتاز گردید * در شب دوشنبه غره ماه صفر بنابر غفلت خدمتگاران آتش عظیم در خانه خواجه ابوالحسن افتاد تا خبردار شدن و فرو نشاندن آتش اسباب و اشیاء او بهیاری سوخته شد بنابر تعلیمی خاطر خواجه و تدابیر زیانده بار رسیده بود چهل هزار روپیه باو مرحمت نمودیم به سیفخان باره که بر داشته و نواخته می بود علم مرحمت نمودم معزالملک را که بدیوانی کابل تعین یافته بود دوصد ذات و هفتاد و پنج سوار بر منصب سابق او که هزار ذات و دویست هفتاد و پنج سوار بود افزوده مرخص ساختم روز دیگر پهل کتاره مرصع بجواهر قیمتی بخان جهان مرحمت نموده به برهانپور فرستادم * چون بیوه زنی از مقرب خان شکوه نمود که دختر مرا در بندر کهنپایت بزور کشیده بود بعد از مدتی که در منزل خود نگاهداشت چون طلب دختر نمودم چندی گفت که باجل موعود مرده بنابرین فرمودم که این قضیه را تفحص نمایند بعد از جست و جوی بهیاری شخصی را از ملازمان او که باعث و بانی این امر تعدی بود سیاست رسانیدم و نصف منصب مقرب خان را کم کرده بان ضعیفه ستم رسیده مدد معاش و خرجی راه مرحمت کردم چون در روز یکشنبه هفتم ماه قران نهمین واقع شده بود تصدقات از طلا و نقره و سایر فلزات و اقسام حیوانات بفقرا و ارباب حاجات مقرر نمودم که در اکثر ممالک مسترسه تقسیم نمایند شب دوشنبه هشتم شیخ حسین سرهندی و شیخ مصطفی را که بعنوان درویشی و کیفیت و حالت فقر مشهور و معروف بودند طلبیده صحبت داشته شد و رفته رفته مجلس بسماع و وجد گرمی تمام پیدا کرد خالی از کیفیت و حالت نبودند بعد از اتمام صحبت بهریک زرها داده مرخص ساختم چون مکرر میوزا غازی بیگ ترخان بجهت سامان از وقت قندهار و ماهیانة بر قندازان قلعه مذکور عرض داشت نموده بود فرمودم که دو لک روپیه از خزانه لاهور روانه قندهار سازند * بتاریخ ۱۹ ماه اردی بهشت سنه ۵ جلوس مطابق ۴ صفر در پٹنه که حاکم نشین صوبه بهار است امر غریب و حادثه عجیب روداده افضل خان حاکم صوبه آنجا به گورکھ پور که بتازگی بجایگزین او مقرر گشته بود و از پٹنه تا آنجا شصت کروزه مسافت است متوجه می شود و قلعه و شهر را بشیخ بنارسی و غیاث زین خانی دیوان آنصوبه و جمعی دیگر از منصبداران می سپارد و بگمان آنکه درین حدود غنیم نیست خاطر از محافظت قلعه و شهر چنانچه باید جمع نمی سازد بحسب اتفاق در همین ایام قطب نام میبهره از مردم اوچیه که خلقت او سرشته فتنه و فساد بود بزنی درویشان و لباس گدایان بولایت اوچینه که در نواحی پٹنه واقع است در می آید و مردم آنجا که از مفسدان مقرر اند آشنائی پیدا کرده اظهار میکنند که من خسرو ام که از بندی خانه گریخته خود را بدین حدود رسانیده ام اگر بمن همراهی نموده در مقام امداد و اعانت شوید بعد از آن که کاری

امتداد او وحشتی عظیم شده بر سر او حاضر شدم اکثری را مطلقه شد که مگر سرع او را حادث گشته است اطلاعات که در خدمت حاضر بودند مصطوبانه در پی تشخیص و دیدن نص و حاضر ساختن دوا شدند هر چند دست و پا زدند بحال نیامد او خود در مرتبه اول که افتاده بوده است حال بحال امنی تسلیم نموده چون بدن می الحمله حرارتی داشت گمان می نمودند که شاید حای باقی بوده باشد بعد از اندک زمان طاهر شد که کار ارکار گذشته موقوفه است او را از مجلس مرده برداشته بمنزل و مقامش بردند اسی قسم مرده ای تا حال مشاهده نشده بود مدعی بخت کس و دمی او بفرزدانش فرستادم و صبح او را بدلهی نقل نموده بگورخانه آنا و احدادش مدون ساختند روز جمعه بسمت و یکم کشور حال که به منصب هزار و پانصدی سرورار بود به دوهزاری دات و سوار سرورار گردند و عنایت اسپ عزامی از طوبله حاصه و خلعت و فیل حاصه بخت حیت نام دوازش یانده بخدمت موجداری ملک اوچه و تقدیه و تادیس متمردان انحدود مرخص گشت باز بد نگلی بخلعت و اسپ معمار گردیده با برادران بهمراهی کشور حال حکم شد فیل از حلقه حاصه عالم گمان نام بخدمت الله حواله نموده بخت راحه مانسنگه عنایت کرده فرستادم بکیسوداس مارو اسپ حاصه به نگاله مرحمت کرده شد بمرحان حاکم دار حلال آناه ماده فیل شفقت شد درسی انام امتحار حال فیل نادره از نگاله پیشکش فرستاده بود چون پسند خاطر می گشت داخل میدان حاصه ساختم احمد بیگ حال که بسرداری لشکر بدکش معین است بدادر بیکو خدمتیها با وزندان باصافه منصب سرورار گشته منصب حاصه او را که دوهزار دات و هزار پانصد سوار بوده پانصدی دیگر بردات او اصابه مرحمت شد تحتی طلایی مروض کاری بخت سر بدج پرور که نه لعل و مروارید تزیین یافته بود به بخت و پیکر از روبه قیمت شد بخت جانجهان بدست حدیس پسر سرورار حال به برهانبور عنایت کرده فرستادم * درسی روزها طاهر شد که کوکب بسر قمر حال به سداسی اشنائی پیدا کرده و رفته رفته سخندان او که تمام کفر و رذله است در مذاق ان جاهل حاکمه عداللطیف بسرنقیس حال و شرف عم رادهاے خود را درسی صلاحت با خود شریک ساخته بوده است چون اید معنی شکا تھ شد بمرور اندک ترسایش چند مقدمه خود ها مدکور ساختند که دگران گزاهیت تمام داشت تادیس و تقدیه ان را لازم دانسته کوکب و شرف را بعد از شلاق مقند و مقدوس ساختم و عداللطیف را یکصد دره حد فرمودم که در حضور روند اسی تقدیه حاص بخت حفظ شریعت بوده نادیر جاهلان امثال اسی امور هوس نکند و او دو شده نیست و چهارم معظم حال بدلهی مرخص شد تا متمردان و معسدان ان نواح را گوشمال دهد شباعت حال بدلهی ده هزار روبه مرحمت شد شیم حس در شنی را که بخت مردن فرامی به نگاله و مرجمتهای که بهریک از امرای انصوبه واقع شده بود حکم کرده بودم مرخص ساختم اسلام حال را نظر برتر بردات و خدمات شایسته منصب

که پانصدی ذات و درصت سوار باشد ممتاز گشته بعنايت علم سرباندي يافت و بجاگير سابق خود مرخص گرديد و بکشور خان و فريدون خان برلاس نيز علم مرحمت شد و بیک زنجير فيل فوج بجهت افضل خان حواله پشوتی پسر او شد که برای پدر خود ببرد بخواجه حسين که از نوابر خواجه معين الدين چشتي است بمقتاد نيمه ساله هزار رويده عنايت نمود يوسف زليخا بنظر ملا مير علي ممتور و مذهب جلد طلا در غايت تکلف و صفا که هزار مهر قيمت داشت خانسانان پيشکش فرستاده بود معصوم و کيل او آورده گذرانيد تا روز شرف که انتهای صحبت نوروز است هر روز پيشکش چندی از امرا و بنده درگاه بنظر ميگذشت و از نفايس پيشکش هر کس آنچه پسند خاطر مي افتاد قبول نموده نغمه را باز مي داد * روز پنجشنبه ۱۳ مطابق ۱۹ فروردین ماه که روز شرف و خرمي و خوشحالي حضرت نير اعظم است فرمودم که مجلس جشن ترتيب داده از اقسام مکيفات حاضر سازند و با امرا و ساير بندهای درگاه حکم شد که هر کس که خواهد بشواهدش طبيعت مکيفی اختيار کند اکثر شراب و چنده مفرح و بعضی از افیونات آنچه خواستند خوردند مجلس شگفته گشت جهانگير قلینان از گجرات یک تخت نقره منبت و مصور بروش و ساخت تازه پيشکش فرستاده بود بنظر گذشت و بمهاسنگه نيز علم شفقت شد * و در ابتداء جلوس مکرر حکم کرده بودم که من بعد هيچ کس خواجه سرا نکند و خورد و فروخت نشود و هر کس که مرتکب اين عمل گردد گنهگار باشد درينولا افضل خان چند از ان بدکاران را بدرگاه از صوبه بهار فرستاد که بدی عمل شذيع قيام نموده اند آن بے عاقتان را فرمودم که در حبس مؤبد نگاهدارند * در شب پنجشنبه دو آردهم امر عجيب و قضيه غريب رويداد جمعی از قوالان دهلي سرود در حضور ميگفتند و سیدی شاه بروش تقليد سماع مي نمود و این بیت مير خسرو

هر قوم راست راه دينی و قبله گاهی * من قبله راست کردم بر سمت کج کلاه
ميانخانه این سرود بود من حقيقت اين بيت را تفحص مي نمودم که ملا علي احمد مهربان که در فن خود از بے نظيران عصر و عهد بود و نسبت خليفه و خدمتگاري قدیم داشت و در آيام خورد ساليها که سبق پيش پدر او ميخواندم پيش آمده چنين نقل کرد که من از پدر خود شنیده ام که روزی شيخ نظام الدين اوليا کلاهی بر گوشه سرنهاده در کنار آب چون باله پشت بامي تماشاے عبادت و پرستش هندوان مي نمودند درين اثنا امير خسرو حاضر ميشود شيخ متوجه شده مي فرمايند که اين جماعت را مي بيني و اين مصرعه را بر زبان جاري ميسازند

* هر قوم راست راهی دينی و قبله گاهی *

امير بے تأمل از روى نیاز مندي تمام شيخ را مخاطب ساخته مصرع ثاني را

* من قبله راست کردم بر سمت کج کلاه *

مي خوانند ملا مشارالیه چون سخن را بدین جا رسانيد و کلمه آخر مصرع ثاني که بر سمت کج کلاهی بر زبانش جاري شد حال برو متغير گشته بخودانه افتاد و مرا از

پیشکش مقرر گشت نه سارنگدو که نه نردن فرامینی نه لسکو طهر اثر دکی تعینی یافته بود
 نسبت برور و بهر یک از امرات ترک حاصه سوار ساحتم شعیخ حسام الدین پسر عاریجان
 مدحسی که طریقه درسی و گوشه سیدنی اختیار نموده هزار رویه و مریه شال شصت
 نمودم روز دیگر نوروز بقصد شکار شتر سوار شدم سه شیر و درو یکی ماده شکار شد ناحد باینکه
 آثار حالات ظاهر نموده بسدر در آمده بودند انعام ها داده نراند. تی ماهیانه سرفراز
 ساحتم ندرایم بست ششم ماهه کور اکثر روز ها سکار بیله گاوها مشغولی داشتم چون
 هوا رو نگر می بهاک و ساعت داخل شدن آگوه نردنک رسید بحالت روف ناس توجه نموده
 چند روز دیگر دران نواحی شکار آهو نمودم روز ششمه عریه محرم سنه ۱۰۱۹ روف حواص
 که روف ناس آنان کرده اوست پیشکسی که ترتیب داده بود بنظر گذارند آنچه
 حوش آمد درجه قبول نامت نعمه نایم او مقرر گشت در همین انام سارند
 ننگی و نردن او که از صوبه ننگال آمده بودند سعادت کوریش سرور را گشتند
 سد آدم ولد سید قاسم نارهه ندر که از احمد آنک و گجرات آمده بودند سعادت
 امداد نامت و یک رجستر فعل بدسکس گذارید فوجداری صوبه ملقان از تعبیر
 تاج حان نه ادول بی اورنگ مرحمت شد دوشده سنه ۵ نرول احلال درایع مذاکر
 که در نردنی شهر است واقع شد صبح ان که ساعت دخول شهر بود بعد از گذشتن
 یک بهر دو گهری سوار شدم و تا اقتداسه معموره بر اسپ سوار می نموده چون سواد شهر
 ظاهر گشت نسبت آنکه حلاق از دور و نردنک تواندید سوار می بیل اختیار کردن و از
 هر دو طرف راه ررافسان بعد از دو بهر دو وقتیکه ملحمان اختیار نموده بودند نمدار می
 و حور می بدولت خانه همانور داخل شدم بدو رسم مقرر آیام نوروز فرموده بودم که
 دولخانه را آئین بخته نارکلهای آسمان تمثال استفاده کرده بودند بعد از ملاحظه آئین
 حواحه حمال بدشکسی که ترتیب داده بود از نظر اشرف گذارید آنچه از هر حدس
 و هر رسم از حواهر اقمسه و امتعه پسند خاطره گری کردند قبول فرموده نعمه را نایم
 او مقرر داشتم مسرفان شکار فرموده بودم که مجموع حانورای که از روز سر آمدن تا نازیم
 دخول شهر شکار شده باشد معروض دارند درسی وقت نعرض رسانیدند که در مدت پنجاه
 و شش روز یک هزار و سیصد و شصت و دو حانور حاندار از چرند و پرند شکار شده
 هفت عدد شتر بیله گا و بر ماده هفتاد راس آهوه سفا پنجاه و یک راس سانر
 حانوران از ماده آهو و برکوهی و روح و غره حسدک و دو راس کلنگ و طائس و سرحاف
 و سانر حانوران برنده یک صد و بیست و نه قطعه شکار ماهی یک هرا و بیست
 و سه عدد روز جمعه هفتم مقرب حال از ندر کهنیاست و سورت آمده سعادت ملازمت
 در نامت حواهر و مرصع آلات و طریقه های طلا و نقره کار رنگ و دیگر نغاس و تحفه های
 نر مکر و داده و علام حششی و اسپان عربی و از هر قسم چتری که بخاطر رسیده آورده بود
 چنانچه در عرض دویم ماه تحفه های او از نظر گذشت و اکثر موافق مرضی خاطر ما بود
 درسی روز صعدر حان که معصب هرازی ذات و پانصد سوار سرفراز بود نراند تی منصب

از غایت اعراض فرمودم که جلو دار را همانجا بکشند و پای کهاران را بریده و بر خر سوار کرده گرداگرد اردو بگردانند تا دیگری این جرات نکند بعد ازاں شمار کفان بر اسب شکار باز و جره کرده بمنزل آمدم روز دیگر ذیل کاؤ کلانی را بقراولی اسکندر رمبی به بندوق زدم و او را بمنصب سیدی ذات و پانصد سوار از اصل و اضافه سرفراز ساختم روز جمعه بیست و چهارم صفدر خاں که از صوبه بهار آمده بود بسعدت کورنش سر بلندی یافت یکصد مهر نذر و یکقبضه شمشیر و پنج فیل ماده و یکی نر پیشکش گذرانید فیل نر مقبول افتاد در همین اثنا یاد کار خواجه سمرقندی از بلخ آمده ملازمت نمود و یک جلد مرقع و چند سراسپ با دیگر تحف پیشکش گذرانید و بشلعت امتیاز یافت روز چهارشنبه ششم ذی حجه بمعز الملک که از خدمت بخشیکری لشکر انا مقهور تغیر یافته بود بیمار و خراب ملازمت نمود * در چهاردهم ماه مذکور عبدالرحیم † خورا باوجود تقصیرات کلمی گناهان او را عفو فرموده بمنصب یوزباشی و بیست سوار سرفراز ساختم و فرمودم که بشمشیر رفته باتفاق بخشی انجا مسئله مردم قلیصخاں را و سایر جاگیرداران و اریماقات نوکرو غیر نوکر دیده طومار واقعی بدرگاه آورد کشور خاں ولد قطب الدین خاں از قلعه رهناس آمده سعادت خدمت و کورنش دریافت *

جشن نوروز پنجم از جلوس همایون

روز یکشنبه بیست و چهارم ذی حجه بعد از دوپهرو سه گهری حضرت نیر اعظم به برج حمل که خانه شرف و سعادت است تحویل نموده و درین ساعت فیض بخش در مقام باک بهل که از مواضع پرگنه باری بوده باشد مجلس نوروزی ترتیب داده بسنت پدر بزرگوار مبر تخت جلوس نمودم صباح آن که روز نوروز عالم افروز بود مطابق غره فروردین ماه سنه پنجم جلوس در همین مقام بارعام داده جمیع امرا و بندهاے درگاه سعادت کورنش تسلیم مبارکباد سرفراز گشتند پیشکش بعضی امرا از نظر گذشت خان اعظم یک دانه مروارید که بپهار هزار روپیه قیمت شده بود گذرانید و میروان صدر جهان بیست و هشت دست جانور شکاری از باز و جره و دیگر تحف بنظر گذرانید مهابتخان دو صندوقچه کارفرنگ که اطراف انرا به تخته هاے بلور ترتیب داده بودند چنانچه هرچه در درون آن نهاده میشد از برون بنوعی می نمود که گویا هیچ حبابی نیست پیشکش نمود کشورخان بیست دو زنجیر فیل از نرو ماده پیشکش گذرانید همچنین هر کس از بندهاے درگاه تحفه و پیشکش که داشتند گذرانیدند نصرالله پسر فتح الله شربتچی به تحویل داری

† این همان عبدالرحیم است که وفات خسرو نموده همه جا همراه او بود و بعد از گرفتاری بموجب حکم در پوست خر کشیده بودند چون عمرش باقی بود ازاں مهلکه نجات یافت و از بند خلاص شده دو بندگان حاضر می بود و خدمت میکرد تا رفته رفته بر مهربان شدند *

حسب الإلتباس او نماند فرستاد او را روانه گرداند و لکنو نددت که در زمان حصرت
 عرش آشدانی از جانب عادل خان همراه پندکش او آمده بود او را هم همراه خان جهان
 رحمت فرموده اسب و خلعت و زر عنایت کرم و از امرا و لکونان ده همراه
 عبدالله خان بخدمت دفع رانای معهور تعین بودند مثل راحه فرستادند
 و شجاعت خان و راحه نکو محنت و عدو با چهار پنج هزار سوار کمک فرزند خان جهان
 تعین شدند و معتمد خانرا بعد از فرستادم که آن مردم را سراولی کرده در او حلی
 خان جهان همراه سازد و از مردم در خانه شش هفت هزار سوارا مسلح سبب حین باره
 و حاجی بی اورنگ و اسلام الله عرف برادر رانای مبارک عرف که ولایت حقو و در قبول
 و آن بوجی در بصره دارد و دیگر مقصد از آن و برندگان همراه او ساکنم و در وقت
 و حصص هر یک را با صافه منصوب خلعت و مدد خرج سرورار نموده و محمدی بنگ
 و انجسی لکسر ساخته ده لک رزیده مقرر کرده ده همراه سازد ده برادر اسب خاصه
 و ده خان جهان و دیگر امرا بدهای که تعین نامده انصونه بودند خلعتها مرحمت
 نمود فرستادم و بعد از انعام این امور بعد شکار از شهر فرامدم و هزار رزیده بمنور علی
 اکثر عدالت شده چون فصل ربیع رسیده بود ملاحظه آنکه مدد از غنور لشکر نقصان
 دمر و عاف رعایا نرسد و با وجود آنکه موز ساول را با جمعی از اجدادان بجهت مدد
 رعایا تعین نموده بودم و چند روز را حکم کردم که منزل بمنور ملاحظه پائمالی نموده
 عوص نقصان که برزاعنها نرسد رعایا را مدد نداشت و ده هزار رزیده بدختر خان جهان
 کوچ داد مال و هزار رزیده بعد الرحمن هر مدد خرج گونان و هزار رزیده بعاچای دکنی
 مرحمت نمودم و از آنهم خنجر خان برادر عدل الله خان از اصل و اصافه ده منصب هراری
 داد و ناصد سوار و بهادر خان برادر دیگر بمنصب مستند داد و سه صد سوار سرورار
 گشتند درین روز دو آهو شایخ داد یک آهوه ماده شکار شد در ستردهم یک اسب خاصه
 بخان جهان مرحمت نمود فرستادم بدفع الرمان پسر منورا شاهرخ را ده منصب هراری
 داد و ناصد سوار سرورار ساخته پنج هزار رزیده مدد خرج عنایت کردم و بهمهراهی
 خان جهان بخدمت دکنی حصص نامت درین روز دو آهو در و سه آهو ماده شکار شد
 چهار شده دهم یک بدل گاؤ ماده و یک آهوه ماده ده بدوی ردم در نازدهم یک بدله
 گاؤ ماده و یک چهلکاه ده بدوی رده شد در هفدهم ماده دو قطعه لعل و یک دانه
 مر ازید جهانگیر علیخان از گجرات و امین دایم مرصع کاری که مقرب خان از بندر
 گهندانت فرستاده بود بنظر گذشت بنسب یک شتر ماده و یک بدله گاؤ ده
 بدوی رده شد و بیچه همراه ماده هفت بودند بجهت اندوهی جنگل و بختاری
 دخت از نظر نماند گشتند حکم شد که بعضی نموده بدست در آورند چون
 بمنور رسیدم یکی از شتر بیچه را در دهرم آورده از نظر گذرانند و روز دیگر بیچه دوم را
 بهانجان گرفته حاضر ساخت * بدست دوم در وقتیکه که بدله گاؤ را بعا بونی رده
 در دکن ساخته بودم ناگاه حلو داری و دو کهار طهر شدند و بدل گاؤ رم حورده بدر رفت

از روز مانده ماه آغاز گرفتن نمود مرتبه بمرتبه تمامی جرم او منتخف گشت و تا پنج گهزی شب گرفته بود بجهت دفع نحوست آن خود را بطلا و نقره و پارچه و غله وزن نموده اتمام حیوانات از فیل و اسب و غیره تصدق نمودم قیمت مجموع پانزده هزار روپیه شد فرمودم که بمسئقتان و فقرا قسمت نمودند * در بست و پنجم دختر را میچند بندبیل را بالتعاس پدر او بخند متگاری خود گرفتم و بعیر فاغل برادرزاده میرشریف که بفوجداری قبوله و انحدرد مقرر شده بود یک فیل عنایت نمودم و عنایت الله بخطاب عنایت خانی سرفراز شد چهارشنبه غره ذی قعدة بهارچند بمنصب پانصدی ذات و سیصد سوار ممتاز گشت و یک قبضه کبوه مرصع بفززند بابا خرم مرحمت شد ملا حیاتی را که پیش خاننشان فرستاده بعضی سخنان زبانی که مشعر بر انواع مرحمت و شفقت بود پیغام داده بودم آمد و یک قطعه لعل و دو مروارید که خاننشان بدست او فرستاده بود تخمیناً بست هزار روپیه قیمت داشت آورده گذرانید میرجمال الدین حسین که در برهانپور بود و بحضور او را طلب داشته بودم آمده ملازمت نمود دو هزار روپیه بشجاعت خان دکهنی مرحمت شد در ششم ماه مذکور پیش از آنکه پرویز به برهانپور برسد عرض داشت خاننشان و امرا رسید که دکهنیان جمعیت نموده در مقام نساد اند چون معلوم شد که باوجود تعین پرویز و لشکر که در خدمت او رفته و مقرر شده هنوز بدهد و کمک احتیاج دارند بخاطر گذرانیدم که خود متوجه شوم و بعنایت الهی خاطر از آن مهم جمع نمایم درین اثنا عرض داشت آصفخان هم آمد که توجه حضرت باینجانب لائق دولت روز افزون است و عرض داشت عادل خان بیجاپوری رسید که اگر یکی از معتمدان درگاه باینطرف مقرر شود که ملتمسات و مدعیات خود را باو بگویم تا او بعرض اقدس رساند امید هست که باعث صلاح حال این بندها گردد بنابراین مقدمات با امرا و دولتشو اهان کنکاش نمودم تا هرکس را که آنچه بخاطر رسد عرض نماید فرزند خالجهار بعرض رسانید که باوجودیکه چندین امرا معتبر بجهت تسخیر دکن مرخص شده باشند توجه حضرت به نفس نفیس ضرور نیست اگر حکم شود بنده هم بملازمت شاهزاده بروند و اینخدمت را در ملازمت ایسأل انشالله تعالی بتقدیم رساند همه دولت خواهان را این سخن معقول و پسندیده نمود با آنکه هرگز جدائی او را بخاطر قرار نداده بودم چون مهم کلانی بود بالضرور رضا دادم و فرمودم بمجرت آنکه مهمات آنجا صورت یابد بے توقف متوجه ملازمت شود و زیاده از یکسال در استدود نباشد روز سهشنبه هفدهم ذی قعدة اختیار رخصت او بود خلعت خاصه زرد دوز و اسب خاصه بازین مرصع و کمر شمشیر مرصع و فیل خاصه مرحمت فرمودم و تومان توغ هم مرحمت شد و فدائی خان را که از بندهای صاحب اخلاص است خلعت و اسب و مدد خرچ لطف نموده بمنصب هزاری ذات و چهار مد سوار از اهل و اضافه سرفراز ساختم و همراه خان جهان تعین نمودم که اگر کسی را نزد عادل خان

شد در دہم ماہ مذکور میلے نشاء بیگ پوری مرحمت کردم و اسلام اللہ عرف کہ از حوادل قرار دادہ عرف است از حویشال مدارک حاکم در قول بدائر توجہی کہ ارشاد عداس در خاطر او قرار گرفته بود ملازمت می آمد اورا نواخته منصب چہار صدی دات و در نہت سوار سرفراز ساحتم * محدوداً موج دیگر کہ یکصد و دود و سہ مفصلدار و چہل و شش نفر احدی بودند از عقب پورہ خدمت دکی فرستادہ شد و پلخاہ زاس اسپ بزر حوالہ دکی از مدہاے درگاہ شد کہ نہ پورہ رساند در روز جمعہ سیر دہم مضمونے تکاطر رسید وانی عزل در سلک نظم درآمد

می چون کم کہ تیر عمت نہ حکمرسد * تا چشم نارسیدہ دیگر بردگر رسد مستفادہ می حرامی و مست تو عالمی * اسند میکم کہ مداد نظر رسد در وصل دوست محتم و در ہجر بقرار * داد از چینی عمی کہ مرا سر برسد مدہوش گسہ ام کہ بیوم رد وصال * دران ازان زمان کہ مرا اس حشر رسد وقتا ببار و عجر چہا دیگر ہر سحر * امید آنکہ شعلہ نور اثر رسد روز یکشنبہ پانزدہم پلخاہ ہزار رویدہ ساچی بخانہ مدیہ مظفر حسن مرزا پسر سلطان حکشی مرزا اس بہرام مرزا اس شاہ اسمعیل صفوی کہ بخت فرزند حرم حواسنگاری شدہ بود فرستاد و در ہفدہم ماہ مدارک خان شیروانی نہ نصت عزاری دات و سیصد سوار سرفراز گردید و پلخہزار رویدہ بزر باو مرحمت شد و چہار ہزار رویدہ بخاچی ے اوریک عدالت شد در بست و دوم یکقطعه لعل و یکدادہ مروارید شہرناہ شفت شد یکس لک رویدہ مدد خرچ گوناں بجماعہ اوساقت کہ خدمت دکی تعن یافتہ بودند دادہ شد و دو ہزار رویدہ بخرچ رنگ مصور کہ ارے ندان عصر است لطف نمود چہار ہزار رویدہ بخت خرچ بانا حسن اندال فرستادہ شد و ہزار رویدہ حوالہ ملا علی احمد مہرکی و ملا روز بہاں شفراری نمود کہ در عرس حضرت شیخ سلیم بروسہ انشان صرف نمایند و یک میل نہ محمد حسن کاتب و ہزار رویدہ بحوالہ عدد الحق انصاری مرحمت شد نہ ہوا بیاں حکم کردم کہ منصب مرتضی خان و مطابق پلخہزاری دات و سوار اعتبار نمودہ حاکم تخواہ دہد نہ ہوا رادہ بہار بچند قانون گوی سرکار آگرہ حکم کردم کہ ہزار پیادہ از زمینداران آگرہ سامان نمودہ وہ ہذ نہ ہزار دادہ ندکی ہر پورہ ہر و پنج لک رویدہ دیگر بخت مدد خرچ پورہ مقرر گشت روز پنجشنبہ چہارم شوال اسلام خان منصب پلخہزاری دات و سوار سرفراز گردید انول ے اوریک منصب یکہزار و پانصدی و طفر خان منصب دو ہزار و پانصدی امتیاز یافتند در ہزار رویدہ نہ ندع الزمان پسر مرزا شہرح و ہزار رویدہ نہ بہدان مصر مرحمت شد و حکم کردم کہ نقارہ بجمعی مرحمت شود کہ بلہ منصب انہا بروسہ ہزاری و بالاتر رسدہ باشد پلخہزار رویدہ دیگر از روز بخت تعمیل بانا حسن اندال و عمارے کہ در الحاق واقع است حوالہ انوالوفا پسر حکم انوالفتح شد کہ اہتمام نمودہ بل و عمارات مذکور را در عایت استیضام نہ انصرام رساند * روز شدہ سیر دہم چہار گہری

نومویدم در چهارم ماه سیصد و هفتاد نفر سوار احدی بکمک لشکر رانا بهمراهی عبدالله خان مقرر گشتند یکصد راس اسب نیز از طوایل سرکار فرستاده شد که بهرکس از منصبدار و احدی که علاج داند بدهد * در هفتادم یکقطعه لعل که قیمت آن شصت هزار روبیه بود به پرویز عنایت کردم و یکقطعه لعل دیگر با دو سروراید که نیمی از چهل هزار روبیه می ارزند بخورم مرحمت شد روز دوشنبه بیست و هشتم جنگاها بمنصب پنج هزاریدات و سه هزار سوار سرفراز گردید و در هشتم ماه رجب رأی جیسنگه بمنصب چهار هزار و ذات و سه هزار سوار سربلندی یافت و بخدمت دکن مرخص گشت روز پنجشنبه نهم شاهزاده شهریار از کجرات آمده ملازمت نمود روز سه شنبه چهاردهم فرزند پرویز را بخدمت تسخیر ملک دکن رخصت نمود خلعت و اسب خامه و فیلیخامه و کمر شمشیر و خنجر مرصع عنایت شد و سرداران و امرائی که بهمراهی او تعیین یافته بودند بقدر مرتبه و حالت خود هر یک بعنایت اسب و خلعت و نعل و کمر شمشیر و خنجر مرصع خوشدل و سرفراز گردیدند هزار نفر احدی در ملازمت پرویز بخدمت دکن تعیین نمودم در همین روزها عود داشت عبدالله خان آمد که رانای مقهور را در کوهستان در جاهای قلب تعاقب نموده چند زنجیر فیل و اسباب او بدست افتاد چون شب در آمد جانی بهنگ پاییدون بده بدر رفت چون کار را برو تنگ ساخته ام عنقریب گرفتار خواهد شد یا بقتل خواهد رسید خان مذکور را بمنصب پنج هزار و ذات سرفراز ساختم و تصدیق مروارید که بده هزار روبیه می ارزند به پرویز عنایت شد و چون ولایت خاندیس و برار بغرزد مشارالیه داده شده بود قلعه اسیر را هم بدو مرحمت کردم و سیصد راس اسب بهمراهی او مقرر گشت که باحدیان و منصبداران و بهرکس که لایق عنایت باشد بدهد در بیست و ششم سیف خان باره بمنصب دو هزار و پانصدی ذات و هزار و سیصد و پنجاه سوار سرفراز گردیده بخدمت فوجداری سرکار حصار مقرر گشت روز دوشنبه چهارم شعبان یک زنجیر فیل بوزیر خان عنایت شد * روز جمعه بیست دوم حکم نومویدم که بنگ و بوز که منشأ فساد کلی است در بازارها تفرشند و قمار خانها را برطرف سازند درین باب تاکید تمام نمودم * در بیست و پنجم شیرینی از شیرخانه خاصه آوردند که بگو جنگ اندازند مردم بسیار بیجهت تماشا ایستاده بودند جماعه از جوگیان هم بود شیر به یکی از جوگیان که برهنه بود بطریق بازمی نه از روی غضب متوجه شد او را بر زمین انداخت و چنانکه بماده خود جفت میشود بهمان طریق بالای جوگی برآورد و جذبیدن گرفت و روز دیگر هم همان طور حرکت نمود چند نوبت این حرکت ازو بوقوع آمد چون تا غایت چنین امری دیده نشده بود و غریبت تمام داشت نوشته شد در دوم شهر رمضان غیاث خان حسب الالتماس اسلام خان بمنصب هزار و پانصدیدات و هشتصد سوار سرفراز گردید فریدون خان برلاس را بمنصب دو هزار و پانصدیدات و دو هزار سوار ممتاز ساختم هزار توپچه طلا و نقره و هزار روبیه در روز تحویل حضرت نیراعظم به برج عقرب که باصطلاح هذدوان سنکرات میگویند تصدق نمود

جشن نوروز چهارم از جلوس همایون

تحويل حضرت پير اعظم فيض بخش عالم به سر حمله شده چهارم دي حجه
 سده ۱۰۱۷ هجري اتفاق افتاد و نو روزگيتي امور مدياري و مرعي آغار شد روز جمعه
 پنجم محرم سده ۱۰۱۸ حکم علی و فات يامت حکيم ب نظر بود از علوم عربيه بهره
 تمام داشت شرحی بر قانون در عهد خلافت والد بزرگوارم تاليف نموده است کدش بر
 هميش روانتي داشت چنانچه صورت او بر سير و کسی نوداتي محمداً و مدناط و
 شيرالقدس بود در بيستم صفر مرزا بر حوردار را سخطاب خان عالم سرور ساحتم از دواحي
 قتيپور هندوانه آوردند که نامی کلاسی تاحال دیده نسيده بود فرمودم که بوزن در آوردند
 سي وسه نيم سير کشيده شد * روز دوشنبه نودهم ربیع الاولی مجلس ورن قمری در خانه
 والد بزرگوارم ترتيب يامت پاره ازان روزمراتی که دران روز جمع گشته بودند قسمت شد
 چون ظاهر گردید که بجهت نظام سلطنت و سر انجام مهمات مونه دکن ضرور است که
 یکی از شاهزاده ها را روانه سارن ندانان سخطور سيد که فرزند پرويز را ناید فرستاد فرمودم
 که سامان فرستادن او نموده ساعت رخصت تعين نمايند * مهلتان را که بخدمت
 سرداری لشکوراناس مقهور تعين بود و بمصلحت بعضی خدمات حضور بدرگاه طلب داشته
 عبدالله خان را سخطاب پيرور جنگي سرور ساختن معوض او تعين نمودم و عبدالرزاق
 بخشي را فرستادم که بجمع ميصدازان ان لشکر حکم برساند که اگر گفته حامد کور پيرور
 بروقه شکرو شکايت او را عظم موثر شناسند در چهارم حمادی الاولی یکی از برادران
 که قبله مقرر اند بر حصی بطور گذرايند که بطريق بر ماده پستان داشت و مقدار يک
 بناله قهوه حوری هر روز شش مندان چون شیراز نعمتهای الهي است و ماده پرورش
 بسيار از حيوانات است ان امر عرب را شگون خوب دانستم ششم ماه مذکور حرم
 پسر حال اعظم را منصوب در هزاری دات و هزار و پانصد سوار سرور ساختن
 حکومت و ادارتي ولایت سورتی که بخوبی مشهور است فرستادم حکيم صدر را به
 منصب پانصدی دت و سی سوار مختار ساخته به خطاب مسيح الزمانی نامور
 گردانيدم در شانزدهم کمر شمشير مرصع دراجه مادننگه فرستاده شد در بستان دوم
 بستان اک روپيه بجهت مدد خرج لشکر دکن که بهمهراهي پيرور تعين يافته اند تحويل
 حرايجي عليکده نموده پنجم اک روپيه ديگر بجهت مدد خرج پيرور مقرر گشت روز
 چهارشنبه بستان و پنجم جهاندار که قبل اربن بهمهراهي قطب الدین خان کوکه ولایت
 دنگاله تعين يافته بود آمده ملازمت نمود بواقعی معلوم می شد که او محمود ما در
 راک است چون حاضر متعلق به سامان دکن بود بقراب عره حمادی الاحمر اميرالاسرا را پير
 بخدمت مذکور تعين نمودم بعبادت خلعت واسپ سرور گردید کرمچند پسر
 هگدانه را منصوب در هزار دات و هزار و پانصد سوار ساخته بهمهراهي پيرور مقرر

مجملاً پانزده لک روپيه که موازي پنجاه هزار تومان رايج ايران و چهل و پنج لک خاني مطابق زر توران بوده باشد خرچ ايس عمارت عالي را بمن شنوانيدند * روز يکشنبه بيست و سوم بخانه حکيم علي بتماشاي حوضي که مثل ان در زمان حضرت - عرش اشيايي در لاهور ساخته بود با جمعي از مقرران که اس حوض را ندیده بودند رفتم حوض مذکور شش گز در شش گز است و در پهلوي حوض خانه ساخته شده در غايت روشني که راه باں خانه هم از درون آب است و اب از اس راه بدرون در نمي ايد ده دوازده کس در انخانه صحبت ميداشتند از نقد و جنس آنچه در وقت او گنجيد پيش کش نمود بعد از ملاحظه خانه و در آمدن جمعي از نزديکان بدانجا حکيم را به منصب دوهزاري سرفراز ساخته بدولتخانه معاونت نمودم روز يکشنبه چهار دهم شعبان خان خانان به عنايت کمر شمشير مرمع و خلعت و فيل خاصه سرفراز گرده بخدمت دکن مرخص شد و راجه سورج سنکه که از تعيينات خدمت مذکور بود بمنصب سه هزار ي ذات و دو هزار سوار ممتاز گرديد چون مکرر بعرض رسيد که از برادران و ملازمان مرتضي خان آزار بر آيا و سگنه احمد آباد گجرات ميرسد و ضبط خويشان و مردم خود بواجبي نميتواند کرد صوبه مذکور را ازو تغير نموده باعظم خان مرحمت نمودم و مقرر شد که خود در ملازمت بوده جهانگير قليخان پسر کلان او به نيابت او روانه گجرات گردد و منصب جهانگير قليخان از اصل و اضافه به سه هزار ي ذات و دوهزار و پانصد سوار مقرر گرديد و حکم شد که باتفاق موهن داس ديوان و مسعود بيگ همداني بخشي مهمات صوبه مذکور را فيصل ميدهد باشند موهن داس بمنصب هشتصدي ذات و پانصد سوار و مسعود بيگ سه صدي ذات و يکصد و پنجاه سوار سرفراز گرديد از بنده هاء حضور تربيت خاں به منصب هفتصدي ذات و چهار صد نفر و نصرالله بهمين منصب سرفراز گشتند مهتر خاں که مجملی از احوال او نوشته شده در همين روزها وفات نمود و مونس خان پسر او را بمنصب پانصدي ذات و يکصد و سي سوار سرفراز ساختم * روز چهار شنبه چهارم ذي حجه خسرو را از دختر خان اعظم پسر مسعود متولد شد نام او را بلند اختر نهادم * در ششم ماه مذکور مقرب خان صورتي فرستاد که عقیده فرنگيان اينست که ايس صورت شبیه صاحب قراني است در وقتیکه ايلدرم بايزيد بدست لشکر فيروزي اثر ايشان گرفتار آمد نصراني که در انوقت حاکم استنبول بود ايلچي با تحف و هدايا فرستاده اظهار اطاعت و بندگي نموده مصوريکه همراه ايلچي ساخته بودند صورت انحضرت را شبیه کشيده برده اگر ايس دعوی اصلی داشته باشد هيچ چيز تحفه پيش من بهتر ازين نخواهد بود چون بصورت و حليه اولاد و فرزندان سلسله عليه آن حضرت مشابهتي ندارد خاطر براست بودن ايس سخن تسليمي نميشود *

[illegible]

تفاوتی ندارد میگویند که تنگی نفس را فائده میدهد در یازدهم ماه راجه مانسنگه
 بجبهت سرانجام لشکر دکن که بدان خدمت تعین یافته بود التماس رخصت آمیز
 که وطن اوست نمود فیل خاصه هشیار مست نام بار عنایت کرده رخصت دادم روز
 دوشنبه دوازدهم چون عرس حضرت عرش آشیانی بود سواست اخراجات مجلس مذکور
 که علیحدّه مقرر است چهار هزار روپیه دیگر فرستادم که بفقرا و درویشان که در روضه
 منوره حضرت حاضر اند تقسیم کنند درین روز عبدالله ولد خان اعظم را بخطاب سرفراز
 خانی و عبدالرحیم پسر قاسم خان را بخطاب تربیت خانی سرفراز گرانیدم * روز سه شنبه
 سیزدهم دختر خسرو را طلبیده دیدم فرزندى که اینقدر به پدر مانند کسی یاد ندارد
 منجمان میگفتند که قدم او بر پدرش مبارک نیست اما بر شما مبارک است آخر
 ظاهر شد که درست یافته بودند بعد از سه سال گفته بودند که او را باید دید چون از سن
 مذکور درگذشت دیده شد * در بیست و یکم ماه خانشانان متعدد صاف ساختن
 ولایت نظام الملکیه که در شفقار شدن حضرت عرش آشیانی بعضی فقور عابان راه یافته
 بود گردید و نوشته داد که اگر در عرض دو سال اینخدمت را بانصرام نرسانم مجرم باشم
 مشروط بآنکه سواى لشکری که بانصوبه تعین اند دوازده هزار سوار دیگر باده لک روپیه خزانه
 بهمهراهی او معین گردد فرمودم که بزودی سامان لشکرو خزانه نموده او را روانه سازند
 در بیست و ششم مخلص خان بخشی احدیان را بشدمت بخشیکری موبه دکن سرفراز
 ساخته جاس او را به ابراهیم حسین خان میر بحر عنایت نمودم در غره رجب
 پیشرو خان و کمال خان که از بندهای روشناس مقرر بودند وفات یافتند پیشرو خان را
 شاه طهماست بعنوان غلامی پدیر کلان من داده بودند سعادت نام داشت در خدمت
 حضرت عرش آشیانی چون بداروغگی و مهتری فراشته سرفراز گردید پیشرو خان
 خطاب یافت در اینخدمت بنوعی ماهر بود که گویا جامه ایست که بر قامت قابلیت
 او دوخته اند درین نود سالگی از جوانان چهارده ساله جلد تر بود و سعادت خدمت
 پدر کلان من و پدر من و من در پادشاه تادم مرگ یک لحظه بے کیفیت شراب نبود

الوده شراب فغانی بشاک رفت * آه ارملایکش کفن تازه بوکنند

پانزده لک روپیه ازو ماند پسری در غایت ناقابل دارد رعایت نام بنابر حقوق خدمت
 پدرش مهتری نصف فراشته باو و نصف دیگر به تحماق خان مرحمت شد کمال
 خان از بندهای فدوی با اخلاص من بود از طایفه کلالان دهلی است بنابر ظهور
 آمانت و دیانت و غایت اعتماد او را بکاول بیگی ساختم اینچنین خدمت گاران کم
 بهم میرسند و پسر داشت بهر دو شفقت بسیار کردم اما مثل او کجا در دویم ماه مذکور
 لعل کلا نوت که از خوردی در خدمت پدر من کلان شده بود و هر نفس و صوتی که
 بزبان و روش هندی می نشیند باو یاد میدادند درین شصت و پنج سالگی بلکه هفتاد
 سالگی فوت کرد یکی از کنیزان او درین قضیه افیون خورده خود را هلاک ساخت از
 مسلمانان کمتر زنی چنین وفائی بپا آورده باشد * در هندوستان خصوصاً در ولایت

که ولادت سنگرام چنانچه بحال دروچه انعام فرزند اسلام حان مقرر بود یکسال دیگر در
 وجه انعام اصل حان صاحب صوبه بهار مقرر باشد درین روز مهلتخان را بمنصب
 هراتی ذات و دو هزار پانصد سوار سرورار گردانیدم یوسف حان و له حسین حان تکره
 بمنصب در هراتی ذات و هشتصد سوار مقرر گردید * در بیست و چهارم مهلتخان را
 با امرا و مردمی که نسبت دفع و رفع رانا مقرر گشته بودند مرخص ساختم حان مذکور
 سلامت و سب و فیل خاصه و شمشیر مرصع سر بلند گشت طغر حان بعدایت علم
 سرورار گنده سلامت خاصه و حلجر مرصع امتیاز یافت نشیاعت حان هم علم مرحمت
 شد خلعت و فیل خاصه بعدایت کردم راحه برسنگ بو خلعت و اسب خاصه و منگلی حان
 اسب و حلجر مرصع و در انداس کچوایه و علیقلی درمی و هریر حان تهمنی دستور یافتند
 و به نهاد حان و معرا ملک بخشی حلجر مرصع شفقت شد بهمی طریق جمع امرا و سران
 هر یک بقدر حالت و مرتبه خود عداوت نادشاهانه سرورار گردانید * و یکپهار روز مذکور
 گذشته حاجتبان که مژده بلند اتالیقی من بمقتار است از برهانبور آمده ملازمت نمود آن
 مقدار شرق و خوشحالی برو علنه کرده بود که میزد است که بنیآمد ناسر مصطربانه خود را
 دریای من انداخت و من دیر سر او را از روزه مرحمت و مهربانی برداشته او را در کنار
 عطومت و شفقت کسیدم و روزه او را بوسیدم دو تسدیح مروارید و چند قطعه لعل و زمرد
 پیشکش گذارید قامت حواهر مذکور سه لک روپیه شد و سواے آن از هر جنس و هر
 متاع بسیاریه نظر در آورد * هفتدهم حمادی الاولی و بر حان دیوان نگالنه آمده ملازمت
 کرد شصت ربحر فیل برو ماده و یک قطعه لعل قطعی پیشکش آورده چون از حد منگاری
 مدیم بود ازو همه خدمتی می آمد فرمودم که در ملازمت باشد چون قاسم حان نادرار
 نق حان اسلامخان اعلا سازگاری نمیکرد او را بخدمت حضور طلبیده فرمود دیرور آمده
 ملازمت نمود در بیست و دوم صفحان لعلی نوز هفت تانک که ابوالقاسم حان
 نوادر او در بدر کهنادت بهمان بدخ هزار روپیه خریده بود پیشکش نمود بعدایت خوش
 رنگ و حرش اددام است اما بعقیده من رباة از شصت هزار روپیه نمی آورد ناآنکه
 از دلپ راه پسر راه رساند که تقصیرات عظیم بوقوع آمده بود چون پناه نبردند
 حاجتبان آورد گداهان او بعمو و قریب گشت و دیده و د بسته از حرام او در گذشتم و در
 بیست و چهارم فرزندان حاجتبان که از عقب او می آمدند رسیده ملازمت کردند
 و مواری بیست و یکپهار روپیه پیشکش گذاریدند در همین روز حان مذکور بود ربحر
 بدل پیشکش کرد * روز یکشده سره حمای الثانی در منزل حضرت مریم الهمانی
 مجلس ورس سال شمسی سرانجام پذیرفت و بازه ازان رو بوزارت قسمت نمودم و تقعه
 حکم شد که بقرای ممالک محروسه تعمیم نمایند چهارم ماه فرمودم که دیوانیان بجان
 اعظم مطابق منصب هفت هراتی حایر تحوایه دهند * درین روز ماده آهوس
 شیردار آورد که بوزارت میگذاشت که او را میدرشدند و هر روز چهار شیر شیرارو
 نوشیده می شد تا عایت دیده و بشیده فرود شیر آهو و شیر ماده گاو و گاو میش

ملاذمت کرد کفایت مجهولی نیز داشت نظر باحوال و اوضاع او کرده هیچکس از بندهای درگاه تصدیق بایلچپی بودن او نکردند از زمانه که حضرت صاحب قرآنی فتح روم کرده و ایلدرم بایزید حاکم آنجا زنده بدست افتاد و بعد از گرفتن پیشکش و تحصیل مال یکساله کل ولایت روم قرار دادند که بدستور ملک مذکور را بدصرف او باز گذارند در همین اثنا ایلدرم بایزید وفات یافت یافت ملک را به پسر او موسی چلبی مرحمت کرده خود معاودت فرمودند تا حال از جانب قیامره آنجا باوجود چنین احسانه نس نیامده و ایلچپی نفرستادند الحال چگونه باور توان کرد که این شخص ماورالنهره فرستاده خوندکار باشد اصلاً این سخن معقول من نیفاد و هیچکس بر صدق دعوی او گواهی نداد بنابر این فرمودم که هر جا میخواستند باشد بروید در چهارم ربیع الاول دختر جگت سنگه داخل خدمه محفل گردید و در منزل حضرت مریم زمانی مجلس عقد و طوی منعقد گشت از جمله جهیزه که راجه مان سنگه همراه نموده شصت زنجیر فیل بود * چون دفع و رفع رانا را بشینهام همت داشتم بخاطر گذرانیدم که مسابقتشان را باید فرستاد دوازده هزار سوار مکمل باسرداران کار دیده بهمراهی او تعیین نمودم و سواى آن بانصد نفر احدی و دو هزار برق انداز بیاده با توپخانه مشتعل بر هفتاد ترب کجهنال و شترنال و شصت زنجیر فیل بدین خدمت معین گردید و بیست لک روپیه خزانه حکم شد که همراه این لشکر بوده باشد در شانزدهم ماه مذکور میر خلیل الله پسرزاده میر نعمت الله یزدی که میمائی از احوال او و سلسله او پیش ازین نوشته شده بمرض اسهال در گذشت از سیمای او آثار اخلاص مندی و درویش منزلی ظاهر بود اگر عمرش آمان میداد و مدتی در خدمت میگذرانید بمناسب عالی سرفرازی می یافت بخشی برهانپور انده چند فرستاده بود یکی از آنها را فرمودم که وزن در آورند پنجاه و دویسم توله برآمد * روز چهارشنبه هشتدهم در منزل مریم زمانی مجلس وزن سال چهارم از سالهای قمری ترتیب یافت و زر وزن را فرمودم که بعوزات و مستحقان قسمت نمودند روز پنجشنبه چهارم ربیع الآخر ظاهر بیگ بخشی احدیان بخطاب مختص خانی و ملا تقیای شمشیری که به فضیلت و کمالات اراسته بود و علم تاریخ و انساب را خوب میدانست بخطاب مورخ خانی سرفراز گردید و در دهم همین ماه برخودار برادر عبد الله خان را خطاب بهادر خانی داده از اقران ممتاز گردانیدم مونس خان پسر مهتر خان کوزه از سنگ یشم که در عهد دولت میرزا الغ بیگ گور گل بنام نامی ایشان ساخته شده بود گذرانید بغایت تحفه نفیس و خوش اندام و سنگش در نهایت سقیدی و پائیزی بر دور گردن کوزه اسم مبارک میرزا را باسنه هجری بخط رفیع کنده اند در حد ذات خود غایت نفاست دارد من هم فرمودم که اسم مرا و اسم مبارک حضرت عرش اشیانی را بر کناره لب کوزه نقش کردند مهتر خان از غلامان قدیمی این دولت است سعادت خدمت حضرت جذمت اشیانی دریافته در عهد سلطنت والد بزرگوارم بمرتبه امارت رسیده بود او را از معتمدان میدانستند در شانزدهم فرمان صادر شد

نموده تا اگر مراجعت میفرمودند از روزه مرحمت نادر حکم شد که یک چیرنگه خاطر
 حواء تو باشد از من مطلب او وقت نافع این اسب را العباس نمود بدیجبت نادر
 عنایت فرمودند * و روزه شده بدستم عزم داشت اسلامش مشعر بر حشر موت جهانگیر
 فلجان صاحب صوبه نگاله که علام خاص می بود رسد بدادر جوهر دتی و استعداد
 عطری در حرکه امراے دلا اندام داشت از موب او حیلے آورده خاطر کشم حکومت
 گنداله و اتالیقی شاهزاده جهاددار را بفرزد اسلام حان مرحمت کردم و اصل حان را
 بحالے او احب صوبه ولایت بهار ساحتم * پسر حکم علی را که بخت بعضی خدمت
 نه برهانپور فرستاده بودم آمده دارنگری چند کربانگی همراہ آورد نه نظرو عدل خود
 بداشند چنانچه یک ارانها بده گوئی نه هر یک برادر نارنجی نو و یک برادر ترنج و یک
 برادر سرج آنچنان باری منکره که نادر خودی و برگی یکی خطا نمی شد و همچنین
 از اقسام بارها انچنان میکرد که عمل حذران منگشت در همین روزها دروئے ار سرندست
 آمده جانورے عمر مکرے آورد دینوک نام روزه پشت نو دلا مشبہت نعم دارد
 و هدای مجموعی او بمنعمون شده است اما دم ندارد و حرکاتش بمنعمون سناء ے دم
 که بران هندی بی مانس میگویند منعماند حذو او بربر میمون بچه دوسه ماهه باشد
 پنجسال پیش ارنی درویش بوده است معلوم شد که ارنی دلا بر نمی شود حورش
 او شیر است بیلے هم منکور چون رعایت عجب نمود مصوران فرمودم که شده
 او را نادرکاب محض دشدند حلی در نظرها کوبه منعماند درن روز منورا فرودن
 بولاس منصب کهرار و پانصدی داب و هزار و سه صد سوار سرور گردند و حکم شد
 که پانده حان محل چون ارتد سپاهگیری بپانه ندوس افنده است موثق دو هرری
 داب جاگیر منعماند باشد الفتحا منصب هفتصدی داب و پانصد سوار سرور
 گردند منصب درند اسلام حان صاحب صوبه نگاله چهار هزار داب و سه هزار سوار
 معزز گشت و محافظت دله رهناس بشور حان ولد مطلب الدلتان بکه مقوص
 گردند اهتمام حان منصب هزار داب و سه صد سوار سرور گردند خدمت مفر سبزی
 و سامان دواره نگاله یعنی دست در عره صفر شمس لدلتان ولد اسطام حان ده رنجر
 فعل بدسکش نموده منصب دوهرای داب و هزار و پانصد سوار سرور گردند خطاب
 جهانگیر حانی معزز گشت و طفر حان منصب دوهرای داب و هزار سوار معزز
 گردند * چون دحقر حکمت سنگه پسر گلان راحه مانسنگه را حواسدگاری نمودم بدارنج
 شانزدهم هشدن هزار دینه ساچق بکانه رجه مذکور بخت سرفراری او برستاد مقرب
 حان ار بندر کهنانت پرده رنگی ارسال داشت که تا عنت ناسی حاسبی کار مصوران
 دنگ دنده شده بود در همین روزها عمه ام بخت النساء بنگم درس شصت و یک
 سالگی بمض سل و دق سوار رحمت ابدی بدوستند مدرا والی نسر او را منصب
 هزار داب و دویست سوار سرور گرداندم * اتم نام حاجی مازکنهی نه بدتها
 در روم بود حالی از معقولیت و معرفتی بیست خود را البچی خود کار گنده در اگر

و اعتماد الدوله را هزارى ذات و دريست و پنجاه سوار ساختم در بيست و پنجم راجه سورج سنگه طغائي فرزند خورم امده ملاذمت كرد شيام پسر عموي امرای مقرر را همراه آورد في الجملة شعورى دارد سوارى فيل را خوب ميداند راجه سورج سنگه از شعراى هندي زبان شاعرى همراه آورده بود در مدح من باينمضمون شعري گذرانيد كه اگر افتاب پسرى ميداشت هميشه روز ميبود و هرگز شب نميشد چرا كه بعد از غروب آن پسر جانشين او ميشد و عالم را روشن مى داشت بسم الله و العزت كه پدر شما را خداى اينوع پسرى كرامت كرد كه بعد از شفقار شدن مردم ماتم كه مانند شب است نداشتند افتاب ازى رشك ميبرد كه كاشكى مراهم پسرى ميبود كه جانشيني من كرده شب را بعالم راه نميداد چنانچه از روشني طالع و نور عدالت شما باوجود چنين واقعه افتق چنان منور است كه گريا شب را نام و نشان نيست بابت نازگي مضمونى از شعراى هند كم بگوش رسيده بجلد زنى اين مدح فيلى باو مرحمت كردم راجه پوتان شاعر را چارن ميگويند يكى از شعراى وقت اين مضمون چنين بنظم در آورده گر پسر داشتى جهان افروز * شب نگشتى هميشه بودى روز

زانك چون او نهفته افسر زر * به نمودى كلا گوشه پسر

شكر كز بعد انچنان پدرى * جانشينى گشت اينچنين پسرى

كه زشقار گشتن آن شاه * كس به ماتم نكرد جامه سياه

روز پنجشنبه هشتم محرم سنه ۱۰۱۴ جلال الدين مسعود كه منصب چهار صد يذات داشت و خالى از مردانگي نبود و در چند معركه ازو كارها بوقوع امد غايتاً خالى از خبطى نمود تخميناً درس پنجاه و يا شصت سالگي بمرض اسهال فوت شد افزون گذرائى بود افزون را مثل پذير ريزه ريزه كرده ميخورد و مقرر بود كه اكثر اوقات افزون از دست مادر خود ميخورد چون مرض او قوت گرفت و حالت مرگ ظاهر گرديد مادرش از نهايت محبت از همان افزون كه به پسر خود مى خورانيد زياده براندازه خورده بعد از گذشتن بمرجه يك دو ساعت او هم در گذشت تا غايت اين قدر محبت از هيچ مادرى بفرزند نشنيده در ميان هندوان رسم است كه زنان بعد از فوت شوهران خواه بجهت محبت خواه حفظ ناموس پدران و شرم خویشان خود را ميسوزند اما از مادران مسلمان و هندوان مثل اين كار به ظهور نيامده * در پانزدهم ماه مذكور اسپيكه سرآمد اسپان من بود از روى عنايت براجاه مانسنگه مرحمت نمودم شاه عباس اين اسپ باچند اسپ ديگر و تحفه لايق مصحوب منوچهر كه از غلامان معتبر شاه است بحضرت عرش آشياني ارسال نموده بود و از دادن اين اسپ راجه انمقدار خوشحالى و شغف نمود كه اگر مملكتى باو عنايت ميكردم معلوم نبود كه اين قدر شادي نمايد و قتيكه اورندسه چهار ساله بود در هندوستان ترقي نمود چنانچه جميع بندهاى درگاه از مغل و راجپوت باتفاق معروض داشتند كه از عراق مثل اين اسپى بهندوستان نيامده است چون والد بزرگوارم ولايت خانديس و صوبه دكن را به برادرى دانيل مرحمت

اوست انتقال نموده عالم را رونی دیگر کشید و تاراج دندگل سرما و ستم رسید گل
حرار با دستگیری بهار حلقه های روزوری و مدای سفر میوزری پوشانیده تلاقی و تدارک
نمود

نار مرمان آمد از سالارده * مرعدم را کالچه حور دی مارده
در موضع رنگته که در پنجره واقعست مجلس روزور منعقد گشت و در ساعت
تکونل بقدری و حور می بر تخت نسیم امر او بردنکان و سایر دندگل ملواری مدارک
نادی پیام و امداد نمودند حاکمان را در همین مجلس منصب پنجهزاری دات و
سوار سرور ساحتم حواحه حها را خدمت کشیکری امتیاز دادم و در حان را از
وزارت صوبه دنگاله معرول ساخته انوالحس شهابخانی را بحال او مرساندم و نورالدنی
قلی کوتوال اگره گشت چون مقدره منوره حصص عرش اشیانی بر سر راه واقع بود
بخطا رسید که اگر درسی گذشتی سعادت رنارت انشان را در نام کوتاه اندشان را بخطا
حواحد رسید که چون ممر عبور مرا اینجا واقع بود رنارت نمودند بحد قرار دادم که درین
مرتبه ناگه داخل شوم بعد از آن به دیت رنارت چنانچه حضرت ایشان که بجهت
حصول وحد می از اگره تا احمیر پداده توجه نموده بودند می هم از آگه تا مقدره
منوره ایسان که در دیم کرده است پداده رفقه انی سعادت در نام کاشکی میسر میشود که
بسر انی راه را طی میکنم * دو بهر از روز شعله پنجم ماه گذشته بسماعت سعد متوجه
آگه گسیدیم و موری پنجهزار روپیه از زرگی از دو دست پانزده دولت سرای همانوی
که در درون قلعه بود داخل گردندم درین روز راحه برسنگدو یور سعیدی آورده گذرانید اگر
چه دیگر انواع حیوانات پرده و چرند حصص سعید که از طویعان گویند پیدا میشوند
عایداً یور سعید دده دده بود حالهای او که سیاه می باشد بیل رنگ بود و سعیدی
دن او بتر همگی میل داشت از حانوزان طویعان آنچه می دده ام شاهین و شاه
و شکوه در رنار پاری لی می میگویند و کشک و راع و کک و دراج و پرده
و طاوس است اکثر اوقات در پوشکانه نار طویعان میداشد موش پزان طویعون هم دیده
از حصص اهو سیاه نره بعبور از هندوستان حله دیگر نمی باشد و آهوه چکاره که
برنال فارسی سعید میگویند طویعون مکرر بظن در امداد است درین روزها رتی پسر
بهوج هاده از امرای معمر و احبب است امداد ملازمت کرد سه بیل پیشکش آورده
بود یکی از آنها بسماعت پسند امداد در سرکاره پانزده هزار روپیه قیمت نمودند و داخل
میلان حاصه شد و نام او را رتی گنج نهادم بهانت قیمت بیل پیش راحهای کل هند
از دست و پنجهزار روپیه نداده میداشد اما حالا بسیار گران شده است رتی را بخطا
سر بلند رای سرور ساحتم میوان صدر حها را به منصب پنجهزاری دات و بکهرار
و پانصد سوار و معطم حانرا به منصب چهار هزار دات دو هزار سوار ممتاز گردانیدم
عندالله حان منصب سه هزار و پانصد سوار سرور گشت مطهر حان و بهار سنده
هر یک منصب دو هزار دات و هزار سوار امتیاز یافتند انوالحس دیوان راهبر و پانصدی

که آزاریسیار از آنها بمترددین می‌رسد فیلاں را جمع نموده روانه گشتم چون بجای و مقام آنها رسیدم خود بر ماده فیل سوار شده فرمودم که فیلاں را بردور آنها بر طریق قمرغه ایستاده کردند هر دو را بعنایت الهی به تفنگ زده شیران درنده را که راه بریندهاے خدا بسته بودند دور کردم * روز پنجشنبه هیزدهم دهلی محل نزول گردید و در منزلی که سلیم خاں افغان در ایام حکومت خود در میان آب جوں ساخته بود و سلیم کده نام نهاده والد بزرگوارم انجا را بمترضی خاں که دهلی وطن اصلی اوست داده بودند فرود آمدم خان مذکور مشرف بر دریا صغه از سنگ ساخته در غایت لطافت و صفا در ته آن عمارت متصل بآب چونکندی مربع کاشی کاری به فرموده حضرت جنت آشیانی ساخته اند که بان هوا کم جاسے باشد در ایامیکه حضرت جنت آشیانی در دهلی تشریف داشتند اکثر اوقات انجا نشسته با مصاحبان و مجلسیان خود صحبت می‌داشتند من چهار روز دران سر منزل بسر برده بامقربان و نزدیکان مجلس شراب ترتیب داده داد عیش و کامرانی دادم معظم خاں که حاکم دهلی بود پیشکشها گذرانید دیگر جاگیرداران و اهالی و موالی که بودند بقدر حالت خود پیشکشها و نذرها سامان نموده بنظر در آوردند خواستم که در برگنه پالم که از مضافات بلده مذکور است و از شکار گاههای مقرر است طرح شکار قمرغه در انداخته چند روز بدین امر مشغولی نمایم چون بعرض رسید که ساعت نزدیک شدن آگه بسیار نزدیک است و دیگر ساعتی درین نزدیکی بهم نمی‌رسد فسخ عزیمت نموده بکشتی نشسته براه دریا متوجه گشتم * در بستم ماه ذیقعه چهار پسر و سه دختر اولاد میرزا شاهرخ که به پدرم ظاهر نساخته بودند آوردند پسرانرا به بندهاے معتبر و دختران را بخدمه محل سپردم که بمحافظت احوال آنها قیام و اقدام نمایند * در بیست و یکم ماه مذکور راجه مانسنگه که از قلعه رهناس که در ولایت پٹنه و بهار واقع است بعد از فرستادن شش هفت فرماں آمده ملازمت کرد او هم بطریق خان اعظم از منافقان و کنهه گرگان ایندولت ابد پیوند است آنچه اینها بمن کرده اند و آنچه از من نسبت بانها بوقوع آمد عالم السرایزد داناست شاید هیچ کس از هیچکس نتواند گذرانید راجه مذکور یکصد زنجیر فیل از نرو ماده بطریق پیشکش گذرانید غایتاً یکی هم لیاقت آن نداشت که داخل فیلاں خاصه شود چون از رعایت کرده هاے پدر من بود تقصیرات او را بروے او نیاورده بعنایت بادشاهانه سرفراز ساختم درین روز جل سخنگوے که میان مشخص طوطی گفته آواز میکرد آوردند بغایت غریب و عجیب نمود در ترکی این جانور را طرغی میگویند *

جشن نوروز سویم از جلوس همایون

بقاریخ روز پنجشنبه دوم ذی حجه مطابق غره فرور دین افتاب عالمتاب که جهان را بغرغ خود روشن و تابان دارد از برج حوت بعشرت سراسے حمل که مقام فرح و شادمانی

نوردهم در گذشت بککش سپاهگری خوب میرسید * سلطان شاه اعلای که طمعش مشر و نساد آمیخته بود در خدمت خسرو پسر میفرود دست و دست تمام داشت چنانچه علت تمامه گریختن آن ے سعادت این مقصد بود بعد از شکست و دست افتادن خسرو حانی بیکنا دیوین برده خود را بدامن کوه حصارآباد و آن حدود کسید آخر الامر بدست میرمعل کروری اینجا گرفتار شد چون باعث هلاکت و حرابی اینقسم پسر شده بود حکم کردم که او را در میدان لاهور تیر باران کنند و کروری مذکور برادری منصوب و خلعت معفو و معاف گردید در بیعت و بهم شیر حال اعیان که از بددهای قدیم می بود موت شد توان گفت که خود قصد خود کرد چرا که بشارت مداومت تمام داشت بدو عیقه در هر پهره چهار پیداله لدر بر عرق دو آتش میخورد و روزه رمضان سالگشته عضا بود درین سال بحاطرش رسید که ماه شعدان را عیوض قصه رمضان گذشته روزه گرفته دو ماه متفصل روزه دار باشد از ترک عادت که طبیعت ثانیست صعب پیدا کند و اشتها مطلق برطرف شد و رفته رفته صعب قوی شده در پختها و هفت سالگی در گذشت و برادران و برادران او را بقدر حالت نواخته باره از منصب و حاکمیت او را باینها مرحمت فرمودم * در عره شهر شوال نصیحت مولانا محمد امین که از مردان شیخ محمود کمال است رسیدم شیخ محمود مذکور از برزگال وقت خون بوده اند و حضرت حجت آشیانی بدیشان عقیدت تمام داشتند چنانچه یکمرتبه آب بدست ایشان ریخته اند مولانا مشارالیه مرتیست بیکدات و باحوط علائق و عوانق و ازسته و روش و شیوه فقر و شکستگی نفس آشنا صحبت ایشان مرا بسیار خوش آمد بعضی دردها که بحاطر گره بودند مذکور ساختم نصایح از محمد و سخنان دلپسند از ایشان شنیدم و حیل تسلی حاضر ما گشت هزار بیکه رمی بطریق مدد معاش و هزار روبیه نقد گذاریده از ایشان و ع شدم * بیکه از روز یکشنبه گذشته از لاهور بقصد توحه دار الحلاه آگره برآمد قلیج حال را حاکم و میر قوام الدین را دیوان و شیخ یوسف را نجسی و جمال الله را کوتوال ساخته هر یک را مراجع و حالت خلعت مرحمت نموده متوجه مقصد گستم * بیست و پنجم از درگاه سلطان پور گذشته در دو گروهی نکودر برول واقع شد والد بزرگوار از رز و بیست هزار روبیه شدخ اندو اخصل داد بودند که در میان هاس دو برگه پای بسته آشاره ترتیب دعدد الحق در عایت عفا و طراوت سر مخری سامان یافته است * بعد از الملک حاکم دار نکودر فرمودم که بیک دست این پل عمارت و ناعجه بساز که آید و روده از دیدن آن محسوط شوند * شده هم دیقعه و در الملک که پنش از خلوس سعادت خدمت می دریافته دیوان سرکار می بود بمرض اسهال در گذشت در آخر عمر پسر شوم قدیمی در خانه او متولد گشت که در عرض چهل روز مدر و پدر خود را خود درس دو سه سالگی او هم با طرف شد بحاطر رسید که خانه و در الملک بکناری حراب بشود ماصور برادرزاده او را نواخته به منصب سرور ساختم غایتاً بوسه عشقی از می آید * روز دوشنبه چهاردهم در آنده راه شنیده شد که در میان بانی پت و کربال دو شیر هست

گشتند و املاک و اسبابی که داشتند از دست آنها بیرون رفت دیگر درجا و مقام خود نتوانستند بون میرخلیل الله بملازمت من آمد چون در راه مسکنها کشیده بود و آثار اخلاص از احوال او ظاهر گشت مشمول عواطف بیدریغ گردانیده دوازده هزار روپیه نقد باو مرحمت فرمودیم و بمنصب هزارگی ذات و دوست سوارسرفراز گردانیده حکم جایگزین کردم بدیوانیان حکم شد که منصب فرزندان خرم را موافق هشت هزاریدات و پنج هزار سوار اعتبار نموده جایگزین در حوالی اوجین و سرکار حصار فیروزه تفتخواه دهند روز پنجشنبه بیست و دوم حسب التماس اصف خان باهل میل بشانه او رفت و شب در اینجا گذرانیده روز دیگر پیشکشهای خود را در نظر گذرانیده تا ده لک روپیه از جواهر و مرصع آلات و اقمشه و فیلا و اسپان سامان نموده بود چند قطعه لعل و یاقوت و چند دانه مروارید و باقی اقمشه و چند پارچه چینی و نفیسی و خطائی بمعرض قبول افتاده تقیه باو بخشیدیم مرتضی خان از گجرات انگشتری که از یک قطعه لعل خوش رنگ خوش قماش خوش آب رنگین و نگین خانه و حلقه انرا تراشیده بودند بوزن یک و نیم تانک و یکسرخ که یک مثقال و پانزده سرخ بوده باشد بطریق پیشکش فرستاده بود از نظر گذشت و بغایت پسند خاطر افتاد تا امروز چنین انگشتری شنیده نشده بود که بدست هیچک از سلاطین درآمده باشد یک قطعه لعل شش سرخه هم که دو تانک و پانزده سرخ وزن داشت بیست و پنج هزار روپیه قیمت نمودند فرستاده بود انگشتری نیز بهمین مبلغ قیمت شد * در همین روزها فرستاده شریف مکه باعرضه داشت و برده در خانه کعبه بملازمت رسید اظهار اخلاص بسیار نموده بود پنج لک دام که هفت و هشت هزار روپیه بوده باشد بفرستاده مذکور مرحمت شد و مقرر نمودم که موازی یک لک روپیه بجهت شریف از کفهای نفایس هندوستان روانه سازند * روز پنجشنبه دهم ماه میزرا غازی را بمنصب پنج هزارگی ذات و سوار سرفراز ساخته بآنکه کل ولایت تبت بجاگیر او مقرر بود پاره از صوبه ملتان نیز بجاگیر او مقرر گشت و حکومت قندهار و محافظت انملک که سرحد هندوستان است بعده گردانی و حسن سلوک او مقرر گردید و خلعت و شمشیر مرصع عنایت کرده رخصت دادیم میزرا غازی فی الجمله کمالی داشت شعر هم خوب میگفت و قاری تخلص میکرد این بیت ازوست

گریه ام گرسبب خند او شد چه عجب * ابر هر چند که گریه رخ گلشن خندد

در پانزدهم پیشکش خانننان بنظر در آمد چهل زنجیر فیل و پاره جواهر مرصع آلات و اقمشه ولایت و پارچه که در دکن و اندک بهم میرسد فرستاده بود مجموع یک لک و پنج هزار روپیه قیمت شد میزرا رستم و اکثر بندهای تعینات صوبه مذکور هم پیشکشهای خوب فرستاده بودند چند فیل از انجمله پسند افتاد خبر فوت رای درگاه از نواختهایی پدر بزرگوارم بود در هیزدهم همین ماه رسید چهل سال زیاده در ملازمت حضرت عرش آشیانی در جرکه امرای منتظم بود تا رفته رفته پله منصب او بچهار هزارگی رسید پیش از آنکه سعادت ملازمت پدر من دریابد از نوکران معتبر انا او پسنگه بود در عشره

شکار دیر همدیگر هاست و اهل محل همواره بودند قرب صد آهو سرخه شکار شد مذکور گشت که شمس حان عموی حلال حان نگهبان درنی بواهی می باشد باوجود کان سالی بشکار بگ گونه رعنتی دارد که حوانات خود سال را ان شوق و شمع نباشد چون طمعش را نه مغزو درونسیها مانل شدیم بخانه او رفتم و طمع و ظررش خوش آمد دو هزار روبند نو و مزاری همی مملع زر نرین و مرزبان او داده پنج ده دیگر که میجامل کلي داشت در وجه مدد معاش او مقرر نمودم تا از روزه رهاگیت و جمعیت خاطر اوقات میگذرانیده باشد شمس ماه سعدان در مقام چندانی امیرالامرا آمده ملازمت نمود از صحبت ناهبی او خوشحال شدم جمع اطباء هندو مسلمانان قرار مرین او داده بودند الله تعالی بفصل و کرم خود او را تشریف شفا ارزانی فرمود تا اسباب پرستان مشیت نا شناس را معلوم گردن که قادر بر کمال هر درد دشوار را که ظاهر بینان اسباب گونی دست ازان ها نباشند نباشد بحص لطف و مرحمت ذاتی خویش علاج و درمانی میدواند کرد * در همین روز راسه راسنگه که از امرای معتمد راجپوت است رسید بسبب تقصیری که از او در قضیه خسرو بوقوع آمده حاکمیت رده و شرمسار در حا و مقام خود میگشت برسپله امیرالامرا سعادت ملازمت در نامت و گناه او بعمو مقرر گردید در حبسی که از آگره بعم تعاقب خسرو برآمدم او را از تایت اعتماد با آگره گذاشته مقرر کردم که چون محلها طلب شود همراهی نماید بعد از طلب محل دوسه منزل آمده در موضع مهنرا بحص شدیدن سکنان از حیف از محل جدا شده محل و وطن خود رست و بخاطر گذرانید که فته و شورش بیای در آمده به بیدم که منجر بکجا خواهد شد کرم کار ساز ندده نوار ان قضیه را در عرض اندک زوری صورت داده سلک جمعیت ان معسدان را از هم پاشانید و ان حرام نمکی برگردن او ماند بحمت خاطر امیرالامرا فرمودم که همان منصبی که داشت بحال خود باشد و حاجت او مسلم و برقرار دارند سلمان بیگ را که از ملازمان ایام شاهراذگی بود بخطاب ندای حانی سر بلند سلحتم * روز در شنده دوازدهم ناع دل امیر که بر کنار در نای راوی واقع است منزل شد والد خود را درنی ناع ملازمت نمود میرزا عاری که در سرداری لشکر قندهار مصدر خدمات پسندیده گشته بود ملازمت نمود عدایت بسیار باو فرمودم * روزه شده سرودهم معاربی داخل لاهور شدم روز دنگرش میرخلیل الله وکد عیث الدن محمد میر مدران که از اولاد شاه نعمت الله وکی بود ملازمت نمود و در دولت شاه طهماست در تمام قلمرو او نه بزرگی ان سلسله سلسله نمود چنانچه حواهر شاه حاش بیگم نام در خانه میر نعمت الله پدر میر مدران بود و دختره که از ایشان بهمرسیده شاه به پسر رشید خود اسمعیل میرزا خواستگاری نمود پسران میر مدران را دامان سلحته دختر خود را به پسر گل او که هم نام پدر گل خود بود داده دختر اسمعیل میرزا که از خواهرزاده شاه بهم رسیده بود به پسر دیگرش میرخلیل الله مذکور بخدمت کردند بعد از موت شاه رفته رفته حرایبها باس سلسله راه یامت تا در عهد دولت شاه عباس یکبارگی محقاصل

[illegible]

شاهی آمده گفتند که درمی مد و بیست سال نه یادارم و نه اربداران خود
 شنیده ایم که درمی سرزمین پرور دیده باشند * درم حمادی الحرد در باغ و با مدرل شد
 و مجلس ورن شمسی منعقد گشت در همین روز ارسال می نام اوریک که از سرداران
 و امرای عدالمومی حان بود و در بدو حکومت قلعه کامرو باو تعلق داشت قلعه را
 نرفته سعادت ملائمت در بامت چون از روسته صدق و احلاص آمده بود او را تعلیمت
 جامعه سرور گردانیدم اوریک ساده پرکار نیست قابلیت تربیت و رعایت دارد چهارم
 ماه حکم شد که عرت حان حاکم حلال آباد شکار ماه دشت آورده را قمرغه نماید قمرغه
 معصود جانور شکار کرده شد سی و پنجم قوج و قوشقی نیست و پنجم دار علی بود و نو
 علی پنجاه و پنجم سفده بود و پنجم چون میان روز بود که شکارگاه رسیدم و هوا می الحمله
 گرمی دشت سگان تازی حوص حوص ضایع شدند وقت دوایدن سگ صلاح نا احمر
 روز است * روز شنبه دوازدهم در سراسر اکوره بول شد درمی مدرل شاه نیک حان
 ناحصیت حوص آمده ملائمت نمود از تربیت یافته های بدر نرگوار می حصرت
 عرش آشیانی است بذات خود بسیار مردانه و صاحب قود است چندی مکر در
 رمان دولت پدرم شمشیرهای نمانان رده و در انام جهاندا ری می قلعه قندهار را در سراسر
 امواج دارایه ایران حوص نگاه داشت و تا نیک سال قتل بود تا آنکه امواج قاهره بکمک
 او رسیدند سلوکش ناسپاهی امراناه از روسته قدرت نیست محص همین که در جنگها
 ما او موافقتها نموده اند تا نمادند بار بسیاریه از نوکران می کشد و این معنی او را در نظر
 سبک ممدار مکر اری سلوک او را منع نموده ام چون خیلی او شده بود فایده نران
 مقرر گشت * روز دوشنبه چهاردهم هاشم حان را که از جانبداران اس دولت است
 منصب سه هزاره دات و دوهزار سوار سرور ساحنه صاحب صوبه ولایت اودسه
 ساحقم در همین روز خبر رسید که ندیع الزمان پسر میرزا شاهرخ که در ولایت مالوه بود
 از روسته نادایی و حورده سالی ناساد جمعی از مدعه حویان روانه میشود که خود را
 ولایت رانا رسانیده او را نه دیدند عبدالله حان حاکم انجا اری معنی آگاهی یافته
 تعاقب او می نمود و در انداز راه او را گرفته دستک چندی را که درمی امر باو متعلق
 بوده اند بقتل مبرسان حکم شد که اهتمام حان از آگوه روانه شقه میرزا را بدرگاه آورد
 و در بیست و پنجم ماه مذکور خبر رسید که امام قلی حان برادر راده ولی حان حاکم
 ماورالنهر میرزا حس نامی را که نه پسر میرزا شاهرخ شهرت یافته بود مکتب محم
 گشتی مردان میرزا شاهرخ از عالم کشتی دو شده است چنانچه میگویند که از هر قطره
 خون او دو دیگر پیدا میشود و در مقام دهکده شمر حان افعال که در وقت رفتن او را
 در پشاور نسبت مستانطت کوئل حیدر گذاشته بودند آمده ملائمت کرد در حفظ و
 حراست راه تقصیر نکرده بوده است ظفر خاں ولد رحمان کوکه نکوچاندن افعالی دله راک
 و جماعت پنهان که در حوالی انگک و بیاس و ان دواخی مصدر انواع تعامع بودند
 مامور شته بود بعد از انصرام الحده مت و نرازی ان معصدن که قریب صد هزار خانه

باز می نمود و در باب او سخنان مذکور میساخت روزی به فتح الله گفت که محلی که نخسرو گریخته بود و حضرت او را تعاتب می نمودند بمن گفتی که پنجاب را به خسرو میباید داد و این محبت را کوتاه کرد فتح الله منکر شد از طرفین رجوع بسوگند نموده مبادله کردند ازین گفتگو ده پانزده روز نگذشته بود که آن بے سعادت مذاق گرفتار گردید و شامت سوگند دروغ کار خود ساخت * روز شنبه بیست و دوم جمادی الاول خبر فوت حکیم جلال الدین مظفر اردستانی که از خانواده حکمت و طبابت بود رسید مدعی این معنی بود که نسبت من بجلالینوس میرسد بهر تقدیر معالیم بے نظیر بود تیره او بر علم او زیادتیا داشت چون بغایت خوش قیافه و خوش ترکیب بود در آیام ساده روئیا به مجلس شاه طهماسب میرسد شاه این مصرع را بر میخواند

* خوش طبیبی است بیانا همه بیمار شویم *

حکیم یاد علی که معاصر او بود در فضیلت برو زیادتیا داشت غایتاً در علاج و یم قدم و صلاح و بائیزگی اطوار و اخلاق حکیم مذکور زیاده است دیگر اطباء زمان نسبتی باو نداشتند و راسه طبابت بسیار خوبیا با او بود اخلاص خاصی بمن داشت در لاهور خانه ساخت در غایت اطاعت و صفا مکر التماس نمود که او را سرفراز سازم چون خاطر او بغایت عزیز بود قبول این معنی نمودم حکیم مذکور قطع نظر از نسبت مصاحبت و طبابت در سرانجام مهمات و معاملات دنیا نیز دسته داشت چنانچه در اله آباد مدتی دیوان سرکار خود کردم بذایر کثرت دیانت در معاملات مهمات بسیار سخت گیر بود و ازین رهگذر مردم از سلوک او آزرده بودند قریب بست سال قرحه شش داشت و بسکمت یکطوری خود را نگاه میداشت در اثنای سخن کردن اکثر اوقات او را سرفه دست میداد که رخساره و چشمهای او سرخ می شدند و رفته رفته رنگ او بکبودی منجر میگشت مکرر باو گفتم تو طبیب دانائی چرا علاج کوفت خود نمیکنی بعرض رسانید که قرحه شش ازان بابت نیست که علاج ان توان کرد در اثنای این کوفت یکی از خدمتگاران نزدیک او در میان ادویه که همه روزه بخوردن آن معتاد بود زهر داخل نموده بسکیم می خوراند چون این معنی ظاهر میگردد در مدد علاج آن میشود در خون کم ناکردن بسیار مبالغه داشت هر چند ضروری بود بحسب اتفاق شبی بصحبت خانه میرو و سرفه براو غلبه نمود و آن ریش و جراحت شش او میکشاید چندان خون از دهن و دماغ او روان میشود که بیهوش گشته می افتد و آواز مهیب ازو ظاهر میگردد آفتابچی خبردار شده به صحبت خانه درمی آید و او را در خون آغشته دیده فریاد میکند که حکیم را کشته اند بعد از ملاحظه ظاهر میگردد که در بدن او آثار زخم ظاهر نیست و همان قرحه شش است که منفجر شده قلیح خاں را که حاکم لاهور بود خبردار می سازند و این معامله را تحقیق نموده او را بخاک میسپارند فرزند قابلی ازو نماند * در بیست و چهارم میان باغ وفا و نیمه شکار واقع شده و قریب چهل آهو سرخه کشته شده باشد ماده یوزی درین شکارگاه بدست افتاد زمینداران انجا یغمانی و افغان

عمده را بر خود مقال معارک دانستم روز سه شنبه یازدهم ار حاکم سعید سنگ بک
 گروه کوچ نموده بگرامی منزل شد تاش بیگ حانرا در کابل گذاشتم که تا آمدن شاه بیگلخان
 بواجبی از شهر و بواحي حنر دار نباشد روز سه شنبه هیزدهم ار منزل بچاک دو نیم
 گروه براه دوانه طی نموده بر چشمه که برنداران چهار چنار است منزل واقع شده هیج
 کس تا عایت در صدد تریسای اسی سر منزل شده از حالت و قانلیت آن عامل افتاده
 اند منار به کفایت حائست و قابل است که درو عمارت و حائی بسارند در همین
 منزل شکار قمره دیگر واقع شد تمیذاً نکصد و دوازه اهو و عیره شکار شده باشد بیست
 و چهار آهوه رنگ و پنجاه آهوه سرخه و شانده ترکوهی تا حال می آهوه رنگ
 را ندیده بودم الحق که عجب جانور خوش شلست اگر چه آهوه سیاه هندوستان
 بصیار خوش بست بظرد می آید سبداً اسی آهوه را بست و ترکیب و نموده
 دیگر است مردم که قوچ و رنگی را وزن کردند بوج نکس و سی و سه سیر بر آمد و رنگ
 دو می و ده سیر رنگی نایی دانی چنان میدوند که ده دوازه سگ درنده تیرنگ بعد
 از آنکه مانده شده بودند او را بصد هزار محبت گرفتند از گوشت گوسفند و بر مرغی
 گذشته گوشتی ولدت آهوه رنگ نمی باشد در همین مومع شکار کنگ ببرد * اگر
 چه ار خسرو مکر اعمال ناشایسته بومع آمد و قابل هزار گونه عقوبت بود مهر پداری
 نگذاشت که قصد جان او نمایم تا آنکه در قانون سلطنت و طریقه جهانداري مراعات
 اسی امور را پسندیده است جسم ار تقصیرات او پوشیده او را در نهایت رهایت و
 اسودگی نگاه منداشتند ظاهر شد که او کسان برد بعضی او را با عاقبت اندیش می
 مرستان و آنها را بصاد و قصد می ترعیم نموده بوعده ها امیدوار میساخته است
 جمعی از تیره روزگارن کوتاه مکر بیکدیگر اتفاق نموده میخواستند که در شکار هله که در
 کابل و طرف آن واقع میسد قصد می نمایند از آنجا که کرم و حفظ الله تعالی حامط و پاسدن
 اسی طایفه علیه است توفیق اسی معنی نمی دانند روزی که سرحاب محل برول گردند
 بک اران حماعت برنار ده خود را به حواحه و سی دیوان ببرد حرم میبرساند و میگوید
 که قرب نه پانصد کس تا بصاد خسرو با فتح الله پسر حکیم ابو الفتح و نورالدین پسر
 عیاض الدین علی آصفخان و شریف پسر اعماد الدوله متفق شده بمرست طلب و قانو
 حوسه اند که قصد دشمنان و ده حواهان نادشاه نمایند حواحه و سی اسی سخی را بحرم
 میبرساند و اویطاعت شده اینمعنی را در ساعت می گفت می حرم را دعای بر خود اری
 نموده در صدان شدم که مجموع آن کوتاه اندیشان را بدست در آورده بعقوبتهای گوناگون
 سیاست نمایم باز محاطر رسید که چون بر سر سفر واقم گرومت و گیر آنها باعث شورش
 و بر هم خوردن گئی اردو خواهد شد همان سردار متنها و بصاد را بمرودم که گرفتند و فتح الله
 را مقصد و محسوس نه معتقدن سپرده آن دو بیسعادت دیگر را تا سه چهاره که عمده
 آن سیاه روان بودند بیاسا رسانیدند قاسم علی که از ملازمان حضرت عرش اشیانی بود
 بعد از حلوس او را بظاف دیانت حائی سرور گردانیدم دایم فتح الله را تا در لشکوه

چنانچه پاره از سخنان او و کس فرستادن او نوشته شد اما هیچکس بتحقیق نمیداند که این همان میرزا حسین است یا بدخشیان بدستور دیگر میرزاییان جعلی این را نیز برانگیخته میرزا حسین نام نهاده اند از زمانی که میرزا شاهرخ از بدخشان آمده سعادت ملازمت پدرم دریافت تاحال که قریب بیست و پنج سال بوده باشد بچند وقت بدخشیان بنابر جفا و ازاری که از اوزبکان دارند بدخشی پسر را که فی الجمله چهره و نمودی داشته باشد و آثار نجابتی درو ظاهر به پسرئی میرزا شاهرخ و نژاد میرزا سلیمان شهرت داده جمعی کثیر از اوبماقات متفرقه و کوهستانیان بدخشان که آنها را غرچه می گویند بر سر او جمع میشوند و با اوزبکان محاصره و منازعه و مجادله نموده بعضی از ولایات بدخشان را از تصرف آنها برمی آورند و اوزبکان هجوم آورده آن میرزایی جعل را بدست درمی آورند و سر او را بر سر نیزه نهاده در تمام ملک بدخشان میگردانند و باز بدخشیان فتنه انگیز تا پگاه کرده میرزای دیگر بهمرسانیده اند تاحال چند میرزاییان کشته شده باشند بخاطر میزد که تا از بدخشیان اثر و خیر خواهد بود این هنگامه را گرم خواهند داشت پسر سیوم میرزا میرزا سلطان است که صورتاً و سیرتاً از جمیع اولاد میرزا امتیاز تمام دارد من او را از والد بزرگوار خود التماس نموده در خدمت خود نگاهداشتم و به تربیت احوال او پرداخته او را از جمله فرزندان میدانم در جمیع اوضاع و اطوار هیچ نسبتی به برادران خود ندارد بعد از جلوس او را بمنصب دو هزاره ذات و هزار سوار سرفراز ساختم و بصوبه مالوه که جای پدر او بود فرستادم پسر چهارم بدیع الزمان است که او را همیشه در خدمت خود میداشت بمنصب هزاره ذات و پانصد سوار سرفرازی یافت تا بکابل آمده بودم شکار قمرغه واقع نشده بود چون ساعت توجه بهندوستان نزدیک شد و شوق شکار آهوه سرخه بر طبیعت غالب بود فرمودم که کوه قرق را که از کابل هفت کروزه بوده باشد به تعجیل قبل نمایند روز سه شنبه چهارم جمادی الاول بشکار متوجه شدیم قریب صد آهوه بقمرغه در آمده بود نصف آن شکار شده باشد بغایت شکار گرمی دست بهم داد پنجزار روپیه به انعام رعایا که در شکار قمرغه حاضر گشته بودند مرحمت نمودم در همین روز بر منصب شیخ عبدالرحمن پسر شیخ ابوالفضل پانصد سوار اضافه حکم شد که دو هزاره ذات و سوار بوده باشد * روز پنجشنبه ششم به تختگاه حضرت فردوس مکانی رفتم چون فردای آن از کابل برمی آمدم امروز را چون عرفة عید دانسته در آن سرزمین فرمودم که مجلس شراب ترتیب دهند و آن جو صچه را که در سنگ گنده بودند پر از شراب سازند به مجموع مقربان و بندهای که در مجلس حاضر بودند پیالها داده شد بان خوشحالی و شگفتگی کم روزه شده باشد * روز جمعه هفتم بعد از گذشتن یکپهر بمبارکی و خورمی از شهر برآمده جلکه سفید سنگ محل فزول گشت از باغ شهر آرا تا جلکه مذکور هر دو دست را از قسم زردوب و چون که نصف و ربع روپیه بوده باشد بر فقرا و مساکین پاشیدم درین روز و قتیکه بدنیت بر آمدن از کابل بر فیل سوار میشدیم خبر صحت امیرالامرا و شاه بیگ خاں رسید خبر تندرستی این دو بنده

عبادت نموده خدمت کشیدگری موده بنده و حاجی پور را باو مرحمتا کردم و چون قوریگی می بود بدست او ششتر مرصع بجهت فرزند اسلام خان صاحب صوبه ولایت مذکور مرستادم و در وقتیکه میرفتیم در حوالی علی مسجد و عرب حانه عندموت کلائے را که در حقه برادر بچرچنگی بود دیدم که گلوئے مار را بداراری یک دم گر حقه کرده او را بدم حای ساخته است بجهت تماشا ساعتی توقف نمودم بعد از لکھ خان داد در کابل نمی رسید که در زمان سلطان محمود عربی بحوالی صفاک و نامیاں شخصے حواحه باقوت نام وفات یافته در عاری مدوم است و حسد او تاحال از بکدنگر پشایدده بعبار عرب نمود دئی از واقعه نوسان معتمد خود را باحراچی مرستادم که بعار مذکور رفته احوال را چنانچه باشد ملاحظه کرده خبر مسیخص بداروند آمده بعرض رسانید که نصف بدن او که برمنی متصل است اکثر از بکدنگر فرو ریخته و نصعی دیگر که برمنی برسیده بحال خود است ناحی دست و پا موی سر بر ریخته موی ریش و برت تایک طرف بینی فرو ریخته از تاریکیه بدن آن عار نقش کرده اند چندان طاهر میشود که وفات او بدشتر از زمان سلطان محمود بوده است کسی اسی سخن را بواقعی نمیداند روز پنجشنبه بانبردهم ارسلان بی حاکم قلعه کاهمرو که از بوگران میانه ولی محمد خان والی توران بوده آمده ملازمت کرد همیشه شددده می شد که مدبرا حسن پسر شاهرج میرا را او بکلی دسته اند درسی آنام شخصی آمده عرضداشتی بنام او گذرایند و لعل پکاری رنگ که بعد دیده می آورند بوسم بدسکش آورده بود اراده و استدعا آنکه موی نمک او تعی گردد تا بدحشال را از دست او بکنان برآورد کمر حاکم مرصع بجهت او مرستاده شد برمنی صادر گشت که چون زانات حلال در بکدنگر برول دارد آگو میالواقع مدبرا حسن پسر مدبرا شاهرج تویی اولی آنکه بخدمت شدایی ناملمتسات و مدعبیات ترا برآورده روانه بدحشال سارم دو لک روپیه بجهت حرج لشکرے که ده همراهی مہاسنگه و رامداس که برسر متدندان بدکش تعین نامده بودند مرستاده شد * روز پنجشنبه بدست و درون بدالا حصار رفته بمشای عمارت اینجا نمودم حائیکه قاتل دشمن می باشد نمود فرمودم که اسی عمارات را و در آن کند و محل و دیوان حانه بادشاهانه ترتیب دهد در همین روز از اسدالغ شفقالوے آوردند برادر سرب کلانی که تاحال نانی کلانی شفقالو دند شده بود فرمودم که بوزن درآوردن بقدر شصت و سه روپیه اکتری که شصت توکه بوده باشد برآمد چون دو نصف کردم دانه او بپزد و نصف شد و معر آن شرش بود در کابل اری بهر منوه از اقسام میوه هائے سرد ریختی حورده شد * در بدست و بچم از مالوے خبر رسد که مدبرا شاهرج عالم فانی را و داع نمود الله تعالی او را عرق رحمت حرد گرداناد از آن روزیکه بخدمت والد بر گوارم آمد باوقمت رحلت ابو امری بعلی پیامد که باعث عدار خاطر اشرف گردده همیشه مخلصانه خدمت میکرد مرزای مذکور بحسب طاهر چهار بحر داشت حس و حسی که از یک شکم برآمده بودند حسی از برهانبور گر ریخته از راه دریا عراق رست و از اینجا بدحشال میگویند که هنوز هست

دیدند مردم هجوم آورده او را پاره پاره ساختند و بجهنم فرستادند امید که همیشه در جهنم جایی آن بدبخت روسیاه بوده باشد انبه خاں همانجا شهادت یافت و قطب الدینخان کوکد بعد از چهار پهر در منزل خود برحمت ایزدی بیوست ازین خبر ناخوش چه نویسم که چه مقدار مقاتل و از رده گشتم قطب الدینخان کوکد بمنزل فرزند عزیز و برادر مهربان و یار یکجبهت من بود تقدیرات الهی را چه توان کرد رضا به قضا داده صبر را پیش نهاد همت خود ساختم بعد از رحلت حضرت عرش اشیانی و شفقار شدن آن حضرت مثل دو قضیه که فوت مادر قطب الدینخان کوکد و شهادت یافتن او بوده باشد بر من نگذشته است * روز جمعه ششم ربیع الآخر بمنزل خرم که در آورده باغ ساخته بود و السقی عمارت بیست خوش و بس موزون رفتم اگر چه سنت پدرم این بود که در هر سال دو مرتبه مطابق سال شمسی و سال قمری خود را وزن میفرمودند و شاعران ها را در همین سال شمسی بوزن در می آوردند غایتاً در این سال که ابتدای شانزدهم قمری بود از سن فرزند خرم جوتگیان و منجمان بعرض رسانیدند که فی الجمله گرانی طالع در سال مذکور واقع است و مزاجش نیز از حد اعتدال منحرف گشته بود فرمودم که او را بقر و نقر و سایر فلزات بدستور معهوده وزن نمودند و فقر و از باب احتیاج زر مذکور تقصیر نمودند تمام انروز بمنزل بابا خرم بخور می و خوشحالی گذشت و اکثر پیشکشهای او پسندیده افتاد * چون خوبهای کابل را دریافته اندر میوههای خورده شده بود بنابر بعضی مصلحتها و دوری از پای تخت روز یکشنبه چهارم ماه جمادی الاول حکم کردم که پیشخانه بجانب هندوستان بیرون برزد بعد از چند روز از شهر برآمده جلگه سفید سنگ محل ربات جلال گشت اگر چه هنوز انگور بکمال نرسیده بود اما پیش ازین مکرر انگور خوب کابل خورده شده بود اقسام انگور خوب میشود خصوص صاحبی و کشمش شاه الو هم میوه خوش خوار خوش چاشنی است نسبت بدیگر میوهها بیشتر میتوان خورد من در یک روز تاصد و پنجاه دانه از آن خورده ام مراد از شاه الو کیلاس است که در اکثر جاهای ولایت میشود چون کیلاس بکیلاس که از نامهای چلیپاسه است مشتبه می شد حضرت والد بزرگوارم آنرا شاه آلو نام کردند زرد آلو پیوندی خوب میشود و فراوان است غایتاً در باغ شهر آرا درختیست که آنرا میرزا محمد حکیم عموی من نشانده بود و بمیزرانی مشهور است زرد آلو ای درخت نسبتی بدیگر زرد الوها ندارد شفتالو هم بغایت نفیس و بالیده میشود از استالف شفتالو آورده بودند در حضور خود وزن نمودم برابر بست و پنجبریده که شصت و هشت مثقال معمول است بوزن درآمده با وجود لطافت میوههای کابل هیچکدام در ذایقه من لذت انبه ندارد پرگنه مهابن در جاگیب مهابتخان مرحمت شد عبدالرحیم بخشی لحدیان بمنصب هفتصدی ذات و درویش سوار سرفراز گردید مبارکخان سروالی بفوجداري سرکار حصار تعیین یافت فرمودم که میرزا فریدون براس را در صوبه اله آباد جاگیر نمایند در چهاردهم ماه مذکور اردنخان برادر امیرخان را بمنصب هزاربی ذات و پانصد سوار سرفراز ساخته خلعت خاصه و اسب

از مدول شده است روز شصت دور دهم رانا شنکر ولد رانا اود سنگه را به منصب دهرار و ناصدی د ب و هر ر سوار ممتاز ساحتم برے مدوهر منصب حراری و ششصد سوار حکم شد معان شتواری موحی آوردند که هر دو شاج او نکی شده بود شاج اهرے رنگ شادمت داشت همی اعدان بر بار حورے دسته او د د که مدل او ند ده بودم بلکه بجل هم نکرده ام به مصوان فرموم که شنبه او نکند چهار می یون هندوستان بود درازی شاج او نک و دم گر نگر در آمد روز نکشده دست و هفتم شتاعت حال را به منصب هر و ناصدی داب و هرار سوار امدناز بکندم و حوبلی گولنار بکاکر اعدناز حال مرحمت شد و می عرب الله را نامر ازان بخدمت بنگش معنی فرمودم احرهای همی روز عرصه ست اسلام حال را اگره ناحطی جهانگر فلکاح که ر بهار باو نوشته بود رسد مضمون اندکه نارنج سوم صفر بعد از یک پهر مطب الدن حال را در مردوان از ولایت بنگاله علیعلی اسناحلو رحم و بعد از دو هر شب در گذشت * بقصل اسی محمل اندکه علیعلی مذکور که سفره چی شاه اسمعبل والی ایران بود بعد از وفات او بدار شراب و مدینه انگوری که در طبعمت داشت بگریده به مدهار آمد و در ملتان حالتحال را که بر سر ولایت بلمه معنی شده بود ملاوت نموده بهمراهی او زود ولایت مذکور شد حالتحال را بداده او را داخل مدهاله عرش آشدانی ساخت و دران سفر خدمات بخدمت رسانده به منصب ملاحور حالت خود سر برار گردند و مدے در خدمت والد بزرگوار بود در انامکه بدولت مدوحه ولایت دکی شدند و مرا بر سر رانا تعنی فرمودند امد نوکرمی شد او را بظاف شترانگی سرور ساحتم چون از اله آباد بخدمت والد بزرگوار آمدیم بداروا انعامے که بدست می بظهور رسد اکثر ملازم و مردم می معین شدند او هم درین وقت از خدمت می حدانی احضار نمود بعد از حلوس ا زوی مریب بضررب او را در نظر بداده در صوبه بنگاله حکم جاگو کردم و از اینجا احضار رسد که امثال اسی مدینه حوبان را درین ولایت گذ شتی لای بدست بقطب الدن حال حکم رفت که او را بد گاه بفرستد و اگر حیال فاسد باطل کند به سرا رساند خان مشار الدن او را بواحدی بدشناخت با مردمی که حاضر بودند بحد رسدن حکم بدردوان که جاگو او بود ابعار نمود و او چون از رسدن بقطب الدن حال حاضر دار می شود بدبا ناو حلوار باسدندال مدوحه بنگردن بعد از رسدن و در آمدن بدان موج حال مشارالدن مردم او را فرو بنگردند او چون می الحمله ازین روش بقطب الدن حال بد مظنه شده بود از رویه فرست بنگرد که اسی چه روش بد برگشت حال مذکور مردم خود را منع کرده بدبا ناو همرة بدسود به مضمون حکم را حاضر نشان سار در بدومت فرست حسنه می القور شمشیر کشنده دو سه رحم کاری ناو بفرستاد چون انده حال کسمبری که از حاکم راد هاله بشمر بجان مشارالدن بدست و جهت تمام داشنه ا زوی حلال نمکی و مردانگی خود را رسانده رحم کاری بر سر علیعلی می رند و ان مدینه شمشیر سنجکی باندن حال رده رحمش کاری می افند چون بقطب الدن حال را بدالکالت

زرو طعام و نان و حلوائے بسیار بروج گذشتگان فرمودم که به فقرا تقسیم نمودند رقیه سلطان بیگم دختر میرزا هندال تاجال زیارت پدر خود نموده بودند در بی روز بان شرف رسیدند روز پنجشنبه سویم ربیع الاول در خدیبان فرمودم که اسپان خاصه دهنده حاضر کردند شهرزاده و امراها دوانیدند یک اسپ کونک عربی که عادل خان والی دکن بجهت من فرستاده بود از همه اسپان بهتر دويد در همین روزها پسر میرزا سنچر هزاره و پسر میرزا ماشی که کلاں تران و سرداران هزاره بودند آمده ملازمت کردند هزاره دهنده میرداد و اسپ و رنگ که به تیر زده بودند آورده گذرانیدند بکلانی ای رنگبا دیگر دیده نشده بود ده دوازده از یک بار خور کلاں بزرگ تر بود خبر رسیدن شاه بیگ خان حاکم قندهار به پراگنده شور که جاگیر اوست رسید بخاطر قرار دادم که کابل را باو عنایت کرده روانه هندوستان شوم عرضداشت راجه نرسنگدیو آمد که برادرزاده خود را که فتنه انگیزی میکرد بدست در آورده بسیاری ز مردم او را بقتل رسانیده است فرمودم که بقتله گویبار فرستد تا در انجا مقید و محبوس بوده باشد هر گاه کبیرات سرکار پنجاب به شیر خان افغان مرحمت شد چین قلیچ ولد قلیچ خان را به منصب هشتصدی ذات و پانصد سوار سرفراز ساختم ده دوازدهم خسرو را طلبیده فرمودم که زنجیر از پای او برآید سیر باغ شهر آرا برداشتند و مهر بدی نگداشت که او را سیر باغ مذکور فرمائیم قلعه اٹک و نواحی آن از تغیر احمد بیگ بظفر خان مرحمت نمودم بتاج خان که بدفع افغانان بدش تعیین یافته بود پنجاه هزار روپیه شفقت شد در چهاردهم علی خان کزور که از ملازمان قدیم والد بزرگوارم بود دوازدهگی نقار خانه باو تعلق داشت بخطاب نوبختانی سرفراز ساخته به منصب پانصدی ذات و در بیست سوار ممتاز گردانیدم مهاسنگه پسر زاده راجه مانسنگه را هم بجهت دفع متمردان بدش تعیین نموده رام داس را اتلیق او ساختم روز جمعه هیزدهم وزن قمری سال چهارم واقع شد نو پیراز روز مذکور گذشته این مجلس منعقد گشت ده هزار روپیه از جمانوز وزن بده کس از بندهای معتمد خود دادم که به مستحقان و ارباب احتیاج قسمت نمایند در بی روز عرضداشت سردار خان حاکم قندهار از راه هزاره و غزنین رسید به دوازده روز به مضمون اینک الیپی شاه عباس که روانه درگاه است داخل هزاره شد شاه مردم خود نوشته است که کدام واقعه طلب فتنه جو به حکم بر سر قندهار رسیده است مگر نمیداند که نسبت ما به سلسله علیّه حضرت صاحبقرانی بالتخصیص بحضرت جنت آشیانی و اولاد و امتیاد ایشان در چه مرتبه است اگر احياناً آن ملک را در تصرف آورده باشند بکسان و ملازمان برادران جهانگیر بادشاه سپرده بجا و مقام مراجعت نمایند بخاطر قرار گرفت که بشاه بیگستان بفرمائیم که راه غزنی را بروشی ضبط نماید که متمرّدی قندهار بغاوت بکابل توانند آمد قاضی نورالدین را در همین روزها بمنصب صدارت سرکار مالوه و آجین تعیین نمودم پسر میرزا شادمان هزاره و پسر زاده قراچه خان که از راه اسه معتمد و عمده حضرت جنت آشیانی بودند آمده ملازمت نمود قراچه خان زنی از مردم هزاره خواسته بود این پسر

نیز به مراهی این لشکر مقرر گشت شیخ عبدالرحمن ولد شیخ ابوالفضل به منصب دوهزاری ذات و هزار و پانصد سوار سرفراز گشته بخطاب افضل خانی ممتاز گردید پانزده هزار روبه بهر بخان مرحمت شد و بیست هزار روبه دیگر بجهت مرمت قلعه پیش بلاغ تحویل او مقرر گشت سرکار خانیور را بجایگزین دلار خان افغان مرحمت نمودم پنج شنبه هیزدهم از پل مستان تا باغ شهر آرا که محل نزول رایان جلال بود دوروبه روبه و نصف و ربع آن برفقرا و مستاجان افشاده بباغ مذکور داخل شدم بسیار بصفا و بطراوت بنظر در آمد چون روز پنجشنبه بود به مقربان و نزدیکان صحبت شراب داشته بجهت گرمی هنگامه از جوئی که در میان وسطه این باغ جاری است و تقصیداً چهار گز عرض آن بوده باشد بهمسال و هم سنان فرمودم که ازین جوی بجهت اکثر نتوانستند جست و در کنار جوی و میان جوی افتادند من هم اگر چه جست اما بان چستی که در من سی سالگی در خدمت والد بزرگوار خود جست بودم درین ایام که عمر من به چهل سالگی رسیده بان قدرت و چالاکی نتوانستم جست در همین روز هفت باغ که از باغات مقبر کابل است پیاپی سیر نمودم تا حال بخاطر نمی رسد که اینقدر راه پیاپی رفته باشم اول باغ شهر آرا سیر کرده بعد از آن بباغ مهتاب و بنی که مادر گلان پدر من بگه بیگم تعمیر کرده رسیدم و از اینجا بارونه و باغی که مریم مکانی که مادر گلان حقیقی من باشند ساخته گذر کردم و باغ صورت خانه یک چدار گلان دارد که مثل آن چنار در دیگر باغات کابل نیست و چهار باغ را که بزرگترین باغات بلده مذکور است دیده بجا و مقام مقرر مراجعت نمودم شاه آلو بردرخت طور نمودی دارد هر دانه چنان از آن بنظر در می آید که گویا قطعه یاقوت مدور است که بر شاخه های درخت معلق داشته اند بنای باغ شهر آرا را شهر بانو بیگم دختر میرزا ابو سعید که عمه حقیقی حضرت فردوس مکانی است بنا نهاده اند و مرتبه به مرتبه بر آن اضافه شده در شهر کابل بدان لطافت و خوبی باغی نیست اقسام میوه ها و انگورها دارد و طراوت آن بدرجه ایست که بکفش پای بر من آن نهادن از طبع راست و سلیقه درست دور است * در حوالی این باغ زمین لایق بنظر در آمد از مالکان آن زمین را خریداری نموده فرمودم آبی که از طرف گذرگاه می آید در وسطه این زمین گرفته باغی ترتیب دهند که بان خوبی و لطافت در معموره عالم نبوده باشد و نام آن جهان آرا نهادم تا در کابل بودم بعضی اوقات بمقربان و نزدیکان و گاه باهل محل در باغ شهر آرا صحبت میداشتم و شبها بعلماء و طلبه کابل میفرمودم که مجلس طبع بغرا و بغرا اندازه ترتیب داده برقص از عیش قیام و اقدام مینمودند بهر کدام از جماعت یغرائیان خلعتها داده هزار روبه مرحمت نمودم که در میان خود ها قسمت نمایند و به دوازده کس از متعبدان درگاه فرمودم که یک هزار روبه در هر روز پنجشنبه تا در شهر کابل باشم بفقرا و مساکین و ارباب احتیاج برسانند * و حکم فرمودم که در میان دو چناری که بر کنار جوی وسطه باغ واقع است که یکی را فرح بخش و دیگری را سایه بخش نام کرده ام بر پارچه سنگ سفید که طول آن

معین ملا می باشد در کوه آنه نوعی در وقتی که ولد بزرگوارم متوجه کلل بودند شکار
مروغه نمودم چند اهوے سرخه شکار شد چون حدصاب مالی و ملکی خود را بامیرالامرا
فرموده بودم و بیماری او امتداد تمام پیدا کرد و بخیال مرطبیعت او نوعی عالس
گست که آنچه در ساعت مقرر مذکور میگست در ساعت دنگریک او نمی ماند و
رور رور این بخیال در رناده تی بود * بنابراین رور چهارشنبه سیریم صفر حدهست وزارت را
با اصفهان فرموده حلهت حاصه و دوات و قلم مرع بدو مرحمت کردم ار اتفاقات حصد
قدل ارس ده بیست و هشت سال در همین منزل والد بزرگوارم او را بمنصب منر
نحسی سرور ساخته بودند لعلی که برادر او ابوالقاسم بچهل هزار روپیه خریداری نموده
فرستاده بود آن لعل را بجهت تسلیم و رارت پندکش نمود و حواحه ابوالنحس را ده
خدمت بحسگری و قوز و غیره داشت بهمرهی خود القاسم نمود حلال آباد را ار
ابوالقاسم تمکن تعبیر نموده بمرحبا حان مرحمت فرمودم در میان رودخانه سنگ سعید
واقع بود فرمودم که ابوا بصورت بدلی ترتیب داده سینه آن فیل ایدمصرع را که
مطابق تاریخ هجری بود نقش کردند

سنگی سعید میل جهانگرد نادر شاه *

در همین روز کلیان پسر راحه بکرمحبت ار گجرات آمد مقدمات غیر مکرر ارس
خراماده معصد بمرص اشرف رسیده بود ازانجمله بولی رن مسلمانی را بکانه خود
نگاهدشته ملاحظه اندک مداد این مقدمه شهرت کند مادر و پدر او را کشته در خانه خود
گور کرده است فرمودم که او را در بند نگاه دارند تا نه حقیقت اعمال و افعال او بار رسیده
شود بعد ار تحقیق فرمودم که اول رن او را بونده در رندار اندی بونده با سگدانان و
حلال حوان طعام میخورده باشد چهار شده بصرف منزل شد ازانجا بپنگد لک ببول
نمودم در بنمزل چوب بلوت ده براس سوحن بفرس چونهاست بسیار دنده شد انبمزل
اگر چه کونل و گریه نداشت اما تمام سنگ لاج بود روز جمعه دوازدهم بآب باریک و شده
سرد هم بفرات نادر شاه مقام شد یکشنبه چهاردهم بخورد و کابل فرود آمدم عذارت و قصاص
کابل را در بنمزل بقاعی عارف پسر ملا صادق حلوائه تفویض فرمودم شاه آلولی رسیده
ار موضع گلپهار در بنمقام آوردند فرس صد عدد در عت تمام جوده شد دولت رئیس
ده حکمی گلی چند غیر مکرر آورده گذارید که در مدت العمره دندم ازانجا به بگرامی ببول
احلال افتاد در بنمزل حادوسه ابلق بسکل موش برن که برن هندی گلپری میگویند
آورده بنظر گذاریدند و چند گفتند که در خانه که اینجا نور می باشد موش پیرامون آن
خانه بنمگردن بانی تقریب این جانور را میر موشان میگویند چون تا حال ندیده بودم
ده مصرا فرمودم که شده ابوا بشد ار راسوکل تراست عایداً صورت او بگریه مسکن
مشابهت تمام دارد احمد بیگ حان را ده دنده و قادیب اعیان نگش تعین نموده
بعد الرراق معموری که در انگ بود حکم شد که دولتک روپیه بخریداری موهنداس
پسر راحه بکرمحبت همراه سازد که بکندان لشکر مذکور تقسیم نماید و هزار مرقدار

و پانصدی سرفرازی یافت قلعه مذکور از بناهای حضرت عرش آشیانی است که بسعی و اهتمام خواجه شمس الدین خوانی باتمام رسیده مستحکم قلعه است درین روزها آب نیلاب از طغیان فرود آمده بود چنانچه بهزده کشتی پل بسته شد و مردم بسهولت و آسانی گذشتند امیرالامرا را بواسطه ضعف بدن و بیماری در انگ گذاشت و به بخشیدن حکم شد که چون ولایت کابل برداشت لشکر عظیم ندارد سوائے نزدیکان و مقربان دیگری را از آب نگذرانند و اردو تا معاونت رایات جلال در انگ بنوده باشد روز چهارشنبه نوزدهم با شاهزادها و چنده از خواهاں بر جاله سوار شده از آب نیلاب سلامت گذشته بگذار دریای کامه فرود آمدن دریای کامه آیدست که از پیش قصبه جلال آباد میگذرد جاله جائی است که از بانس و خس ترتیب داده در ته آن مشکهای پر باد کرده میبندند و درین ولایت انرا شال میگویند و دریاها و آبها که سنگها در میان دارد از کشتی ایمن تر است دوآزده هزار رویه بمیرشریف آملی و جمعیکه در لاهور بخدمات تعین بودند داده شد که بفقر تقسیم نمایند به عبدالرزاق معموری و بهاریداس بخشی احدیان حکم شد که سرانجام جمعی که بهمراهی ظفر خاں تعین شده اند نموده آنها را روانه سارند و از اینجا یکمنازل در میان بسراے باره منزل شد مقابل بسراے باره دران طرف آب کامه قلعه ایست که زمین خان کوکه در وقتیکه به استیصال افغانان یوسف زئی تعین بوده احداث نموده بنوشهر موسوم ساخته است و قریب پنجاه هزار رویه خرچ آن شده و میگویند که حضرت جدت آشیانی درین زمین شکار گرگ مینموده اند و از حضرت عرش آشیانی نیز شنیدم که من هم در ملازمت پدر خود دو سه مرتبه تماشای این شکار کرده ام روز پنجشنبه بیست و پنجم بسراے دولت آباد فرود آمدن احمد بیگ کابلی جاگیردار پرشاور باملکان یوسف زئی و غوریه خیل آمده ملازمت نمودند چون خدمت احمد بیگ مستحسن نیفتاد ولایت مذکور را ازو تغیر نموده بشیرخان افغان عنایت کردم چهارشنبه بیست و ششم در باغ سردارخان که در حوالی پرشاور ساخته منزل شد کورکهری را که معبد مقرر جوگیان است درین نواحی واقع بود سیر نمودم بگمان آنکه شاید فقیری بنظر درآید که از صحبت او فیضی توان یافت آن خود حکم عنقا و کیعیا داشت یک کله بیکی بیمعرفت بنظر درآمدند که از دیدن آنها بجز تیرگی خاطر چیزی حاصل نشد روز پنجشنبه بیست و هفتم بمنزل جم روز روز جمعه بیست و هشتم بکوتل خیبر برآمده در علی مسجد منزل شد و شنبه بیست و نهم از کوتل مارپیچ گذشته بجریب خانه فرود آمدن درین منزل ابوالقاسم تمکین جاگیردار جلال آباد زرد الوئی آورد که در خوبی کم از زرد الوے خوب کشمیر ندود درین منزل دکه کیلاس که والد بزرگوارم آن راشاه الو نام نهاده اند از کابل آوردند چون میل بسیار بخوردن آن داشتم بانکه بمدعا نرسیده بود در گزک شراب بر غیبت تمام خورده شد سه شنبه دوه برکنار دریا واقع بود منزل شد آن طرف دریا کوهی است که از بیچت این کوه را کوه بیدولت می نامند از پدر خود

موضع حریره مدخل گرد. گندمی در زمان سابق کههران ساخته شد در اینجا از متردومی
 ناح میگویند اند چون اندام آن گندم تحریره مشاهقه دارد نایب اسم اشتها ریافته سه
 شده یازدهم به کلا پانی فرد آمدن که درین هندی مراد آب سیاه است درس مدخل
 کوننی است مار کله نام بلطف هندی مار درن راو کله قافله را میگویند یعنی محل درن
 قافله حد ولایت کههران تا اینجا است محاسب حیوان صفت جمعیت اند دایم بایکدیگر
 در مقام مدارعت و محاذله اند هر چند حواسم که رفع این برار نشود فایده نبرد

* حال جاهل نسبتی از رانی *

روز چهار شده دوازدهم مدخل بنا حسی اندال شد بشرق روزه این مقام بیک کرره فاصله
 انشارست که آتش رعایت تند میرود و در تمام راه کامل مثل این آساری بیست
 در راه کشمیر دوسه حا اریقم اشارهاست در میان آنگیری که مدخل این است راحه
 ماسنگه عمارت مختصره ساخته است ماهیان که در آری بیست و نه گر و نه گر بوده باشد
 درن آنگیر بسیار است سه روز درن مقام دلکش توقف افتاد نامردن شارب حورده
 شد و نه شکار ماهی توحه نمود قحالی سوره دام که از دامهاست مقرر است و بران
 هندی بهنور حال میگویند به انداخته بودم انداختن آن حالی از اشکالی بیست
 بدست خود این دام را انداخته ده دوازده ماهی گرفتم و مرزوردها در بینی آنها کشیده
 نآف سردام از مورخان و موطدان اینجا احوال بنا حسی را استعمار نمودم هلیکس
 حدر مشخص بگفت جائیکه بمقم مذکور مشهور است چشمه ایست از دام کوهچنه
 رسمی آید در عایت هابی و حلاوت و لطافت چنانچه این بیت امیر خسرو را
 شاهدیست

درته آتش رصا رنگ حور * کور تواند بدل شب شمرد

حواحه شمس الدن محمد حانی که مدتی شعل و ارت والد بررگوارم مشعولی داشت
 معده بسته و حوصی در میان آن ترتیب داده که آب چشمه اینجا در می آید و از اینجا
 برزاعت و باغات صرف میشود بر کدر این معده گندمی بجهت مدخل خود ساخته
 بود بحسب اتفاق اینجا نصیب او شد و حکیم ابوالفتح گیلانی و مرادش حکیم همام را
 که در خدمت والد بررگوارم بدست مصاحبت و قرب و محرمیت تمام داشتند
 بحسب حکم انحصار دران گندم نهاده اند در یازدهم امرویه منزل شد عجیب
 سوره راریکستی که اعلای مددی و پستی نداشت نظر در آمد درس موضع و حوالی
 آن هفت هشت هزار حانه که رود لهرآگ متوطی اند و انواع مصاد و تعدی و راهری
 ازین جماعت بوقوع می آید حکم فرمودم که سرکار این حدود و ائک نظر خان پسر
 حال کوکه تعلق داشته باشد و نارمان مراجعت و انات احوال از کامل تمام دلراکان را
 کوچانیده بحاسب لاهور روانه سار و کلان تران کهتران را بدست در آورده مقید و محسوس
 نگاهدار روز در شده هفدهم کوچ شد و یک مدخل در میان بردن یک قلعه ائک برکنار
 در نایب بیداد محل منزل و زیات حلال گشت درن منزل مهانت خان منصوب دوهزار

خرج انعامات شده که بحساب هندوستان چهل لک و بیست و پنج هزار روپیه باشد و موافق داد و ستد ایران یکصد و بیست هزار تومان و مطابق معمول توران یک ارب و بیست و یک لک و هفتاد و پنج هزار روپیه که حالی نامند می شود روز سه شنبه چهارم ماه چهار کروه و سه پا قطع نموده به پبله منزل واقع شده پبله بزبان کنهران پشته را گویند و از اینجا بده بهکرا فرود امدم و بهکرا بزبان همین جماعت بیشه است مشتمل بر بوته های گل سفید بے بو از پبله تا بهکرا تمام راه درمیان رود خانه امدم که اب روان داشت و گل های کثیر که از عالم شکوفه شفقالد در غایت رنگینی است و شگفتگی و در زمین هندوستان این گل همیشه شگفته و پر بار می باشد در اطراف این رود خانه بسیار بود بسوار و پیاده که همراه بودند حکم شد که دستها از پی گل بر سرزنند و هوکس که گل بر سر نداشتند باشد دستار او را بردارند عجب گلذاری بهم رسید روز پنجشنبه ششم از شهر گذشته به سها منزل شد در پی راه گل پلاس بسیار شگفته بود این گلهم مخصوص جنگلهای هندوستان است بو ندارد اما رنگش نارنجی اتشی است و بیخ آن سیاه و بوته آن بر بوته گل سرخ میشود بنوعی بنظر در می آید که چشم از آن نمیتوان برداشت چون هوا در غایت لطافت بود و پرده ابر حجاب نور و ضیا حضرت نیر اعظم گشته بارش اهسته ترشح می نمود بخوردن شراب رغبت نمودم مجله در غایب شگفتگی و خوش حالی این راه طی شد این محل را هتیا بآن تقریب میگویند که ابادان کرده کنه پری است هاتهی نام و این ملک را از مارکله تاهتیا پونههار میگویند و در پی حدود زاغ دم می باشند از رقتاس تاهتیا جا و مقام بهوکیان است که بکهر آن خویش و هم جد اند روز جمعه هفتم کوچ نموده چون چهار کروه و سه پا طی شد بمنزل بکه فرود امدم بکه بدان سبب میگویند که سرای بخش پخته دارد و بزبان اهل هند بکه پخته را میگویند عجب پر گرد و خاک منزلی بود آراها بواسطه ناخوشی راه بمشقت تمام بمنزل رسیدند در همین جا زینواج از کابل آورده بودند اکثر ضایع شده بود روز شنبه هشتم کوچ نموده بعد از قطع چهار و نیم کروه بموضع کور منزل شد کور بزبان کنهران جر و شکستگی را میگویند این ولایت بسیار کم درخت است روز یکشنبه نهم از راول پندی گذشته محل نزول گشت اینموضع را راول نام هندوستان اباد ساخته است و پندی بهمین زبان ده را می گویند قریب باین منزل در میان دره رود آب جاری بود در پیش آن حوضی که آب رود آمده در آن حوض جمع میگشت چون سرمنزله مذکور خالی از صفائی نبود زمانه اینجا فرود آمده از کنهران پرسیدم که عمق این آب چه مقدار باشد جواب مشخص نگفتند و اظهار کردند که از پدران خود شنیده ایم که در پی آب نهنگ می باشد و جانوران که باب در می رفتند زخمی و مجروح بر می آمدند بدینجهت کسی جرأت در آمدن در پی آب نمیکرد فرمودم که گوسفندی را در اینجا انداختند تمام حوض را شنا کرده بیرون آمد بعد از آن فراشی را نیز فرمودم که در آید او هم بهمین دستور سالم بر آمد ظاهر شد که آنچه کنهران میگفتند اصلی نداشته عرض این آب یک تیر انداز بوده باشد و شنبه دهم

رسانیده چشمه ای انگرد در ته درناے عمیق است مرتبه اول نکستی سنگ بناری
 آورده در حای که ای عمارات ساخته شد رکنه اد هیچگونه تعمیری نگذرد احر چندین
 هزار گسیدی را با سنگ عرق نموده و به محبت بسیار بقطعه ریزی را گذاشت گردید
 گردیده باشد از آب در آورده صفا شده است و بر یک طرف آن از صفا عمارتی بنام
 رسانیده عبادت داده بجهت برافش پروردگار خود در نماز داده در آن نقش بر حای
 نمیداشت اکثر اوقات در نشی براف ای بس حای و مقام آمده عبادت ملک عالم مقام و
 افتخار منعمون میگویند که چندین از بعضی در اینجا بسر آورده روزی یکی از باخلاف را در آن
 معصود فعل او در آن عبادت خانه او را بپا نماند شمشیر کشیده در می آید چون نظر و
 بر سلطان می افتد بدین صلابت پدری و شکوه صلاح سرا سماع و مصطفی گشته میگردند
 بعد از لحظه سلطان از عبادت خانه بر آمده با همان برادر کسبی می نشیند و روانه
 شهر میگردند در آنجا راه بان پسر میگویند که بخدمت خود را در عبادت خانه میروم
 دیده ام بر روزی سوار شده بخدمت را خواهی آورد آن پسر بعد از آنکه در آمده پدر را
 در اینجا می بیند آن را عبادت از روی شرمندگی تمام در پائے پدر افتاده عذر خواهی
 بصدور خود نمیداند ازو امثال این حواری بسیار نقل کرده اند میگویند که علم حلیع بدن
 و در حواری و زرنده بود چون از اطوار و اوضاع و درندان آثار تعجب در طلب حکومت
 و ریاست می نمود بآنها میگویند که بر می ترک حکومت چه نموده گذشتی از حجاب
 بسیار اسان است اما بعد از من کار می بخواهند ساخت و مدد دولت شما را نماند
 بخواهد داشت و باندک زمانه بخواهد عمل رشت و مدت خود بخواهد رسد آن شخص
 گفته ترک خویش و آشامیدن نمود و یک از بعضی بهمنی روش گذرانده چشم خود را
 بشما بخواهد نکرد و با از آن سلوک و ریاست بعد از حای قدر مشعونی نمود و بر
 چهارم و بیست حجاب را نارسیده بخوار رحمت انردی بدوست سه پسر ازو ماند آدم
 حن و حاحی حان و بهرام حان با هم دیگر در مقام معارعت و آمده هر سه مسافران
 شدند و حکومت کشمیر بجماعت چنان که از عوام الناس سپاهیان آن دنا بودند منحل
 شد و در حکومت خود سه کس از حکام اینجا سه صفا که زنی العاندی و
 مال اولر ساخته بود حاجا ساختند اما هیچ کدام باستحکام عمارت زنی العاندی نیست
 حوان و بهار کشمیر ارد و بهاست فصل حوان را در یافتن و آنچه شنیده بودم بهتر از او
 بنظر در آمد عاناً فصل بهار آن ولایت بدیده ام آمده که روزی گرد روز در شنیده عید
 محرم از کنار درناے بهت کوچ فرموده نگرور در میان ده ملعه رهناس که از بناهاست
 شهر حان اعلان است رسدیم * ای ملعه را در شکستگی رمی نمانده که مانی است حکام
 حای حمال بقول کردن چون آن رمی بر ولایت کنکهران منحل است و آنها جمع متروک
 و سرکش اند آن ملعه را حای بجهت ندیده و سرکوب آنها بخاطر گذرانده بود که بخاطر
 چون باره کار کردند شرح حال در گذشت و پسر او سلم حان توفیق امام دمت بر هر یکی
 از نوادها حای حای و بر سرگیه گذاشت و نصیب نموده اند شایسته که روز و نگ دام و کمری

اگر دانه خشکاش دران اندازند تا رسیدن بزمین مشخص دیده میشود ماهی بسیار دران جلوه گراست چون شنیده بودم که این چشمه پایاب ندارد بنابراین ریسمانی بسنگ بسته درین چشمه گفتم که انداختند چون گز نموده شد ظاهر گردید که از قد یکنیم آدم بیشتر نبوده است * بعد از جلوس فرمودم که اطراف چشمه بسنگ بسته باغچه بر اطراف آن ترتیب داده جوسه انرا جدولی ساختند و ایوانها و خانها بر دور چشمه ساخته جائی مرتب گشته که روندهای ربع مسکون مثل آن کم نشان می دهند چون آب بموضع یم پور که در درکوره شهر است میرسد زیاد میگردد و تمام زعفران کشمیر درین موضع حاصل میشود معلوم نیست که در هیچ جای عالم این مقدار زعفران می شده باشد هر سال بوزن هندوستان بانصد من که چهار هزار من وایت بوده باشد حاصل زعفران است در موسم گل زعفران در ملازمت والد بزرگوار خود درین سرزمین رسیدم جمیع گلها را عالم اول شاخ و بعد ازان برگ و گل برمی آرد بخلاف گل زعفران که چون از زمین خشک چهار انگشت ساق آن سر بر میزند گل سوسنی رنگ مشتمل بر چهار برگ شگفته میگردد و چهار ریشه نارنجی مثل گل معصفر در میان دارد بدرازی یکبند انگشت زعفران همینست در زمین شمار نموده آب ناداده در میان گلخها بر می آید بعضی جا یک کروه و بعضی نیم کروه زعفران زارست از دور بهتر به نظر در می آید بوقت چیدن از تندهای بوئی اس تمام نزدیکان را درد سر پیدا شد بآنکه کیفیت شراب داشتم و بیانه می خوردم مرا هم درد سر بهم رسید از کشمیریان حیوان صفت که بگل چیدن مشغول بودند پرسیدم که حال شما یان چیست از ایشان معلوم شد که درد سر را در مدت عمر تعقل نکرده اند و اب این چشمه و تریاک که در کشمیر بهت میگویند با دیگر ابها و نالها که از دست راست و چپ داخل گردیده دریا میشود و از میسان حقیقی شهر میگذرد و عرضش در اکثر جاها از آنکه اندازی زیاد نخواهد بود این اب را بواسطه کثافت و ناگواری هیچکس نمیشورد تمام مردم کشمیر اب را از ابگیری که بشهر متصل است و دل نام دارد میخورند و اب بهت بدین تالاب در آمده از راه باره موله و پکلی و دنتور به پنجاب می رود در کشمیر اب رود خانه و چشمه بسیار است غایتاً بهتری این اب دره لار است که در موضع شهاب الدین پور باب بهت ملحق میگردد * و این موضع از جاها مقرر کشمیر است بر کنار دریای بهت واقع شده قریب صد چنار خوش اندام بر یک قطعه زمین سبز خورم دست بیکدیگر داده چنانچه تمام این سرزمین را سایه ان چنارها فر گرفته است و سطح زمین تمام سبزه و سه برکه است بنوعی که فرش بر بالای ان انداختن بیدردی و کم سلیقگی است این ده آباد ان کرده سلطان رین العابدین است که پنجاب و دو سال از روی استقلال حکومت کشمیر نموده بود و او را بدو شاه کلان میگفتند خوارق عادات ازو بسیار نقل میکنند اثار و علامات و عمارات او در کشمیر بسیار است آزان جمله در میان ابگیری که اولر نام دارد و عرض و طول او از سه کبوه بیشتر است عمارتی ساخته زین لنکا نام سعی بسیار در بنای این عمارت بقدم

مجلس بیگ مرستاده آواراهه ایوان مرحمت شده قلیح حاش و میزبان صدر جهان و میر
 شریف املی را در لاهور گذاشته فرمودم که باتفاق مهمانی که روزه دهد معیصل رسانند روز دو
 شنبه ارباع مذکور کوچ نموده بموضع هرهر که در سه و نیم کوهی شهر واقع است منزل شد
 روز سه شنبه جهانگیر پور درول رایات سال گشت انموضع ارشکار گله های مقرر محبت *
 در حوالی ان مدارس معروفه می بسوز قمر آهوئی منحصراً نام که در جنگ آهوان
 حانگی و مید آهوان صحرائی می نظیر نمود احداث نموده اند دران معارفه محمد
 حسین کشمیری که سرآمد خوش بوسال رمان بود این نثر را نوشته بسنگی نقش
 کرده اند که درسی فصاحت دلکش آهوئی بدام جهاندار خدا آگاه نورالدین جهانگیر نادشاه
 آمده در عرص نگاه از وحشت صحرائت مرآمده سرآمد آهوان خاصه گشت بدین
 بدرت اهره مذکور حکم کردم که هیچکس صد آهوان بی صحرا نکند و گوشت آنها
 نرهند و مسلمان حکم گوشت گاؤ و گوشت حوک داشته باشد و سنگ قنار را بصورت
 اهر مرتب ساخته نصب کند * و نه سکندر معینی که حاگیر دار پرگه مذکور بود فرمودم
 که در جهانگیر پور قلعه مستحکم بنا نماید پنجشنبه چهار دهم در پرگه چنداله منزل شد
 و از اینجا روز شنبه شانزدهم یکمزل در میان بخاطر آباد در مدارلی که با اهتمام کروری انجا
 میر قوام الدین باحکام رسیده بود توقف روندان و بدو کوچ کنار درناج چناب رسیده روز
 پنجشنبه بیست و یکم دی حجت اربلی که برآب مذکور بخته بودند عبور اتفاق افتاد
 و حوالی پرگه گجرات منزل شد * در زمانیکه حصرت عرش اشیانی متوجه کشمیر
 بودند قلعه دران روزه اب احداث فرموده بودند حماقت گوحول را که بدین نواحی
 بدردی و راهبری میگردانند بدین قلعه آورده آبادان ساختند و چون مسکن گوحول
 شد بدین جهت اندر گجرات نام نهاده پرگه علاحد مقرر ساختند گوحر جماعت را میگویند
 که کعب و کار کمتر میدمایند و اوقات گذرانها ار شیر و جعرات می باشد روز جمعه حواص
 پور که ار گجرات پنجره است و انرا حواص حاش علام شدر حاش اعدان آبادان ساخته
 بود منزل شد و از اینجا دو منزل درمیان کنار درناج بهت مقام گردید درین شب باد
 عظم در و رند آمده اترسیاه فساد آسمانرا درو گرفت و باران شدت شد که پیران کهن
 سال ناک داشتند احزاباله ملحق شد و هرزاله برانر تخم مرغی افتاد ار طعیان آب و
 شدت باد و باران پل شکست می نا بردنکان حرم حرمت نکستی عبور نمود چون
 نکستی کم بود فرمودم که مردم نکستی بگردند و پل را از سر نو بنهند بعد از یک هفته
 که پل بخته شد تمام لشکر رعایت گذشت * مدح دروازه بهت چشمه ایست در
 کشمیر ترناک نام و ترناک بران هند مار را میگویند ظاهر دران مکان ماری بزرگ
 بوده است در ایام حیات پدر خود دو مرتبه بمراس چشمه رسیده ام ار شهر کشمیر
 قانداجا بیعت کرده بوده باشد منس طور حوضی است تحمیداً بخت گرد در بیعت
 گرانر عبادتگاه ریاضت مددان در نواحی ان حجره های سنگی و عمارت متعدد بسیار
 است آمد این سرچشمه در نهایت صافی است ناآنکه عمق انرا قیاس نمی توان کرد

و کشته شدن فیروز پسر او بدست محمد خان عمر خان و برادران او از محمد خان متوهم شده بگجرات رفتند و عمر خان اینجا در گذشت و دولتخان پسرش که جوان شجاع خوش صورت و همه چیز خوش بود همراهی عبدالرحیم ولد بیرم خان را که در دولت حضرت عرش آشیانی بخطاب خانخانانی سرفراز گردید اختیار نموده توفیق تردهات و خدمات خوب یافت خانخانان او را بمنزله برادر حقیقی خود میدانست بلکه هزار مرتبه از برادر بهتر و مهربان تر اکثر فتوحاتی که خانخانان را دست داده بیای مودی و مردانگی او بود و چون والد بزرگوارم ولایت خاندیس و قلعه اسیر را مسخر ساختند دانیال را دران ولایت و سایر ولایات که از تصرف حکام دکن برآمده بود گذاشته خود بدارالخلافه آگره مراجعت فرمودند در پی ایام دانیال دولت خان را از خانخانان جدا ساخته در ملازمت خود نگاه داشته و مهمات سرکار خود را باو حواله نموده عنایت و شفقت تمام باو ظاهر مینمود تا آنکه در ملازمت او وفات یافت دو پسر ازو ماند یکی محمد خان و دیگری پیر خان محمد خان که برادر کلاں بود بعد از وفات پدر باندک مدتی در گذشت و دانیال نیز بافراط شراب خود را در باخت بعد از جلوس پیر خان را بدرگاه طلب داشتیم چون جوهر ذاتی و قابلیت فطری او را ملاحظه نمودم پایه رعایت او را بمرتبه که نوشته شد رسانیدم امروز در دولت من ازو صاحب نسبت تری نیست چنانکه گناهان عظیم که بشفاعت هیچک از بندهای درگاه بعفو مقرون نگردد بالتماس او میگذرانم الحق جوان نیک ذات مردانه لایق رعایت است و آنچه در باب او بعمل آورده ام بجا واقع شد و بدیگر رعایتها نیز سرفرازی خواهد یافت چون پیش نهاد همت والانهمت فتح ولایت ماورالنهر است که ملک موروثی آبا و اجداد ماست میخواستیم که عرصه هندوستان از خس و خاشاک مفسدان و متمردان پاکیزه ساخته یکی از فرزندانرا در پی ملک گذاشته خود بالشکر آراسته جرار و فیلان کوه شکوه برق رفتار خزانه کلی همراه گرفته باستعداد تمام متوجه بتسخیر ولایت موروث گردم بنابراین اراده پرویز را بجهت دفع رانا فرستاده خود عزیمت ملک دکن داشتیم که در پی اثنا از خسرو آن حرکت ناشایسته بوقوع آمد و ضرور شد که تعاقب نموده دفع فتنه او نمایم مهمات پرویز بهمین جهت صورت پسندیده پیدا نکرد و نظربرمصلحت وقت رانا را مهلت داده یکی از پسران او را همراه گرفته روانه ملازمت گشت و در لاهور سعادت خدمت در یافت چون خاطر از فساد خسرو جمع گشت و دفع شورش قزلباشیه که قندهار را در قبل داشتند به اسهل وجوه میسر شد بخاطر رسید که بسیر و شکار کابل را که حکم وطن مالوف دارد دریافته بعد از آن متوجه هندوستان شوم و ارادهای خاطر از قوه بفعل آید * بنابراین بتاریخ هفتم ذی حجه بعامت سعید از قلعه لاهور برآمده باغ دل امیز را که دران روی آب راویست منزل گردیدم و چهار روز توقف واقع شد روز یکشنبه نوزدهم فروردی ماه را که روز شرف حضرت فیر اعظم بود در پی باغ گذرانیدم و بعضی از بندهای درگاه بمنصب و اضافه منیصب سرفرازی یافته بر رعایتها و شفقت ها سرفرازی یافتند ده هزار روبیه

ان مردم را ملامت نموده روانه ملاقات شد * در لاهور سعادت خدمت در یافت و ایندین
را اظهار نمود که اسی حمايت ے عاميت که سرسر قددهاں آمده بودند بغير ار مرموده
شاه عدلس اینجورکت از انہا موقع آمد مدادا کہ در خاطر ارنی ممر گزانی راہ یافتہ
باشد القصہ بعد از رسیدن امواج قاهرہ بہ قددهاں حسب الحکم قلعه را بسرار حان می
سپارند و شاه بیگ حان بالشکو کہ مکہ عزم درگاه می شوند * در بیست و ہفتم دیقعدہ
عدالہ حان را مسجد مدیدلہ را در بند و رنجیر آورده بنظر گذرانید مرمودم رنجیر را بہ
او بر داشتہ و خلعت پوشانیدہ بہ راحہ ناسو حوالہ نمود کہ ماس گرفتہ اورا ناحمی
دیگر از حوسان کہ بہ ہمراہی او گرفتار گشتہ بودند بگذرانند اینچہ ارکرم و مرحمت
در حق او بظہور آمد در خیال او نگذشتہ بود و در دوم دی حاکم بفرید حرم توہان
و طوع و علم و بقارہ مرحمت مرمودہ بہ منصب ہستہزاری دات و پنجہزار سوار اختیار
نمیدہ حاکم حاکم کردیم * در ہمنی روز بپیر حان ولد دولتخان لودی را کہ ہمراہ
موریدان دانیال از حاندیس آمدہ بود بخط ملائیکانی سرمرار ساختہ منصب اورا سہ
ہزاری دات و یکہزار و پانصد سوار مسمی شد و علم و بقارہ دادہ مرتبہ او بخطاب والای
موریدی از امثال و امران در گذرانیدم پدران واعمام ملائیکان در میان قوم لودی رعایت
مرگ و معتقد بودہ اند چنانچہ دولتخان سابق کہ عمو سہ خط ملائیکان بود چون بعد از
سکندر ابراہیم پسرش با امرای پدرند سلوکی آثار بہادہ باندک تقصیری جمعی را
مقتل در می آورد دولتخان ارو اندیشہ مند شدہ پسر حور دلاور حان را ملامت
حضرت مہروس مکانی در کابل فرستاد و آنحضرت را دلالت بہ تسخیر ہندوستان نمود
چون ایشان بپراس عربیت در خاطر داشتند ے توقف متوجہ گردیدند و قابوای لاهور
عدلس بار نمیدیدند دولتخان با توہ و لواطت حور سعادت ملامت در یافتہ لوازم دیکو
مددگی بجا آورد چون مرد کھر سال از اسقہ طاہر و ہتراسقہ باطنی بود مصدر خدمات
و دولتخواہی ہا گردید اکثر اوقات اورا پدر گرفتہ بخطاب میساختند و حکومت پنجاب
را بدستور باز تعویض مرمودہ سایر امرای حاکم داران صوبہ مدکو را رعایت او مامور
میساختند دلاور حان را ہمراہ گرفتہ کابل مراجعت مرمودہ دار دیگر کہ استعداد
بورش ہندوستان نمودہ بہ پنجاب رسیدند دولتخان بدولت ملامت سرمرار گردیدہ
و ہر ہمان روز ہا و مات یامت دلاور حان بخطاب حاجابانی ممتاز گردید و در حدکی
کہ حضرت مہروس مکانی را با ابراہیم دست داد ہمراہ بود و ہمچنین در ملامت حضرت
حلت اشیاہی ہم لوازم مددگی قیام داشت و در تہانہ مدگیر بوقت مراجعت
آنحضرت از بنگالہ ناشیر حان اعلان جنگ مرنانہ نمودہ در معرئہ گرفتہ شد ہر چند
شیرخان تکلیف توکری کرد قبول نہ نمود و گفت کہ پدران تو ہمیشہ توکری پدران من
نمودہ اند در بدصورت چہ گنجایش داشتہ باشد کہ اسی امرار من بوقوع ایند شیرخان مو
لشقت و مرمود کہ اورا در میان دوار بہادند و عمر خاں حد مرمود سلامت خاں کہ عم رادہ
دلاور خاں داشت در دولت سلیم خاں رعایت خوب یافتہ بود بعد از فوت سلیم خاں

ترتیب او پرورش یافته بودم برحمت ایزدی پیوست پایه نعش او را بردوش خود برداشته پاره راه بردیم چند روز از کثرت حزن و الم میل بخوردن طعام نشد و تغییر لباس نکردم *

جشن نوروز و دایم از جلوس همایون

روز چهارشنبه بیست و دوم ذی قعد سنه هزار و پانزده بعد از گذشتن سه و نیم گهری حضرت نیر اعظم بخانه شرف خود تحویل نمودند و دولخانه همایون را برسم معهوده آئین بسته بودند جشن عظیم ترتیب یافت و در ساعت مسعود بر تخت جلوس واقع شد امرا و مقرران را بنوازشها و عنایات سر بلند گردانیدیم * در همین روز مبارک از عرایض قندهار بموقف عرض رسید که لشکر که بسرکردگی میرزا غازي ولد میرزا جاني بکمک شاه بیگ خاں تعیین یافته بودند در دوازدهم شهر شوال سنه مذکور داخل بلده قندهار میشوند و طایفه قزلباش چون خبر رسیدن عساکر منصوره را پیش منزلی باده مذکور میشوند سراسیمه و پریشان و پشیمان تا کنار آب هلمند که پنجاه و شصت کوه بوده باشد عنان باز نمی کشند در ثانی الحال ظاهر شد که حاکم فراه و جمعی از حکام انواحی بعد از شنعار شدن حضرت عرش اشیانی بخاطر میگذرانند که قندهار در پس قوت و اشوب آسان بدست خواهد آمد بی آنکه از جانب شاه عباس بانها حکم برسد جمعیت نموده ملک سیورستان را با خود متفق میسازند و کس نزد حسینی خاں حاکم هرات فرستاده ازو کمک طلب میسازند و او هم جمعی میفرستد. بعد از آن باتفاق برسر قندهار متوجه میشوند شاه بیگ خاں حاکم انجا بملاحظه آنکه جنگ دو سر دارد اگر عیاذ ابالله شکستی رو دهد قندهار از تصرف بیرون خواهد رفت قلعه گي شدن را بهتر از جنگ دانسته قرار بر قلعه داری میدهد و قامدان سریع السیر بدرگاه میفرستد بحسب اتفاق در پی ایام رایات جلال که به تعاقب خسرو از دارالخلافه آگوه حرکت نموده بود در لاهور نزول اجال داشت بمجرد شنیدن اینخبر بلا توقف فوج کلانی از امرا و منصب داران بسرداری میرزا غازي فرستاده شد پیش از آنکه میرزای مذکور بقندهار رسد اینخبر بشاه می رسد که حاکم فراه با بعضی از جاگیر داران ان نواحی قصد ولایت قندهار نموده اند اینمعنی را لایق ندانسته بقدهغن حسن بیگ نامی را از مردم رو شناس خود میفرستد و فرمانی باسم انها صادر میگردد که از کنار قلعه قندهار برخاسته متوجه جا و مقام خود شوند که بسبب محبت و موالات ابای کرام با سلسله عنید جهانگیر بادشاه قدیم است آن جناعت پیش از آنکه حسن بیگ برسد و حکم شاه بایشان رساند تاب مقاومت عساکر منصوره نیاورده مراجعت را غنیمت می شمارند حسن بیگ مذکور

گشته شد و مرته دوم در بدنه یکصد و ده تفصیل مجموع حانوزان که شکار شده بود
 قوچ کوهی یکصد و هشتاد و نه کوهی بیست و نه گورخر و دینه گاو ده آهو و عنده سیصد
 و چهل و هشت روز چهار شده شانزدهم شوال بخیر و خوبی ار شکار معادلت واقع شد
 بعد ار گذشتی یک بهر و شش گهری ار روز مذکور بشهر لاهور در آمدن امر عربی درین
 شکار ملاحظه و مساعدت گشت آهوئی سیاهی را در حوالی دهه چنداله که مناره
 در آنجا ساخته شده نعلک در شکم آهو رزم چون رحیمی گشت آواری ارو طاهر شد که
 در غیر مصنی انقسم آوار ار هیچ آهوے شنیده نشده بود شکاربان کهن سال و جمعی
 که در ملاصمت بودند تعجبها نموده اظهار کردند که ماان ماان ندارم بلکه ار بدراں خود
 شنیده ام که ای قسم آواری در غیر مصنی ار آهو سرورده باشد چون حالی ار عرابی
 بدون نوشته شد * گوشت تر کوهی را ار گوشت حمیع حیوانات وحشی لدر توفتم
 ناآنکه پوست بر آن معانت د پوست که بداعت آن نواری رانل نمیکرد گوشت او
 مطلقاً بوسه پاک نیست بک ار برهائے بر را که ار همه فلان تربو، فرمودم که بون
 در آوردند دوس و دست و چهار سرورده نیست و یکم ولایت بوده باشد طهر شد
 همچنین یک قوچ فلان را نیز فرمودم که کمیدند دوس و سه سیر انکری مطابق هفتده
 می ولایت بون در آمدن ار گورخرهائے شکاری یکی که بخته ار همه قوی تر بود ده می و
 شانزده ستر مطابق هفتاد و شش می ولایت شنیده شد ار شکاربان و عوسداک شکار
 مکرر شنیده ام که در شاق قوچ کوهی بومت معنی گرمی هم میرسد که ار حرکت او
 حار حارے درو پیدا میشود ده با نوع خود او را بحدک در می آورد و اگر ار نوع خود
 حریمی داند شاق خود ر بر در حله نا بکنی رده تسکین آن حار حار میدهد بعد ار
 تفحص آن گرم در شاق ماده آن حانور نیز طاهر شد و حال آنکه ماده حدک نمیکند
 پس طاهر شد ده اس سخی اصلی نداشته است گوشت گور حرا گرچه حلال است و انفر
 مردم بمنل میکنند اما بهنچ وجه طبع مرا بحدودن آن رعیت میدهد * چون بصفت
 تادب و تندبه دلپ ولد راسے راننگه و پدر او قتل اربی فرمال صادر گشته بود
 در بنوا حنر رسید که راهد حان پسر صادق حان و عبدالله رحمان پسر شیخ ابوالفضل
 و راناشکر و معر لملک ناحمی دیگر ار منصدازان و بندهائے درگاه حنر دلپ را
 در مواحی ناگور که ار مصافات صوبه احمد است میشوند و بر سر او ابلغار نموده او را
 در می یابند چون محل گرمی یابند ناچار باقامت ساخته بافواج ماهر و بجانله و
 مقابله در می آند بعد ار اندک رد و جور بکه واقع شد شکست عظم بدنه جمع کثر
 را بکشتی میدهد و اسناد خود را گرفته نوادی ابدار مرار میدماید

شکسته ملاح و گسسته کمر * ده یارے حدک و ده بروائے سر

قایم خال را با خود برها بداند مراعات رعایت والد بر گوارم منصوب او را برقرار داشته
 در سرکار کالپی حاگر حکم کردم * در ماه دی قعدہ والد قطب الدین حان کونکه که مرا
 شیر داده بجای والد می بود بلکه ار مادر مهربان مهربان تر و ار حور دی نادر کنار

نوازش و تشریفات سرفراز گردید نه هزار روبیه بشریف املی و چند س دیگر از امرا حواله شد که به فقرا و مساکین تصدق نمایند روز یکشنبه ۵م رجب بعزم شکار کرچهاک و نندنه از شهر برآمده باغ رامداس را منزل گزیدم چهار روز در انجا مقام شد روز چهار شنبه سیزدهم وزن شمسی پرویز بعمل آمده او را دوازده مرتبه با تمام فلزات و دیگر اجناس بوزن در آوردند هر روزی دو من و هزده سیر شد حکم کردم که مجموع را بفقرا قسمت نمایند در پی روز بمنصب شیاعت خان بهزار و پانصدی ذات و هفتصد سوار از اصل و اضافه مقرر گشت * بعد ازان که میرزا غازی و لشکر که بهمراهی او متعین بودند روانه گشتند بخاطر رسید که جماعت دیگر هم از عقب باید فرستاد بهادر خان فور بیگی را بمنصب هزار و پانصدی ذات و هشتصد سوار از اصل و اضافه نواخته جماعت او یماق پوری را که قریب بسه هزار نفر بودند بسرداری شاه بیگ و محمد امین بار همراه نمود روانه ساختم دولک روبیه مدد خرچ گویان بجماعت مذکور مرحمت شد و یک هزار بر قداز نیز مقرر گشت اصفتخان را بمحافظت خسرو وضبط لاهور تعین نموده گذاشتم امیرالامرا هم چون بیماری صعب داشت از دولت ملازمت مستورم گردیده در شهر ماند عبدالرزاق معموری که از صوبه رانا طلب شده بود بمنصب بخشی گری حضور سرفراز گردید و حکم شد که باتفاق ابوالحسن بلوازم اینخدمت قیام و اقدام نماید انچه ضابطه پدر من بود من هم بهمین ضابطه عمل مینمایم که در خدمات عمده دوس را شریک میساختند نه بواسطه بی اعتمادی بلکه بدین جهت که چون بشریت است و آدمی از کوتاهی و بیماری خالی نمیشد اگر یک را تشریفه و یا مانع روست دهد آن دیگر حاضر بود تا کارها و مهمات بندهای خدا معطل نماند * هم در پی ایام خبر رسید که روز دهم که از روزهای مقرر هزدوان است عبدالله خان از کالپی که جاگیر اوست ابلاغ نموده بولایت بندیده در می آید و ترددات سپاهیان نموده و امیند بسرنندکوار که مدتی دران جنگل و زمین قلب فتنه انگیزی میکرد دستگیر ساخته بکالپی آورد بواسطه اینخدمت پسندیده بعدایت علم و منصب سه هزار پی ذات و دو هزار سوار سرفراز شد * از عراض صوبه بهار بعرض رسید که جهانگیر قلیخان را به سنگرام که از زمینداران عمده صوبه بهار است و قریب بسه چهار هزار سوار و پیکه بیشمار دارد بنابر بعضی مخالفتها و نا دولتشوائیها در زمین ناهموار جنگ دست میدهد و در پی معرکه خان مذکور بنفس خود ترددات مرنده بتقدیم میرساند آخر الامر سنگرام بزخم تفنگ ناپود گشته بسیاری از مردم او در معرکه افتاده بقیة السیف قرار برقرار اختیار مینمایند چون این کار نمایان بود که از جهانگیر قلیخان بوقوع آمده او را بمنصب چهار هزار و پانصدی ذات و سه هزار و پانصد سوار سرفراز ساختم مدت سه ماه و شش روز اوقات بمشغولی شکار گذشت پانصد و هشتاد و یک جانور بتفنگ و یوز و دام و قورغه شکار شد ازین جمله یکصد و پنجاه و هشت جانور خود بتفنگ زده بودم دو مرتبه قمرغه واقع شد یک مرتبه در کرچهاک که پرندگان حر سراسر عصمت بودند یکصد و پنجاه و پنج جانور

ذات و هزار سوار از اهل وامانہ مقرر گشت بجزہار رویہ نہ تہمل راحہ منجہولی
مرحمت نمود * از سوانحی کہ تازه روستہ داد ظاہر شدن نکات میرا عزیز کوکہ
است کہ براہہ علیخان صابط خاندیس پوشتہ بودہ است مرا عقیدہ آن بود کہ نفاق
او بخت خاطر خسرو و بدست دامادی او مخصوص نم باشد از محتوی اس پوشتہ
کہ تحت او بود ظاہر گشت کہ نفاق حلی خود را در هیچ وقت از دست ندادہ این
شیوہ ناپسندیدہ با والد بزرگوارم بدر مسالوک میداشتہ است محتمل گذانے در وقتے اراوقات
براحہ علیخان مذکور مرقوم ساختہ سراپا مسعر بندی و بدبسندي و مقدماتیکہ هیچ
دشمن ندید و بسند و اسناد نہ هیچ کس نمی توان کرد چہ حالے آنکہ مثل حضرت عرش
آشنای نادشاہ و صاحب قدر دانی کہ از انتدای طہولیت بذات حقوق خدمت والدہ
او در مقام تربیت و رعایت او شدہ بلہ اعتناش بدرجہ اعلیٰ چنان رسانیدہ کہ در
بدست خود ہمہنگ و ہمنا داشت اس کدانت را در برہادپور در میان اسناد و اموال
راحی علی جان بدست خواجہ انوالکس می افتد و خواجہ آورده نم گذارید
از خواندن و دیدن موثر اعصاب می راست شد اگر ملاحظہ بعضی تصورات و حقوق
شہر دادن مادر اومی بود گنجانش داشت کہ او را بدست خود بدیاسا رسانم بہر تقدیری
او را حاضر ساختہ اس پوشتہ را بدست او دادہ فرمودم کہ باوار بلند در میان مردم بخواند
مطلبہ آن بود کہ از دیدن آن نکات قالب او از روح برداختہ خواہد گشت از رعایت
ے از رمی و حیگرگی او بروشی خواندن گرفت کہ گونا اس پوشتہ او بدست و حکم
می خواند حاضران مجلس بہت آنکس از بندہای اکثری و جہانگیری ہر کس کہ
پوشتہ دند و شدید زبان طعی و لغی او کشودہ ملامتہا کردند پرسیدہ شد کہ قطع نظر از
بعاقہای کہ بدولت می کردہ باعتقاد ناقص خود وجوہ بران تربیت دادی از والد
بزرگوارم کہ از خاک راہ ترا و سلسلہ ترا برداشتہ بانی دولت و مرتبہ رسانیدہ بودند کہ
محمود امثال و امراں خود گشتہ بودی چہ امروزہ دادہ بود کہ بدشمنان و مخالفان
دولت او چنین مقدمات ناپستی پوشتہ و خود را بخو کہ خرامکوزان و ے سعادتان
خاندانی ملی باطرت اصلي و حنات طمعی چہ توان کرد ہر گاہ کہ طبیعت تو ناف
نفاق پرورش یافتہ باشد ازو بغیر اس امور چہ سر خواہد رد البچہ نامی کردہ بودی از سر
آن در گذشتہ باز بہمان مصنی کہ داشتی سرورار گرداندم و گمان آن بود نہ نفاق تو
مخصوص نم بودہ باشد الحال کہ اس معنی دانستہ شد کہ باحدانی مکاری و مری
خود ہم درس مقام بودہ ترا بعمل و دینی کہ داری و دانشنی حوالہ نمودم بعد از ذکر
اس مقدمات لب ارحواب بستہ در برابر اس نوع رویاھی چہ گوید حکم نہ تعذر حاگیر
او کردم البچہ از اس ناسپاس بعمل آمدہ بود اگرچہ گنجایش عفو و گذراندن نداشت
غایقاً بذات بعضی ملاحظہا گذاریدم * روز یکشنبہ بہت و ششم ماہ مذکور مجلس
کدخدائی پرویز بدختر شاہرادہ مراد معقد گشت در مدخل حضرت مریم الرمانی عقد
شد و حش و طوی در خانہ پرویز ترتیب یافتہ ہر کس دران الحس حاضر بود بانواع

شد شایام سنگه بهزار و پانصدي ذات و هزار و دو بیست سوار ممتاز گشت همچنین
چهل و دو نفر از منصب داران بزیادتی منصب سرفرازی یافتند در اکثر روز ها همین
شیوه مرعی و منظور است لعلی بقیمت بیست و پنج هزار روپیه به پرویز مرحمت
نمودم * روز چهارشنبه نهم شهر مذکور مطابق بیست و یکم بهمن بعد از گذشتن سه بهر
و چهار گهری مجلس وزن شمسی که ابتداء سال سی و هشتم از عمر من بود منعقد
گشت بدستوری که بر بخت و ائین بود اسباب وزن را با ترازو در خانه حضرت مریم
زمانی مرتب و آماده ساختند در ساعت و وقت مقرر بخیریت و مبارکی در ترازو نشسته
هر علاقه انرا یکی از کلاس سالی در دست گرفته دعاها کردند اول مرتبه بطلا وزن شد سه
من و ده سیر بوزن هندوستان و بعد ازان به بعضی از فلزات و انواع و اقسام خوشبوئیا
و مکفیات تا دوازده وزن که تفصیل آن بعد ازین مرقوم خواهد گشت در سالی دو مرتبه
خود را بطلا و نقره و سایر فلزات و از قسم ابریشم و پارچه و از اقسام حبوبات و غیره وزن
میکنم یکمرتبه در سر سال شمسی و یکمرتبه در سر سال قمری و زراعت دو وزن را بتسویلات
علیه میسپارم که بفقرای ارباب احتیاج رسانند * در همین روز مبارک قطب الدینخان
کوک که سالها در آرزوی چنین روزی بود بانواع عنایات سرفراز ساخته اول منصب او را
پنج هزار ذات و سوار مقرر داشتیم بعد ازان به خاتم خاصه و شمشیر مرصع و اسب
خاصه با زین مرصع امتیاز بخشیده بصوبه داری و حکومت دارالملک بنگاله و آدیسه که
جای پنجاه هزار سوار است مرخص ساختم و از روی عزت با لشکر عظیم روانه انصوب
گشت و دو لک روپیه نیز مدد خرج گویان مرحمت شد نسبت والده او بمن ازان
مقوله است که چون در ایام طفولیت برعایت و تربیت او بورش یافته ام این مقدار
آنس که مرا باو است بوالده حقیقی خود ندارم والده قطب الدینخان بجای والده
مهربان منست و خودش را از برادران و فرزندان حقیقی کمتر دوست نمیدارم از کوئها
کمیکه قابلیت کوگی بمن دارد قطب الدینخانست و سه لک روپیه بکمکیان قطب الدین
خان مرحمت نمودیم * درین روز یک لک و سی هزار روپیه بطریق ساجق بجهت دختر
بهاری که نام زد پرویز بود فرستادم و در بست و دویم باز بهادر قلماق که در بنگاله مدتها
عصیان و زبده بود به رهنمونی بخت درین تاریخ دولت آستان بوس دریافت خنجر
مرصع و بست هزار روپیه باو مرحمت نمودیم و به منصب هزار ذات و سوار سرفراز
ساختم یک لک روپیه نقد و جنس به پرویز عنایت شد کیشود اس مارو بمنصب هزار
و پانصدي ذات و سوار سرفراز گردید ابوالحسن که دیوان و مدار سرکار برادریم دانینال بود
به همراهی فرزندان او دولت ملازمت دریافت بمنصب هزار ذات و پانصد سوار سربلند
گردید در اوائل ماه جمادی الثانی شیخ بایزید که از شیخ زادهای سیکری بود بفروغ عقل
و دانائی و نسبت قدیم خدمت امتیاز تمام دارد بخطاب معظم خانی سرفراز گشت
و حکومت دهلنی باو مقرر فرمودم و در بست و یکم ماه مذکور عقدی مشتمل بر چهار
قطعه لعل و صد دانه مروارید به پرویز شفقت فرمودم و بمنصب حکیم مظفر سه هزار ذات

بود درین روز دیدم که سه پسر و چهار دختر ازو مانده بودند بر سران طهمورث و نایبش و هوشنگ نام دارند آن مقدار مرحمت و شفقت نسبت باین اطفال از من متوقع آمد که در گمان هیچکس نبود طهمورث را که از همه کلان بود مقرر داشتم که همیشه در ملاست من باشد و دیگران را به همسیره های خود سپردم تا بواجبی از احوال آنها حدیثار باشند خلعت خاصه بجهت راحه مانسنگه به نگاله مرستاده شد سی لک دام بفرز عاری انعام مرمودم شیخ ابراهیم پسر قطب الدین حان کوکه را بمنصب هراری دات و سیصد سوار سرمرار گردانیده بخطاب کشور حادی مقرر کردم چون در حین توجه بتعاقب خسرو مرزد حورم را که در آگوه بر سر میلهها و خراجه گذاشته بودم بعد از جمعیت خاطر ارض مهم حکم شد که مرزد مذکور در ملاست حضرت مریم مکانی و میله های روانه ملاست گردد چون بحوالی لاهور رسیدند روز جمعه دوازدهم ماه مذکور نور کشتی سوار شده باستقبال والدۀ خود بحوالی دهمی که دهر نام دارد سعادت ملاست میسر گشت بعد از آنکه کورنش و سجدۀ و تسلیم و مراجعات آدانی که از حور داس کلانان موافق توره چندگری و قانون قیامی و صافه و بر بست است بعد از تمام و طاعب ملک علام قیام و امداد نموده چون ارض شعل مابع گستم رحمت مراجمت یافتۀ نقله لاهور در آمدند در هفدهم معزالملک را به تحسینگری لشکر را تا تعیین نموده بدانصوب مرستادم چون حضر مسالمت راه را پسندید و دلنپ پسر او در حوالی ناگور و استبدون رسیده بود مرمودم که راحه حکماتۀ ناحمعی از بند های درگاه و معزالملک ایلغار نموده دفع فتنه و مسان آنها نمایند سر داز حان را که بجای شاه بنگیان بحکومت قندهار مقرر گشته بود بمنصب سه هراری دات و دو هزار پانصد سوار معمار ساحنه پنجاه هزار روبیه تاو عنایت مرمودم به حصر حان حاکم ساسی خاندیس و برادر او احمد حان که از خاندان اس دولت اند پیوند است سه هزار روبیه مرحمت شد هاشم حان پسر فاسم حان که از خانه رادان اس دولت و لائق تربیت است بمنصب دو هزار و پانصدی دات و هزار پانصد سوار سرمراری یافت اسپ خاصه بفرمان عنایت مرمودم بهست نزار امرای تعینات لشکر دکی خلعتها مرستادم بپنجاه هزار روبیه باعام نظام شیرازی فیه حواص مرحمت شد سه هزار روبیه بجهت خرچ غلور خانه کشمیر نوکیل میوزا علی دنگ حاکم ایجا داده شد که به نلده مذکور مرستد حاکم مرصع که شش هزار روبیه قیمت داشت نقطب الدینحان بحشیدم

● نمی خنر رسید که شمع ابراهیم بابا امانی دکل شیخی و مریدی در یکی برگده از برگدات لاهور ترتیب داده چندانی طریقه او باش و معیهاست جمع کثیری از اعیان و عتره برو گرد آمده اند مرمودم که او را حاضر آورده به پور سپارد که در قلعه چنار نگاه دارند تا این هنگامه ناظر برهم خورد روز یکشنبه هفتم حمادی الاول بحیاری از منصب داران و احدیان برعایت سرمرار گشتند منصبت مهافحان دو هزار دات و سیصد سوار مقرر گشت داور حان بدو هزار دات و هزار و چهارصد سوار سرمرار گردند و برزالملک به هزار و سیصدی دات و پانصد و پنجاه سوار امتیاز یافت و قیام حان هراری دات و سوار

جا توقف نکند و احتمال داشت که بجانب هندوستان رویه باز گردد درین حالت خالی گذاشتن دارالخلافه آگره که مرکز دولت و محل سلطنت و مقام نزول سربلندیان محل مقدس و مدفن گنجهای عالم بود از صلاح ملک داری دور می نمود بنابراین از آگره در حالت توجه بتعاقب خسرو به پرویز نوشته شد که اخلاص و خدمت توایی نتیجه داد که خسرو از دولت گریخت و سعادت روی بتو آورد و ما به تعاقب او ایلغار نمودیم مهمات رانا را بمقتضای وقت و صلاح دولت یکنوع صورت داده خود را بزودی بآگره برسان که پسر تخت و خزانه را که سرمایه گنج قارون است بتو سپردیم و ترا بخدا حی قادر پیش از آنکه ای حکم به پرویز برسد رانا در مقام عجز در آمده کس نزد اصفهان فرستاده بود که چون از کرده های خود خجالت و شرمندگی تمام دارم امیدوارم که شفیع من شده نوعی کنی که شاهزاده بفرستادن باکبه که از فرزندان من است راضی گردند پرویز بدینمعنی رضا نداده میگفت که یا خود منوجه خدمت گردد یا کس را بفرستد درین وقت خبر فتنه انگیزی خسرو میرسد بنابراین ملاحظه وقت اصفهان و دیگر دولتمخواهان بامدن باکبه راضی گشته در نواحی مندل گده سعادت خدمت شاهزاده در می یابد پرویز راجه جنگناهی و اکثر عمرای تعینات آن لشکر را گذاشته خود باصفهان و چنده از نزدیکان و اهل خدمت روانه آگره میگردد و باکبه را بهمراهی روانه درگاه والا جاه میگرداند چون بحوالی آگره میرسد خبر فتح و گرفتاری خسرو را شنیده بعد از دو روز که مقام مینماید حکم بدو میرسد که چون خاطر از جمیع جوانب و اطراف جمع است خود را بزودی بما برسان تا آنکه بتاریخ مسطور سعادت ملازمت دریانت * افتاب گیر که از علامات سلاطین است بار مرحمت فرمودم و منصب ده هزار ی باو عنایت فرمودم و بدیوانیان حکم کردم که جاگیر تنخواه دهند میرزا علی بیگ را در همین روزها بمکومت کشمیر فرستادم ده هزار روپیه بقاضی عزت الله حواله شد که بقرا و ارباب احتیاج کابل قسمت نماید احمد بیگ خان بمنصب دو هزار ی ذات و هزار و دویست و پنجاه سوار از اصل و اضافه سرفراز گردید در همین ایام مقرب خان که بآوردن فرزندان دانیال مقرر گشته بود بعد از شش ماه و بیست و دو روز از برهانپور برگشته دولت ملازمت دریانت و وقایع آنحدود را به تفصیل معروضداشت سیف خان بمنصب دو هزار ی ذات و هزار سوار افتخار یافت شیخ عبدالوهاب از سادات بخاری که در زمان حضرت عرش آشپانی حاکم دهلی بود بنابر بعضی قبایم که از مردم او صادر گردید از آن خدمت تغیر گردیده داخل ایامه و ارباب سعادت گشت در تمام ممالک محروسه خواه در محال خالصه و خواه جاگیر دار حکم فرمودم که غلبرخانها ترتیب داده بجهت فقرا فراخور گنجایش آن محل طعام درویشانه طبخ می نموده باشند تا مسجور و مسافران بفیض رسند انبه خان کشمیری که از نژاد حکام کشمیر است بمنصب هزار ی ذات و سیصد سوار ممتاز گردید در روز دوشنبه نهم ربیع الآخر شمشر خاصه به پرویز مرحمت نمودم بقطب الدیلخان کوکه و امیرالامرا هم شمشرهای مرصع عنایت شد فرزندان دانیال را که مقربخان آورده

خراسان بودند و در اصل از سلسله امراء صاحبقرانی اند حواحه عاقل خدمت بخشی گری این لشکر مقرر گشت چهل و سه هزار رزیده مدد حرج گویان بقرا حان و پانزده هزار رزیده بنقدی بیگ و قلیچ بیگ که از همرا های مدرا عازی بودند مرحمت شد سمیت ربع این حدشه و اراده سیرکانل توقف لاهور را بخود قرار دادم در همین روزها منصب حکیم فتح الله از اصل واصاف بهراری دات و سیصد سوار مقرر گشت چون ارشتم حسین حامی حواهای دردنگ وقوع من رسیدند بود بیست و یک دام که مواری سی چهل هزار رزیده سوده باشد بحرج او و حاقه و درویشانی که باو می باشند مقرر نمودم در بیست و دوم عدد الله حان را بواقع منصب دوهزار و پانصدی دات و پانصد سوار از اصل و اصاف سرور ساحتیم دواک رزیده ناحدان مرمودم که بمساعدت بدهند و نوروز از ماهیانه انها وضع نمایند شش هزار رزیده بقاسم بیگ حان خوش شاه بیگ حان و سه هزار رزیده بنعید نهاد حان شفقت مرمودم در گویند وال که برکنار در باو دیاه واقع است هندوئی بود ارحس نام در لناس پیری و ششیتی چنانچه بنساره از ساد لוחان هندو ملکه نادان و سعید اسلام را مقید اطوار و اوضاع خود ساحت کوس پیری و ولایت را بلند اواره گردانیده بود او را گرو میگفتند و از اطراف و حواص گولان و گول پرسنان بدو رجوع آورده اعتقاد تمام باو اظهار میکردند از سه چهار پشت او این دوکل را گرم میداشتند مدت ها بخاطر میگذاشت که این دوکل باطل را بر طرف ناند ساحت یا او را در حرکت اهل اسلام در ناند آورد تا آنکه درس آنام خسرو از راه عبور می نمود این مرتبک محمول اراده کرد که ملازمت او را در ناند در مدتی که حا و مقام او بود خسرو را برول افتاد آمده او را دند و بعضی مقدمات مرافقه باو رسانید و بر پسنایی او انگشته از رعمران که به اصطلاح هندوان مشقه گویند کشید و انرا شگون میدادند چون این مقدمه بمصامع حاد و حلال معرست و بظلال او را بوجه اکمل میدادستم امر کردم که او را حاضر ساختند و مساکی و منارل و مرزندان او را بمنزلی حان عدایت نمودم و اسباب و اموال او را بنقید منط در آورده مرمودم که او را بنیاست و بنیاس رسانید و دو کس دیگر را که زاحو و اندا نام داشتند در ظل حمایت دولتجان حواحه سرا نظم و بعدی رندگانی میکردند و درس چند روزی که خسرو لاهور را قتل داشت دست اندازی های و بر اندامیها نموده بودند مرمودم که زاحورا نادر کشیده از اندا که بر داری مشهور بود حرمه گرفتند محمداً یک لک و پانزده هزار رزیده او را بمول رسید اسماع را مرمودم که به علور حاد ها و مصارف حیرات صرف نمادند سعد الله حان بحر سعید حان بمنصب دو هزار دات و هزار سوار افتخار یافت * پور ار عایت اشتیاق ملازمت و خدمت من مسامهای دور درار در نام برسات که ماران دست از تقاطر نار می داشت باندک مدتی طه نموده روز پنجشنبه بیست و نهم بعد از گذشتی دو بهر و سه گهری روز سعادت ملازمت در باقت ار عایت مهربانی و شفقت او را در کنار عطومت گرفته پیشانی او را بوسه دادم چون از خسرو این قداحت سرزد بخود قرار داده بودم که تا او را بدست نیاورم در هیچ

بهمراهی میرزا شاهرخ بدی درگاه آمده بود یک اسپ داشت رفته رفته کارش بدی درجه رسید که صاحب خزینه و دفینه گردیده امثال این ارادها در خاطرش جاگرد در اثناء راه که معامله خسرو هنوز در مشیت حق بود چون میان ولایت و دارالخلافه آگره که منبع فتنه و فساد است از سرداری صاحب وجود خالی بود بدغدغه آنکه مبدا معامله خسرو بطول انجامد فرمودم که فرزند پرویز بعضی از سرداران را برسر رانا گذاشته خود با امپخان و جمعی که بدو نسبت خدمت نزدیک داشته باشند متوجه آگره گردند و حفظ و حراست آنقدر را عهده اهتمام خود مقرر شناسند به برکت عنایت الهی پیش از آنکه پرویز با آگره رسد مهم خسرو بوجه دلخواه درستان و مخلصان تمشیت پذیرفت بنابراین فرمودم که فرزند مذکور روانه ملازمت گردن چهارشنبه نهم محرم بمبارکی بقلعه لاهور در آمد جمعی از دولتشواهان معروض داشتند که معارفت بدارالخلافه آگره درین ایام که فی الجمله خللی در صوبه گجرات و دکن و بنگاله واقعست صلاح دولت اقرب خواهد بود این کنکاش پسند خاطر می نیفتد چه از عرایض شاه بیگ خاں حاکم قندهار بعضی مقدمات معروض افتاده بود دلالت بر آن میکرد که امرای سرحد قزلباشیه بنابر افساد چنده از بقایای لشکر میرزایان انجا که همیشه محک سلسله خصومت و نزاع اند و ترغیب نامحبات در گرفتن قندهاریان طایفه می نویسند حرکت خواهند نمود بخاطر رسید که مبدا شنقار شدن حضرت عرش آشیانی و مخالفت بے هنگام خسرو داعیه آنها را تیز ساخته برسر قندهار یورش نمایند بحسب اتفاق آنچه بشاطر افتاب اشراق پرتو انداخته بود از قوه بفعل آمد * حاکم هرات و ملک سیستان و جاگیرداران آن نواحی به کمک و مدد حسین خان حاکم هرات برسر قندهار متوجه گشتند شاباش برهمت و مردانگی شاه بیگخان که مردانه پا قایم کرده قلعه را مضبوط و مستحکم ساخت و خود بر بالای ارک سیوم از قلعه مذکور چنان نشست که بیرونیان علانیه مجلس او را میدیدند و در مدت محاصره میان نه بسته سروپا برهنه مجلس عیش و عشرت ترتیب میداد و هیچ روزی نبود که فوجی در برابر لشکر غنیم از قلعه بیرون نمیفرستاد و کوششهای مردانه بتقدیم نمیدانید تا در قلعه بود چنین بود لشکر قزلباش سه طرف قلعه را احاطه نموده بودند چون این خبر در لاهور رسید ظاهر شد که توقف درین حدود اقرب واصل بوده * در حال فوج کلانی بسرداری میرزا غازی و همراهی جمعی از منصب داران و بندهای درگاه مثل قربیگ که بخطاب قرا خانی و بخته بیگ که بخطاب سردار خانی سرفراز گردیده بودند معین گشتند میرزا غازی را بمنصب پنجهزاری ذات و سوار سرفراز ساختم و نقاره عنایت کردم میرزا غازی و له میرزا خانی ترخان که بادشاه ملک تهنه بود و بسعی عبدالرحیم خانخانان سپه سالار در عهد حضرت عرش آشیانی اندیار مفتوح و ملک تهنه در جاگیر او که منصب پنجهزاری ذات و سوار مقرر گشته بود تفویض یافت و بعد از فوت او میرزا غازی پسرش بمنصب خدمت پدر سرفراز بود ابا و اجداد اینها از امراء سلطان حسین میرزا باقر والی

اروقع اس حادثه سراوانی لشکره که سرداری سعید خان کشمیر تعین یافته بود
فرستاده بودم بحسب اتفاق در همین شب ندی دواخی مدرسد بسیار بوقت رسیده
بود و اهتمام او در آوردن احوال قاسم خان تمکن و جماعت حواحه حصر خان و بدست
آوردن حصو بسیار دخل داشت * صبح روز یکشنبه بسمت و هم ماه مذکور مردم بر
فیل و دشمنی سوار شده حصو را بدست در آوردند و زور دو شده سلج در باغ میرزا
کامران حشر گرفتاری او می رسید همان ساعت بامدرا امرا مرمودم که بکجرات رفته حصو را
بملا مت آورد * در کنگاش امور سلطنت و ملک داری اکثر است که برای و میهند گی
خود عمل میندانم از کنگاش هائے دیگر کنگاش خود معتقد میندام اول آنکه بحلاف صلاح
و میوندند حمنج دندگل محصل از اهل اناد ملا مت پدر بزرگوار اختیار نموده دولت
خدمت ایشان را در اوم و صلاح دنی و دنی می درنی بود و بهمان کنگاش نانشاه
شدم درم تعامب حصو که به هنج چتر از تعنی ساحنی ساعت و عذره مقصد بسم و تا
اورا بدست در دناوردم ارام نگومم از عزاب امور است که بعد از بوجه از حدم علی که
د نای می ربا بدست پرسندم که ساعت توجه می چگونه بوده است بعرض رسانند که
بجهت حصول اندمطلب اگر خواهند ساعتی احوال نمایند در سالها مثل اس ساعتی
که بدولت سوار شده اند دوا ناست * در روز یکشنبه سوم محرم سده هزار و پانزده
در باغ میرزا کامران حصو را دست بسته و بحد در با ر طرف چپ برسم و توره چنگر
حانی بظرمی در آوردند حصنی بیگ را بدست راست او و عدد لرحم را بدست
چپ او اسناد کرده بودند حصو درمدا اس هر دو اسناد می لرد می گریست
حصنی بنگ نگام آنکه شاید اورا نفعی کند سخی برسان گفتی اعاز نمود چون عرض
او معلوم گشت اورا تحریف رن نگداشته حصو را مسلسل سپردم و اس دو معتری را
فرمودم که در پوست گاز و حجر بسندند و بیدار گوش و اثر گونه سوار کردند و برگرد شهر
گذاشتند چون پوست کاو رو در قرار پوست حرمدول حصنی نمود حصنی بنگ تا
چهار پهر رنده مانده به بنگی نفس در گذشت و عدد لرحم ده در پوست حرمدول و ار
خارج باو رطوبات رسانندند رنده ماند از روز دوشنبه آخر دی حجه تا بهم محرم سده مذکور
بواسطه ربوبی ساعت در باغ میرزا کامران توقف واقع شد بهروز را به جنگ در ان
مقام دست داده بیه بدشمن مرند مرحمت نمودم * و اورا بقطاب دای مرتضی خان
مرور گردانندم * بجهت نظام و انظام سلطنت از باغ مذکور تا شهر فرمودم که در روزه
چوبها برپا کرده بده انگران اوسمان و جمعی را که در شورش همراهی کرده بودند بدار
ها و چوبها اوخته هر کدام را بدست می عتر مگر به سرا و حرا رسانندند و رمدند ازانی که
درنی خدمت لوازم دولخواهی بجا آورده بودند ریاست و چوبه راهی مدانه در نای چنان
است فرموده رمدنها بطریق مدد معاش بهر یک مرحمت نمودم از حمله اموال
حصنی بنگ که بعد ازنی هر حان اسم او مذکور خواهد شد از حانه مدر محمد نامی قریب
هفت لک رومیه ظاهر شد سوائے آنچه بمحل دیگر سپرده و حو همراه داشته و می که

توقف نکرده به بدخشان و استبداد رود مهابت خان را در کابل گذاشته خود بحیریت و دولت معاودت نمایم و منشأ و تفرق بدخشان آن بود که آن بے سعادت البته باورنیکان در خواهد خورد و آن خفت بایں دولت تحقق میگردد * در روزیکه اقوای قاهره بتعاقب خسرو تعین یافتند پانزده هزار روپیه بمهابختان و بیست هزار روپیه دیگر باحدیان مرحمت شد و ده هزار روپیه دیگر همراه فوج مذکور نموده شد که در راه بهرکس باید داد بدهند شنبه بیست و هشتم اردیبهشت ظفر قرین در منزل جیبال که در هفت گروهی لاهور واقع است نزول اجتناب دست داد در همین روز خسرو با معدودے چند بکنار دریای چناب میرسد خلاصه سخن آنکه بعد از شکست رایبای مردمی که همراه او از معرکه جنگ برآمده بودند مختلف گشت افغانان و اهل هند که اکثر قدیمان او بودند میخواستند که به هندوستان رویه باز گردد و مصدر بغی و فسادها شود و حسین بیگ که اهل و عیال و مردم و خزانه او بر سمت کابل واقع بودند او را دلالت برفتن کابل مینمود آخر الامر چون بکنگایش حسین بیگ عمل نمود بیگ قلم مردم هندوستان و افغان از وجدائی اختیار نمودند بعد از رسیدن بدریای چناب اراده میکند که از گذر شاه پور که از گذرهای معین است عبور نماید کشتی بهم نمیرسد بگذر سوده روه روانه میشود در گذر مذکور مردم او یک کشتی بیلماح و کشتی دیگر پر از هیمة و کاه بدست در می آورند * پیش از شکست خسرو بجمع جائیداران و راه داران و گذر بانان صوبه پنجاب حکم صادر گشته بود که ایی قسم قضیه رویداده خبردار و هوشیار باشند بنابراین تاکیدات گذرهای ابها دریند بود حسین بیگ خواست که ملاحان کشتی هیمة و کاه را بان کشتی بیلماح آورده خسرو را بگذرانند درین اثنا کیلن داماد کمال چودھری سوده روه میرسد و می بیند که جماعتی درین شب در مقام گذشتن از آب اند بملاحان فریاد میکند که حکم جهانگیر بادشا نیست که در شب مردم از آب نادانسته میگذشته باشند هوشیار باشید از شور و غوغای اینها مردمی که دران نواحی بودند جمع می شوند و داماد کمال چوبے را که کشتی بدان میرا نند و بزبان هند آنرا بلی گویند از دست ملاحان کشیده کشتی را سرگردان میسازد هر چند زرها دین قبول کردند که از ملاحان کسی متصدی گذرانیدن آنها شود هیچکس قبول نه نمود به ابوالقاسم تمکی که در گجرات حوالی چناب بود خبر رسید که جمعی درین شب میخواستند که از آب چناب عبور نمایند او چون برین معنی مطلع بود هم در شب با فرزندانش و جمیعت سوار شده خود را بکنار گذر مذکور رسانید صحبت بجای رسید که حسین بیگ ملاحان را به تیر گرفت و از کنار آب داماد کمال نیز به تیر اندازی در آمد تا چهار کوه کشتی بطور خود به پایان رویه آب میرفت تا آنکه آخر شب در ریگ نشست و هر چند خواستند که کشتی را از ریگ جدا سازند میسر نگشت درین اثنا صبح صادق دمیدن گرفت ابوالقاسم و خواجه خضر خان که باهتمام هلال خان درین روستا آب جمیعت کرده بودند کنار غریبی آب مستحکم ساختند و جانب شرقی را زمیداران استحکام داده بودند هلال خان را قبل

پانصد سوار از یک و ده جمع شده باشند * در وقتی که از پل مذکور میگذشتیم حشر فتح رسید اول کسی که آنی مزده رسانید شمسی توشکچی بود بدی حوش حشری حوش حشر حال خطرات یافت و میر جمال الدین حسین را که پیش ازین بجهت نصیحت حشرو فرستاده بودم در همین وقت رسیده از کثرت و شوکت مردم حشرو چندان گفت که باعث دم مردم می شد با آنکه حشر فتح متواتر رسیده آنی سید سانه لوح بهیچ وجه ناز نمی کند و تعجب میدماید که آن نوع لشکر که من دیده ام چگونه از موج شیخ ورد که در نهایت قلت و استعدادی اند شکست میخورند و قتیکه سنگهای حشرو را با دو حواحه سواره آوردند میر قبول ایندفعی نمود از اسب فرود آمده سر بر پاهای من نهاد و انواع حصوع و حشوع تقدیم رسانید و گفت که اقبال لائرو بلند تر از منی نباشد شمع فرود درین سرداری مخلصانه و مدائیان پیش آمد سادات نارهیه را که از شیخا عان رمال خود اند و در هر معرکه که بوده اند کار از انشان شده هر اول ساحته بود سیفهای وک سند محمود حال نارهیه سردار قوم مقدس خود ترددات مرده نموده هفتده رحم برداشت و سید حلال هم از برادران انطوائیه تیرے بر شقیقه خورد و بعد از چند روز در گذشت در آنجا که سادات نارهیه که از پناه ارشستی پیش نمودند رحم و صرب هزار هزار سوار و پانصد پانصد سوار بدحشی برداشته باره باره شده بودند کمال که برادران خود نمک هزار تنی شده بود از یک کناره در آمده رو خوردی کردند که فوق تهور و مودی بود بعد از آن نه مردم بر ابعاد بادشاه سلامت کفقه تاختند اهل بعی و ساد نشینان آنی کلمه بدست و پاشده هر یک بگوشه متفرق شدند قریب بچهار صد نفر از اймаقات در میدان پانمال قهر و غلبه لیسر میزوری اثر گردیدند صدوق حواهر حشرو و عباسی که همیشه با خود مدد داشت بدست افتاد

که دانست که آن کودک خورد سال * شود بازرگان چندی بدسگال

نارل مدح دردی آورد نه پیش * گذارد شکوه من و شرم حوش

سوراند اوزنگ حورشید را * نماد کسند تحت حمشید را

مرا هم مردم کوتاه بین در آله آباد بسیار دلالت بحاکمیت پدر می کردند عاقبت آنی سخی اصلا معقول و مقبول من نمی گشت و میدانستم دولت که ندانم آن بر محاکمیت پدر باشد چه مقدار باینداری خواهد نمود بنگاش ناقص عقلان ارجا برقم و بمقتضای عقل و دانش کار فرموده بمقامت پدر و مرشد و قلم و خدای محاری خود رسیدم و بدست آنی بدست بدست رسید آنچه من رسید * در شب همان روزی که حشرو گریخت راحه ناسو را که میبندار معتر کوهستانی لاهور است رحمت نمودم که من حدود رفته هر جا که خبر و اثری از او نشود بدست آوردن او آنچه امکان سعی باشد تقدیم رساند و مهاجرتان و میرزا علی اکثر شاهي را با لشکر اندوه تعیین نمودم و مقرب چنان شد که بهر طرف که حشرو روانه گردد موج مذکور تعاقب نماید و من هم بحدود قرار دادم که اگر حصن نکابل رو من سردر پی او نهاده تا او را بدست نیارم برگردم و اگر در کابل

انداختند و سه نفر را که انکار نمودند سپرده شد تا بحقیقت باز رسیده شود دوازدهم ماه فروردی سنه احد جلوس میرزا حسین و نورالدین قلی کوتوال بشهر لاهور داخل میشوند و در بیست و چهارم ماه مذکور فرستاده دلاور خاں میرسد و خبر میکند که خسرو خروج نموده قصد لاهور دارد شما خبردار باشید * در همین تاریخ دروازه‌های شهر لاهور محفوظ و مضبوط میگردد و دو روز بعد از تاریخ مذکور باندک مردم دلاور خاں بقلعہ داخل میشوند و شروع در استحکام برج و باره کرده هرجا شکست و ریختی داشت صرمت نموده تربها و ضرب ها را ببالای قلعہ برآورده مستعد جنگ میشوند جمع قلیلی از بندہ‌های درگاه که در درون قلعہ بودند همگی رجوع آورده بخدمات متعین گشتند و مردم شهر نیز باخلاص تمام مدد و معاونت نمودند بعد از دو روز که فی الجمله سرانجامی شده بود خسرو در رسید و یکی از منازل مقرر منزل اختیار نموده فرمود که شهر را قتل کرده طرح جنگ اندازند و یکی از دروازه‌ها را از هرجانب که میسر باشد آتش در داده بموزانند و بلوث مآل خود گفت که بعد از گرفتن قلعہ تا هفت روز حکم خواهم داد که شهر را تاراج نمایند و زن و فرزند مردم را اسیر کنند این جماعت خون گرفته یکی از دروازه‌های شهر را آتش دادند دلاور بیگ خاں وحسین بیگ دیوان و نورالدین قلی کوتوال از طرف درون دیوار دیگر ستازی دروازه برآوردند در همین روزها سعید خاں که از تعیناتیان کشمیر بود در کنار اب چناب منزل داشت این خبر را شنیده بایلغار روانه لاهور گشت چون بکنار اب راوی رسید باهل قلعہ خبر فرستاد که بقصد دولت خواهی آمده ام مرا بدرون قلعہ در آورید مردم قلعہ شب کسی فرستاده و او را باچندے که همراه داشت بدرون در می آورند بعد از نه روز که قلعہ در محاصره بود خبر رسیدن افواج قاهره متواتر و متعاقب بخسرو و تابعان او میرسد بے پاشده بخاطر میگردانند که روبروی لشکر قیروزی اثر باید رفت چون لاهور از سواد های اعظم هندوستان است در عرض شش هفت روز کثرت عظیمی دست داد چنانچه از مردم خوب شنیده شده که ده دوازده هزار سوار مستعد جمع شده بودند و بقصد آنکه بر فوج پیش شبخون آورند از حوالی شهر برمی خیزند در سراسر قاضی علی شب پنجشنبه شانزدهم بمن این خبر رسید هم در شب با آنکه باران عظیم بود طبل کوچ زده سوار شدم صبح ان بسلطانپور رسیده شد تا نیم روز در سلطانپور بودم بحسب اتفاق در همین وقت وساعت میان افواج قاهره و جماعت مقهوره مقابله و مقاتله هست میدهد معزالملک تشنه بریانی آورده بود میخواستیم که از روی رغبت میل نمایم که خبر جنگ بمن رسید به مجبور شنیدن بآنکه طبیعت مایل بخوردن بریانی بود یک لقمه برای شگون خورده سوار شدم و مقید برسیدن مردم و کمی افواج قاهره نگشته بشناب هرچه تمامتر متوجه گشتم چلنه خاصه خود را هر چند طلبیدم حاضر نساختند از سلاح بجز نیزه و شمشیر حاضر نبود خود را بلطف ایزدی سپرده بملحظه روانه شدم در اول سواری زیاده از پنجاه سوار همراه نبودند و هیچ کس را خبر هم نبود که امروز جنگ خواهد شد مجملًا تا بسر پل گویند وال رسیدن چهار

و غیر می رسید آنها را از حرج و خسرو آگاه ساخته بعضی را همراه خود می گرفت و بعضی را می گفت که از راه گذاره گیرند بعد از آن که بدهای خدا از قاراج دست انداران و طالبان ایمن گشتند عالم طای آن بود که اگر سید کمال در دهلی و دلاور خان در پانی پت حرارت و همت نموده سر راه سرخسرو می گرفتند اجتماع پرنیجه که همراه او بودند تاب مقاومت بیاورده پرنسپس می گشتند و خسرو بدست می آمد عابداً همت شان یازوی نکرد و در ثانی الحال هر کدام تفصیر خود را بروشی تلامی نمودند دلاور خان در ابلاغ لاهور پیش از رسیدن نقله در آمد و خدمت بمانای کرده تد ریک آن کوتاهی نمود و سید کمال نیز در جنگ خسرو تروانات مردانه تقدیم رسانید چنانچه در محفل خود به تفصیل نوشته خواهد شد هفتدهم دی حجه برگه کربال محفل درول رابات عالیات گشت دربی منزل عابد می خواجه را که پسر دلاور خان پست و پسرزاده عبدالله خان اوریک که در زمان والد بزرگوارم آمده بود منصب هراری ذات و سوار سرور ساحتی شمع نظام تهنندسری که از شقاواں مقرر و مت خود بود خسرو را می بیند و او را به بدهای دلخواه خوشدل ساخته تازه اراده می برد آمده مرا دید چون این مقدمات برگوش خود بود حریج راه باو داده فرمودم که متوجه ربات خانه مدارک گردد در موردهم برگه شاه آباد منزل کردند و آب دربی مقام بسیار کم بود بحسب اتفاق نازان عظم دست داد چنانچه همگی شادمان گشتند * شیخ احمد لاهوری را که از زمان شاهزادگی بدست خدمتگاری و خانه رادی و مردی داشت به منصب میر عدلی سرور گردانیدم مردان و ازبان اخلاص موسیله او از نظر میگذرند و دست و سینه بهر کس ماند داد بعرض رسانیده میدهند در وقت ازادت آوردن مردان چند کلمه بطریق نصیحت مذکور میگویند ماند که وقت خود را به دشمنی ملتی از ملتها نده و مکرر مبارک و ناحص ازبان ملل طریس صلح کل مرعندارند هیچ حانداری را بدست خود نکشد و سلاح طبیعت نباشد مگر در جنگها و شکارها

مناش دربی می حال نمودن حاندار * مگر بعرضه بیکار یا بوقت شکار

تعظم بدوات را که مظاهر نور الهی اند بقدر درجات هر یک باند نمود و موثر و موحد حقیقی در جمیع ادوار و اطوار الله تعالی را باید دانست بلکه مکر باید کرد تا در خلوت و ثروت خاطر لجه از فکر و اندیشه اوحالی نباشد

لنگ و بوج و حفته شکل و می ادب * سوی او می عجب و او را می طلب

والد بزرگوارم مانکه این معنی بهم رسانیده در کم وقتی ازبی اوقات ازبی مکر حالی بودند در منزل الوه الوالی اوریک را با بیجا و همت مصداق دیگر نمک شیخ مرد تعیین نموده چهل هزار روپیه مدد حریج گویان باجماعت مرحمت نمودم هفت هزار روپیه دیگر بحمل بیک داده شد که باسماقات تقسیم نمایند میر شریف املی نیز دو هزار روپیه شصت کردم * روز سه شنبه بیعت و چهارم ماه مذکور پنج کس از ملازمان و همراهان خسرو را گرفته آوردند و دو کس را که اقرار نه نوکری او کردند فرمودم که در ته پائ میل

و محلها و خزاین فرستادم اعتماد الدوله و وزیر الملک را در وقت برآمدن از آگره بضبط و
 ست بشهر گذاشته بودم بدوست محمد گفتم که چون بصوبه پنجاب میروم و آن
 به در دیوانی اعتماد الدوله است او را روانه ملازمت خواهی ساخت و بمران میرزا
 یم را که در آگره اند بقیه آورده محبوس نگاه خواهی داشت چه توقع توان داشت معزالملک
 لبی ایں معامله رو نماید از برادر زاده و عموزاده چه توقع توان داشت معزالملک
 ند از رخصت دوست محمد بخشی شد چهار شنبه به بلول و پنجشنبه بفرید آباد
 زول اجلال واقع گشت روز جمعه سیزدهم اتفاق دهلی دست داد از گرد راه بزیارت
 رغه مقدسه حضرت جنت اشعانی شفاقه زیارت نمودم واستمداد همت کردم ربه فقرا
 و درویشان بدست خود زرها دادم و از آنجا برینگاه مقام حضرت شیخ نظام الدین اولیا توجه
 کرده بلوازم زیارت قیام و اقدام نمودم بعد از آن پارا زربمیر جمال الدین حسینی انجو و مبلغی
 دیگر بحکیم مظفر دادم تا به فقرا و درویشان و ارباب احتیاج قسمت نمایند روز شنبه چهاردهم
 مقام سراسر نوبله شد ایں سرا را خسرو سوزانیده رفته بود منصب اقامائی برادر
 امفغان که بشخدمت حضور سرفراز بود از اصل و اغانه هزاری ذات و سیصد سوار مقرر
 گشت در ین راه خدمت چسپاں میکرد جمعی از ایماقات که در رکاب ظفر انتساب
 بودند بملاحظه آنکه چون بعضی از ین مردم با خسرو اتفاق دارند سبدا بشاطر ایشان
 دغدغه و تفرقه راه یابد بکلان تران ایشان دوهزار روپیه داده شد که در جزو مردم خود
 قسمت نمایند و جماعت خود را بمراحم جهانگیری (میدوار سازند بشیخ فضل الله و راجه
 دھیر دھرزها دادم که در راه به فقرا و برهمنان میداده باشند سی هزار روپیه فرمودم که
 در اجمیر برانشکر بطریق مدد خرج بدهند روز دوشنبه شانزدهم به برگنه پانی پت
 رسیدم ایں منزل و مقام برآبای کرام و اجداد ذوی الاحترام ماعهیشه مبارک و فرخنده آمده
 و دو فتح عظیم در ین سرزمین روداده یک شکست ابراهیم لودی که بصولت عساکر ظفر
 مآثر حضرت فردوس مکانی دست داده و ذکر آن در تواریخ روزگار مرقوم و مسطور است
 دوم فتح هیمو بدکردار که در اول دولت والد بزرگوارم بتفصیلی که تحریر یافته از عالم
 اقبال بظهور آمد در حینیکه خسرو از دهلی گذشته به برگنه مذکور متوجه میگردد
 بحسب اتفاق دلاور خان آنجا رسیده بود چون قبل از ورود او باندک وقتی اینمقدمه
 می شنود فرزندان خود را از آب جوں میگردانند و خود سپاهیان و قزاقان دل برایلغار
 می نهد و قصد میکنند که خود را پیش از رسیدن خسرو بقلعه لاهور اندازد * مقارن
 اینحال عبدالرحیم نیز از لاهور باینمقام و منزل میرسد دلاور خاں دلالت میکند که فرزندان
 خود را همراه فرزندان مں از آب بگذران و خود کناره گرفته منتظر رایات ظفر آیات
 جهانگیری میباشد از بسکه گران بار و ترسیده بود اینمعنی را بخود قرار نتوانست داد
 انمقدار توقف نمود که خسرو رسید رفته او را ملازمت کرد و قرار همراهی از روی اختیار
 باضطرار داده خطاب ملک انور راے یانت و در نبرد صاحب اختیار گشت دلاورخان
 مردانه متوجه لاهور گردید و در راه بهرکس و بهر طایفه از ملازمان درگاه و کوریان و سودگراں

عالم‌المرایه داناست که از تقصیرات او مالکلیه در گذشته آموختار لطف و شفقت می نمودم که سرمه تفرقه و دهنه در حطر او نمی ماند چون در واقع حصر عرش آشیانی نامان بعضی معسدان ارادها از حاطر او سر بر نه بود و میدانست که آنها پس رسیده است اعتماد بر مهر و شفقت می نمی کرد و والده او هم در انام شاهزادگی از نا حوشی اطوار و اصاع او و سلوک برادر حورنش مانهوسنگه تواناک حورده حور را گشت از حوردهای و نیکدانی هاس او چه دو سم ثقلی نکال داشت و اخلاص او نمی در درجه بود که هزار بر سر برادر را قربان نمی می کرد مگر بحسب معدنات و شست و اورا دلاله با خلاص و محبت می می کرد چون دید که هیچ مانده ندارد عادت نامعلوم است که نکجا منکر خواهد شد از غیر تنگه لایمه طبیعت را حیوانی است حاطر بر مرگ حور قرار داده و چندی مرتبه گاه گاه مراغ او در شورش می آمد چنانچه این حدت منزائی بود که برادران و برادران او همه نکار در توانگی حورها را ظاهر می کردند و بعد از مدتی علاج پذیر میشدند و در انامکه می بشکار ملوکه گشته بودم روز بدست و ششم دی حه سده ۱۰۱۳ ایلوی بسیار در عین سورش دماغ حورده در اندک زمانه در گذشت گویا که اس احوال پس بر بدولت حور را بدشتر می دهنده است اول کد حوائی که در اعار حوائی و حور سائی مرا دست داد بدست او بود بعد از تولد حور و او را شاه بیگم حطاف داده بودم چون بدسلوکیهای فرزند برادر را بدست می توانست دید از سر حال در وقت دماغ پریشان شدن در گذشته حور را ازین کلفت و اندوه در رها نید از فوب او بدانر تعلقی که داشتم انامی بر من گذشت که از حنای و رندگانی حور هیچگونه لذتی نداشتم چهار شنبه روز که سی و دونه باشد از عادت کلفت و اندوه چنبره از مانگول و مسرت وارد طبعیت نکشت چون اس قصه نواند بر گوارم رسد دلای نام در ست شفقت و مرحمت بدس مرید فدوی صادر گشت و خلعت و دستار مبارک ده از سر برداشته بودند همان طور بسته بخت می فرستادند اس عادت آه بر آس سو رو گذار می رده اضطراب و اضطراب مرا می الحمله قراره و آرامی بخشند عرص از دگر اس مقدمان انکه بیعه دنی اری در نمیکردن که فرزند بدانر با حوشی سلوک و اطوار ناپسندیده باعث قتل مادر حور شود و بد حور ے هیچگونه ناعنی و ستمی معص تصورات و حدالات فاسد در مقام معی و عناد در آمده از دولت ملازمتش فرار بر قرار اختیار نماد چون مدقم حار هر کرد اس را سرا ے در بر انر بهانه لاجرم مال حالش بدان انجامد که نه بدترین احوالی نقید درآمد و از درجه اعتماد افتاده بر دانی نامی گردانار گیدند

راه جو مستانه رود هوشمند * بایه دنام آرد و سر در کند

محمّد و سه شده دهم دی حه بمنزل هوقل فرود آمدم شمع مرید بخاری را باجمع از شجاعان و بهادران بقعاقب حصور و هراول لشکر فدوری اثر معنی و مشخص گسندد دوست محمّد را که در کاب بود بدانر سبق خدمت و ورش سعیدی محافظت قلعه

گروم و معزالملک امیر الامرا را آورد چوں در همین روزها احمد بیگ خان و دوست محمد خان پکاول مرخص گشته بودند و در حوالی سکندره که بر سر راه خسرو بود منزل داشتند بعد از رسیدن خسرو در آن نواحی با چندی از دیره‌ها و خون برآمده متوجه ملازمت گردیدند و خبر رسانیدند که خسرو راه پنجاب پیش گرفته بایلغار می‌رود بخاطر گذشت که مبادا راه را چپ زده بجانب دیگر رود چوں راجه مانسنگه خالوی او در بدنگاله بود بخاطر اکثر بندها که درگاه می‌رسید که بان جانب متوجه خواهد گشت به طرف کسان فرستاده مشخص شد که به پنجاب می‌رود * درین اثنا صبح طالع گشت تکیه بر کرم و عنایت الله تعالی نموده بعزیمت درست سوار شده و مقید بهیچ چیز و هیچکس ناشده متوجه گردیدم

بلی انرا که اندوهست در پی * نمی داند که ره چوں میکند ط

همیداند که افتد پیش و راند * نداند با که آید با که ماند

چوں بر روضه متبرکه والد بزرگوارم که در سه کوه شهر واقع است رسیده استمداد همت از روحانیت آنحضرت می نمودم مقارن آن حال میرزا حسن پسر میرزا شاهرخ ر که اراده همراهی خسرو داشت گرفته آوردند چوں پرسش نمودم نقونست مذکور شد فرمودم تا دست او را بسته برقیل سوار کردند و این اول شگون بود که ببرکت و توجه و امداد آنحضرت بظهور آمد چوں نیم روز شد و هوا گرمی تمام بهم رسانید لحظه در سایه درخت توقف نموده بخان اعظم گفتم که هرگاه ما را باین امنیت خاطر این حال بوده باشد که معتاد افیون را که در اول روز بایست خورد تاحال نخورده باشم و هیچکس بیاد نداده باشد حال آن بے سعادت ازین قیاس باید کرد آزاره که داشتم ازین ممر بود که فرزند بيموجب و سببه غنیم و خصم شد اگر سعی بدست آوردن او ننمایم مفسدان و فتنه اندیشان را دستگاه بهم خواهد رسید یا او سر خود گرفته باز یک یا قریب باش خواهد رفت و ازین ممر خفتی بدین دولت راه خواهد یافت بنابراین مقدمات بدست آوردن او را پیش نهاد همت ساخته بعد از اندک آسایشی از پرگنه متبره که در بیست کوهی آگوه واقعست دوسه کوه گذشته در موضع از مواضع پرگنه مذکور که تالاب داشت نزول نمودم * خسرو چوں بمتبره می‌رسد حسین بیگ بدخشی که از رعایت یافتن والد بزرگوارم بود و بقصد ملازمت من از کابل می آمد بر میخورد چوں طبع بدخشیان به فتنه و آشوب پیراسته است اینمعنی را از خدا خواسته تا در بیست سبب از ایمانات بدخشان که همراه او بوده اند راهبر و سپهسالار او می‌گرد و در راه هر کس که از پیش می آید تاراج نموده اسب و اسباب او را می‌گیرند سواران و راهزنی مال شان لُچه و تاراج این مفسدان بود بهر جا که می‌رسیدند زن و فرزند مردم از آسیب آن فاسقان ایمن نبودند خسرو بچشم خود می دید که بر ملک موروثی آبا و اجداد او چه قسم ستمی می‌رود از دیدن افعال ناشایسته این بدبختان در ساعتی هزار بار مرگ را آرزو میکرد غایتاً غیر از مدارا و مواسا باین سگان چاره نداشت اگر بخت و اقبال یاروی احوال او نموده نداشت ویشیمانی را دست آویز خود می‌ساخت و بے دغدغه خاطر بملازمت من می آمد

اندیشی مصاحبان نا حدس خیالات فاسد بخاطر راه یافته بود تخصیص درایام بیماری
والد بزرگوارم که بعضی کوتاه اندیشان بداند کثرت حرايم و تقصیراتی که از ایشان نوموع
آمده بود و از عفو و انعام نا امید محض بودند بخاطر گذرانیدند که او را دست او بر
ساخته امور سلطنت را از پیش حسرو گذردن ارس معنی ناول که امور سلطنت
و جهانمانی امری نیست که سعی ناقص عقلی چند انتظام بدین حائق دادار
تا کرا شاسته اس امر عظیم القدر رفیع الشان داند و این خلعت را بر قامت توانیت چه
کس راست آورد

ردارنده نقوان سدد سخت را * بساید جرد امرو تحت را

سره را که حق تاج پرور نمود * تساید آرو تاج و دولت رسو

چون خیالات فاسد معسدان و کوتاه اندیشان بغیر از مدلت و بشیمانی نتیجه ندارد
امور سلطنت نانی دنازمد درگاه الهی قرار گرفت همواره حسرو را گرفته حطر و متوحش
می یافت هر چند در مقام عدایت و شفقت شده حواسم که بعضی نرفت و دعده ها
از خاطر او دور سارم مانده بران مترتب نگشت تا آنکه بکنکاش جمعی از سخت
برگشتگان در شب یکشده هسرم دی حجه سده مذکور بعد از گذشتی دوگه ری رنارب
روعه منوره حصرت عرش اشیانی را مذکور ساخته سه صد پنهان سواره که ناو منعق
بودند از درون قلعه آگوه برآمده متوجه میگرد و بعد از روان شدن او ناندک رمایه بک
از چراغچیل که نا وزیرالملک اشنا بوده حطر میروساند که حسرو گر بخت وزیرالملک او را
همراه گرفته پیش امیرالامرا می آورد چون او اس حطر را تحقیق مینماید مصطربانه بدر
نار محل آمده یکی از حواحه سزان را می گوید که دعای می برسان و بگو که عرض
صربی دارم حصرت نفوس تش نف آورد چون در خیال می اس امر در پیامده بود گمان
مردم که از جانب دکی یا گجرات حطر رسیده باشد بعد از بیرون آمدن ظاهر شد که
ماحر چینی است گفتم چه ناند کرد خود سوار شده متوجه گردم یا حرم را بفرستم
آمیرالامرا عرض کرد که اگر حکم شود می بروم فرمودم که چلی باشد بعد از اس معروض
داشت که اگر نه نصیحت برنگردد و دست سلاح کند چه ناند کرد گفته شد که اگر
بسیک برآست در پیاید آنچه از دست تو اند تقصیر می سلطنت حوشی و
مربدی برمی ناند

که ناشاه حوشی ندارد کسی

چون اس سندان و دیگر معدمات گفته او را مرحض ساحتم بخاطر رسید که حسرو از
آ رگی تمام دارد و بداند قرب و ممرتی که داشت محسود امثال و اقرا است منادا
که بقافی در حق او اندیشد و او را صانع سارن معرالملک را فرمودم که رفته او را باز گرداند
و شیخ مرد بخشی بیگی را بدس خدمت تعیین نموده حکم کردم که جمیع مصلحان
واحد بای که در پاس اند بهمراهی او متوجه شوند و احتمال حال کوتوال نقرولی و حطر
گیری مقرر گشت و با خود قرار دادم که نقصای سنجایی چون روز شود خود بفر متوجه

نموده انحضرت را تکلیف آمدن بمجلس خود می نمودند و ایشان بنابر سرفرازی بندگان خود بدان مجلس قدس نوبه داشته حاضر میشدند و پیشکشها را ملاحظه فرموده آنچه خوش می آمد برداشته تقه را بصاحب مجلس می بخشیدند چون خاطر مایل رفاهیت و آسودگی سبایی و رعیت بود در پی سال پیشکشها را معاف فرمودم مگر قلیلی از چندی نزدیکان بدین رعایت خاطر آنها درجه قبول یافت در همین روزها بسیاری از بندگان بزیادتی منصب سرفرازی یافتند از جمله داور خان افغان را هزار و پانصدی ساختم دیگر راجه باسورا که از زمینداران کوهستان پنجاب است و از زمان شاهزادگی تاحال طریقه بندگی و اخلاص بمن دارد و هزار و پانصدی منصب داشت سه هزار و پانصدی کردم شاه بیگلخان حاکم قندهار را از امل و اضافه بمنصب پنجهازری سرفراز گردانیدم و راسه را بمنگه که از امرای راجپوت است بهمین منصب سرفرازی یکت دوازده هزار روپیه مدد خرج گوین فرمودم که برانا لشکر بدعده * در آغاز جلوس یکی از اولاد مظفر گجراتی که خود را حاکم زاده آن ولایت میگرفت سرشورش برآورده اطراف و جوانب شهر احمد آباد را تاخت و تاراج نموده چنده از سرداران مثل پیم بهادر اویگ و راسه علی بهئی که از جوانان مردانه و قرار داده انجا بودند در آن فتنه بشهادت رسیدند اخراج امر راجه بکرماجیت و بسیاری از منصب داران را با شش هفت هزار سوار آرسنه بمک لشکر گجرات تعین ساختم و مقرر شد که چون خاطر از رفع و دفع مفسدان جمع سازد راجه مذکور صاحب صوبه گجرات باشد قبل از پی قلیچ خاں بدان خدمت تعین یافته بود متوجه ملازمت گردد بعد از رسیدن انواع قاهره سلک جمعیت مفسدان از یکدیگر باشید هر کدام بچنگلی پناه جستنند و آن ولایت بقید ضبط در آمد و خبر این فتح در احوال ساعات بمجامع جاه و جلال رسید درینوقت عرضداشت فرزند پریز بنظر در آمد که رانا تپانه مندل را که سی چهل کوهی اجمیر واقع است گذاشته فرار نموده و انواع قاهره متعاقب او تعین یافته اند امید که اقبال جهانگیری او را نیست و نابود گرداند * در روز شرف بسیاری از بندگان به رعایتها و اضافه عالی بمنصب سرفرازی یافتند پیشرو خان را که از خدمتگاران قدیم است و در ملازمت حضرت جنت اشدانی از ولایت آمده بود بلکه از جمله مردمیست که شاه طهماسب همراه ساخته بودند مهتر سعادت نام داشت چون داروغه و مهتر فراشناه والد بزرگوارم بود و در پی خدمت نظیر و عدیل خود ندارد او را بخطاب پیشروخانی سرفراز ساخته بودند اگرچه ملایم طبیعت و قلقی مشرب است نظر بر حقوق خدمت بمنصب دو هزار پی از امل و اضافه ممتاز گردانیدم

گرایشتن خسرو در وسط سال اول جلوس

خسرو را بنابر جو انبیا و غرور که جوانان را میباید و کم تجربگی و ناعاقبت

همین رکوة بود اسی رسم قدیم را ارضی در محل برداشتم و ارندمرفع کلبی و رعایت تمام
 ماعل ایران و توران عاید گشت * حاکیگر اصمجان که در صوبه بهار بود نه بار بهادر مرحمت
 شد و اصمجان را مرمودم که در صوبه پنجاب حاکیگر تحسوا دهند چون معرض رسید که
 مدعی کلبی در حاکیگر اصمجان باقی مانده است و حالا که حکم تعبیر شد وصول آن
 مقدر است مرمودم که نیک لکبه روپنه از حراره ناو دهند و آن روز باقی را از بار بهادر
 بحالصة شریعه بازماند نمایند * شریف آملی را بمنصب دوهزار و پانصدی از اصل
 و اضافه مقرر داشتیم بسیار پاکیزه بهاد و حوش نفس است ناآنکه از علوم رسمی بهره
 ندارد اکثر اوقات از سجدان بلند و معارف ارجمند سر بر می زند در لباس مقروض و تحریر
 محامرت بهار نموده ناسیاری از بزرگان محبت ها داشته معدمات ارباب تصرف را
 در دگر دارد انصافه قالی اوست نه حالی در زمان والد بزرگوارم از لباس مقروض و دروسی
 برآمده و مرید امارت و سرداری نافقه نطقش دعایت قوی است روز مره و تکلمش
 ناآنکه از معدمات عربیت عاری محض است در عایت فصاحت و پاکیزگی است
 و انشای عباراتش در حالی از نمکی نیست از شاه مللجان محرم در آگوه ناعی مانده
 بود چون وارث نداشتند محقر همدال مدرا رقیه سلطان بگم که حرم محترم والد بزرگوارم
 بود تکفیل کردم مرید حرم را پدرم ناسان سپرده بودند هزار مرتبه از مرید رانیده حرد
 او را دوست تر میدارند *

چشم اولین نوروز

شب سه شنبه ناز دهم دی قعدة سده ۱۰۱۴ هزار و چهارده صبح که محل میصال
 نور است حضرت مدراعظم از روح حوت نجان شرف و حوش حالی خود که بفرح
 حمل ناستد انتقال مرمودم چون اولین نوروز از حلوس همانون بود مرمودم که انوایهای
 دو نجان خاص و عام بدستور زمان والد بزرگوارم در امشه نعیشه گرفته آندمی در عایت
 رسا و رنست بختند و از روز اول نوروز تا نور دهم درجه حمل که روز شرف است خلا فی
 داد عیش و کامرانی دادند اهل سار و نعمة از هر طایفه و هر جماعت جمع بودند
 لولل رقص و دلبران همد که نکرشمه دل از مرشته می بودند هنگامه مستلک را گرم
 داشتند مرمودم که هر کس از مکیفات و معنرات آنچه میخواسته باشند بحورد منع و
 مانعی نداشت

ساتی نور ناده در امور حام ما * مطرب نگو که کار جهان شد ننام ما
 در انام پدرم درسی هفتده هزده روز مقرر بود که هر روز یکی از امرای کلان مجلس آراسته
 بپوششهای نادر از اقسام حواهر و مرصع آلات و اقمشه نعیشه و بیلان و اسپان سامان

مینفرموده اند و نه ماه دیگر بطعام صوفیانه قناعت می کردند و مطلق به قتل و ذبح حیوانات راضی نبوده و در ایام فرخنده فرجام ایشان در بسیاری از روزها و ماهها کشتن حیوانات منع عام بود تفصیل ایام و شهری که مرتکب خوردن گوشت نمیشدند در اکبرنامه داخل است * و همان تاریخ که اعتمادالدوله را دیوان ساختم خدمت دیوانی بیوتات را بمعزالملک فرمودم معزالملک از سادات باختر است در ایام والد بزرگوارم بمشرفی کرکرافخانه قیام و اقدام می نمود * در یکرز از روزهای ایام جلوس صد کس از بندهای اکبری و جهانگیری بزیادتی منصب و جاگیر سرفراز گشتند * در عید رمضان چون اول عیدی بود از جلوس همایون من بعید گاه برآمدم کثرت عظمی شده بود بذمار عید قیام نموده لوازم شکر و سپاس ایزدی بجا آورده متوجه دولت سرا شدم بمقتضای آنکه *

از خوان بادشاهان نعمت رسد گدا را

فرمودم که پاره زر صرف تصدقات و خیرات نمایند از آن جمله چند لک دام حواله دوست محمد شد که بفقرا و ارباب احتیاج قسمت کند و بمیر جمال الدین حسین آنچو و میران صدر جهان و میر محمد رضای سبزواری بهر یک یک لک دام داده شد که در اطراف شهر خیرات کنند و پنج هزار روپیه بدر پشاش شیخ محمد حسین جامی فرستادم و حکم فرمودم که هر روز یکی از منصب داران پنجاه هزار دام به فقرا میداده باشند * قبضه شمشیر مرمع به خانسانان فرستاده شد میر جمال الدین حسین آنچو را بمنصب سه هزار سربلند ساختم بدستور سابق مدارت بمیران صدر جهان مفوض گردید و بحاجی کوکه که از کوکهای پدر منست فرمودم که در محل عورات مستحق را بجهت دادن زمین و زر نقد بنظر میگذرانیده باشد زاهد خان ولد محمد صادق خان را که هزار و پانصدی بود دو هزاری ساختم بهر کس فیلی یا اسپه مرحمت شد * رسم شده بود که نقیبان و میراخوران از آنکس جلوانه گویان مبلغی میگرفتند فرمودم که آن زر را از سرکار بدهند تا مردم از طلب و خواست این گروه خلاص باشند * در همین روزها سالیانه از برهانپور رسید و اسپان و فیلا برادر مرحوم دانیال را بنظر در آوردن از جمله فیلا که آورده بود یکی مست آلت نام داشت در نظرم خوش در آمد آورا نور گنج نام نهادم و عجب چیزی درین فیل مشاهده شد بر هر دو طرف گوشهایش برادر هندوانه کوچکی بدر آمده است و آنچنانکه آب در ایام مستی از فیلا میچکد از آنها برمی آید و همچنین بر بالای پشانی بیشتر برآمدگی دارد که باین کلانی در فیلا دیگر دیده نشد خیلی خوشنما و مهیب بنظر در می آید * تسبیحی از جواهر بفرزند خورم عنایت کردم امید آنکه بمنتهای مطالب صوری و معنوی برسد * چون زکوة ممالک محروسه را که حاصل آن از کرورها میگذشت معاف نموده بودم سایر جهات کابل را نیز که از بلاد مقرر راه هندوستان است و یک کرور و بیست و سه لک دام جمع آن میشد بخشیدم ازین دو ولایت که یکی کابل و دیگری قندهار باشد هر سال مبلغهای کلی بعلت زکوة گرفته میشد بلکه عمده حاصل آنجا

عزل رحمی میشود و کولکانش مذکور برادر گل رس حان کوکه است از عراسه احوال آمده یک روز پیش ارس جنگ و قتیکه حضرت عرش آشیانی طعام میل میفرمودند از هراز که دانای علم شانه میدی بود می پرسند که قمع از کدام طرف است میگویند که از جانب شمس است اما یکی از امرای اس لشکر شهید خواهد شد در همان اثنا سیف حان کوکه عرض میکند که کاشکے اس سعادت نصیب من شود

سپاهی که از ما آنچه برخواست * چو اختر مگدشت آن مال شد راست
القصه مدبر محمد حسن عدل نگرداند و پلای اسپش در قوم رازی ند شد از اسپ می افتد گدا علی نام از نکه های نادشاهی نا بر منحور و او را در نش اسپ حور سوار کرده بملاصمت حضرت می آورد چون دوسه کس دعوی شرکت گرفتن او میکنند حضرت او می پرسند ترا که کومت میگویند که نمک نادشاه و دست او را که از عقب بسته بود میفرمانند که از پیش نه بددد درمی اثنا آب میطلاند مرحمت حان که از علامان معتمد بود هر دو دست خود را بر سر او میرند حضرت ناو اعتراف فرموده آب حاضه میطلاند و او را سیراب عدالت میسارند تا اس زمان میرزا عمر کوکه و لشکر درون ولعه دریامده بودند حضرت بعد از گرفتاری میرزا محمد حسینی آهسته آهسته متوجه شهر احمد آباد می شوند میرزا را براسه راسنگه را نهور که از عمد های راجپوتان بود می سپارند که برقل انداخته همراه آورد درمی اثنا احتفال الملک که یکی از سرداران معتبر گجراتان بود با دوحه قریب نه بحضرت کس نمابان میگردن از نمودار گشتی اس موج اضطراب تمام مردم نادشاهی بهم رسيد حضرت بمقتضای شجاعت جنلی و مطرت اصلی حکم بدواحتی نقاء مفرمانند و شجاعت حان و راحه بهگوانداس و چندس از بندها مدشتر ناحیه دعوی مذکور ندر می اندازند بملاحظه آنکه مندا فوج عدم محمد حسن مدرا را بدست در آورد مردم رای راسنگه بصلاح و تسخیر راحه مذکور سر مدرا را از تن جدا می سارند پدرم اصلا نکشتی او را صبی نمودند و موج احتفال الملک بدر هم باشید و اسپ او را در قوم رازی می اندازد سهراب رنگ ترکمان سر او را بریده می آرد بمحس کرم و عدالت اردی اس نوع فحی ناندک مانه مردم روی داد * همچنین قمع ولایت ننگاله و گرفتگی قلع مشهور و معروف هندوستان مثل قلعه چنور و رنجهندور و تسخیر ولایت حاندس و گرفتگی قلع اسرود و نگرولانای که نسعی امواج قاهره تصرف اولیای دولت در آمده است از حساب و شمار بفرس است اگر بمقتضای مذکور گردد محی دراز میسود و در مختار به چنور حامل را که سردار مردم قلعه در بدست خود تعنگ رده اند در تعنگ اند ری بطور عدل خود داشتند بهمنی تعنگ که حامل را رده آمد سنگرام نام دارد و از تعنگهای نادر روزگار است قریب سه چهار هزار جانبور برده و چیده رده باشند می هم در تعنگ انداختی شاگرد رشید ایشان میتوانم بود از جمع شکارها بشماره که از تعنگ رده شود طاعت راعی است در یک روز رده آهوا و تعنگ رده ام از راضای که والد سرگوارم مدکشیده اند یکی ترک عدای حیوانی بود که در تمام سال سه ماه نگشت مثل

برسلسله ظاهر میبود اینچنین جریده بایلعار نمی آمدیم اگذا که غنیم متوجه جنگست استادن ما لایق نیصحت این سخن گفته توکل فطری را سپر خود ساخته با مخصوصی چند که در طرح بهمرکابی مقرر شده بودند دران دریا اسپ انداختند با انکه گمان پایاب نبود بهلاصت عبور فرمودند حضرت دویلغه خود را می طلبند قوردار در اضطراب آردن دویلغه را پیش روی می اندازد مخصوصان این معنی را بشگون خوب میگیرند حضرت در حال میفرمایند که شگون ما بسیار خوب شد چرا که پیش روی ما کشاده گشت درین اثنای میزای بخت برگشته صفها آراسته بجنگ ولی نعمت خود بیرون می آید

باولی نعمت اربرون آئی * گرسپهری که سرنگون آئی

خان اعظم را مطلق گمان آن نبود که بای نیزی و جلدی آنحضرت سانه مرحمت باینجود خواهند انداخت هرکس که خبر از آمدن آنحضرت میداد اصلاً قبول نمیکرد تا آنکه بقرائن و دلایل آمدن آنحضرت خاطر نشان او شد لشکر گجرات را آراسته مستعد برآمدن گردید مقارن این حال اصفهان نیز خبری بار میسراند پیش از برآمدن فوج از قلعه لشکر غنیم از میان درختان نمودار شد حضرت تائید ایزدی را دست آریز همت خود ساخته روان شدند محمد قلی خان توقنائی و تردیخان دیوانه باجمعی از بهادران پیشتر رفته باندک تردد جلو گردانیدند حضرت براج بهگونداس میفرمایند که غنیم بیشمار است و مردم ما اندک باید که همه بکرو و بکدل گشته بر غنیم حمله آور گردیم که مشیت بسته کارگر از پنجه کشاده است این سخن گفته و تیغها اخته بافدائیان خود غلغله الله اکبر و یا معین را بلند آوازه ساخته می تازند

به پرد هوش زمانه زجوش * بدرید گوش سپهر از خروش

برانغار و جوانغار بادشاهی و جمعی از بهادران غول رسیده داد دلوری دادند کوبائی که از قسم آتشبازی است هم از لشکر غنیم در گرفته در زوم زاری می پیچد و آنچنان شور می اندازد که نیل نامی غنیم در حرکت آمده باعث برهم خوردگی لشکر غنیم میگردد درین اثنا فوج غول رسیده محمد حسینی میزرا و جمعی را که باو در زد و خورد بودند برداشتند و دلاوران لشکر فیروزی اثر ترددات نمایان بتقدیم رسانیدند مانسنگه درباری در نظر آنحضرت بر غنیم خود غالب آمد و راکهوداس کچهویه جان نثاری کرد و محمد و فاکه از خانزادان این دولت بود داد مردانگی داده زخمی از اسپ افتاد بعزایت خالق بذه نواز و بمحض همت و اقبال شهنشاه سرفراز جمعیت غنیم از هم متفرق گشته شکست بر احوال انها راه یافت بشکرانه این فتح عظیم روه نیاز بدرگاه کوریم کار ساز نهاده بلوازم شکر گذاری قیام و اقدام می نمایند درین اثنا یکی از کلانوتان بعرض میسراند که سیف خان کولکلتاش نقدحیات نثار دولت خواهی نمود بعد از تحقیق ظاهر شد که در حالتی که محمد حسینی میزرا باچندی از او بانش برفوج غول می تازد سیف خان بحسب اتفاق باو بر میخورد و داد مردانگی داده شهید میشود و میزرا نیز از دست بهادران

بیدم خلی عرض کرد که مداسسا اجماع که حضرت دست مبارک خود تیفی برین نامو
 مردند تا ثواب عرا مانده در طهرای فرامی عازی حرواسم مبارک کردن فرمودند که می او را
 قتل ارض بازه بازه کرده ام و بدان میکنند که در کابل رسته پیش حواجه عبدالصمد
 شعری ولم مشق تصویر میگردم و منی در قلم می در آمد که احرای او را یکدگر حد و
 مدعق بود یکی از بردگان برسد که صورت کدست بر زبان می روست که صرف هیمو
 است دست خود را آله سخن او ساحتی دلی از حد منگاری فرمودند که گردن او را
 بردند کشتهای لشکر معلوم پشهرار شمار در آمد سواکه در اطراف و حرام
 افتاده باشند و دیگر کارهای نمایان انحصرت فتح گجرات و انبارانست که در آن راه
 فرموده اند در وقتی که مدرا اندر اهدم حسنی و محمد حسنی میرزا و شاه میرزا ارض دولت
 روگیدان شده بطرف گجرات رفته بودند و تمام امراهای گجرات و قنده ظلمان الحدود متعق
 گشته قلعه احمد اند را به مدرا عرب کوکا مانوج قاهره در انجا بود در قتل داشتند
 حضرت عرش اشجانی نادر اضطرار که حسنی انکاوالده میرزا مشارالیه داشت
 ناحمعت نادر شاهانه می توقف از دارالحکومه متعجب و متوجه گجرات میگردند این نوع
 راه دور دراز را که دو ماه قطع ناند نمود در عرض ده روز راه نوازی اسب و کلاه نوازی
 شکر و کهر بهل طی فرموده خود را بسر نه رسانیدند چون بقاریج بلخ حمادی اول
 سنه ۹۸۰ بهصد و هشتاد نوازی لشکر عظیم مدرسد اردو و لتجواهر کنکاش می پرسند
 بعضی میگویند که شعور بلسر عظیم ناند رد حضرت میفرمایند که شعور کار بیدلای
 و شده برسد کاران است در حال بدو احتی قناره و انداحتی سواران حکم میفرمایند و
 چون بدرایه ساسر می رسند فرمودند که مردم از آب ده ترند نگردند محمد حسنی
 معورا از علمه گذشتی امواج قاهره مصطرب گردند خود بقراولی برمی آمد ساحتی قلبی
 ترک هم ارض حانس ناحیلی از دوزان ننداره و نا تخلص حال عظیم می نماند میرزا
 انجمت را می ندد و می پرسد که این چه نوع است ساحتان قلبی ترک میگردند که
 حال لدی اکثر نادر شاه و موج اوست آن تحت برگشته نمدنی را قبول نمیکند و می
 گویند که حاسوسان می چهارده روز نندش ارض نادر شاه را در متعجب و نده آمده اند طاهر
 تو دروغ میگوئی ساحتان قلبی گفتا امیر و روز است که حضرت از متعجب و نده انبار
 رسدند مدرا گفت که میمن چه طور رسد ناند ساحتان قلبی جواب داد که چه احتیاج
 بعدان بود انچند حیوانان و بهاداران سنگ شکست بقدر ار مدان نامی و مست رسیده
 اند که حالا حقیقت دعوی گری و سرکشی معلوم خواهد شد میرزا ارشیدس این سحتی
 بازه ارحا رفته متوجه ترتیب امواج میگردند و حضرت آمده دار توقع منور ماند که
 که قراولان حمر مدرسد که عظیم در سلاح پوشی است بعد ازان متوجه میگردند و هر
 چند کس مدرسد که حان اعظم اربیش سرآند او اینندگی میعباید و می گویند
 که عدم روز است تا رسیدن لشکر گجرات از درون قلعه درن طرف آب ماند بود حصیه
 فرمودند که ماهیسه حصراً درن سفر و نوزش اعتماد بر تانید اندر می نموده ام اگر نظر

با آنکه هر چند فیل بد خو باشد تعرض بماده فیل و فیلبان نمی رساند در خالتی که فیلبانان و ماده فیل را کشته باشد و او را نزد خود نگذارد در قید اطاعت درمی آوردند و بر دیواره یا درختی که رهگذران فیل مهاوت را کشته از قید اطاعت آن برآمده میبود و از پهلوی آن دیوار یا درخت میگذشت تکیه بر لطف ایزدی نموده خود را بر پشت او می انداختند و بمجرد سوار شدن او را بقید ضبط در آورده رام می نمودند مگر این معنی مشاهده شد و در سن چهارده سالگی بر تخت سلطنت جلوس فرمودند هیمو کافر که حکام افغان منصوب ساخته او بودند بعد از آنکه حضرت جنت آشیانی در دارالخلافه دهلی شفقار شدند جمعیت شگرف فراهم آورده با فیلقانه که در آن آیام هیچ یک از حکام عرصه هندوستان را نبود متوجه دهلی گشت قبل از وقوع این قضیه حضرت جنت آشیانی ایشان را بجهت دفع بعضی از افغانان دامن کوه پنجاب تعین فرموده بودند چون مصداق این مصراع که هم بیان حال و هم تاریخ رحلت و انتقال است

* همایون بادشاه از بام افتاد *

قرین حال ایشان گشت و این خبر بوسیله نظر جوئی به پدرم رسید بیرم خان اتالیق بود امرایانی را که در آن صوبه بآن خدمت حاضر بودند جمع ساخته در ساعت سعید ایشان را در پرگنه کلانور از مضافات لاهور بر تخت سلطنت نشاندند هیمو چون بحوالی دهلی رسید تردی بیگ خان و جمعی کثیر که در دهلی حاضر بودند جمعیت نمودند و در مقابله او صف آرا گشتند چون اسباب مقابله و مجادله دست فراهم داد لشکر ها درهم او بختند بعد از کوشش و کشش بسیار شکست بر تردی بیگ خان و مغال افتاده فوج ظلمت بر افواج نور غلبه کرد

همه کار و پیکار و رام ایزد یست * که داند که فرجام فیروز کیست

زخون دلیران و کرد سپاه * زمین لعل گون شد هوا شد سیاه

تردی بیگ خان با شکست یافتها راه اروده و والد بزرگوارم پیش گرفتند چون بیرم خان باو سوء مزاجی داشت او را به بهانه شکست و تقصیر در جنگ مخاطب ساخته کارش باخر رسانید دیگر باره بنابر غرور که از وقوع این فتح در دماغ آن کافر ملعون جا کرده بود با جمعیت و فیلان خود از دهلی برآمده متوجه پیش گشت و آیات جلال حضرت عرش نشیانی از کلانور بقصد دفع او توجه فرمودند در حوالی پانی پت اجتماع فوج نور و ظلمت دست داد و در روز پنجشنبه دوم محرم سنه نهصد و شصت و چهار مقابله و مقاتله روه داد فوج هیمو سی هزار سوار دلاور جنگی بود و غازیان لشکر منصور زیاده از چهار پنج هزار نبودند در آن روز هیمو بر فیل هوئی نام سوار بود ناگاه تیر بر چشم آن کافر رسیده از پس سر او سر بر کرد لشکر او این حالت را مشاهده کرده هزیمت یافتند اتفاقاً شاه قلی خان محرم با چندی از دلاوران بقیای که هیمو بر باله او زخمی بود رسیدند میخواستند که فیلبان را به تیر بزنند فریاد بر آورد که مرا نکشید که هیمو بر باله این فیل است در حال او را بهمان هیئت مجموعی نزد حضرت عرش آشیانی آوردند

بعد از تولد شدن دانیال از بی بی دولت شاه دختره متولد گشت شکرالنصایک نام
 بهادند چون در دامن تربیت والد بررگوارم پرورش نامت بسیار خوب برآمد بیک دانی
 و رحم بعموم خلایق مظهری و خدلی اوست از انام طفلی و خود سالی تا حال در محبت
 می ے اختیار است اسی علاقه در میان کم حواهری و برادری خواهد بود در طفلی اول
 مرتبه چنانچه عادت است که سینه اطفال را می مشارند و قطره شیری از آن ظاهر میشود
 سینه حواهرم را بشردند قطره شیر برآمد حصر و والد بررگوارم فرمودند که ما با اسی شیر
 را بخور تا در حقیقت اسی حواهر تو بحال مادر توهم نباشد عالم السراوند دانا است که
 از آن روز ناز که آن قطره شیر را نوشیده ام ساعلاقه حواهری مهربی که فریدان را نامدار می
 باشد آن مهر را در خود اندازد می بمانم * بعد از چندی دختری دیگر هم از بی بی
 دولت شاه مذکور عالم وجود آمد نه آرام نام و بنگم مصمی کردند مراحت می الحمله
 بگرمی و نندی مایل است پدرم او را بسیار دوست مید شدن چنانچه انثر ے اندکهای
 او را شرح ادب بر میداشتند و در نظر مدارک ایشان از عادت محبت بد بے نمود مکرراً
 مرا سرور ساحه می فرمودند که ما بجهت خاطر می ناس حواهر خود که بعر
 هندوان لاله می است بعدی عرب پرورده بعد از می ناند روشی سلوک کنی که
 می ناز میکنم ناز او را برداشته ے ادبها و شوحی های او را بگدرانی * اوصاف حمیده
 والد بررگوارم از حد توصیف و اندازه تعریف افروست اگر کتابها در احلاق پسندند ایشان
 تالذع ناند ے شائده تکلف و قطع نظر از مراتب پدری و برندی اندک از بسیار آن گفته
 معاند نواحد سلطنت و چندی حراس و دمان نبرون را اندازه حساب و قیاس و میزان
 حکمی و اسباب تاری بکسر مورد درگاه الهی از پانه برتقی قدم مرا تا بهاد خود را کمتر
 مخلوقی از مخلوقات میدادند و از یاد حق لحظه عامل بدودند

دام همه جا ناعه کس در همه حال * میداد بهفته جسم دل جانب بار
 ارباب ملل محله را در وسعت آباد دولت ے بدانش حا اختلاف سائر ولایات عالم
 که شیعه را بغیر از انرا و سنی را در روم و هند و مدان و توران حاکمیت چنانچه در دایره
 وسیع الفصای رحمت ابردی جمع طوائف و ارباب ملل را حاست بمقتضای آنکه سایه
 می ناند که برتروات باشد در ممالک مجرسه اش که هر حدی بگذار در بای شور
 مدقهی گشته ارباب مللهای مختلف و عقیدت های صحیح و بدع را حا برده راه تعرض
 معقه گشته سنی شایعه در یک مسجد و مریگی ناهودی در یک کلیسا طریق عبادت
 می سپردند صلح کل شوه مقرر ایشان بود نانیکان و جوان هر طایفه و هر دس و آنی
 صحت میداشتند و بقدر حالت و مهیدگی بهر کدام الباقیا می فرمودند شعبای
 انشانی نه بداری میگذاشت و در روزها بسیار کم حواف بودند چنانچه مدت حواف
 ایشان در شدانور ے از یک دم بهر رنده نمود و بداری شها را نازیبا می ار عو
 مند استند شجاعت و دلیری و دلاری ایشان نمانی بود که نریان مست سرکش
 سواری می فرمودند و بعضی بیان خوبی را که ماده حو را نر خود میگذاشتند

مخد متلگاران متولد گردیدند او را شاه مراد نام گزیدند چون تولد او در کوهستان قشقرق
روی داده بود او را بهازی مخاطب می ساختند در وقتی که والد بزرگوارم او را به تسخیر
دکن فرستاده بودند بواسطه مصاحبت ناجنحان افراط شراب را بحدی رسانید که درس
سی سالگی در نواحی جالناپور از ولایت برار برحمت حق پیوست حلیه او سبز رنگ
اغرا اندام قدش بدرازی مایل تمکین و قرار از اوضاعش ظاهر و شجاعت و مردانگی از
اطوارش باهر * در شب چهارشنبه دهم جمادی الاول سنه ۹۷۹ نهصد و هفتاد و نه از
خواصی دیگر بمیری بوجود آمد او را دانیال نام نهادند چون تولد او در اجمیر در خانه
یکی از مجاوران اسنانه متبرکه خواجه بزرگوار خواجه معین الدین چشت که شیخ
دانیال نام داشت وقوع یافت بهمان مناسبت بدانیال موسوم گشت بعد از فوت
برادرش شاه مراد در اواخر عهد او را به تسخیر دکن فرستادند و خود هم از عقب متوجه
گشتند در ایامی که والد بزرگوارم قلعه اسیر را محاصره داشتند باجمعی کثیر از امرایان
مذل خانناران و اولاد او و میرزا یوسف خان و دیگر سرداران قلعه احمد نگر در قبل داشت
مقارن آنکه قلعه اسیر مفتوح گشت احمد نگر نیز بتصرف اولیاء دولت قاهره در آمد
بعد از آنکه حضرت عرش اشیانی بدولت و سعادت و نصرت از برهانپور بصوب دارالخلافه
نهضت فرمودند آن ولایت را بدانیال داده او را بضبط و ربط انکمال گذاشتند او نیز
بعنت ناپسندیده برادر خود شاه مراد عمل نمود در اندک مدت درس سی و سه
سالگی بهمین افراط شراب در گذشت مردنش بدطوره شده به تغنگ و شکاره که
به تغنگ کنند میل تمام داشت یکی از تغنگهای خود را یکی و جنازه نام نهاده بود و
ای بیت را خود گفته فرمود که بران نقش کنند

از شوق شکاره توشود جان تروتازه * برهر که خورد تیر تو یک و جنازه

بعد از آنکه شراب خوردنش بسجده افراط کشید و اینمعنی بخدمت پدرم «عروض گشت
گرامین عتاب امیز بناسم خانناران صادر گردید و او بالقدرورت در صدد منع شده خبرداران
گذاشت که بواجبی از احوال او باخبر باشند چون راه شراب بردن بالکلیه مسدود شد
بعضی خدمتکاران نزدیک ابرام بلکه زاری کردن آغاز نهاد و گفت بجبهت من بهر
روش که ممکن باشد شراب می آورده باشند بمشرد قلبی تغنگچی که راه خدمت نزدیک
داشت فرمود که در همین تغنگ یکی و جنازه شراب انداخته بیار آن بیسعادت بامید
رعایت مرتکب ای امر شده عرق دو آتش را دران تغنگ که مدتها بباروت و بوئی آن
پرورش یافته بود انداخته آورد و زنگ آهن نیز که از تیزی عرق تحلیل پذیرفته بود بلو
معین گشت مجسمه خوردن همان بود و افتادن همان

کسی باید که فالی بد نکیرد * و گر گیرد برای خود نکیرد

دانیال جوان خوش قدی بود بغایت خوش ترکیب و نمایان بفیل و اسپ میل تمام
داشت محال بود که پیش کسی اسپ وفیل خوب بشنود که دارد و ازو نکیرد و بنغمه
خفندی مایل بود گاهی بزبان اهل هند و باصطلاح ایشان شعری میگفت بدینودے *

محمود خان نازینه است که از امرای کل پدر من بود بخطاب سیف حانی در میان امثال و ائمه امتیاز کشیدم بسیار جوان مردانه نمایل است همیشه در شکارها و جابهایی که چندی از معتمدان همراه میبودند یکی از آنها او بود هرگز در عمر خود چندی از مکلفات بخورده است و ایندفعی را در ایام جوانی ملنرم گشته عنقریب به رتبت بلند سرمراری خواهد یافت و منصب سه هزاری نیز عنایت نمود * مردی در سر مسجد قلیخان بولاس را که هزاری بود منصب دوهزار و سربلند ساختم مردی از اعدای زادهای الوس چغانی است حالی از حرآت و مردانگی نیست * شیخ نازید مدینه شیخ سلم را ده دو هزار و دو منصب سه هزار عنایت نمودم اول مرتبه کسی که من شمر دان والده ششم نازید بود اما زاده از یک روز نیست * زری پنداران که عمارت از داناان هندو است پرسندم که اگر منتهای دس شما بر مرد آمدن ذات مقدس حق تعالی است در ده پیکر مختلف بطریق حلول آن خود در ارباب عقل مردود است و اس مفسده لازم دارد که واجب تعالی ده میرد از جمع تعدد است صاحب طول و عرص و عمق بوده باشد و اگر مؤلف ظهور نور الهی است در اس اجسام آن خود در همه موجودات مساوی است و باسی ده پیکر مختلف نیست و اگر مراد اثبات صفتی از صفات الهی است در اس صورت هم تخصص درست نه زیرا که در هر دس و آئس صاحبان معتبر و کرامات هستند که از دیگر مردمان زمان خود ندارند و براس مبتدیان بوده اند بعد از گفت و شنود بسیار و در ددل بیسار سخنانی حدائی مدینه از جسم و چون و چگون معترب گسند و گفتند که چون اندیشه ما در اندر اکتاداب محزون نامص است و سله صورت راه معرفت او نمی بوم و بی ده تفکرو سله شناخت و معرفت خود ساحت اتمس گفتیم اس پیکرها کی شمارا وسیله مقصود معدود تواند بود * پدر من در انشراوقات با داناان هر دس و مذهب صحبت مداشتند خصوصاً با پنداران و داناان هند و با آنکه آس میبودند از ثنرت محالست داناان و ارباب فصل در گفتگوها چنان ظاهر میشد که هیچ کس بی نامی بودن اشال نمی بود و دناان نظم و نقر چنان میسرندند که مابوقی بران مقصور نبود حلقه مبارک اشال در مد سجد وسط بلند بالائی را داشتند و گندم گون و چشم و ادومند بودند ملاحظ اشال بر صاحت رادتی داشت و شتر اندام و کشاده سینه و دست و بازوها دراز و بربره بینی چپ حالی گوشش داشتند رعایت خوش نما برانرم نبود مدانه جمعی که در علم قیافه صاحب مهارت بودند اس حال را علامت دولتهای عظم و امناهای حسنه میدانند آوار مبارک اشال بهانت بلند بود و در تکلم و دناان یکی خاص داشتند و در اوصاف و اطوار مداسنتی ناهل عالم نداشتند مرانردی از اشال بودند

هم بررگی در حسنه هم ناه شاهی در رسم * کوسلیمان تا در انگشش کند انگشتری بعد سه ماه از تولد من همشده ام شاهزاده خانم از شکم یکی از حواصا تولد بهمت و او را نوانده خود مریم مکی سپردند * بعد از وی پیری هم از یکی از حواصا و

از جاهلان دور سازند در مقام ممانعت در آمده پاس مرانجا ادب نگاه نداشتند و باتفاق فوکران خود در مقام عریضه و جنگ شدند و اینمعنی را بمن امیرالامرا اظهار نمود فرمودم که اس سیه بختان را بجزای عمل خود شان باید رسانید امیرالامرا بقصد دفع آنها متوجه گشت و شیخ فرید را نیز از عقب فرستادم ازان جماعت دو راجپوت که یکی شمشیر داشت و دیگری جمدهر بامیرالامرا روبرو شدند یکی از ملازمان او که قطب نام داشت بجمدهر دار در آویشت و بزخم جمدهر کشته شد و او را نیز پاره پاره ساختند و دیگری که شمشیر داشت یکی از افغانان ملازم امیرالامرا در آویشت و او را نابود گردانید دلاور خان جمدهر کشیده بر ابییرام که با دوکس دیگر با قایم ساخته بود متوجه گشت و بیکی زخم جمدهر رسانیده از دست آن سه کس نه زخم برداشته همانجا افتاد و چندی از احدیان و مردم امیرالامرا مقابل شده آن خوں گرفتار را بقتل رسانیدند یکی از راجپوتان شمشیر کشیده بشیخ فرید متوجه گشت غلام حبشی او روبرو شد و ان راجپوت را از پا در آورد این شورش در صحن دولتخانه خاص و عام واقع گشت و ان سیاست باعث تنبیه بسیاری از ناعاقبت اندیشان گردید ابوالنبی اوزیک بعرض رسانید که اگر اینقسم امری در اوزبکیه رو دهد سلسله و قبیله انجماعت را بر می اندازند گفتیم که چون اینطایفه رعایت کرده و تربیت یافته والد بزرگوار من اند مراعات همان نواختگی میبایم و مقتضای عدالت نیز انست که بتقصیر و جریمه یک کس از خلق بسیار مواخذه نباشد * شیخ حسین جامی که امروز بر مسند درویشی جا دارد و از مردان درویش شیراز است پیش از جلوس بششماه از لاهور بمن نوشته بود که در خواب دیده ام که اولیاء و بزرگان امر سلطنت را بدان برگزیده درگاه الهی تفویض فرمودند بدین نوید مستبشر بوده منظور وقوع این امر باشند امید دارم که بعد از وقوع این امر تقصیرات خواجه ذکریا که از سلسله احرازیه است بعفو مقرون گردد * تاش بیگ فرجی که از قدیمان این دولت است و پدر من او را بخطاب تاج خانی سرفراز ساخته بودند و منصب دوهزاری داشت سه هزاره عنایت نمود و پخته بیگ کابل را که هزار و پانصدی منصب داشت سه هزاره کردم بسیار جوان مردانه کار طلب است در خدمت عم بزرگوارم میرزا محمد حکیم قرب و مسرمیت تمام داشت ابوالقاسم تمکین را که از بندهای قدیم پدرم بود بمنصب هزار و پانصدی از امل و اضافه سرفراز ساختم در کثرت اولاد و بسیاری فرزندان کم کسی مثل او بوده باشد سی پسر دارد و دختر اگر برابر نباشد از نصف کم نشواید بود * شیخ علاءالدین نبیره شیخ سلیم را که بمن نسبتیای قوی داشت بخطاب اسلام خاں سپرلند گردانیدم و بمنصب دو هزاره سرفراز شد و او در خورد سالی با من کلان شده بود از من یک سال خورد تربوده باشد بسیار جوان مردانه نیک ذات است از قوم و قبیله خود بجمع و جوه امتیاز تمام دارد تا امروز از مکيفات هیچ فخرورده و اخلاص او از من بدرجه ایست که او را بخطاب فرزندی سرفراز ساخته ام * علی اصغر بارهیه را که در مردانگی و کار طلبی نظیر و عدیل خود ندارد و پسر سید

و حاجگی که پدرم ناوارزانی شده بودند برقرار گذاشتم اما نفس لامر است که از
 جوان مردانه کار طلب است اگر این بعضی از موضوع نمی آمد جوانی عینی بود *
 اندامی او نیک به از مردم قرار داشت * ماوراءالنهر است و در زمان عبدالعزیز حاکم
 مسند بود به منصب هزار و پانصدی سرور گشت * شمع حسن پسر منعم به است
 که از او طغیانیست تا امروز همدست در ملامت و خدمت می بود و در انام شاهزادگی
 خطاط مقرریستی سر بلندی داشت در خدمت دیندار چست و چالاک بود و در شکار
 ها بدنه در حلوی می راهای دور را قطع میکرد و نیروی جنگ را خوب می اندازد و در
 حراحتها سر آمد عهد خود است ندان او هم این عمل را خوب و بدنه بود و بعد از
 حلوس بدست کمال اعتمادی که ناوداشتم خدمت او را و مردان و متعلقان برادر داند
 به برهانور مرسانم و خاتنان سخنان مست و بلند و فصیح سودمند نعم دادم
 معریان خدمت را چنانچه بدست در اندک مدتی تقدیم رساند و رفع دغدغه های
 ده در خاطر خاتنان و امرای اتحاد کرد و با نموده بار ماند های برادر را به
 صحت و سلامت ناچار خاتنان و اموال و اسباب در لاهور آورده بنظر گذارند * نعمت
 حاضر ده از اسباب صحیح النسب فروزی است و عنایت لدنی علی نام دارد منصب
 هزار و پانصدی به برقرار ساختم پدرم او را خطاط و نعمت حانی امینار بخشیده بودند در
 خدمت اسان قرب و مفرات تمام داشت در اندام حلوس بدش او بعضی معدومات
 خوانده و بد بدنی به با او اخوند محتاط ساخته می فرمودند و در علم تاریخ
 و تصحیح اسامی رجال نظیر و عدل خود ندارد امور مثل او مورخی در معموره عالم
 بدست از اندام افروتن نام و احوال رفع مسکون بر دیگر دارد اندک حافظه مگر لکه
 بعالی یکی گوشت دند * شمع کندرا که از سلسله حضور شمع سلم است بدست
 شیاعت و مردانگی را نام ساهرا گئی خطاط شیاعت حانی سرور ساخته بودم
 و بدو به منصب هروی مقرر گذارندم * در دست و هفتم سعدان از پسران اکبر اراج
 و لک بهگوانداس عمری راجه مانسنگه (مورعربا) روستا داد آن بی سعادتان که انبی
 رام و سیدرام و شنام رام نام داشتند و بهاست بی اعتدالی بودند ناخودنگه از انبی رام
 مذکور به اندامها روستا داده بود اعصاب من از نقصان او نموده بودم چون در بن تاریخ
 معروضه که آن بی سعادت می خواهد که بسا و مردان خود را بی رحمت بوی
 وانه سازد و بعد از آن خود پدر فرار نموده بود اناکه از نادولتخواهان آن دیده است پناه بد
 زامداس و دیگر امور را گفتم که اگر ارشمانان کسی صام شود منصب و حاجت
 آن بدستخان برقرار داشته گداهان گذشته را عفو دمان از عانت شور بختی و بدظنمی
 اینها هیچکس صام نشد بدو امرا فرمودم که چون کسی منصب سلوک و معاش این
 پدر بختان نمی شد و نا بهم رسدن صامی حواله نمی از بدنه های درگاه باشند امیر امرا
 اینها را ما را هم حاکم کاکر که در ثانی الحال خطاط دیور حانی سرور گشت و حاتم
 بحر ثانی منگلی که خطاط شهوار حادی داشت سید چون اینها خواستند که نراق

حضرت عرش اشیانی گردید غایتاً این کار کرد که من بے ملاحظه و غوغا خاطر عزیمت استال بوس درگاه پدر خود کردم و رفته رفته آن کدورت ها بصفا مبدل گردید * میرضیاء الدین قزوینی را که در ایام شاهزادگی از خدمت و دولت خوانی ها بوقوع آمده بود هزاره ساختم و بمشرف طویل حکم شد که هر روز سی اسپ بیست بخشش حاضر میساخته باشد و میرزا علی اکبر شاهی را که از جوانان قرار داده آلوس دهلستان است بمنصب چهار هزاره ممتاز ساخته سرکار سنبل را بجایگزین و مقبره اشتم * روزی به تقریبی امیرالامرا این سخن بعرض رسانید و مرا بغایت خوش آمد چنان گفت که دیانت و بے دیانگی مخصوص نقد و جنس نیست بلکه از نمودن حالتی که در اشیای نباشد و پنهان داشتن استعدادی که در بیگانگان باشد نیز بے دیانگی است الحق سخن درستی است می باید که مقربان را اشنا و بیگانه منظور نباشد و حالت هر کس را چنانچه می باید بعرض میسرانیده باشند * در وقت رخصت به پرویز گفته بودم که اگر انا خود یا پسران او که کرب نام دارد بملازمت انفرزند آید و در مقام اطاعت و بندگی باشد تعرض بولایت او نرسانند و غرض ازین سفارش دومقدمه بود یکی آنکه چون همیشه تسخیر ولایت ماورالنهر پیش نهاد خاطر اقدس والد بزرگوارم بود و در هر مرتبه که عزیمت فرمودند موانع روی داد اگر این مهم یک گونه صورت بگیرد و این خدشه از خاطر دور گردد پرویز را در هندوستان گذاشته بمیان توفیقات الهی روانه ولایت موروثی کردم خصوصاً درین ایام که حاکم مستقل دران دیار نیست باقی خان نیز که بعد از عبدالله خان و عبدالعزیز خان پسر او فی الجمله استقلال یافته بود فوت شده و کار و لی مستمدر خان برادر او که الحال حاکم ان دیار است هنوز نظامی نیافته است دیگر سرانجام مهم پیکار دکن که چون در عهد والد بزرگوارم باره از ان ولایت بسبب تسخیر در آمده انملک را بعنایت این سببانه یکباره در تحت تصرف در آورده داخل ممالک محروسه سازم امید بکرم الله تعالی آنکه این هر دو عزیمت روزی گردد

هفت اقلیم اربگرد بادشاه * همپنان در بند اقلیم دگر

میرزا شاهرخ نبیره میرزا سلیمان حاکم بدخشان را که قرابت قریبه باین سلسله دارد و در ملازمت پدرم پنج هزاره بود به منصب هفت هزاره امتیاز بخشیدم و میرزا بسیار ترک طبیعت ساده لوحی است پدر من او را بسیار عزت میداشتند و هرگاه فرزندان خود را حکم نشستن میفرمودند او را هم بدین عزایت سر بلند میساختند باوجود فساد طلبیه بده خشیان درین قریبها میرزا بد مدمه و وسوسه ایشان از راه نرفته اصلاً مرتکب امری که باعث غبار خاطر باشد نشده صوبه مالوه را بدستوری که پدرم او را مرحمت کرده بودند برقرار داشتم * خواجه عبدالله که از سلسله نقشبندیه است و در ابتدای ملازمت احدی بود رفته رفته منصب او به پله هزاره رسید بيموجب بخندست پدرم رفته اگرچه سعادت خود میدانستم که ملازم و مردم من بخندست ایشان روند غایتاً چون بے رخصت از او این عمل سرزده پاره خاطر از ان گران بود باوجود چنانچه بے حقیقتی منصب

که از راحهای معتقد هندوستان بود و بعد هجوم هند در عهد او بسته شده است خطاب داده میرا تش خود ساختم و حکم کردم که همیشه در توستانه رکاب پیمای هرار توپچی و سه هرار اراده توپ مستعد و آماده سرانجام نمایند نگرماحیت مذکور از طایفه کهترانست در خدمت پدرم از مشرفی فیلسافه به دیوانی و مرتبه امرائی رسید حالی ارتوشه سپاهگیری و مدبری نیست نرم پسر جان اعظم را که دوهزار و دو هزار و پانصدی ساختمان چون اراده خاطر آن بود که اکثر دهه های اکثری و جهانگیری مهندسان مطلب خود کامیاب کردند به تحسین حکم نمودم که هر کس وطن خود را بجاگیرد خود میخواستند باشد بعرض رسانند نامطابق توره و قانون جنگگیری آن محال بموجب ال تمعا بجاگیر او مقرر گردد و ارتعز و تعدیل امنی باشد * آنا و احداث ما مهر کس جاگیری بطریق ملکیت عدالت میگردند و مرال ان را مهر ال تمعا که عدالت از مهری است که بشعرب معرده باشند مری منساخته اند می فرمودم که حامی مهر را طلا پوش ساخته مهر مذکور را بران دهند و اکنون تمعا نام نهادم مدرا سلطان دسر میرزا شاهروح ندیده میرزا سلیمان که از فرزند رادهای مدرا سلطان ابوسعید است و مدتها حاکم بدخشان بود از دیگر پسران او برگزیده و از پدر بزرگوار خود انعام کرده گرفته در خدمت خود دکان ساخته ام و او را در حرکت در دکان خود می شمارم منصب هراری سرور ساختم بهار سنگه پسر راحه مانسنگه را که قابل قری اولاد اوست منصب هرارو پانصدی از اصل و اصانه ممتاز گرداندم * زمانه بیگ پسر عیور بیگ کالی را که از حورن سالی خدمت ناز می میکرد و در ایام شاهراه گئی از پله احدی منصب پانصدی رسیده بود خطاب مهلتخانی داده منصب هرارو پانصدی امینار بخشیدم و خدمت بخشیکری شاگرد پیشه بود مقرر گشت * راحه برسنگه دیوار راجپوتان بددله که رعایت یافته می است و در شکاعت و نیک ذاتی و ساده لوحی از امثال و اقربان خود امینار تمام دارن منصب سه هراری سروراری یاست و ناعث برقی و رعایت او آن شد که در اواخر عهد پدر بزرگوارم شیخ ابوالفضل را که از شیخ رادهای هندوستان برست فصل و دانائی امتعار تمام داشت و طاهر خود را بر نور احلاص آراسته بخدمت گران سنگه پدرم مروجته بود از صوبه دکن طلب داشتند و چون خاطر اوست صاف نبود و همیشه در طاعرو باطل سخنان مذکور منساخت و درس آیام که مدافع افساد مقلد انگیزان خاطر مبارک والد بزرگوارم می الحمله از می آوردگی داشت نقل بود که اگر دولت ملادست در دلد ناعث ریا، تی ان عدار خواهد گشت و مانع دولت مواصلت گردیده کار نحای خواهد رساند که بصورت از سعادت خدمت محروم ناند گردند چون ولایت برسنگه نو بر سر راه او واقع بود و دران ایام در حرکت مقرران حادث داشت ناز نعام مرستقام که اگر سه راه بران معصد مقلد انگیز گرفته او را نیست و ناند سارن رعایت هائی کلی از می خواهد نامت توفیق رفیق او گشته در حینی که از حوالی ولایت او مغلدشت راه سر او بست و ناندک توفیدی مردم او را برایشان و متعرق ساخته او را بقتل آورد و سر او را در اله آباد بود می مرستقام اگر چه ابدمعنی ناعث آوردگی خاطر اشرف

از بادشاه شدن بیک سال بشود قرار داده بودم که در شش جمعیه مرتکب خوردن شراب نشوم از درگاه الهی امیدوارم که تا حدیث باقی باشد مرا بدین قرار داد استقامت بخشد بیست هزار روپیه بمنزله مسدودخانه سبز واری داده شد که بفقر و ارباب احتیاج دهللی تقسیم نماید * وزارت ممالک مسروسه را از قرار مذافه بخان بیک که در آیام شاهزادگی بختاب وزیرالملکی سرفراز ساخته بودم و وزیر خاں تفویض نمودم و شینج فرید بخاری را که چهار هزار بود پنج هزاری کردم و امداس کچھوایه را که از رعایت یافتهای پدر من بود و منصب دو هزار بود سه هزار و سرفراز ساختم و بمنزله رستم پسر میرزا سلطان حسین پسر زاده شاه اسمعیل حاکم قندهار و عبدالرحیم خاٹشانان ولد بیروم خاں و ایرج و داراب پسران او و دیگر امرای تعینات دکن خلعتها فرستادم و پسر خود را پسر عبدالرحمن مویده بیک را چون بے طلب بدرگاه آمده بود حکم نمودم که بیجاگیر خود معاودت نماید

از ادب دوراست رفتی بے طلب در بزم شاه * ورنه بایه شوق را مانع درود یوار نیست یکماه از جلوس همایون گذشته لاله بیک که در آواں شاهزادگی خطاب باز بهادری یافته بود سعادت ملازمت در بایانت منصب او که هزار و پانصدی بود بچهار هزاری قرار یافته بصاحب صوبه بهار سرفراز گردید و بیعت هزار روپیه باو عنایت نمودم باز بهادر از خاص بنده خیلان سلسله مناست پدرش نظام نام داشت و کتادار حضرت جنت اشیانی بود کیشود اس ماوراء که از ارجوئان ولایت میرتبه است و در اخلاص از اقربان خود بیشی دارد بمنصب هزار و پانصدی از اصل و اضافہ سرفراز ساختم بعلماء و دانایان اسلامیہ فرمودم که مقررات اسمای الهی را که در یاد گرفتن آسان باشد جمع نمایند تا آنرا در خود سازم و در شبهای جمعیه با علما و علمای و درویشان و گوشه نشینان محبت میدارم چون قلیچ خاں که از بنده های قدیم دولت والد بزرگوارم بود بدارائی و حکومت صوبه گجرات تعیین یافت یک لکھ روپیه مدد خرچ گوین باو مرحمت نمودم و میران صدر جهان را که از آیام طفولیت در وقتیکه درس چهل حدیث در خدمت شینج عبدالغنی که ذکر احوال او در اکبرنامه به تفصیل مذکور است میشوادم و او را بمنزله خلیفه خود میدانستم تا امروز در مقام اخلاص و یک جہتی بود از منصب دو هزار و بمنصب چهار هزار و رسانیدم در آیام شاهزادگی قبل از وقوع بیماری والد بزرگوارم و در آیام بیماری ایشان که راس ارکان دولت و امرای ذی شوکت منززل گشته هر یک را سودایه در خاطر قرار گرفته بود و می خواستند که باعث امری گردند که بجز خرابی دولت نتیجہ نداشته باشد در تردد و خدمتگاری و جان سپاری تقصیری نکرد * عنایت بیک را که در دولت پدر من مدتهای مدید دیوان بیوتات بود و منصب هفتصدی داشت بجای وزیر خاں وزیر نصف ممالک مسروسه ساخته بختاب والای اعتماد الدوله و منصب هزار و پانصدی بهر مند ساختم و وزیر خاں را بدیوانی صوبه بنگاله و قرار جمع انجا معین ساختم * بیرواس را که در آیام پدرم خطاب رای را باں یافته بود * راجه بکرماجیت

در دو گری آوردن دستش شمسیر فغانه بود دیگر شیخ عدد الرحمن پسر شیخ ابوالفضل
و مهاسنگه دبیره راحه مانسنگه و زاهد خان پسر صادق خان و زورن حمیل و قرا خان ترکمان که
هر کدام بمنصب دوهزاری امتیاز دارند خلعت و اسپه پانقه مرخص گشتند دیگر مدوهر
که از قوم کچهواهیئان سیکهاوت است و بدر می در حورن سالی باو عدالت بسیار میکردند
فارسی زبان بوده تا که از قاضی آدم ادراک مهم بهیچ یکی از قذیل او نمیتوان کرد
حالی از مهمی نیست و شعر فارسی میگوید اس بیت ازوست

عرض رخلقت سایه همین بود که کسی * بدور حضرت حورشید پاسبان حورندهد
بدانصوب رخصت نامت اگر تفصیل مجموع مضمندان و بند هائی که در پند خدمت
تعیین یافته اند و حالت و خدمت و منصب هر یک مذکور گردن سستی بدور و درار خواهد
گشتند بسیار از بدیدان و خدمت گزان بدیدک و امرا رادگان و خان رادان و راجپوتان
کار طلب در پند خدمت بخواهش حور ها التماس همراهی نمودند و بهر ار احدی که
عدالت از یکهاست بفر متعین گشت مسمماً موحی قریب نامت که اگر توفیق رفیق
شان گردد با هر یک از سلاطین صاحب اقتدار محاصمت و منارعت تواند نمود

سپاهی فرار آمد از هر کزان * مرز ارگان جهان حادستان
نه از مرگشان بیم برتبع تیر * نه از آب ناک و بغراتش گزیر
نمودی یگانه بکوشش گروا * بر رحم سندان بر حمله کوه

چون در انام شاهراذگی بداند کمال احتیاط مهر اورک حور را نامیرا الامرا سپرده بودم
و بعد از رخصت نمودن او نصیره بهار نه برور سپردم الحال که او خدمت رانا مرخص
گشت بدستور قدم نامیرا الامرا حواله شد * برور از صغیه صاحب جمال رینجان کوکه
که در نسب همسنگ مرزا عزیز کوکه بود در سال سی و چهارم از خلوس حضرت عرش
اشدایی در بلده کابل بعد از دو سال و دو ماه از ولادت خسرو تولد یافت و بعد از آن که
بعضی مریدان متولد شدند و رحمت انردی انسان را در یافت از کرمی که اردو مال
را تهر رامت دختر بی موجود آمد بهاربانو بنکم نام * و از حکمت گسائیگی دختر مونه راحه
سلطان حرم در سنه سی و شش از خلوس همایون والد بزرگوارم مطابق سنه بهصد و دود
و نه هجری در بلده لاهور عالم را بوجود حور حرم ساخت رفقه رفقه سبب س در احوال
او ترقیات طاهر گشت خدمت والد بزرگوارم از همه مریدان بیستقر می گرد و ایسان
از و از خدمت او بسیار راضی و شاکر بودند و همیشه سفارش او نمی میکنند و بارها می
فرمودند که او را بمریدان دنگر تو هیچگونه بدستی نیست وانی را بمرید حقیقی حور
میدانم بعد از آن که بعضی مریدان تولد یافتند در اوان صغی بر حمت انردی بدوستند
* در عرض یکماه دوبسر از حوامان تولد یافتند یکی را جهاندار و دیگر را شهریار نام
بهانم در بعضی آیام عرض داشت سعد خان مندی بر رخصت مرزا عاری که از حاکم
راده هاسه ولایت تهنه بود رسد فرمودم که چون بدین همشیره او را بفرزد خسرو نامرد
نموده اند انشاالله تعالی چون اس بدست بوقع آید او را رخصت خواهم نمود * پیش

جميع بغدادها الله تعالى است خصوصاً بادشاهانرا که وجود ایشان باعث رفاهيت عالم است بدر او خواجه عبدالصمد که در فن تصوير به بدل زمان خود بود و از حضرت جنت اشيازي خطاب شيرين قلمي يافته در مجلس شمايوس ایشان رتبه مجالست ومصاحبت داشت و از مردم اعيان شيراز است و اند بزرگ و ارم بظاير سبق خدمت عزت و حرمت او را بسيار ميداشتند * راجه مانسنگه را که از امرای معتبر و معتمد پدرم بود و او را در بي خانندان عظيم الشان و نسبتها و عملتها دست داده چنانچه عمه او در خانه پدرم بود و هميشه او را من خواسته بودم که خسرو و همشيره اش سلطان الدسا بيگم که واپسين فرزند مذمت از تو تولد يافت بدستور سابق حاکم صوبه بدکاله ساختم با آنکه بجهت بعضی امور که واقع شده گمان اين عنايت در حق خود نداشته بخلعت چارقب و شمشير مرصع و اسب خاصه سرفراز ساخته روانه افولایت که جنی پنجپاه هزار سوار است گردانيدم پدرش راجه بهگوانداس و بدر کلاش راجه بهارامل نام داشت اول کسی که از راجپوتان کپواشه شرف بندگی پدرم در يافت راجه بهارامل بود و در راستي و درستي اخلاص و نسبت شجاعت از قوم خود امتياز تمام داشت بعد از جلوس چون جميع امراناجمعيتهای خود در درگاه حاضر بودند بمشاور رسيد که اين لشکر را در خدمت فرزند سلطان پرويز به نيت غزا برسر روانه از بدکرداران شديد و کفار غليظ ولايت هندوستان است و در عهد پدرم مکرراً افواج بر سر او تعيين يافته بود و دفع او ميرسر نگشت بايد فرستاد در ساعت سعيد فرزند مذکور را بخلعتهای فاخره و کمر شمشير مرصع و کمر خنجر مرصع و تسبیح مرواريد کتبا لعلهای گران بها در یک سلک بود و هفتاد و ده هزار روبده قيمت داشت و اسبان عراقي و ترکي و فيلان نامي سرفراز ساخته رخصت نمودم قریب بيست هزار سوار آماده مکمل با امر و سروران عمده بدنی خدمت متعين گشتند اول اصف خان را که در عهد پدرم از بنده های مقرب بود و مدتی بخدمت بخشش گري قيام و اقدام مينمود و بعد از ان دیوان باستقلال شدنواخته از پایه امارت برترتبه وزارت رسانيدم و منصب او را که ده هزار پانصدي بود پنجهزاری ساخته اتاليق پرويز گردانيدم و بخلعت و کمر شمشير مرصع و اسب و فيل او را سربلند نمود و حکم کردم که جميع منصبداران خود و بزرگ از صلاح و عوايد او بيرون نروند عبدالرزاق معموري را بخشش و مختار بيگ عموي اصفخان را دیوان پرويز ساختم * ديگر براج جگنانبه پسر راجه بهارامل که منصب پنجهزاری داشت خلعت و کمر شمشير مرصع لطف نمودم * ديگر اناشنکورا که عمو زاده وانا است و پدرم او را خطاب رانائي داده بودند و ميشواستند که بهمراهي خسرو برسر رانا فرستند و در همان آيام شفقار شدند خلعت و کمر شمشير مرصع داده همراه نمودم * ديگر بهمادهو سنگه برادر زاده راجه مانسنگه و راواسال درباري باین اعتبار که هميشه در درگاه حاضر می بودند و از راجپوتان سيکهاوت و از بندهای معتمد پدرم بودند علم عنايت شد و این هر دو بمنصب سه هزاري سرفراز بودند * ديگر شيخ رکن الدين افغان که او را در آيام شاهزادگي شيرخان خطاب داده بودم از پله پانصدي بمنصب سه هزار و پانصدي ممتاز ساختم شيرخان صاحب قبیله و بغايت مردانه است

بفرستند حسرت و نك نك رویه مرحمت شد كه در پیون قلعه حانه مدغم حال حاجتآباد را بجهت خود عمارت نمایند و ایالت و حكومت پنجاب را به سعید حال ده از امرای معتبر و صاحب دست پدیس بود عنایت نمود اصل او اربابیه معل است پدران او در پیش پدران ما خدمت کرده اند و در وقت رحلت چون مذکور می شد كه حواجه سرانان او ستم بدیده اند و برزخستان و مسكندان تعدی میدادند تا بدنام و مستقام كه عدالت ما از هیچكس ستم نر نمی دارد و در منران عدل خودی و كلانی منظور نیست اگر بعد از این مردم او تركی ظلم و تعدی رود گوشمالی التفاتی خواهد یافت دیگر بشنید مردم بخاری كه در خدمت پدر می منرخشی بود خلعت و شمشیر مرصع و دیوات و قلم مرصع لطف نموده بهمان خدمت مقرر داشتیم و بجهت سروراری او فرمودم كه ترا صاحب السیف و القلم مقرر كنم و بهقدم را كه پدر می در آخر عهد خود خطاط و ریخته خانی داده وزارت ممالك مجبوسه سرورار ساخته بودند بهمان خطاط و منصب و خدمت ممتاز گرداندم و حواكی مفتح الله را نیز خلعت داده بدستور سائق بخشی ساختم و عدد البراق معموری را هم با آنكه بی سنی و جنتی در آیام شاهزادگی خدمت مرا گذاشته بود پدرم رفته بود بدستور قدیم بخشی ساخته خلعت دادم و امین الدوله كه در آیام شاهزادگی خدمت بخشی گری داشت و بی رحمت می گریخته خدمت پدرم برگزیده بود بطریق تصرفات او نكرده خدمت آتش ندگی ده در ملازمت پدرم داشت تا فرمودم و ارباب خدمات و مهمات از بدو و بدان و در بدان بدستور به كه در خدمت پدر می بودند همه را بحال خود گذاشتم و شرف حال كه از خود سالگی نامی كلان شده و در آیام شاهزادگی او را خطاط حانی داده بودم و در وقتیکه از الد آبان مدوحه خدمت والد سرورگار خود شدم نقاره و تومان و توع بدو مرحمت نموده منصب دوهزار و پانصدی او را سرورار نموده و حكومت و داریائی صوبه بهار و حل و عقد آن ولایت بقصد احتیاط او گذاشته بدانصوب مرخص گرداننده بودم پانزده روز از حلوس گذشته در چهارم رجب سعادت ملازمت در نامت از آمدن او خاطر رعایت و محاذات گشت چرا كه دست ندگی او بی حائلیست كه او را بمنزله برادر و مرز و باز و صاحب میدادم چون اعتماد كلی بر اخلاص و عقل و دانائی و كاردانی او داشتم او را وکیل و وزیر اعظم ساخته خطاب وافی امیرالاسرائی كه در بونكرها خطای مافوق این نداشت و منصب پنجم هزار دینار و سوار سربلند گرد بدم هر چند منصب او گنجاش داشت كه رانده بری مقرر گرد و عانداً خود بعرض رسانید كه نا ارمی خدمت نمائای توفیق نداند از منصب مذکور رانده بخواهم گرفت چون حقیقت اخلاص بددهای پدرم هنوز بواقعی ظاهر نگشته و از بعضی نقصانات و غلطی های واراده ناشانده كه مرضی درگاه حائق و پسند خاطر حلاق بدو سرورده خود بحد شرمند و شرمسار بودند و ما آنكه در روز حلوس بقصدیات همه را غور نموده با خود قرار داده بودم كه نار حواست امور گذشته بسور بدان تو همی كه در خاطر از ایشان قرار گرفته بود امیرالامرازا حافظ و نگهبان خود میدانستم اگر چه نگاهبان

و علوفه جمیع احدیان را از فراز ده پانزده و ماهیانه کل شاگرد پیشه ده دوازده فرمود و بر
 واتبه پندگیان سرپرده عصمت والد بزرگوار خود بقدر حالت و نهبتی که داشتند از ده
 دوازده تاده و بصمت افزود و مدد معاش اهالی ائمه ممالک محروسه را که لشکر دعاند
 یک قلم مطابق فرامین که در دست داشتند برقرار و مسلم گذاشت و بپیران صدر جهان
 که از سادات صحیح النسب هندوستان است و مدتها منصب جلیل القدر صدارت پدر من
 بدو متعلق بود امر نمود که همه روز ارباب استحقاق را بنظر بگذرانند — دوازدهم جمیع
 گنہگاران که از دیرباز در قلعه و زندانها مقید و محبوس بودند آزاد نموده خلاص ساختم —
 و بساعت سعید فرمود که سکه بر زر زدند و از طلا و نقره بوزنهاست مختلف زر را مسکوک
 ساختند و هر یک را جداگانه نامی نهادم چنانچه مهر صد توله را نورشاهی و پنجاه توله
 را نورسلطانی و بیست توله را نور دولت و ده توله را نور کرم و پنج توله را نور مهر و یک توله را
 نور جهانی و نصف انرا نورانی و ربع انرا رواجی نام کردم و آنچه از جنس نقره سکه شد
 صد توله را کوکب طالع و پنجاه توله را کوکب اقبال و بیست توله را کوکب مراد و ده
 توله را کوکب بخت و پنج توله را کوکب سعد و یک توله را جهانگیری و نصفش را سلطانی
 و ربع آن را نزاری و ده هم حصه را خیر قبول نامزد گردانیدم و همچنین از مس نیز بری
 حساب سکه کرده هر یک را بنامی معروف کردند و بر مهرهای صد توله و پنجاه توله
 و بیست توله و ده توله این ابیات امضخان را فرمود که نقش نمودند و بر یک روی آن
 این بیت سکه شد

بخط نور بر زر کلک تقدیر * رقم زد شاه نورالدین جهانگیر
 و در فاصله مصرعها کلمه و بر طرف دیگر این بیت که مشعر بر تاریخ است منقوش
 گشته

شد چو خور زین سکه نورانی جهان * انستاب مملکت تاریخ آن
 و در میان هر دو مصرع ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس و سکه نور جهانی که بعض
 مهر معمول است و در وزن ده دوازده زیاده بر این بیت امیرالامرا قرار گرفت
 روی زر را ساخت نورانی برنگ مهر و ماه * شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه
 چنانچه بر هر روی یک مصرع نقش گشت و قید ضرب مقام و سنه هجری و سنه جلوس
 شده سکه جهانگیری نیز که در وزن ده دوازده زیاده است در برابر رویه اعتبار شده
 بدستور نور جهانی مقرر گشت و وزن توله مطابق دونیم مثقال معمول ایران و توران است
 تاریخها بجهت جلوس من گفته بودند همه را نوشتن خوش نیامد بهمین تاریخ
 که مکتوبخان داروغه کتاب خانه و نقاش خانه که از بندهاست قدیم من است گفته بود
 اکتفا نمودم

صاحب قران ثانی شاهنشاه جهانگیر * با عدل و داد بدشمنست بر تخت کام رانی
 اقبال و بخت و دولت فتح و شکوه و نصرت * پیشش کمر بخدمت بسته بشادمانی
 سال جلوس شاهي تاریخ شد چو بنهاد * اقبال سربپای صاحب قران ثانی

سکه روینیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

ماه بهمن الہی ضرب میرام ۱۰۲۶

سکه روینیه

لاله الکله مستمد رسول الله ضرب

نورالدین مستمد جهانگیر پادشاه

نورالدین جهانگیر پادشاه

قبر الہی ضرب سرورت سنه

سکه روینیه

سکه روینیه

زحمانگیر شاه اکبر شاه سنه ۱۰۱۳

سکه قندعار شد دلشاه

سکه روینیه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

ماه اردی بهشت الہی ضرب میرام

سکه روینیه

زحمانگیر شاه اکبر شاه

سکه قندعار شد دلشاه

سکه روینیه

لاله الکله مستمد رسول الله ضرب ۱۰۱۳

مستمد جهانگیر پادشاه غازی

سکه‌هایی عهد جهانگیری که بعنایت جناب فیض‌صاحب معتمدنهارنهل صاحب بهادر
جج می‌رئیه از نظرم گذشتند نقش آن سکه‌ها بعینه در اینجا ثبت است

سکه اشرفی

سکه روپیه

شاه نورالدین جهانگیر ابن اکبر بادشاه

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

روئی زر را ساخت نورانی بزرگ مهر ۱۵۸۴ ضرب لاهور

مهر فروردی الهی ضرب جهانگیر نگر سنه ۵

سکه روپیه

سکه روپیه

زنام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۱۲

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابر روئی سکه لاهور

بهمین الهی ضرب برهانپور سنه ۱۰۲۰

سکه روپیه

سکه روپیه

زنام شاه جهانگیر شاه اکبر نور سنه ۱۳

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابروری سکه لاهور ۱۰۲۸

مهر الهی سنه ۱۰۳۱ ۱۸

سکه روپیه

سکه روپیه

زنام شاه جهانگیر شاه اکبر نور ۱۰۳۳

نورالدین جهانگیر شاه اکبر شاه

همیشه باد ابروری سکه لاهور سنه ۱۱

مهر الهی ضرب سنه ۱۰۳۲ ۱۷

سرج مله آگه استوار ساخته سر دنگر را با کتاره دریا برده برمدل سنگی که نصب شده بود محکم ساختند و در ارده حکم فرمودم که در جمع ممالک محروسه معمل داشته این احکام را دستور العمل سازند * اول منع دکان از نفع و غیره و سایر تکالیفی که حاکنان ازان هر صوبه و هم سرکار بجهت نفع خود وضع نموده بودند * دوم در راه های که دردی و زاری می رفع شود و آن راه پاره از آبادی دور باشد حاکنان ازان مواج سرائی و مسجدی بنا نهند و چاهی احداث کنند تا نافع انادانی گسند جمعی در آن سرا آباد شوند و اگر بحال حائضه برنگ باشد مقصدی الحاح سرانجام نماند و در راهها نارسود اگران را می ای و صای ایشان نکشاند * سوم در ممالک محروسه ارکان و مصلحتان هرکس که فوت شود مال و منال او برزده او را کند که هنج کس در آن مدخل ندارد و اگر وارث نداشته باشد بجهت صدقان اموال مشروب و بخور و دار علیحدہ یعنی نمایندگان و حقه مصارف شرعی که ساحلی معاهد و سراها و مرمت نهالیه شکسته و احداث تالابها و چاهها باشد صرف شود — چهارم شراف و تبره و آنچه از رسم مسکوات مبدعه باشد ندارد و فرو شده تا آنکه خود بخورد شراف ارباب می نماند و از هر ده سالگی ناهال که عمر می سی و هشت رسیده همدشه مداومت نای کرده ام در اوایل چون بخوردن آن حرمی نمودم گاهی تابست نهاله عرق در آشفته تناول نمشد چون رفته رفته در میان اثر تمام کرد در مقام کم شدن آن شدم در عرض هفت سال از پائنده پناه نه پنج شش رسانیدم و اوقات نوشیدن در مختلف بود بعضی اوقات سه چهار ساعت بخوری از روز نمانداده اعاز خوردن نمیکردم و بعضی اوقات در شب و برخی در روز نای سالگی برین بهج بود بعد ازان وقت خوردن در شب قرار دادم درین اناام خود محض برای گوارش طعام می خورم * پنجم خانه هنجیکس را برول ندارند * ششم منع نمودم که هنجیکس گوش و بینی شکسته را بهنج گداهای نذر و خود در درگاه الهی نذر نمودم که هنجیکس زاندر سنست معدوم ندارد * هفتم حکم کردم که مقصدان حائضه و حاکنان ازان رمی و عمارا بعدی نگردد و خود کاشت خود ندارند * هشتم عامل حائضه و حاکنان و در برگه که باشند برن مانی بجهت خوشی نکنند * نهم در شهرهای کلان دارالسعاه ساحته اظفا بجهت معاضه بیمارار یعنی نمایند و آنچه صرف و خرچ منسده باشد از سرکار حائضه شریعه من داده باشند * دهم خدمت والد بزرگوار خود فرمودم که هر سال از هر دهم رنج قبول که روز تولد من است بعد از هر سالی دیگر اعتبار نموده در ممالک محروسه درین روزها دهن نکنند و در هر هفده دو روز نذر منع شد یکی بجهت شکر که روز خلوس من است و دیگر بجهت که روز تولد پدر من است و انشان این روز را نذرین جهت و منسوب منسوب بصورت پدر اعظم است و روز اندای آمرزش عالم مبارک دانسته معظم بهمار منکرند و از روزهای که در ممالک محروسه کشتی نمشد یک این روز بود — نازدهم بطریق عموم حکم کردم که مناصب و حاکنان و نوکران پدر من برقرار نباشد بعد از ان بعد حالت هرکس بر مناصب انشان امروده ارده دوازه کم نه و ناده می رده چهل اضافه مقرر گشتی

باغی احداث فرمودند که در کم جائی بان لطافت باغ بوده باشد نام آن گل افشان فرمودند و عمارت مختصری از سنگ سرخ تراشیده ساخته اند و مسجدی بزرگ جانب آن باغ به اتمام رسیده در خاطر داشتند که عمارت عالی بسازند چون عمر وفا نکرد از قوه بفعل نیامد درین واقعات هرجا که صاحب قرانی نوشته شود مراد امیر تیمور کورگان است و هرجا که فردوس مکانی بقلم در آید حضرت بابر بادشاه است و چون جنت آشیانی مرقوم گوده حضرت همایون بادشاه است و چون عرش آشیانی مذکور شود حضرت والد بزرگوارم جلال الدین محمد اکبر بادشاه غازیست خربوزه و انبه و دیگر میوه ها در آگره و نواحی آن خوب میسود غایتاً از میوه ها مرا به انبه میل تمام است در آیام دولت حضرت عرش آشیانی اکثر میوه های ولایت که در هند نبود بهم رسید اقسام انگورها از صاعبی و حبشی و کشمش در شهرهای مقرر شایع گشت چنانچه در بازارهای لاهور در موسم انگور انقدر که خواهند از هر قسم و هر جنس بهم میرسد از جمله میوه ها میوه ایست که آنرا انناس می نامند و در بنادر فرنگ میشود در غایت خوشبوئی و راست مزه گی است در باغ گل افشان آگره هر سال چندین هزار برمی آید از طیب رباعین گلهای خوشبوئی هند را بر گلهای معصومه عالم ترجیح می توان داد چندین گل است که در هیچ جای عالم نام و نشان آن نیست اول گل چنپه گلی است در نهایت خوشبوئی و لطافت بهیاءت گل زعفران لیکن رنگ چنپه زرد مایل بسفید است درخت آن در غایت موزونی است و گلان و برگ و شاخ و سایه دار میشود در آیام گل یک درخت باغی را معطر دارد و از آن گذشته گل کیوڑه است که بهیاءت و اندام غیر مکرر است بری او در تنیدی و تیزی بدرجه ایست که از بوی مشک هیچ کمی ندارد دیگر رای بیل که در بو از عالم یاسمن سفید است غایتاً برگهایش دوسه طبقه بر روی هم واقع شده دیگر گل مولسری است که درخت آن نیز بسیار خوش اندام و موزون و سایه دار است و بوی گل آن در نهایت ملایمت دیگر گل سیوتی که از عالم گل کیوڑه است غایتاً کیوڑه خار دار است و سیوتی خار ندارد رنگ آن بزرگی مایل است و کیوڑه سفید رنگ است ازین گلهای و از گل چنبیلی که یاسمن سفید ولایت است روغنهای خوشبو می سازند و دیگر گلهای است که ذکر آن طولی دارد از درختان سرو صنوبر و چنار و سفید آروید موله که هرگز در هندوستان خیال نکرده بودند بهم رسیده و بسیار شده و درخت مندل که خاصه جزایر بود در باغات نشونما یافته ساکنان آگره در کسب هنر و طلب علم سعی بلیغ دارند و طوایف مختلف از هر دین و هر مذهب سکونت درین بلده اختیار کرده اند بعد از جلوس اولی حکم که از من صادر گشت بستی زنجیر غدل بود که اگر متصدیان مهمات دارالعدالت در داد خواهی و غوررسی ستم رسیدگان و مظلومان افعال و مداخله و رزق آن مظلومان خود را بدین زنجیر رسانیده سلسله جنباں گردند تا صدای آن باعث آگاهی گردد وضع آن برین نهج است که از طلای ناب فرمودم زنجیری سازند طولش سی گز مشتمل بر شصت و ننگ وزن آن چهار من هندوستان که سی و دومین عراق بوده باشد یک سرش بر کنگره شاه

چون خلوص در وقت طلوع حصرت در اعظم و بزرگي گستر عالم واقع شده دوران دس
سازم و در انام شاعرانگی در ار دانان همد شده بودم که بعد از گذشتن عهد سلطنت
ورمان حلال الدن اکثر پادشاه دوران دس نامی مقصدی امور سلطنت حواهد گشت
اندمعی در در خاطر بود بدین منقد مات دوران دس جهانگیر پادشاه اسم و نسب خود
ساحم چون اسی امر عظم در شهر اگر واقع گشت ضرورت است که ممکن است از
حصصیات الحاکم قوم گردد اگر از شهرهای قدیم بزرگ هندوستان است برکنار
در بای حمده قلعه که داشت پدر پدش از تولد می انداز انداخته قلعه از سنگ سرج
تراشیده بنا نهاده که روندهای عالم مثل آن قلعه سال نمدهند در عرض پانزده سال
نا تمام رسد مستعمل بر چهار دروازه و دو درجه می و پهلک و ده ده ناصد و پانزده هزار
طومان راجع انرا و یک کروز و پهلک حانی محاسب توران ناصد حرج اسی قلعه شده
آبادانی اسی معموره بر هر دو طرف در بای مذکور و مع شده جانب عرف رده ان ده
کثرت و آبادانی نیست و در آن هفت کوره است طول ان دو کوره و عرض یک کوره
و دور آبادانی آن طرف آباد که بر جانب شرقی واقع است در بای کوره است طول یک
کوره و عرض یک کوره اما کثرت عمارات بدو نیست ده مثل شهر هائ عرق و حواسان
و ماورالنهر چند شهر آباد نواند شد اکثر مردم سه طایفه و چهار طایفه عمارت کرده اند
و اندوهی خلق بدو نیست که در کچه و بازار بدو شوی برود نون نمود ارا و احوالهم
قانی است شرقی ان ولایت قنوج و عوبی ناگور و شمالی سندیل و جنوبی چندبری است
در کنار هندو مسطور است که مدح در بای حمده کوه دست کلند نام که مردم را
از شدت سردی عبور در آنجا ممکن نیست حائی که ظاهر بدو کوه دست قرب ده
پرگنه حصار آباد هوا آگر گرم و خشک است سخن اظهار است که روح را ده
تحلیل می برد و معص می ارد ده اکثر طایع ناسازگار است مگر بلعمی و سودانی
مراحل را که از سر ان اسم ارد و ارس جهت است حیواناتی که اس مراج و طبع است
دارند مثل مدل و گاو میش و عنبران در بای آب و هوا خوب بدو بدو از حکومت
انسان بودی اگر معموره نون بود و قلعه داشت چنانچه مسعود سعد سلیمان در قصده
که مدح محمود پسر سلطان ابراهیم بن مسعود بن سلطان محمود عربی در مدح قلعه
مذکور آمده نموده مذکور ساخته است

حصار آگره پیدا شد از میانه گرد سال کوه در بارهای چون کهسار
چون سکندر لودی اراده گرفت گوالدار داشت از دهلی که پای تخت سلاطین هند
است ناگور آمد و حاکم بود خود انجا قرار داد و ارا نازم آبادانی معموره آگره روی
در ترقی بهاد و پای تحت سلاطین دهلی گشت چون حصار حق سلطانه تعالی
نادرشاهی هند ناس سلسله والا کرامت کرد حصار بدو بس مکانی نادر پادشاه بعد
از شکست دادن ابراهیم ولد سکندر لودی و کشته کسی او و فتح را ناسانگا که کل ترم
را حاکم و در هند از ولایت هندوستان بود در طرف شرقی اب حمده رمیله خوش کرده چار

بسم الله الرحمن الرحيم

— ۱۱۱ —

از عنایات بیغایات الهی یک ساعت نجومی از روز پنجشنبه هشتم جمادی الثانی هزار و چهارده هجری گذشته در دارالخلافه آگره در سده سی و هشت سالگی بر تخت سلطنت جلوس نمودم پدرم را تابست و هشت سالگی فرزند نمی زیست و همیشه بجهت بقای فرزند بدرویسان و گوشه نشینان که ایشان را قرب روحانی بدرگاه الهی حاصل است التجاسی بردند چون خواجه بزرگوار خواجه معین الدین چشتی سرچشمه اکثر اولیای هند بودند بر خاطر گذرانیدند که بجهت حصول این مطلب رجوع باستانه متبرکه ایشان نمایند باخود قرار دادند که اگر الله تعالی پسری گرامت فرماید و او را بمن ارزانی دارد از آگره تا بدرگاه روضه منوره ایشان که یک صد و چهل کوه است پیاده از روی نیاز تمام متوجه گردم در سده نهم و هفتاد و هفت روز چهارشنبه هفتم ماه ربیع الاول هفت گهزی از روز مذکور گذشته بطالع بست و چهارم درجه میزان الله تعالی مرا از کتم عدم به وجود آورد و در آن ایام که والد بزرگوارم جویای فرزند بودند شیخ سلیم نام درویشی صاحب حالت که طی بسیاری از مراحل عمر نموده بود در کوه متصل بموضع سیکری از مواضع آگره استقامت داشت و مردم آن نواحی بشیخ اعتقاد تمام داشتند چون پدرم بدرویشان نیاز مند بودند صحبت ایشان را نیز دریافته روزی در آنکس توجه و بشود از ایشان پرسیدند که مرا چند فرزند خواهد شد فرمودند که بششده بی منت سه پسر بشما ارزانی خواهد داشت پدرم میفرمایند که نذر نمودم که فرزند اول را بدامن تربیت و توجه شما انداخته شفقت و مهر بانی شمارا حاسی و حافظ او سازم شیخ این معنی را قبول میفرمایند و بر زبان میگردانند که مبارک باشد ما هم ایشان را همنام خود ساختیم چون والد مرا هنگام وضع حمل نزدیک میرسد بخانه شیخ می فرستند تا ولادت من در آنجا واقع گردد. بعد از تولد نام مرا سلطان سلیم نهادند اما من از زبان مبارک پدر خود نه در مستی و نه در هوشیاری شنیدم که مرا محمد سلیم یا سلطان سلیم مخاطب ساخته باشند همه وقت شیخو بابا گفته سخن میکردند والد بزرگوارم موضع سیکری را که محل ولادت من بود بر خود مبارک دانسته پای تخت ساختند و در عرض چهارده پانزده سال آن کوه و جنگل پرورد و دام شهری شد. مشتمل بر انواع باغات و عمارات و منازل متذره عالی و جاهای خوش و دلکش بعد از فتح گجرات این موضع بفتح پور موسوم گشت چون بناد شاه شدم بخاطر رسیدن که نام خود را تغیر باید داد که این اسم محل اشتباه است بقام قیامه روز ملهم غیب بخاطرم انداخت که کار باد شاهان جهانگیر است خود را جهانگیر نام نهادم و لقب خود را

توزک جہانگیری

TOOZUK-I-JEHANGHEEREE

یعنی

تاریخ عہد سلطنت نورالدین جہانگیر بادشاہ کہ تا سال نوزدہم جلوس
خود ان بادشاہ نصف پناہ تحریر نموده و زان بعد معتمد خاں
حسب الحکم ان بادشاہ بانجام رسانیده

— — — — —

EDITED

BY

SYUD AHMUD KHAN

— — — — —

GHAZEEPORE

PRINTED AT HIS PRIVATE PRESS, 1863. A. D. 1280. H.

دوارش اختصاص نافته و اعتمادالدوله به منصصا و کاست کل و انوالجمن مرادر کلان
بنگم خطاط اعتقد جان و خدمت خاندانمانی سرور گشت نسبت خویشی و
کامروائی خویشان موقوف غلمان و حواصی سران اعداالدوله هر کدام خطابه حافی و
منصصا تر حافی گردیدند برگردی دانی دلارام نام که بنگم را شعر داده بود بحال
حافی کوکه صدر ادات شد و مدد معاشی که عوزات مرحمت میگشت صدرالصدر
سپهراو معتمد صد داشت *

کند خویش و بنار تو باز می رعد * بحسب نقش اگرنگ تندله نار کنند
بعینار خطبه دیگر آنچه لوازم سلطنت و فرمانروائی بود همه بفعل آمد نچندنی در
جهوکه نشعت و جمع امرا بگورنش آمده گوش نورمان داشتند سکه بنگم زدند
و نقش سکه اس بود *

تکم شاه جهانگیر نامت صد رموز * بنگم نور جهان نادر شاه بنگم در
و طعراست مرامی چنان نقش نسبت (حکم علیه العالده نور جهان بنگم نادر شاه) و زنده
رعد کار بحال کشید که از نادرشاهی بحر نامی نامی نه نده مکرر مدد مودت که می
سلطنت را بدور جهان بنگم ارزانی داشتم و بخر نک سه شرف و دم ستر گوشت مرا
هنگ در می ماند از خویشی و بکنامی بنگم چه بونم حذر او غالب بر شهر بود بلکه
شوندند هر جا که کار افتاده را عده بدش می آمد و بخدمت بنگم ملتجی گشت
گروه از کارش برگزیده کامیاب مراد ساخت و هر کسی بدارگاه او پناه برد از اسب ظلم
و ستم محفوظ ماند هر جا بدختری بود بنگم اندکس بعصد ثواب عروس کرد در حور
حالب او بهتر لطف فرمودند بنگم که در عهد دولت خویش پانصد دخت را بعصد
ثواب عروس کرده لطف فرمودند و از سلسله علییه او دفع بدار بنگم نک رسید *

ذکر خواستگاری نور جهان بیگم در سال ششم

میرزا غیاث بیگ پسر خواجه محمد شریف طهرانیست خواجه در مبادی حال وزیر محمد خان نکلو حاکم خراسان بود بعد از فوت محمد خان بخندمت شاه جمپاه شاه طهماسب صفوی پیوست شاه وزارت مرورا به خواجه محمد شریف تفویض فرمود و خواجه را دو پسر بود نخستین آقا طاهر و دریم میرزا غیاث بیگ و خواجه صبیبه میرزا علاءالدوله پسر آقا ملا را بهت فرزند خویش میرزا غیاث بیگ خواستگاری نمود او بعد از فوت پدر با دو پسر و یک دختر متوجه هندوستان گشت و در قندهار صبیبه دیگر حق تعالی بوسه ارزانی داشت و در نقیصه بسعادت زمین بوسه حضرت عرش آشیانی انارالله برهانه ناصیه اخلاص نورانی ساخت و در اندک فرصت بدوام خدمت و جوهر رشد و گاردانی بوالا پایه دیوانی بیوتات فراق عزت برافراخت میرزا غیاث بیگ بانویسندگی و معامله فہمی بغایت نیک ذات و کار گذار بود تتبع شعر قدما بحیار نموده از سخن سنجان روزگار بود شکسته را بغایت متین و آبدار می نوشت بعد از فراغ خدمات مرجوعه خلاصه اوقاتش صرف شعر و سخن میشد سلوک و معاش او به اهل حاجت بمرتبه بود که هیچ صاحب غرض بشانه او نرفت که از رده برگشته باشد لیکن در رشوت گرفتاری سخت دلیر و بیباک بود در هنگامی که حضرت عرش آشیانی در لاهور تشریف داشتند علیقلی بیگ استیلو که از تربیت کوه‌های شاه اسمعیل ثانی بود از عراق آمده در سلک بندهای درگاه منتظم گشت و بحسب سرنوشت دختر میرزا غیاث بیگ را که در قندهار بوجرد آمده بود بوسه نصبت فرمودند و در آخر بخندمت جهانگیر بادشاه پیوسته بخطاب شیرانان و منصب مناسبت ترقی و تصاعد نمود و بعد از جلوس اشرف در صوبه بنگاله بجاگیر عفايت نموده بدانصوب رخصت فرمودند و خاتمه کار آن ببعاقبت و کشتن قطب الدین خان بجای خود رقم پذیر گشته و چون شیرانگی بجزای عمل خویش گرفتار گشته آواره بادیه عدم گردید بحکم اشرف متصدیان صوبه بنگاله صبیبه میرزا غیاث بیگ را که بعد جلوس بخطاب اعتمادالدوله سربلندی یافت روانه درگاه والا ساختند و آنحضرت بنابر غبار آزاره که از کشتن قطب الدینخان بر حواشی خاطر اشرف تشعشع بود بفرموده سلطان بیگم والدہ سببی خویش بخشیدند مدتی در خدمت ایشان بناگامی گذرانید و چون هنگام سطوع کوکب بخت و طلوع اختر مراد در رسید اقبال باستقبال شقایق طالع از گران خواب بیدار شد و سعادت روی آورد دولت حیلہ آراست زمانه بدشاطگی پرداخت هوس گل کرد امید بر خود بالید آرزو از هرسو هجوم آورده و درهالے بسته را کلید آمد و دلہالے خسته را دوا شد باجمله از فیرنگیہالے آسمانی روزی درء بشن نوروز جهان افروز بنظر دوربین آنحضرت مقبول آمده در سناک پرستاران حرم سراي خلافت انظام یافت و آنآنانا پایه عزت و قبول او ارتقا و اعتلا پذیرفت نخست نور محل نام کردند پس از روزی چند خطاب نور جهان بیگم مذاقت شد جمیع خویشتان و مناسبات او باذواع مراحم و

خدمت دنیوی مسعود بود و خلعت استقلال ریاست نا ابد حضرت حمت مکاتبی
 ارجهان مانی مقدسی سراسر عارفانی شتافتند *
 اولاد امجاد انحضرت

آن شاه حدت مکان را پنج پسر والا کهر و دو دختر قدسی احقر بودند اول سلطان
 خسرو دوم سلطان پرویز سوم سلطان حرم چهارم سلطان جهاندار پنجم سلطان شهریار
 دختر کلان سلطان نثار بیگم و حور و بهار بانو بیگم خسرو و جهاندار و پرویز در حین حیات
 پدر بر گوار عالم دقا شتافتند و تاریخ آن مسافران ملک بقا در محل خود رقم زده کلک
 بیان گشته و از خسرو دو پسر و یک دختر مانده بود بعد از شفقار شدن انحضرت
 بطریقی که نگاشته شده راه معات پیش گرفتند دختر نا حال در قید حیات است
 و از سلطان پرویز طعلی و مدینه بود طفل از پدر برودی رحلت نمود مدینه در عقد
 ازدواج شاعرانه دارا شکوه است و از شاه جهان چهار پسر افتادند و سه دختر قدسی
 احقر روشنی ابراهیم دیده پدر بر گوارند اول سلطان دارا شکوه دوم سلطان شجاع سوم
 سلطان اورنگ رنسا چهارم سلطان مراد بخش و دختر اول سرور نادو بیگم دوم جهان
 آرا بیگم سوم روش آرا بیگم و از جهاندار اولاد نماد و از شهریار دختری هست
 از رانی بیگم نام *

دگر نسل معترف انحضرت

ملا زور بهاس تغریبی ملا شکر الله شیرازی دقاسری میر انوالقاسم گیلانی ملا ماهر
 کشمیری ملا محمد سیحانانی ملا مقصود علی قاضی نور الله ملا ماضی کاللی ملا
 عده احمیم سیالکوٹی ملا عبداللطیف سلطان پوری ملا عبدالرحمان بهر گجراتی ملا
 ماضی کاللی ملا حسن مراعی ملا محمود جوهر پوری *
 دگر حکماء انحضرت

حکیم رکن کاشی حکیم هدرا ملقب بمسیر الزمان حکیم انوالقاسم گیلانی ملقب
 بحکیم الملک حکیم مومنانی شیرازی حکیم روح الله کاللی مقیم یدد گجراتی حکیم
 نقی گجراتی *

دگر شعرا که نزد انحضرت بودند

ننا طالب امعانی حیاس گیلانی ملا نظیری دیشاپوری ملا محمد صومی
 ماردردانی ملک الشعراء املی سعیدانی گیلانی زرگر ناشی میر معصوم کاشی
 قولشوره کاشی ملا حیدر حصانی شیدا *

دگر حامیان که در خدمت بودند

حامی نادعلی حامی کتب مقامات احرا حامی عبدالله استاد محمد مالی
 حامی جلد *

دگر نعل سرایان هند

چترهان پرو داک ماکو خمره *

جمع و تحریر آن گشته اند و از انجا نغمه اخبار را تا آخر ایام حیات و انجام مدت سلطنت که کلهم بیست و یکسال و هشت ماه و بسمت روز بوده باشطری از اوایل احوال حضرت صاحبقران ثانی شاهجهان بادشاه که بعد از استماع واقعه والد نامدار از قلعه خیردکن بجاناب دارالخلافه اکبراباد متوجه گشته تا بر تئست سلطنت و فرمانروائی جلوس فرموده اند و اقام سطور دلیل طریق نامرادی محمد هادی جهت تکمیل کتاب چنانچه در دیباجه اینمائی بان رفقه التاق نموده و اراده و خواهش دارد که اگر اجل امان و فرمت دست بهم داده و دماغ یارویی نمود مجملی از احوال آن بادشاه فریدون فرجهجهاد را که رب النوع سلسله سلاطین تیموریه هندوستان بوده من اوله الی آخره به سلک تدویر کشیده در ذیل این نسخه مذکور سازد و تشنه لبان جوای اخبار را به شادابی اظهار حقیقت سیراب گرداند و منه الاعانقه و التوفیق *

ذکر و زوای حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه در زمان شاهزادگی

نخست رای گهسور خدمت دیوانی انتضرت داشت بعد از آن بایزید بیگ باین خدمت پرداخت بعد از آن خواجه محمد درست کابلی که در ایام سلطنت بشواجه جهانی روشناس گشت دیوان شد بعد از آن خان بیگ باین مذهب امتیاز یافت اما مدار مهمات بر شریفشان پسر عبدالصمد شری قلم بود که پس از جلوس بشطاب امیرانمرائی ووالا پایه وکالت سرعزت بر فلک سود وچون لب سدیگه بنام نامی خندان شد و فرت مدیر بالقباب گرامی ارتفاع پذیرفت چندی کار دیوانی بر وزیرخان محمد مقیم بدستور عهد حضرت عرش اشدانی بحال داشته بعد از چند روز وزارت نصف ممالک مسموسه بوزیر الملک خان بیگ والا شاهی مذکور مرجعت فرمودند و وزارت نصف ممالک میرزا غیاث بیگ طهرانی را بشطاب اعتماد الدوله امتیاز بخشیده تفویض نمودند لیکن اعتماد الدوله اختیاری در وزارت گویا پیشکار امیرالامرا بود و بیرومخان امیرالامرا وکیل و مدار تلایه بود و چون اوبه بیماری مزمی گرفتار آمد و مرکب مسعود بصوب کابل نهضت فرمود جعفر بیگ قزوینی محتاطب باصفشان بخدمت جلیل القدر وکالت سیوم مفرسغه یکهزار و پانزدهم هجری چهره سعادت بر افروخت خواجه ابوالحسن بر تینی را بهمراهی خود التماس نمود تا سورشته دفتر و کاغذ نگاهدارد و خواجه اگرچه مرد راست و درست کار گذار بود اما به ترشروئی و درشت خوئی اتصاف داشت و بعد از آنکه اصفشان بهم دکن همراه شاهزاده پرویز رخصت یافت بسمت هفتم جمادی الاول سنه یکهزار و بسمت هجری خدمت دیوانی به اعتمادالدوله باز گشت و او تا آخر ایام حیات به استقلال تمام بلوازم امر خطیر پرداخت و بعد از رحلت آن دستور معظم نویت دیگر بتاریخ دوازدهم جمادی الثانی سنه یکهزار و سی و یک هجری خواجه ابوالحسن خلعت وزارت پوشیده بعد از آن که مهانتخان را از درگاه معلی اخراج نمودند بمیی الدوله آصفخان خلعه الصدق اعتمادالدوله را تا پانزدهم مفرسغه یک هزار و سی و پنج هجری بمنصب بزرگ وکالت اختصاص بخشیدند و همچنان خواجه ابوالحسن

و دروا برداشتند و تدبیرات نگار کردند اثری بران مرتب نگشت و روی بهبود در آن
 حال مرئی شد و چون سلطان حضور خواهرزاده واحد مانسنگه و داماد خان اعظم درین
 دولت حضوراً درین وقت حل و عقد امور سلطنت باین دوکس تعلق داشت بحاضر
 حق ناشناس قرار داده که باوجود حضرت شاهی چندین ناحلهی ران سلطنت برداشته
 نه ترتیب اسباب بقعه و مساجد بردارد و آنحضرت از عذر معاند و قویب نافته بدین
 حرم و احتیاط که از شرایط جهانداري است در چندین وقت خود را از سعادت خدمت
 بدر عالیقدر محروم داشته ترک آمد و رست بدرون قلعه فرمودند و شاهزاده حورم با دل
 قوی و عزم درست در میان دشمنان و بد اندیشان پای همت امشده دولت ملامت
 حد بررگوار را از دست نداده اگرچه مکرر والده ماحده آن قرةالعیین بیعام دوستاده که درین
 آشوبگاه بی تمدنی و نظام امواج بقعه بسر بردن علاج وقت نیست قطب وار قدم
 همت برجا داشته ترک عمرت فرمودند تا آنکه فرموده پدر نامور و مادر بلند اختر
 آسیر بر آرای سلطنت برد آنحضرت شفافند و هر چند در بردن شاهزاده مغالعه نمودند
 موقوف راضی شدند در جواب معروض داشتند که تا راجحه حیثیت حد بررگوار بمشام حالی
 میرسد امکان حدائی در تصور نمی گنجد از آنجا که حاضق حقیقی در همه حال حارس
 آن عربز دین و دولت بود دران طومان حوادث از اسیب عین الکمال چنانچه باید
 حراست نمود * و درین ایام ارکیدین حضرت شاهی در پسر متولد شدند و بجهاند آر
 و شهریار موسوم گشتند و چون قصای قادر قدر و حکیم حدیر بران رسیده بود که انجاسکار
 حق بر مکرر قرار گزند و جهان تیور از حلاوت وارث حقیقی ملک روشدائی بدین م
 ط بقه حق ناشناس از اراده مائل نداشت گزیده شرمیده و سرانگنده سعادت حضرت
 شاهی شفافند و آنحضرت روز دیگر ملامت حضور عرش آشنایی تشریف برده در
 حالت براف دولت بدین سعادت اندوختند و بر حسن استقامت شاهزاده حورم تسلی
 و ابروی فرمودند و آن سرور حوکنار حلاوت را همراه خود برده بدو ننگانه آوردند * شب
 چهار شنبه سیزدهم جمادی الاخری سده هزار و چهارده هجری آن شاهها اوج حلاوت
 ازین سوله دینی به نرخت سوله حادثاتی شقامت و زور دیگر لوازم تحبیر و تکمیل
 برداشتند در باغ سکندره بخوار رحمت الهی سپردند ولادت گرامی در بهصد و چهل و نه
 روزی داک و خلوص در بهصد و شصت و سه ایقان افتاد و آنحضرت را سه پسر و الاکبر
 و سه صدقه قدسیه بودند بحسن شاه عادل مادل نورالدین محمد جهانگیر که سوبر آرایی
 حلاوت شد دوم سلطان مراد که در سده هزار و هفتم مطابق سال چهل و چهارم
 اکثر شاهی مادمان شراب در ولایت دکن در گذشت سوم سلطان دانیال که در
 سده هزار و سیزدهم هجری مطابق سال چهل و پنجم اکثر شاهی او دیر مامرط شراب
 خواری و ماده گساری در ملک دکن وفات یافت و اسامی هخدها اینست شاهزاده
 حاتم شکرالدین خانم آرام مانو بیگم بعد از اینچه مرقوم قلم مشتمل رقم گردیده نالیعی
 است که حضرت حلت مکانی جهانگیر بادشاه تا وایل سده نوزده خلوس خود مدرجه

حضرت عرش آشیانی در جهنم نشسته شاهزاده خرم را نزد یک خود حکم دشمن فرمودند
 دو کوه آهنی از جای جنبیده * نزدیکی گوئی ز سر تا پای جنبیده
 بعد از زد و خورد بسیار فیل گرانبار آثار چیرگی ظاهر ساخت و حریف خود را عاجز
 و زبون ساخت درینوقت بموجب قرار داد فیل رنمتن را بکمک آوردند و جمعی
 از بندهای حضرت شاهی فیلبان را از پیش آوردن مانع آمده کلوخی و سنگی چند
 بجانب فیلبان انداختند و او بے محابا بموجب حکم فیل را پیشتر رانده و بر سر کرد
 اتفاقاً سنگی بر شقیقه فیلبان رسید و قطره چند بر روی سینه او چکید خسرو با جمعی
 از هوزداریان بخدمت آنحضرت رفته گستاخی مردم شاهی و مجروح شدن فیلبانرا
 به مبالغه معروض داشتند و اندکی را بسیار را نمودند. حضرت عرش آشیانی ازین
 گستاخی و بیباکی متغیر و متوحش گشته به شاهزاده خرم فرمودند که نزد شاه بهائی
 خود رفته بگویند که شاه بابا میفرمایند که در حقیقت این فیل هم از شماست سبب
 عذف و بے اعتدالی چیست شاهزاده خرم بحکم جد بزرگوار شنافته بلطف بیان و
 حسن ادا گزارش این پیغام نمودند حضرت شاهی در جواب فرمودند که مارا ازین
 مقدمات اطلاعی نیست و اصلاً بزدن فیل و فیلبان راضی ندیده ایم و نفرموده ایم آن
 حضرت عرض کردند که اگر چنین است حکم شود که ما خود توجه نموده با تشبازی و
 دیگر تدبیرات فیل را از هم جدا سازیم حضرت شاهی بشگفته پیشانی اجارت دادند
 و آن حضرت حکم بگذاشتن چرخ و بان فرمودند هر چند تدبیرات بکار بردند اثری
 از آن مترتب نگشت تا آنکه فیل رنمتن هم زبون شده رو بهزیمت نهاد و هر دو به آب
 جوی در آمدند و فیل گرانبار برو بلچیده بود و دست باز نمیداشت ناگاه کشتی کلاں
 در میان حایل شد و گرانبار از شدت باز ماند شاهزاده خرم بخدمت جد بزرگوار شنافته
 مراتب آداب را باس داشته عرض نمود که شاه بهائی باین جرأت و گستاخی رضا
 نداده اند و بداندستگی ایشان واقع نشده در اصل سخن را بتفاوت عرض کرده اند * و در
 همان ایام واقعه هایل حضرت عرش آشیانی روداده آنحضرت را در مدت پنجاه و یکسال
 سلطنت هرگز نسیم ناکامی بر طره اعلام دولتش نه زبیده و هیچگونه پای یکران دولت
 و اقبالش بسنگ در نیامد بهر جانب که عزیمت نمودی اقبال بسان دولت ملازم
 رکاب میمنت انتسابش بود و بهر طرف که قصد فرمودی بخت مانند تخت
 سر در پای عرش فرسایش داشتی آسمان بکام او گردش گزین بود و زمین به
 صرام او در تمکین تا آنکه روزگار خود پرداخت و آن بادشاه جمجاه را از تخت
 فرمانروائی بر تخته ناکامی کشید اجمال این حادثه آنکه روز دوشنبه بستم شهر
 جمادی الاول سنه ۱۰۱۴ هزار و چهارده هجری مزاج اعتدال سرشت از مرکز
 صحت انحراف پذیرفت و عارضه تب اشتداد یافته منجر باسپال گشت شاهزاده
 خرم از کمال سعادت مندی متکفل خدمت بیمار داری گردید و حکیم علی که سر آمد
 طبایع عهد بود متصدی علاج شد و چون زمان قضیه ناگزیر رسیده بود هر چند بمعالجه

روزگار که سر شورندگی در سر داشت آرام و تسکین بامت مقدمه که چشم
 کشوده مدتظر فرصت می بود نگران حوالت اعتقاد بقاره شادی بلند آوازه
 شد حصرت شاهی دومد عدد مهر هد تولگی و چهار مهر پشاه تولگی و یک مهر بخت
 و پنج تولگی و یک مهر بخت تولگی و سه مهر پنج تولگی بصیغه بدر و یک قطعه
 الماس که یک لک روپیه بها داشت و چهار رنجر میل برسم پیشکش گدزایدند
 بعد از فراغ اس مجلس حصرت عرش اشیانی از نارگه حصص و عام برحاسته مذوحه
 حرم مراسم حلاوت شدند و چون خاطر قدسی مظاهر از بعضی اطوار او صاع حصرت
 شاهنشاهی قدر گزانی داشت باطن شکایت اگس دحدره هاسه کهن را بدین فرستاد
 و ریل معجزیل بگودایی در آمد و بعد از آن که سحسی چند عبادت امر گذارش بامت
 و مودند که مانا چندان ظاهر میشوند که از امراط باده پیمائی دماغ شما حلال پذیرفته
 بهتر آن است که روزیچند بدولتخانه ماسربرند تا قدسدرت نگار بدهد تا صلاح مراجع شما
 بودارم وانشان را در عداقتخانه بشانده بعضی از خدمتگزاران معتقد را بطریق دندانی
 گماشده و هر روز والد ها و همسدره هارند ایشان آمده دندهی و خاطر خوئی میگردند
 تده روز دران سعادت کده بسر میدند و چون معلوم شد که از دوام باده گساری واشعته
 دماغی ایشان آنچه معرضر شده بود وقوعی بداشت دستوری شد که بدولتخانه تشریف
 بردن و چندی از ملازمان انشان که از صبا حصرت عرش اشیانی دم و هراس
 بخاطر راه دانه بگوشه ها حردند بودند بار آمده سرگرم بخدمت گردیدند و حضرت شاهی
 هر روز بگورنش والد بزرگوار خود استعجاب یافته مشغول مراحم می گشتند درین انام
 مکتوب های هاسی شاه راه شیخ حسین حامی که در سلسله علیه خواجهای بزرگوار
 مگذارش حان و تن دادرس نادفیس هزار می بے همقا بود بخت شاهی رسید مصوب
 آنکه حصرت حواجه بهاوالحق والدین قدس الله سره العزیز را در حوالت مشاهده کردم
 فرمودند که درین رونی سلطان سلیم برآورنگ فرماندهی بر آمده روزگار را بدان و دهش
 انان گرداند و سرمدگی عالم را به بخشش شاد سازد * و از عزای حکایات که دران
 روزها و دان آنکه حصرت شاهی گران مار نام میله داشتند که در حنگ میل بے همقامود
 و مدلی که در برانر هدمات اوبا استوار کند در میلخانه پادشاهی نشانی میدادند و همچین
 حصرت از روپ نام میلی داشت که او میر در حنگ بدل سر آمده بود حصرت عرش
 اشیانی حکم فرمودند که آن دو کوه گران سنگ را باهم در حنگ در اندازند و در متین
 نام میلی را از حلقه حمامه نمک مقرر فرمودند که هرگاه یکی از آنها مرد بگری
 عالس آند و میلدان از نگه داشت آن باز مساند میل مذکور از کین بر آمده
 کمک کند اس میل را نامطلاح میلدان طمانچه می نامند و اس از تصریفات
 حصرت عرش اشیانی است که در وقت حنگ بخت خدا ساختن میلق سرکش
 تباخر آوردند و لید لنگر و جرحی و او چارپ نیز از اختراعات آن حصرت است بالجمله
 حصرت شاهی و حصرت التماس نمودند که بر احیان سوار شده از بر دیک تماشا کنند

خود را پیش رانده سعادت گورنش حاصل نمودند و نزد رموزخوانان انفس و اتفاق ظهور این کیمه غیبی اشارت بود بر فسخ این عزمیت لیکن شکوه انحضرت زانهارا لگام بسته بود بالجمله ازان جابه پیشخانه نزل اتفاق افتاد روز دیگر باران بشدت بارید و مقارن این خبر بیماری حضرت مریم مکانی رسید و چون ایشان باین یورش راضی نبودند عرش اشیانی حمل بر تمارض فرمودند و درین دوسه روز بسبب افزونی بارش هیچکس خیمه بیرون نتوانست کرد و غیر از دولتخانه خاص و پیشخانه چندی از بندهای نزدیک دیگر چادری بنظر در نمی آمد و شب چهار شنبه خبر رسید که حال مریم مکانی دگرگون شد و اطبا قطع امید نموده دست از معالجه باز کشیده اند و آنحضرت بامید آنکه دیدار واپسین دریابند عذاب معاودت معطوف داشتند و بعیادت قبله خویش رفته احوال ایشان را بسے پریشان یتقند و هرچند خواستند که اندرزی و سخنی ازان عفت سرشت و کشند زبان یارائی گوئی نداشت ناگزیر بقضای ایزدی رضا داده خلوت گزین کلبه اندوه گشتند * و شب دوشنبه هژدهم شهریور سال هزار و دوازده بارگاه عصمت او از کدورت کده دنیا در کشیده نقاب گزین خلوتسرای زهمت گشت و ازین سانحه جهانی شوریده و روزگار بسوگواری در آمد * حضرت عرش اشیانی موع سروریش و بروت سترده لباس ماتم پوشیدند و چندین هزار کس از امراء و معتبدالار و احدی و شاگرد پیشه بموافقت انحضرت رخت مصیبت اختیار نمودند و بادشاه جم جاه نعلش را بردوش گرفته قدمی چند راه پیمودند و بعد ازان امرا نوبت بنوبت برداشتند و تابوت را روانه دهلی ساخته بادل زار و دیده خونبار بدولتخانه معاودت فرمودند و روز دیگر خود از کسوت سوگواری برآمده و جمیع بندگان را ازان لباس برآورده هریکی را فواخور پایه خلعت عنایت فرمودند و جسد گرمی در عرض پانزده پهر بدهلی رسید و در مزار فیاض الانوار حضرت جنت اشیانی مدفون گردید * و چون خبر نهضت موکب اقبال عرش اشیانی بصوب اله آباد و فسخ آن عزمیت بجهت عارضه مریم مکانی و رحلت آن عفت قیاب بقدرسی بسرای جاودانی بحضرت شاهي رسید بیتحاشی و تامل شریف خان را بحکومت بهار دستوری فرموده رایات نصرت ایات بدریافت ملازمت پدر بزرگوار افراشته متوجه دارالخلافه اکبر آباد شدند تا غبار کدورتی که بر مرات خاطر حقیقت مناظر نشسته بود زوده شود و درین مصیبت والده ماجده شریک باشند و عرش اشیانی نوید حضو وافر السرور آن مسرت القلب را غمزده این ماتم دانسته جهان جهان نشاط و شادکامی در سر گرفتند و حضرت شاهي در ساعت معمود سال مذکور پادراک دولت ملازمت سعادت اندوختند و بعد ازان که رسوم توره و آداب بجا آوردند عرش اشیانی فرزند اقیالمند را در آغوش عطوفت و مهربانی کشیده فرح بخش دل اندوهگین شدند و بندهای اخلاص آئین بعیش و شادی قرین و منافقان واقعه طلب خجالت زده غمگین و اندوهگین گشتند جهان را رونق دیگر پدید آمد

شاهدشاهی شکوه ایشان میگرد تا گرد و قامت حواحه نادگار روسته امید بدرگاه دادشاه
 بجمعا نهادند و آنحضرت حوهر امالت و شجاعت از سیمای حانده دور در نایده و
 شاسته تربیت دانسته معصب هزار و پانصدی و حط صفر حانی امینار کشیدند
 و حواحه نادگار را بدر معصب عت برانراحتند در هکامیکه موکب شاهي از قحط
 متوجه اله آباد گشت اگرچه حصرت عرش آشیانی رحمت گونه ارانی داشته بودند
 لدن از صمیم دل بحدائی آن قرة العین خلعت رمی نمودند بلکه اس دوری بهانت
 دل آرنگی داشتند و جمعی از مقدمه حوین واقع طلب هرور مقدمه تربیت داده
 وحشت امرای حاضر قدسی مظاهر میگشتند * درسی انام اردوام داده گساری آنحضرت
 نداس دلوری شکست میگردند و تر مودات حورش اهل عرض آن شد که یکی
 از واقعه نوبسان شاهي به حانراست که در سلک خواص مدسلک بود نسبت تعشق
 بهمرسانده و آن مے ادب شیفته خدمتگار دیگر شد و هر سه باحق نگینند و حواسند
 که حوین را ندکی رسانیده در حمايت شاهزاده دانیال روزگار بسربرد و چون حقیقت
 حال بمسامع خلل رسید می الفور جمعی از سواران چالاک بخت گزینی انها نمیش
 شدند اتفاقاً هر سه را دست آورده در وفیکه آتش مهر شاهدشاهی در اشتغال بود
 بچهور عالی حاضر ساختند و بموجب حکم واقع نویس را در حضور پوست کنده
 یک خدمتگار را حواحه سرا کردند و دیگر بر جوف کاری نمودند از سیدست رعیت و
 هراس عظیم در دلها حاکم و راه گزینی مسدود شد و این قصه را از باب عرض بعد
 آب و تاب بعرض حصرت عرش آشیانی رسیدند و خاطر مهر دطر آنحضرت سخت
 برآشت و بر زبان الهام بیان گذشت که ما تا امروز حباله را به شمشیر تسخیر کرده ایم
 حکم کنن پوست گوسفند در حضور حوین نکرده ایم مردان ما عیب قصبی القلب
 اند که آدمی را در پیش حوین پوست میکنند همین هر سه در نان مقدمه انگیز معرصرانیدند
 که شراب را ما امینون معروج فرموده رانده اراجه طبیعت برداشت تواند کرد پوشحال
 می نمایند و در هنگام طعیان کیف و استیلا نشه شورش مزاج بهم رسیده
 احکام ندامت انجام سر منرد و در آن وقت هیچکس را نازای چون و چرا بیست
 اکثر حوین را بگوشه کشیده محفی می سارند و چندی به ناگه برآمدند حکم نقش
 گلم و صوب دیوار دارند چون خاطر بیص مآثر نگران احوال ایشان بود و تعلق
 معرطیان ذرة الفاح سلطنت داشتند رای صواب بما چندان تفاضا فرمود که ماله آباد
 حوین بشرف برده و حکر گوشه را همراه گرفته به دارالحکامه بنیارد * و به اس
 اندیشه شب در شعله بار دهم شهر بر سر سده هزار و دوازده هجری زانان اقبال دناصوب
 ارتفاع نامت و در کشتی نشسته متوجه پیشخانه که در سه گروهی شهر بر لب آب
 حوین ترتیب پذیرفته بود شدند قصارا در اندام راه کشتی بر رمی شمش و هرچند
 ملاحان دست و پا زدند در آن بیم شب نخواستند کشتی را در آب انداخت تاگر بر تا
 سفیده صبح در میان در نا توقف واقع شد و بعد از طلوع امات امرای عظام کشتی های

این مرید حکم آنحضرت را نمونه حکم الهی دانسته بشوق هرچه تمامتر دل برینفکند مت نهاده لیکن کفایت اندیشان سامان این مهم را به روشی که سرانجام پذیر گردن نمی نمایند و بیهوده خود را سبک ساختن اوقات ضایع کردن چه لایق است مکرر معلوم آنحضرت شده باشد که رانا از کوهستان بر نمی آید و هر روز بمحکمه پناه برده ناممکن باشد بجنگ نمی پردازد تدبیر کار او منحصراً در پی است که افواج نصرت امواج از هر سو در آمده کوهستان او را قمرغه وار در میان گیرند و هر فوجی انقدر باید که هرگاه بان مقهور دو چار شود از عهده او تواند در آمد و اگر دلتخواهان بروش دیگر صلاح دیده اند چون مردم بنده بغایت پریشان احوال اند حکم شود که این نیازمند جبین سعادت را بسجود اخلاص روشن ساخته بمقتل جاگیر خود شتابد و در خور این مهم سامان نموده با جمعیت فراوان متوجه استیصال او گردن و بعد از آنکه عرضداشت حضرت شاهي بمسامح عز و جلال رسید بخت انسا بیگم همشیره قدسیه خود را نزد آن گوهر اکلیل خلعت فرستاده پیغام فرمودند که چون آن فرزند در ساعت مسعود رخصت شده و از باب تدریج بجهت قرانی که در پی نزدیکی واقع میشود تجویز ملاقات نمایند باید که بنحسنگی متوجه اله آباد شود و هرگاه خواهد باز دولت ملازمت در یابد حضرت شاهنشاهی بورد منشور لامع النور از فتحپور کوچ فرموده نزدیک متنها از آب جون عبور نموده روانه اله آباد شدند مقارن این حضرت عرش اشیانی یک پوستین روانه سیاه و یک پوستین روانه سفید مصحوب روپ خواص بآن حضرت فرستادند و آن مسرت‌الصدر سلطنت عرضداشتی مشتمل بر سپاس گذاری این مرحمت نوشته این بیت را در انجا مرقوم ساختند *

گردن من زبان شود هر موئی * یک شکر تو از هزار نقوام کرد

و روپ خواص سپرده او را رخصت معاونت ارزانی داشتند و چون به اله آباد رسیده روزی چند بساد کامی گذرانیدند قضا را والد سلطان خسرو نقاب آرای نهانخانه عدم گشت تفصیل این اجمال آنکه درینولا بیبوستی در دماغ آن عفت سرشت بهمرسید و شونائی بر مزاج استیلا یافت و چون خسرو از بیره روی در ملازمت حضرت عرش اشیانی همواره به شکوه شاهنشاهی می پرداخت این غم سر بار آن گشت در روزی آنحضرت بشکار تشریف برده بودند پوشیده از پرستاران افیون خورده سر ببالین فنا نهاد و چون سرآمد پردگیان حرم سرائ سلطنت بود و انس و الفت تمام باو داشتند خاطر قدسی مظاهر ازین سانحه به نهایت ملول و بغایت اندوهگین شد و بر دل مهر منزل این مصیبت سخت گرانی کرد و حضرت عرش اشیانی از استماع این حادثه ناگزیر و آشفتنکی ضمیر فیض پذیر فرمان از روم کمال مهربانی و غمگساری فرستاده تسلی بخش خاطر عاطر شدند * و از سوانح این ایام رقیع عبدالله خان است بدرگاه حضرت عرش اشیانی چون شریف خان وکیل السلطنت شد صحبت عبدالله خان با او در نگرفت و او پیوسته در خدمت

بد لکنانه والدۀ ماحدۀ خود شد و در این شاهی را عرض آن عفت و ناسانددند
و نس از انکه حواش انسان و حقیقوت و دوت و زمان عالمیت عدوان مشتمل بود
اسد فعال مردم مکانی بودند افعال مند نوشته این رباعی که از او اب طبع جعفر رنگ
اعمال است در این مشهور سعادت علمی نمودند

ای حسنه ما درسم عارف ساعت * از راک وصال چه حاجت * عت
از وصل کند کسب عارف ساعت * ساعت چندی بهاده * عت ساعت
و این نوا شنیده را به واده دوست محمد سپرده او را رخصت * عارف فرمودند بعد از
وزن این نوا رت عدوان حبه ف ش هی * به به هر چه ما میبرد و حی دار الحافه
رسیدند و حصر مریه مکی می نمودند باشند شنیده آنگوهر انگل سلطنت را بمنزل خود
در آوردند و در ولسرے انسان مران السعدی اند و افند حصر شاهیه مریه نه راندی
مدای آسمان سانی فله جعدی گد شده نازک دولت بر افروختند حصر * ش آشنایی
دیده آشنای شمال جهان آری مردم افروختند نوا می نموده انشان را بدولتخانه او دادند
و بحکم اشرف دعای شاه مانی نوحه آاء نساط و انساط را بگوش دور و نزدیک
رسیدند و حصر شاهیه در آراء هزار مهر بصدقه بدر و بصد و هفتاد و هفت رخت و منل
فرموده * به رسم بکش گدا شدند از ایتله سصد و پلخته و چهار رخت و منل درجه
دندرای نامب و ندعه و انسان بخت شدند و بعد از دو ورگون نام مغلی از عظام قطع
دکی که در فغان حاصه نه سنگ نایی و خوش مغلی * هفتاد و هفتاد و هفتاد و هفتاد
و دسار منارک * مریه مقدس بر داشته بر سر اشرف شاهیه گدا شدند و بودند حاشیه
و بگوش آمدند آن خو شدند آسمان سلطنت رساندند چون حصر عرش آشنایی
در هنگام نوحه رانان عالمان بصوب دکی حصر شاهیه را بر سرورانی معهور رخصت
فرموده بودند و سبب امری نه رقم رده تلک و مانع بوس شد آن حصر
پیم رانا * ناصام نارسانده ناله آمد شنیدند درین صوب راسه صوب انمل
حصر عرش آشنایی چنان نفاعا فرمود که ۴۰۰ را با مردم آن فرورد لای
دواب اندک به نیروی همب آن مرقه لغنی خلافت صوب انعام بدین لاجرم در حش دسره
آن گوهر انگل سلطنت به موجب حکم بدر برزگو و رانان بصوب سمان بدانصوب
فر افراشتند و جمعی از امرا که اسامی آنها نوشته میشود بدواش حصار وانه سر افوار
گشته در حدسب آن دره نواح سلطنت دسوی نامند حکماتیه رای و انسنگه
ما به سینگه رای دریا رای بهوج هاشم حان فرانگیان انتخاب رنگ راحه نکر حاجت
سبب سینگه دولتی سوزان موده راحه حواء حضاری راحه شال باهن لشکری سوز
مد ا دوسه حان شاه ولی نرا راصف حان شاهنگ گولائی چون فتحپور محکم سر افوار
احلال گشت رو بچند مران دار السعدی بهت سامان * و رانان توفع انغان افند و حراند
و لشکری که مان کار دشوار گذار و دکند الفاس نموند و رانان دحل در سرانجام
آن اسنادگی های نجا ظاهر ساجند ناگزیر حصر شاهیه بر عدا داشت نمود که

اخلاق و آداب دانی خدمت ملوک قصب العجب از اقرار رنوده بود بالجمله چون
 فاسازگاری حضرت شاهنشاهی بروی بروز افتاد و همگی ملتزمان درگاه عرش آشیانی از
 پیش بیذنی و عاقبت اندیشی بجانب آن سربر آرای سلطنت گردیدند از آنجا که
 آنحضرت شیخ را با خود میزنک و با حضرت شاهنشاهی یگرو فهمیده بودند فرمان قضا
 جویان شرف مدور یافت که لشکر و حشم را با پسر خود شیخ عبدالرحمن در دکن
 گذاشته بسرعت هرچه تمامتر متوجه دریافت سعادت ملازمت گردانند چون خبر طلب
 او بعرض شاهنشاهی رسید به یقین و جزم دانستند که اگر شیخ نزد آنحضرت رسید بترتیب
 اسباب فتنه خواهد پرداخت و تا قدم او در میان است رفتن ما بدربار صورت نخواهد
 بسمت درینصورت علاج واقعه پیش از وقوع باید کرد باین اندیشه صایب راجه نرسنگدیو
 را که بجمعیت و مردانگی از اقرار خود امتیاز داشت و وطن او سرسرا بود باستیصال
 شیخ برگماشتند و او دل باین کار بسته در کمین فرصت نشست چون شیخ به سرای
 برگنه که در ده کروهی گوالیار واقع است رسید راجه با جمعیت بسیار از سوار و پیاده
 شیخ را با چندند از خدمتگاران که همراه داشت گرد گرفت و شیخ ندک گریختن را
 اگرچه ممکن نبود برخورد نه پسندیده تن بمردن داده به قتل رسید و راجه سراورا
 باله آباد فرستاد اگرچه از کشته شدن شیخ خاطر قدسی مظاهر عرش آشیانی به آزرده گی
 فراوان و تفرقه بیکران در افتاد اما از پی کارنامه دلیری و مردانگی حضرت شاهنشاهی بملاحظه
 عزیمت آستانبوس بدرگاه پدر بزرگوار نمودند و رفته رفته آن کدورتها بصفا مبدل
 شد چنانچه بجای خود رقمزده کلک وقایع نگار خواهد شد * چون آن والا گوهر
 اکلیل خلافت از واقعه شیخ ابوالفضل بغایت مسحوب شدند حضرت عرش آشیانی
 مهد مقدس سلیمه سلطان بیگم را نزد ایشان فرستادند تا بنوازشهای بادشاهانه دلجوئی
 نموده و از حجاب برآورده بملازمت آورند و فتح لشکر نام فیلی و خلعت و اسب
 خامه عنایت فرموده مصحوب بیگم ارسال داشتند و چون بیگم بدو منزلتی
 اله آباد رسیدند حضرت شاهنشاهی به استقبال برآمده به آداب بزرگی ملاقات
 نمودند و سجدات مراحم بیکران حضرت عرش آشیانی بتقدیم رسانیده به تجمل تمام
 در خدمت بیگم بشهر معاودت فرمودند و مهد علیا سلیمه سلطان بیگم آن مسرت القلب
 را بنوید عواطف گوناگون امیدوار ساخته زنگ توهومات از مرآت خاطر زدودند و حضرت
 شاهنشاهی در مرافقت والده معظمه متوجه درگاه عرش اشتباه گشتند چون بمسوالی
 دارالخلافه اکبر آباد رسیدند عرضداشتی مرقوم قلم اعتقاد رقم ساخته مصحوب خواجه
 دوست محمد بملازمت اشرف ارسال داشتند مضمون آنکه چون آنخداوند حقیقی
 و خدای مجازی رقم عفو بردامن تقصیرات این بنده کشیده اند امیدوار است که از
 حضرت مریم مکانی التماس فرمایند که از روی فرزند پروری این نیازمند را بملازمت
 اشرف اقدس مشرف سازند تا رفع توهومات اینفدوی گردد و حکم شود که منجمان
 حضور اختیار ساعت سجد نمایند بعد از رسیدن این عریضه حضرت عرش آشیانی

عبدالله را بحضرت عبدالله خانی نامور ساختند در شهر سنه هزار و ده هجری که ریاست
اسمان سالی حضرت عرش اشیاپی در دارالحکومه اکثراناد بود حضرت جهانگیری با سی
هزار سوار آماده بیکارو میلان نامدار روانه دارالحکومه گشتند اگرچه در ظاهر اراده در ریاست
حضور والد ماحد نارمی نمودند اما در باطن اندیشه دیگر که از لوازم سلطنت پژوهی
و ملک خویشیت مرکور خاطر حورشید مناظر بود چون حیرتوجه موکب طهر قرین
مانی آئینی نه عرض حضرت عرش اشیاپی رسید مسرت و اندسلی که از رسیدن آن
قوة العین داشتند روحشت و تفرقه بدل شد و بعضی از امرا که سخندان بنای آمیزان
دره الحاج سلطنت جمع آنحضرت میرسانیدند براهه دراز افتدند خصوصاً حعفرنگ
آصفی که خدمت دیوانی داشت از بیم هزله درائی و بصره گوئی درونک بان
رسید که قالب تپه کند و چون موکب شاهي در قصه اثاره که در حاگیر حان مذکور
بود نرول احلال فرمود لعلی گران بها مصیوب یکی از معتمدان خود برسم پیشکش
فرستادند در آن زمان قضا حریان شرف مدور ریاست که آمدن آن مرید نالشکر اندوه
و میلان کوه شکوه خاطر مهرناظر مازا ناندیشه دیگر رهنموی میکند و آمدن پسر سیده
پدر بان شوکت وحشم رسمی است که از آن حاکم الصلح دروی کار آمده اگر مطالب
اظهار حمیت و عرض سپاه بود مسترای او شد مردم را بحال حاگیر رخصت نموده
حزبه بتدبیر شدند و اگر شانه توهم باقی است و هذره مظنن خاطر بیعت عدان
معادرت نه اله آباد معطوف دازن و هرگاه نقوش توهم و تفرقه از حواشی خاطر انبرد
روده شود بلامرست شکان چون آن مثال واحد الاثقال بحضرت شاهي رسید متحیر
اندیشه مند گشتند و در اثاره توقف نموده عرضداشتی مرقوم قلم احلاص گردانیده بنایه
سور خلافت مصیر ارسال فرمودند مضمون اینکه این مرید ناحیان جهان بیار و از رومندی
احرام کعبه مقصود نسفه محتواسست که در آن رودی سعادت استقامتوس دربان در اثاره
مرمان رسید که قدم حرات پیش نه نهاده ناله آباد معاودت نماید عجب که
احلاص آن ندانمند در باطن آنحضرت اثر نکرده و مشتکی فتنه سرشتان خدایه
مجازی را در حق آن نداده حقیقی ند گمان ساختند و زورے چند این مرید را از
سعادت خدمت محروم داشتند امید که صدق باطن این دیارمند در و رأت خاطر
عیس ناظر پرتو انگذد انگاه زورے چند در اثاره توقف فرموده کوس معاودت نه
صوب اله آباد بلند آواره ساختند مقارن آن فرمان شد که صوبه بنگاله و اودیسه را بحاگیر
آن مرید مرحمت نمودم کمان خود را فرستاده متصرف گردد حضرت شاهي صلاح
وقت در دستان لشکر بدانصوب ندیده عدیه دلدیدر معروضداشتند و چون نه بلده
اله آباد نرول سعادت از رانی فرمودند آنچه از لوازم سلطنت و مخصوص فرمانروایان
والا شکوه است دروی کار آمد و مکرمان درگاه حظا حانی و سلطانی یافتند * اروقاع
این انام کشته شدن شمع ابوالفضل است اگرچه او ارضیع رادهای هندوستان بود
لیکن از خرد حورند و آن و طبع دقیقه سنج نشه یونانی در سر داشت و در تهدیب

غبار شورشى که در بنگاله بتازگى ارتفاع یافته بود بے راجه مان سزگه صورت نمى بست راجه برگشتن ايشان عین مدعا دانسته سلسله جذبای ایں اراده گشت * ناگزیر مهم رانا بانجام نارسانده به طرف الہ آباد برگردیدند قلیچ خان کہ حراست انقلعه اسمان ساسے بدو تفویض بود از صدق اخلاص و فزونی عقیدت از قلعه برآمده دولت ملازمت دریافت و بعضی هنگامه طلبان شورش انگیز باغراق و مبالغه بسیار عرض نمودند کہ اگر قلیچ خان را بدست آورند گرفتنی قلعه اکبرآباد کہ بدفاین و خزاین مالا مال است بسہولیت میسر میگردد چون فتنه مخالفت هنوز سر بر بالین مدارا داشت حضرت شاهی سخن ظاهر بینان را بہ سمع قبول جا نداده خان مذکور را دستوری فرمودند تا بقلعه درآمد و بدنفس ہمایوں از آب گذشتہ متوجہ بجانب الہ آباد گشتند مریم مکانی والدہ ماجدہ حضرت عرش اشیانی کہ در قلعه اکبرآباد بودند برہودج عزت نشستہ روان شدند تا آن خلف الصدق خلافت و درۃ التاج سلطنت را ازیں عزیمت مانع آیند حضرت شاهی ازینمعنی اگاہی یافتہ پیش ازینکہ مریم مکانی برسند سواری گشتی اختیار فرمودہ بسرعت تمام بجانب مقصد شتافتند و مریم مکانی آزرده خاطر بقلعه برگردیدند و بہ تاریخ غره صفر سنہ ہزار و نہم نزول ریات در قلعه الہ آباد اتفاق افتاد و اکثر جاہا کہ انروز آب اکبرآباد بودند بدست آورده بملازمان خود جاگیر دادند ازان جملہ صوبہ بہار را بشیخ خدیو مخاطب بقطب الدین خان کوکلتاش عنایت نمودند و سرکار جونپور را بلالہ بیگ مرحمت کردند و سوار کالہی را بنسیم بہادر کرامت فرمودند و نامبردگان را بمحال متعلقہ دستوری دادند و از راس کہنسوردیوان سی لکھ روپیہ خزانہ کہ از حاصل خالصات صوبہ بہار فراہم آورده بود گرفتند * و چون اینوفایع مکرر و متوالی بعرض حضرت عرش اشیانی رسید از وسعت حوصلہ و قوت بردباری و نہایت دلہستگی کہ باں جانشین خلافت داشتند اصلا از جا در نیامدند و شریف پسر عبدالصمد شیریں قلم را کہ از خدمتگاران حضور بود و بخدمت شاهی نیز اخلاص بسیار داشت بافرمان عطوفت نشان مشتمل بر نصایح گرانمایہ و طلب حضور فرستادند چون فرمان مرحمت عنوان رسید آداب استقبال و لوازم تعظیم و اجلال بتقدیم رسانیدہ خواستند کہ روانہ ملازمت شوند لیکن بذایر ملاحظہ اینمعنی را در توقف انداختند و شریف را نگاہداشتہ دستوری معاودت نہ دادند و او بچاہلوسسی و خوشامد گوئی در مزاج اقدس جاگردہ در اندک مدتی وکیل السلطنت شد و حضرت عرش اشیانی فرونشاندن فتنہ خانہ خیز را اہم دانستہ دل از کشایش ملک دکن کہ نزدیک بکار شدہ بود برگرفتند و بتاریخ پانزدہم اردی بہشت سنہ ہزار و نہ ہجری کار سازی انملک را بہرہ انگیز و کاردانی خانخانان سپہ سالار و سزاولی و جانسپاری علامی شیخ ابوالفضل باز گذاشتند بصوب دارالخلافہ اکبرآباد عنان مراجعت منعطفہ گردانیدند و بتاریخ ہستم امرداد سال مذکور بان مصر دوانست و اقبال نزول اجلال فرمودند درس ایام حضرت شاہم خواجہ

حواچه یان کار و حواچه بر خوردار از ولایت حصار آمده ملازمت حضرت عرش اشدانی در یافتند آن حضرت مزاحور حال هر یک منصف عدایت فرموده تعذبات صوبه دکی فرمودند و چون بشیر حواچه قربانت داشتند حکم شد که در خدمات نادرشاهی رفتن او نباشد و اسی والا نرادان ندکی رسیده هرحا که کاره و ترندی پیش آمد مراسم مردانگی و جانپاری به تقدیم رسانیدند و جوهر خود را دلخشی همکنان ساختند چون از خدمت بلند پرواز و اندیشه قرقی مراتب دور دراز بود متوجه استقامت جهانگیری شده در سده هزار و سه خدمت پیوستند و رفته رفته جوهر شناسی و قدر دانی آنحضرت به مدارج بلند تصاعد نمودند * چون در سده هزار و هفت هجری از عراض دولجراهای موصوح پیوست که نصیر ملک دکی بجهت زبانت جهان کشائی حضرت عرش اشدانی صورت پدر بیعت نزارنج ششم مهر که مختار التیم شداسال و مت بود نفس نفس بدان صورت ترحه فرمودند و صوبه اعظم را تماماً و تقریباً به قبول حضرت جهانگیری معزز نموده راحه مانسنگه و شاه قلی خان محرم و سناریه از امر او در ملازمت آنحضرت تعیین فرمودند در هفت ساعت مسعود به برگشتن دفع فساد رانا شرف رحمت از رانی داشتند عرض از اختیار معارقت آنکه چون مویکس افعال به ممالک در دست بهت می فرماید هم معتمد خلافت از شاهزاده ولی عهد حالی نداشت و هم حدود متعلقه رانا بے سپر عساکر کیوان شکوه کردن اگرچه راحه مانسنگه خدمت حضرت جهانگیری دستوری یافت اما نه التماس او ننگاله بدستور سابق مقبول او مغرور داشتند و راحه تعهد نمود که خود در ملازمت حضرت شاهی باشد و فرزندان و گماشتگان او سر براهی و پاسداری ننگاله نمایند و حکمت سنگه پسر گل خود را ننگاهانی آن ملک دستوری داد و در همان نزدیکی حکمت سنگه را سفر نا گزیر پیش آمد و راحه پسر او مها سنگه را حاشش خود ساخته پسر کردگی ننگاله فرستاد و چون خطه احمدی محکم سرزاد قات کردند امواج بحر امواج و سپاه نصر پناه باسندصال رانا دستوری مآذند و بعد از یکچندی خود در سر کنان و شکار انگل تا او دی پور بهت فرمودند و آن اشعه راس بے راه روز از کوهستان برآمده چند حارا ناحت و چون مدارران لشکر مغربی اثرار بے او شناسند نار سراسمه خود را شعاع فعال انداخت و حدود متعلقه او لنگدکوب عساکر افعال کردند و سناریه از کفار شقاوت آثار دران عرصه کارزار مریحاک هلاک افتادند و زن و فرزند آنها با سربس رعد در نفوشت حذر شورش ننگاله و شکست مها سنگه تعرض رسید * و در پانزدهم تیر سال مذکور مادر سلطان پسر عالم علوی شقاوت و پرندگان حرم خلافت را بم انداخت چون حوشاهه گونان و امه طلب گاه و ننگاه چنان را می نمودند که حضرت عرش اشدانی به تسخیر دکی مشغول اند و ننگاه انملک را نا کشود برگشتی از عرصت نادرشاهانه دور است اگر در دست خود حضرت برگردند و برگردان آن روزه آمد اندران را که به مهوری و سفر حاصلی اشتها دارد بفرستد از مکتابل رشد و شمائل عذرت دور بکواند بود و در مودشتی

و راجه او د یسنگه په پهر راجه مالدیو است که از راجه‌های معتبر صاحب شوکت بود و شمار لشکر او به هشتاد هزار سوار رسیده اگرچه رانا سانگا که با حضرت فردوس مکانی انارالله برهانه مصافت داده در دولت و حشمت عدیل و نظیر راؤ مالدیو بوده لیکن به حسب وسعت ملک و کثرت لشکر راؤ مالدیو فزونی داشت چنانچه مکرر سران لشکر او را با رانا سانگا مبارزتها اتفاق افتاد و هر بار آثار غلبه و تسلط از پنجانب روی نمود و همدربس سال از دختر راجه بهگوانداس صبیله قدسیه بوجود آمد و موسوم بسلطان النساء بیگم گشت و در بیست و چهارم امرداد سال نهصد و نود و پنجم هجری هم از دختر راجه پسر مرے متولد شد و حضرت عرش آشیانی او را سلطان خسرو نام نهادند و در نوزدهم آبان سال نهصد و نود هفتم در مشکوے اقبال از بطن دختر خواجه حسن عم زینتخان فرزند دیگوبر بساط وجود قدم نهاد او را سلطان پریز نام نهاده آمد و در بیست و سیوم شهریور سال نهصد و نود و هشتم از دختر راجه کی شوداس رانهور صبیله بوجود آمد بهار بیگم نام کردند و سلخ شهر ربیع الاول سنه هزار هجری بعد از انقضای پنج ساعت و دوازده دقیقه از شب پنجشنبه که در عهد دولت جهانگیری بهبارکشنبه اشتها یافته بطالع میزان بحساب اختر شناساں فرس و سنبله بشمار منچماں هند در دارالسلطنت لاهور اختر برج خلافت از بطن صبیله قدسیه راجه او د یسنگه قدم برآورنگ وجود نهاد تاریخ ولادت اشرف حامله چندین بشارت است از انجمله درین ماه مبارک تولد حضرت خدیو البشر صلوات الله و سلامه علیه اتفاق افتاد و این موافقت از مساعدت اقبال است و باستبدشار سنت الهی که بر سر هر هزار سال در عالم جهانیانی بوجود آید که به معاونت توفیق ازلی رسوم مذموم بغی و جهالت از عرصه جهان براندازد چنانچه قبل ازین به پانصد و شصت و پنج سال رموز شناس اسرار یزدانی افضل الدین حکیم خاقانی از طلوع این کوکب دولت و اقبال خبر داده و از مسرومی دریانت و حسرت نایافت آنوقت قطعه بر صفحه روزگار یادگار گذاشتند و

گویند که هر هزار سال عالم آید بجهان اهل کمالی مستر

آمد زین پیش و مانزاده زعدم آید پس ازین و مافرو زفته بغم

روز سیوم از ولادت اقدس حضرت عرش آشیانی به دولتسرای جهانگیری تشریف برده دیده را به جمال جهان افروز او روشنی افزودند و دران محفل جشنی عظیم ترتیب یافته بود که چشم روزگار از مشاهده آن سننرمه حیرت نمیکشید و چون قدوم میمنت لزوم سبب خورمی و نشاط جد بزرگوار گردید بالهام غیبی بسلطان خورم موسوم فرمودند و از وقایع این ایام آمدن خواجه غیدالله است بدرگاه حضرت جهانگیری آباء خواجه از سادات کبار اند و جد چهارم ایشان قبله ارباب وجد و حال امیر سید عاشق است که احوال ایشان در کتاب حبیب السیر و رشحات مرقوم شده و والده خواجه خواهر خواجه حسن نقشبندی است که نجیب النساء بیگم همشیره حضرت عرش آشیانی را در حباله نکاح داشت خواجه در سال هزار با دو برادر خود

قصر اقبال از قنابل این نام میمنت مرهام فتوحات تا قریب روزگار حجه آثار شهرنار
 معدلت کردار گردید در همنی سال میمنت مال حصرت عرش اشیایی حشر تطهیر
 شاهنشاهی آراسته ابواب خورمی بر روی روزگار کشودند و روز پلشدند بست و پنجم
 حمادی الاخری آن قدسی طنبت والا گهر را پنداری عشرت مرموند و چون عمر گرامی
 سپهار سال و چهار ماه و چهار روز پیدوست نقادین دانشوران پاستندی و آنس دیعه
 شداسان آسمانی در ساعت بیص اشاعت یعنی روز چهار شده بست و دوم رحب سال
 بهصد و هشتاد و یک آن مطهر عواطف سجدایی را مکتب نشین دانش ساختند
 و حشر های دلکش ترتیب داده عالمی را نقد مراد در داس امید رنجند و تعلیم
 آن سواد حواری رمور انعمی و امانی بقاوه در دمان فصل و کمال صدر نشین مسند
 امانت و اتصال مولانا مدرکین هر و که سلامت نفس و تهذیب اخلاق آراستگی
 داشت تعویض ناست و طب الدین محمد حای آنکه بخدمت انالیقی آن برگزیده
 دنی و دولت خلعت امتیاز پوشید و چون او سراسر است سرحد نامزد گشت میزراحان
 حالیکدان را شایسته آن منصب عالی دانسته عز امتحان بخشیدند و در سال بهصد
 و هشتاد و پنجم منصب ده هزاریدات و سوار به حصرت شاهنشاهی از رانی داشتند
 و بر زبان گوهر امون گذشت که نظر بر روزگار رضا خوئی و یک سیرتی و بدار دلی و
 بر داری تعامی حدون سعادتی اعتصام با نوبال دولت و امنی دارند و چون سیدین
 عمر همانان پندارده سالگی رسید صیده و صیده راحه بهگوانداس را که از اعظم امرای این
 دولت اند مقرون بود و در رمزه راحهای نامدار بر مرد شوکت اعتبار اختصاص داشت
 بهجت آنحضرت خواستگاری نمودند و در لنگانه خاص و عام را آنس بخت حشر نادر شاه
 ترتیب دادند و تقارن پنجم اسفند ارد ماه الهی سال بهصد و دوم و صد هجری که مختار اسم
 شداسان وقت بود حصرت عرش اشیایی نوروز مقدم اندال توام مدرل راحه را پانه اسمانی
 کشیدند و آن بانوی حجله عصمت و عصمت را نگور رنگانی حلاوت و سلطنت عقد اردواح
 حجه امدمار بسته بد و تقسرای حارند آوردند و راحه لوازم دیار و بشکش بتقدیم رسانیدند
 طوی در حور این سلامت که سرمایه امتحان اسلاف و اخلاف اوست سر انجام داد و
 جمیع شاهزاده های عالی قدر و هر یکی از حصرات عالعات صیامنهای لائق مرستاد و
 احدی و شاگرد پدشاه را نام نوبسی کرده سرو پاشا داد و بانس سعادت امتحان حارند
 اندوخت * و در بهصد و دوم و چهار هجری حصرت شاهنشاهی را بدختر فرجده اثر
 راحه اودی سنگه که باعالت و حاه و لشکر و دستگاه از جمیع راحهای همد مقدار بود
 نامزد ساختند *

به ساعتی که تو لا کند بدو تقوم

حصرت عرش اشیایی با مجدلات سرادق عصمت مدرل راحه تشریف بوده عقد اردواح
 سعاد و صفا بستند و بر روی روزگار در عشرت و کامرانی کشادند *

محتاج بود ملک به پنداره چند * آخر مراد ملک روا کرد روزگار

سعادت او زده بیست سال در صحبت شریفش ریاضات شاقه کشیدند و باشارت شیخ سفرها و غربتها پیشنهاک همت ساخته بخدمت بسیاری از بزرگان وقت مثل شیخ نجم الدین کبری و دیگر مشائخ کرام و اولیای عظام رسیده بزور بازو فطرت کمذ طلب بکنکه مراد انداختند، و خدمت خواجه بدو واسطه بشیخ مودود چشتی میرسند و بهشت واسطه بشیخ ابراهیم ادهم و قبل از آمدن سلطان معزالدین سام در عهد راه پنهورا برخست پذیر خود در هذمه آمدند و در اجمیر اقامت گزیدند و خواجه قطب الدین اوشی اندجانی در ماه رجب سال ششصد و بیست و دو در بغداد بمسجد امام ابوالکاسم سمرقندی بحضور شیخ شهاب الدین سهروردی شیخ اوحد الدین کرمانی بارادت خواجه معین الدین فایز گشته اند و شیخ فرید شکر گنج که در پثن پنجاب آسوده اند مرید خواجه قطب الدین اند و شیخ نظام الدین اولیای پیر امیر خسرو دست ارادت بشیخ فرید شکر گنج داده اند و سلسله چشتیه تمام به خواجه منتصبی می شود القصه در ساعت خیر اشاعت عذرا توجه بدارالملک دهلی انعطاف یافت که بجهت شکرایی عطیه والا زیارت مرقد اولیای عظام و مشایخ کرام که در آن مصر کرامت آسوده اند نیز فرمایند بعد از طی منازل و قطع مراحل در رمضان سال مذکور موکب اقبال بان سعادت گاه ورود اجلال فرمود و رسوم زیارت مراند متبرکه و طواف مزار فیض الانوار جذت استانی نورالله برهانه بقدم رسید انگاه نهضت عالی بصوب محقق خلافت اتفاق افتاد و در ششم ذی قعدة بدارالخلانه اکبراباد نزول اقبال رویداد چون ولادت فیض افاضت حضرت جهانگیری در سیکری واقع شده بود حضرت عرش اشیانی انموضع را بر خود مبارک دانسته در آن سرزمین طرح اقامت انداختند و در واسط ماه ربیع الاول نهصد و هفتاد و نه هجری حکم گیت مطاع بتاسیس حصار والا و عمارت دلکشا شرف ارتفاع یافت و جمیع امرای عظام و ملان زمان رکاب سعادت در خور مرتبه و حالت خویش منازل اساس نهادند و باندک فرصتی شهره عظیم در نهایت آراستگی بر روی کار آمد و مساجد و مدارس و دیگر بقاع خیر و دکانین و اسواق در کمال نفاست و تکلف همه از سنگ سرخ تراشیده مرتب گشت و انواع بسائین بهشت آئین باعث طراوت و نظارت آن عرشگاه شده و بفتحپور سمت اشتهار گرفت + و بعد از نزول اجلال درین

+ بعد فتح دکن نام این معمره قلعہ پنهورا نهاده شد کتب بر پهلو دروازه کلان حضرت شیخ سلیم کنده است درینجا ثبت میگردد * حضرت شاهنشاہ فلک بارگاه ظلاله جلال الدین محمد اکبر بادشاہ فتح ملک دکن و رانندیس که سابقاً مسیحی بغاندیس بود نمود سنه ۲۶ اکی موات سنه ۱۰۱۰ هجری به قلعہ پنهورا رسیده مزیم اکبر آباد فرمودند نظم
تا نام زمین و آسمان است * تا نقش وجود در جهان است
تأمل بسپهر همنشین باد * ذاتش بهیال ابدترین باد * قال عیسی علیه السلام الدنيا قنطرة فاعبروها ولا تعبروها * فی الاخبار من تأمل انه يعيش غداً تأمل انه يعيش ابداً * و قيل الدنيا ساعة فاجعلها طاعة بقيت المعمر لا تيممها * فی الاخبار من قام الى الصلوة وليس معه قلبه فانه لا يزده من الله الا بعداً * خبر المال ما انفق في سبيل الله * بيع الدنيا بالآخرة بربح * الفقر ملك فيها محاسنه رباعي نامی چه شد ارتو تشفت گاهی کرهی * رز قصر زر انود پناهی کردی * خوبی جهان بصورت آینه هاں * خود گیر توهم درونگاهی کردی * قایله و کاتبه محمد معصوم نامی بن سید صفائی الترمزی اصلاً و البکری مسکناً و المنتسب انا الی سید سیر قلندر بن بابا حسن ابدال السبزواری مولداً و القندهاری مولداً *

مخدوران توان دانست مصرعه اول هریست تاریخ خلوس ابصرت است و دوم قارم
ولادت حضرت شاهدشاهی و بانبرام اس دوکار مشکل بمعانی رنگس و العاط داریک آراسته
و اس چند بیت از ان قصیده اوست که به تحریر در می آرد *

لله الحمد ار پئی حاء و حلال شهریار * گوهر محمد ار محیط عدل آمد در کنار
طایفه ار آشنای حاء و خود آمد مرود * کوکبی از اوج حر و نار گردند آشکار
گلشنی رنگونه نمودند بر دهر چمن * لاله رنگونه نکشود از میان لاله رار
شاد شد دلها که نار از آسمان عدل و دان * نار دلها رنده شد گر مهر ایام بهار
آن هلال برج قدر و حاء و خود آمد برون * و آن بهال آرزویی حان شاه آمد بهار
شاه اقلیم و ما سلطان انوار صفا * شمع جمع دیدن کام دل امید و ار
عادل کامل محمد اکثر صاحب قران * نادر شاه نامدار و کامجوی و کامگار
کامل دانای قابل عادل شاهان ندر * عادل اعلی عامل بیعدول روزگار
سانه لطفه اله آن ذیق تاج و نگس * نادر شاه دس پناه آن عالم عدل مدار
مجلس ورا سمان چارمین دان عود سور * موکب و ناسمک رانم آمد نمره دار
نور روح و گوهر دریا حود * ار هوای اوج دلها شاهدار حان شکار
نادر شاه سلک لولویی نفیس آورده ام * هدیه ار گل گرمی نار حوئی و گوش دار
کس بیارده هدیه رمی نه اگر دارد کسی * هرکه دارد گویند چیرینه داری گویند
مصرعه اول روزه سال خلوس نادر شاه * از دوم مولود نور دنده عسالم برار
تا بود باقی حساب روزهای ماه و سال * دان حساب ار سال و ماه و روز و ران نامدار
شاه ما پاینده باد و باقی آن شهراده هم * روزهای نسیب و سالهای نفعشمار
چون عیبه مراد ار گلی امید شکفت و شاهد مقصود ار بهانه حواش قدم سلوه گاه
شهر بهاد بشکرانه آن عرش آشیانی نزارنج دواردهم شهرشعدان سال ولادت از اکبر آباد
عارم ریارت روزه حواحه معین الدن چستی سحری قدس سره شده پناه متوجه احمدیر
گشتند و مسامت منزل دوازه کره مقرر کرده شد روز هفتدهم روزه مدوره مقدسه و روز
سعادت اتفاق افتاد و حدی احلاص بر آن استل سوده مراسم ریارت و لوازم عادات
تقدیم رسانند و سحیرات مغرب پرداخته گشت راز معنیهای حواشی ان روزه قدسیه
را بر شحات سبحات مکرمت سرب گردانیدند * اکنون محملی ار محامد دات و
مناقب صفات حواحه بررگوار نگاشته کلک بیان میگردد مولد اتحاد سیاحتان است
ار بصمت ادشال را سحری دوسند که مغرب سگرمست در پانده سالگی حواحه
والد بررگوار او که حواحه حسن نام داشت بعالم قدس رحلت فرمودند و ار میامس
نظر دومش شمع ابراهیم مخدوم قدری درو طلب دامگیر همت حواحه شد و قطع
تعلقات ظهری نموده بسر رفتند و سحرا شتافتند و چندی با نقیص علوم رسمیه پرداختند
و ارا سحرا سراسر رفته دران سرزمین نشو و نما یافتند و در هارون که ار دواج نیشاپور
است نصحت بیص موهبت شیخ عثمان هارونی رسیده دست ارادت نداس

چون خود از ابتدای تاریخ جلوس تحریر احوال فرموده افند راقم سطور از بدو ولادت تا روز جلوس برآورنگ خلافت نیز نگاشته الحاق و مستزاد نسخه اصل جهت تکمیل کتاب گردانید و من الله الاعانت والتوفیق القاب واسامی گرامی ابد و عظام و اجداد کرام حضرت شاه جنت مکان باین ترتیب است ابوالمظفر نورالدین محمد جهانگیر بن جلال الدین محمد اکبر بن نصیر الدین محمد همایون بن ظهیر الدین محمد بابر بن عمر شیخ بن سلطان ابوسعید بن سلطان محمد بن میزان شاه بن قطب الدین صاحبقران امیر تیمور گورکان چون حضرت عرش اشیانی بجهت بقاء کارخانه سلطنت و جهانبا نی همواره از درگاه ایزد جان افرین خلفی که شایسته افسر و اورنگ و معنده ارائی دانش و فرهنگ باشد مسألت می نمودند و باطن قدسی موطن مقربان درگاه صمدیت و مقبولان بارگاه احدیت را وسیله اینخواهش ساخته مدتظر طلوع کرمب جهان افروز می بودند تا آنکه بعضی از ایستادهای پایه سریر خلافت مصیر معروض داشتند که شیخ سلیم نام درویشی که در صفای ظاهر و باطن از ایزد پرستان این دیار ممتاز است و نفس متبرکه او با جابت دعا مشهور و از روی نسب بهفت واسطه بشیخ فرید شکر گنج می رسد در قصیده سیکری که دوازده گروهی دارالخلافه اکبر آباد واقعت می باشد اگر آنحضرت این آرزوی گرامی یا او در میان نهند امید که نهال مراد بآبیاری دعای او برومند گردد و چهره مقصود در آئینه ظهور رو نماید لاجرم آنحضرت بمنزل شیخ رفته بصدق و نیاز و خاوص عقیدت این راز را ظاهر ساختند و شیخ روشن ضمیر آگاه دل بادشاه صورت و معنی را بطلوع کرمب برج خلافت نوید سعادت بخشیدند عرش اشیانی فرمودند که من نذر نمودم که انفرزند را بدامن تربیت شما اندازم باشد که بتائیدات ظاهری و باطنی شما بدولت بزرگی و بزرگی دولت رسد شیخ قبول نموده بزرگان گردانیدند که ببارک باشد مهنم آن نو نهال دولت و اقبال را همزمان خود ساختیم از آنجا که صدق نیست و رسوخ اعتقاد بود در اندک مدتی شجره امید به ثمره خوا هش بارور شد و چون هدام وضع حمل در رسید والدۀ ماجده حضرت شاه جنت مکانی را از کمال عقیدت و فرط اخلاص بخانه شیخ فرستادند و در آن مکان سیمت نشان روز چهارشنبه هفتم ربيع الاول سال نهم و هفتاد و هفت هجری بطالع میزان در موضع فتحپور به منزل شیخ سلیم آن آفتاب جاه و جلال طلوع فرمود و این نوید روح افزا و بشارت نشاط آزاد در دارالخلافه اکبر آباد به سمع حضرت عرش آشیانی رسید جشن عالی و طوبی عظیم ترتیب یافت و باستماع این مزده خرمین خرمین زرنثار شد و بجهت ادای شکر این موهبت حکم اطلاق جمیع زندانیان که در قلاع و مداین بودند شرف ارتفاع یافت و بموجب قرارداد آن سلاطه دودمان خلافت و جهانگیری را سلطان سلیم نام گذاشتند اگرچه شعرا و فضلا در تاریخ ولادت اقدس مضامین غریب و معانی عجیب یافته تصاید غرا در سلک نظم کشیدند از انجمله یکی در شهور لیله اکبر * و دیگری گوهر درج اکبر شاهی *

یافته امل خواجه حمین مروجی از قدرت طبع و حدت فهم قصیده گفته که کارنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و ثناء و تهنیت و سپاس و ستایش اختصاصی و تعد مرتبانه نادرشاهی را
سراسر است که ذات لازم العرفان نادرشاهان جهانگیر را باعث اطمینان خلق و عالم و صلح
دوام اندام سلسله بنی آدم گردانده تا بقیه ترک دین آزار و ستم شعله باز برنگ
مستمران تا بحر حور و اهلک امونا و اعیانی کفار و مختار فرماید که از مدائن سعی و
احیاء بلخ و مشاندن خون فاسد معصیان بفرارک بدرج بار سلطنت نظام و حال شریعت
قوام گردد و عالم و ممالک در عهد راحت مهتد او بر حمر امن و آمان استوار است و مانده
و نعمت درود و صلوات تا مستبدان بر حصر حاتم الدینش و سید المرسلین که در حق
تقدیم المذللش جهت زواج دین مدنی جنون بود و سبب ستم است و عدالتش مقرر
و مقرر از شواهد بدل و حقیقت و سلام عالی الذیور و الدوام بر حلقه راستی و حقیقت
آید معصومین سلام الله علیهم اجمعین باد *

اما بعد چون خاطر شکسته ای به نصاحت حاکمان و تقدر و دلیل طریق داورانی مستعد هادی
از آوازه اقتدار صدا و اوانیل نشو و نما الی بومها و اوقات که شصت مرتبه از مدنی عمر طی نموده
بعلم نارس و من مقرر رعیت داد و مراکز کسب اعتبار و آثار انبیا و مرسلین و سلاطین حشمت
آنس و دیده معرف بنی عمر و مرور نموده است از جمله حصر حدت مکانی جهانگیر
نادرشاه که از اعظم سلاطین نامدار و مرموز به حدت و عدالت بوده و بشوکت و شهامت معروف
و به ستم است و عدالت معروف آمده و هر ده ساله ای احول مرسانروائی خود را شرح
و بسط تمام خود بجزیر بر آرد و نظری ماضی صدها چون ساد و بی تکلفه دوشده
است و نکند و معروف گردند و بسط حورش در ریشه تحریر کشند در انورعت بجز
فایده حد که چون لب تشنگان مانده احتیاج باند مقام رسد از ته حره قرال حکامان
مانده مدافع نگردد و اوشده استماع آن باشند بداد علمه از اوانیل سده نوردهم حاکم نا آخر
ایام حداد آن حصر و حقیقت از چند نصیحت معتمد جمع و تالکند نموده ناتمام رسانند

۱. اصح یاد که سده جهانگیر استوار مرسانروائی خود را ارسا سال هفدهم خود تحریر نموده و بعد
از آن معتمد خان را که از امراء معتمد جهانگیر بود حکم فرمود که خان مذکور را اسده مسودات
تحریر نموده باطلح جهانگیر در آورده شامل کتاب می نموده باید چنانچه معتقد خان با اوانیل سال نوردهم
جلوس مسودات را نوشته و سلاطین در آورد و بعد از آن مسودات معتمد هادی مولف و بیباچه تا آخر ایام حداد
جهانگیر تکمیل نموده *

دیباچه

توزك جهانگیری نوشته میزراحمدهادی

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
	سنگ مرمز و تفویض صوبہ اجمیر بمہابت	۳۲۱	پسر خسرو
۳۲۶	خان و رسیدن اکثر بندہا بہ ملازمت		سپردن آصف خان دارا شکرہ و اورنگ زیب را
۳۲۶	رسیدن در دارالخلافت آگرہ		بہ صادق خان و نظربند نمودن نور جہاں
	جلوس نمودن شاعجہاں بر سرین سلطنت و		بیگم ہمیشہ خود را و فرستادن شہریار
۳۲۶	اجراے سکہ و ختلیہ بنام نامی	۳۲۲	بالیسقر پسر دانیال را بچنگ و بردن آصف
			خان دارر بخش را بہ جنگ او
			ہزیمت یافتن بالیسقر و در آمدن شہریار بہ
			قلعہ لاہور و بر آوردن شہریار را از محل
			بادشاہی و مکتول نمودن اور و رسیدن
			بنارس و عرض بست روز بدست شاعجہاں
			و رسانیدن خبر واقعہ جہانگیر و نہضت رایات
			شاعجہاں بجانب آگرہ و فرستادن شاعجہاں
		۳۲۳	جاں نثار خان را نزد خانجہاں جہت استعالت
			سر باز زدن خانجہاں از اطاعت و دادن ملک
			بالا گاہت را بنظام الملک سراے قلعہ احمد نگر
			و ملحق شدن دریا خان روہیلہ بخانجہاں
			و تصرف نمودن خانجہاں بعضے از مسائل
		۳۲۳	ماثرہ
			تفویض خدمت گجرات بشیر خان و طلب
		۳۲۴	داشتن سیف خانرا مقید بدرگاہ
			آوردن خدمت پرست خان سیف خانرا مقید
			بعضور و عفو گناہان اور و رسیدن شاعجہاں
			بہ احمد آباد و ملازمت شیر خان و امرای
			متعینہ گجرات و تفویض ایالت ملک پٹنہ و سند
			بمیرزا عیسیٰ تر خان و صوبہ داری ملک
		۳۲۵	گجرات بہ شیر خان
			خراندن خلیفہ بنام حضرت شاعجہاں در لاہور
			و بقتل رسانیدن دارر بخش و برادر او
		۳۲۵	شہریار و پسران دانیال را
		۳۲۵	ملازمت نمودن رانا کون
			مرخص شدن رانا کون و جشن وزن شمسی سال
			سی و ہفتم از عمر شاعجہاں و رسیدن
			شاعجہاں باجمیر و حکم بنائے مسجد از

معجزه

مقصود

معجزه

مقصود

- اصطفاي نقضات سانسہ بخاني و عروس صورتہا
 معمر را رسم و رسدن شاهنہاں نہ نشدہ ۳۱۳
 مضمون مکتوب نورجہاں بیگم کہ سائنہاں
 مرسہ بود و منصب ناقتں اصصتاں و منوحہ
 گشتن خائنہاں منصب بالاگہاں ۳۱۴
 دل مال فرمودن عذر متعدد مومن و فرجس
 خائنہاں ملک بالاگہاں را نظام الملک
 و ثقل مرہب حمند خان نصی و مکتوبہ ار ۳۱۵
 رقتن زن حمند خان نصیگ لشکر عادلخان
 و مراجعت نمودن دعوی و طغر و ذکر نسب
 عبدالرحیم خواجہ و فرستادن امام طلعتاں
 فرمانرواے نوزان اسامرا سفارت بہمدوساں ۳۱۶
 مرن شدن مکرمتاں نا جمعی کہ راکب
 کسی بودند و ذکر وفات خائنہاں و ذکر سہ
 قلعہ عمدہ کہ آرزو بود و آمدہ بودند و ذکر
 طرحہ نمودن خائنہاں و انعام ناری را از
 ترکی تبارسی ۳۱۷

- ملقہی شدن راجہ ماندر و موسک شدن
 مہانتاں تصرف شاعہاں و طلب نمودن
 خائنہاں عداوتہ خان را مکر و دیویر و
 متعوس ساحس در قلعہ اسر و داساں
 خائنہاں در عہد سائنہاں ۳۱۸
 کسہ سن خائنہاں و رسدن سر او نہ گاہ
 شاعہاں و عزم حضور جہانگیر نہ کمیو ۳۱۹

جشن نسبت دروم ۱۶۹

- تقریر صورتہ ناری نگاہہ بغدادگہاں ۳۲۲
 تقریر نظامیہ پشتہ نہ ابو سعید بہروز
 اعمادالدولہ ۳۲۰
 ذکر رائدہ غایبہ حضرت جہانگیر بادشاہ ہنگام
 ماحضہ کشمیر د مرصہ چکرہمی ۳۲
 تدبیرات صائب صف خان حجت سلطانہ
 سائنہاں و نہ سلطنت برداشتن دارو نظم

- رحمت ایلچی ساء مناس ۳۰۱
 دگر منو وے ادبی مہانت خان ۳۰۲
 کشفہ سن گھبہ خان داروغہ دستاں
 نا سرش و چھو بندہ ستاعت خان ۳۰۳
 سوار سن نورجہاں بیگم و اصصتاں نادر
 نادہ ہی نصیگ مہانت خان و برگسن ثلث
 میگم و عیان گرداندن افواج نادہاں و کسہ
 سن خواجہ سواناں عمدہ دران بدلی ۳۰۵
 حلاوت نمودن نذاتی خان و مستخص شدن
 اصصتاں در قلعہ انگ و کشفہ سن عبدالصمد
 مدحہ ناسارہ مہانتاں و رسدن ساء خواجہ
 ایلچی بدر متعدد خان والی تلخ ۳۰۶
 ذکر دستہ آوردن مہانت خان اصصتاں
 و اوطافک سرش را ناچمی دگر و محتسوس
 نمودن و تفک و ساندن عداوتاں و متعدد
 تقي خان و ملا منو متعدد ہوسدی را و
 ذکر عفاوت و ابلوار محبت نگار ۳۰۷
 نواز نمودن حکمت سنگھ وند راجہ ناسو
 و رسدن جہانگیر و مہانتاں نکال و جنگ
 احداث نادہاں اراجنواں مہانتاں ۳۰۸
 قرب منو حسنی مسوور ۳۰۹
 وندن حدہ ہماری سافراہہ روزی و ملازمت
 نمودن سلطان دارا سکوت و آرزنگ رتب ۳۱۰
 تدبیر نمودن در نواز مہانت خان ۳۱۱
 نواز مہانتاں و تقریر و کاکہ و نقاش
 مصاب نامہاں و عداوت حنا و استقل
 وزارت تصرف اہمالتس و تقریر عاسمانی
 ناخلتاں و تصفیگی منو حملہ و دست
 اناس نسبت و درنگہہ رویتہ از مال مہانتاں
 و تقریر منصب و خطب و خانہ احمدر
 نجاتاں و صورتہ نگاہہ مکریم خان ۳۱۲
 قرب سافراہہ پرویز و رخصت شاد خواجہ سمر
 منو متعدد خان و سرکاری اوطافک سر

بادشاهی و فرستادن سرار به پیشگاه و تقویض
نظامات اگره بقاسم خان و معاودت جهانگیر
بکشمیر و حکایت غریب از جلالت شاه قلیبختان ۳۹۳
مفاقت اختیار نمودن عبدالله خان از شاه
جہاں و فوت خان اعظم و طلب فرمودن
دارو بخش پسر خسرو از گجرات و تقویض
نظامات گجرات بخانجہاں لودی ۳۹۵

۳۹۴

جشن بستم

۳۹۶

رسیدن بکشمیر

رسیدن دارو بخش از گجرات بمضمر و تقویض
صوبه داری پٹنہ بشاهزادہ شہریار و فرستادن
شاهجہاں داراشکوہ و از رنگ زیب را
با پیشکش نمایان بدربار و دست برداشتن از
قلعہ رھتاس و قلعہ اسیر ۳۹۷
ملازمت نمودن عبدالرحیم خاننغان معجب
و شرمندہ و حرکت رایات از کشمیر جانب
لاہور و نقل جانور ہماے ۳۹۸

رسیدن بلاہور و آمدن اقا محمد ایلچی شاه
عباس و حکایت شیر کہ با بز انس
گرفته بود و انتجا آوردن عبدالله خان

۳۹۹

بخانجہاں

نامزد نمودن بہاربانوی بیگم صبیحہ خود بطہمورت
و ہوشمند بانو صبیحہ خسرو بیوشنگ پسران
دانیال و سرفرازی معتمد خان بقدمت
بخشیگری و عزم سیر کابل و رسیدن سراجداد
و نقل جنگ ظفر خان با اجداد ۴۰۰
ذکر فوت رقیبہ سلطان بیگم و متوجہ شدن بر
احوال خاننغان و خبر رسیدن نامزد
کردن مہابتشاں صبیحہ خود را بہ خواجہ
پروردار و عنایت خطاب شاہنواز خانی بہ
میرزا رستم دکنی ۴۰۱

جشن بستم یکم

کشتہ شدن ابراہیم خان قتب جنگ و بدست
شاهجہاں اقتادن چہل و پنج لک روپیہ از مال
ابراہیم خان و تقسیم نمودن شاهجہاں زر
بہ بندہاے خویش ۳۸۴
تقریض نمودن شاهجہاں ایالت بنگالہ بہ
داراب خان و گذشتن عبدالله خان از آب
گنگ و معصور گشتن میرزا رستم و شروع
نزاع عادلخان با عنبر ۳۸۵

روایت مہابتشاں از طرف خود بملا محمدلاری
و نزول جہانگیر در کشمیر و حکم اخراج
عبدالعزیز حاکم قندھار و بعدہ حکم قتل او
و فوت ارام بانو بیگم ۳۸۶

ظفر یاقتن خانزاد خان بر پلنگپوس و کشتہ
شدن نفیم غلام خاننغان و رسیدن سلطان
پرویز و مہابتشاں بخواہی الہ آباد ۳۸۸

حرکت شاهجہاں بجانب بنارس از چوہنبر
یعزم رزم و کشتہ شدن بیگم مخاطب
پخانددوران در جنگ اقا محمد زمان و ذکر

۳۸۹

مصاف شاهجہاں با سلطان پرویز و مہابتشاں
عنان گردانیدن شاهجہاں از میدان جنگ و
یاقتن مہابتشاں خطاب خاننغان سپہ

۳۹۱

سالار و مجملی از سوانج دکن
مصاف ملا محمدلاری بمک لشکر ہند باعنبر
و کشتہ شدنش و اسیر گردیدن سرداران لشکر
و مہبوس ماندن در قلعہ درہت آباد ۳۹۲

تقریض صوبہ داری کابل بہ احسن اللہ و
مراجعت از کشمیر بجانب لاہور و تقویض
صوبہ داری پنجاب باصفحاں و طلب نمودن
شاهجہاں دارابشاں را ر ایستادگی او از
حاضر شدن و بقتل رسانیدن عبداللہ خان
پسر جواں اورا و تقریض گشتن ایالت بنگالہ
بہ پسر مہابتشاں ۳۹۳

کشتن مہابتشاں دارابشاں را بر طبق حکم

۴۰۱

صفحہ	مضمون	صفحہ	مضمون
۳۷۰	سوزا ح و نال رنگ اور تولد عینہ شہر ناز و حسن دوز سیمی و رتقی مہرول شہر ناز	۳۷۱	و صورت دای منکاف نامعشان و رسندن جہانگیری نندہ احمیر و رسندن خیر خوب مزمون المادی و خیر نوح نای
۳۷۱	سرگندست شافعیان و ح و عو از آب موعاموز و پیروسی عبداللہ خان بعددست شافعیان	۳۷۳	دور احوال صعی حان و دندرائی کہ در نوع گفترات نکار مردہ و داخل سنی ناظر حان هنگام طلوع اصاب دوسہ گفترات
۳۷۳	معروض انانہ ایتہ ناد نہ مہرزا و رسم و مقروض حانہاں و عروست کسمتر مردہ نال	۳۷۴	گرفتار حواضہ عبداللہ بھانہ سنج حندو و گرفتار سنی او و معروض کسن جماع ستسماں شافعیان و دست امنی نصت
۳۷۴	دگر خانہ جنگی سادات ناراضہ و کسمہ سنی راحتہ گردہو	۳۷۵	موضع و دگر اسامہ دگر جنگ و طرح مصاف و ہرمت عبداللہ
۳۷۵	موب مہار حان حواضہ سرا وصول بھائی و پرورد امنی مہرول کسنداس	۳۷۶	ح و نعمت مہرول سند کسر خان بہادر تکدہ سر سنانی احمد و خلاص سنی سروروار
۳۷۷	و امنی عالی رائے حاکم رادۃ مدح گدسن از خزانہ حکمت سنگھ سماعت	۳۷۷	حان و اصاف مصعب صفعیان و اصافہ و رعایت ناظر حان و دگر اصل و موع سلسلہ
۳۷۸	موز حان بیگم دراز مہرول مہرزا مصعب ولد انصافان ا کسر شافعیان و کسمہ سنی او در جنگ	۳۷۸	انسانی وصف سادات ناراضہ و دگر سکار شہرانی و
۳۷۸	نعمت کسندگن و مہرول شافعیان انصافان دیوان خود را برد مہرول و عادلخان باسندعائے مدح و رسندن شافعیان مہرول	۳۷۹	خندوسان حیو نوح نالک و نقل جنگ شافعیان ناپرویز
۳۷۸	طفا المک	۳۷۹	در ملک مالوہ و کسمہ سنی مہرول حان موتگی
۳۸۰	جشن مو ششم حیر رسندن شافعیان سر مہر اولڈسہ و حکم حرکت شافعیانہ پرورد و مہانستان	۳۸۰	امن سندن و حان از موع شافعیان و رسندن رسم حان کہ از عمدہ ہائے فوج شافعیانی مود لشکر نادستانی و بند پرورد شافعیان
۳۸۰	از حانس حاندیس نعمت ایتہ ناد عروضات مہرول عہد مہانستان و فرا مہرول عادل حان مٹا مصعب لاری رائے	۳۸۱	رائد حان را نا مہرول او مہرول مہرول شافعیان از اب مردہ و بند مہرول حانستان را نا و قد او سبب مہرول
۳۸۱	نہج ہزار سوار مہرول اترج نادستانی سناست مہرول مہانستان عازو سر رائد را	۳۸۲	نامہ مہانستان و نعمت خطاب حوصتہ حانی نادر اہم حسن مہرول سلطان در و نعمت مصعب مہانستان
۳۸۲	و داخل سنی شافعیان مہرول اولڈسہ تکملہ فرستہ مہرزا محمد ہ دی مولد دیناچہ	۳۸۳	امن رسندر حان و مصعب مہرول و دگر مٹا مہرول شافعیان و در نالہ دیک انداحس
۳۸۳	نشتہ مہرول شافعیان دلمہ پردہوان را و مہرول کسن اتر عہد حان کلمہ دار اکثر کتر در حصار مقبرہ مہرول	۳۸۳	

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۳۰۵	تقریض نظامت تهمینه به سید بایزید بخاری	۲۸۴	مراجعت و ملازمت خانعالم از رسالت
	نقض عهد نمودن منبر پیمان شکن و شروع	۲۸۵	نقل شکار قمرغه و وصف تیر اندازی خانعالم
۳۰۵	فساه در دکن		آوردن خانعالم تصویر مجلس جنگ صاحبقران
۳۰۶	عدالت و تحقیق بوضع غریب	۲۸۵	با نعمت خاں
۳۰۶	وصف میوه اشکن و تسمیه بخوش کن		کشیده آوردن بشنداس مصور تصویر شاه
	نوت بادشاه بانو بیگم و گفتن جوکرای	۲۸۵	عباس دارای ایران
۳۰۷	اینمعی را قبل از وقوع واقعه	۲۸۶	خطاب ملک الشعرا به طالب آملی
۳۰۷	کشته شدن عزت خاں از پرجلوتی در افغانستان	۲۸۶	ملاقات نمودن میان شیخ منیر نام درویش
۳۰۸	بر آوردن شیخ احمد سهرزندی را از قید		ذکر دختر باغبان و ملازمت نمودن الهداد ولد
۳۰۸	تقریض ایالت اودیسسه بحسن علیخان ترکمان	۲۸۷	جلاله یار بکی
۳۰۸	عزم سیر ایلانق توسی مرک	۲۸۷	مرحمت منصب پنجبزاری به خانعالم
۳۰۹	آمدن محمد زاهد ایلچی حاکم اور گنج	۲۸۸	نوت خواجه جهان و نبی از احوال آن
۳۱۰	توک شواب نمودن فرزند خانیهاں یک لخت	۲۸۸	خبر فتح کشتوار
	فرستادن خواجهای جوئیاری دندان ماهی	۲۸۹	جشن وزن قمری
۳۱۰	سیاه ابلق	۲۸۹	مردن رانا امر سنگه
۳۱۱	نوت دلاور خاں صوبه دار کشمیر	۲۸۹	رخصت مهابتجان به خدمت بنگش کابل
۳۱۱	جشن وزن شمسی و رفتن بمنزل اصفهان		تشریف فرمودن بمنزل میرزا حسین و ذکر
۳۱۲	عزم سیر سر چشمه ویرناک	۲۹۰	قوم کمر
۳۱۲	از دست رفتن ملک کشتوار	۲۹۱	ذکر کتل پیم درنگ
۳۱۲	وفات خاندوران		
	تقریض صوبه داری کشمیر به ارادت خاں و	۳۹۲	جشن پانزدهم
۳۱۳	خانامان شدن میر جمله		
۳۱۳	نقل شکار ماهی بوضع غیر مکرر	۲۹۲	وجه تسمیه باره موله که از مضامین کشمیر است
۳۱۵	نوت میرزا رحمن داد پسر خاننشان	۲۹۳	نزل بادشاه در دیره معتمد خاں
۳۱۵	مراجعت از کشمیر بهجانت هندوستان	۲۹۳	فوق شدن سهراب خاں پسر مرزارستم در آب بهت
	رسیدن رنبل بیگ ایلچی شاه عباس بلاهر		ملازمت دلاور خاں حاکم کشمیر و کشتوار و ذکر
۳۱۵	و فرستادن خلعت و سی هزار روپیه از حضور	۲۹۳	فتح کشتوار
۳۱۷	شکار قمرغه	۲۹۷	مقتار آمدن و محبوس شدن راجه کشتوار
	رسیدن خبر فتح قلعه کانگزه و وصف قلعه و		مجملاً ذکر احوال و اوضاع و خصوصیات ملک
۳۱۸	کوهستان و دیگر حکام آن	۲۹۷	کشمیر
۳۲۰	ملازمت سفیر ایران	۳۰۳	از غرقه اقتادن شاه شجاع و صحیح و سالم ماندن
۳۲۰	قبضت پچانب اگره	۳۰۳	حکم جوکرای منجم
	نقض عهد نمودن دکنیان و برهم ضرورتن	۳۰۴	رفتن بمنزل و حمام شاهجهان
۳۲۱	معاملات دکن	۳۰۴	ذکر درخت هل تهل و درخت چنار کلاں

مصحف	مصحفون	مصحف	مصحفون
۲۷۱	کسب نامه حور بانو نوروزی و نعتی دامن آرد		ذکر نعت و تمجید و احوال بعضی از حکام
۲۷۱	رحصص مغربستان دالای صورت دیار	۲۵۹	حانی و وجه نعمت آن
۲۷۱	فرستادن سینه خوسر جهت نجات الملکه	۲۵۷	و حصص حاکمانان سپهسالار دالای دکن
	حقیقت سیرا وئی و نعت فرموش ناصیه	۲۵۷	ملارست خاندوزان
۲۷۲	ساقیاده دانال		ذکر مدرا سنج بهلول برادر شمع معتمد
۲۷۲	ذکر حضرت سنج احمد سپهبدی و حمد لله عنه	۲۵۸	عرب گزانه اداری
۲۷۳	مژگنه ساعر ده نوروز	۲۵۹	سبوع علم و عین در آگه
۲۷۳	وعدن انشعق دارای ایران	۲۵۹	ثقل عودیه از نعت ونا
۲۷۴	دانش دستان ماهی اثنی بوضع عرب		ذکر عمارات منصور و حوض دقن ده اکبر
	نوک مصنفداری خاندوزان و موهبت گیس		از تلوس و زوبیه معلو ساخته و زیات
۲۷۵	داینام دگنه حواسب	۲۶۰	احتیاج تکمیل شده
۲۷۶	حسن زن سمی	۲۶۱	و حصص کبوتر کوس ونا نود ده سن
	نقد دانش امان الله در کوهستان در احدا	۲۶۲	ذکر کرامات سنج ستم حسینی
۲۷۷	ند دیار	۲۶۲	ذکر معتمد و ز نعت منصور
۲۷۷	خبر فورت راحه سوز حسنگه غبره راحه مالدو	۲۶۳	رقتی نعت و اعیان لکله
	نوعی صورت داری مازو و ده گنجینه نیر		گم شدن معدوم از بد و نعل ده جهان ننگ ده
۲۷۷	سوز حسنگه	۲۶۳	انعام سکار
۲۷۷	حکم داری منار و حاکم از آگه با دهور		خبر قطع نعت و غنک سحر حیل و حراله
۲۷۷	نصبت نکسمو	۲۶۳	نمودن حاکم سوز حیل نکست حسنگه
۲۷۸	حکایت عرب اسلامستان	۲۶۴	رقتی نعت نور معل و دیگر عیان ده منیر
۲۷۹	ر ل نور جهان ننگ سیرا ده ننگ	۲۶۵	حقیقت چهاردهم
۲۷۹	صفت دامن باگمان چندور		پیکس ساقیهای
۲۸۰	رحصص سقانی نوروز ناله ادا	۲۶۵	نوعی احوال پیکس اعیان الاله
۲۸۰	عفو حرام سقانی حسو	۲۶۶	انکس نعت خاندوزان
۲۸۰	رسیدن سفار از انوار	۲۶۶	رقتی منور اصفهان و منور نکس ثمانان
۲۸۱	رسیدن دهلنی	۲۶۸	سکار نعتی که از سراز و نود نامه نود
۲۸۲	نور فرزند گلن ساه در جر	۲۶۸	نوعی رائده ساقیهای
۲۸۰	رقتی منور امان امان	۲۶۸	نعل سقانی ماکره
۲۸۲	ملکات شمع عبدالکلی دهلنی	۲۶۸	نعل سقانی در جر
	نوعی نعتی ده نعتی دهلنی و سدا ناع و		نوعی نمودن اعدا اعدان در نکس کوهستان
۲۸۳	نوعی آن مکان	۲۶۹	و کاک
۲۸۳	نوعی اعدان نکس سوز ساقیهای	۲۶۹	نوعی پیکس و ز نعت معتمد اعدان
۲۸۴	حسن نود سوز ساقیهای	۲۷۰	نوعی ساقیهای حاکم و رسد و نعلان

مضمون	صفحہ	مضمون	صفحہ
طرح عمارت باغ قلعہ کہ از بناہائے خانقاناں	۲۱۲	فوت خواجه بیگ مرزائی صفوی قلعدار احمدنگر	
است		و تفویض قلعداری بشفیخ خان	۲۲۹
پوئین انکشتہائے اہام نوکر مقربضای بجرم	۲۱۳	گلہ ہوائے احمدآباد و انحراف مزاج	۲۲۹
پوئین درخت گل چنپہ		ذکر عدالت	۲۳۲
آوردن دژی را بعتصر کہ در ہر مرتبہ عصرے		جفت شدن سارس	۲۳۳
از اصفائے او بریدہ بودند و متنبہ نگشتہ بود	۲۱۳	حکایت عجیب سارس	۲۳۳
تتم و تلبیس خوردہ از مضانات او دایسہ	۲۱۳	خبر فوت راورت شنکر	۲۳۴
رسیدن خوبیہ کاریز و عنایت فرمویں ازان		ملازمت رائے بہارہ عمدہ زمینداران کجرات	۲۳۴
بمشایخ کجرات	۲۱۵	احوال ابراہیم مصر و عنایت خطاب	
وعف شافعیان	۲۱۶	نادرالزمانی	۲۳۵
وصف عمارات مقبرہ سید مبارک بغاری	۲۱۶	مقتوح گشتن کان الہاس گونقوانہ	۲۳۶
بہجہم واصل گشتن مانسنگہ سیرورہ و ذکر		بیضہ دادن سارس در باغچہ دولتخانہ	۲۳۷
اصناف و اوضاع و اختراع ترقہ سیرورہ	۲۱۷	رخصت فرمودن راجہ بکرم جیت را بمصافحہ	
حکم اخراج سیورتہا خصوصاً از کجرات و از		قلعہ خانگہ	۲۳۸
دیگر ولایات	۲۱۷	ذکر قتل سبکان قلی قورال	۲۳۹
عنایت خطاب عامل نمائی بشخواعت عامل	۲۱۸	تقرر قدرے تعویق در اجرائے حکم قتل	۲۴۰
گرفتہ آوردن قمرخان کہ از انگلس سر بصرہ رائے		بزر کشیدن سعیدائے زرگر در صلہ نصیبہ غرا	۲۴۰
آوارگی نہادہ بود و کامیاب گشتن او	۲۱۸	فرمودن بیت و حکم نفش کردن بر تفتہ سنگ	۳۴۱
شیر و با دو خطہ کشمیر	۲۱۹	عزیمت بصوب آگرہ	۲۴۱
ملازمت زمیندار جام	۲۲۰	ہجرت کشیدن سارس	۲۴۲
فوت حکمت خان گجراتی	۲۲۰	کم کردن شراب قدرے از محتاہ	۲۴۳
فکر شکار شیر	۲۲۰	رخصت و کشے عادلخان بتخصیل انعام	۲۴۳
آنس گرفتن بز با بچہ لنگور	۲۲۱	نوشتن رباعی خورد بر اطراف شمشیر و فرستان	
جسین سہیزدہ	۲۲۱	بنادلخان	۲۴۴
عنایت خطاب قاسمخانی و تفویض سر بصداری		تفریبن صوبہ داری بہار بمقربضای	۲۴۴
لاہور از طرف اعتماد الدولہ بمیر قاسم	۲۲۳	قتل حکایت تلخیص از اکبر	۲۴۶
وخصہ فرمودن کچھی نرائین راجہ کوچ بہار	۲۲۳	بیماری شاہ شجاع	۲۴۸
امین میر جملہ از عراق	۲۲۳	ذکر ترقہ فرمودن اکبر از شکار	۲۴۹
ذکر شکار نیل	۲۲۳	تولد شایزادہ اورنگ زیب	۲۵۰
مراجعت بصوب احمدآباد	۲۲۵	صحبت داشتن با چند روپ سناسی	۲۵۰
وعف کریم	۲۲۶	حکایت بادشاہ و باغبان	۲۵۱
نفش نمودن تھریر بروج ہرازہ گاہ		حکم رزن حکیم روح اللہ	۲۵۳
پوسکہ	۲۲۶	خبر بغی راجہ سورجمل	۲۵۴
		ملازمت خانقاناں سپہسالار و رسیدن بایلغار	۲۵۵

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
	نصب نمودن صورت رانا وکرن پسر او که از سنگ	۱۳۷	رخصت نمودن مصطفی بیگ ایلچی دارای ایران
۱۶۲	تواشیده بودند در پائین باغ آگره	۱۳۷	فرستادن خانچه‌ها بار دیگر بدکن
	مضطرب شدن شیر علی کشتی گیر به پهلوان	۱۳۸	آمدن سید کبیر از جانب عادلکاش
۱۶۳	پای تفت	۱۳۹	وسیدن کتابت خواجه هاشم ده بندی و جواب آن
۱۶۳	رسیدن محمد رضاییک حاجب ایران به هدایا	۱۵۰	یوخی از احوال سلسله میو میراں
۱۶۵	نقل کتابت دارای ایران	۱۵۰	خورانیدن شراب بشاهزاده خرم
۱۶۶	رخصت شاه خورم به مهم دکن	۱۵۱	حکایت ابتدای شراب خوردن خود
	سیاست دزدان و جنگ تول نام سبدار دزدان	۱۵۲	عنایت خطاب خانی بصادق بواهرزاده اعتمادالدوله
۱۶۷	با فیل	۱۵۲	رخصت جگت سنگه ولد کنور کرن بولن
۱۶۸	بیان احوال اجمیر	۱۵۲	حکایت شکست احدات افغان در کوهستان کابل
	نالش و تظلم سارس ها بجهت صید بچه های		ظفر یافتن شاه نواز خان بر عنبر مقهور و
۱۶۹	خود و بعد از یافتن بردن آنها	۱۵۳	بدست آمدن عنایت نامتصور
۱۷۰	عنایت خطاب فاضل خانی به اقا افضل		مفتوح شدن کاس الماش بسعی ابراهیم خان
۱۷۱	سرفرازی صفی پسر امانتکاش بخطاب خانی	۱۵۳	در صوبه بهار و بر آمدن الماس بوضع غریب
	تماشای نیرنگی قضا و قدر بخلای دراجی	۱۵۵	عنایت خطاب قتم جنگ بابراهیم خان
۱۷۱	از چندین آفت و بلا و هلاک کنجشک		
۱۷۲	تفنگ اندازی نور جهان بیگم	۱۵۵	جشن یازدهم
۱۷۳	ملاحظه فرمودن درخت خرما به دوشاخه		
۱۷۵	ملقات چدرپ سناسی	۱۵۶	تسمیه نور معل بنور جهان بیگم
۱۷۶	وضع معاش بوهمن		عنایت ترمس و طوغ باعتمادالدوله و حکم دوام
	وصف درخت بر و نصب نمودن نقش پنجه	۱۵۷	نواغتن تقار بعد تقار شاه خرم
۱۷۸	خود بران درخت		عنایت خطاب شجاعت خانی بسلام الله عرب و
	بیان زهره شیر و گرگ که بر خلاف حیوانات	۱۵۷	خطاب عضدالدوله بمیر جمال الدین انجو
۱۷۹	دیگر در جگر میباشد		کشته شدن عبدالسبعان در یکی از تهاه جات
۱۷۹	داخل شدن در قلعه ماندرو مساحت آن	۱۵۸	کابل
	حکایت زهر دادن نصیرالدین پسر غیاث الدین	۱۵۹	انعام سه لک روپیه بشاندوران
۱۸۰	مالوی پدر خود را و فوت آن	۱۵۹	فوت شیخ فرید مرتضی خان
	ذکر جمع نمودن عورات سلطان غیاث الدین	۱۶۰	فکر فوت صبیته خرم نوشته اعتمادالدوله
۱۸۱	مالوی بشوازش خود	۱۶۱	ولادت شاه شجاع
	بریدن نصیرالدین دست خدمتگار را که او را از	۱۶۱	تقریر صوبه اله آباد بسلطان پرویز
۱۸۱	آب بر آورده بود	۱۶۱	هنگو ربای عظیم در بعضی جاهای هندوستان
	حساب شکار که از سن دوازده سالگی تا پنجاه	۱۶۲	تقریر نظامت گجرات بمقریقان کراتی
۱۸۲	سالگی نموده بودند	۱۶۲	عنایت خطاب اند خانانی بشوقی طنبور نواز

صفحه	مضمون	صفحه	مضمون
۱۳۰	دوب راجه مانسنگه ايسوي و سرتواري مهاسنگه سرس نعلے او	۱۰۸	مقامات خاندس و دور و دنگر ملک معبره دکن مقامات
۱۳۱	سوراج نمون جهانگر هردو گوس را و انداحس حلقه نامهار حلقه گوسي حواجه بزرگوار صحت	۱۰۸	دوب صحتان جمع و ذکر حضات او
۱۳۲	صحت خود از ييماري	۱۰۹	دوب مبروا عاري وند مبروا خاي موفان
۱۳۲	احراج گوس عتو کلاب او والدة بورجهان ييگم	۱۱۰	وب ستامعتان دو مگانه موصع عرب
۱۳۳	امدن پتصو حان کلاب او دکن	۱۱۳	دوب امرا امرا سرمتان والا ساهي
۱۳۳	اطاعت ديول نمون رانا امر سنگه		دوب ستمه سلطان نمون دختر رادي فردوس
	دوب نهادر حاکم زاده گکتاب که حصارمانه		مکانی که اول د معد نمومتان مبرده و نعد
۱۳۳	صان بود		دوب او عرس اساني معد خود فرموده بودند
	سکست موزی او قلعه بندر سرور و جنگ	۱۱۴	حشن هشتم
۱۳۳	نمودن انگريزان نمک جهانگر از اندرون طلع		بين چهار خبر که بران انگلی سعاد و
۱۳۳	ملزمت نمون و نا ساهزاده خوروم را	۱۱۵	نصرت نمکند
	معاودت سلطان خرم او مهم رانا و ملزمت		عبادت خطاب سردار خاني نظراجه ياد کار
۱۳۵	آرزش کمور کرس شمواه خود	۱۱۶	برادر عبداللہ حان
۱۳۷	جشن دهم	۱۱۷	دعوت دانی نور
۱۳۸	فراد متعدد دارا سکرة	۱۱۷	رم گیس ستران و تده دانی
۱۳۸	ملزمت مصطفی ييگ انلجي ساه ابران	۱۱۸	اژ گدن سک ديوانه
	رحمت نمون مرتقى خان نصرت مستور		احوال مانتع همد و بعضی او عفايد و اطوار و
۱۳۸	قلعه کانگره	۱۱۹	اعمال اسان
	موضع نمون مستور خان نظير عادلانه		درمیان خدمت نامه انلجي گري ايران و رخصت
۱۴۱	نه نعت نور	۱۲۱	نادکار علي سحر ساه عباس شمواه انشان
۱۴۲	دوت مله گداي فردوس دصع عرب	۱۲۲	صفت اصل و موع سلسله رانا
	خانه جنگي کس سنگه برادر و اجه سورج سمکيه	۱۲۳	ا ن ناس خسرو نه کورس
۱۴۳	نا گزند داس	۱۲۵	رخصت ساهزاده خرم نه سحر ملک رانا
۱۴۳	رخصت نمون نور کرس سنگه نمون	۱۲۵	گزارش ديگ نقش مدگل حواجه بزرگ
۱۴۳	دکر کسی داراي ا ران صفي مبروا سر خود را		دوب املا مختار نام مگانه و مبالغه سلسله
	مسلمان نمون روز ابرو او را اراجاه اده هاه	۱۲۶	سبح سلم
۱۴۵	صوت بهار بود	۱۲۷	حشن نهم
۱۴۵	ملزمت وندن جنگ سمکيه پسر کمور کرس		عبادت خطاب املا مختار نام مقام حان
۱۴۶	امدن خانصهار او دکن	۱۲۷	مد نمون حان امتم در لمة گرانار
	عبادت خطاب التماسه بي صبر ا مراد مو کلي	۱۲۸	مع خسرو او کورس
۱۴۶	مبروا وسم	۱۲۹	دوب تقصير که موزع بر نظير بود
		۱۳۰	دندي دله و حق و بعضی مدت حمل

صفحه	مضمون
	امدن خانناتان از دکن مرتبه ثاني و ناخوشي
۸۶	حضرت ذلک سبحاني
۸۷	تقويض صبيحة مملوک حسين ميرزا صفوي پشاور
۸۸	رخصت شان اعظم بکمک انراج مهم دکن
۸۹	حکایت شکار شير و زخمی شدن بعضی از بندگان
۹۱	ملازمت ملا نظيري شاعر مشهور

۹۳ جشن ششم

۹۳	مژمه یادگار علي سلطان ايلچي دارائي ايران
۹۳	تقل کتابت شاه عباس
	سفر نرازي ايرج پسر کلان خانناتان پشواب شاه
۹۵	نراز خان
	تاخت اعداد بد نهاد بر شهر کابل و منظم و
۹۶	برگشتن از مردم شهر بے ترنگ و کامل
	ساختن یکی از ملازمان بادشاهي که در خاتم
	پند خانه کار ميکند چهار مجلس از عاج در
۹۷	پوست فندق
	عنايت خطاب اعتقاد خان به ابراهيم پسر
۹۸	اعتماد الدوله
۹۹	عنايت خطاب شادخان بشادمان ولد خان اعظم
۱۰۰	حکم ضوابط جهانگيري

۱۰۰ جشن هفتم

۱۰۱	حقيقت ملک بنگاله به تفصيل
	از عجایب معارفات جنگ شجاعستان
	باعتقاد خان و ثلث ياقوت محتض بتائيد
۱۰۲	ايزدي و نقل او
۱۰۳	عنايت خطاب رستم زمان بشجاعستان
	وصف جانوراني که مقربان از بندر کودد
۱۰۵	اورده گذرانيد
	امدن لکهي چند راجه کمايون سر گروه
۱۰۶	راجاه کسروي
	حکایت رفتن عبدالله شان از طرف کجرات
	بر ملک عتبر نظام الملکي و شکست خورده
۱۰۷	امدن او

صفحه	مضمون
۷۳	رخصت انهراف خانناتان بدکن
	تقويض صبيحة داري کجرات باعظماف کونکته
۷۳	از منزل مرتبه خان
۷۳	تولد بلند اختر پسر خسرو

۷۴ جشن چهارم

۷۳	سفر نرازي ميرزا بونورد دار خطاب خانم
	طلب داشتن مهابتخان از مهم رانا و فرستادن
۷۴	عبدالله خان را بجای او
	مرحمت خطاب مسيح الزماني بهکيم صدرای
۷۴	اصفاني
۷۵	رخصت شاعزاده پوريز به مهم دکن
۷۵	منع فروختن بنگ بوزه در بازارها
۷۵	ادامه عجيب که از شير صادر شده
۷۶	غزل که شهنشاه جهانگير خود گفته اند
	فرستادن ساجق بخانه صبيحة مقرر حسين
۷۶	ميرزا که بجيت خرم خواستگاري شده بود
	رخصت خانجتيان لودي بسمت دکن بکمک
۷۷	سلطان پوريز و خانناتان
	سياست فرمودن جلودار و دو نفر کهار را که در
۷۸	واقعۀ حکارتيه کار طاهر شده بودند
	مرحمت فرمودن منصب بعبد الرحيم هر دو نفر
۷۹	تجهيزات او

۷۹ جشن پنجم

	فوت ملا علي احمد مهر کن در حضور اقدس
۸۱	نجاتا
	تنبیه جمعی از خانزادان که مرید و معتقد
۸۲	سناسي شده بودند
۸۳	عدالت فرمودن بر فریاد پير زنه بر مقربان
	سنوح واقعه غريبه بصوبه بهار در عمل افضلان
۸۳	پسر شيخ ابرو الفضل مشهور
۸۵	آوردن دولت خان تحت سنگه سياه

مقصود	مقصود	مقصود	مقصود
۵۳	پادشاه را	۵۳	پادشاه را
۵۴	دکتر کس علی کئی	۵۴	دکتر کس علی کئی
۵۵	دانش سهر مهر	۵۵	دانش سهر مهر
۵۶	گورجان بیگم شده بود	۵۶	گورجان بیگم شده بود
۵۷	خانه حان در بردوان	۵۷	خانه حان در بردوان
۵۸	حکم مزاحمت از کابل	۵۸	حکم مزاحمت از کابل
۵۹	وصف صرة هائے کابل	۵۹	وصف صرة هائے کابل
۶۰	گرتن منسوب گوی مار را	۶۰	گرتن منسوب گوی مار را
۶۱	تخصیص بعض خواجه نایب معاصر سلطان	۶۱	تخصیص بعض خواجه نایب معاصر سلطان
۶۲	محمود عربی	۶۲	محمود عربی
۶۳	تعمیر عمارت در ناله حصار کابل	۶۳	تعمیر عمارت در ناله حصار کابل
۶۴	وزن سبیلایه کابل	۶۴	وزن سبیلایه کابل
۶۵	سکار صرعه	۶۵	سکار صرعه
۶۶	فراموشی از کابل	۶۶	فراموشی از کابل
۶۷	ازاده مغرب خسرو میرنده نابی و کسبه شدن	۶۷	ازاده مغرب خسرو میرنده نابی و کسبه شدن
۶۸	جمع مصائب و نادانی	۶۸	جمع مصائب و نادانی
۶۹	مفتک رسدند میرالدین سو اصف حان و	۶۹	مفتک رسدند میرالدین سو اصف حان و
۷۰	عیب آندس علی ولد اعمادالدوله	۷۰	عیب آندس علی ولد اعمادالدوله
۷۱	موجبات حان در دست آردسته نه هاسم حان	۷۱	موجبات حان در دست آردسته نه هاسم حان
۷۲	عقلائے خطاب حانتهان نه صلابتهان و خطاب	۷۲	عقلائے خطاب حانتهان نه صلابتهان و خطاب
۷۳	خاندوزانتان نه ساه سنگتهان	۷۳	خاندوزانتان نه ساه سنگتهان
۷۴	مهر حرایم رآئے سنگته	۷۴	مهر حرایم رآئے سنگته
۷۵	موجبات فرمودن حساب نه دستان سلطان رنگ	۷۵	موجبات فرمودن حساب نه دستان سلطان رنگ
۷۶	ملازمهات منورای غازی سو حلیه نه	۷۶	ملازمهات منورای غازی سو حلیه نه
۷۷	ملازمهات منورای غازی منورای	۷۷	ملازمهات منورای غازی منورای
۷۸	معلی نداشت بدستار نه منورای غازی	۷۸	معلی نداشت بدستار نه منورای غازی
۷۹	منورای غازی منورای سلطان سند اعلای که معوی	۷۹	منورای غازی منورای سلطان سند اعلای که معوی
۸۰	سلطان خسرو بود	۸۰	سلطان خسرو بود
۸۱	دک مولا محمد امین	۸۱	دک مولا محمد امین
۸۲	توجه وایات از لایزال بنیاد آگره	۸۲	توجه وایات از لایزال بنیاد آگره
۸۳	دک معالک حاکم داری نکتور	۸۳	دک معالک حاکم داری نکتور
۸۴	رسدند بدستی و برول در سلیم گده	۸۴	رسدند بدستی و برول در سلیم گده
۸۵	اورش اولاد میرزا ساجد و مقومت راجه	۸۵	اورش اولاد میرزا ساجد و مقومت راجه
۸۶	مانسنگه	۸۶	مانسنگه
۸۷	جشن سویم	۸۷	جشن سویم
۸۸	داخل شدن در قلعه آگره	۸۸	داخل شدن در قلعه آگره
۸۹	شور سعد و اینه از خاندوزان سعید هنده اند	۸۹	شور سعد و اینه از خاندوزان سعید هنده اند
۹۰	کس مادر خود را در مرای سو	۹۰	کس مادر خود را در مرای سو
۹۱	صاحب اسب نراجه مانسنگه	۹۱	صاحب اسب نراجه مانسنگه
۹۲	عرب جهانگیر دلبستان دلبان ناظم متکانه و	۹۲	عرب جهانگیر دلبستان دلبان ناظم متکانه و
۹۳	نورس صرعه داری بهام سلطان جهاندار و	۹۳	نورس صرعه داری بهام سلطان جهاندار و
۹۴	انالهی اسلستان	۹۴	انالهی اسلستان
۹۵	دک نارنگران و خاندوز سعید که درویشی از	۹۵	دک نارنگران و خاندوز سعید که درویشی از
۹۶	سراندوب اورده بود	۹۶	سراندوب اورده بود
۹۷	سخت فرمودن حرد نا صرعه حکمت سنگته ولد	۹۷	سخت فرمودن حرد نا صرعه حکمت سنگته ولد
۹۸	راجه مانسنگه و فرسندن ساحی	۹۸	راجه مانسنگه و فرسندن ساحی
۹۹	عرب بندهانسا بیگم عه جهانگیر والد	۹۹	عرب بندهانسا بیگم عه جهانگیر والد
۱۰۰	منورای وای	۱۰۰	منورای وای
۱۰۱	رسدند انالهی معتبرل خود را کار در آگره	۱۰۱	رسدند انالهی معتبرل خود را کار در آگره
۱۰۲	امش صرعه راجه حکمت سنگته در محل	۱۰۲	امش صرعه راجه حکمت سنگته در محل
۱۰۳	ناداساهی ناحیه و اسباب نامیداهی	۱۰۳	ناداساهی ناحیه و اسباب نامیداهی
۱۰۴	عرب منورای حلیه سو راجه منورای عهاله یودی	۱۰۴	عرب منورای حلیه سو راجه منورای عهاله یودی
۱۰۵	وزن سال فری	۱۰۵	وزن سال فری
۱۰۶	رحمت مهابستان بهیم وای	۱۰۶	رحمت مهابستان بهیم وای
۱۰۷	امش حانتهان از ملک حردس و دکی	۱۰۷	امش حانتهان از ملک حردس و دکی
۱۰۸	میرنده اول	۱۰۸	میرنده اول
۱۰۹	وزن سال سسی	۱۰۹	وزن سال سسی
۱۱۰	عرب پیشور حان سعادت و کمالتهان	۱۱۰	عرب پیشور حان سعادت و کمالتهان
۱۱۱	منع خواجه سو فرمودن در معانک معزوسه	۱۱۱	منع خواجه سو فرمودن در معانک معزوسه
۱۱۲	معمولاً و در سنگته حصرماً	۱۱۲	معمولاً و در سنگته حصرماً
۱۱۳	مناجیح اسب خاصه و سحر رسته و ملک نه	۱۱۳	مناجیح اسب خاصه و سحر رسته و ملک نه
۱۱۴	حانتهان و فرسندن منورای غازی را بعددار	۱۱۴	حانتهان و فرسندن منورای غازی را بعددار
۱۱۵	نصرت تار فرمودن در عمارات روسته اکثر	۱۱۵	نصرت تار فرمودن در عمارات روسته اکثر
۱۱۶	معرف حوص حکم علی که حکمران دران	۱۱۶	معرف حوص حکم علی که حکمران دران
۱۱۷	ساخته بود و اب دران سی رجا	۱۱۷	ساخته بود و اب دران سی رجا

صفحه

مضمون

- تقریض نمودن قلعه داری قندهار بسردار خان ۳۶
 قید نمودن ابراهیم شاد رادر قلعه چنار ۳۶
 تقریض صوبه داری بنگاه و اُتیسه بقلب الدینخان کرکه ۴۷
 گرفتار شدن خطا بغارت میرزا عزیز کرکه ۳۸
 جشن کشدائی سلطان پوریز بدختر شاهزاده مراد ۳۸
 فرستادن نوچ دیگو بکمک انراج متعینه قندشار ۳۹
 کُرتن عبدالله خان رامچند بندیده را بایلغار ۳۹
 ذکر شکار و امتیاز در گورشت جانواران وحشی ۳۹
 فوت والده قلب الدینخان کرکه ۴۰

۱۶ | جشن دویم

- حقیقت لشکر قندهار و آنچه واقع شد دران دیار ۴۱
 بملازمت رسیدن حسن بیگ ایلچی دارای ایران ۴۱
 حسب و نسب ترخان لودی ۴۲
 حرکت بجانب کابل ۴۳
 انعام ده هزار روبیه به ایلچی دارای ایران ۴۴
 بر آوردن مینار قبر آهو و نصب نمودن تخته برار ۴۴
 وجهه تسمیه گجرات ۴۴
 ذکر چشمه دریای بهت ۴۴
 ذکر زعفران زار کشمیر ۴۵
 ذکر بنای قلعه وهتاس برکنار دریای اتک ۴۶
 وجهه تسمیه موضع خرپزه ۴۸
 تقریض وزارت کل به آصفخان میرزا جعفر ۵۰
 تنبیه نمودن کلیان بیاداش فعل شنیعه ۵۰
 نقل جانور غریب هم شکل موشک پراں ۵۰
 عثای خطاب افضل خانی بمبدالرحمن پسر شیخ ابراهیم ۵۱
 سیر باغات کابل ۵۱
 تعمیر باغ جهان آرا ۵۱
 نصب نمودن تخته بوسنگ مرمر درمیان در ۵۱
 درخت چنار و معانی مستعمل سایر کابل ۵۱
 رسیدن به کابل و کذده نمودن تارونج ۵۲

صفحه

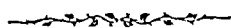
مضمون

- پیوستن حصین بیگستان بدخشی بطورود درمتیوا ۲۵
 غارت و تاراج نمودن خسرو و نسق و نجیور ۲۵
 نمودن بدخشیان روسیاه ۲۵
 کشتن والده خسرو خود را ۲۶
 تقریض هراوای لشکر به شیخ فرید بشاری ۲۶
 به خسرو پیوستن عبدالرحیم ۲۷
 گرفتار شدن پنج نفر از نوکران خسرو و به سیاست رسیدن در نفر در ته پای فیل ۲۸
 مسدود شدن دروازه های شهر لاهور ۲۹
 رسیدن خسرو به لاهور و سوختن یکی از دروازه ها ۲۶
 سوار شدن جهانگیر از سلطان پور بچنگ خسرو ۲۹
 رسیدن خبر قطع شیخ فرید بشاری بر خسرو و مشاطب شدن آورنده خبر بشوشتار خان ۳۰
 نقل واقعات و زمکاه ۳۰
 ذکر اقوال مردمان کوته اندیش خسرو را ۳۰
 تعیین بعض سرداران به تمامب خسرو ۳۰
 گرفتار شدن خسرو آوردن خسرو را با بزنجیر و حبس بیگ و عبدالرحیم را در چپ و راست او و حکم کشیدن حسین بیگ در پوست کاژر عبدالرحیم را در پوست خر و تشبیه نمودن ۳۲
 عنایت خطاب مرتضی خانی بشیخ فرید بشاری ۳۲
 بردار اویشتن جمیع کثیر از گرفتار شدگان لشکر خسرو ۳۲
 طلب نمودن سلطان پوریز را از مهم رانا ۳۳
 حرکت لشکر قزلباش بر قندهار و محصور شدن شاه بیگ خان ۳۳
 فرستادن نوچ بجانب قندهار بکمک شاه بیگستان ۳۳
 به قتل رسیدن ارجن نام گرو ۳۴
 ملازمت سلطان پوریز ۳۴
 عنایت آفتاب گیر به سلطان پوریز ۳۵
 آوردن متریشان اولاد سلطان دانیال را از برغانپور ۳۵
 طلب داشتن سلطان خرم با مشغولات مرادق ۳۶
 عصمت

صفحہ	مضمون
۱۶	ذکر نعمہ سرائیاں عہد جہانگیری
۲۰	حساب و نسب مہار اعدائے بیگ در درو جہاں
۲۰	داخل سلسلہ نو جہاں در متعلق جہانگیر
۲۱	معروف سلسلہ سکہ و معراجہ دامین نام نو جہاں
شروع تورک جہانگیری	
موشمہ خاص جہانگیر	
۱	خدا سہ را رنگ در مہاروی
۱	ذکر حضور سید سلیم
۱	ذکر ولایت خود
۱	وحدہ سمیعہ معزالدین جہانگیر
۲	مستند از احوال اجداد
۳	اعمال سید سید محمد عباس
۳	وصف مہار و گہارے عہدوسال
۳	ساز و بخت مہار در قلعہ افرہ
۴	مطہر احکام در ردہ کافہ
۵	انعام سکہ ہائے عہد جہانگیری
۶	تقریرات انانیت مدحیات در سید جہاں
۶	مقالہ دانش و زراعت در روز جہاں مستند معتمد
۶	و مہارے خدایہ امیر لایمہا در سرفہاں
۷	حقیقتہ مصنفہا نار مستنداران اہل
۷	عبادت حکومت ہنگامہ در راحت مائستہ اندری
۷	وخصتہ شاعرانہ در روز در مہار و نا
۸	تقریرات مہار اوروز در آمد لایمہا سرفہاں
۸	ذکر و مدہ سلسلہ درو
۸	در وادہ سلسلہ حرم یعنی سہ جہاں
۸	در وادہ سہار و جہاندار
۸	تقریرات و زراعت نصف مہارک در روز انملک معزرا
۹	جہاں مہار
۹	تقریرات و زراعت نصف مہارک در عہد بیگ
۹	اعمال اندوہ
۹	تقریرات منصبہ اندوہی در سہ دہن مستند
۹	در راحت و مہار حدیث
۱۰	ذکر مزاج مہارک

صفحہ	مضمون
۱۰	ذکر راحت ہوسنگہ درو ہوسنگہ
۱۰	حکایت قتل اہل مہار
۱۱	نصائح سلسلہ درو ہنگام وخصتہ در مہار و نا
۱۱	عظائے منصبہ ہتھ درو ہتھ شاعر
۱۱	احوال جہانگیر عہدالکہ جہاں
۱۲	احوال سید حسن کرانی مصطفیٰ معزہاں
۱۲	تقریرات نصف جہاں
۱۲	در آمدی سرائیاں اکہی راہ جہانگیر
۱۲	سلسلہ و عہد
۱۳	تقریرات سید حسن حامی
۱۳	عظائے خطاب اہل جہاں سید علی الدین
۱۳	مدہ حضور سید سلیم
۱۳	مہارک مدھیہ مدہاں
۱۳	ذکر اکثر مدہاں درو جہاں
۱۳	ذکر اورادہ آتہ
۱۵	در وادہ مہار و سلسلہ سلسلہ
۱۶	وگاہ سہارک سہارک بیگم
۱۶	وگاہ ارلہ مہار بیگم
۱۶	اورادہ اہل
۱۶	صالح کلام درو اندر نا جمع اسم
۱۷	ذکر مصاف اکثر نا مہار
۱۷	گفتار اصغر ہتھ درو اندر
۱۸	ذکر فتح مہار اکثر گہارہ را نا نا نا
۲۰	حکایت فتح مہار اکثر مہارک ہنگامہ را
۲۱	تقریرات مہار جہانگیر در ای پیونہ
۲۱	مہارک
۲۱	صنع گہارہ انعام ہنگامہ عظائے مدہ و احد
۲۱	صنع گہارہ ذکراہ اور کاتہ
۲۱	تقریرات سرفہاں اصغر
چشم اول	
۲۲	سوزش انگہی یکی از ارادہ مستند درو گہارہ
۲۳	ذکر معاشرت و دار سلسلہ
۲۵	حکایت در معاشرت سہار و نا نا نا

فهرست کتاب توزک جهانگیری

مضمون

صفحه

مضمون

دیباجه

۹	فکر قتل شیخ ابوالفضل	۱	ملاقات اکبر بادشاه با حضرت شیخ سلیم
۱۰	فرستادن اکبر سلیمه سلطان بیگم را نزد جهانگیر	۲	ولادت جهانگیر و تصیده تاریخ
۱۱	ملازمت جهانگیر به اکبر و گذراندن قدر	۳	بیاده رفتن اکبر بادشاه به اجمیر به جهت زیارت
۱۱	مراجمت از قنجهر به اهل آباد	۳	احوال خواجه معین الدین سجزی
۱۲	رفتن عبدالله خان بدرگاه اکبر	۴	اساس شهر عظیم در قنجهر
۱۲	پوست کشیده شدن یکی وخته شدن دیگری	۵	عطای منصب به شاهزاده محمد جهانگیر
۱۳	به حکم جهانگیر	۵	عقد صبیحه راجه بهگوانداس متوطن انبیریا
۱۳	روایت شدن ادبیه فهمایش جهانگیر و نشستن	۵	شاهزاده جهانگیر
۱۳	کشتی بزرگ دریا	۵	عقد صبیحه راجه اودی سنگه ولد مالدیو راجه
۱۳	وفات مریم مکانی والده اکبر	۵	ماژرات یا شاهزاده تامدار
۱۳	تراشیدن اکبر مرے سروریش	۶	ولادت سلطان النسیبم از دختر راجه بهگوانداس
۱۳	ملازمت جهانگیر به اکبر	۶	ولادت سلطان خسرو
۱۵	نظر پند نمودن اکبر جهانگیر را تا ده روز	۶	ولادت سلطان پرویز
۱۵	حکایت جنگ فیل جهانگیر با فیل خسرو	۶	ولادت بهار بانو بیگم از صبیحه راجه کینسو داس
۱۶	بیماری اکبر	۶	رائه پور
۱۶	اقامت شاهزاده خورم جهت بیمار داری اکبر در	۶	ولادت سلطان خورم یعنی شاهجهان از صبیحه
۱۶	قلعه اکبر آباد	۶	راجه اودی سنگه
۱۷	ولادت شاهزاده شهریار و جهاندار	۶	احوال عبدالله خان بهادر فیروز جنگ
۱۷	شنفار شدن اکبر	۷	رحمت سلطان سلیم یعنی جهانگیر بهم رانا
۱۷	ذکر اولاد اکبر	۷	وفات والده سلطان پرویز
۱۸	ذکر رزراجه جهانگیر در زمان شاهزادگی	۸	معاودت جهانگیر از مهم رانا به اهل آباد
۱۹	ذکر اولاد جهانگیر	۸	رسیدن محمد شریف بقصدت جهانگیر
۱۹	ذکر فضلاء عهد جهانگیر	۹	غایت خطاب عبدالله خانی به خواجه عبدالله
۱۹	ذکر حکماء عهد جهانگیر	۹	توجه جهانگیر از اهل آباد بجانب اکبر آباد ویر
۱۹	ذکر شعراء عهد جهانگیر	۹	گشتن از اثاره
۱۹	ذکر حافظان عهد جهانگیر		

